

ஞான வாசிட்டம்



Acc.No. 19523

ம. கங்காநாத ஞானாசிரிசு கவாடிகள்  
திருப்புவனம் ம.க.

[முதலாவது பதிப்பு ஆகஸ்ட் 2-5-0.]





அனந்த நந்த சுவாமி

சிவமயம்.

ஸ்ரீ வசிட்ட முனிவர்  
ஸ்ரீ இராமர்க்கு உபதேசித் தருளிய  
ஞாந வாசிட்டம்.

நூத-த்தில்

காஸ்மீர தேசத்து ஸ்ரீ அபிநந்த பண்டிதரால் சுருக்கப்பட்ட

லகு யோக வாசிட்டம் என்னும்

ஆரூயிர சுலோகப்படி

வீரை-கவிராஜ பண்டிதர் அவர்கள் புதல்வர்

ஆள வந்தான் முனிவரால்

தமிழில் செய்யுளாக மொழி பெயர்க்கப்பட்ட

முலம்.



இது,

திருப் புவண மடாதிபதி,

ஸ்ரீ காசிகா நந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதிக்கப் பெற்றது.

1937.

காப்பி ரைட்]

—

[விலை ரூபா இரண்டு.

மீந லோசரி அச்சியந்திர சாலை, மதுரை:—1937.

No  
vea  
is S  
Tr  
Sy  
ker  
34



245



முகவுரை

இந் தூல் உசிட்டரால் ஸ்ரீ ராம பிரானுக்கு ஞானகாமாகுவதற்கு உபதேசிக்கப் பெற்றதாகும். இது இந் தூற் பெயரைக் கொண்டே யினிது விளங்கும்.

இது சம்ஸ்கிருத ராமாயணம் என்னும் மஹேதிகாசத்தில் அந்தர்க்கதமாய் லக்ஷம் சுலோகம் உடையதாக இருந்தது. பின்னர் ஆறு பிரகாணமாக பூர்வார்த்தம் 458 சர்க்கம் உடையதாக 24000 சுலோகமும், உத்தரார்த்தம் 216 சர்க்கம் உடையதாக 8000 சுலோகமும் உடையதாகச் செய்தனர். அந்த 458 சர்க்கம் உடைய இரு பத்து நாலாயிரம் சுலோகத்தினை பொறுக்கி கால் அரை முக்கால் முழுச் சுலோகங்களாக எடுத்து, ஆறுயிரம் சுலோகமாகக், கான்மீர தேசத்து ஸ்ரீ அபிநந்த பண்டிதரால் லகு யோக வாசிட்டம் எனப் பெயர்ந்து வழங்கப்பட்டது.

முப் பத் தீ ராயிர சுலோகங்களுக்கும், ஆறந்த போதேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் வாசிட்ட மஹா ராமாயண தர்த்பரியப் பிரகாசம் என்னும் பெயரோடு ஒரு வியாக்யாநஞ் செய்திருக்கின்றார்கள். லகு யோக வாசிட்டம் என்னும் ஆறுயிரம் சுலோகங்களுக்கும், ஸ்ரீ மும்மடி தேவாசாரியர் சம்சார நரணி என்னும் வியாக்யாநமும், ஸ்ரீ ஆத்ம சுகர் வாசிட்ட சந்திரிகை என்னும் வியாக்யாநமும் செய்திருக்கின்றார்கள்.

இந்த ஆறுயிரம் சுலோகங்களையும் தமிழில், வீரர, ஆள வந்தான் முனிவர் ஆறு பிரகாணமாக, முப் பத் தேழு கதைகளாக 2055 நான்கு-ஐந்து-ஆறு-ஏழு எண் சீர்க் கழிற் றெடில் ஆசிரிய விருத்தப் பாக்களில் பெயர்த்தனர்.

இத் தமிழ் ஞாந வாசிப்ட நூலுக்குக் கோவிலூர் மடாலயம், ஸ்ரீ நித்யாநந்த சுவாமிகள் சம்சார நாணி என்னும் வியாக்யாநத் தினை மொழி பெயர்த் தினைத் திருக்கின்றனர். கோவிலூர் மடாலயம், ஸ்ரீ சுப்பய்ய ஞாந தேசிகேந்திர சுவாமிகள் வீர சேகரம் என்று ஓர் பே ருரை யியற்றி யிருக்கின்றனர்.

இந்த 2055 செய்யுளையும், திருப் புவண மடம், ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகள், நன்கு பரிசோதித்து, மூலத்தோடு ஒப்பிட்டு, சீர்களை ஓசை குறையா வண்ணம் பிரித்து, படிப்பவர்கட்குச் சௌகரியமாக, டபிள் கிரௌன் 1-16 பேஜ் சைசில் 28 பவுண் கிளேஸ் வெண்மை நிறப் பேப்பரில் ஸ்மால் பைக்கா புது எழுத்தில் 25 பார அளவில் அச்சிட்டுக் கலிகா பைண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. மநநஞ் செய்யும் முழுக் கூக்கட்கு மிகு உபகாரமாகும். தியாந ஜந்ய ஞாநத்தினையும், விசார ஜந்ய அபரோக்ஷ ஞாநத் தினையும் இதனால் எளிதில் அடைய லாம்.

திருப் புவண மடம். }  
1937.

காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகள்.





உ  
கணபதி துணை.

## ஞாந வாசிட்டுக் கதையி னட்டவணை

### 1. வைவராக்கியப் பிரகரணம்.

| எண். | கதை.                  | பக்கம். |
|------|-----------------------|---------|
|      | பாயிரம்               | 1       |
|      | வைவராக்கியப் பிரகரணம் | 3       |
| 1    | சுகர் கதை             | 24      |

### 2. முழுட்சுப் பிரகரணம்.

|                     |     |    |
|---------------------|-----|----|
| முழுட்சுப் பிரகரணம் | ... | 28 |
|---------------------|-----|----|

### 3. உற்பத்திப் பிரகரணம்.

|   |                             |     |    |
|---|-----------------------------|-----|----|
| 1 | (ஞாந) விண்மகன் கதை          | ... | 35 |
| 2 | லீலை (மண்டபக்) கதை          | ... | 42 |
| 3 | கற்கடி (சூசி) கதை           | ... | 59 |
| 4 | ஐந்தவர் கதை                 | ... | 67 |
| 5 | (வஞ்ச) விந்திரன் கதை        | ... | 69 |
| 6 | மந்தத்தின் கதை              | ... | 71 |
| 7 | பாலன் கதை                   | ... | 74 |
| 8 | சித்த(சாம்பரிக)ன் கதை       | ... | 76 |
|   | உற்பத்திப் பிரகரண இதோபதேசம் | ... | 81 |

### 4. திதிப் பிரகரணம்.

|   |                         |     |     |
|---|-------------------------|-----|-----|
| 1 | சுக்கிர(பார்க்கவ)ன் கதை | ... | 95  |
| 2 | தாம வியாள கடர் கதை      | ... | 102 |
| 3 | வீம பாச திடர் கதை       | ... | 110 |
| 4 | தாசூரன் கதை             | ... | 114 |
| 5 | கசன் கதை                | ... | 135 |
|   | திதிப் பிரகரணம்         | ... | 138 |

## 5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

|   |                     |     |     |     |
|---|---------------------|-----|-----|-----|
| 1 | சநக ராசன் கதை       | ... | ... | 140 |
| 2 | புண்ணிய பாவநர் கதை  | ... | ... | 147 |
| 3 | மாவலி கதை           | ... | ... | 156 |
| 4 | பிரகலாதன் கதை       | ... | ... | 165 |
| 5 | காதி கதை            | ... | ... | 176 |
| 6 | உத்தாலகன் கதை       | ... | ... | 184 |
| 7 | சுரகு கதை           | ... | ... | 199 |
| 8 | பாச விலாசர் கதை     | ... | ... | 207 |
| 9 | வீதகவ்வியன் கதை     | ... | ... | 210 |
|   | உபசாந்திப் பிரகரணம் | ... | ... | 225 |

(ஆகாச கமநாதி அபாவ நிருபணம்.)

## 6. நிருவாணப் பிரகரணம்.

|    |   |     |     |     |
|----|---|-----|-----|-----|
| 1  | புசுண்டன் கதை                               | ... | ... | 253 |
| 2  | தேவ பூசை கதை                                | ... | ... | 255 |
| 3  | வில்வ பலக் கதை                              | ... | ... | 267 |
| 4  | சிலைக் கதை                                  | ... | ... | 269 |
| 5  | அருச்சுநன் கதை                              | ... | ... | 271 |
| 6  | (ஸ்வப்ந) சத வருத்திரர் கதை                  | ... | ... | 275 |
| 7  | வேதாள கதை                                   | ... | ... | 280 |
| 8  | பகீரதன் கதை                                 | ... | ... | 284 |
| 9  | சிகித் துவசன் கதை                           | ... | ... | 289 |
| 10 | கசன் கதை                                    | ... | ... | 332 |
| 11 | மித்தையா புருடன் கதை                        | ... | ... | 335 |
| 12 | விரதத் திரய கதை (ஸ்ரீ பிருங்கீச உபாக்யாநம்) | ... | ... | 338 |
| 13 | இட்சுவாகு கதை                               | ... | ... | 342 |
| 14 | (மான்)வேடன் கதை                             | ... | ... | 353 |
|    | நிருவாணப் பிரகரண இடேதாபதேசம்                | ... | ... | 357 |



# செய்யு ளகராதி.

~\*~\*~\*~

| பாட்டு.       | நம்பர். பாட்டு.  | நம்பர். பாட்டு. | நம்பர். |
|---------------|------------------|-----------------|---------|
| அ.            | அங்கமொன்         | 283 அதிகபூசனை   | 288     |
| அகங்காரத்தினை | 174 அங்கவன்பின்  | 153 அதிலோரிரவி  | 68      |
| அகங்காரத்தி   | 351 அங்குச்சீவட  | 278 அதிலோர்கோ   | 71      |
| அகங்காரமுகில் | 13 அங்குந்துறக்க | 328 அதுதானறியா  | 346     |
| அகத்தனிற்     | 135 அங்குமயிலை   | 243 அதுதுடை-மா  | 231     |
| அகத்தியனைய    | 247 அங்குலங்கள்  | 50 அதுதுரியநிலை | 214     |
| அகத்தியன்கவ   | 157 அசைதருமினி   | 130 அதுபுகன்றவவ | 179     |
| அகத்திற்புறத் | 361 அசைவிலாவு    | 284 அதுவுஞ்சிறி | 68      |
| அகமகமென்      | 142 அடக்கமாயுரை  | 87 அதுவேயமல     | 233     |
| அகமிதங்களி    | 49 அடர்பிறப்போ   | 225 அதுவேயேது   | 233     |
| அகமெனலொ       | 189 அடைக்கலம்    | 113 அத்தமநமுதய  | 115     |
| அகமென்பது     | 355 அடைத்தகால    | 97 அத்தமியாத    | 39      |
| அகமென-ழி      | 149 அடையவேண்     | 12 அத்திறத்தானே | 182     |
| அகமென்னு      | 315 அடையும்      | 205 அந்தணன்வே   | 177     |
| அகல்பூதக்     | 19 அடைவதற்       | 65 அந்தணன்றன    | 195     |
| அகல்வாத       | 241 அட்டகுணச்    | 245 அந்தநிலையே  | 356     |
| அகிலசத்தியு   | 71 அணங்குசமா     | 246 அந்தநெறி    | 165     |
| அகிலசத்தியுமா | 103 அணிமாதிகுண   | 301 அந்தமகா-தை  | 348     |
| அக்கடவுட்பூ   | 274 அண்டமென்     | 167 அந்தமற்றொ   | 76      |
| அக்கரியாகத்   | 277 அண்டநிராப    | 64 அந்தமனையில   | 336     |
| அக்கருத்தினு  | 180 அதற்பின்வி   | 208 அந்தருபமெ   | 218     |
| அக்குருகொரு   | 277 அதலைகங்      | 356 அந்தவநாநந்  | 213     |
| அங்கத்தறைந்   | 74 அதனாலேசாவி    | 272 அந்தவழி     | 245     |
| அங்கத்தின்வரு | 297 அதனாலேநீடு   | 305 அந்திவாலுரி | 326     |
| அங்கத்துயிரி  | 198 அதனான்மீள    | 312 அந்தோவந்    | 162     |
| அங்கத்தேசே    | 259 அதனுக்கிணை   | 59 அபாவமேப      | 230     |

|              |     |             |     |              |     |
|--------------|-----|-------------|-----|--------------|-----|
| அப்படியன்    | 182 | அருந்தாமற்  | 293 | அவ்வாறு-விவ் | 166 |
| அப்படியே     | 45  | அருந்தாந்   | 302 | அவ்வாறின்து  | 248 |
| அப்பதத்தி    | 115 | அருந்துபோக  | 362 | அவ்வாத்துமத  | 337 |
| அப்பரிசே     | 119 | அருந்துமட்  | 158 | அவ்விடத்தி   | 195 |
| அப்புமழை     | 54  | அருளியவுத்  | 186 | அழிக்குந்தன் | 346 |
| அமலவிம்மாப்  | 263 | அருள்செய    | 7   | அழிவிலாத     | 159 |
| அமைவில்கா    | 174 | அருள்வாயெ   | 300 | அழிக்கைய-க   | 355 |
| அம்ம வம்ம    | 313 | அரைநோக்     | 198 | அழுந்துதுரிய | 363 |
| அம்பரத்தேகி  | 320 | அலங்கன்மா   | 195 | அழுந்துவசத்  | 342 |
| அயர்வில்வி-ர | 347 | அலர்கசக்கு  | 334 | அளவற்றெளி    | 311 |
| அயலோரார்     | 364 | அலைசெய்வா   | 5   | அளவில்லால    | 209 |
| அயனொற்று     | 188 | அலையுமந்த   | 83  | அளவிறந்த     | 155 |
| அயனாட்டி     | 343 | அலைவிலையா   | 346 | அறக்குறைவை   | 32  |
| அயனுரைசெ     | 62  | அல்லாதுத    | 202 | அறத்தின்வடி  | 97  |
| அயனுலகினு    | 320 | அவத்தையிது  | 192 | அறவிலாசமா    | 160 |
| அயனொடு       | 42  | அவத்தையின   | 224 | அறவுநொய்     | 170 |
| அரக்கர்மா    | 249 | அவரொலாநி    | 76  | அறவேகொடி     | 73  |
| அரக்கியெனு   | 62  | அவனுக்கெ    | 361 | அறிநூர்க்குல | 242 |
| அரசனொழு      | 304 | அவனுரைப்ப   | 30  | அறிந்துசமா   | 197 |
| அரசனோக்கி    | 70  | அவன்சங்கற்  | 37  | அறிந்துளதெ   | 88  |
| அரசனோரிர     | 276 | அவன்மனையா   | 46  | அறிந்தோர     | 225 |
| அரம்பைத்த    | 283 | அவிஞ்சைத    | 241 | அறிபவற்று    | 84  |
| அரவிர்தவனை   | 251 | அவிவேகிக்கு | 13  | அறிபொரு-ப்   | 231 |
| அரன்சிரரி    | 193 | அவ்வகையா    | 41  | அறிபொரு-ய    | 231 |
| அரிந்தபொழு   | 70  | அவ்வகையிர   | 323 | அறிபொரு-வி   | 213 |
| அருணன்வெ     | 202 | அவ்வகையே    | 253 | அறியாமையற    | 304 |
| அருந்தவப்ப   | 101 | அவ்வவத்தை   | 192 | அறியான்போல   | 179 |
| அருந்தலுருப் | 294 | அவ்வறிவுசங் | 26  | அறிவதாயறி    | 109 |
| அருந்தவன்    | 40  | அவ்வாருனபி  | 263 | அறிவறுமந்த்  | 78  |



செய்யு ளகராதி.

கூ

|              |     |             |     |              |     |
|--------------|-----|-------------|-----|--------------|-----|
| அறிவாலுய     | 326 | அனைத்தினுங் | 136 | அன்றெனி      | 136 |
| அறிவிப்போ    | 321 | அனைத்துயிர் | 149 | ஆ.           |     |
| அறிவிலாமை    | 347 | அனைத்துளவி  | 287 | ஆங்கதுவேய    | 214 |
| அறிவுசம்பா   | 259 | அனைத்தையு   | 112 | ஆங்கப்படியே  | 164 |
| அறிவுதோன்றி  | 173 | அனையகாலே    | 245 | ஆங்கவனிலே    | 26  |
| அறிவெனு      | 134 | அனையகுற்ற   | 22  | ஆசகலாவிட     | 190 |
| அறுதிமரத்து  | 250 | அனையவன்க    | 181 | ஆசான்மொழி    | 264 |
| அறுவகையவத்   | 89  | அனையவன்றன்  | 77  | ஆசில்சுத்தச  | 240 |
| அறைந்தபதமை   | 90  | அனைவருக்கு  | 154 | ஆசைவன்பா     | 207 |
| அற்பகாலத்    | 89  | அன்னகாலே    | 194 | ஆடுகின்றபிரா | 253 |
| அற்பமதாஞ்    | 15  | அன்னதன்மை   | 220 | ஆண்டவாசினு   | 302 |
| அற்பமாயெ     | 134 | அன்னமநது    | 265 | ஆண்டுசென்ற   | 181 |
| அற்பமுள்ள    | 173 | அன்னவன்கா   | 285 | ஆதாச்செரு    | 18  |
| அற்பமுனக்    | 354 | அன்னவன்கே   | 25  | ஆதரித்தநற்கு | 14  |
| அற்புதமீதோன் | 86  | அன்னவிதை    | 233 | ஆதலாலிராம    | 321 |
| அற்புதங்கள்  | 33  | அன்னொன்முரி | 97  | ஆதலாலுயிர    | 228 |
| அற்புதமாய    | 66  | அன்னொராக்   | 165 | ஆதலாலுன்     | 98  |
| அற்றமறுசு    | 184 | அன்னொள்கும் | 326 | ஆதலால்வருத்  | 23  |
| அநகபதமுற்    | 198 | அன்னொளந்த   | 70  | ஆதலால்விரை   | 63  |
| அநத்தமாமக    | 333 | அன்னொளிவனை  | 96  | ஆதலால்வீர    | 113 |
| அநந்தமாமில்  | 318 | அன்னொனிழல்  | 42  | ஆதலாற்காண்   | 338 |
| அநந்தமாம்    | 156 | அன்னொன்சம   | 351 | ஆதலாற்குர    | 267 |
| அநந்தமாய்    | 182 | அந்ரியமா    | 342 | ஆதலாற்பரமா   | 135 |
| அநவரதமு      | 184 | அன்னேயன்    | 153 | ஆதலாற்பன்    | 206 |
| அந்நால்வர்   | 31  | அன்றிநல்லோ  | 362 | ஆதலாற்பேதை   | 294 |
| அரித்தமான    | 126 | அன்றியேய    | 213 | ஆதலான்முதற்  | 48  |
| அரித்தமிச்   | 147 | அன்றுசட     | 232 | ஆதலினுவிவர்  | 63  |
| அனைத்தாசை    | 341 | அன்றுதொட்   | 246 | ஆதலினுற்கா   | 230 |
| அனைத்தான     | 260 | அன்றுபோந்   | 286 | ஆதலினுலீ-ன்  | 317 |

|              |     |               |     |               |     |
|--------------|-----|---------------|-----|---------------|-----|
| ஆதலினுற்பத   | 67  | ஆர்த்தனகே     | 108 | இடமார்சத்து   | 232 |
| ஆதலினுற்ப-ம் | 339 | ஆலிக்குமின்ப  | 104 | இடரில்பதமொ    | 9   |
| ஆதலினுன்மிச  | 315 | ஆவநாகிய       | 106 | இடிக்குமுகிலி | 72  |
| ஆதநத்திலிரு  | 305 | ஆவநாயகால்     | 172 | இடிம்பைகூடர்  | 110 |
| ஆதாராதேய     | 282 | ஆவரணமில்      | 191 | இட்டமாமிளவ    | 80  |
| ஆதிகாலத்தெ   | 344 | ஆவாவிப்       | 169 | இட்டமான       | 279 |
| ஆதிமுடிவின்  | 271 | ஆற்றம-மன்     | 199 | இதமானவுதாரி   | 152 |
| ஆதியந்தமி    | 218 | ஆற்றமதத்-ச    | 260 | இதயமயலா       | 201 |
| ஆதியிலுண்-ன  | 314 | ஆற்றமதத்-தி   | 286 | இதயவிண்ணை     | 250 |
| ஆதிவியாதிப   | 263 | ஆற்றமத        | 291 | இதற்குநானீ    | 350 |
| ஆதிவியாதியி  | 185 | ஆற்றமத-நி     | 292 | இதனியல்புரை   | 112 |
| ஆதிவியாதிகளி | 299 | ஆற்றமதத்-மா   | 317 | இதனின்முடி    | 240 |
| ஆத்தமதத்து   | 211 | ஆனதிமத்தாற்   | 123 | இதனைமுன்னிலை  | 35  |
| ஆந்திரவே     | 296 | ஆநத்தத்தின்   | 198 | இதுகாரணமா     | 60  |
| ஆபத்துக்கெ   | 338 | ஆந்திரநா      | 114 | இதுகொலோ       | 181 |
| ஆமளவில       | 177 | ஆனவவ்வ        | 208 | இதுசொல்லுத    | 325 |
| ஆயகுணமா-யி   | 227 | ஆனவாதனை       | 320 | இதுதானவ       | 355 |
| ஆயதேயத்தி    | 159 | ஆந்மாவைய      | 30  | இதுநமக்கிது   | 110 |
| ஆயபுசுண்ட    | 247 | ஆன்மதோர்      | 5   | இதுநீள்கால    | 209 |
| ஆயமறையோ      | 47  | ஆன்மவம்மந     | 103 | இதுபிரமாண்ட   | 269 |
| ஆயமநத்தின்   | 81  | இ.            |     | இதுபுகலக்கே   | 54  |
| ஆயமூடர்க்க   | 239 | இகலநவணர்வு    | 25  | இதுபெற்றோமீ   | 297 |
| ஆயவன்பை      | 106 | இங்குநின்றக   | 322 | இதுபொருட்     | 152 |
| ஆயவன்றனை     | 25  | இங்குநின்றறு  | 58  | இதுவறிவுக்கு  | 88  |
| ஆயவாறக்க     | 166 | இங்குப்பன்னு  | 366 | இதுவெனத்தோ    | 216 |
| ஆயிடையாவ     | 179 | இங்குற்றசமாதி | 100 | இதுவேசுருக்   | 163 |
| ஆயிரவருடஞ்   | 176 | இச்சகமாம்ப    | 340 | இதுவேநன்றி    | 347 |
| ஆபுதங்களு    | 106 | இச்சையாம்வி   | 156 | இதுவேயேக      | 279 |
| ஆரியர்பேணுவ  | 32  | இஞ்ஞாநபத      | 90  | இத்தனைநான்    | 145 |



|               |     |                |     |               |     |
|---------------|-----|----------------|-----|---------------|-----|
| இத்திறஞ்சரகு  | 207 | இப்பருவத்தந    | 16  | இரும்பாலிரும் | 82  |
| இத்திறத்திற்  | 193 | இப்பாரிலூண     | 177 | இருவருமவ்வ    | 51  |
| இத்திறத்திவ   | 105 | இப்பிறவிமய     | 256 | இருவர்விழியு  | 96  |
| இத்திறதூறு    | 278 | இப்பெரியசெல்   | 9   | இருளன்றியொ    | 41  |
| இத்திறமேழு    | 88  | இமகிரியின்     | 202 | இருளில்விசா   | 359 |
| இத்திறனேமிக   | 299 | இமையோரி        | 96  | இலங்கியசின்   | 146 |
| இந்தக்கதையை   | 71  | இம்மொழிக்ளா    | 117 | இலதுளதா       | 93  |
| இந்தநம்பொ     | 149 | இயலறிவன்பு     | 323 | இலகடம்மிற்    | 269 |
| இந்தநோக்க     | 232 | இயலார்கடவு     | 261 | இல்லதன்று     | 351 |
| இந்தப்புவநத்  | 125 | இயலார்கும்ப    | 314 | இல்லதுள்ள     | 160 |
| இந்தப்பொருளை  | 42  | இயல்விஞ்ஞா     | 284 | இல்லதுளதெ     | 228 |
| இந்தமந்திரி   | 160 | இயற்கைகுண      | 116 | இல்லவளில்ல    | 286 |
| இந்தமநமே      | 70  | இயற்கையாகி     | 139 | இல்லாவிடத்து  | 168 |
| இந்தமிக்க     | 195 | இயாரினுமி      | 8   | இல்லுறவுபகை   | 154 |
| இந்தயாக்கை    | 49  | இரங்கித்தேம்   | 325 | இல்லுறைவோ     | 200 |
| இந்தயோகங்     | 217 | இராகவகேளி      | 28  | இவனதுநற்குல   | 52  |
| இந்தவடிவா     | 315 | இராகவர்க்கு    | 365 | இவனவனானீ      | 183 |
| இந்தவருந்த    | 46  | இராகவெரு       | 250 | இவனானென்      | 169 |
| இந்தவறிவெத்   | 292 | இராசதகுண       | 132 | இவனேதேடப்     | 171 |
| இந்தவளவா      | 358 | இராமன்மநத்     | 27  | இவனேயுளதா     | 364 |
| இந்தவாறிருக்  | 353 | இருக்கவென்     | 244 | இவன்சுற்ற     | 152 |
| இந்தவினாவின்  | 65  | இருதயத்தாசை    | 137 | இவற்றைவிட்    | 130 |
| இந்தவுரைகேட்  | 47  | இருதயத்துண     | 86  | இவையறிந்தோ    | 89  |
| இந்தவுலகெல்   | 337 | இருதுலையா      | 128 | இவையெனும்     | 84  |
| இந்தவொழுங்    | 199 | இருந்தமந்திரி  | 81  | இவ்வண்ணம்     | 99  |
| இந்திரானிருக் | 324 | இருந்தவநன்     | 244 | இவ்வகைபலவு    | 108 |
| இந்நிலையில    | 23  | இருப்புக்கயிறு | 311 | இவ்வகையேநா    | 272 |
| இப்படியேய     | 272 | இருமையென்      | 363 | இவ்வகையேசி    | 119 |
| இப்பரிசேதவ    | 307 | இருமையோ        | 335 | இவ்வகையேயி    | 184 |

|              |     |              |     |              |     |
|--------------|-----|--------------|-----|--------------|-----|
| இவ்வளவான     | 134 | இனையவரி      | 109 | நரித்தகுடன்  | 15  |
| இவ்வாறின்று  | 312 | இனையவன்சே    | 52  | நருடலுக்கோ   | 290 |
| இவ்வாறுதிந   | 292 | இனையவேலை     | 332 | நறுறுசைசவ    | 17  |
| இவ்வாறுயர்ம  | 327 | இன்பங்கரை    | 43  | நன்றியிதி    | 98  |
| இவ்வாறுலக    | 266 | இன்பமிதாமி   | 114 | உ.           |     |
| இவ்விரண்டிலா | 141 | இன்றுமென்று  | 266 | உகங்கனாலு    | 249 |
| இவ்விருவரித  | 199 | இன்றிரவு     | 201 | உகநாலுமுடிவு | 272 |
| இழிவறுஞாந    | 323 | இன்னசிருட்டி | 172 | உகுபனிதோய்   | 192 |
| இழிவுயர்விர  | 151 | இன்னசுபாவ    | 115 | உச்சமுறுபத   | 124 |
| இறப்பிலாவி   | 4   | இன்னதன்றெ    | 157 | உடலுளவளவு    | 324 |
| இறப்பென்னு   | 53  | இன்னபோதும்   | 21  | உடலுள்ளேவி   | 298 |
| இறையவன்மா    | 178 | இன்னணமேந     | 210 | உடலைநோக்கு   | 174 |
| இறையுமோர்    | 132 | இன்னதனநாடு   | 205 | உடலையரிந்து  | 126 |
| இறைவன்முத    | 43  | இன்னுயிரைப்  | 191 | உடலொடுவி     | 7   |
| இனத்தாற்பட   | 59  | ந.           |     | உடனெனன்      | 345 |
| இனமிகழுமெ    | 11  | நங்கிதுபுக   | 87  | உடன்பிறந்த   | 223 |
| இனிதுண்டா    | 266 | நங்குரைசெய்  | 118 | உணர்வுவிஞ்சி | 222 |
| இனிதுநாவா    | 365 | நசனயியங்கு   | 277 | உண்டவின்ப    | 158 |
| இனிநான்சகல   | 313 | நசனிடத்தெப்  | 273 | உண்டாகிய     | 228 |
| இனிப்பிறவா   | 140 | நசனிடையி     | 354 | உண்டானசிரு   | 319 |
| இனியனவினி    | 148 | நசனியற்க     | 257 | உண்டெனுந்த   | 331 |
| இனியிவன்செ   | 304 | நசனேபடை      | 24  | உண்மைஞாந     | 234 |
| இனையகரணந்    | 345 | நசன்வெற்ப    | 221 | உத்தமன்றற்ப  | 321 |
| இனையசுபம்    | 89  | நதவருரை      | 25  | உதாரமான      | 358 |
| இனையதிரவிய   | 264 | நதநுபவியா    | 267 | உதாரமிக      | 308 |
| இனையமநுமெ    | 315 | நதனைத்துஞ்   | 211 | உதித்தவிந்த  | 283 |
| இனையமாநக     | 132 | நதுபுலச்சே   | 93  | உப்பினியல்பெ | 341 |
| இனையமூன்று   | 234 | நதுமோரைய     | 86  | உம்பரோடிம    | 107 |
| இனையயாருமி   | 239 | நதுவேறென்    | 219 | உயர்கைலைப்   | 257 |



செய்யு ளகராதி.

புந

|              |     |              |     |               |     |
|--------------|-----|--------------|-----|---------------|-----|
| உயர்வுறுமதற் | 189 | உள்ளத்தை     | 229 | ஊற்றமுறுபா    | 300 |
| உயிர்களயாவை  | 334 | உள்ளப்பகைவ   | 53  | ஊநமிலாருா     | 31  |
| உயிர்போலுற   | 209 | உள்ளபடியே    | 359 | ஊனூர்பிறவி    | 343 |
| உயிரினசைவு   | 230 | உள்ளமுடில    | 69  | எ.            |     |
| உரத்தமதகரி   | 193 | உள்ளினும்    | 133 | எக்கருமத்திலு | 123 |
| உரமாமொரு     | 281 | உள்ளிலொளி    | 169 | எங்கனுமுளது   | 286 |
| உரியபுண்     | 2   | உள்ளுணர்வி   | 201 | எங்குரின்றுவ  | 343 |
| உருகும்பிறவி | 243 | உள்ளும்புறம் | 226 | எங்குமுறை     | 261 |
| உரைகளுக்கெ   | 208 | உள்ளுறக்குளி | 206 | எங்கேயெங்     | 164 |
| உரைசெய்யுசிக | 67  | உள்ளுறுசங்க  | 85  | எங்கேயெனி     | 71  |
| உரைசெய்யா    | 216 | உள்ளுறுதொ    | 137 | எட்டாத்தொ     | 263 |
| உரைத்தபன்    | 219 | உள்ளுறுபூர   | 293 | எட்டாமையி     | 284 |
| உரைத்தமிரு   | 183 | உற்றபோகங்    | 327 | எட்டியறிந்த   | 366 |
| உரைபகர்வோ    | 40  | உற்றமூன்றும் | 360 | எண்டிசையு     | 178 |
| உரையெனம      | 319 | உனதுகுணத்    | 328 | எண்ணமனைத்     | 274 |
| உரைசெய்நா    | 235 | உனதுபாநத     | 244 | எண்ணமெல்      | 349 |
| உலகதனுதய     | 320 | உன்னருளா     | 254 | எண்ணிலாவ      | 113 |
| உலகளித்தவய   | 30  | உன்னலென்     | 170 | எண்ணில்கோ     | 260 |
| உலகநாமப்பெ   | 283 | உன்னுவெதிர்  | 197 | எண்ணுறுபெ     | 4   |
| உலகாய்விநிந் | 353 | உன்னுருவை    | 155 | எதிருறுதோற்   | 109 |
| உலகின்பரப்   | 347 | உன்னுறுமந    | 36  | எதிரிழல்      | 55  |
| உலகெதுநா     | 103 | ஊ.           |     | எதுபயனாக      | 189 |
| உவாரிரீர்போ  | 319 | ஊகத்திவ்வா   | 187 | எதுவுமுண்ட    | 279 |
| உளத்தினிலின  | 137 | ஊகநன்மையா    | 235 | எத்தனையெத்த   | 203 |
| உளத்துறச்சம  | 110 | ஊகபுந்தியால  | 161 | எத்தன்மையி    | 165 |
| உளசினவிலா    | 186 | ஊகமின்முகர்  | 138 | எத்தா லுடலம   | 314 |
| உளமொடுங்கு   | 91  | ஊகமுளதே      | 34  | எத்திறத்தோ    | 16  |
| உள்ளத்திலிரு | 318 | ஊக்கமுளதா    | 83  | எந்தவெங்த     | 84  |
| உள்ளத்தின்மு | 144 | ஊருவநர்த்த   | 365 | எந்தவெய்யோ    | 283 |

|               |     |               |     |                |     |
|---------------|-----|---------------|-----|----------------|-----|
| எந்தையப்பொது  | 159 | எனதுசங்கம்    | 247 | என்றலுமேயா     | 316 |
| எப்படியேக     | 299 | எனதுதாதைமு    | 165 | என்றலோ-கற்     | 246 |
| எமதுவியியன்   | 98  | எனதுபிராது    | 185 | என்றலு-ய. ராதி | 298 |
| எய்தாரின்னு   | 63  | எனதுமநம்பி    | 254 | என்றலோ-ஞ்      | 310 |
| எய்துபோதி     | 158 | எனலுநின்னரு   | 322 | என்றலோடும      | 344 |
| எளிகாக்குமமு  | 9   | எனவவருரை      | 135 | என்றவசிட்ட     | 197 |
| எல்லாத்திலு   | 312 | எனவிஞுவலு     | 175 | என்றவாணி       | 49  |
| எல்லாரீக்கி   | 357 | எனவுரைத்த     | 23  | என்றவின்       | 166 |
| எல்லாமாமிய    | 53  | எனவொருப்ப     | 220 | என்றமுது       | 92  |
| எல்லாமென்று   | 201 | எனவோதலு       | 240 | என்றானேமுந     | 199 |
| எல்லையிலாவ    | 143 | எனைத்துஞாந    | 357 | என்றான்வ. ரி   | 71  |
| எல்லையில்பே   | 292 | எனைத்தொழு     | 317 | என்றிப்படி     | 350 |
| எல்லையிறிசை   | 35  | எனையுரைத்     | 307 | என்றிராகவ      | 228 |
| எல்லையின்றிய  | 50  | என்பதானது     | 168 | என்றுகாலன்     | 38  |
| எவனுடையம      | 256 | என்பதுசொல்    | 40  | என்றுகொண்      | 181 |
| எவ்விடத்தில்  | 207 | என்பளவில்     | 52  | என்றுசுக்கிர   | 102 |
| எவ்வுழிநின்ற  | 63  | என்பனநிறை     | 130 | என்றுணர்ந்     | 278 |
| எழுதிநீகிரியி | 183 | என்புருளிரும் | 167 | என்றுதுதித்    | 258 |
| எழுந்தசங்கம்  | 134 | என்றதாமலு     | 107 | என்றதேவ        | 243 |
| எழுந்தெழுந்து | 142 | என்றபுசண்     | 247 | என்றுநாடி      | 222 |
| எழுவுகையாம்   | 91  | என்றபோது      | 270 | என்றமநுமீ      | 350 |
| எழுதுவோனு     | 95  | என்றமறைய      | 305 | என்றமன்ன       | 309 |
| எள்ளுருவியா   | 291 | என்றமுநியை    | 226 | என்றமன்ன       | 162 |
| எறிபேரொளி     | 242 | என்றமுநி-ய    | 237 | என்றுமெல்லா    | 263 |
| எறியுங்கடலி   | 358 | என்றமு-மெய்   | 242 | என்றும்பக்கு   | 268 |
| எனக்கீதென்    | 367 | என்றருளித்தி  | 274 | என்றுரைசெ      | 100 |
| எனத்தென்றன்   | 169 | என்றலுமவ      | 284 | என்னதுடலி      | 262 |
| எனக்கீதென்னு  | 238 | என்றலுமிவ்வா  | 111 | என்னலுமுய      | 133 |
| எனக்கீதெ-னும  | 366 | என்றலுமிரா    | 84  | என்னலு-வன்     | 128 |



|              |                  |                 |     |
|--------------|------------------|-----------------|-----|
| என்ன லுமு-நி | 25 ஏழுபாரிநீ     | 332 ஒருமையாக    | 218 |
| என்ன லுமேப   | 210 ஏற்றமாமக     | 112 ஒருவருக்கு  | 56  |
| என்ன லுமேய   | 271 ஏற்றமுனது    | 343 ஒருவருங்கா  | 76  |
| என்ன லுமேநி  | 306 ஐ.           | ஒல்லும்வகை      | 301 |
| என்ன விவர்   | 69 ஐயதுன்ப       | 159 ஒழிந்துளவுட | 286 |
| என்னவுரைத்   | 162 ஐயமற்றன      | 331 ஒழியாதுள்   | 261 |
| என்னவு-த்தது | 311 ஓ.           | ஒழியாததுய       | 114 |
| என்னவு-முநி  | 225 ஒக்கவியற்றி  | 234 ஒழியாநிலை   | 367 |
| என்னவோத      | 216 ஒக்கவுரைந்   | 246 ஒழிவறுமுய   | 110 |
| என்னவோதி     | 175 ஒக்கமூன்றுக  | 359 ஒழிவிலுல    | 171 |
| என்னயகன்று   | 43 ஒட்டலர்சே     | 54 ஒழிவீற்றியா  | 37  |
| என்னவசிட்ட   | 367 ஒப்பறுஞாநி   | 353 ஒழுங்கால்வி | 209 |
| என்னவுரைத்   | 37 ஒருகணஞ்செ     | 195 ஒளியுருவத்  | 188 |
| என்னவெள்     | 163 ஒருகணந்திசை  | 127 ஒன்றாயுணர்  | 204 |
| என்னிங்கு    | 163 ஒருகணமுமொ    | 33 ஒன்றிலணு     | 348 |
| என்னுடைமை    | 86 ஒருகாலமா      | 124 ஒன்றிலேதோ   | 154 |
| என்னுடை-புந் | 315 ஒருகால்விரி  | 68 ஒன்றெனும்    | 151 |
| என்னுமறுதி   | 242 ஒருகானிடை    | 310 ஓ.          |     |
| என்னுமுநி    | 355 ஒருக்கால்வி  | 248 ஒங்காரமுடி  | 223 |
| என்னுளமாத்   | 277 ஒருங்குணர்   | 4 ஒங்குஞ்சிந்   | 163 |
| ஏ.           | ஒருகோணந்         | 45 ஒங்குமாசை    | 174 |
| ஏகதத்துவக்   | 217 ஒருதலத்தே    | 335 ஒடுநன்னதி   | 75  |
| ஏகமெனும்பிர  | 273 ஒருதிநத்தெ   | 196 ஒதிந்றென்   | 73  |
| ஏகலுற்றதுர்  | 325 ஒருபகற்ற     | 158 ஒதுகின்றபொ  | 30  |
| ஏகவுருவாயு   | 238 ஒருபகற்சமா   | 275 ஒதுமளவில    | 251 |
| ஏகியதீவுக    | 155 ஒருபான்ரு    | 324 ஒதுமிச்சாத் | 240 |
| ஏகுதல்வருத   | 148 ஒருமுகுர்த்த | 318 ஒதுமிவையா   | 250 |
| ஏதமதாகநா     | 287 ஒருமூவுலகெ   | 205 ஒரிடம்விட்  | 94  |
| ஏதமற்ற       | 2 ஒருமையாயெ      | 206 ஒவாதவன்ற    | 164 |

|              |     |              |     |               |     |
|--------------|-----|--------------|-----|---------------|-----|
| ஒவின்முனிவ   | 280 | காசாணமய      | 119 | களிகொண்ட      | 50  |
| க.           |     | காசாணமுதல    | 316 | கற்பகோடி      | 51  |
| கங்கையினீ    | 306 | காசாணதிம     | 111 | கற்பதானம்     | 98  |
| கசனுயர்ச     | 138 | காணமீரைந்    | 203 | கற்பத்திற்பெ  | 268 |
| கடமதுடைந்    | 338 | காதலத்துநீ   | 290 | கற்பமளவுமி    | 328 |
| கடவுளர்முநி  | 87  | காளகாளமொ     | 237 | கற்பமாங்க     | 22  |
| கடவுள்பூசனை  | 303 | கரியாய்ச்சம  | 95  | கற்பனவனை      | 101 |
| கடிகையிரண்   | 53  | கருகியகங்கு  | 32  | கற்றவாரிய     | 22  |
| கடியபாதக     | 79  | கருகியநிறமு  | 78  | கற்றவறிஞர்    | 325 |
| கடியபுரியட்  | 272 | கருடவாகந     | 173 | கற்றறிந்திலா  | 161 |
| கடிநமான      | 250 | கருதிமலத்தா  | 264 | கநமார்பிற     | 350 |
| கடுத்ததோர்   | 277 | கருதியதளித்  | 8   | கநமுறுகந      | 276 |
| கடுமனவன்     | 13  | கருத்தயருந்  | 92  | கநவுடலாய்     | 255 |
| கட்டியாய்    | 49  | கருதிற்றென்  | 126 | கன்றியபந்த    | 150 |
| கணத்திலிரதத் | 121 | கருதுநினைவொ  | 187 | கா.           |     |
| கணத்தினிறக்  | 169 | கருத்ததனம்   | 66  | காகதாலீய      | 93  |
| கண்டவப்ப     | 182 | கருத்தின்வல் | 76  | காட்சியென்    | 59  |
| கண்டனவெ      | 123 | கருத்தெனுமா  | 16  | காண்டியென்    | 313 |
| கண்டறியாவ    | 293 | கருமமிலமை    | 211 | காண்பரியம்    | 39  |
| கண்டனவனை     | 84  | கருமமேயேது   | 101 | காண்பானுங்    | 142 |
| கண்டநவவு     | 356 | கருமவகையா    | 11  | காதலாற்கட்    | 148 |
| கண்டனன்கு    | 322 | கருமுகிற்றல  | 57  | காதலித்தவர்க் | 128 |
| கண்ணற்பல்க   | 294 | கருமேருவை    | 60  | காதலும்பய     | 7   |
| கண்டுநின்றகு | 329 | கரையறுபா     | 260 | காதலெல்லா     | 226 |
| கதலியுறுகரு  | 290 | கலைகளாலு     | 345 | காதலெனும      | 13  |
| கதலிவநத்     | 72  | கலைமுநியே    | 28  | காதலென்று     | 350 |
| கதிவிரும்ப   | 56  | கலையெலாநி    | 128 | காதலென்னு     | 171 |
| கந்தமாதந     | 185 | கல்லானிறை    | 247 | காதல்செறிபொ   | 28  |
| கந்தைதண்டு   | 313 | கழுத்துறுகொ  | 78  | காமமுதல்வி    | 13  |



|              |     |               |     |                |
|--------------|-----|---------------|-----|----------------|
| காமமுறுசங்   | 274 | கு.           | கே. |                |
| காயத்திலவே   | 215 | குடநின்றுபு   | 306 | கேடானல்ல 212   |
| காயமெனுசி    | 271 | குடும்பபாரத்  | 78  | கேட்டகிராத 356 |
| காயமென்று    | 132 | குடும்பவலையி  | 98  | கேட்டகுரி 73   |
| காலசத்தைத்   | 232 | குணங்குணமி    | 227 | கேட்டநான் 107  |
| காலமதனாற்    | 336 | குண்டலிநி     | 296 | கேட்டமருந் 226 |
| காலமநேக      | 197 | குண்டலின்     | 336 | கேட்டலுமி 321  |
| காலமுண்மை    | 283 | குதமுதலாந்    | 295 | கேட்டவண் 128   |
| காலமேகார     | 153 | கும்பனுரைப்   | 313 | கேட்டவேந் 70   |
| காலமொருகா    | 143 | கும்பன்மெய்   | 322 | கேதமிகுந் 168  |
| காலவேற்று    | 8   | கும்பவேடமு    | 330 | கேவலமாகி 85    |
| காலனகர்நிக   | 91  | குயில்கள்கி   | 244 | கேளாநின் 366   |
| காலனிதுகே    | 37  | குரவனுபதே     | 264 | கை.            |
| காலனீதுரை    | 99  | குரிசில்கேட்ட | 333 | கைப்பிடுமொ 19  |
| காவலன்பார்   | 316 | குருவானவர்    | 325 | கையினுலறை 120  |
| காவின்மதர்   | 14  | குருவுமாணக்   | 288 | கொ.            |
| காற்றிலாதவி  | 164 | குரைசெய்ச     | 175 | கொடிகுடை 46    |
| காற்றிலேய    | 75  | குலவுமுடநீ    | 364 | கொடிதிதுகொ 112 |
| காதத்திடை    | 127 | குறிதீர்வடி   | 353 | கொடியகொலை 166  |
| கானின்றந்த   | 282 | குற்றமுமிளைப் | 18  | கொண்டபாவ 21    |
| கி.          |     | குன்றதவறுகு   | 122 | கொதுகினீ 50    |
| கிஞ்சிலாகிவி | 242 | கூ.           |     | கொத்தாகிய 241  |
| கிஞ்சிலுமின் | 293 | கூடியாடிக்    | 245 | கொத்தார்ம 325  |
| கிஞ்சில்கரண  | 344 | கூடுசெயுந்    | 190 | கொல்வதான் 360  |
| கிஞ்சின்மாத் | 294 | கூந்தல்வளர்   | 326 | கொள்ளற்பா 139  |
| கிரியையொ     | 327 | கூவங்குண்     | 337 | கொள்ளும்பொ 354 |
| கிருதமுதலுக் | 125 | கூறுவாயெ      | 180 | கொள்ளுவா 266   |
| கீ.          |     | கெ.           |     | கோ.            |
| கீற்றுப்பல   | 95  | கெடாதசிற்க    | 236 | கோசகாரப் 74    |

|              |     |              |     |               |     |
|--------------|-----|--------------|-----|---------------|-----|
| கோசலதே       | 99  | சடஞ்சூரிய    | 39  | சலநத்திற்     | 212 |
| கோசலத்து     | 155 | சடபாவந்த     | 259 | சற்குணத்தாற்  | 141 |
| கோடிமாகோ     | 268 | சடமகலாப்     | 303 | சற்றும்விசே   | 232 |
| கோத்திராஸ்பு | 127 | சடமசடமெ      | 214 | சநகனெனு       | 27  |
| கோவலோ        | 295 | சடமதியுயி    | 276 | சநநகரும       | 314 |
| ச.           |     | சதவுருத்தி   | 2   | சநநத்தின்     | 340 |
| சகக்காரண     | 38  | சதுமறைநூ     | 5   | சநநமஞ்சி      | 147 |
| சகங்கன்கந    | 348 | சத்தங்கிரியை | 265 | சா.           |     |
| சகத்திலுனை   | 258 | சத்தசத்தென்  | 150 | சாகசமொன்      | 129 |
| சகத்திலே     | 152 | சத்தாசா-கே   | 233 | சாதகத்தால     | 51  |
| சகத்தைநிலே   | 262 | சத்தாசாமா    | 233 | சாதல்வாழ்     | 106 |
| சகநெருள்     | 280 | சத்தாநிகளா   | 188 | சாதநங்கண்     | 167 |
| சகப்பேர்ப்பெ | 265 | சத்தியம்பிர  | 36  | சாநிகுலந்த    | 122 |
| சகப்பொரு     | 230 | சத்தியாவுக்  | 204 | சாத்திரத்திற் | 367 |
| சகலகாரண      | 203 | சத்தையொ      | 240 | சாந்தமாகிச்   | 357 |
| சகலசங்கற்    | 242 | சந்ததமில்    | 108 | சாந்தமுறவ     | 317 |
| சகலத்யா      | 314 | சந்திமுடித்  | 328 | சாந்தனாகி     | 347 |
| சங்கஞ்செ     | 103 | சந்துறுநரம்  | 16  | சாந்தியேவ     | 288 |
| சங்கமடியா    | 237 | சமமதாகச்     | 363 | சாரமெனும்     | 298 |
| சங்கமறுத்    | 273 | சமமயித்தி    | 222 | சாலவும்வாத    | 200 |
| சங்கற்பசா    | 44  | சமமாகிச்     | 140 | சாலுவநாட்     | 99  |
| சங்கற்பத்    | 231 | சமனுமாயி     | 284 | சாலையமைத்     | 303 |
| சங்கற்பத்தி  | 279 | சம்பத்தாபத்  | 237 | சாலுவாகன      | 220 |
| சங்கற்பநா    | 145 | சாமழைகனெ     | 31  | சாற்றமலந      | 237 |
| சங்கற்பமெ    | 339 | சாற்பருவமே   | 12  | சான்றபிரண     | 191 |
| சங்கற்பம்வே  | 184 | சாரசாமாமு    | 66  | சான்றவநினி    | 239 |
| சங்காழிப     | 274 | சாராமாத்திர  | 185 | சி.           |     |
| சஞ்சரித்து   | 105 | சரைசாவின     | 343 | சிங்கமெனும்   | 64  |
| சஞ்சலருப     | 268 | சலநின்னுந்   | 176 | சித்தசயமாந்   | 184 |



செய்யு ளகராதி.

யக

|               |     |             |     |              |     |
|---------------|-----|-------------|-----|--------------|-----|
| சித்தநாசத்தி  | 216 | சிறிதுநாளுட | 323 | சுவையறவு     | 285 |
| சித்தப்பிரம   | 168 | சிறியசகப்ப  | 19  | சுழுத்திபோ   | 150 |
| சித்தமாயைம    | 238 | சின்னாண்மெ  | 12  | சுழுத்திமெள  | 280 |
| சித்தமாரித்   | 2   | சீ.         |     | சுழுத்தியிற் | 204 |
| சித்தமேதெ     | 333 | சீதவருத்தத் | 296 | சூ.          |     |
| சித்தர்பொன்   | 21  | சீமானஞ்சி   | 295 | சூக்கமாயெ    | 283 |
| சித்தவஞ்சனை   | 75  | சீவடனாதுயா  | 278 | சூக்கமெய்யி  | 58  |
| சித்தவிண்ணி   | 82  | சீவடன்மறை   | 278 | சூடாலையெனு   | 290 |
| சித்தம்வேறெ   | 275 | சீவனாயிரு   | 102 | சூறுமீன்ப    | 150 |
| சித்தன தியல்  | 87  | சீவனின்மு   | 61  | சூரியமென்    | 224 |
| சித்தனாழறி    | 223 | சீவனெவ்     | 35  | சூரியம்பகு   | 151 |
| சித்திரமம்மவி | 277 | சீவனென்கு   | 36  | செ.          |     |
| சித்தெனுந்த   | 268 | சீவந்மு-னூ  | 174 | செகங்கண்     | 218 |
| சிந்தனையாங்   | 27  | சீவந்மு-ரி  | 334 | செக்திருவா   | 77  |
| சிந்தனையாற்   | 296 | சீவந்முத்தி | 226 | செந்நெல்     | 111 |
| சிந்தனையயத்   | 6   | சு.         |     | செபமுந்தவ    | 43  |
| சிந்தனையாத    | 200 | சுகமாயக     | 192 | செப்பியவத்தி | 213 |
| சிந்தாமணிய    | 309 | சுகமிருக்கு | 220 | செப்பியவறி   | 85  |
| சிந்தாநாமனு   | 56  | சுகமுற்றே   | 254 | செப்பியவிம்  | 340 |
| சிரங்கமுத்து  | 321 | சுத்தமாம்ப  | 77  | செயலருந்து   | 110 |
| சிலர்சிலர்க   | 120 | சுத்தமாய்ச் | 145 | செயலினுரி    | 362 |
| சிலர்மயேந்    | 120 | சுத்தமா-பா  | 175 | செயலுஞ்செ    | 170 |
| சிலையாக்கர்   | 66  | சுத்தமானதற் | 219 | செயல்செயலி   | 121 |
| சிறக்குஞ்சு   | 68  | சுத்தமித்தை | 334 | செயல்செய்கா  | 38  |
| சிறக்குஞ்சு   | 363 | சுத்தமுறமந  | 299 | செய்வாணு     | 360 |
| சிறிதறிந்த    | 161 | சுத்தவறிவா  | 40  | செய்யகலைம    | 306 |
| சிறிதாடிச்    | 257 | சுத்தவாதனை  | 29  | செய்யத்தக்   | 158 |
| சிறிதுகால     | 331 | சுரர்குருவி | 140 | செருவிறல்வே  | 54  |
| சிறிது-கழிந்த | 287 | சுவர்க்கமு  | 356 | செல்லாதமா    | 143 |

|               |     |             |                  |     |
|---------------|-----|-------------|------------------|-----|
| செல்லுறு      | 36  | ஞா.         | தடமானவத          | 65  |
| செல்வழியோ     | 259 | ஞாநநோக்கி   | 57 தடஞாந்நாற்    | 336 |
| செவ்விறநாங்   | 270 | ஞாநநோக்கு   | 251 தடாநொழி      | 303 |
| செறிதருசங்    | 291 | ஞாநபூமியை   | 89 தடையின்றித்   | 258 |
| செறிந்தமே     | 249 | ஞாநபூரண     | 183 தடைவா,தனை    | 241 |
| செறிபார்மு    | 366 | ஞாநமடைந்    | 352 தண்டலத்தோ    | 134 |
| செறியந்தா     | 95  | ஞாநமநஞ்     | 319 தத்துவஞாந    | 324 |
| செறியுமுடிச்  | 363 | ஞாநமாமமு    | 335 தத்துவம்பயி  | 49  |
| செறியும்பதார் | 359 | ஞாநமிகந     | 308 தத்துற்றவு   | 227 |
| செறிவாஞாந     | 234 | ஞாநமிலா     | 307 தந்திரியிலெ  | 34  |
| சென்றுசென்    | 327 | ஞாநமுற்ற    | 161 தந்தைசொற்    | 6   |
| சே.           |     | ஞாநயோக      | 330 தந்தைதன்ச    | 5   |
| சேட்டமெ       | 361 | ஞாநராமா     | 249 தந்தையன்னை   | 126 |
| சேருமிந்தவ    | 265 | ஞாநவமுத்த   | 258 தந்தையிலனி   | 10  |
| சை.           |     | ஞாநவானீ     | 326 தமாவன்தொடு   | 57  |
| சையமென்       | 209 | ஞாநவிண்ம    | 1 தம்பியரோ       | 6   |
| சொ.           |     | ஞாநவிண்ணு   | 38 தம்மிற்றமுண   | 291 |
| சொருபம்வி     | 88  | ஞே.         | தரத்திலுயர்      | 245 |
| சொன்னதன்      | 90  | ஞேயமின்றி   | 49 தரியாமந       | 348 |
| சொன்னது       | 308 | த.          | தருபயஞ்செ        | 33  |
| சொன்னவறி      | 240 | தருமவர்கட   | 34 தருமமெல்லா    | 342 |
| சொன்னவுல      | 95  | தக்கசாந்தி  | 264 தருமமுழுதை   | 202 |
| சொன்னநெ       | 265 | தக்கபிரமக   | 126 தரைமறைத்     | 221 |
| சோ.           |     | தக்கவிசார   | 236 தலைமைநா      | 3   |
| சோகநன்மை      | 353 | தக்கனிருகா  | 248 தலையிற்றொளம் | 244 |
| சோகமிலை       | 140 | தங்கஞ்சங்   | 76 தலைவர்தலை     | 143 |
| சோகமுறு       | 94  | தங்குகாட்சி | 194 தலைவனோநா     | 323 |
| சோதிமண்டல     | 331 | தசைகளவே     | 189 தவங்களாற்    | 111 |
| சோலைதோறு      | 79  | தசைபயில்    | 189 தவமகந்தீர்   | 236 |



செய்யு ளகராதி.

உக

|             |     |              |     |               |     |
|-------------|-----|--------------|-----|---------------|-----|
| தவமேற்கொ    | 68  | தன்னைக்கொ    | 82  | திசைகாலமா     | 121 |
| தவனரெல்     | 246 | தா.          |     | திடஞாரசத்     | 260 |
| தளர்ந்தன    | 131 | தாக்கற்றொ    | 170 | திடமானபாவ     | 229 |
| தலையாநிற்   | 81  | தாங்கினீர்   | 81  | திடமுநிச்ச    | 317 |
| தள்ளின்மே   | 175 | தாங்குகின்   | 48  | திதிகா, தலரு  | 166 |
| தள்ளுமுடி   | 366 | தாமதத்துட    | 139 | தியாநீங்கி    | 330 |
| தற்பரவிசம்  | 131 | தாமனும்வி    | 108 | திரணநுனி      | 349 |
| தநங்களு     | 346 | தாமனோடு      | 105 | திரவாசனை      | 349 |
| தனதுசபாவ    | 118 | தாயரிவரா     | 53  | திரிகத்ததே    | 99  |
| தனதுமநத்    | 236 | தாரதநமி      | 123 | திரிதலனுரை    | 286 |
| தனதுவாத     | 149 | தாவரங்களி    | 241 | திருந்தியவிவ  | 24  |
| தனதுவீட்    | 310 | தாவுமுதரக்   | 60  | திருப்பாற்கட  | 166 |
| தனியேயந்    | 125 | தாழ்வுமுயர்  | 83  | திவமுளவள      | 324 |
| தனைத்தான்   | 72  | தானலாதாய்    | 345 | திமல்விருத    | 56  |
| தனைமுதலாய்  | 53  | தானலாதான     | 85  |               |     |
| தனையரிலிரு  | 80  | தாநவருய்     | 172 | தி.           |     |
| தனையறியுநி  | 90  | தாநவரென      | 112 | திங்கிடர்தீர் | 341 |
| தனையனொரு    | 125 | தாநவாதிப     | 106 | திதங்காரஞ்    | 292 |
| தனையுண்டா   | 59  | தாநாகுமிக    | 65  | திதடையாச்     | 11  |
| தனையுள்ளு   | 251 | தாநாமுணர்    | 360 | திதின்முநிவ   | 356 |
| தன்னதறிவே   | 261 | தானேசங்க     | 119 | திதூன்மை      | 222 |
| தன்னதுள்ளு  | 159 | தி.          |     | தியமநத்தொ     | 61  |
| தன்னநிலிவி  | 301 | திகழாத்தும்  | 261 | தியவனும்ந்    | 64  |
| தன்னிடத்தே  | 296 | திகமுநான்மு  | 3   | தியவினைக்க    | 359 |
| தன்னுடைவ    | 276 | திகழ்ந்தவன   | 121 | திரராமவரே     | 149 |
| தன்னுடைய    | 259 | திக்குங்கால  | 334 | திரநாமெப்     | 255 |
| தன்னுயிர்க் | 45  | திங்களினுயி  | 257 | திர்க்கதரிசி  | 244 |
| தன்னுருவ    | 117 | திங்களுதிக்க | 327 | திர்க்கத்தக்க | 139 |
| தன்னுள்வி   | 26  | திங்களுதித்  | 328 | திவினையெ      | 258 |

|               |                   |     |               |     |
|---------------|-------------------|-----|---------------|-----|
| து.           | தெரிந்துணர்       | 120 | தேயரீடியி     | 48  |
| துக்கசுகங்க   | 41 தெரிபவற்றி     | 341 | தேயவாழினை     | 152 |
| துஞ்சுமான்ப   | 276 தெரிபொருடரிசு | 267 | தேய்துடல்     | 268 |
| துணிவுறுதிட   | 105 தெரிபொருளு    | 214 | தேயபூசைசி     | 2   |
| துதிகள்கட     | 352 தெரிபொருளொ    | 339 | தேயரிற்றேசு   | 7   |
| துதிகொடா      | 2 தெரியாத்தறி     | 59  | தேவருபசா      | 172 |
| துதித்தனனி    | 182 தெரிவதாகிய    | 204 | தேவர்தாகவ     | 160 |
| துதிப்பார்து  | 61 தெரிவதாமி      | 196 | தேற்றமாங்     | 197 |
| துயர்களும்    | 133 தெரிவுறுவய    | 22  | தோ.           |     |
| துயிலையுள்    | 241 தெருளுறாமக    | 4   | தொலைவறுமா     | 15  |
| துயில்விழிப்  | 201 தெளிசந்நியா   | 279 | தொலைவ்றொ      | 200 |
| துராசையெனு    | 185 தெளிபரமவ      | 48  | தொல்லுலகிற்   | 19  |
| துவாபரமாழு    | 290 தெளியுரீரி    | 345 | தொல்லையதா     | 297 |
| துனிசெய்சங்   | 133 தெளிவாளு      | 281 | தொழிலினினை    | 212 |
| துனிமரச்செ    | 104 தெளிவின்கி    | 332 | தொழிலின்கி    | 358 |
| துனைதருபல்    | 115 தெளிவுகெம்    | 351 | தொழிலின்கி    | 153 |
| துனையுமநத்    | 171 தெளிவுடைய     | 142 | தொழுதுமுன்    | 24  |
| துன்பமின்ப    | 342 தெள்ளமுததா    | 66  | தொன்மையாம     | 48  |
| துன்பமெலா     | 228 தெள்ளறிவெ     | 259 | தோ.           |     |
| துன்புறவாந    | 288 தென்றிசைசெ    | 91  | தொலிலன்றி     | 169 |
| துன்னுமுற்ப   | 1 தே.             |     | தொற்றமென்     | 249 |
| துன்னுறம      | 6 தேகத்தைநோ       | 137 | தொற்றமவுமா    | 255 |
| துன்னுபொரு    | 255 தேகமுதற்பிரி  | 258 | தொற்றமுடை     | 251 |
| து.           | தேங்கமலத்         | 29  | தொன்றியவை     | 94  |
| துயதாயிக      | 29 தேங்காதுத      | 191 | ந.            |     |
| தெ.           | தேசகாலத்          | 264 | நக்கன்முதலா   | 242 |
| தேய்வயோக      | 190 தேசிகன்சொ     | 141 | நடுவின்முடிவி | 144 |
| தெரிக்கும்பொ  | 163 தேமென்மல      | 367 | நண்புறுமிவ    | 79  |
| தெரித்தறியும் | 42 தேயளுயத்       | 149 | நம்பிநம்பிய   | 336 |



|              |     |                |     |              |     |
|--------------|-----|----------------|-----|--------------|-----|
| நம்மாலதுசே   | 44  | நாடிகளின்      | 297 | நிலைபெறும்ப  | 107 |
| நயந்ததெல்    | 165 | நாடிகளெல்      | 300 | நிலையானவிச்  | 41  |
| நயநமூக்கு    | 261 | நாடுபிராண      | 252 | நில்லாவீட்   | 336 |
| நரபாலனதற்    | 318 | நாடுமங்குலி    | 217 | நிறக்குநார   | 243 |
| நரையுறுநீ    | 18  | நாட்டினியல்    | 162 | நிறனார்கானி  | 187 |
| நலங்கியசி    | 104 | நாமுடலென்      | 136 | நிறைபவந்தீ   | 33  |
| நலனிழிவா     | 185 | நாயகனையி       | 301 | நிறைபெருங்   | 208 |
| நலனுறுபே     | 302 | நாரதனென்       | 305 | நிறையறிவின்  | 308 |
| நல்கியபாதி   | 79  | நாலிரண்டு      | 179 | நிறையெழின்   | 6   |
| நல்லதுசிறு   | 4   | நாவினடிச்      | 198 | நிற்பநடப்ப   | 39  |
| நல்லபுந்தியு | 157 | நாநாவாம்       | 270 | நிற்பரமாயி   | 287 |
| நல்லவருந்தீ  | 32  | நானெனும்பி     | 88  | நினைப்புமிகி | 214 |
| நல்லநிலுநற்  | 256 | நானெ-பொரு      | 111 | நினையிப்பொ   | 205 |
| நல்லனதூல்    | 105 | நானேநீயாய்     | 170 | நினைவறவெ     | 7   |
| நல்லாரிடத்தி | 61  | நி.            |     | நினைவான்மு   | 347 |
| நல்லினஞ்சே   | 180 | நிகரறுசந்      | 32  | நின்றவிண்ணு  | 281 |
| நல்லோர்தீ    | 167 | நிகரில்பரம     | 38  | நின்னுரைய    | 267 |
| நல்வசிட்ட    | 27  | நிகழ்சுத்தா    | 234 | நின்னைநீங்   | 55  |
| நமூவுமநமெ    | 306 | நிதியுமரசுஞ்   | 15  | நீ.          |     |
| நநவிற்குழு   | 357 | நித்தமுறுழு    | 341 | நீங்கருமுண   | 323 |
| நனிமெய்யா    | 117 | நிராசையாகி     | 159 | நீசமுயர்வா   | 263 |
| நன்மையான     | 232 | நிருவாசனே      | 349 | நீடத்தகுமன்  | 170 |
| நன்றாநா      | 236 | நிருவிகற்பசமா  | 172 | நீண்டகநாநீ   | 255 |
| நன்றாமேல்    | 251 | நிருவிகற்பமா   | 219 | நீதியின்றியு | 282 |
| நன்றிதருமுண் | 114 | நிர்விகற்-நின் | 245 | நீத்தனபி     | 100 |
| நன்றுநன்றெ   | 24  | நிர்விகற்பத்தி | 322 | நீயிதற்கெனே  | 331 |
| நா.          |     | நிருவிகற்பவாந் | 40  |              |     |
| நாசமுற்பத்தி | 55  | நிருவிகாரபா    | 263 | நூ.          |     |
| நாசவடவை      | 345 | நிலைமையென்     | 365 | நூலனைத்தின்  | 224 |

|             |                  |                  |     |
|-------------|------------------|------------------|-----|
| நெ.         | பகைவேந்த         | 52 பார்துதிக்கு  | 219 |
| நெஞ்சிலாத   | 319 பக்கத்தொடு   | 43 பார்துநாட்ட   | 174 |
| நெடுங்காலம் | 93 பக்குவமாத     | 305 பரமமதனில     | 354 |
| நெடுநாட்பழ  | 282 படர்சித்துரு | 239 பரமமாமீச     | 173 |
| நெடுநாளோந   | 223 படர்பூதந்    | 19 பரமமுணர்ந்    | 266 |
| நெருக்கமுறு | 200 படர்மதத்தா   | 116 பரமமு-தேனெ   | 246 |
| நெறிகொள்    | 206 படர்மூர்க்க  | 188 பரமமேயெங்    | 75  |
| நெறியிடைவ   | 103 படிநகன்ம     | 86 பரமமேனி       | 368 |
| நெறியுறவிடா | 208 படிமுழுதுழ   | 288 பரலோகந்      | 125 |
| நொ.         | பணிதலொளி         | 343 பரமவிண்ணே    | 347 |
| நொய்யதா     | 156 பண்டத்திற்ப  | 215 பரமதித்தனை   | 146 |
| நொய்யநெ     | 118 பண்டமனைத்    | 360 பராபரங்க     | 124 |
| நோ.         | பண்டுநான்பூ      | 55 பரிசவிதையி    | 121 |
| நோக்கப்பட்  | 170 பண்டைலீலைத   | 57 பரிந்திவ்வாறு | 352 |
| நோக்கியதே   | 6 பண்ணப்படா      | 281 பருவங்கடொ    | 154 |
| நோக்கும்பொ  | 236 பதம்பணிந்து  | 9 பருவங்களிலே    | 37  |
| ப.          | பதியொழிந்து      | 304 பலபடச்செய்   | 285 |
| பகருமெல்லை  | 53 பத்திபாய்ந்து | 351 பலமதனையொ     | 307 |
| பகர்வரிதாய் | 39 பத்தத்துருவ   | 36 பலவுஞ்சூழ்வு  | 300 |
| பகவசெய்தன   | 196 பந்தரிநாநஞ்  | 354 பலவுமொன்று   | 270 |
| பகவனாகுமி   | 204 பந்தயில்லைவீ | 344 பல்லவங்கட    | 171 |
| பகற்பொழு    | 303 பந்தமுத்திரி | 344 பல்வகைதா     | 132 |
| பகீரதனாச    | 289 பந்தமுற்றனன் | 4 பறக்கின்றப     | 142 |
| பகீரதனுரை   | 286 பயமற்றே      | 322 பறவையாசே     | 244 |
| பகுதமன்றி   | 139 பயம்வந்து    | 108 பற்றத்தருவா  | 239 |
| பகுதிவழியி  | 226 பரத்தினதொ    | 109 பற்றறுதிண்ணி | 193 |
| பகைமற       | 104 பரத்துவகே    | 124 பற்றிலதாய்நி | 210 |
| பகையெலாந்   | 21 பரந்தசொற்     | 207 பற்றிலாதெ    | 354 |
| பகைவாதனை    | 235 பரந்தசித்தி  | 196 பற்றிலாதமற   | 164 |



|              |     |               |     |               |     |
|--------------|-----|---------------|-----|---------------|-----|
| பற்றின்றித்த | 302 | பாதுமாமதி     | 333 | பிறிதுமொரு    | 73  |
| பற்றுமுனிவு  | 352 | பி.           |     | பிறிதொன்று    | 311 |
| பற்றுவான்பற் | 175 | பிணிசெயாப     | 22  | பிறிவாம்பொரு  | 36  |
| பற்றுவிடில   | 331 | பிரணவத்தி     | 217 | பிறைநெடுஞ்    | 56  |
| பற்றுவிடென்  | 147 | பிரமத்தின     | 344 | பிறையம்புப    | 298 |
| பணிபடர்மதிய  | 324 | பிரமத்தின்ச   | 271 | பின்னருமன்    | 295 |
| பணிவார்கடலி  | 168 | பிரமமாஞ்சு    | 138 | பின்னருமுரை   | 101 |
| பன்மைமோக     | 281 | பிரமனாமேசி    | 69  | பின்னர்மூவா   | 80  |
| பன்மையாமா    | 267 | பிரமவஞ்சு     | 206 | பின்னுமீதோ    | 165 |
| பன்மையாம்வி  | 113 | பிரமவொளி      | 38  | பின்னுறத்தா   | 20  |
| பன்னிரண்ட    | 300 | பிரமியென்     | 246 | பின்னுறுபக்க  | 14  |
| பன்னுகாரண    | 35  | பிரளயந்தா     | 247 | பு.           |     |
| பா.          |     | பிராணசத்தி    | 173 | புகல்கசன்     | 2   |
| பாகமார்பதி   | 3   | பிராணனசை      | 226 | புகல்பிரமாண்  | 269 |
| பாசமின்றியு  | 262 | பிரானாயாம     | 235 | புகல்வுறுகுண் | 299 |
| பாதபம்விதை   | 276 | பிரியமகுயை    | 237 | புகன் றநாம    | 55  |
| பாம்புபோல்   | 299 | பிருகுமுனிவ   | 97  | புகன் றவுடன்  | 316 |
| பாயவொன்றி    | 325 | பிருகுவுமைந்  | 102 | புகையார்வ     | 73  |
| பாயுநமாறி    | 360 | பிறக்குமுத    | 172 | புண்டரீகவா    | 187 |
| பாரசக்கர்குல | 205 | பிறப்பிலாப்   | 129 | புண்ணியனு     | 156 |
| பாரியையுடை   | 17  | பிறப்பில்லையி | 273 | புதியனசக்க    | 47  |
| பாலகனாஞ்     | 144 | பிறப்பிறப்பா  | 94  | புத்திவழியேம  | 249 |
| பாவமகன்று    | 61  | பிறப்பிறம்பெ  | 176 | புத்திதணிந்   | 349 |
| பாவமதாயா     | 10  | பிறப்பெனுமா   | 84  | புத்திப்பார்  | 343 |
| பாவனைதீர்    | 34  | பிறவாதனை      | 235 | புரவலனினை     | 55  |
| பாவனைமுற்    | 122 | பிறவிக்கட-கா  | 83  | புரியையநண்    | 332 |
| பாவனையும்    | 91  | பிறவிக்-ற்றீர | 266 | புருவநாப்ப    | 217 |
| பாவிப்பனயா   | 349 | பிறவியாவா     | 127 | புரையுடனெ     | 17  |
| பாழிப்புவிமே | 60  | பிறிதுகாண்ப   | 218 | புலன்களிற்    | 136 |

|             |     |              |     |            |     |
|-------------|-----|--------------|-----|------------|-----|
| புவநமியா    | 160 | பெறற்கொணு    | 138 | பொன்னிற    | 305 |
| புவியெலா    | 151 | பே.          |     | பொன்னில்   | 338 |
| புழுமுதலாம் | 211 | பேசியதன்     | 146 | பொன்னுலக   | 3   |
| புறத்தகத்து | 192 | பேசமிதுதா    | 365 | பொன்னுலகு  | 20  |
| புறத்திலேபி | 252 | பேதமில்லாச்  | 172 | போ.        |     |
| புறநின்றசா  | 252 | பேதமுறுபுந்  | 117 | போகங்கா    | 223 |
| புறப்பேறுக  | 146 | பேதமுறுபொ    | 203 | போகத்துக்  | 293 |
| புறப்பொரு   | 150 | பேதமேவடி     | 322 | போகமயலை    | 312 |
| புறனும்பூசை | 262 | பேதிக்குமந   | 145 | போகமுறுபா  | 27  |
| பூ.         |     | பேராநந்தத்   | 185 | போகமொ      | 256 |
| பூதநெறியா   | 186 | பேரினாலீமீ   | 113 | போகாததாயி  | 194 |
| பூமகனும்    | 50  | பேருமுந்திரை | 150 | போகிமறை    | 329 |
| பூமகள்போ    | 67  | பை.          |     | போகியபக    | 285 |
| பூவுமென்ற   | 276 | பைந்தொடி     | 14  | போகினுநி   | 253 |
| பூன்றவடிவு  | 167 | பொ.          |     | போதவாணி    | 58  |
| பெ.         |     | பொங்குதொ     | 348 | போதம்பா    | 74  |
| பெண்மைபா    | 1   | பொய்யதா      | 334 | போதுநா     | 320 |
| பெத்தவாசை   | 151 | பொய்யாகவு    | 47  | போற்றவண    | 352 |
| பெரியபிரா   | 295 | பொய்யாகிச்   | 292 | போற்றிரா   | 1   |
| பெரியவடலி   | 356 | பொய்யாமனி    | 337 | ம.         |     |
| பெரியவரறி   | 4   | பொருகடலி     | 116 | மகத்தின்சக | 248 |
| பெரியவர்த   | 127 | பொருவில்ச    | 69  | மகாரீர்கட  | 18  |
| பெரியவரந    | 21  | பொருளினோ     | 149 | மகனறிவே    | 301 |
| பெரியவுணர்  | 225 | பொருள்கட     | 360 | மகிழ்வாம்  | 361 |
| பெருகத்திர  | 82  | பொருள்களெ    | 20  | மகிழ்வுசோ  | 22  |
| பெருகியலி   | 119 | பொருள்களெம்  | 313 | மங்கலப்பு  | 175 |
| பெருகுமநத்  | 262 | பொல்லாதவு    | 297 | மங்காதஞாந  | 44  |
| பெரும்பெரி  | 339 | பொறிகளின்    | 222 | மச்சாமின்  | 289 |
| பெருவெளியா  | 51  | பொன்னாட்     | 96  | மடங்கல்வீ  | 148 |



செய்யு ளகராதி.

உ.எ

|               |     |               |     |              |     |
|---------------|-----|---------------|-----|--------------|-----|
| மடங்கியமர     | 328 | மந்திரியென    | 104 | மந்ததுயரு    | 12  |
| மடமைநோய்      | 210 | மயக்கமுபா     | 250 | மந்ததைமந     | 209 |
| மடமையா        | 308 | மயிலிலாமை     | 157 | மநநிறைந்தி   | 157 |
| மடமையின்      | 5   | மயலின்மை      | 199 | மநநிறை-மாந   | 9   |
| மடமை-துய      | 85  | மயலின்-யநி    | 147 | மநமணிபேத     | 105 |
| மடமையொ        | 31  | மரணமாம        | 18  | மநமிலாநி     | 101 |
| மடிமிசைகொ     | 7   | மருவிதயவி     | 252 | மநமெனும்     | 104 |
| மடிமிசைவந்    | 9   | மருளுமயநீ     | 365 | மநமேபுருட    | 98  |
| மடியின்மேல    | 330 | மலரோன்        | 367 | மனவன்பேயு    | 256 |
| மடிவறுபிற     | 111 | மலிநவூன்      | 79  | மநவாநகத்     | 69  |
| மட்டிலாத      | 50  | மலையிசைம      | 287 | மநவாநமு      | 44  |
| மட்டிலாவி     | 51  | மழையாலவி      | 60  | மநமெனும்     | 186 |
| மட்டில்போ     | 312 | மறுகுவாத      | 137 | மனிதனானெ     | 309 |
| மணிப்பூண்     | 166 | மறுபவமுரு     | 321 | மனையவட்கு    | 178 |
| மண்டியசுழு    | 35  | மறைதன்மட்     | 330 | மனையுக்கிளை  | 311 |
| மண்ணும        | 143 | மறைநெறிக      | 154 | மனைவியாக     | 326 |
| மண்ணுகரும்    | 15  | மறையுமிவ்     | 221 | மனைவியுமகா   | 21  |
| மண்ணுலகி      | 176 | மறையோடு       | 353 | மன்னற்குரையா | 43  |
| மதமாமோ        | 354 | மற்றினி       | 113 | மன்னவரெ      | 52  |
| மதமாவென்      | 311 | மற்றுங்கும    | 314 | மன்னவார்வண   | 7   |
| மதநிகைப்      | 329 | மற்றுமளவி     | 97  | மன்னவவுன     | 77  |
| மதிபாற்கா     | 248 | மற்றுமொன்     | 87  | மன்னவனெப்    | 64  |
| மதியிவ்வா     | 359 | மற்றுநாளே     | 25  | மன்னவன்க     | 93  |
| மதியைமே       | 157 | மற்றையபா      | 252 | மன்னவன்சந    | 26  |
| மதியோடிர      | 346 | மற்றொருபு     | 275 | மன்னாவீதோ    | 309 |
| மத்தமயிரா     | 47  | மந்தத்திருள   | 78  | மன்னாவென்    | 282 |
| மந்தமாருதஞ்   | 130 | மந்தத்தின்மு  | 210 | மன்னுசாற்    | 20  |
| மந்தானிலத்    | 96  | மந்தத்தின்வடி | 39  | மன்னுவிடய    | 348 |
| மந்திரிமுன்னு | 65  | மந்தத்தினுண்  | 227 |              |     |

|              |              |               |            |               |     |
|--------------|--------------|---------------|------------|---------------|-----|
| மா.          | மீட்டுமெழுந் | 72            | முழுதுமாய் | 54            |     |
| மாண்டுவாளா   | 70           | மீட்டுமோர்    | 275        | முழுதுவடி     | 350 |
| மாதாராய      | 329          | மீட்டுரைப்பா  | 63         | முற்பிறப்பி   | 29  |
| மாதவன்கை     | 100          | மீண்டும்வருந் | 309        | முற்றுமாம்பி  | 268 |
| மாதவன்மு     | 8            | மீண்டுமோர்க   | 269        | முறிமொழி      | 8   |
| மாரிலத்தி    | 222          | மீண்டுரைசெ    | 102        | முறியகன்ற     | 203 |
| மாந்தர்த்தம் | 22           | மீளவுறின்று   | 62         | முறிவனே       | 217 |
| மாமடஞ்செ     | 17           | மு.           | முறிவுறுபெ | 296           |     |
| மாமாயைரி     | 180          | முகத்தினுற்   | 288        | முனையார்மு    | 73  |
| மாய்வுற்ற    | 44           | முக்காற்பொ    | 248        | முன்னஞ்செ     | 92  |
| மாருதத்தி    | 304          | முக்குணந்தா   | 132        | முன்னஞ்சொ     | 234 |
| மால்லதற்கு   | 182          | முச்சுடர்வந்  | 62         | முன்னநாஞ்     | 161 |
| மாலறவெங்     | 135          | முடிவறுகால    | 135        | முன்னநின்ற    | 221 |
| மாவலிப்பெ    | 158          | முடிவிலாதிர   | 6          | முன்னந்தோ     | 220 |
| மாவுச்சவ     | 227          | முடிவிலாவிசு  | 130        | முன்னமொரு     | 95  |
| மாளாதகா      | 142          | முடிவின்னா    | 74         | முன்னவனீ      | 8   |
| மாளுனவிதி    | 92           | முடிவுகநவஞ்   | 42         | முன்னநுபவ     | 55  |
| மாரிலமுழு    | 285          | முதலானவுட     | 291        | முன்னியகத்த   | 136 |
| மானுவேட      | 3            | முதலாமியோ     | 363        | முன்னுபொரு    | 279 |
| மி.          | முதிர்பருவத் | 14            | மூ.        |               |     |
| மிகத்தெளிந்  | 205          | முதுதுயர்வி   | 17         | மூகமாய்ச்ச    | 86  |
| மிகமாலுறு    | 82           | முதுவிவேக     | 189        | மூடவிந்தியங்  | 237 |
| மிகமுயன்று   | 29           | முத்தியைநய    | 35         | மூடனாகிப்பல   | 362 |
| மிகவருகாமா   | 41           | முந்தியகாலத்  | 122        | மூரிக்கயிறும் | 312 |
| மிகவுணங்கு   | 20           | முந்துதான்க   | 181        | மூவகையுல      | 111 |
| மிகவுமதத்து  | 364          | முந்துவெறி    | 234        | மூவராகிரி     | 167 |
| மிகவெருவலர்  | 340          | முந்துறுசக    | 101        | மூவராகியமு    | 195 |
| மிக்கவருத்த  | 309          | முந்தைப்பிர   | 265        | மூவரிவிருவ    | 75  |
| மிக்கவறிவா   | 162          | முயல்வறத்     | 103        | மூவருமறிவு    | 278 |
| மின்னிடத்தி  | 15           | முழுகுதருந    | 23         | மூவர்முதல்    | 197 |
| மீ.          | முழுதுங்கா   | 160           | மூன்றுநாடே | 302           |     |
| மீட்டணுகா    | 10           | முழுதுசத்தி   | 74         | மூன்றுபூமிப்  | 363 |
| மீட்டுமுரை   | 238          | முழுதுணர்த்   | 100        | மூன்றுவகை     | 340 |



|                |                |                   |     |
|----------------|----------------|-------------------|-----|
| மெ. மோகவற்ச    | 147            | வந்துறுசித்       | 24  |
| மெத்துகின்ற    | 83 மோநமுறவு    | 340 வயிரத்தினு    | 310 |
| மெத்துவன்      | 229 யா.        | வாருணங்க          | 204 |
| மெத்தென்ற      | 141 யாதியாதெ   | 350 வரம்பறவிரி    | 129 |
| மெய்திரிமி     | 5 யாதியார்பெ   | 11 வரிசடைபல       | 99  |
| மெய்ம்முறை     | 26 யாதினிற்ரோ  | 118 வருங்கற்ப     | 163 |
| மெய்யாகிய      | 162 யாதினுமுய  | 151 வருசிற்சா     | 224 |
| மெய்யாய்மு     | 355 யாதுநீத்து | 333 வருடமோர்      | 183 |
| மெய்யான        | 117 யாதுமென்   | 338 வருணச்சிர     | 351 |
| மெய்யுணர்வு    | 112 யாருமின்றி | 187 வருதொழிலி     | 215 |
| மெல்லிதாகித்   | 239 யாவருமிரங் | 288 வருத்தமற்ற    | 110 |
| மென்றோல்       | 97 யாழுடைய     | 179 வருத்தமிலா    | 200 |
| மே. யாளுமெண்   | 355 யாளுரிச்சக | 356 வருந்திரின்ரு | 60  |
| மேகமனையா       | 128 யாளுர்முன் | 202 வருந்திமுய    | 81  |
| மேடமாதத்       | 131 யானிவைமி   | 168 வருந்திமெய்   | 129 |
| மேயதன்பத்      | 106 யானென்றோ   | 148 வருந்துகிற்ப  | 139 |
| மேருகந்தா      | 131 யோ.        | 72 வருபவக்கட      | 330 |
| மேருமந்தா      | 16 யோகநெறி     | வரைகளினு          | 178 |
| மேருவின்கு     | 168 யோகபூமிய   | 51 வரையிலே        | 13  |
| மேலோனாகி       | 171 யோகபூமியே  | 362 வலம்புரித்    | 173 |
| மேவலுற்ற       | 298 யோகமொரு    | 358 வலியினுல்வி   | 235 |
| மேவியசா        | 68 வ.          | 243 வலியெலா       | 108 |
| மேவுகதை        | 17 வகிர்த்துரி | வழிபடுமி          | 5   |
| மேவுதற்கரி     | 207 வசந்தநாண்  | 289 வழியுங்கட.    | 364 |
| மேவுறுதுன்     | 131 வசநமாந்தொ  | 302 வழுவறுசுத்    | 140 |
| மேனிமூன்       | 138 வஞ்சமினீள் | 23 வளர்புலமா      | 11  |
| மேனியிற்பு     | 68 வஞ்சவிந்திர | 62 வளைதருமூப்     | 80  |
| மை. வஞ்சியிடை  | 294 வளளலேயி    | 1 வளையாழிகை       | 212 |
| மைந்தரொரு      | 46 வறுத்தவிதை  | 294 வளளலேயி       | 332 |
| மைந்தனில்லா    | 330 வநம்படிந்  | 46 வறுத்தவிதை     | 230 |
| மைம்மல்லமா     | 131 வன்பிலியற் | 177 வநம்படிந்     | 177 |
| மொ. வன்பிறவிப் | 98 வன்மரங்க    | 131 வன்பிலியற்    | 280 |
| மொய்த்தகூட்    | 333 வன்மரங்க   | 98 வன்பிறவிப்     | 92  |
| மொய்யுடனா      | 327 வா.        | 333 வன்மரங்க      | 124 |
| மொழிசுத்தா     | 30 வாக்குமுகங் | 327 வா.           | 63  |
| மோ. வாக்குமெள  | 17 வாக்குமெள   | 30 வாக்குமுகங்    | 280 |
| மோகத்திலவ      | 45 வாசுதேவப்   | 17 வாக்குமெள      | 100 |
| மோகமில்லா      |                | 45 வாசுதேவப்      |     |

|              |     |               |     |              |     |
|--------------|-----|---------------|-----|--------------|-----|
| வாசுதே-பெய   | 273 | விடலைபால்     | 216 | வினையதுவய    | 102 |
| வாடாவசரீ     | 44  | விடுதியாலே    | 261 | வினையமுறவ    | 64  |
| வாதனைப்பா    | 107 | விட்டவணி      | 254 | வினையர்சுந்  | 50  |
| வாதனைபுல     | 190 | விண்ணனெ       | 337 | வினையின்மு   | 37  |
| வாதனைமா      | 307 | விண்ணிற்பி    | 37  | வீ.          |     |
| வாதனையின்    | 229 | விண்ணைவீட்    | 337 | வீசியவழிக்   | 274 |
| வாதனையென்    | 148 | விதமாஞ்சக     | 362 | வீடுபற்றிரா  | 147 |
| வாதனைவடி     | 137 | விதறியோடு     | 73  | வெ.          |     |
| வாதனைவலை     | 103 | விதியினுற்    | 285 | வெருவாய      | 262 |
| வாயுவடிவா    | 61  | விதியின்வச    | 72  | வெங்காதற்    | 123 |
| வாராய்மூட    | 187 | விதியைசிக     | 243 | வெண்ணிறத்    | 257 |
| வாரியசைந்    | 346 | வித்தினுட்டி  | 321 | வெந்தமணி     | 310 |
| வாயுமநத்     | 82  | விந்தவநத்     | 282 | வெந்தோடுமா   | 215 |
| வாழலாமெ      | 310 | வியப்புடை     | 219 | வெம்புதல்போ  | 203 |
| வாழிவாணி     | 58  | விரவுதோற்     | 221 | வெம்புறுமூப் | 80  |
| வாளாசித்     | 145 | விராவீவரு     | 253 | வெம்மாயவா    | 144 |
| வாளாவய       | 126 | விரிசிலையி    | 270 | வெருவாமல     | 272 |
| வானதிக்கரை   | 100 | விரிஞ்சனுரு   | 122 | வெலற்கரிய    | 10  |
| வானதிமூழ்    | 129 | விரிவுறுமு    | 287 | வெறிதிருக்கி | 206 |
| வாநநிகரா     | 122 | விருத்தர்ம    | 10  | வெறியாரும்   | 141 |
| வாநரம்புரவி  | 79  | விருத்தராய்ந  | 18  | வெற்றித்திற  | 365 |
| வாநவர்தா     | 45  | விருப்பறத்    | 289 |              |     |
| வாநுர்மதி    | 43  | விரைவில்வ     | 329 | வே.          |     |
| வாநிடையோ     | 64  | விலங்குமுறி   | 310 | வேகந்தேயு    | 342 |
| வானிலேசு     | 335 | விலங்குறுசி   | 108 | வேண்டியகா    | 156 |
| வானிலேமர     | 329 | வில்வக்காயெ   | 269 | வேண்டியவா    | 190 |
| வானேருகதி    | 146 | விவிதாரம்     | 261 | வேண்டுவன     | 93  |
| வான்முதலா    | 124 | விழித்துநோ    | 196 | வேதியன்மு    | 278 |
| வி.          |     | விழிப்பதுவுமி | 144 | வேத்தவையி    | 77  |
| விகற்பமிற்ற் | 61  | விழிப்பிளே    | 267 | வேந்தனுரை    | 312 |
| விகற்பமெ     | 194 | விழிமுதற்     | 220 | வேரினோடுக    | 239 |
| விகற்பவாக்   | 218 | விழுந்தான்    | 96  | வேரறுபொ      | 13  |
| விசயனெனு     | 273 | விழுமியர்சு   | 19  | வேறிலாதெ     | 114 |
| விச்சையெ     | 212 | விளக்குமிர    | 116 | வேறுமாயே     | 335 |
| விஞ்சநீள்    | 194 | விளிவருந்தி   | 160 | வேறொருமா     | 51  |
| விடயம்யா     | 161 | வினவிநோக்     | 281 | வை.          |     |
| விடலரும      | 25  | வினையவள்      | 158 | வையஞ்சுத்த   | 126 |



சுதையி னட்டவணைச் செப்புள் தொகை.

சு

| எண். | கதை.                            | பக்கம். | செ-ள். | எண். | கதை.                         | பக்கம். | செ-ள். |
|------|---------------------------------|---------|--------|------|------------------------------|---------|--------|
| 1    | பாயிரம்                         | 1       | 14     | 25   | உத்தாலகன் கதை                | 184     | 79     |
| 2    | வைராக்கியப் பிரகாணம்            | 3       | 122    | 26   | சுரகு கதை                    | 199     | 46     |
| 3    | சுகர் கதை                       | 24      | 25     | 27   | பாச விலாசர் கதை              | 207     | 17     |
| 4    | முமுட்சுப் பிரகாணம்             | 28      | 28     | 28   | வீதகவ்வியன் கதை              | 210     | 76     |
| 5    | (ஞாந) விண் மகன் கதை             | 35      | 44     | 29   | உபசாந்திப் பிரகாணம்          | 225     | 71     |
| 6    | லீல (மண்டபக்) கதை               | 42      | 90     | 30   | (ஆகாச கம்மரதி அபாவ நிருபணம்) | 238     | 99     |
| 7    | கற்கடி (குசி) கதை               | 59      | 47     | 31   | புசண்டன் கதை                 | 255     | 70     |
| 8    | ஜந்தவர் கதை                     | 67      | 10     | 32   | தேவ பூசை கதை                 | 267     | 16     |
| 9    | (வஞ்ச) இந்திரன் கதை             | 69      | 9      | 33   | வில்வ பலக் கதை               | 269     | 8      |
| 10   | மரத்தின் கதை                    | 71      | 22     | 34   | சிலைக் கதை                   | 271     | 21     |
| 11   | பாலன் கதை                       | 74      | 8      | 35   | அருச்சுநன் கதை               | 275     | 30     |
| 12   | சித்த(சாம்பரிக)ன் கதை           | 76      | 26     | 36   | (ஸ்வப்ந) சத வருத்திரர் கதை   | 280     | 26     |
| 13   | உற்பத்திப்பிரகாணத்தோடே தாபதேசம் | 81      | 71     | 37   | வேதாள் கதை                   | 284     | 33     |
| 14   | சுக்கிர(பார்க்கவ)ன் கதை         | 95      | 47     | 38   | பகிரதன் கதை                  | 289     | 240    |
| 15   | தாம வியாள் கடர் கதை             | 102     | 43     | 39   | சிகித் துவசன் கதை            | 332     | 13     |
| 16   | வீம பாச திடர் கதை               | 110     | 25     | 40   | கசன் கதை                     | 335     | 20     |
| 17   | நாகூரன் கதை                     | 114     | 108    | 41   | மித்தியா புருடன் கதை         | 338     | 19     |
| 18   | கசன் கதை                        | 135     | 20     | 42   | விரதத் திரய கதை              | 342     | 66     |
| 19   | திதிப் பிரகாணம்                 | 138     | 7      | 43   | (ஸ்ரீ பிருங்கீச உபாக்யாநம்)  | 353     | 25     |
| 20   | ஜநக ராசன் கதை                   | 140     | 36     | 44   | இடச்சுவாகு கதை               | 357     | 68     |
| 21   | புண்ணிய பாவநர் கதை              | 147     | 49     |      | (மாந்) வேடன் கதை             |         |        |
| 22   | மாவலி கதை                       | 156     | 54     |      | நிருவாணப்பிரகாணத்தோடே தசம்   |         |        |
| 23   | பிரகலாதன் கதை                   | 167     | 72     |      | (ஞாந சப்த பூயிகை)            |         |        |
| 24   | காதி கதை                        | 176     | 35     |      | ஆக உகை 44-க்கு செய்புள்      | 2555    |        |

## பிழை திருத்தம்.

| பக்கம். வரி. | பிழை.       | திருத்தம்.  |
|--------------|-------------|-------------|
| 2 12         | விபாசரே     | விலாசரே     |
| 5 28         | நன்         | நின்        |
| 22 24        | மோக         | போக         |
| 33 26        | பாலி        | பாவி        |
| 59 7         | சூட்டி      | சூட்சி      |
| 63 14        | கண்டி       | கண்டி       |
| 113 1        | பேரினான்    | பேரினால்    |
| 151 18       | பத்துன்     | பத்துன்     |
| 166 16       | வயிர்த்தார் | வயிர்த்தார் |
| 170 5        | யதீதமா      | யதீதமதா     |
| 209 14       | கேணமையினா   | கேணமையினா   |
| 225 4        | மாண         | மாண்        |
| 232 20       | மொழித்      | மொழித்      |
| 240 13       | யுடைத       | யுடைத்      |

80-வது பக்கத்தின் பின், 81—82—83—84—85—86—87—88 என்று, முதலில் உள்ள, 89—90—91—92—93—94—95—96 என்ற பக்கங்களைத் திரித்துப் படிக்குக.

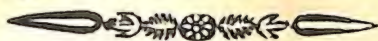
## இந் நூ லாசிரியர் மரபு கூறல்.

தாளவந்த மலரோன்றன் மறத்துதித்த வசிட்டனயன் றன்பாற் கே  
நாளவந்தான் போகாத விராமனுக்கங் குபதேச நல்கி யிங்கே [ட்டு  
யாளவந்தான் வீரையின்மா தகப்பட்ட னங்க்சுவவ தார மாகி  
மீளவுந்தான் வந்துதமிழ் வசிட்டரா மாயணமும் விளம்பி னானே.



உ. ஜம். சிவமயம்.

# ஞாந வாசிட்டம்.



## பாயிரம்.

பெண்மை பாதியன் பெற்றக எரிற்றினை  
யண்மை தூரம் றவகத் துன்னுவாந்  
திண்மை ஞாந்ச்சி றப்புயர் வாசிட்ட  
முண்ணும யாகவொ ருங்குரை செய்யவே.

1

போற்றி ராமன்பு கல்வயி ராக்கியந்  
தோற்று தூற்றிரு பத்திரண் டாஞ்சுகன்  
சாற்று சீரிரு பத்தைந்து தற்பதத்  
தேற்றம் வேண்டினர் சீரிரு பத்தெட்டே.

2

ஞாந விண்மக னைப்பத்து நாலதா  
மான லீலைம கிமைதொண் ணுறதா  
மான ஆசியு மையெட்டு மேழுமா  
மீந மற்றசீ ராயந்தவ ரீரைந்தே.

3

வஞ்ச விர்திரன் \*வண்கதை யொன்பதா  
நெஞ்சி னுக்கிரு பத்திரு நீள்கவி  
தஞ்ச பாலகன் றண்கதை யெட்டதா  
மெஞ்ச சித்தனி ருபது மாறுமே.

4

துன்னு முற்பத்தி சொல்லெழு பத்தொன்ற  
நன்னர் வெள்ளியு நாற்பதோ டேழதா  
மன்ன தாமனு மையெட்டு மூன்றுமா  
மின்ன லீமனி ருபது மைந்துமே.

5

\*வண்கதை எனவும் பாடம்.

துதிக்கொ டாசரன் ரெல்கதை தூற்றெட்டா  
மதிநெ டுங்கசன் வண்கதை நாலேந்தாந்  
திதியெ னுங்கதை யேழுஞ்ச நகன்றன்  
முதிய நற்கதை முப்பது மாறுமே.

6

உரிய புண்ணிய னென்பது நாற்பது  
நரகின் மாவலி நாலுட னேம்பதாம்  
பிரக வாதன்பி னைப்பெழு பத்திரண்  
டரிய காதியு மைந்துடன் முப்பதே.

7

சித்த மாறித்தெ ளிந்தவுந் தாலக  
னெத்த வெண்பதுக் கொன்றுகு றையவாஞ்  
சுத்த நாற்பது மாறுஞ்ச ரகுவாம்  
பத்து மேழுமாம் பாசவி பாசரே.

8

ஏத மற்றவெ முபது மாறுமே  
வீத கவ்வியன் மேலெழு பத்தொன்றும்  
போத முந்துப சாந்திபு சுண்டனு  
மோத தூறுக வியிலொன் றில்லையே.

9

தேவ பூசைசி றந்தவெ முபதா  
மேவும் வில்வமி குபதி னுறதா  
மேவ மற்றசி லைக்கதை யெட்டதாந்  
தாவி லர்ச்சுநன் சாற்றிரு பத்தொன்றே.

10

சதவு ருத்திரன் றன்கவி முப்பதா  
முதவு மையைந்தோ டொன்றென்பர் பேய்க்கதை  
முதுப கீரதன் முப்பத்து மூன்றதா  
மெதிர்சி கித்வச னெண்பது மும்மையே.

11

புகல்க சன்பதின் மூன்றுபொய் யாமவ  
னிகழு நாலேந்து நீண்டவி ரதங்க  
ளிகலில் பத்தொன்ப தாமிக்கு வாகுவீ  
னில ஞாநம றுபது மாறுமே.

12



## 1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.

3

மானு ஷேடனு மற்பிரு பத்தைந்தா  
மான யோகம றுபது மெட்டுமா  
மோன வுண்மைமொழிந்துள வாசிட்ட  
ஞாந நூற்கதை நாற்பது மூன்றுமே.

13

பாக மார்பதி கம்பதி னுன்கதா  
மாக வேயிரண் டாயிரத் தைம்பது  
மாக விக்மைந்த திகமிய வாசிட்டம்  
யோக ஞாநத்தி னுண்மையு ரைக்குமால்.

14

பாயிரம் முற்றிற்று.

## 1. வைராக்கியப் பிரகரணம்.



பொன்னுல கத்தினிற் புவியி லந்தரத்  
தென்னுடை யுட்புறத் திலங்கு கின்றது  
மன்னுசிற் சோதியே வடிவ மியாவுமாய்த்  
துன்னுவ தப்பொரு டொழுதி றைஞ்சுவாம்.

1

திகழுநான் முகன்முதற் நேவர மூவருஞ்  
சகலவே தங்களுஞ் சாத்தி ரங்கரும்  
புகலுஞா நத்தினுற் புரண மானது  
நிகரில்வா சிட்டமா நிபுண ஞாநநூல்.

2

தலைமைநான் முகன்மநத் தாம ரைக்கினன்  
கிலையிலரா கவன்றிருச் செவிக்குத் தெள்ளமு  
துலையிலவான் மீகிவாக் குதித்த தத்துவ  
நிலைமைவா சிட்டமா நிபுண ஞாநநூல்.

3

பெரியவ ரறிவுறு பெருமை சான்றது  
விரிவுறு சிறியவர் மேலொ ணுதது  
உரிசையி லுயர்ந்தது உசிட்ட சங்கிதை  
யரியமெய்த்ஞ் ஞானநூ லனைத்தின் மிக்கதே.

4

தெருளுற மகர்க்கிதஞ் செய்யு மன்பினு  
லருமைவா சிட்டநூற் கண்ணை யொப்பளோ  
வுரியநாய் பிறவியை யுள்ள தாக்குவர்  
பெருமைவா சிட்டமிப் பிறப்பை மாற்றுமே.

5

எண்ணுறு பெருங்குணத் திராமன் நன்மய  
நண்ணுற வசிட்டனே நவின்ற ஞானநூல்  
பண்ணுறு தமிழினுற் பாடு கேன்சுதை  
மண்ணுறு கலத்தினும் வைக்கு மேழையேன்.

6

பந்தமுற் றனன்பர பத்ததைச் சேர்க்கென்  
றந்தரிச் சயமுளா னறிவி லானலான்  
சிந்தனைத் துயர்கெடச் சித்ததைச் சேர்த்துளா  
னிந்தநூற் குரியவ னென்று கொள்கவே.

7

ஒருங்குணர் குரவனா முயர்வான் மிகனை  
மருங்குறப் பரத்துடன் வணங்கி வன்பவ  
நெருங்குவெந் துயரிலே நின்ற தெந்நுன  
மருங்குணத் திராமனீ யருளிற் கூறென்றான்.

8

நல்லது சிறுவநீ யுரியை நானது  
சொல்லுடன் கேட்குதி துயர்செய் மோகநீ  
உெல்லலா மோகந்தான் சகத்தின் வேறன்றி  
மல்லலா னிறம்படைத் தென்ன வந்துறும்.

9

இறப்பிலா விர்த மோக மிறையுமீட் டெண்ண மின்றி  
மறப்பதே நல்ல தென்று மதித்துயர் மறத்தி னுக்குத்  
திறப்படக் காணப் பட்ட தில்லெனச் சித்தி னாலே  
யுறப்பெறு மெப்போ தப்போ துயர்பர சுகம நாமே.

10



வழிபடு மிதனை விட்டு மற்றுள தூல்க ளென்னுங்  
குழிகளிற் புரண்டஞ் ஞாநக் குணத்தினுற் பிறப்போர்க் கெல்லா  
மொழிவற வொருவர் செய்தற் குறித்தன்றாய்த் தானே யுண்டாங்  
கழிதலிற் பரம விற்பங் கற்பங்க ளாலுங் கூடா. 11

அலைசெய்வா தனையைச் சேட மறவிட னல்ல தென்று  
நிலைபெறு முத்தி யென்று நிமலமா நெறியீ தென்றுந்  
தலைமையோர் பகர்வ ரன்ன திருவகைச் சநந நல்கி  
யுலைதரு மலிந மொன்ற தொழித்திடுஞ் சுத்த மொன்றே. 12

மடமையின் செறிவே மெய்யாய் மலியகங் காரந் துன்றிப்  
படர்தரு பிறப்பை மேன்மேற் பயில்விக்கு மலிந மென்ப  
ரடர்மறு சநந மென்னு மங்குர மின்றிச் செந்தீச்  
சுடமுளை யாவித் தொக்குஞ் சுத்தவா தனைய தென்பர். 13

மெய்தரி நிமித்த மாகத் தரிப்பதாம் விளம்புஞ் சுத்த  
மெய்தினர் பிறவி யான வர்த்தத்தி னென்று மெய்தார்  
நொய்தினி னோக்க லேண்டு நோக்கெலா நோக்கி யிற்பஞ்  
செய்திடுஞ் சேந் முத்தி சேர்ந்தவ ரென்ன லாமே. 14

ஆன்றதோர் சீவந் முத்திப் பதத்தினை யடைந்தி ராமன்  
பூன்றமா மறத்த னான நெறியினப் புகலக் கேட்பிற்  
சான்றவிக் கேள்வி யாலே சரைமர ணங்க டீர்தி  
தோன்றலே யெனவான் மீகித் தொன்முநி சொல்ல லுற்றான். 15

சதுமறை தூல்க ளியாவுந் தரித்தனன் விநோதத் தாலே  
யெதுபய மென்ன வஞ்சா திருந்தனன் சின்னாட் பின்னான்  
முதுபய னதிக ளியாவு முகிவா திடமுங் காண்பான்  
கதுமெனக் காத லானுன் கார்நிறக் கமலக் கண்ணன். 16

தந்தைதன் சரண மான நகமெனுந் தாது பூத்த்  
வந்தமில் கமலப் போதை யன்னம்போ லணந்து தாழ்ந்து  
முந்தைநன் னதிக டேவ ராலய முகிவர் கான்க  
னெந்தைநன் னருளிற் காண்பா னெண்ணிய தென்ற னுள்ளம். 17

\*முடிவிலா திரந்த தெல்லா முடிவுறு தில்ல நின்னா  
வடியனென் முன்னம் வேட்ட வாமுநீ யருடி யென்னப்  
படிபுகழ் வசிட்ட னோடும் பார்த்திப னினிதி னெண்ணிக்  
கடிதுபோய் மீடி யென்னக் கார்கழல் வணங்கிப் போனான். 18

தம்பிய ரோடு நன்னா னேகித்தன் னாடு நீங்கிப்  
பம்பிய நதியுங் காணும் பற்றற்றோ ரிடனும் பாலை  
வெம்பிய நிலனும் வேலைக் கரைகளும் விலங்கற் சார்வும்  
வம்பிய லலங்கல் வீர னோக்கினன் மகிழ்ச்சி கூடா. 19

துன்னுறு மமரர் போற்ற மானிடர் துதிப்ப மீண்டு  
தன்னுயர் சிவலோ கத்தைச் சார்தரு மீச னென்னப்  
பொன்னுல கத்தை மேவும் புரந்தான் புதல்வ னென்ன  
மன்னுறை யயோத்தி புக்கான் மலர்சொரிந் தியாரு மேத்த. 20

நோக்கிய தேச நீதி துவல்வற்றுப் புலரு முன்னே  
சேக்கைரின் நெழுந்து நித்த நியமங்கள் செய்துந் தாதை  
நீக்கமில் சரணந் தாழ்ந்து நெடுந்தவ வசிட்டன் முன்னோர்  
வாக்கினான் ஞான நீதி வாய்ந்தபல் கதைகள் கேட்டும். 21

தந்தைசொற் படியே தானே தன்னுடன் வேட்டை கண்டும்  
பந்துமித் திரர்கள் பின்னோர் தம்மொடும் பருகி ராரீத்  
திந்துவு மமுதும் போல நிருபருக் கினிய செய்து  
மைந்துட னீரைந் தாண்டு புக்கின னினைய நாளில். 22

நிறையெழின் மேனி யெல்லா நெடுஞ்சரந் கால நீர்போற்  
குறைவுற நெடுங்கட் செய்ய குளிர்முகம் விளர்ப்பத் தும்பி  
யுறையும்வெண் கமலம் போல வொருகையாற் கபோல மேந்தி  
யறைகழ லிராம னம்பு யாசநத் திருப்ப தானான். 23

சிந்தனை வயத்த னாகிச் செய்தொழி லனைத்தும் விட்டு  
புந்திரைந் தியார்க்குங் கூறான் புனையுமோ வியமே போலச்

\* முடிவிலர் என்றும் பாடம்.



சந்தத மிருப்பை நோக்தித் தமரடி தாழ்ந்து வேண்ட  
நொந்தயர் முகத்த னாகி நோக்கரு நியமஞ் செய்தான். 24

மடிமிசை கொண்டு தாதை வருந்துவ தென்கொ லென்ன  
வடிபணிந் தயர்வொன் றில்லென் றனையவ னிருந்த நாளிற்  
படிபுகழ் காதி மைந்தன் வருதலும் பணிந்து போற்றி  
முடியுடை வேந்தர் வேந்தன் பூசனை முறையிற் செய்தான். 25

நினைவற வெளிதின் வந்த நின்னுயர் காட்சி யாலே  
வீனையெலாந் தவிர்ந்து வெய்யோன் மேவிய கமல மொத்தே  
னினையதோ ரின்ப மென்று மியைந்திலென் மழையி லாநா  
ணனைதரு மழையு மந்த னண்ணிய கண்ணு மொத்த. 26

உடலொடு விண்சென் மார்க்க முற்றென வொழிந்த வாவ்  
கடமுற வந்த தென்னக் கனைகட லமுத கும்ப  
மிடமுற வெய்திற் றென்ன வெந்தைநீ வந்த வின்பஞ்  
சடமெலாந் குளிர்ப்ப நின்றென் றளர்வெலா மகற்றிற் றன்றே. 27

காதலும் பயமு மன்புங் கதமும்வன் பிணியு மில்லா  
மாதவ விவணீ வந்த வரவிது புதுமைத் தாகும்  
யாதுநீ கருதிற் றென்ன தியன்றன னுணர்ந்து கென்றான்  
மேதகு முசிவன் கேட்டு மெய்புள கெறிந்து சொல்வான். 28

மன்னவர் வணங்க வாழ்வேய் வசிட்டன்சொல் மருதோய் பாது  
தன்னுயர் குலத்தில் வந்தோ யாதலாந் தக்க சொன்னாய்  
முன்னுறு செந்தீ வேள்வி முயல்வதற் கிடையு ருகி  
யின்னல்செய் யரக்கர்க் காற்றா தெய்தின னிரங்கல் வேண்டும். 29

அருள்செய உல்லை ந்யென் றரும்புகல் புகுந்தே னின்னை  
வெருளுறும் புலிபோன் மொய்ம்பன் விண்ணவர்க் கிறைபோல் வீரன்  
மருளுறு மரக்கர் காலன் வாய்மைநின் முதன்மை மைந்தன்  
மெருளுறு மிராம னென்னுஞ் சிகைமுடிச் சேயை யீவாய். 30

தேவரிற் றேச மிக்க வென்பெருஞ் சேமந் தன்னு  
லேவரு நிருதர் சேனை யிராமனே யெளிது கொல்லுங்

காவல சிறுவ னென்னுங் கவலையை யொழியென் போல்வா  
ரோவலிற் சங்கை யான கருமத்தி னுள்ளம் வையார். 31

இயாரினு மிராமன் மேன்மை வசிட்டனு மியானு மாதி  
யாரிய ரறிவே மாட்சி யறம்புகழ் வேண்டி னந்தப்  
பேரிய லானை யீதி பெருமையோர் கொடாத துண்டோ  
வீரிய வரக்கர் மாய்தன் மெய்யென விளம்பி விட்டான். 32

முரிமொழி கேட்டு மன்னன் முகூர்த்தமொன் றயர்ந்து சோர்ந்து  
தனியொரு சிறுவன் மூவைப் பருவத்தன் சமர்கண் டில்லான்  
பனிசெய்வல் லரக்கர்க் காற்றூன் பகைஞர்கோ ளறித நேற்று  
னனிகமோ டேகி யானே யவரொடு மரும்போர் செய்வேன். 33

முன்னவ னீக்கின் மற்ற மூவரும் வாழா ரியானு  
மின்னுயிர் வாழே னின்றி ராவண னொழிந்தோ ரியாவ  
ரன்னவங்க் கஞ்சேன் முன்ன மிராவண னமர்க்கு மஞ்சேன்  
வென்னிடப் பொருதும் வீரர் வீரங்க ணிலைமைத் தாமோ. 34

காலவேற் றுமையா வெல்லாப் பொருள்களுங் கலங்கி வேறு  
மேலவ ரிளைத்தோ ராவர் வெய்யவன் குலத்துப் பூமி  
பாலனா மியான்மேற் செய்வ தியாதெனப் பரிகேன் மூப்பாற்  
சாலவு மென்றான் மன்னன் ரூபதன் முரிந்து சொல்வான். 35

கருதிய தளித்தே னென்று கழறிய வாய்மை பொய்த்தாய்  
செருவுயர் சிங்க மாநீ சிறுவிலங் கியற்கை செய்தாய்  
மருவிய கிளைஞ ரோடும் வாழ்தியாம் போது மென்று  
பெருமுரி முரிய மண்விண் பெரும்பயம் பிடித்த தன்றே. 36

மாதவன் முரிவு நோக்கி \*வசிட்டனு மதுகு லத்தே  
சாதனூயத் தசர தப்பேர் தரித்தனை சபதங் காவாய்  
தீதுறிற் பிறிதார் காப்பார் திருத்திரீ சிறுத்து நீதி  
மேதினி கடவா தென்றால் வேந்தநீ கடக்கற் பாற்றே. 37

\* வசிட்டனீ என்றும் பாடம்.



எரிகாக்கு மமுதென்ன விம்முவிவ னனிகாக்கு மிராமன் நன்னைச், செருவாழ்க்கை யரக்கர்செயுந் தீங்கனுகா தெனக்கேட்டதிண்டோள் வேந்த, னுஞ்சாய்த்த குமரனெது செய்கின்றனெனவுழைய ரங்கை கூப்பி, விரிதீர்த்த மாடிவரு நாடுடங்கியுறு துயரம் விளம்ப லுற்றார். 38

பதம்பணிந்து வேண்டியபின் பண்டைய மஞ்சிறிது பண்ணிற்கு, மிதந்தருமா தருகிதியு மில்லமும்பொய் யாதலினு லென்னேயென்னுஞ், சிதம்படுநற் றுகிலடிசில் சீதநீ ராதிகளிற் சிந்தை தீரு, மதந்தவிர்சந் நியாகியர்போன் மாநமிராச் சியமகிழ்ச்சி மறுக்க மாற்றும். 39

இடரில்பத மொழிர்தபல தொழிலாற்போம் வாணுளென்றிரங்கிப் பாடு, மடர்செல்வ மாபத்துக் கிடமென்றே யாசைதவிர்ந்தியார்க்கு மீயும், படர்கின்ற கருத்தறியே மிவற்காரே நற்குணங்கள் பயிற்ற வல்லார், தொடர்செய்கை யிதுவென்று தொழுதுரைத்தார் முகிகேட்டுச் சொல்வ தானுன். 40

இப்பெரிய செல்வனைநீ ரினக்கலையிற் றனிக்கலைபோ லீங்குத்தம்மின், கைப்படுமிம் மாமோகங் காதலினு லாபத்தாற் கலந்ததன்றும், செப்பரிய நிராசையினுல் வீவேகத்தால் வருமுணர்வின் செல்வ மாகுந், தப்பில்பல யுகத்தான் மோகம்போய்த் தளர்வறுந்தற்பத்தி லெம்போல். 41

மறகிறைந்து மாநமுடன் மாநவருக் கேற்றவெலா மகிழ்ந்துசெய்யு, மெனமுசிலன் புகல்போதி விராமனுந்தா தையைத்தொழுவா னேகித் தாதை, கணைகழல்கண் முகிவர்பதங் கலைமறையோரடிசுவர் கால்க டாழ்ந்து, தனதிருதாள் வணங்கினரைத் தலையாந் சொல் லால்விழியாந் சங்க ரித்தான். 42

மடிமிசைவந் திருத்தியென மன்னுரைப்ப வாராது மடித்ததுசைப்; படிமிசையிட் டிருத்தலுமே பார்த்திபன்பார்த் துயருணர்வு

படைத்த மைந்தா, முடிவறுநன் னலங்களுக்கு முன்னியல்பாத்  
திரமானும் மூர்க்கர் போல, நொடியுமினி மந்தளர்ந்து நோக்கினிய  
மெய்வாடி நோதல் வேண்டாம்.

43

விருத்தர்மறை யவர்குரவர் விளம்புபதந் தனைமோக மேவா  
தான, கருத்துடைய வுன்போல்வார் கலந்தனரா னீவாளா கவலா  
நின்றாய், வருத்துறுமா பத்தெல்லாம் வன்மோக மறிலருகும் வாரா  
தென்று, பெருத்தமுடி மன்னவர்கோன் பேசியபின் வசிட்டனிலை  
பேச லுற்றான்.

44

வெலங்கரிய தீமுயற்சி விடயமெனும் பகையெளிதின் வென்ற  
சூரா, கலக்குறுபே தையர்க்குரித்தா மடஞ்செறிமோ கக்கடலிற்  
கவிழே லென்ற, னலக்குறுகோ சிகன்புகல்வா னன்மனையை  
யெலிநலியு நலிவு போல, வலக்கணுறு காரணமென் காதலித்த  
தேததனை யடைதி யன்றே.

45

மீட்டணுகா தகத்துயர்போம் விளம்பென்ன முகிற்குரலால்  
வெம்மை தீர்ந்து, வாட்டமறு மயிலென்ன மகிழ்ந்திடர்போ யருண்  
மூர்த்தி மடவ னேனைச், சேட்டமுறு மாதவந் செப்பெனமுன்  
செப்புதலாற் செப்பு கின்றேன், கேட்டருடி மேலவர்கோன் மறுக்  
குநரியா ரெனவினிது கிளத்த லுற்றான்.

46

தந்தையிவ னிற்பிறந்து வளர்ந்துபல கலையறித்துச் சதாசா  
ரத்தால், வந்துயர்நன் னதியாடி வாரிதிசூழ் புலியுழன்று வருத  
லோடு, மிந்தநெடுஞ் சகமோகத் திச்சையெலாந் தீர்த்ததிதி லின்ப  
மில்ல, யந்தமுறல் பிறப்பதற்கே பிறப்பதுயீட் டிறப்பதற்கே  
யறித்த மியாவும்.

47

பாவமதா யாபத்துப் பயிலிடமாய்த் தம்மிற்றும் பற்றின் ருயுந்,  
தாலுமநக் கற்பனையாற் சம்பந்த மாயிருப்புச் சலாகை போலா, மேவு  
பெருஞ் செல்வத்துக் கிடமாகு மெப்பொருளும் விடயத் தாலும்,  
பூவலயத் தாலுமெது பயன்யாமார் வருவதெது பொய்பொய் பொய்  
யாம்.

48



யாதியார் பெற்றதென விவ்வண்ண நினைவேற்கு வழிச்செல்  
வோர்க்கு, மோதுகா னலிலம்பு முறைமைபோற் பொருண்முழுதின்  
மூளா வாசை, பேதியா வித்துயர்போ நெறிநாடிற் பெருந்தருதான்  
பெற்ற தீயால், வேதல்போல் வேகின்றேன் \*விடரடைகல் லார்  
திறவா வெய்ய மோகம். 49

இனமிகழு மென்றஞ்சி யித்துயருங் கழுதாற்றே னீன்ற  
மாதர், தந்முதலா மாபத்தோர்க் கெனச்சிந்தா வினஞ்சுழலுந் தந்  
மாகுங், கனமிலதா முதாரமதா மென்னினுமின் பம்பயவாக் கயவ  
ரென்ன, வநகரெனத் தாமழியா தாசரைப்போ லடைந்தார்பா  
லணுகுஞ் செல்வம். 50

கருமவகை யால்விரிந்த †கட்செவிப்பால் விடமாகுங் கணக்கே  
போலாந், திருவெனுஞ்சூ றைக்காற்றூற் பனிபோலச் சிதரூரார்  
சேரார் சேர்ந்தோ, நிருவகைக்குங் குளிர்ந்தினியர் நன்றியறி  
வோரறிஞ் ரினியோர் சூரர், பொருவிலெவ ருந்திருவாற் புழுதி  
செறி சுடர்மணிபோற் புன்மை சேர்வர். 51

தீதடையாச் செல்வர்மொழி திறம்பாத சூர்நடுத் தெரிந்து  
நோக்கு, நாதரிவர் மிகவரியர் நாகஞ்குழ் குழிவல்லி நனைபோற்  
செல்வஞ், சாதநத்துக் கரிதுளத்தை யிழுத்திமைப்பி லிறுந்தலை  
கீழ்த் தளிரி னுன்ற, வோதுதுளி யொத்தவுயிர் மத்தரென வகா  
லத்தி லுடல்விட் டோடும். 52

வளர்புலமா மராத்தீண்ட மநமயர்வோர் மெய்யுணர்வு வாய்த்தி  
லாதோர், தளர்வுறுகா ரணம்வாணுட் டனிமோக மெனுமுகிலிற்  
சார்மின் போலு, மளவுபடு முடன்மெய்யென் றழுந்திநா மிதின்  
மகிழே மாகா யத்தைப், பிளவிடவா யுடைப்பிடிக்கத் திரைகோக்க  
வெளிதிதனைப் பேண வொண்ணு. 53

\* விடரடை—இடை வெளி யில்லாத.

† காமாதி பாப்புரைப்பாற் காத னீங்கும் என்றும் பாடம்.

சரப்பருவ மேகமெனத் தைலந்தீர் விளக்கென்னத் தரங்க  
மென்னத், திரப்படநீங் குவதாகிச் சிறிதுமினோப் பாறாத சிந்தைத்  
தாகிப், பரப்புடைய சேட்டையதாய்ச் சூரியமாம் வாணனின் பயனை  
நாடிந், ஹரப்பரிய துயராக்கு \*மொட்டகத்துக் குயிர்தொலைக்குஞ்  
குலே போல.

54

அடையவேண் டியதடைந்து மேற்றயர மற்றின்ப மளவிலா  
தாய்க், கடையதாந் தருவிலங்கு பறவைகள்போல் வீணுன்கள்  
கழியா தாகித், தடையிலா மநநத்தால் வாழ்வதே யுயர்வாணன்  
சநநத் தீர்த்தோ, ருடையபிறப் புயர்ந்ததாங் கிழவேச ரிப்பிறப்பா  
மொழிந்த வெல்லாம்.

55

அவிவேகிக் குப்பாரஞ் சாத்திரமெய் யறிவிலோர்க் கங்கம் பார  
நவீலசாந்தி யில்லாதோர்க் குளம்பார மவாவினர்க்கு ஞானம் பாரஞ்  
செவிதான வுருவாணண் மஃம்புந்தி யகங்காரஞ் செயல்க ளெல்லாங்  
சூவிபார மாஞ்சுமடர் சுமைபோலப் புந்திலங் கூடாதார்க்கே.

56

கின்னான்மெய்ப் பயின்றிளமை தீரட்பை விடுமறிஞர் திறம்போ  
னீங்கு, மன்னாது சுகநிலமை மரணத்தின் பாத்திரமாம் வாணன்  
போல, வின்னாது தில்லையிடர் மோகத்தால் வாளாவந் தெங்கும்  
வாளா, துன்னாநின் றதுபொல்லாப் பொய்யகங்கா ரப்பகையாந்  
றுணுக்கென் கின்றேன்.

57

மநத்துயரு மாபத்தும் வளர்தொழிலு மகங்கரத்தால் வருமித்  
தைப்போந், கனத்தபகை யிலதுநெடுங் காலம்வினையிதுசேர்ந்து  
கலங்கா கின்றே, னநத்தொடுதண் ணீர்துகரே னரும்போகம்  
விளம்புவதென் னகங்கா ரஞ்சேர், திரத்தொழில்க ளோமமுண  
வனைத்தும்பொய் யகங்காரந் தீர்தன் மெய்யே.

58



அகங்கார முகில்படர வாகைசமீல மல்லிகையங் வளவிற் றுரு,  
மிகுந்துயரிங் வகங்காரத் தொழில்பிரிந்தும் பேதைமையின் மிகவு  
நொந்தேன், செகந்தனிலா பத்திடமாய்த் திரந்துறப்ப தாயுள்ளாய்த்  
தியக்க மாயு, முகந்தவிசா ரமுமுணர்வு மிலாவகங்கா ரம்போமா  
றுபதே சிப்பாய்.

59

காமமுதல் வினைக்குடைந்து கற்றவாநற் றொழிலகலுங் கடுங்  
காற் றுற்ற, மாமயிலின் பீலிபோன் றதிதூர நகர்நாய்போல் வாளா  
சுற்று, மாமதுகிஞ் சிலுங்கிடையா தருகிதிபெற் றுலுமகிழ்ந் தமைந்  
துட் கொள்ளாச், சேமமுறு கரண்டகநீர் தரியாபோற் றிரியுமநத்  
திய தன்றே.

60

காதலெனு மனைவியின்பின் செல்கின்ற மாதென்னுங் கடிய  
ஞாளி, பேதைமைமே வியவென்னைப் பிணந்தின்னு மாறுபோற்  
பிடுங்கித் தின்னு, மோதுபெருங் காற்றினான் முறிந்தெழுந்த  
துரும்புபோன் மோக மெய்த, வாதைமநம் பெரும்பாழின் மிகவீழ  
வதிதூர மலங்கத் தள்ளும்.

61

வேறுபொய் யாய்ச்செறிந்த வடிவாகி விசாரத்தால் விரோத  
மாகுங், கோரமநம் பேய்பிடித்த சிவவரைப்போற் பலதொழிலிற்  
கூட்டா நிற்கும், பாரகன்று பாதலம்போம் பாதலத்தி னின்றகன்று  
பாரின் மீளுஞ், சோரமநங் கிணற்றுமாம் பழங்கயிற்றா லெடுப்பது  
போற் றொழிலிற் றள்ளும்.

62

கடுமனவன் பேய்கனலிற் கொடிதாகு மலைகளினுங் கடத்தற்  
கொண்ணை, நெடுவயிரத் தினும்வலிது கடல்பருகி மேருவினை நேரே  
பேர்த்துச், சுடுகநலை விழுங்குகினு நிறுத்தரிது புலன்முழுதுந்  
தோன்று மூலங், கெடுமுலகீ துண்டெனிலுண் டிலதாகி லிலதித  
னைக் கெடுத்தல் வேண்டும்.

63

வரையிலெழு வநம்போல மகிழ்ச்சியிட ரிவையனைத்து மநத்  
திற் றேன்றும், புரையிலிலவே ஈத்தின்மாம் பொன்றிலலல

பொன்றுமெனப் புந்தி செய்தேன், கரைதலறு மோகமெனுங்  
காரிருளிற் றெழிற்கடங்காக் காத லல்லா, லுரைதருகா மாதிகளா  
முலாகரிரை யுணர்வெனும்விண் ணுலாவு மன்றே. 64

ஆதரித்த நற்குணங்க ளாகுவினூற் றந்திரிபோ லாசை யாலே,  
சேதமுறுஞ் சொருபநிலை செறிதரவல் லமையில்லாச் சிந்தை யேங்  
கண், மீதுவலை யறுப்புப்போன் மெலியவரு மாசைத்தீ வெதுப்ப  
நொந்தேன், கோதிலமு திற்குளித்துங் குளிராதென் றென்மநத்  
திற் குறிக்கின் றேனல். 65

பின்னுறுபக் கத்திருள்போற் பேராண்மைத் தீரையும் பீதி  
செய்யு, நன்னயநங் குருடாக்கு முபசாந்தத் தோர்தமையு நடுக்கஞ்  
செய்யுங், கிந்நமுறு காதலெனுங் கிழமடந்தை யொருபொருளுந்  
கிட்டா தேனு, மின்னிதிய நயந்தெவர்க்கும் பின்னொடரு மனோ  
ரதமு மெய்தா தாகும். 66

முதிர்பருவத் தளர்ச்சியான் முடியாத நடநகதி முயல்வா  
ளாகி, மதிமகிழ்ச்சி யறநடிக்கு மாடுங்கூத் தியைப்போல வருத்து  
மாசை, யெதிர்கிடைத்தற் கரும்பொருளிற் சென்றெய்து மமைந்  
தாலு மின்பந் தேடுங், கதியறவோ ரிடத்துறையா துலகின்ற  
வாநரம்போற் காத றுனே. 67

காவின்மதர் வண்டென்னப் பாதலம்விண் டிசையனைத்துங்  
கணத்து லாவும், வாலிவளர் மயலொன்றே வருத்தமனைத் தினும்  
பெரிய வருத்த நல்கு, மேவுமா ணுறைபவர்க்குந் துயர்செய்யு  
மாசையெனும் விசே கைக்குத், தேவர்புகழ் மந்திரமாஞ் சிந்தையற  
லுலகிடர்போஞ் சிந்தை யற்றால். 68

பைந்தொடியா ராசைநோய் கெம்பீர மனிதரையும் பதமந்  
தன்னை, முந்திரவிக் கதிர்போலு மிளிர்விக்குங் கனவிடியின் முனை  
கூர் வாளும், வெந்தவிரூப் புப்பொறியு மெனக்கொடிய மநவேட்கை  
மேரு கொத்தோர், சுந்தரஞா நியர்தீரர் சூரையெல் லாமிமைப்பிற்  
றுரும்பு செய்யும். 69



நரித்த குடனரம்பாற் செறிந்துபல விகாரியா யிரங்க வாடிப்,  
பூரித்த வுடல்பிறப்பிற் பொலிந்தாலுந் துன்பத்தின் பொருட்டே  
யாகும், பாரித்த சிற்றின்பஞ் சிறுதுன்ப மதுபவிக்கும் பகர்ந்த  
மெய்போ, னேரிட்ட குணமிலதுந் துயருளது நீசமுமா நிலவே  
றுண்டோ. 70

அற்பமதாஞ் சுகாசுகந்தி லழுந்துமுட னிலையெனினு மழிடுவென்  
ருலு, நற்பலமென் னகங்கரனுக் ககமாகிப் பொறிபசக்க னாலோ  
டாறுங், கற்பனைசெய் மறத்தொழும்பு மாசைமனை வியும்வாயாங்  
கடையு மாங்கே, பற்பலபல் லென்புகளாந் தோரணமு நாக்குரங்கும்  
பயின்று தோன்றும். 71

நிதியுமர சுஞ்செயலு மிவ்வுடம்பும் வேண்டுவன நிற்கி  
னன்றோ, விதியில்வரு காலனாற் சிலநாளி லிடையெலாம் வீந்து  
போகு, முதிரமொடு தசையுடைத்தா யுடைவதியல் பாய்த்  
தாழ்ந்தோ ருயர்ந்தோ ரொத்தே, யதிகசரா மரணமுறுந் தரமறியா  
திவ்வுடலி லழகென் கொல்லோ. 72

மின்னிடத்திற் சாற்கால மேகத்திற் கந்தர்வ வியன்மூ தூரி,  
னன்னிலைமை யெண்ணுவோ னெனவனவனே யுடனிலைமை நாடு  
கிற்போன், மன்னுகிலா தசைந்துபல தொழிற்றரங்குஞ் செறிபிறவி  
வாரி தன்னி, லென்னபிறப் பெய்துகினு மிளமைமிகு துயரத்துக்  
கேது வாகும். 73

தொலைவறுமா பத்தெளிமை சொல்லின்மை மடமாசைத்  
துவட்சி யெய்தி, யுலவுறுசை சுவத்துடனே யுலயியல்பா மறங்கூடி  
யோத நீரி, னிலைமடவார் விழியநலின் கொழுந்தொடுமின் னினைக்  
கெல்லா மலைவு கற்பித், தலைதலுறு நாய்போல மலமருந்து மற்பத்  
தான் மகிழும் வாடும். 74

மண்ணுகரும் விண்மதியை வரவழைக்கு மிம்மடமை மகிழ்ச்சி  
யாமோ, நண்ணுகுரு தாய்தந்தை யுற்றோர்மூத் தோரெவர்க்கு

நடுக்கங் கூடும், புண்ணுறுசை சவம்பயத்துக் கிடமாகுங் குற்ற  
மெலாம் பொதிந்த கூடா, மெண்ணுமவி வேகவிடன் வாழ்மனை  
யாம் யார்க்குமிதி லின்ப மெய்தா. 75

இப்பருவத் தரந்தமகன் றிடரில்வீ மெய்வரத்தி லேறி  
நெஞ்சா, மொப்பரிய பொந்திலுறை காமனெனும் பேயறைய  
வுள்ளம் வாடுஞ், செப்பரிய விரிவுடைந்தாய்த் தெளிந்துபரி சுத்த  
மாய்ச் சிறந்த தேனு, மைப்புயளு ணதிநீர்போன் மதிகலங்கு மெய்  
வரத்தின் மயங்கு நாளில். 76

கருத்தெனுமான் மருண்டோடி விடயமெனுங் குழியில்விழக்  
காய மென்னு, மருத்தலத்தி லெய்வநமாங் கடுங்கான லெழுந்துமிக  
வளரா நிற்கும், பெருத்ததுய ரிளமைநல மெய்வளவுண் டவ்வளவும்  
பெருகா நிற்கு, மருத்திகளு மெய்வநமங் வளவும்விரைந் தெழுந்து  
மிக வரத்தஞ் செய்யும். 77

எத்திறத்தோ ரெய்வநமா மிடையூற்றைக் கடந்தெளிதி னேற  
வல்லோ, ரத்திறத்தோ ரேபுருட ரவர்களே தொழற்குரியோ ரவரே  
சான்றோர், மெய்த்திறத்தோர் சேரிடமாய் விநயரிதி படைத்தரு  
ளால் விளங்கா நிற்குஞ், சுத்தகுண வெய்வநமங் வுலகிலுள தோவி  
சும்பிற் குழ்கா ண்டோ. 78

சுத்து நரம்போ டென்பு தசைசெறி பாவை யொப்பா  
ரெந்திரத் தியங்கு மங்க பஞ்சரத் தினிமை யென்னே  
கந்தமென் குழலார் கண்ணிற் றேறசை கண்ணீர் புண்ணீர்  
சுந்தையிற் பிரித்து நோக்கிற் சீரிதேன் மோகஞ் செய்வாம். 79

மேருவின் குவட்டின் வீழும் விரிதிரைக் கங்கை நீர்போ  
லாரமுற் றிலங்கு கின்ற வணியிழை மடவார் கொங்கை  
யூரயன் மயாநந் தன்னி லுற்றபோ துருண்டைச் சோற்றி  
னேருறு கவுளம் போல நிரைநிரை நாய்க் டுய்க்கும். 80



● மேவுதற் கரிதாய்க் கேசம் புகையதாய் விழிக்கு நன்காய்த்  
தீவினைச் சிகைசேர் மாத ரொணுங்கனற் றிரணம் போல  
யாவரைச் சுடாது தூரத் தெரிகின்ற நாகத் தீக்குப்  
பாவையர் குளிர்ந்த மேனி பசையிலா விறக தாமே.

81

மாமடஞ் செறிந்த நெஞ்சின் மனிதராம் புட்பி டிக்கக்  
காமனும் வேடன் வீசும் வலையொப்பார் கருங்கண் மாதர்  
தீமநச் சேரூர் சந்மச் சிறுகுழி மீனா மாந்தர்  
கேமவா தனைக்க யிற்றுத் தூண்டிலுக் கிரையு மொப்பார்.

82

முதுதுயர் விலங்கு மாகி முடிவில்கா மாதி யென்னும்  
புதுமணி வைத்த செப்பாம் பூவைய நின்பம் வேண்டே  
னிதுதசை யிதுநெய்த் தோரென் பிதுநரம் பிதுவென் றெண்ணில்  
விதுமுக மாதர் வேட்கை விரோதமாஞ் சிறிது நாளில்.

83

பாரியை யுடையோன் யாவ னவனுக்கே பற்றும் போக  
நாரியை யில்லா தார்க்குப் போகத்தி னலமெங் குண்டாங்  
காரிகை தன்னை நீங்கிற் கருத்துறு சகத்து நீங்கும்  
பேரியல் சகத்து நீங்கிற் பிரிவில்பே நின்ப முண்டாம்.

84

வந்துறு போதி னன்றாய் வரியளிச் சிறகு போலச்  
சந்ததஞ் சலித்துத் தள்ளற் கரியதாம் போகந் தன்னை  
முந்துறோய் மாண மூப்பு முதலவாந் துயர்கட் கஞ்சிச்  
சிந்தையில் விரும்பே நெங்ஙன் சேர்வரும் பதத்தைச் சேர்வேன்.

ஈற்று சைச வத்தை யெவ்வநம் விழுங்கு மித்தை  
மாறுறு சரைவி ழுங்கு மயக்கநோய் வருத்த மிக்க  
பேறுறு சரைகைக் கொண்டாற் பேரறி வுகன்றிட் டோடும்  
வேறுறு மணங்கான் முன்னை மெல்லிற் லகலு மாபோல்.

86

புரையுட னெகிழ்வு சோர்வு பொருந்திய லோபந் துன்பங்  
கரையுறு கருமந் தன்னில் வலியின்மை கடுநோய் தோற்றம்

வரைபொருள் செயமாட் டாமை மைந்தரே முதலோர் சிந்தை  
சரைநரை வருகா லத்துத் தருந்துயர் விவித மாறும்.

87

விருத்தராய் நடுக்கு வோரை மித்திரர் மைந்த ருற்றார்  
கருத்துறு மாதர் தாசர் நகைசெய்வர் காணெ னுதாய்  
வருத்தமுஞ் சரையு முற்று வலிகுண மிழந்த மூப்பை  
யருத்திவந் தடையுங் கட்டை மரங்கழு கடையு மாபோல்.

88

குற்றமு மிளைப்பு மேலிக் குறிதன் றி யுளத்தைச் சுட்டுத்  
துற்றவா பத்துக் கெல்லாந் தோழியா மாசை துன்னு  
முற்றதோர் பாலோ கத்துக் குறுதியே தென்று மூப்பிற்  
பற்றுறு பரிகா ரத்தீர் பயமிகப் படரு மன்றே.

89

ஆதரச் செருக்கு மல்கு மருத்துதந் கரிது மூப்பிற்  
காதல்செய் வலியி லாமை கருத்தெலாம் வெந்து சோரும்  
போதுறு நீரூர் முற்றற் புகினைப் பெருங்காய் போல  
மேதகு காலன் மாந்தர் வெண்ணரைத் தலையைத் தின்னும்.

90

மரணமா மன்னன் முன்னர் வருநரைக் கவரி வீசித்  
திரளுறு வியாதி யாதி யாகிய சேனை செல்லுந்  
தரமறு நரைவெண் சாந்தார் சரீரமா மனைக்கு ளர்பத்  
துரவலி யின்மை சோர்வா மொண்டொடி மகளிர் வாழ்வார்.

91

நரையுறு தீவா னுளாம் பேயுட னண்ணி வாழ்வென்  
சரைவெலந் கரிநி யார்க்கு மீடணை மூன்றுந் தள்ளு  
நிரைபவத் தவினாறு யாகி நிகழின்பப் பொருள்க வெல்லாம்  
புரையுறு மெலியா னுல்போற் காலனாற் பொன்று மன்றே.

92

ம்காரீர் கடல்கு டிக்கும் வடமுகக் கநலே போலச்  
சகலமும் விழுங்குங் காலன் சுகத்திடை விழுங்கா தில்லைப்  
புகலரும் பெரியோ ரேனும் பொழுதொரு கணமும் தாழா  
னகிலமும் விழுங்கித் தானே யகிலமாய் கிற்கு மன்றே.

93



வீழுமியர் சுபத்தின் பாலர் மேருவை யொப்போ ரெல்லாம்  
பழுதறு கருடன் கொல்லும் பாம்பெனக் காலன் கொல்லும்  
புழுதியோ டிலைது ரும்பு பொன்மலை புணரி வெள்ளஞ்  
செழுமகேந் திரமும் காலன் சிதைத்துத்தன் வடிவ மாக்கும். 94

அகல்பூதக் கொதுகிரையு மண்டமெனுங் கனியுத்த வத்தி  
யாயும், பகலவனே கண்ணாகப் பகற்பொழுது பார்வையாற் பதக்கள்  
பார்த்துச், சகமெனுந்தொல் வநத்துலக பாலரெனும் பழம்பறித்  
துத் தானே தின்னுந், திகழுலகா மணிமாலேக் குணமுன்றற்  
கோத்தணிந்து சிந்துங் காலன். 95

சிறியசகப் பழங்குடிலிற் சிதறுலக மணியமனஞ் செப்பிற்  
சேர்க்கு, மறிவில்பல பூதமாம் விலங்குகளும் பறவைகளு மளவற்  
றெங்கு, முறியவுலர் சகப்பாலை தனில்வேட்டை யாடிநெடு முதுகற்  
பத்திற், பொறிவடவைத் தாமரைசேர் கடல்விளையாட் டோடை  
களாப் பொருந்துங் காலன். 96

கைப்பினொடு புளிப்புக்கார்ப் பிவைமுதலாஞ் சவைபடைத்த  
கனபூ தத்தா, லொப்பரிய பாறயிரை யாதியாய் வருகின்ற வுத்தி  
தன்னாற், றுப்புடையன் விவிதமாந் தோற்றமுள சகங்களினாற்  
சுற்றிச் சுற்றி, வைப்புடைய வவற்றவற்றும் பெருங்கற்பம் பல  
காலும் வட்டஞ் செய்யும். 97

தொல்லுலகிற் றோன்றுகின்ற சராசரமாம் பொருளனைத்துந்  
தொலைத்து மாற்றி, வெல்லரிய சங்கார காளராத் திரிமிகவும்  
வெருட்சி மிக்க, வல்லபமா நடையுடைத்தாய் மாதர்கண மனைத்து  
முடன் மருவப் பட்டு, புல்லரிய சகமோகப் பொறிவநத்திற் புலிப்  
பேடு போல வாழும். 98

படர்பூதந் தொலைத்திரதம் பயில்புவியாம் பாநபாத் திரங்கைப்  
பற்றி, மடல்குழுற் பலங்குழுநீர் வநசமென வுலககிரை மாலே சூடி,  
விடுகோடை யிடிநகைக்கு நரவரியை விளையாட்டு விகங்க மாக,

நெடுநீள்வன் புயமாம்பஞ் சாத்தினிடை யேந்துகின்ற நெறிய ளாகி.

99

மன்னுசரற் ககநம்போன் மாசின்றிச் சுரவீணை மதுர மேலி, முன்னுயர்கா லணைக்கேளீஇத் கோலிலக்குஞ் சாக்கொண்டு முழுது மின்மை, யென்னுமடற் சிலைதாங்கி யெழுதுயரா ஐயகணைக ளேந்தி யெங்குந், துன்னுநட நம்புரிந்து தன்வசமாய் மிகவிளங்கிச் சுற்றா நிற்கும்.

100

பொன்னுலகு தரியணியாம் புணர்பாவ மெனுதூலாற் பூட்டிக் கட்டும், பன்னரசுச் சிலம்புகளைப் பாதலமாம் பதத்தணியும் பாதுத் திங்க, ளென்னுமணி சேரிமவா னெனுமெலுப்பு மணிமேரு வெண் னும் பொற்புண், டன்னிருகா தினுந்தரிக்குஞ் சக்கரவெற் பணி கலையாத் தழுவு மன்றே.

101

பின்னுறத்தாழ்ந் தலைந்திலங்கு முருகன்வா கநமயிலின் லீலி குடு, முன்னயரப் பெருங்குழிகள் பயஞ்செய்யு மதிச்சடைதாழ் முடிகள் பூணுங், கந்தியுமை குழற்கவரி மலைநிகர்பை ரவராடுங் கவந்த மேவும், பன்னயரக் குழிலிளங்கு மிந்திரன்றன் மேனி யெனும் பலியோ டேந்தும்.

102

மிகவுணங்கு சாரீர கட்வாங்கப் பங்குகளால் விளக்கந் துன்று, மகமுடைத்தாய்த் தனைத்தானே பயஞ்செய்து புவநமெலாந் தொலைத்து மாற்று, மகிலமுமா மொருவடிவின் முடிவட்ட மெனுங் கமலத் தலங்க லோடு, நிகரினட நம்புரிந்து பெருங்கற்பந் தமிழ் விளங்கா நிற்கு மன்றே.

103

பொருள்களெலாம் பொருளன்றாங் கடியமந மகங்கரத்தின் பொருட்டே யாகுந், தெருளுறுபா வங்களெலா மபாவமாம் பவ முடிவு தெரியா தாகும், மருளுமதி யாகுலத்தா லுளம்வெதும்பு மாசைநோய் வளரா நிற்கு, மிருண்மயநீர் பவரரிய ரெவ்வநந்தான் வருத்தத்தா லேகா நிற்கும்.

104



பெரியவர்கண் பதிதூரஞ் செல்கதிதிட் டாதுண்மை பெறற்கொ  
ணுதாங், கரியமந் மோகிக்கு முண்மகிழ்ச்சி தூரமதாங் கருணை  
தோன்ற, விரியுமிழி வதிதூரத் தினுமணுது சிலைமைபோய் வேறும்  
வீழ்வேர், திரியவுட னெழுவர்கிறி யவர்கூட்ட மெளிதரிது தெளிந்  
தோர் கூட்டம். 105

கொண்ட பாவனை பிறவியாம் பூதங்கள் குலைந்துபோந் திசை  
தோன்ற, கண்ட தேசங்கள் பிறசொலாத் திரிந்திடுந் கருகிரி துக  
ளாகு, முண்டெ னுந்தன்மை விழுங்கிட வலகுபோ மும்பர்போம்  
புவநம்போ, மண்டு வாரிபோ முடுக்கள்போந் தாநவர் வாநவர்  
கணம்போகும். 106

சித்தர் பொன்றுவர் துருவனுஞ் சிதைகுவன் சிவனயன் நிரு  
மார்பன், மத்து வந்தனி லொன்றுவர் காலமுந் தருமமு முடிவாகு,  
மத்த வானும்போ மயக்கமே தருவதாய் வாக்கொடு செவிக்கெட்  
டாச், சுத்த மாம்பொரு ளொன்றினு லிகழ்வுறத் தொல்லுல கிழி  
னாகும். 107

இன்ன போதாமங் கலங்களா மிருதுவீ தியாத்திரைக் கிது  
கால, மன்ன நேயுற விச்சுக மிருந்தவா வற்புத் முளபோக, மென்ன  
வென்னவா ளாநினைத் துலகங்க ளிறக்கின்ற வுயர்ந்தோரை,  
யுன்னி முந்துறப் பகலெலாந் தேடிடா தொழியுமேற் றுயி  
லுண்டோ. 108

மனைவியு மகரும் பொன்னு மமதைசெய் தமுதம் போல  
நினைவினா னேயஞ் செய்து நீணிலத் துள்ள வெல்லா  
மனையவர்க் காகச் செய்வ ரருத்திக ளான வெல்லாம்  
வினையுற முடியுங் காலை விடங்களின் மயக்கஞ் செய்யும். 109

பகையெலாந் தூரத்து தள்ளிப் பாக்கியம் பலவந் தெய்த்  
விகலறத் துய்க்கு நாளி லெவ்விடத் திருந்தோ வந்து  
மிகையறு காலன் கொல்லும் விவிதமா மிடத்தி னின்ற  
வசூந்தின்வந் தொன்று வார்போன் மனைவிசேய் முதலா மாயை.

கற்பமாங் கணகா லத்திற் கமலயோ ரிகளு மாய்சர்  
சிற்பமாங் கலை ளாலே செறிந்தகா லத்தின் சால  
வற்பமு மகத்து நாடி யளப்புறு புந்தி பொய்யாம்  
பற்பல தீதின் மாலும் பயிலுமன் னுயிர்க ளெல்லாம்.

111

கற்றவ ரரியர் சாலக் கருமமுந் துயரி னாலே  
யுற்றகு சியமா மெல்லா முயிர்தரித் துழல்வ தெங்ங  
னற்றவத் திருமு மேலாஞ் செல்வமு மந்தச் செய்கை  
முற்றுமாய்ந் துளத்தே தோன்று மியாமுமம் முறையிற் செல்வோம்.

பிணிசெயா பத்துச் செல்வம் பிறப்பிறப் பென்ப வெல்லாக்  
கணிதமாங் கணத்திற் போகா தனவில்லைக் கடிய ஞான்  
றுணிவனோ ரோழை யாலே தூறுட றுணியு மொன்றாற்  
பணிதரு கீழோர் மேலாம் பலவட்டம் வருமிவ் வாறே.

113

அனையகுற் றங்க ளாங்காட் டெரியினு லறவும் வெந்த  
நினாவின் ரிற்கா னற்போ நெடியபோ கங்க டோன்றா  
வினையுறு மரணம் வாணு ளிரண்டையும் விரும்பு கில்லே  
னினையதோ ரிடரு மின்றி யிருந்தவா றிருக்கின் றேனல்.

114

தெரிவுறு வயதில் வந்த புந்தியாற் சித்தத் தன்னைப்  
பரிகரி யாது விட்டாற் பரிகரிப் பதுமற் றெந்நாள்  
விரிவிடம் விடம தன்று விடயமே விடமார் துன்பம்  
புரிவிடங் கொல்வ தோர்மெய் புலன்மறு பிறப்புங் கொல்லும்.

115

மகிழ்வுசோர் வறவு சார்வு காழ்வுசா வென்ப வெல்லாக்  
திசுழ்வதா மறிவு சான்றோர் சிந்தையிற் பந்த மாகாப்  
புகலுறு மாயு வாயுச் சிதறிய புயனீ ரொக்கு  
நிகரறு மோக மேக மிசையெழு நெடுமின் போலும்.

116

மாந்தர்த் தமிளமை சில்லா திவையெலா மதத்தி னெண்ணிச்  
சாந்திகொன் பெரியோர் நீவிர் சமாதியோ கத்தைச் சார்மி



ஞாயந்தவென் சிந்தை சீவ நாயகன் வசமா கைக்கே  
யெய்தது நிலையு மெய்தா திறைவனைப் பிரிந்தான் போல. 117

ஆதலால் வருத்தங் குற்ற முபாதியோ டைய மின்றி  
மீதுறு மோக மின்றி விளங்கிய நிலைமை யேது  
காதல்செய் யின்ப மிக்க விடயமாங் கரலில் வீழ்ந்துந்  
திதுரு நிலைமை யேது தீயினு ளிரதம் போல. 118

வசநமாந் தொழிலே யன்றி வருபவந் தான்வே நிலிலை  
யசைதரு புனலை யன்றி யளக்கர்வே நிலாத தேபோ  
னசையுறு பெரியோ ரெங்ங னவையுறு துயரந் தீர்த்தா  
ரிசையநீ யுணர்ந்த தந்த நிலையினை யெனக்குச் சொல்வாய். 119

இந்நிலை யிலதா வேனு முளதியம் பாரா வேனு  
மந்நிலை யைய மின்றி யகங்கர மின்றி யானே  
துன்னுற மாட்டேன் செய்ய தேதெனிற் சோறும் வேண்டே  
னன்னய நீரும் வேண்டே னலம்பெறு துகிலும் வேண்டேன். 120

முழுகுத ருந் மாதிரி யமங்கண் முழுதுஞ் செய்யேன்  
விழுமிய கருமஞ் சம்பத் தாபத்தின் மேவே னியாக்கை  
நழுவுவ தன்றி யொன்று நயக்கிலன் மொளரி யாகி  
யெழுதுமோ வியம்போற் காமம் கோபம்பற் றின்றி நிற்பேன். 121

எனவுரைத் தமல சீத மதியென வினியோ னின்சொல்  
வினவுநல் விவேகந் தன்னால் விரிந்தவர் மறத்தி ராமன்  
மறமகிழ் முகிவர் முன்னர் வாய்மொழி யமைந்து நின்றான்  
கருமுகின் முன்னர்க் கேகா ரவந்தவிர் கலாபி போன்றே. 122

# 1. வைராக்கியப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—136.

## 1—1. சுகர் கதை.



மைம்மல மாமோ கத்தை மாய்த்திடும் புதுமைத் தான  
செம்மல்லா சகங்கள் கேட்டுத் திருந்தவை யிருந்தோ ரெல்லா  
மிம்மொழி கேட்ப போல வெழ்புள குவகை மிக்கார்  
விம்மல்சேர் சித்தர் சேனை விண்மிசைக் களித்த வன்றே. 1

நன்றுநன் நென்னுஞ் சொல்லு நன்மலர் மழையுங் கூடி  
யொன்றியோர் கழகை பாதி யிழிந்தபின் னூழி காலம்  
வன்று ருழன்று சிந்தை மயங்கிய யாங்க ளெல்லா  
மின்றிரா கவன்சொ லென்னு மின்னமு தமையப் பெற்றோம். 2

திருந்திய விவன்சொ லாலே தெளிவுறு சிந்தை பெற்றோம்  
பெருந்தகை முரிவர் சொல்லும் பொருளினிப் பெறுது மென்னுப்  
பொருந்திய விண்ணி னின்று பூதலத் திழித லோடு  
மிருந்தபே ரவையோ ரெல்லா மெழுந்தெதிர் கொள்வ தானார். 3

வந்துறு சித்தர்க் கெல்லாம் வசிட்டனுங் காதி சேபு  
முந்துபு சனைகள் செய்தார் முரிவருக் கவருஞ் செய்தா  
ரந்தரல் லவையின் வேந்து மருச்சனை யவர்க்குச் செய்தா  
னந்துமன் னவர்க்கு மன்னார் நன்சொலாற் பூசை செய்தார். 4

தொழுதுமுன் னிருந்த செங்கட் டோன்றற்கு முபசா ரங்கள்  
பழுதில்பு மழையா னல்ல மொழிகளாற் பரிந்து செய்து  
வியுமிய குணத்தான் மிக்கோன் விரத்தியாய் விளம்புஞ் சொற்கள்  
முழுதுநல் லுதார மாகி முடிவிலற் புதமா மென்றார். 5

ஈசனே படைத்த தாகி யெண்ணிநீ முயற்சி மிக்க  
மாகுறு மாயை தன்னில் வருசுக மரிது சாலத்  
தேசுறு சதுரச் சிந்தைச் செல்வனுக் குணரற் பாற்றேற்  
பேசுறு நாங்க ளெல்லாம் பேதைய ரென்னச் சொன்னார். 6



ஈதவ ருரைத்த பின்ன ரிராமனை யினிது நோக்கித்  
காதிசே யுரைப்பா னீயே களங்கமில் புந்தி யாலே  
தீதற வனைத்துங் கண்டாய் தெளிவுறப் பிறிதொன் றில்லைப்  
போதமார் சுகனு நீயும் புந்தியா லொப்பீ ரன்றே. 7

இகலற வுணர்வுற் றோனு மிளைப்பற நயந்தா னென்று  
மகமுரி யுரைப்பக் கேட்ட வள்ளலு முரைப்பா னையா  
வகமறு முணர்வுண் டாயு மாறுதன் முன்ன மின்றிச்  
சுகமுறப் பின்னுண் டான தெங்ஙனஞ் சுகனுக் கென்றான். 8

என்னலு முரிவன் சொல்வா னெழுபிறப் பறுக்கு ஞாந்  
துன்னிய சுகனு நின்போற் றெல்லுல கியல்பை நாடி  
மன்னிய விவேக முண்டாய் மாசறு முணர்வு பெற்று  
மர்சிலை யைய மாகி யாறுத லற்றா னன்றே. 9

விடலரு மசைவு விட்டு விடயத்தின் மீண்ட நெஞ்சன்  
வட்வரை யுறையுந் தாதை மருங்குற வெய்தி யிந்த  
விடருறு மாயை வந்த தெங்ஙன மிறப்ப தெங்ஙன  
ரெடர்பிலா ருடைய தெம்மட் டென்றிது தோன்றிற் றென்றான். 10

அன்னவன் கேட்ட வெல்லா மறிவுற வுரைத்த போது  
முன்னநா னுணர்ந்த வாறே மொழிந்தனை டெனவச் சொல்லா  
னன்னிலை பெருமை கண்டு நல்லுணர் வெனக்குத் தோன்ற  
மன்னவன் சநக னென்பான் வழவறு முணர்வின் மிக்கோன். 11

ஆயவன் றனையே கேட்கென் றருளொடு தாதை யேவப்  
போயினன் சநகன் வாழும் பொன்மனை வாயிற் சேர்ந்தான்  
நாயவன் வரவு கேட்டுச் சோதிப்பான் கருதி மன்ன  
னையின னில்லை நாளே முிருந்தனன் விகற்ப மில்லோன். 12

மற்றுநா ளேழும் வேறே ரிடத்துற வைத்த பின்னர்  
பொற்றிர ளழகா ரந்தப் புரத்திடை நாளேழ் ஐவத்துச்

சிற்தரிடை மகளிர் போகஞ் சிறத்தலு ணளிப்பத் துய்த்தான்  
குற்றமுங் குணமு நாடான் குளிரிதை மதிய மொத்தான். 13

மன்னவன் சரகன் றந்த போகத்தின் மகிழ்ச்சி யாவு  
மன்னவன் முன்னஞ் செய்த வவமதித் துன்ப மியாவு  
மின்னவன் மறதைச் சற்று மிழுத்தில விளமென் றென்றல்  
பொன்னச லத்தின் மிக்க பொருப்பினை யிழுக்க வற்றே. 14

ஆங்கவ னிலைமை நோக்கி யடிபணிந் தரசன் போற்றித்  
தாங்குல கத்தின் செய்கை தவிர்த்துபே நனைத்தும் பெற்றே  
யீங்குறு பொருளே தென்ன வெங்ஙன மாயை தோன்றிற்  
ரேங்கிய தெங்ஙன் போவ துள்ளவா றுரைசெய் யென்றான். 15

மெய்ம்முறை முசிவன் கேட்ப வேந்தனும் வியாசன் சொன்ன  
வம்முறை யுரைத்த லோடு மறிஞனும் விவேகத் தான்முன்  
னிம்முறை யறிந்தே \*நீயு மெந்தையு மதுவே சொன்னீர்  
மொய்ம்முறை தூலக் னெல்லா மொழிபொரு ளொன்றே யென்றார்.

வேறு.

தன்னுள்விகற் பித்தெழுந்த விகற்பம் போகிற் றவிர்த்திடுமா  
யையிற்பயனோர் சற்று மில்லை, யின்னவகைத் தோருண்மை யியம்ப  
வேண்டு மியாவர்மயக் கமுமாற்று மிறைவ வென்ன, மன்னனதற்  
குரைசெய்வான் முசிவ நீயே மதித்துணர்ந்தும் பிதாவுரைக்க மறுத்  
துங் கேட்டா, யன்னிலையே நிச்சயமிங் ககண்ட ஞாந வாகாய  
புருடனுள னயலொன் றில்லை. 17

அவ்வறிவு சங்கற்பத் தாற்கட் டுண்ணு மதுவிடில்வீ டுறுமந்த  
வறிவு தன்னைச், செவ்விதினீ யறிந்தனையாற் போகத் திச்சை  
செகக்காட்சி யனைத்தினையுந் தீர்தி யானு, யெவ்வமற நிறைமறத்தா  
லடையற் பால யாவுமடைந் தாய்காட்சிக் கெட்டா தொன்றிற்,

\* நீயு மெந்தையு ன் துவே என்னும் பாடம்.



கவ்வையற வடைகின்றாய் முத்த னானாய் கருத்திலுறு மயக்க  
மெலுங் கவில தீர்வாய். 18

சுகனெனு மன்னவர்கோ னிவ்வா ரோதத் தன்னிலையாம்  
பரம்பொருளிற் றளர்ச்சி யாறி, யநகசுகன் பயநீங்கிச் சோக மாறி  
யயர்வகன்று செயலடங்கி யையந் தீர்ந்து, கநகவரை யேறிநிரு  
விகற்ப மான கலங்காத சமாதியிற்சிற் ககநத் துற்றான், நிகரனைச்  
செறிவருட மீரைஞ் ஞூற்றிற் றிரியொடுநெய்ம் மாண்டலிந்த தீபம்  
போன்றே. 19

சிந்தனையாங் களங்கமறச் சுத்த னாகித் திரைகடலிற் செறிந்  
தொன்றூந் திவிலை போல, வந்துறுவா தனைபோய்த்தற் பதத்தொன்  
ருனான் மாயாமோ கந்தீர்ந்து, வருத்தந் தீர்த்தா, னந்தநெறி யுனக்  
குமா மறிவ தெல்லா மறிந்தமறத் திற்குரிய வடையே தென்னிற்,  
சந்ததமு மகிழ்ச்சிசெறி போக மெல்லாந் தனதென்னுஞ் சுதந்தாத்  
தைத் தவிர்ந்து நிற்கல். 20

போகமுறு பாவனையாற் பொருளல் லாத பொருளிலெழு பந்த  
நிலை பொருந்த வன்பாஞ், சோகமுறு பாவனைதான் சாந்த மாகிற்  
றுயர்பந்த மிகத்தேய்ந்து துலைந்து போகு, மிராகவனே வாதனையி  
னேர்மை வீடா மிகப்பொருளின் வாதனையி னிறுகல் பந்தஞ்,  
சேகறவென் றவார்க்கேது வின்றிப் போகத் திரள்வெறுப்பா மேல  
வரே சிவந் முத்தர். 21

இராமன்மறத் துணர்பொருளே பொருள்வே நிலை யென  
வுயர்ந்தோர் வாக்கினு லியம்பக் கேட்டு, மாமறத்தி னிளைப்பாறி  
யைய நீங்கு மகத்தான விவஸுக்கு மதித்துச் சொல்வா, நேமமுறு  
காலமூன் றறிந்தோ னாகி யிரவிகுல குருவாகி யெல்லா நோக்கி,  
நாமவுரு வுனைத்துக்குஞ் சான்றாய் நின்ற நல்வசிட்ட னெனச்  
சபையி னவின்ற பின்னர். 22

நல்வசிட்டன் முகநோக்கி யுணர்கு யோமுன் னுமிருவர் பகை  
நீங்க நல்லோ ரெல்லாந், தொல்வினைபோய் முத்திபெறக் கமல

வேதா சொன்னதனி ஞாநத்தின் றொகுதி யெல்லாங், கல்விமிகு  
மிராமனுக்குச் செப்பல் வேண்டுங் காதநீர் மாணக்கன் கருத்திற்  
சொல்லுஞ், செல்வவுப தேசமே ததுவே ஞாநச் செழுதூலின்  
பொருளுமிது சிறப்பு மீதே. 23

காதல்செறி பொல்லாமா ணுக்க னுக்குக் கற்பித்த வுபதேசங்  
கருநாய்த் தோலுண், மேதகுபா லெனவசுத்த மேவு மென்று மிகு  
காதி சேய்பலவும் விளம்பக் கேட்டுத், தீதறுநா ரதன்வேத வியாத  
னாதித் திரண்முரிவர் நன்றிதெனச் சிறப்புச் செய்தார், காதிபுதல்  
வீனேநோக்கிக் கமலத் தோனோர் கமலமுரி புதல்வனிலை கழற  
லுற்றான். 24

கலைமுரியே நீர்மொழிந்த படியே. செய்வேன் கற்றுணர்ந்த  
பெரியோர்சொற் கடப்பா ரியாரே, நிலையிப்பவ மயக்கமறப் பதும  
வேதா ிடதமலை மேலுரைத்த நிமல ஞாந, மலைவின்மநத் திருக்  
கின்ற துரைப்பே னென்ன வஞ்ஞாநத் தொகுதிகெட வகண்ட  
ஞாநத், தொலைவில்பர பதமெவர்க்குந் தோன்று மாறு சுத்தவிந  
யத்துடனே சொல்வ தானான். 25

1—1. சுகர் கதை முற்றிற்று.

1. வைராக்கியப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் 161.

## 2. முழுச்சுப் பிரகரணம்.

இராகவகே ளிப்பவத்தி லென்று மெல்லா மியல்புறுநன் முயற்  
சியினு லியார்க்கு மெய்து, மாகலைநன் னான்முயற்சி யொன்றா  
மொன்று வருதூலி லாமுயற்சி மற்றி வற்றின், சோகமினூல் வழி  
வீடா தூலி லாமை துன்பமாஞ் சைசவத்திற் றொடரு மிந்தான்,  
மோகமினல் லோர்கூட்டங் குணங்க ளாலே முயற்சியுறு பெரி  
யோர்க்கு முத்தி பேராம். 1



முற்பிறப்பின் வாதனையின் வயத்தி னின்றேன் முயற்சியிலே  
 நென்செய்கேன் முரீவ வென்ன, வற்புதனே தன்ஊருத்த முயற்சி  
 யாலே யடையலாம் பரமபத மயல்வே நின்று, சொற்பயிர்வா  
 தனைத்திரளின் பேதஞ் சொல்லிற் சுபகசுப மெனவிரண்டாஞ்  
 சொன்ன வற்றில், வற்புறுமுற் பவந்தோறுந் தொடர்ந்து வந்த  
 வாதனையே ததுவொன்றே மருவி சிற்கும்.

2

சுத்தவா தனைதொடரி லதனான் மெல்லத் தாயபர பதம்பெறு  
 வை சுத்த மல்லாப், பெத்தவா தனைதொடரிற் றுன்ப மாக்கும்  
 பெரிதுவருந் தியுமிதனைப் போக்க வேண்டும், வைத்தசுப மசுப  
 மெனும் வழியி ரண்டால் வாதனையா நதிபெருகில் வருத்தத் தாலே,  
 மெத்தமுயன் றசுபவா தனையைத் தள்ளி மிக்கசுப வாதனையின்  
 மேவி சிற்பாய்.

3

மிகமுயன்று வருந்தாமற் சமநா கின்ற வேண்டுகொளாற் றன்  
 முஊல்வால் வீரோதத் தன்னாற், பகர்மகமாஞ் சிறுமகவை சிறுத்தீல்  
 வேண்டும் பலவிறப்பிற் பரிசயக்க ளகலப் பண்ணி, யகல்சுபவா  
 தனைபுதித்தான் முயற்சி பேறா மையுறினுஞ் சுபமுயல்வை யதுநீ  
 தல்ல, திகழ்மகம்போய்த் தற்பதத்தைத் தெளியு மட்டுந் தேசிகனாற்  
 சொல்வழியிற் செல்லு வாயே.

4

தாயதா யிகத்தினிதாய்ப் பெரியோர் மேவுஞ் சுபத்தினான்  
 மகவழுக்குந் துயரு மற்ற, நேயமாம் பதமேவி யதுவுந் தள்ளி சிலை  
 சிற்பாய் மீட்டணுகா நெறிய தாக, மாயைநினை வொழித்தூறிறை  
 சாந்தி யின்பம் வழுவாம லுதாரமா மதியா லெய்தி, யாயமொழிப்  
 பொருண்முன்பின் கருது நெஞ்சை யமர்சமஞ்செய் தார்மாவி  
 லநுசந் திப்பாய்.

5

தேங்கமலத் தயனுரைத்த மொழிகே னென்னச் செப்பியகா  
 ரணமேதென் றிராமன் கேட்ப, வோங்குமுநி யுரைசெய்வான் முடி  
 வந் நெங்கு முளதானி யனைத்தினுக்கு முறையு ளாகி, வீங்கு  
 பெருள் களில்வினக்க மாகி மேவு மெய்க்குநா லின்னின்று

விண்டு வந்தா, ஸங்கவன்றன் மறக்கமலத் தயனுண் டாகி யகிலமற  
விதற்பம்போ லளித்தா னன்றே. 6

உலகளித்த வயன்றானே நாரா வாக வோங்கியபா ரதவருடத்  
துயிர்க ளெல்லா, மலகிறுய ருறக்கண்டு புதல்வர் நோவுக் கழுங்கு  
பிதா வெனவழுங்கி யவர்க ளுய்வான், பலகருமந் தவந்தாந் நதிமற்  
றெல்லாம் பவந்தீரா ஞாநத்தாற் பவம்போ மென்றே, கல்கமிலா  
மநத்தளித்தா னென்னைத் தன்போற் கமண்டலமுஞ் செபவடமுங்  
கையிற் காண. 7

வந்திறைஞ்சு மென்னைத்தான் மகிழ்ந்து மேவும் வரசுத்தின்  
வடபாலோர் மடன்மேல் வைத்தென், சிந்தைதனை நாழிகையோ  
ரிரண்டு மாயை சேர்கவெனச் சபித்தலுமே தியக்க முற்றி, புந்தி  
யுடன் மெய்யுணர்வை மறந்தேன் கல்லாப் புல்லரைப்போற் புலம்பு  
மெனைப் போதன் பார்த்து, வெந்துயரென் னெனமாயை வினைந்த  
வாறும் வீடுறுமா றுங்கேட்டேன் விளங்கச் சொன்னான். 8

ஆம்மாவை யறிந்தலைவற் றிருந்த வென்னை யயன்பார்ந்து  
நாமேரின் னறிலை மாற்றி, யுன்மாயை பின்பொழித்தே முயிரே  
லாரின் னுபதேசம் பெற்றுய்ய வுபாயஞ் செய்தேந், மேன்மாயும்  
வினைநிறைந்த சம்புத் தீவின் மேவியபா ரதவருடம் விரைவின்  
மேவித், தான்மாளாக் கிரியினர்க்குக் கிரியை சாற்றிச் சாதாமுள்  
ளோர்க்குணர்வைச் சாற்று கென்றான். 9

அவனுரைப்ப வந்துயிர்க ளுளநா ளெல்லா மாகுவனிங் கொரு  
செயலு மாசை யில்லை, யிவனிருந்து சுழுத்தியுறு செய்கை யாலே  
யிடர்மந்ததைக் கடந்துசெயல் யாவுஞ் செய்கேன், கவருறுமென்  
செயலொன்று மில்லை வீர கலைநிறைவும் பேதைமையுங் கருமத்  
தாலே, விவரமதா யாராய்ந்து மேன்மை யான மெய்க்குருவைக்  
கொண்டுணர்வோர் மேதை மிக்கோர். 10

ஒதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின் கூட்டி யுணர்பவர்க்கல்  
ஸதுபசுவை யொப்போர்க் கெல்லாந், தீதகன்ற குருவுண்மை



செப்பா ரன்றே திகழ்சமமே விசாரமொடு செறிசந் தோடஞ், சாது  
சங்க மெனவீட்டின் வாயில் காக்குஞ் சதுட்டயரு முறவாகிற்  
றடைவே லுண்டோ, மேதினிகா வலர்மனையிற் கடைகாப் பாளர்  
விடுவதுபோல் வீட்டிலவர் விடுவ ரன்றே. 11

அந்நால்வர் தமிலொருவ ரன்பா னாலு மனைவருமொத் தன்  
பாவ ராத லாலே, பன்னாளு மிகமுயன்று யாது நீத்தும் பற்றி  
யொரு வரையேனும் பழக வேண்டு, மன்னாத பிறப்பறுக்க நல்லோர்  
நன்னுன் மாதவத்தா லறிவைமுதல் வளர்க்க வேண்டு, மின்னாத  
மாயையெனு நஞ்சம் போத மென்கின்ற காருடமந் திரத்தான்  
மீனும். 12

சரமழைக் ணெய்தன்மலர் மழையை யொக்குந் தழற்பள்ளி  
பனிநீரிற் சயந மொக்குஞ், சிரமரிதந் சுகமுறுநித் திரையை  
யொக்குந் தேகமரி வதுகலவைச் செறிபூ சொக்கும், நிரலதிக  
நாராச மருமம் பாய்த னெடுங்கோடைச் சிவிறியினன் னீரை  
யொக்கும், விரவரிய விடயமெனும் விடவி டுசி விவேகமிகுத்  
தவர்க்கல்லால் விலக்கொ ணாதே. 13

ஊனமிலா ஞாநதூல் விசாரத் தாலே யுயர்வீடு நண்ணுமென  
லுண்மை யன்றோ, தானறியு மதுபூதி ஞாந நன்னுந் சற்குருவிம்  
மூவகையுந் தம்மி லொத்தே, யானவகை யியற்றில்விடா தாந்மாத்  
தோன்று மற்பவறி வினர்கற்ற வரிய மெய்ந்நூ, லீனமுறு மடமை  
தெறு மிதுபோன் மற்ற வெந்ததூல் கருமடமை யிகவா தன்றே. 14

மடமையொடு வாழ்கின்ற வாழ்வி னீசர் மனைதொறுமோட்  
டிநந்துழல்லை வரிசை யாகு, மடர்தநநட் புறவுபர தேசந் தீர்த்த  
மாச்சிரம மெய்வருத்த மனைத்தி னாலுந், தொடருதவி யில்லமந  
வருத்தத் தாலே தூயபத முறுமுத்தித் துவார பாலர்க், கடவுகுணங்  
கெட்டியுயர் சாந்தி வந்தாந் காதலுந்துன் பமுங்கதிர்முன் கக்குல்  
பொற்போம். 15

நல்லவருந் தீயவரு மன்னை போல் நம்புதற்கா யழுதுண்ண  
நண்ணி னாலு, மல்லன்மலர் மகட்புணர்ந்த போது மொவ்வா  
மகிழ்ச்சிதருஞ் சாந்தியுளோர் மரணஞ் செல்வங், கொல்லமரெய்  
தினுமசையார் புலனைத் தாலுங் குற்றமுநன் மையுறுகர்த்து குளி  
ரார் வாடார், தொல்லறிஞர் மகம்புரிந்தோர் முசிவர் மொய்ம்பர்  
தூயவரியா ரினும்விளங்குந் தூய்மை யோரே.

16

ஆரியர்பே ணுவதாகி யயலோர்க் கெல்லா மரிதான சாந்தியழு  
தருந்தி மேலோர், சீரியவீட் டினையுற்றார் நீயு மந்தச் செயல்புரிவாய்  
நன்னூலாற் றெளிந்த சுத்த, நேரியபுந் தியினாலே விசாரந் தன்னை  
நிறைத்திகெ வதுநிறைந்தா னிகரில் புந்தி, கூரியதாய் வீடுணரும்  
விசாரந் தானே கொடும்பகரோய்க் கருமருந்தாங் குறிப்பு  
ளோர்க்கே.

17

கருகியகந் குலின்மறையாக் கதிர்க்கு மட்காக் காண்பரிய  
பொருளெல்லாங் காணுங் கண்ணூற், நெருளுநரா னுருகம் வந்த  
வாமென் செறிபிறவி யாரதெனுந் திகழ்வி சார, மிருளுறுமா பத்தி  
னுக்கு மருந்தா ம்பா லேற்றமுள சந்தோட மேதென் றேறில்,  
வருபொருளி லின்பமுதத் துய்த்து வாரா வனபொருளிற் றுன்ப  
மிலா மகிழ்ச்சி தானே.

18

நிகரறுசந் தோடவழு தமையப் பெற்று நெடும்போக நஞ்சா  
மந் நிறைசந் தோட, மகலுவா சையில்லியுநெஞ் சறிணை நோக்கி  
லழுக்குறுகண் ணடியிலா நம்போற் றேன்று, மகிழ்குணமெய்  
தியபுருட மகிமை யோனை மாதவரும் நராதிபரும் வணங்கா நிற்பர்,  
சகமெனுமா யையையெல்லத் தக்கோர்க் கெல்லாந் தப்பாத சகாய  
மாஞ் சரது சங்கம்.

19

அறக்குறைவை நிறைவாக்குஞ் சம்பத் தாக்கு மாபத்தைச்  
சுபமாக்கு மசுபந் தன்னைச், சிறக்குமுயர்ந் தவர்கூட்ட மென்னுந்  
தந்நைச் சேந் தாடினர்க்குச் செந்தி வேள்வி, யிறக்கரிய துந்நாரந்



தீர்த்தம் வேண்டா மிடர்ப்பந்த மறுத்தெவர்க்கு மினியோ ராகிப்,  
பிறப்பெனும்வே லைப்புணையா முணர்வுசான்ற பெரியோரை யெங்  
வகையும் பேணல் வேண்டும். 20

நிறைபவந்தி ருபாயநான்கா மிவர்க ளோடு நிறைநட்பார் பவக்  
கடலை நீத்தா ரன்னாய், குறையுமந மோகந்தீ ரிச்சொற் கேட்பாய்  
குணம்விரும்பா திச்சொல்லைக் குறிக்கொண் டோர்க்கு, மறை  
யுணர்வு வலிதின்வருங் காம மாதி மயக்கமறுஞ் சரங்கால வாவி  
நீர்போற், கறைதவிர்ந்து மநந்தெளியுங் கவசத் தோரைக் கணைகள்  
போன் மிடிமுதலாங் கவலை தாக்கா. 21

தருபயஞ்செய் மாயைந மீரா தாகுஞ் சம்பாவந் தரங்கந்தீர்  
சாக ரம்போன், மருவலுறும் விசாரத்தான் மிக்கோர்க் கெல்லாம்  
வாரிதிபோ லாழமும்பொன் வரைபோன் மொயம்புந், திருமதியின்  
குளிர்ச்சியும்வந் தெய்து நன்னூற் செய்கையினல் லோர்புந்தி  
செவ்வை யான, கருமவழி மகிழ்வெய்து மறுவி லாத கற்புடையா  
டன்மனையிற் களிக்கு மாபோல். 22

அற்புதங்க ளனைத்துமிலா விவனுக் கந்த வருஞ்சீவந் முத்தி  
பத் மடைவின் முற்றுஞ், சொற்புலனுக் கதீதன யுலகர் போலத்  
தோன்றிடுவோன் புந்தியிலோர் தொழில்பந் ருதோ, னற்பயன்  
பொல் லாப்பயனாற் சுகஞ்சோர் வில்லோ னண்ணியது புசித்தினிதி  
னன்றாய் நிற்போன், பொற்புறுநல் லாசார விரோத மான போகங்க  
டமிற்சிறிதும் பொருந்தி டாதோன். 23

ஒருகணமு மொழியாமந் சுகம தாகி யுடல்கடவா னாய்ச்  
சான்றோ ருசாவி னாலே, பெருகியவிவ் வீட்டுநெறி விசாரஞ் செய்  
வோன் பிறவிதீர் மெய்ஞ்ஞாநம் பெற்றோ னாகி, வெருளுமறு பிறப்  
பினுருன் தாயர் யோரி விதநமுருன் சிறிதாகி மிளிர்போ கத்தின்,  
மருளுமநப் பாவியராய் வெருள்வோர் தாயர் வயிற்றின்மலப் புழு  
வென்றே வழங்கந் பாலோர். 24

தருமவர்க டம்மிற்றா மெய்தப் பட்ட தருமமொடு பொரு  
டேடுஞ் சரிதை யோராய்த், துகடீர்தம் மிடத்திலிளைப் பாறி மாறுத்  
துரியமெனுஞ் சாந்திரில தோன்று மட்டு, மிகுதூல்க ஞபசாந்தி  
யொழுக்கம் போத மிக்கவர்கூட் டரவிவற்றால் விசாரம் வேண்டு,  
நிகரிலா விசாரத்தாற் றேன்றி நிற்கு நமலதுரி யத்தினிலை  
நிகழ்த்தற் பார்றே. 25

பாவனையீர் துரியமதி னிளைப்பு நீங்கிப் பவமென்னுங் கடல்க  
டந்து பாரஞ் சேர்ந்தோன், சேவனென நின்றாலுஞ் சேவத் தன்மை  
தீர்த்தாலு மில்லாதத்திற் செறிவுற் றாலுங், கேவலஞ்சந் நியாகியா  
யிருந்த போதுங் கிளர்சருதி மயக்கத்தாற் கிடைப்பட் டாலு, மியா  
வதுஞ்செய் துந்தவிர்ந்தும் பயனென் நிலை யிமகிரியு ருக்கடல்  
போ வியல்பி னிற்பன். 26

ஊகமுள் தேற்சிறுவ ருரையுங் கொள்க வொழிந்ததய னுரை  
செயினுந் திரண மொப்ப, கேகவிடு வாய்ஞாந மெளிது தோன்ற  
வியம்புமு வ மாந்மொலா மேக தேச, மாகநினை வாயுருவ மற்ற ஞாந  
மாகார மாமுஹமைக் கண்டா தென்னு, மூகரது பவமில்லா விகற்பத்  
தாலே மொழிகுதர்க்க மறிவழிக்கு முயல வேண்டாம். 27

தந்திரியி லெழுமிசைபோற் சாந்தி முன்னுஞ் சற்குணத்தின்  
ஞாநமெழுந் தம்மிற் றுமா, மிந்தவிரண் டங்குளமு மலரும் போல  
வினிதுவளர்ந் திடமொக்க விரண்டுங் கற்கில், வந்தனுஞ் தனித்  
தனியே யிரண்டுங் கற்கில் வருபயனென் நிலதாமிங் வாய்மை  
கேள்வி, முந்துமறம் பொருளின்பங் கீர்த்தி வாணுண் முழுதளிக்கு  
மந்ததெளிவான் முத்தி நல்கும். 28

## 2. முழுட்கப் பிரகாரண முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—189.



### 3. உத்பத்திப் பிரகரணம்.



#### 3—1. (ஸூந) லிண் மகன் கதை.

முத்தியை நயந்தோர் செய்கை மொழிந்தனஞ் சகங்க டோன்று  
மத்திற மினிது கேட்பா யதுபவப் பேற்றி னாலே  
யொத்துமுன் னிலைப்பேர் பெற்ற வுணர்வுந் சீவ னித்தைச்  
சித்தொடு புமான கந்தை முன்னிலைச் சீவ னென்ப.

1

சீவனெவ் வறிவி னாலே தெரிவுறு மதுப தார்த்தர்  
தாவுறும் விவித மான சங்கற்ப விகற்ப முற்று  
மேவிய மயக்கந் தன்னுல் விரிந்தநீ ரலையா மாபோற்  
பூவல யங்க ளாகிப் பொலிந்தது புகன்ற சீவன்.

2

பன்னுகா ரணமொன் றில்லைப் படைக்குமுன் படைக்க வேண்டு  
மென்னும்லீ லையினற் றானே யியைந்தகா ரணம தாகி  
முன்னுறு பொதுவாங் காட்சி மொய்ப்பொருட் டிரங்க ளாகித்  
தன்னுளே சகமாய்க் காற்றுட் சலநம்போ லறிவுட் டங்கும்.

3

எல்லையி றிசைகள் காலம் புறம்பெனு மிவற்றிற் கேற்ற  
பல்லுரு வாயெங் கெவ்வா றெழுந்ததப் படியங் காகுஞ்  
செல்லுமிந் நெறியா லிந்தச் செகமெனும் பிரம கற்பம்  
புல்லுகா ரணமி லாத பொருளெனப் புத்தி செய்க.

4

இதனைமுன் னிலையாஞ் சீவ னிமைப்பினிற் படைத்த தாகு  
மதன்வடி வாகி நிற்கு மதுமாந முதல வெல்லாம்  
விதமுறு காட்சி மெய்ம்மை பந்தமஃ தின்மை வீடாந்  
திதமறு மிதுபோ மாறு செப்புதுந் தெரியக் கேட்பாய்.

5

மண்டிய சுழுத்தி தன்னில் வருகனுப் போவ தென்னக்  
கண்டன வுலக மெல்லாங் கற்பனை முடிவிற் போக

வெண்டரு மலைவு தோற்றம் பெயரொலா மின்றி யாழ்ந்து  
தண்டலி லிருடே சின்றித் தனித்ததோ ருண்மை நிற்கும்.

6

சத்தியம் பிரம மாந்மா பரமுதற் சாற்ற வேண்டி  
யித்திறப் பெயர்மே லோரா லிடப்பெற்ற வந்த வாந்மா  
சித்திர மாகத் தானே வேறுபோற் றிகழ்ந்து தீது  
மெத்திமேல் வருசீ வப்பேர் மேவிய போல வாகும்.

7

சீவனென் கின்ற சொல்லும் பொருளுமாய்ச் செறிந்த வாந்மா  
பாவனை மநநத் தாலே பருத்தெழு மநம தாகு  
மேவரும் பிரமந் தன்னில் வேலையி லுலபோல் வந்து  
தாவுறு முள்ளந் தானே நினைந்தவா சகங்கற் பிக்கும்.

8

உன்னுறு மநத்தி னாலே யுலகமா மிந்த்ர சாலந்  
துன்னுறும் பணிக ளென்னுஞ் சொற்பொருட் பொன்னை யன்றி  
யன்னிய மில்லைப் பொன்னுற் பணியென வறைய வேண்டா  
பன்னிய வுலகாஞ் சொற்குப் பரமன்றிப் பொருள்கே றில்லை.

9

செல்லுறு கான லாற்றிற் றேன்றிடுந் திரைகள் போல  
வில்லையா மநத்தி லுண்டு போலெழு மிந்த ஞால  
மல்லல்செய் மோகம் பந்தந் தமமல மவித்தை மாயை  
புல்லுசம் சார மென்றே ஞானிகள் புகலப் பட்ட.

10

பந்தத் துருவங் கேட்டுணரிற் பரவீட் டுருவு மேல்வெளியா  
மிந்தச் சகரீ நான்முதலா மிவைமெய் யென்றல் பந்தமதா  
மந்தக் கருத்து நிற்பளவு மரிதா முத்தி வித்தினிடைத் [வெலாம்.  
தொந்தத் தருப்போற் காண்பவன்பாற் றேன்றா துறையுங் காண்ப

பிறியாம் பொருளின் மரத்திருந்த பேதப் படியே யுதரத்திற்  
செறிவாஞ் சிருட்டி சமத்காரஞ் சிதைவற் றுண்டாய்ச் செறிவதுபோ  
லறிவாஞ் சரீரி யெனும்பொருளி னகன்ற வுதரத் தங்குராமாய்  
நெறியார் சகத்தின் வடிவமெலா நீங்கா வியல்பாய் நிறைந்திருக்கும்.



பருவங் களிலே விதைமுனைக்கும் படிபோற் காணப் படுமஃதற்றிற்  
கருதுங் கருத்து முடலெடுக்குங் ககரத் துதித்தோன் கதையாலே  
யிருளுஞ் சகத்தி னுற்பத்தி யெளிதாய் விளங்கு மிதுகேட்பாய்  
பெருகுங் ககரம் பிறப்பிடமாய்ப் பிறந்தான் மறையோர் பெருங்

குலத்தோன். 13

ஒழிவிற் நியாந முயிர்க்கிதம்வீ றுடையோ நெடுநா ளுயந்திருப்ப  
விழியு முலகை விழுங்குறுநா மிவனை விழுங்கா திருந்தமையென்  
னழிவு செய்யு மெனதுவலி யழுந்துங் கல்லின் வாண்முனைபோற்  
கழிய மழுங்கிற் றெனவெண்ணிக் கால னஃஹூர் கடிதனைந்தான்.

வினையின் முயல்வார் தங்கருமம் விடுவ துண்டோ வெனமறையோன்  
மனையின் வாயிற் புருமளவின் மண்டு மூழிக் கடுங்கனல்போற்  
கனையுங் கடுந்தீ யெரித்திடவுங் கடிது புருந்து சுண்டவனைப்  
பனைசெய் கரமா யிரத்தாலும் பற்றி யிழுத்துப் பயன்றான். 15

அவன்சங் கற்ப புருடனைப்போ லசைவற் றிருப்ப வடர்ப்பரிதா  
யிவனங் ககன்று நமன்பாற்போ யிவ்வா றுரைப்ப யமனுரைப்பான்  
புவநங் கருமத் தாலன்றிப் பொன்றா துதவிப் பொருளவையே  
தவறும் படிசெய் கருமங்கள் சகாய மாகச் செல்கென்றான். 16

கால னிதுகேட் டவன்செய்த கருமந் தேடி நதியோடை  
ஞாலந் திசைக ளெலாமுழன்று நண்ண தாக மீண்டெய்திச்  
சீல நமனுக் குரைசெய்யச் சிந்தித் தவனு முரைசெய்வான்  
மூல விசம்பிற் பிறத்தலினான் முடிவி லவனும் விசம்பன்றோ. 17

விண்ணிற் பிறந்தோன் காரணத்தை மேவா மையினாற் கருமங்கள்  
பண்ணிற் நிலன்கா ரணமிலதேற் பண்ணுங் கரும முளதாமோ  
வெண்ணற் குரிய சகாயமுனக் கிலதா மென்று யமன்கூற  
நண்ணற் கரிதென் றுயர்கால னடந்தான் மனையி னனிலியந்து. 18

என்னு வுரைத்த முகிமுகம்பார்த் திராம னுரைப்பா னீயிசைத்த  
வன்னுன் சுயம்பு விஞ்ஞாந மங்க மாடுனா னென்றாகத்

துன்னா நின்றோன் பிரமனெனத் துணிந்தே நெனலுந் தூயமுநி  
முன்ன முரைத்த தயன்றினையே மொழிந்த கதையின் முறைகே  
ளாய். 19

செயல்செய் காலன் யமனுடனே செப்பும் வழக்குத் தாமுணர்ந்தே  
முயரு மதுவி னந்தத்தி லுலக மெல்லா முண்டெழுந்த  
வயர்வில் கால னயன்றினையு மடர்ப்ப முயன்ற வப்போதிந்  
றுயரில் காலன் முகநோக்கித் துங்க யமனாங் கிவைசொன்னான். 20

நிகரில் பரம வாகாய நிமல வடிவாய் நிற்கின்ற  
விகலி லயனை யடர்த்தற்கென் நெண்ணு மெண்ண மெளிதாமோ  
திகழும் வெளியே வடிவாகிச் செறிந்த பூத வடிவிலையுப்  
புகல்சங் கற்ப புருடனைப்போற் பொன்றா தயனும் பொலிந்திடுமால்.

ஞான விண்ணாய்க் கேவலமாய் நடுவு முடிவு முதலில்லா  
தான சுயம்பு வாம்பிரம மடுத்த தனது மநவசத்தான்  
மான முருவ முடையதுபோன் மன்னு புமான்போல் உயங்கிடுமா  
லீனா மலடி மகன்போல விதுமெய்ம் மையினால் வடிவிலதாம். 22

என்று காலன் நனக்கியம னிசைத்தா நென்றோன் முகநோக்கி  
நின்ற வாதி வாகியமாய் நிகழ்ந்த வாதி பெளதிகமா  
வொன்று முடல முயிர்க்கெல்லா முபய விதமாம் பிரமனுக்குத்  
துன்று மாதி வாகியமாஞ் சூக்க வுடலொன் ருயதென. 23

பிரம வொளியாற் பிறந்தசகம் பிறக்கு முயிர்க்குக் காரணமாய்  
விரவு மதனா லுயிர்க்கெல்லா மேவு முடல மிரண்டாகும்  
பரம பிரமத் தினையொழியப் பயில்கா ரணமேவே நிலாமையினால்  
வரவி லயனுக் கோருடலாய் மருவு மாதி வாகியமே. 24

சகக்கா ரணமா மயனுக்குத் தானே தோன்று மநவடிவாய்  
மிகத்தாஞ் சகத்து விரிந்திடலால் விரிந்த வெல்லா மநவடிவென்  
றுகப்பா லுரைத்த வசிட்டனைப்பார்த் துலக மாயை தனைவிரித்த  
மகத்தா மநத்தின் வடிவுதனை வகுத்தோ தென்ன முநிசொல்வான்.



சடஞ் சியமா யெக்கணுஞ்சேர் தனிநெஞ் சுக்குப் பேரொழிய  
வுடனாங் ககநந் துணைப்போல வுள்ளும் புறம்பு முருவிலதாம்  
படர்தீர் மெய்ப்பொய் யெனும்பொருளிற் பயிரேற் றரவே மஹாகுந்  
தொடர்சங் கற்ப மெங்குளதாந் தோன்று மந்மு மங்குளதே. 26

மறத்தின் வடிவு சங்கற்ப மற்றிங் விரண்டு மொன்றாகு  
மறர்த்த மோக மலம்பந்த மவித்தை மாயை தமமுதலா  
மினத்த பெயர்சங் கற்பத்துக் கேற்ற பெயரா மிதாந்முவிற்  
கறத்த சகக்காட் சியும்போகுங் கதிர்விட் டெறிக்கும் பரவடிவம். 27

நிற்ப நடப்ப வெனுமனைத்தி னிழலா டாது வெறிதிருக்குந்  
தற்ப ணந்தா நெப்படியோ தானே விளங்கு மப்படியே  
கற்ப முறுந் நான்முதலாங் காட்சி விகற்ப மெலாமடங்கி  
யற்ப மெனினுங் காட்சியறி லதுவே தனிக்கே வலநிலைமை. 28

வேறு.

காண்பரிய மறக்காட்சிப் பொருளை யெல்லாங் கனவுதரு கனவு  
போற் காட்டா நிற்கும், பூண்பதிலா மஞ்சலந் சத்தி யாலே பொலி  
யுமசை யுந்தியங்கும் போகு மீளும், வீண்பயிலுஞ் செருக்குமிரு  
மகங்க றிக்கும் வேற்றுருவாம் பெருங்கற்ப மேவும் போதிற், சேண்  
படவெல் லாப்பொருளுந் தீர மாய்ந்து செறியுமுப சாந்தமே சேட  
மரகும். 29

வேறு.

அத்தமிய யாத சோதி யருக்கனா யளவி லாதாய்  
மெத்திய பினீயி லாதாய் மேவரும் பிறப்பி லாதா  
யெத்தலங் களிணு மென்று மியாவுமா யாவுஞ் செய்து  
முத்தியு மாகி யோங்கு முதற்பரம் பொருளொன் றுண்டு. 30

வேறு.

பகர்வரிதாய் முத்தராய் பயில்வு தாகிப் பரமுதலாம் புதிதான  
பலபேர் பெற்று, மிகவுணர்சாங் கியர்ப்புருட னென்றுஞ் சத்த

வேதாந்தம் விளக்கினோர் பிரம மென்றுந், துகளறுவிஞ் ஞானிகள்  
விஞ் ஞாந மென்றுந் சூசியர்கு நியமென்றுந் சொல்லப் பட்டுந்,  
திகழிரவி தேசுக்குந் தேசாய் நின்று தேசளித்துத் திகழ்வித்துத்  
திகழா நிற்கும். 31

உரைபகர்வோ னுசாவிடுவோன் கேட்போன் காண்போ னுண்  
பவன்சின் திப்பவனா யுலகின் மெய்யிற், நிரமுறமே வியுமேவாப்  
பொருளி னின்றந் திகரன்தே செனச்சித்தின் நிகழ்ச்சி யுண்  
டாம், விராமநம்பேர் கரணமல ரண்டங் காயாய் விண்ணொழுமா  
னையக்கொடியை விதிர்க்குங் காற்றும், புரைசெயுடற் செப்பனைத்  
துண் மணியாய் நிற்கும் புணர்புரியட் டகவுடலைப் போய்மீள்  
விக்கும். 32

சுத்தவநி வாதலா லாகாய பாவனையாந் சூழ்வின் னாகு,  
மத்திறனே யெப்பொருளும் பாலித்த போதுள்ள ததுவா மந்தச்,  
சித்திடையே முவுலகுந் திடர்கான லெனத்தோன்றிச் சிதைபுழ  
பல்கா, லித்தனையுந் செய்யவுந்தா னித்தனையுந் செய்யாம லிருக்கு  
மன்றே. 33

நிருவித்ப வாந்மாவிற் சகத்தோற்ற மொடுக்கமிவை நேரா  
யில்லை, மருவித்ப பேதமுறப் பராபரமா மப்பொருளை வயங்கக்  
கண்டாந், பெருமநக்கட் டறுமைய மறுங்கரும மறுமென்றான்  
பெரியோன் வள்ள, லொருகடுகிற் பொன்மேரு புகிலன்றோ பிர  
மாண்ட மொடுங்கு மென்றான். 34

அருந்தவன்சொல் வானூலா னல்லோராந் நிங்களா லன்றி  
நாளாந், நெரிந்துவிடும் பன்னூலின் சித்தாந்த மிதுவிதனைச்  
சுந்தை செய்யிற், புரிந்தபுவி யிராநிற்கப் போயொளிக்கு நிட்டை  
யுடன் போத ஞாநம், விரிந்துணர்வோர்க் குயர்சீவந் முத்திபெற  
வாமிதுவே விதேக முத்தி. 35

என்பதுசொல் வியமுநியை யுடலிறந்த வீடுமுட லிருந்த வீடு,  
நன்பழுவூல் வழியியற்ற நவில்கென்ற விராமனுக்கு நல்லோன்



சொல்வான், வன்பலசெய் கையிற்பயின்று முன்றோன்றும் விண்  
டோன்றா வகைமை யுற்றோ, ரின்பமுற வருஞ்சீவந் முத்திபதம்  
பெற்றுயர்ந்த வியல்பி னோரே. 36

மிகவருகா மாநிகளாம் விகாரமடைந் தும்விண்போன் மிக  
நொய் தானோ, ரகமெனலின் நிச்செயல்கள் செய்தாலுந் தவிர்த்  
தாலு மழுத்த மன்றோர், சகநெறிகள் செய்திடினு மந்ரியர்போந்  
கண்டுஞளிர் தன்மை சான்றோர், திகழ்மநமு நினைவுமிருந் துஞ்  
சிறிது மில்லாதோர் சீவந் முத்தர். 37

துக்கசுகங் களிலமிழ்ந்தி மிதவாத புந்திரிலை சுபாவ மாணோர்  
புக்கசுழுத் தியினனவாய் நனவின்றி வாதனைநீர் போத முன்றோர்  
மிக்கசம மாயுலகால் வெருளாம லுலகினையும் வெருட்டா மேலோர்  
சிக்கநநன் னினைவிருந்து நினைவிலா தவரிவரே சீவந் முத்தர். 38

நிலையான விச்சீவந் முத்தியைவிட் டுடலிறந்தா னிறைந்த வாயு  
விலையாம னிற்பதுபோ லுடலில்லா முத்திபெறு மதனின் றன்மை  
தொலையாது மறையாது தோன்றாது நணித்தல்ல தூரத் தல்ல  
வுலையாது முடியாது நானல்லப் பிறனல்ல கொன்று மல்ல. 39

இருளன்றி யொளியன்றி யளவன்றி யலைவன்றி யியல்பொன்  
நின்றிப், பொருகின்ற பூதங்கள் பலபொருள்க ளன்றிரிறை புரண  
மாகி, யருவன்றி யருவன்றி யுளதன்றி யுண்டில்ல யன்றி யொன்  
ராய், வருகின்ற திரிபுடியி னடுத்தோன்று மறவாது மதித்துக்  
கொள்வாய். 40

அவ்வகையாம் பரவடிவை யறிவுகிறை வுறவிரிவா யருள்வா  
யென்ற, செவ்வியவன் ளலுக்குமுநி செப்புவான் பெருங்கற்பஞ்  
சேர்ந்த போதி, லெவ்வகைமூ லங்களுக்கு மூலமாம் பிரமமே  
யிலங்கா நிற்கும், வவ்வுமநத் தொழின்மாற்றித் தனைமாய்த்தாந்  
பெயரிற்றந்த வஸ்து வாகும். 41

தெரித்தறியும் பொருளுக்காச் வேவறி வதுவாகச் செப்ப  
லாகும், விரித்தபுல னதுபவித்து மதுபவியா மநமதுவாய் விளம்ப  
லாகும், புரித்தவுணர் வொளிநெஞ்ச முலகிவற்றி னறிவதுவாய்ப்  
புகல லாகும், பருத்ததொழிற் செய்யினுங்கற் போலிருக்கு நிலையது  
வாய்ப் பகர லாகும். 42

முடிவுகந ஁ஞ்ஞாந மில்லாநீ டுயிலதுவா மும்மை யாகி  
யடர்தருஞா துருஞாந னேயமெழுந் தொடுங்குமிட மதுவே யாகுந்  
திடவிசும்பன் ருயிருந்தும் விசும்பான நிலையதுவாகுந் சித்தம் புந்தி  
படர்மநம்போய்த் தாவரம்போற் பெறுமுளறி வொப்பாமப் பரம  
ரூபம். 43

அயனொடுமால் சங்கரனுஞ் சதாசிவனு மிந்திரனு மருக்கன் ருனும்  
வியனிலுப சாந்தராம் வேலையினி லுபாதினெலாம் விட்டு நீங்கிப்  
பயனில்சக மென்கின்ற பற்றகன்று சிந்மயமாம் பரம ரூப  
முயர்விகற்ப மிலாவடிவா யெங்குநிறை சிவமாகி யொன்றாய் நிற்கும்.

3—1. (ஞாந) விண் மகன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—233.

3—2. லீலை (மண்டபக்) கதை.

இத்தப்பொரு ளையம துத்திளைப் பாறுமாறோர்  
முந்தக்கதை கேள்குண முற்றிவி வேகமுற்றோன்  
விந்தைப்புயற் தோன்பது மப்பெயர் வேந்தன்மண்மேற்  
சிந்தைக்கினி தாங்குண லீலையச் செம்மறேவி. 1

அன்னாழிழல் போன்மநம் போலய லற்றவன்னு  
ணன்னாயகன் மூப்பிறப் பின்றிநற் காளையாகி  
யெந்நாளுமொத் தின்புற வென்கொலு பாயமென்னத்  
தொன்னாழிழை யோர்க்குரைத் தாளவர் சொல்லலுற்றார். 2



செபமுந்தவ மும்முத லியாயையுஞ் சித்திரல்கும்  
புவநங்களிற் பொன்றுதல் போக்கரி தியார்க்குமென்ன  
விவ்ள்சிந்தைசெய் வாளிறை வற்குமுன் யாமிறந்தாற்  
கவலொன்றறத் தற்பத வாழ்வுகை கூடலாகும்.

3

இறைவன்முதற் சாகிலச் சீவனை யிந்தவீட்டி  
லுறையும்படி செய்தது வெண்ணையு வந்துகாண்க  
நிறையின்பமெய் தியிருப் பேனிது நேருமறு  
மறைத்தவா னிபத மேத்துவன் வாழ்த்தியென்றே.

4

மன்னற்குரை யாதுநன் மந்திரங் கற்பம்வல்லோர்  
சொன்னத்தினின் னுசுரர் பூசுரர் பூசைபண்ணி  
யந்நத்தைநா ணன்கினுக் கோர்பக லற்பமாயுண்  
டின்னிட்டையா லேமதி பத்துந டந்தவெல்லே.

5

வானூர்மதி பேரனிற வாணிம கிழந்துதோன்றி  
நீநாடிய தென்னென நீள்பவ மாநெருப்புக்  
காளுவமு தக்கதி ரேயகத் துன்பமென்னும்  
பாநாளகற் றுங்கதி ரேயெனப் பாதமேத்தி.

6

என்னாயகன் றஞ்சிலச் சீவனிங் வில்லினிற்க  
முன்னாகவுன் னைவினை போதிலென் முன்புதோன்ற  
வன்னாயவ ரங்களி ரண்டும ளித்தியென்ன  
நன்னுமக ளன்பொடு நல்கிந யந்துபோனார்.

7

பக்கத்தொடு திங்களு றும்பரு வங்கடேர்க்காற்  
ருக்கிச்செறி நாளதிற் கூம்புதொ டீர்த்தவாண்டு  
புக்குற்றதோ ரச்சிமைப் போததி னுபியாதி  
மிக்குத்திரி காலவன் நேர்விரைந் தோடலோடும்.

8

இன்பங்கரை யற்றிட லீலையி ருந்தவெல்லே  
யன்பன்சில நாளிலி றந்தன னன்னமன்னு

டுன்பஞ்சடும் வெம்மைபொ ருதுயிர் துஞ்சமுன்னே  
முன்பின் நிவிண் ணின்றுசொன் மாதுவண் மோகமாற்றி. 9

மாய்வுற்றவேந் தைமல ரான்மறை வித்துவைப்பா  
யேய்வுற்றபு வுலரா மெய்யழி யாதுசீவன்  
பாய்வுற்றக லாதுபொன் மண்டபம் பற்றிநிற்குந்  
தோய்வுற்றிவன் றேள்விரை விற்றுயர் தீர்தியென்றாள். 10

வாடாவச ரீரிதன் சொற்படி மன்னைவைத்தா  
ளோடாதவா வியுடை யாளுளத் துன்னவாணி  
நீடாதுவந் தாளென தன்பனை நீங்கிவாழ்தல்  
கூடாதவன் சேர்வுழி கூட்டுதி வல்லையென்றாள். 11

மநவாநமும் வாநமு மாசறு ஞாநவாஹு  
மெனவாநமூன் நின்முதல் வாநமி ரண்டுமின்றிக்  
கநஞாநவா நெய்துதல் கண்டதை விட்டுப்போத  
நனவாயய லொன்றையுந் ருனடு ஞாநவாஹு. 12

சங்கற்பசா லந்தவிர்த் தாலுப சாந்தமாகித்  
துங்கப்புவி யாவையு மாகிய சோதிதோன்று  
மிங்கற்பமுங் காண்பன வில்லெவ றும்பொய்யென்றா  
வங்கப்பொழு தவ்வறி வாலது சேர்தலாகும். 13

நம்மாலது சேர்கென நாமக ணல்கியேக  
விம்மாதுவி கற்பமி றந்தச மாதியெய்தித்  
தம்மாலுறை கூடகல் புள்ளெனத் தாவுநெஞ்ச  
மைம்மாலுறு கூட்டினை மாற்றின ளக்கணத்தில். 14

மங்காதஞா நவிசம் பூடொரு மாநகர்க்கே  
வெங்காதல நெட்டிரண் டாண்டுள வீரனாகிச்  
சுங்காதந மேற்செறி வேந்தருஞ் சேனைநாலும்  
பொங்காதா மாதரும் போற்றவி ருத்தலோடும். 15



வேறு.

தன்னுயிர்க்கேள் வனையந்த லீலை நோக்கிச் சபைபுகுந்தான் மிகவியந்தாள் சபையைச் சூழ்ந்த, மன்னவரு முசிவரரு மறைவல் லோரு மங்கையரு நாற்படையு மற்று ளோரு, நன்னிலமுங் குன்று களு மூரு நாடு நதித்திராளும் பலபொருளு நண்ணி நோக்கி, மின்ன னையாண் மீண்டுதன திடத்தின் மேவி வெண்ணிறவா னியை நினைத்தாள் விருப்பினோடும்.

16

வந்துயரா தந்ததிருந்த வாணி தன்னை வணங்கியென தன்ப னுக்கு மரித்த பின்பு, பந்தமுறு மயக்கமே வடிவாய் நிற்கப் பழைய படி பிறப்புற்ற படியீ தென்ன, விந்தவுல குறுமயக்கம் போகச் சொல்வா யெனலீலை கேட்டலுமே யிறைவி சொல்வா, ஞந்துசிருட் டியின்முன்பு மயக்க மட்டே யுருவாமிச் சிருட்டிவே றுதித்த தாகும்.

அப்படியே யுன்கணவற் கிரண்டாஞ் சென்ம மாயினதா லீது ரைப்ப வறிந்து கேட்பாய், மைப்படிவி லாவில ஞாந விண்ணின் மற்றொருபான் மாயாமண் டபமொன் றுண்டாஞ், செப்பரிய விசும் பென்னு மயூரப் பீலித் திரையாலே மறைத்திருக்குஞ் செம்பொற் குன்றங், கப்புறுபொற் றாணிலுறை யுலக பாலர் காரிகையா ரெனும்பொறிகள் கலந்து நிற்கும்.

18

ஒருகோணத் தனிப்பூதப் புற்று மாங்கே யுறைகின்ற மலைக ளெனு மோடு முண்டாம், வருகாதற் புத்திரர்குழ் விருத்த வால மறையவனங் கொருவனுறை மனைய தாகுங், குருவான வாயுவின் மார்க் கத்து லாவு கோலவிமா நப்புழுவின் குழுவை மேவு, மரு கான விண்ணிலுறை சித்தர் கூட்ட மானகொது கிரைகின்ற வரவ நன்னும்.

19

வாநவர்தா நவரென்னுந் தீய மக்கண் மதர்த்தவின யாட் டோசை மாறு தாகு, மானதொரு மாமாயா மண்ட பத்தி லாங் கொருபா லொருகோணத் தகத்தி னுள்ளே, மாநமிகு மலை

யென்னு மோட்டி லொன்றின் மலைகளினு லாறுகளால் வரங்க டம்மான், மேனலமார் நகரொன்றுன் டதனில் வாழ்வோன் வெங் கனலோன் வேதியரின் மிகவு மிக்கோன். 20

வடிவுபொருள் வயதொடுக்கஞ் சேட்டை விஞ்சை வசிட்ட னுக்கொப் போனந்த வசிட்ட னென்றே, படியுமுணர் வினனல்லன் பெயரா லிந்தப் பநவனையும் வசிட்டனெனப் பகர லாகு, மடிபரவு மருந்தியை யொப்பா ளந்த வருந்ததியி னுணர்வினளன் றமைந்த பேரா, னெடியவருந் ததியாகு மிவற்குத் தேவி சிலத்திலிவள் விண்ணிலவ ணிகர்வே நில்லே. 21

இந்தவருந் ததிகணவ னென்று சொன்ன விவ்வசிட்ட னம் மலையி னிலங்கு சாரன், முந்தியொரு நாளிருப்ப வேட்டைக் காங் கோர் முடிநிருபன் சேனையொடு முன்வங் தெய்த், வந்தநிரு பனை நோக்கி வசிட்டன் நேர்வா னகோவகோ மன்னவர்வாழ் வறவு னன்றஞ், சுந்தரமாம் புவிக்கரசாய்ச் சேனை சூழ்த் துணைக்கவரி பரிமாறச் சுகிப்ப மெந்நான். 22

கொடிகுடையி னிழனெருங்க வாழ்ந்து மாதர் குங்குமக்கொங் கையின்மூழ்கிக் குளிப்போ மெந்நான், முடிவறுமிப் பயனென்று பெறுவ மென்றே மொய்காத லன்றுமுதன் முளைத்த நெஞ்சன், மடியறுதன் கருமத்தி னின்றான் மூப்பு வரசஞ்சேர் பனியின்வா மனைவி நிற்போ, லடிபரவி யெனவேட்டும் வரமு மிந்தே னந்த ணனு மிறப்புற்ற னாசை யோடும். 23

அவன்மனையா காசத்திற் சீவா காச மாய்மின்று னாகாச வடிவா னேனே, கவறுருமுன் னாழந்து சங்கந் பத்தாற் காவ லன்ற னேயாகிக் கலந்து நின்றான், றவமறையோன் சவமாக மனைவி சோர்ந்து தன்னிதயத் திரண்டாகிச் சரீரந் தன்னை, யுவமையுறு கணவனுடன் சவமாய்ப் போக்கி யுயர்க்க வுடலொடவ னுடன்போ யுற்றான். 24



ஆயமறை யோன்மக்கண் மனையும் பூமி யடவிகடா வரங்க  
ளெலா மங்கே யுண்டாய், மேயவுயிர் போயவற்கு நாளெட் டாகும்  
விண்வடிவாஞ் சீவனுமங் வீட்டி னிற்கும், போயபவத் துனக்கன்ப  
னா வந்தப் பூசரன்பு பதியாகிப் புணர்ந்தா னன்று, தூயவருந்  
ததிப்பெயர்கொள் பநவி யாகித் துணைவியா மந்தமடத் தோகை  
நீயே.

25

புதியனசக் கரவாகந் துணைய தென்னப் பூதலஞ்சே ருமை  
யொடுபு ராரி யென்ன, வதிகநலத் துணைவரா மிருவ ராயிங் கரசி  
செயு நீரவரே யாத லாலே, மதிதுதலாய் முதற்பிறப்பின் மயக்கஞ்  
சொன்னோ மற்றிதுதான் மயக்கமாத் திரம தாகு, முதிதமுது  
மாகாய வடலாஞ் சென்ம மொளிபெறத்தோன் றியதென்றா ஞலகி  
லன்னை.

26

இந்தவுரை கேட்டலுமே லீலை சொல்வா ளிறைவிபொய்யே  
யியம்பினயீ தெங்ஙன் கூடு, மந்தணன்வீட் டுறைசீவ னதுவெங்  
கேயோ வந்தியமா யிருந்தயா மடைந்த தெங்கே, முந்துறுமங் வேற்  
றுலகத் திருப்பா ரந்த மொய்கிரிக டசதிசைகண் முற்றுஞ் சேர,  
வந்தினிதிங் கியாங்களுறை மனையி னூடே மருவுமடை வெப்  
படியோ மாசி லாளே.

27

மத்தவயி ராவதமோர் கடுகி னோர்பான் மறிபடுமோ வடமேரு  
வந்தோர் கஞ்ச, வித்தினிடைப் புகுந்திருந்தோர் வண்டின் குஞ்  
சான் மிகநெரியு மோகொதுகு வெகுண்டு மோதி, யுத்தமியற்  
றிடச்சிங்க மநேக மத்தோ டோரணுவி னிடைப்புருமோ வுரைத்த  
நின்சொ, வித்திறமே யொன்றுக்கு மிசையா தாகு மெனலீலை  
சொல்லுதலு மிறைவி சொல்வாள்.

28

பொய்யாக வுரைத்திலம்பா மிதனி னுண்மை புகலக்கே  
ளெனைப்போல்வார் புத்தே ணீதி, மெய்யாகக் கொள்வதலாற் பேதி  
யார்கள் வேதியின்றன் சீவனவ னூரில் வீட்டி, மெய்யாமை யுறை

கின்ற திர்த நாடு மிவ்வரசும் வின்வடிவே யிவற்றை யெல்லா,  
மையாரும் விழிமடவா யந்த விண்ணே வடிவான வவன்றானே  
மகிழ்ந்து பார்க்கும். 29

தொன்மையா மந்தரினை வுங்க றுக்குத் தோன்றாது வேறுகித்  
தோன்றுங் கண்டாய், பன்மையா நனூரினைவு கநவிற் றேன்றாப்  
பரிசெனவம் மரணத்தின் பான்மை தோன்றாத், தன்மயமாஞ் சத்த  
தினால் விளங்கு மந்தத் தடஞாந விசம்பிடையோர் தனிமூ லைக்கே,  
வன்மையா மிப்பூமி தோன்றி நிற்கு மநரினைவிற் கண்ணடியில்  
வயங்கு மாபோல். 30

தெளிபரம வணுவாஞ்சிற் சொருபத் தொன்றுஞ் செகமெலா  
மொளியுருவாய்ச் செறிந்தி ருக்கு, மொளிபெறவுள் ளேயுள்ளே  
யாத லான்முன் னுரைசெய்த பூமியுஞ்சித் துள்ளே தோன்றும்,  
ஹெளிபெறவி தறியென்றே ஊணி கூற வேதியனெட் டாம்பகலில்  
வீந்தா நென்றா, யெளிதிலெமக் கநேகவரு டங்கள் போன தென்  
னெனலீ லைக்குமீண் டிறைவி சொல்வாள். 31

தேய நீடியில் லாமைபோற் காலமுஞ் சிறிதுநீ ளியதல்ல  
மாய பேதமிற் சிற்சுடர் தோன்றிடு மாத்நிர மொழிந்தில்லை  
மேய பொய்மர ணத்தினு லொருகண மெய்ம்மறந் திடச்சீவன்  
போய தன்னபா னைமறந் திப்பவம் பொருந்துபா வனையெய்தும்.

தாங்கு கின்றதீங் கிதுவித னுன்மிகத் தாங்கிடப் படுவோநாம்  
வீங்கு கின்றநம் மெய்யிது பிதாவின் வீந்ததித் தனையாண்டிங்  
கோங்கு கின்றநஞ் சுற்றமீ தின்பமா யுறைவிட மிதுவென்றே [ம்.  
தேங்கு கின்றபொய் மரணமூர்ச் சைத்திறந் தெளிந்தபின் சிந்திக்கு

ஆத லான்முதற் பவமறைந் திப்பவ மறியலா யினதென்னப்  
போத மாமவிழி நீதர வகோவகோ புரணமாய்த் தெளிவுற்றேன்  
காத நீர்வுற வுணைய நுறைவிடங் காட்டென் விவளோத  
வேத நாயகி யுரைசெய்வா ளதற்கிந்த வினையுடல் விலங்காகும். 34



இந்த யாக்கையை மறந்துவே றறியாத நில்வஞ்சிற் சுடர்மெய்யா  
மந்த நல்லறி வேவடி வாய்மல மறுத்தியே லதுகூடுந்  
தந்த மக்கொரு வடிவிலா வுலகக்க டமனியம் பணியாகி  
வந்த வாரென வுக்கண்மோ கத்தினான் மதித்திடப் படுமன்றே. 35

தத்துவம்பயில் வாதனை யன்றியே சகக்கடன் மயமாகா  
மெத்து செய்தொழில் விட்டிலை யாதலான் மேவுதற் கரிதுன்றா  
சுத்த தற்பத மெம்மனோர் நிற்பது தொடர்மற வடிவாக  
வைத்த சூக்கமெய் தீர்க்கபா வினையினுல் வளர்ந்துபே ருடலாகும்.

கட்டி யாம்பணி வெம்மையாற் கரைந்துபோங் கணக்கென  
மெய்ஞ்ஞாநஞ், சுட்டி நோக்கலும் வாதனை விடுதலுந் தூலமா  
முடல்விட்டுத், திட்ட மாகிய சூக்கமெய் நிலைபெறுஞ் சீவன்முத்  
தியுமாகு, முட்ட ஞாநமே நிறையுமுன் னிவ்வுட னிறுத்திமுற்  
பவங்காண்பாய். 37

என்ற வாணியை யத்திற னியற்றுமா நென்னென விவள்கேட்கத்  
துன்று சிந்தையும் வசநமு முசாவும் தொல்பொருட் பொருட்டாகி  
நின்ற விற்பமு முதாரமும் விராகமு நிறைந்துநீள் சகமென்று  
மொன்று மில்லெனக் கலைவழி யுகமா யுணர்வார்சா தகராணோர். 38

அகமி தங்களிச் சிருட்டியின் முன்வரு மபாவமா தலினென்று  
மிகவு மில்லெனத் தெளிதரு போதமும் வேறுகாண் பனவற்று  
நிகழு ஞாநத்தாற் காமமே முதற்பகை நீங்கிட வந்தெய்துஞ்  
சுகமு மென்றிவை சாதக மாகவே தொடர்வார்சா தகராணோர். 39

ஞேய மின்றிய ஞாநமே ஞாநமு நினைத்துமேற் பெறும்பேறு  
மாய வந்நிலப் பரிசய முத்தியென் றதித்பரி சயம்பண்ணத்  
தூய தோற்றர வென்றந்த விரவிலே சொன்னவ றிருவோருங்  
காய வாதனை யறிவறச் சமாதியைக் கலந்தசை வறநின்றார். 40

அங்கு லக்கள்பத் தளவென வறிவின லாகிய வடிவுற்ற  
மங்கை தன்னொடு முன்னுள் ஞாநத்தால் வயங்கிய கலைமாதாந்  
துங்க விண்ணிடை யெழுந்தன ரளவறு தூரநீங் கிடவேகிப்  
பொங்கு முழியி னெடுக்கட லனையவான் புருந்திவை யிவைகண்டார்.

மட்டி லாததாய்த் தெளிந்துகோ மளமதாய் மந்தமா ருத்ததின்ப  
முட்டி லாததாய் விசம்பிடை மரத்தினு முடுகுசித் தர்கடுன்றி  
யட்ட மெக்கணு மரக்கரும் பிசாசரு மளவின்றி நாய்காக  
மொட்ட கக்கரம் போன்முக யோகிரி யொழுங்குவின் ணுழல்வற்று.

களிகொ ண்டகத் திடாகிரித் திரள்களுங் காற்றினுற் றிரிகின்ற  
வெளிறு கக்கையுஞ் சுவரிலா மனையிடை மேவிவீ ணையின்பாட  
றெளியு நாரதர் தும்புரு காநமுஞ் சித்திரத் தினிற்கோட்டுந்  
துளிகொள் கற்பத்தின் முகில்களு மாதர்தந் தொகுதியு முளதாகி.

எல்ல யின்றிய யோசனை தூரங்க ளியார்க்குமெய் தரிதாகிக்  
கல்ல யொத்தற விதுகுறத் திரண்டநீள் காரிரு ஞடைத்தாகி யுச்சு  
யொல்ல யோடுதே ரிரவியுங் கனலுமே யொப்பதா மொளியுண்டா  
சொல்லு மித்திர ளியாவையும் பற்பல விடந்தொறுந் தொடர்வற்று.

கொதுகி னீழர ளத்தியின் காயிடைக் குமுறுவ தெனவெங்குஞ்  
சதுமு கன்றரு முயிரெலா மனைவுறுந் தன்மைமூன் றுலகுண்டா  
மதுல வாககங் கடந்தனர் மீட்டுமோ ரவரியின் வரவெண்ணிப்  
பதும வண்டத்தை நீக்கிவே றண்டத்திற் பருப்பத நகர்புக்கார். 45

வினையர் சுற்றமுந் தனையருந் துக்கமாய் வெம்பு  
மனைய வேதியன் மனைபுகுந் தார்கண்ணி லணுகா  
ரினைய போதின்மெய்ச் சங்கற்ப மெய்திய லீலை  
மனையு ளோரெமைக் காண்கெனச் சங்கற்பம் வகுத்தாள். 46

பூமகளு மலைமக்கும் போல்வாரை வந்தெய்வம் போலு  
மென்றே, தாமவர்கண் டருச்சித்தார் தலைமகன்பார்த் தெமதன்னை



தாதை மாய, யாமணுஞ் துயரொழிப்பீ ருயர்த்தோரை யெதிர்ந்  
தோருக் கெய்தா துண்டோ, மாமதியி னீரென்னத் தலைதடவித்  
துயரொழித்தாள் வயங்கு லீலை. 47

இருவருமங் உயின்மறைந்தா ருலகத்தின் சற்பாவ மிங்வா  
றாகுங், கருதியது முடித்தனமேற் கருத்தென்கொ லென்றுகலைக்  
கந்நி கேட்ப, மருவுசமா தியிற்கண்ட மன்னவையோ ரெனைக்  
காணு உகையு மிந்தத், திருமனையோர் கண்டமையு மென்கொ  
லெனச் செப்பென்ற டெய்வ மன்னாள். 48

சாதகத்தா லன்றியிரண் டொன்றாகா தகம்பாவங் தனைநீங் காமற்  
போதமடைந் தனையதனற் சத்தியமாஞ் சங்கற்பம் பொருத்திற் றில்  
யாதலினு லவர்காணு ரகம்பாவ மற்றவறி வறித லாலே [லை  
பேதமற கீவிதிக்க விவர்கண்டா ரெனவாணி பேச லோடும். 49

பெருகெளியா யுன்னருளான் முழுதுணர்ந்தேன் முக்குணத்  
தின் பிறப்பு மற்றே, னிருகடிவாய்ப் பிரமத்தி லகன்மெண்ணூற்  
றுடல்பலவா யெடுத்தேன் முன்ன, மொருகனிமா யாவிகற்பத்  
தோருலகார் தாமரைமே லுறைவண் டாக், மருவியவிஞ் சையர்க  
ளாய் வாதனைதீ தான்மனித வடிவு முானேன். 50

வேருருமா யாவிகற்பத் தாமகளாய்த் தழையுடுக்கும் வேடப்  
பெண்ணாய்ச், குறைவலைப் புள்ளரசாய்க் கொதுகுமுதற் பலப்பிறப்  
பிற் சுழன்று சேர்ந்து, றேகடற் றிரையிலசை திரணம்போன்  
மாயையிலே தியங்கி னேனை, யேறுவித்தாய் கரையென்ன விவன்  
சொன்னு னிருவரும்விண் ணெழுந்து போனார். 51

யோகநெறி யால்விண்போய்ப் பதுமனிட்டுச் சேர்ந்துசவ வுடல்  
கண் டப்பா, லேகியிவன் மறுபிறப்பாம் வேந்தனையெய் தலுமவன்  
மே லெதிர்ந்து வந்து, வேகவினை யாகியொரு வேல்வேந்த னுமர்  
துடங்கி மிகவு மோத, மாகமயி லணையார்க ணைக்கினு ரிருபடையு  
மலைந்த வன்றே. 52

மட்டிலா விருபடையு மறலிநடுக் குறகெம்போர் மலைக்குங்  
காலே, யெட்டிலோர் கூறாக வெதிர்ந்தவனா லிவன்சேனை யிறத்த  
லோடும், பட்டுளோர் பிணக்குன்றான் மறைந்தனனே சமர்கண்டு  
பயப்பட்ட டானே, தட்டிலா வெய்யவன்போ யிருணிறைந்த திருப  
டையுந் தணந்து போன.

53

பகைவேந்தன் படைவாங்கப் படாதசிறு படையோடும் பரிந்து  
மீண்டு, தகைவேந்த னரமியத்திற் றுயிலுதலு மிவர்களுமத் தலத்தி  
லெய்த, நகையார்ந்த நிலவனைய விவரொளியா லிளப்பாறி நயநக்  
கஞ்ச, முகைதோன்ற விழித்தெழுந்து புகழ்ந்திறைஞ்சி யருச்சித்  
தான் முன்னின் றேரை.

54

இவனதுநற் குலப்பழமை லீலைக்கு விளம்புவிப்ப வெண்ணி  
வாணி, யவனருகிற் றுயிலமைச்சன் விழிக்கவென வெண்ணுதலு  
மவனப் போதே, கவாதுயில்விட் டெழுந்திறைஞ்சக் கண்டகலை  
மகளவனைக் கருணை கூர்ந்து, புவநபதி குலத்தொன்மை புக  
லென்ற ளமைச்சனிலை புகல லுற்றான்.

55

மன்னவரெண் மறுகுலத்தின் மன்னவனாங் கும்பரதன் மன்  
னர் மன்ன, னன்னவன்பத் திராதனை யளித்தான்மற் றவனகில  
ரதனைத் தந்தா, னின்னவன்பே ரிரதனைத்தா னீன்றானிங் கிவன்  
சிந்து ரதனைப் பெற்றான், சொன்னவன்சேய் சைலரத னவனுக்குக்  
காமரதன் றேன்ற லானான்.

56

இனையவன்சேய் மகாரதன்மற் றிவன்கிறுவன் விண்டுரத  
னிவன்கு மாரன், வினையமிகு மநோரதனிங் கிவனளித்த வினோத  
னிங் வேந்தர் வேந்த, னினையிவற்குச் சமித்திரையா மையிரண்டு  
வயதிலிவர் கரசு நல்கி, சினையொடுக்கும் பிதாவநமே னீங்கின  
னிவன்செங்கோ னெறியி னின்றான்.

57

என்பளவில் வேந்தனைநின் முதற்பிறவி ஞாநத்தா லெளிது  
காண்டுகன், றன்பிடுனாடு கையினு லவன்முடியை நாமகடொட்



டருள் லோடுந், தன்ட்ஈகயா மஹிருள்போய் லீலையுடன் வாழ்  
பதுமன் றுனாய்க் கண்டா, னின்பமுற வியப்புற்றான் மாமாயை  
யிருந்தபடி யென்னே யென்றான். 58

தாயரிவ ராற்றெளிந்தே னெனநாடி யவர்க்கணந் தலைமேற்  
சூழிப், போயபவத் துடனீங்கி நாளொன்று மிவ்வுடலிற் புக்க  
பின்னைச், சேயவெழு பதுவருடஞ் சென்றதாற் செய்ததெலாந்  
தெளியா நின்றேன், மாயமிது வென்கொலென மன்னவன்கேட்  
டலுக்கருணை வாணி சொல்வாள். 59

இறப்பென்னு மாமூர்ச்சை யெய்தியபின் னப்பொழுதங்  
விடத்திற் றானே, பிறப்பென்னு மாமோகம் பெரிதுண்டாம் விண்  
போலப் பிறக்கிக் தாய்தாள், சிறப்புள்ள வன்மத்திற் செய்தொழிலா  
மயக்கமே தெரியா நின்ற, துறத்துன்னு மெழுபதான் இனக்ககன்ற  
தென்பதனை யுணர்ந்து நோக்காய். 60

கழகையிரண் டினினெடிய காலமுறுங் கனவொக்குங் கழிந்த  
வாணுட், படியுறுமா யாலிகற்ப நனவிலே வெருவிதமாய்ப் பரந்து  
தோன்று, வெடியபிறப் பிறப்பென்று நினக்கில்ல மெய்ஞ்ஞாந்  
நினக்கு ஞாப, முடிவில்பதத் திருக்கின்றாய் சகமெல்லாக் கண்டி  
ருந்து முழுதுங் காணாய். 61

எல்லாமா மியல்பின லுன்னாலுன் னிடத்திலிருந் திலங்கா  
நின்றாய், சொல்லாமைந் தரைப்பிடித்த தொட்டிலிற்பேய் கூடலை  
யிற்போந் தொன்மை போலப், பொல்லாத மூகர்க்குப் புலியுறுதி  
யாய்த்தோன்றும் பொன்கா ணுதோ, ரல்லாது பணியென்பர் தற்ப  
ரத்தைக் காணுதோ ரகில மென்பர். 62

தனைமுதலாய்க் காண்கின்ற சகமெல்லா நீன்கனவாள் சகத்  
திற் றேன்று, மினையபொருள் களுக்கனவிற் காண்கின்ற பொருள்  
களா மென்று தேர்வா, யினையபொருள் களுங்காணு வறிவுமாந்

திரம் உழவா யனைத்து மேவி, வினையில்செறி வாய்க்கணமாய்ச் சந்த  
மா கிப்பிரம விண்ணே யுண்டாம். 63

முழுதுமாய் முழுதடைத்தாய்ச் சத்திமுழு துமுள்ள மூர்த்தி  
தானே, பழுதிலா தெங்விடத்தெப் படிதோன்று மங்விடத்தப்  
படியே தோன்றும், வழுவினா மெய்ஞ்ஞான நிலலீலை பொருட்டா  
னும் வழங்கப் பெற்றாய், நழுவினா வுண்மையொடுந் தெளிந்தனை  
யாம் போதுமென நவில லோடும். 64

இதுபுகலக் கேட்டரசு நெனையடைந்தோர் களும்வேண்டிற்  
றெய்தா நிற்பர், புதுமணிநே ருமைப்பணிந்து புகழ்ந்தேன்வேண்  
டியதெய்தல் புதுமைத் தாமோ, பதுமவுட னுனடைய தென்  
றென்ன விப்போரிற் படுவை பட்டா, லதுபுகுவை யெனக்கலைமா  
தளித்தலுமேற் றலத்தொருவ னறைய தானான். 65

அப்புமழை சொரிந்துவரு மடர்சேனைக் கடலெங்கு மடர்ந்து  
நிற்க, வெப்புடைய கனற்கொழுந்தா லிந்நகரஞ் சாம்பராய் வேகா  
நின்ற, திப்புதுமை கண்டிலைகொ லிகல்வேந்தே யென்பளவி  
லிறைஞ்சார் சேனை, முப்புவநங் களுநடுங்க மோகரிக்கு மோசை  
செவி முடுகக் கேட்டான். 66

ஒட்டலர்சே னையின்முடிக்கு முலைந்தலறு நகரொலியு முருமே  
றென்ன, முட்டியெழ கடவநல்போன் முழங்கநலின் புகையெங்கு  
முடிக் கொள்ளக், கெட்டனகண் களுஞ்செவியுங் கிளர்நகர மழிந்  
ததுவிக் கேடி யாவந், திட்டமுற லீலையும்வா ணியும்வேந்து மந்திரி  
யுந் தெரியக் கண்டார். 67

செருவிறல் வேந்தன் நேவி தெருமந்து நடுங்கி வந்தாள்  
வருமிவள் பாங்கி மன்னு மானிகை மகளிர் யாரும்  
பெருகிய நிதியுங் கொண்டார் பேணலா ரென்னக் கேட்டா  
னருகுறு தேவி யுங்க ளடைக்கல மென்று போனான். 68



எதிர்ப்பிழல் போல வந்த லீலையை யிந்த லீலை  
யதிசய மெய்தி நோக்கி யருங்கலை மாதை நோக்கிப்  
புதிதுநா னிங்கு வந்த பொருளென்கொ லென்ற லோடு  
மதிநிற வாணி யந்த மயக்கந்தீர்த் துரைப்ப தானாள்.

69

நின்னைநீங் காது வாழ நினைத்தனன் மரண காலத்  
தன்னதங் விடத்தே பெற்றா னன்பினு லுனது காந்த  
னின்னல்கூர் மரணந் தன்னி லெண்ணிய தெய்து மியார்க்குந்  
தன்னெதி ருற்ற தன்றித் தோன்றுமோ தருப்ப ணத்தில்.

70

நாசமுந் பத்தி மூர்ச்சை நனக்கனாச் சுழுத்தி யெல்லா  
மேசுற ஷொன்றி னுள்ளொன் றில்லையா லிலதுண் டென்ன  
மாசுறு மயக்க மட்டே மட்டற வளரா நின்ற  
தாசறு மதுப வங்க ளிருவகை யவற்றைக் கேட்பாய்.

71

முன்னது பவத்துக் கேற்ற முறைமையாய்ச் சிலவை தோன்றும்  
பின்னுறு புதுமைத் தாகிப் பேதமாய்ச் சிலவை தோன்றும்  
சின்னுட னின்னா சார நின்குல நின்னொ டுக்க  
மென்னவே றன்றி நின்ற ளெதிர்ப்பிழல் போல லீலை.

72

புரவல னினைவா லுன்னைப் போலிவ டோன்றி நின்றாள்  
விரவுமிப் போரிற் பட்டு விரேதன் பதும னென்னு  
நரபதி யாகு மென்ற நாமகள் வசநங் கேட்டுப்  
பரவின புதிய லீலை பணிந்திது பகர்வ தானாள்.

73

பண்டுநான் பூசை செய்த பாமகள் போலு நீயே  
விண்டவ ராலென் காந்தன் வீடினா லுறைவ தெங்கே  
கண்டுநா னங்கே யிந்தக் காயத்தோ டெய்தி வாழத்  
தண்டலில் வரநல் கென்னத் தந்தன் மென்ற லோடும்.

74

புகன்றநா மகளை நோக்கிப் புராதந லீலை சொல்வா  
னிகழ்ந்தவென் னுடலோ டன்றி நின்றவேற் றுடலை மேவி

யுகந்தலோ காந்த ரத்து முயர்கிரி நகரி னூடு  
மகன்றவா நென்கொ லென்ன வாரணத் தன்னை சொல்வாள். 75

வேறு.

ஒருவ ருக்குநா மொன்று நல்கல முணர்வின் வண்ணமே  
யுயிர்க ளெய்துமாற், கருதி முந்திநீ கதிவி ரும்பினாய் காத வித்தகிற்  
கண்ண ளித்தனம், பெருகு காதலா லிந்த உண்ணமிப் பேதை  
கேண்டலிப் பேறு நல்கின, மிருத யத்திலே சினைந்த தெய்திடு  
மெமது பார்வையா வியார்க்கு மென்றனள். 76

திறல்வி ரேதன் சினமி குத்தனன் தேரி லேறினன் சேனை  
யோடுபோய், மறலி பூர்புகும் வழிநெ ருக்கமாய் மருவ லாரொலா  
மடிய மோதின, னிறலு றுட்கொலென் நெண்ணி யன்பறா லீலை  
வாணிதா னேத்தி யன்னையே, விறன்மி குந்துரின் கருணை மேவியும்  
வினையின் மாளுமோ வேந்த னென்னவே. 77

கதிவி ரும்பலாற் கலைவி ரேதன் கப்பி லாப்பதங் கலப்ப  
தாயினு, நெதிரி யானவிச் சிந்து வென்பவ னிகலில் வெல்லவென்  
நெனையி மைஞ்சலால், விதியில் வென்றவன் வேந்த னாமென  
விளம்பு போதிலே விடிய ரேன்றலு, மதிர மோதிமே லடர்ந்த  
வெங்களத் தநிக மொன்றுமற் றழிந்து போனதே. 78

சிந்து நாமனுந் திறல்வி ரேதச் செல்வ வேந்தனுஞ் சிலைக  
ளேந்தினு, நிந்து பாதுவுந் திசைகள் ஊரமு மெய்யும் வாளியா  
லெங்கு மூடினார், முந்து வெங்கணைத் திரளெ ரிந்துநீ முடுகி  
பூழியின் முடிவை யொத்தலு, முந்து பாகனுந் தேரும் வில்லுமற்  
றுயர்வி ரேத நெருவ ளுயினன். 79

பிறைநெ டஞ்சரங் கவசம் வீழ்வுறப் பிரித்து மெய்யெலாம்  
பிளந்து சிந்தலும், பொறைய ழிந்துவீழ்ந் தகனை நோக்கிவெண்  
புண்ட நீகையைப் புதிய லீலைபார்த், திறைவ னாவிபோ மெல்லே



யாயினு னிலனை நண்ணநா னேக நல்கெனா, வறைத லோடும்ங்  
வன்னை நல்கினா ளவளும் விண்ணினெய் தாகி யேகினாள். 80

கருமு கிற்றலங் கடந்து வாயுவின் கதிக டந்துவெங் கதிரி  
னெல்லெவிட், டருகு தாரகர் பதம கன்றுமே லயனை யாதியா மமரர்  
நாடொரீதி, மருவு மிந்தவண் டம்பி ளந்துபோய் வாரி யாதியாய்  
வளைந்த யாவையு, முருவி யெல்லையு முடிவு மற்றதா முண்மை ஞாந  
விண் னெல்லெ யெய்தினாள். 81

கற்ப கோடிவெங் கருட னேடினுங் கடக்கொ ணுவத்திக் காடு  
காய்த்தபோ, ஹற்ப வங்களா மண்ட கோடியொன் றென்றை  
நோக்குறா துளவ வற்றினு, ளற்ப மின்றியா வர்ண பேதமே  
யயல்வ ளோப்புறு மண்ட மொன்றனுட், டற்ப தங்கடந் தெய்தி  
யம்புயச் சவங்கி டந்தமண் டபம டைந்தனர். 82

தமர வண்டுசூழ் மலரின் மூடுமிச் சவச நீரமார் தரணி  
பரலனே, யெமது நாயகன் கருனை வானியா லென்கொன் முன்ன  
மிங் கெய்தி னேமெனா, வமர வெண்ணிவெண் கவரி வீசியங் கன்ப  
னோர்புறத் தவளி ருந்தபின், விமல ஞாநியாம் விறல்வீ ரேதன்  
மேவு சீவந்விண் மீது போயதே. 83

ஞாந நோக்கினு லவனை நோக்கிவிண் ணடந்து பின்வரு  
நங்கை மார்தமைத், தான நிந்திடா தகன்ற சீவர்போய்ச் சவமி  
ருந்தமண் டபம டைந்திடப், போன மாதரும் புதிய லீலையைப்  
புரிந்து நோக்கினார் டொன்செய் மண்டபத், தான சீவனைத்  
தகைந்து மீளவு மம்பு யாசநத் தவணி றுத்தினாள். 84

பண்டை லீலைதன் மேனி கண்டிலாள் பாம டந்தையைப்  
பணிந்து கேட்டலு, மண்டு சிந்தைபோய் நிறைச மாதியான்  
மறிந்து வீழ்ந்தமெய் மாண்ட தாமெனக், கொண்ட மைர்சர்வெங்

கனல்கொ ஞுத்தினார் குரம்பை யோடுந் குவல யத்துறி, லண்டர்  
வானினின் றுடலொ டேகினு ளந்த லீலையென் றதிச யிப்பரால், 85

சூக்க மெய்யினே டிருந்து வாதனைத் தோற்ற மாற்றலாற் றால  
காயநீ, போக்க லாயதென் றிவளுக் கோதியப் புதிய லீலையிப்  
போது காண்கென, வாக்கின் செல்வியுண் ணினைந்த வெல்லையின்  
மறைந்து நின்றவர் நிறைந்து தோன்றலும், பாக்கி யங்கள்போற்  
கண்ட லீலையப் பாவை மார்பதம் பணிந்தி றைஞ்சினுள். 86

போத வாணியும் பழைய லீலையும் புதிய லீலையும் புணர்ந்தி  
ருந்துழி, சாதி மென்மலர் வாசம் விட்டெனச் சலச மாதயிர்ந்  
தடைவி டுத்தலும், வாத ரூபமாய் நாசி யூடுபோய் வறந்த மெய்  
யெலா நிறைந்து லாவிடச், சீத மாகிரெய்த் துளிப ரந்துகண் டிறந்  
தெ முந்தனன் செத்த மன்னவன். 87

இங்கு நின்றுளா ரெவர்கொ லென்றுவா னிடிமு ழக்கமொத்  
திவனு ரைத்தலு, மங்கு நின்றுளாள் வணங்கி யிப்பவத் தடுத்த  
தேவிநா னருகு தாழ்ந்தலிம், மங்கை யாரொன வென்னை யொப்பநீ  
மறத்தி லெண்ணலான் மகிழ வந்துளா, டுங்க வாணியிங் கிருந்து  
ளானெனத் தொல்ல லீலையே தோன்ற வோதினாள். 88

பகரு மெல்லையிற் பதமி றைஞ்சுமிப் பதம வேந்தனைப் பாம  
டந்தைதன், நிகழு மங்கையாற் சென்னி தீண்டிநீ தேவி மாரொ  
டுந் சிறந்து வாழ்வுறப், புகழுஞ் செல்வமும் பெருக வையகம்  
பொலிக தீதெலாம் போக வெங்கணு, நிகழு மேன்மையோர் நிறைக  
நீடெனா நிமல வாணிதன் னிலய மேவினாள். 89

வாழி வாணிநா மங்கை வாழிசொன் மானு வாழியென் றினிது  
வாழ்த்தியே, யாழி மன்னனுந் தேவி மார்களு மயுத மெட்டியாண்  
பாசு செய்தபின், னேழி ரும்பவந் துடைத்து வாணிமுன் னியம்பு



சீவந்முத் தியிலி ருந்துபே, ரூழி பேரினஞ் சிறிது பேர்விலா  
வுடலி றந்தவீ டொன்றி மேவினார். 90

3—2. லீலை (மண்டபக்) கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—323.

3—3. கற்கடி (சூசி) கதை.

காட்சி யென்னுங் குற்றமறக் கதித்த லீலை கதையாலே  
யாட்சி யான சகமென்னு மதிபா ரத்தை யறவிடுவாய்  
சூட்டி யான வுலகமெனுந் தோற்ற முடைத்தாய்ப் பேதமற  
மாட்சி ஞாந சகவடிவாய் வயங்கும் பிரம மேபுளதே. 1

அதனுக் கிணையாய்ப் புகலரிதா யகன்று நிறைந்தாழ்ந் தமலமதாய்ச்  
சதம தறிந்தோர் ஈனாயிவல்பு சாற்றற் கரிதாய்ச் சாந்தமதாய்த்  
திதமுற் றசையாக் கடலென்னத் தீப மென்னத் திகழ்கின்ற  
முதன்மைப் பிரமத் தொளிதானே முடிவில் பரமா கியசீவன். 2

தனையுண் டாக்கு நீள்விறகாற் சற்ற ரெருப்புத் தடிப்பதுபோ  
லினைய சீவன் கனவறிவா லியானென் னுணர்ந்து சங்கற்ப  
நினேவி னாலே யகங்கரிக்கு நிறைந்த சீவன் காரணமாய்  
வனையுஞ் சித்த மநம்பகுதி மாயை யெனும்பேர் வகுத்துரைப்ப. 3

இனத்தாற் படரு மநம்பரம னேது வாயிப் படித்தோன்று  
மநத்தால் விரிந்த சகமெல்லா மந வடிவே மற்றில்லை  
கனத்தாற் கரைதீர் பலவறிவாங் கல்லோ லச்சிற் கடல்பொங்குந்  
தினத்தா ளீண்ட கனவொப்பச் சித்த வசத்தாற் சகந்திரமாம். 4

தெரியாத் தறியிற் கள்வனெனத் தெளியா மையின லுலகுண்டா  
மரியாப் பிரமத் தொடுகின் மறந்தும் பேத மிலாததுபோற்

பிரியாச் சீவ சித்தங்கள் பேத மில்ல யிதுபோலத்  
தரியாச் சித்தஞ் சகக்களுக்குச் சற்றும் பேத முளதாகா.

5

இதுகா ரணமா மொருகதைபண் டிகலா ராக்கி யியம்பியது  
முதுவாம் வினுவா லறிபொருள்கண் முழுதுந் தெளியத் தெளிவிப்ப  
ததுநீ கேட்பா யிமவானுக் கயலுத் தரபா லமர்கிற்பாள்  
விதுவா மெயிற்றுக் கற்கடிப்பேர் பேழ்வா யாக்கி மின்கண்ணுள். 6

கருமே ருவைப்பெண் வடிவாகக் கைகால் வகுத்த தெனத்திரிவா  
ஞ ருமே றினைய சிறுககையா ளோடா மீன்போ லுழல்கண்ணுள்  
பெருமே னியைத்தாங் கிருகுறங்கும் பேரீச் சென்னப் பெரிதுடை  
வருமே கத்தைப் பிளக்குகம் உயிடு ரியத்தின் சுளகொப்பாள். [யாள்

பாழிப் புவிமே லுயிரையெலாம் பகலு மிரவுஞ் சொரிந்திடு  
மூழிக் கனல்போ லவியாத வுதரக் கனலா லுள்ளழிந்து  
காழிக் கிளர்நா வலன்றீவிற் காணப் படுமன் னுயிரெல்லா  
மாழிக் கிடைவீழ் நதித்திரள்போ லருந்திற் சிறிதா ருயிரிற்கும். 8

மழையா லவியுங் கானலென உயிற்றி லெரியுஞ் சிறிதவியும்  
பிழையா திதனைத் தவம்புரிந்து பிரம னருளாற் பெறுதுமென  
முழையா ரிமய கிரிமேவி மூழ்கி யொருகா லுறநின்று  
புழையார் விழியா னடுவானிற் பொலியுங் கதிரை யெதிரோக்கி. 9

வருந்தி நின்று வுயர்தவத்தில் வருட மோரா யிரஞ்செலுத்தத்  
திருந்து கமலத் தயன்வந்தான் நீயோ ரெனினு மருந்தவத்தாற்  
பொருந்து ருத பொருளுண்டோ புண்ட ரீகன் போதவுமுன்  
னிருந்த படியே யிருந்தாக்கி யிதயத் திறைஞ்சி யிதுகினைந்தான். 10

தாவு முதரக் கனறணியச் சற்றா மிரும்பாற் சமைந்தவொரு  
சீவ ஓசி வடிவானுற் சகத்தோ ருடலங் களிற்புகுந்து  
மேவு மிரைகள் ஷேண்டியது விழுங்க லாமென் னுணர்வாளோ  
யாவ தெண்ண முனக்கென்ன விசைத்த உயனுக் கிவளிரைசப்பாள்.



துதிப்பார் துணையே நான்கே குசி யாக வேண்டுமென  
விதிப்பான் விகார பூருவமாம் விசேசி யாக மெய்க்கொண்டு[றையோர்  
குதிப்பாய் துர்ச்சேட் டையர்மூர்க்கர் கொடியோர் கொடிய தலத்து  
கதிப்பால் விரும்பா வுணவுண்போர் கருத்திற் சுவாசத் துடன்கலந்  
[அ. 12

நல்லா ரிடத்தி னீயெய்தி னாமே விதித்த மந்திரத்தாற்  
கொல்லா தொழிவாய் தீயோரைக் கொன்று தின்பா யெனமலரோன்  
சொல்லா முன்ன மலைபோல்வாள் குசி யுருவாஞ் சீவனுமாய்ப்ப்தாள்.  
பொல்லா தவரஞ் சினத்தடித்தோர் பொன்றும் படியுள் ஞறப்புருந்

வாயு வடிவா யுட்புருந்து மண்ணில் விண்ணிற் பல்லுயிர்க்  
ளாயு வெல்லா மிருவடிவா யநேக கால மருந்தியபின்  
னையு மநத்தா ளாயவமே யுழன்று வருந்தி யூசியுமாய்த்  
தேயும் படியே கெடுத்ததெமைச் சீசே யாசை யெனத்திகைத்தாள்.

வேறு.

தீயம நத்தொடு யாமவ மேபல சீவன ருந்தினமா  
லையது விட்டன மென்றிம வானிடை யெய்தரி தானதவ  
மேயின னொன்றுநி னைப்பிலள் சஞ்சலம் விட்டுண வற்றொருமித்  
தாயிர மாவரு டங்கள்செ லுத்தலு மற்றது கல்வினையே. 15

பாவம கன்றும் நந்தெளி யப்பர பாவனை தன்வயமே  
மேவலு மிவ்வுல கத்தையி கழ்ந்துவி ருப்புவெ றுப்பிலளாய்  
மாவரு டங்கனொ ராயிர நின்றபின் மன்னுணர் வுற்றதெனாக்  
கேவலம் வந்திவ னுக்கொரு வாய்மைகி ளத்தினன் மாமலரோன். 16

சீவனின் முத்திய டைந்தனை சிந்தைதெ ளிந்தனை தொல்வடிவாய்ப்  
பூவல யத்தரி வில்லவர் தீயவர் பூரியர் மெய்யிரையா  
யாவிவ ளர்த்துறை கென்றய னேகலு மத்துவி தப்பரமே  
பாவனை யுற்றொரு செய்தொழி லற்றப தத்திவி ருந்தனளால். 17

விகற்பமி றந்தச மாதிரெ டும்பகன் மேவினன் மீளவிடா  
வுகப்பொடு நெஞ்சொடு கூடின டொல்பசி யுன்னின னுனெனுமா

றிகத்துள மட்டுமு டற்குள தானவி யற்கைவி டாததனூற்  
சுகத்தில ரக்கர்கு லத்தொழி லானத சைப்பலி கொள்஁னெனா. 18

அயனுரை செய்தது மப்படி யாதலி லந்தவு ரைப்படியே  
கயவரு டற்பலி கொள்ளுவ னென்றுக ளித்திம ஷானயல்போய்  
வயமிகு லேடுகூர் மண்டல மேலிவ நத்திலு றைந்துருநா  
ணயமுறு மந்திரி தன்னெடு மங்கொரு நரபதி நண்ணினனூல். 19

முச்சுடர் வந்துறி ஐங்கரு கத்தகு முற்றிருண் மூடிவா  
டச்சமு ருரவர் சோதனை செய்தலு மங்கவள் கண்டளவே  
பச்சிரை யாமிவர் மெய்யறி வில்லவர் பாமர ராகியுளா  
ரிச்சக மேலுயிர் ஷாழிலி கம்பர மெங்குமி மும்பையெனா. 20

மீளவு நின்றனார் வாளயன் முன்னம்வி தித்தது மிப்படியே  
கோளற வந்தப யன்கவ ராதவர் கொச்சைம நத்தினரே  
நீளரி னைந்துணர் புந்தியு நற்குண நீர்மையு மெய்தியுளார்  
மாளவ தஞ்செய நெஞ்செழு மோலிவர் உன்றுயர் மேவு஁ரோ. 21

வேறு.

வஞ்சமினீள் புகழ்வானுள் வகுப்பரிய சுகமமர்த்தோர் வணங்க  
லாவா, ரொஞ்சலிலா ஷாவியினு மினியவரா தலினவருக் கிடரே  
஁ந்தா, லஞ்சலென வுயிர்கொடுத்த வளித்திடவேண் டினராவ  
ரன்பா னோர்க்குத், தஞ்சமுறக் காலனையு முறவாக்குந் தன்மை  
யினர் தக்க சான்றோர். 22

அரக்கியெனு மியாமுதலா யுயர்ந்தோரை யாதரிக்கு மன்பு  
கண்டா, லிரக்கமுறப் பொன்போல யாவரே விரும்பாதா ரிகலோ  
கத்திற், புரக்கவரு நிறைமதிபோற் புணர்ந்தோரைக் குளிர்விப்பர்  
புணரா தோரே, பரக்கழியா விறந்தோராம் புணர்ந்தோரே முத்தி  
முதற் பயன்பெற் றோரே. 23



ஆதலினு விவர்தம்மை யறிஞரோ ஹிலவரோ யார்கொ லென்  
னச், சோதனையாம் வினாவுரைகள் சொல்வோமென் றுருமேறற்  
துணுக்கென் றஞ்ச, மீதுறலின் ருற்பரித்து வெவ்விடிக்குப் பின்  
னாலி வீழ்க்குந் கார்போ, லோதரிய கொடியவந விசம்புக்கு மதி  
யிரவி யொப்பீ ரென்னு. 24

மீட்டுரைப்பாண் மாயையெனும் வெவ்விருட்பா றையின்கீழே  
மிளிர்ந்து மாபு, மீட்டமுறு புழுப்போல்வீ ரெனக்கிரையா யிக்கணத்  
தே யிறக்க வந்தீர், சேட்டமுளார் போலிருந்தீர் தீயவர்போன்  
றீரெவரீரீர் செப்பு மென்னக், கேட்டளவே கொலையரக்கி  
கேளென்னத் திறல்வேந்தன் கிளத்த லுற்றான். 25

எவ்வுழிநின் றணையீயிங் கிசைத்தவெலா மிளவண்டி னிரைச்  
சல் போலச், செவ்விதுகேட் டனமென்ன வரக்கியுந் றென்  
றெதிரே சிரித்த லோடும், வெவ்விபபல் லொளியாலே வெளியாகக்  
கண்டிறையும் வெருவ வின்றி, மைவரைபோல் வாய்திறந்து வாளரீ  
வருந்தலென மன்னன் சொல்வான். 26

எய்தாநின் றுளபயனுக் கியற்றாநா ரில்லயா மென்ற போது,  
நொய்தான கருமத்தி னொய்தானோர் விரைந்திடுவர் நொய்மை  
தோன்ற, வைதான புந்தியினு லாறுதலா லறிவுடையோ ரனைத்துஞ்  
செய்வர், வெய்தாவுன் போல்வாரைக் கொதுகெனவீ சிடுமெங்கள்  
வீரக் காற்று. 27

ஆதலால் விரைவையொழி யுன்கருத்தை யுரையென்க ள்ருகு  
வந்தோர், காத்தலா விரந்தபொருள் கனவிலுநல் குவமென்று கழற  
லோடும், போதமுக்கல் வியும்வலியும் பொறையுமள விலரென்றே  
புந்தி செய்தான், மேதகமா மவருரையை மிகவியந்தா ளிழிவிலா  
மெய்ம்மை கண்டாள். 28

வாக்குமுகங் கண்களரின் மாறுபடா துயர்ந்தோர்தம் மறுவில் சித்த  
மேக்குயரு மிவற்றாலே யுண்ணினவு மறியலா மேலோர் தாமே

பாக்கியம்போல் வந்தெய்திற் சந்தேகந் தெளியாதார் பதக ராகுந்  
தாக்குமுரை யாலிவரை யறிதுமெனா யாவர்நீர் சாற்று மென்றான்.29

வினையமுற வரக்கியிது விளம்பிடமந் திரிவிளம்பும் ஷேடர்க்  
கெல்லா, மினையவன்மன் னவனமைச்ச னானகு மிருட்போதி  
லெங்கு நாடி, யுனெரிகர்வா ரைச்சோதித் தொறுக்கவுயி ரொடுக்க  
வுயிர் நிறுத்த வந்தோம், நினைவிதுவந் ததற்கென்னா விவன்கூற  
மீண்டந்த நிருதி கூறும். 30

தியவனா மந்திரியா னல்வேந்தூந் தீவேந்தாந் தீமை யில்லாத்  
தூயவனா மந்திரியாந் தீவேந்து நல்வேந்தாந் தொடர்ச்சி போல  
வாயநெறி மன்னவரா லமைச்சருமப் படியாகு மாத லாலே  
நேயவீவே கத்தமைச்ச னுண்டாகி லெப்பயனு நிருபர்க் குண்டாம்.

மன்னவனெப் படியுலகின் மன்னுயிரு மப்படியா மகிமை தானு  
நன்னடுவு நிஸமையுமெய்ஞ் ஞாநநா நெளிந்தவர்க்கே நண்ணு நிற்கு  
மன்னதுகந் திலநென்னி லரசரமைச் சர்க்களென்போ ரபத்த ராகு  
மின்னகிலை யிலதாகி லெனக்கிரையா யிளமைநல மிழந்தீ ரின்றே.32

சிங்கமெனு முங்கனாயான் செப்புகின்ற வினாக்கூட்டிற் சிறை  
செய் கின்றே, னுங்கண்மதி யாற்றிறந்தா லுயிர்வாழ்வீ ரெனவகுத்  
தென் னுரைசெய் கென்னாத், துங்கநா பதியுரைப்பத் தொல்லரக்கு  
நல்லமுதத் துளிகள் போல, வங்கவருக் குரைத்தவெலா மிராகவகே  
ளெனவகிட்ட னருள லுற்றான். 33

அண்டநிரை பலகோடி பலவாயு மொன்றுமெங் வதுவி  
னுள்ளே, விண்டகடற் குமிழிகள்போல் விரிந்தொடுக்கும் விண்ணு  
யும் விண்ணன் நேது, தண்டறவுண் டாயிருந்து மிலாததெது சரித்  
தேயுஞ் சரியா தேது, கண்டிடநில் லாதாயு நிற்பதெது சித்தாயுங்  
கல்லா மேது. 34

வாரிடையோ வியமெழுது கின்றதெது வித்திடையின் மரங்  
கூள் போல, வீரமிலா வெவ்வனுவி லுலகமெலா மிருக்கின்ற



தியாதி னின்ற, மானகடற் றிரைதுரைபோ லொருபொருளும்  
பிரிவாகா தமைந்த நீரு, மீனமறு நெகிழ்ச்சியும்போ லேதோன்றி  
யிருமையுமெங் கொருமை யாகும். 35

இந்தவினா விற்பயனை தும்முணர்வா லேதோன்ற வியம்பு வீரேற்  
கந்தமுற வென்குழன்மே லெப்போது மிருக்கின்ற கமழ்போ தாவீர்  
மந்தமுறு புந்தியினால் வகுத்துரைக்க மாட்டாது மயங்கு வீரேல்  
வெந்தவயிற் றெரிகனற்கு விறகாவீ ரென்றார்க்கி விளம்ப லோடும்.

மந்திரிமுன் னுரைசெய்வான் மாசிலாப் பரம்பொருளை வகுத்  
துச் சொன்னாய், சிந்தைமுத லாம்பொறிக ளாறாறு மெட்டரிதாந்  
திறத்தி னாலே, யந்தமில்சின் மாத்திரமாய் விண்ணிலுநொய் தாம்  
பரம மணுவே யாகு, முந்துபிர மாண்டமெலா மவ்வணுவி  
லேதோன்றி முதிர்ந்து மாயும். 37

தடமான வதன்புறமில் லாமையினால் விண்ணுஞர் தனிப்போ தத்தர்  
லிடமான விண்ணென்ற மின்னதெனத் தெரிவரிய வியல்பி னாலே  
திடமாக விலதாருஞ் சம்பாவத் தாலுளதாய்ச் செப்ப லாகும் [ம்.  
புடமாக விளங்குதலாற் சித்தாகு மறிவதிலாப் பொருட்டாற் கல்லா

தானாகு மிகநொய்தா மாகா யத்திற் சுகத்திரளாஞ் சித்திரத்  
தைத் தானே கோட்டு, மானாத வுலகமெலாந் தனது சோதி யாத்  
லினா வதற்குவே நயலொன் றில்லை, நீநானாஞ் சுகபேத வடிவந்  
தானு நிற்கின்ற வதன்வடிவாய் நீங்கா தென்றும், நாநாவாம்  
பொருட்புணர்வா னடந்த தாகு நடக்கவிட மிலாமையினா னடவா  
தாகும். 39

அடைவதற்கொன் றிலாமையினா லில்லை யாகு மநவரதஞ்  
சுத்தையிலுண் டாகு மென்று, புடைபெயர்நன் மதியமைச்சன்  
புகலக் கேட்டுப் போதவியந் ததற்பின்பு பூப னேயுன், னுடைய  
வுணர் வுரையென்ன வவனுஞ் சொல்வா னுலகத்தி லுறுதியிலா

வறுதி தானே, தடையறுதிற் பரம்பொருளி னுறுதி யாகுந் தந்  
பரத்தி னியல்பின்னஞ் சாற்றக் கேளாய். 40

கருத்ததனாற் சங்கற்ப விகற்ப மெல்லாங் கைவிடுதல் கைக்  
கொள்ளப் படுவ தாகுந், திருத்தமுறு தன்விரிவுங் குவிவு தானுஞ்  
சிருட்டியுங்கற் பமுமாகுந் திரள்வே தாந்தத், தருத்தமுறு வாக்கி  
யத்தி னிட்டை யாகு மவ்வேத வாக்கியத்துக் கயலு மாகு, முருத்  
திகழு முள்ளதில திரண்டி னுக்கு முள்ளாகு மவையிரண்டி னுருவு  
மாகும். 41

சராசரமா முலகனைத்து மந்ரு பத்தாற் ருன்செய்யும் வினா  
யாட்டாஞ் சகமாய் சின்றும், புராதநமா மொருமையினிற் பிரியா  
தாகும் பூரணசுந் மாத்திரமாம் பொருளே சொன்னாய், நிராசை  
யுளத் தவறறியும் பரமீ தென்று நிருபனுரைத் திடநிருதி நெஞ்சுட்  
கொண்டு, விராவமுத மழைசொரியக் குளிர்த்த வாபோன் மிகக்  
குளிர்த்தாள் சார்த்தமுற விளம்ப லுற்றாள். 42

அற்புதமா யமுதமா யறிவே யாகி யத்தமந் முதயமிலா வருக்  
கண் போலாய்ப், பொற்புமிகும் புந்தியுள் வும்மைப் போல்வார்  
பொன்னடியை முடியாகப் புனைந்தா ரன்றோ, தற்பரமா முலகானும்  
வேந்த ராவோர் தமையுணர்ந்தோ ரைச்சேர்த்தாற் றளர்வுண்  
டாமோ, நற்பயன்போல் வருமுமக்கிங் கரிதின் மேனு நான்செய்யுங்  
கைம்மாறு நவிலு மென்றாள். 43

சிலையரக்கர் குலமென்னு மெட்டிக் காட்டிற் செறிகனித்தே  
மாவனையாய் சகத்தி லொன்றுங், கொலையுரியா தொழியென்று  
வேந்தன் கூறக் கொலையொழிந்தே னென்றாக்கி கூற லோடுங்,  
தொலைவரும னுணவாரீ செய்யு மாறென் சொல்லெனமன் னவன்  
கேட்பத் தொல்லே நாளி, லலைவில்சமா தியிலிருந்து பசியை வென்  
தே னவ்வகையே யின்றுமிருந் தாற்ற லுற்றேன். 44

தெள்ளமுத தாரணையால் லெண்டுங் காலக் தேகமுட னிருந்  
தப்பாற் தேகந் தீர்வே, னுள்ளநிறை யுணர்வுடையே னென்றுங்



கொல்லே னுண்மையென வுரைத்தேக வுன்னு வாளைக், கொள்  
ளரிய நட்பெளிதிற் கொண்டேம் நீயெங் குலமகளா யெம்பதிக்குக்  
கூட வேகிற, கள்ளருட லிரைதருது முடல்போ மட்டுங் கருது  
முடல் வாதனைகள் கழலா கண்டாய். 45

ஆதலினாற் பதகருட லிரையைக் கைக்கொண் டரும்பசி  
போய்ச் சமாதிதனை யடையிவ் வாறு, காதலுடன் பலகாலுஞ்  
செய்தி யென்று காவலன்கூ றவுமரக்கி களிகூர்க் தேகப், போதக  
மன் னார்தமது நகர மேலிப் பொன்மனைபுக் காரிரவி பொலிய  
வந்தான், பாதகர்மூ வாயிரரை யாறு நாளிற் பார்த்திபனீந் தான  
ரக்கி பற்றிக் கொண்டான். 46

பூமகள்போ லங்கிருந்த வடிவைக் கங்குற் போதிலொழித் தரக்  
கர்குலப் பூவை யாகிப், பாமரராம் பாதகரைத் தோண்மேற்  
கொண்டு பார்த்திபனோ டமைச்சனுக்கும் பண்பு கூறி, யேமமுறு  
மிமகிரியிற் சமாதி மேவ வேகினா ளின்றளவு மிந்த வாதே, கோம  
கனு மரக்கியுந் பானா ரென்று குரிசிலுக்கு வசிட்டமுனி கூறி  
னான். 47

3—3. 'கற்கடி (சூசி) கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—370.

### 3—4. ஐந்தவர் கதை.

உரைசெ யூசி கதையாலே யுண்மை யாகிப் பரமான  
கரையில் பிரம மேயுளதாங் காணப் படுவ தொன்றில்லை [டோர்  
வரையில் கிருட்டி களின்முதலாய் மநமே விளங்கு மிதுபொருட்  
புரையில் கதைகே ளெனவசிட்டன் புயன்மே னியற்குப் புகல்கின்  
[ரூன். 1

மேவு கதையாற் சிற்சத்தி விரிவே யுலகென் றறுதிவரும்  
வாவு மநமாஞ் சிறுமகவு மடமை யாலே வெறும்பொய்யே  
தாவு சகப்பேய் வரக்காணுந் தனைப்போ திக்கி லறிந்திடர்போம்  
பாவும் விகாரம் பலசேரிற் பவமா மவற்றை விடல்வீடாம். 2

ஒருகால் விரிஞ்சன் சிருட்டியெலா மொடுக்கி யிரவி லுறங்கியபின்  
வருகா லையின்மீண் டுலகளிப்பான் வாளுக் குதலு மநத்தாலே  
பெருகா நின்ற விண்ணிடையே பேத மாண பலசிருட்டி  
யருகா நின்ற படிசுண்டா ஞர்செய் தனரென் றதிசயித்தான். 3

அதிலோ ரிரவி வருகென்ன யாரே யளித்தா ரெனக்கேட்பக்  
கதிரோன் வணங்கி யுரைசெய்வான் கரைநீ ருலகின் காரணமாம்  
விதியா லீயீ தறிந்திலையேல் விளம்பக் கேட்பாய் வெண்கயிலப்  
பதியா கியநா வலந்தீவிற் பரப்பா மிடத்தோர் பக்கத்தில். 4

சிறக்குஞ் சுவர்ண தடமென்னுந் தேச மொன்றுன் மைந்தர்களா[யே  
னிறக்குஞ் சிருட்டி படைத்தததி னெடுங்கா சிபன்றன் குலத்திடை  
பிறக்கு மறையோ னிந்துவெனும் பெரியோன் மக்கட் பேறின்றிப்  
பறக்குங் கருத்தாற் றேவியொடும் பரமன் கயிலப் பதிமேவி. 5

தவமேற் கொண்டு பாதவம்போற் சலமே யருந்தி வருந்திடுநாட்  
சிவனுண் மகிழ்ந்து வேண்டியதென் செப்பு மென்னச் சிரம்பணிந்து  
கவலை தீர வீரைவர் கலேதேர் புதல்வர் வேண்டுமென  
வவனங் களிப்ப விவர்களிப்போ டகன்றூர் புதல்வ ரவதரித்தார். 6

மைந்த ரொருப துளராகி மறைநூ னிறைந்து வளர்ந்ததற்பின்  
றந்தை தாய ரிறந்தேகத் தநயர் கயிலைத் தலமெப்திச்  
சுந்தை செய்வார் நல்குரவு தீர வுயர்வன் னியராவோ  
மந்த நிலைசற் ருதலினு லதிக நிலைமன் னவராவோம். 7

அதுவுஞ் சிந்தாம் புலியனைத்துக் கரச ராவோ மதுசற்றா  
நிதிதுன் னியவிந் திரராவோ நிகழ்த்து மதுவு ரெடிதல்ல



பதுமஞ் செறியு மயனாதல் பழுதில் பதவி யெனத்துணிந்தா  
ருதித மநத்துப் பதினமருமொத் துயரும் பதுமா தநத்திருந்து. 8

பிரம னாமே சிருட்டியெலாம் பிறப்ப தெம்பா வென்றுள்ளே  
திரம தான மநத்தாலே சிந்தித் துடலிற் சிந்தையற  
மாம தென்ன விருத்தலுமே வருநாட் பலபோய் மனோபாவ  
முரம தாகி யயனா ரொருப துலக முளதான. 9

மநவா னகத்தி லிவர்பத்து வகையிற் சிருட்டி தந்தனரா  
லினமா மவற்றி லோரிரவி யானு மென்ன வேகினனாற்  
கனமா மநத்தின் விரிவாலே காணுஞ் சகங்க ஞ்ளவாமென்  
றநவா கநத்தோன் மநத்தாலே யளித்தா னிராமற் கருள்செய்தான்.

3—4. கீந்தவர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—380.

3—5. (வஞ்ச) இந்திரன் கதை.

பொருவில் சகத்தை யளிப்போனும் புருடன் றுனும் புகன்மநமே  
கருது மநத்தின் செயல்செயலாங் காயச் செயல்கள் செயலன்றும்  
பருதி யுரைசெய் புதுமறையோர் பதுமா தநராய்ப் பார்படைத்தார்  
பெருமா மநத்தி னுயர்சத்தி பிறரா லறிதற் கெளிதாமோ. 1

உள்ள முடலைப் பாவிக்க வுடலா யதன லுள்ளயரும்  
வெள்ள ஞ்ராத் தவருள்ளே மேவா ரின்ற பாவனையாற்  
பொள்ள வுடலி னலந்தீது புந்தி செய்யார் புராதநநாட்  
கள்ள வினைசெ யகலிகையுங் கரவிந் திரனு மிதற்கொப்பாம். 2

என்ன விவர்க ளாரென்ன விராமன் கேட்ப முரிசொல்வான்  
முன்னர் மகத நாடுடையோன் மொழியிந் திரா த்துயம் மநனென்றோர்

மன்ன னவனுக் குயிர்போல மகிழ்ந் தேவி யகலிகையாள்  
சொன்ன நகரி லொருவனுளன் ஞார்த்த னவன்பே ரிந்திரனும். 3

அன்ன ளந்த வகலிகையு மவ்வீந் திரனுஞ் செறிக்கைகேட்  
டின்ன ளிந்த வகலிகையு மிவ்வீந் திரனை யினிதனைந்தா  
டொன்னுட் பிரிந்தோர் கூட்டமெனத் தூர்த்த சூடா மணியுடனே  
சின்னாண் மகிழ்ந்தொன் றுமளவிற் செங்கோ லரசன் செவிப்படுத்  
தார். 4

கேட்ட வேந்தன் மிகமுறிந்து கிளரு நீரி லமிழ்வித்துங்  
கோட்டு மதமா வெதிரிட்டுங் கொடுத்தீக் கொழுந்திற் குளிப்பித்தும்  
வாட்டுங் கசையான் மோதுவித்தும் வருத்தஞ் செய்ய வருந்தாம  
னாட்ட மெதிர்பார்த் துளமொன்றி நகைசெய் திருந்தார் நலிவுண  
ரார். 5

அரச னேக்கி மிகவியப்புற் றறவும் வருத்த வருந்தாவா  
றுரைசெய் திடுமி னென்றலுமே யுள்ளங் களிப்பா ருரைசெய்வார்  
வரைசெய் புயத்தா யெங்கண்முக மதியி னமுதம் விழியருந்தக்  
கரைசெய் யரிய களிப்பான்மெய் கானேம் வருத்தங் காண்பேமோ.

அரிந்த பொழுது முடற்றுன்ப மறியே மொன்றி லன்பாகிப்  
புரிந்து பற்று மறத்தினுடல் பொன்ற வரினுந் துயர்தோன்றா[பார்  
தெரிந்த பொருளின் மரமழுந்திற் றேகத் தொழில்வே நெவர்காண்  
விரிந்த முரிவர் சாபமும்பல் வ்ணையு மதனை மீட்பரிதாம். 7

மாண்டு வாளா போனவுடன் மட்டொன் றில்ல யவையெல்லாந்  
தாண்டு மறத்தா லுண்டாகுஞ் சலத்தா லன்றிக் காடுண்டோ  
தூண்டு மறமே முதல்வடிவாய்த் தூல வுடலம் போனாலும்  
வேண்டு முடல்கள் விரைந்தெடுக்கும் விரியுங் கனவிற் செயல்போல.

இந்த மறமே யொடுங்கிட லு னேது மறியா தெனக்கேட்ட  
வந்த நிருபன் பாதனெனு மருகின் முரியை முகநோக்கிச்



சிந்தை மயலுற் றிருந்துமிவர் சிற்பா வனைசெப் பினரென்ன  
புந்தி மகிழ்ந்து புறநாட்டிற் போமென் றவரைப் போக்கினால். 9

3—5. (வஞ்ச) இந்திரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—389.

3—6. மநத்தின் கதை.

இந்தக் கதையை வினையாட் டென்ன விசைத்தோ மெவர்க்கு  
மந்தத் தமதா முடலொன் றயலா முடலொன் றவற்றிற்  
சிந்தைச் சரீரம் விரைவிற் செயல்க ளெல்லாஞ் செய்து  
தொந்தித் தலையு மற்ற தூல வுடலொன் றறியா. 1

என்றான் வசிட்ட னவனை யிந்தச் சடமா மநத்துக்  
கொன்ற வடிவ மிலதா முள்ள வடிவை விரித்து  
நன்ற யுரைப்பா யென்று ஞாநக் குரிசில் கேட்பப்  
பொன்ற விதிசொற் படியே போத முறிவன் புகல்வான். 2

அகில சத்தி யுடைத்தா யநந்த் மான பரமம்  
புகல்சங் கற்பத் தோடே பொருந்தும் வடிவே மநமா  
மிகலுஞ் சத்தோ டசத்தா யிரண்டி னுள்ளுந் தோன்றிப்  
பகருந் தொழில்க ளோடே பயில்பா வனையு மஃதே. 3

எங்கே யெனினுந் தோன்று மிந்த மநத்தை முத்திச்  
சங்கே தத்தா லாகந் தன்னிற் கூட்டி னன்றும்  
பங்கே ருகனே தியதோர் பழைய கதைநீ கேட்பாய்  
வெங்கே தழுமச் சமுமாய் வெறும்பொய் யாமோர் வநமே. 4

அதினோர் கோடி கீள் மநந்த கோடி காத  
மிதிலோர் புருடன் கண்ணை யெண்ணி லாத துடையோன்

சிதரா நின்ற நினைவோன் சேனா யகன்ற வடிவோன்  
பதரா நின்ற கணையம் பலவுங் கரத்தாற் பற்றி.

5

தனைத்தான் சிதற மோதித் தகர்ந்தே யுலறி யலறி  
யனைத்தாந் திசையு மோடி யவச்சமாகி யடிபட்  
டெனைத்தா முறுப்புந் தூளா யிருளாய் நடுக்க மிகுந்த  
கினைத்தாழ் வுறுபாழ்ங் கிணற்றில் வீழ்ந்து நெடுநாண் மெலியும்.

6

மீட்டு மெழுந்து வந்து மெய்யின் மோதிக் கதறி  
யோட்டந் தனிலே சுழலு முயர்முண் ணிறைந்த கருவேற்  
காட்டின் முறிய விழுந்து களலிற் புழுப்போற் பதைக்கும்  
வாட்டந் தவிர்ந்து கதலி வந்ததின மகிழ்வுந் திருக்கும்.

7

கதலி வந்ததை விட்டு கருவேல் வந்ததிற் சுழலும்  
பதறிந் கிணற்றில் வீழும் பலகா லுழலக் கண்டு  
கிதரா வகையாம் பற்றி வீணே வருந்து நீயா  
ரெதுசெய் கின்றாய் நினைவென் னென்ன வவனீ திசைத்தான்.

8

யானென் ரொருவ னில்லை யிங்கோர் செயலுங் காணே  
னீரின் றுரைக்க நீனைந்து நின்னாற் றளரா நின்றே  
னூனென் றியவெம் பகைநீ யுன்னா லின்ப துன்ப  
நானின் றறிந்தே னென்று நல்குந் தன்னை நோக்கி.

9

இடிக்கு முகிலின் மழைபோ விரங்கிக் கதறி யழுதா  
னெடிக்கு ளாழகை விட்டு நுணுக்கந் தன்னை நோக்கி  
வெடிக்க நகைத்தா னெடிதா மீள வெமது முன்னே  
தடிக்கு மங்க மனைத்துந் தானே யடைவே தவிர்ந்தான்.

10

விதியின் வசத்தா லிவனோ ரிடமே மேவ லுற்றா  
னெதிர்வந் தொருவ னயலே யிவன்போ லடியுண் டேக  
முதல்வந் தனைப் போனா மொய்ம்பா யுணர்த்த வந்தப்  
புகிகன் னுனும் போனான் பழைய ஓடிவ மொழிய.

11



பிறிது மொருவன் வந்தப் பெரிய கிணற்றில் வீழ்ந்தான்  
சிறிதல் லாத காலர் திரும்பி யேறக் காணேன்  
வெறிதுன் நியவங் வந்தத்தில் வேறு மொருவன் வரலு  
மறிது மென்னத் தகைந்தே யான தெல்லா முரைத்தேன். 12

ஒதிற் றென்றுங் கேளா துரப்பி யிகழ்ந்து மேன்மேன்  
மோதிக் கொண்டு போனான் மூர்க்க ரவனப் போல்வார்  
வாதிப் புதுவார் நிறைந்து வயிர முள்ளார் செறிந்து  
பீதிக் கிடமா யிருள்கூழ் பெருங்கா டின்று முளதால். 13

அறவே கொடிதாய் வெந்த வடவி யெனினு மறியார்  
நறவே கமழ்ந்து குளிர்த் தந்த வநம்போன் மகிழ்வார்  
மறவே லரசே யென்ற வசிட்ட முரியை நோக்கித்  
துறவே புரிவா யிவற்றைத் தோன்றச் சொல்வா யென்றான். 14

கேட்ட குரிசி லறியக் கிளர்மா முரிவ னுரைப்பா  
னாட்ட வடியு முடியு நடுவு மின்றிப் பொய்யாங்  
கூட்ட மாகி யாழ்ந்து கொடிதாய் விகற்ப நெடிதா  
மீட்ட வுலகத் தியல்பே யாமுன் சொன்ன வந்மே. 15

புகையார் வந்ததிற் புருடன் புலம்பிச் சுழலு மந்மே  
தகையா நின்ற நாமுந் தனிவி வேகந் தானே  
பகையா மிதனா லுள்ளம் பரத்தை யறிந்தா நினதான்  
மிகையார் மநங்க ளிகழ்ந்து வேட்கை வசத்தோ டினவால். 16

விதறி யோடு மநங்கண் மேவு நரகங் கிணறு  
கதலி வநம்பின் ணுலகாங் கருவேல் வநமண் ணுலகாங்  
சிதறி விழுந்த கிணற்றிற் றிரும்பி யேறா தொழிந்தோன்  
பதறி நரகம் புகுந்து டாவந் தொலையா ததுவாம். 17

முனையார் முள்ளென் றதுதான் மோக மனிதர் மடவார்  
நினையா வின்ப துன்ப நின்னா லடைந்தே னீயே

சிதரா நின்ற நினைவோன் சேனா யகன்ற வடிவோன்  
பதரா நின்ற கணையம் பலவுங் கரத்தாற் பற்றி.

5

தனைத்தான் சிதற மோதித் தகர்ந்தே யுலறி யலறி  
யனைத்தாந் திசையு மோடி யவச்சமாகி யடிபட்  
டெனைத்தா முறுப்புந் தூளா யிருளாய் நடுக்க மிருத்த  
வினைத்தாழ் வுறுபாழ்ந் கிணற்றில் வீழ்ந்து நெடுநாண் மெலியும்.

6

மீட்டு மெழுந்து வந்து மெய்யின் மோதித் கதறி  
யோட்டந் தனிலே சுழலு முயர்முண் ணிறைந்த கருவேற்  
காட்டின் முறிய விழுந்து கனலிற் புழுப்போற் பதைக்கும்  
வாட்டந் தவிர்த்து கதலி வந்ததின மகிழ்வுற் றிருக்கும்.

7

கதலி வந்ததை விட்டு கருவேல் வந்ததிற் சுழலும்  
பதறிக் கிணற்றில் வீழும் பலகா லுழலக் கண்டு  
சிதரா வகையாம் பற்றி வீணை வருந்து நீயா  
ரெதுசெய் கின்றாய் நினைவென் னென்ன வவனீ திசைத்தான்.

8

யானென் றொருவ னில்லை யிங்கோர் செயலுங் காணே  
னீரின் றிரைக்க நினைந்து நின்றாற் றளரா நின்றே  
ஹாடுநென் றியவெம் பகைநீ யுன்னா லின்ப துன்ப  
நானின் றறிந்தே னென்று நல்குந் தன்னை நோக்கி.

9

இடிக்கு முகிலின் மழைபோ லிரங்கிக் கதறி யழுதா  
டுடைக்கு ளழுக்கை விட்டு நுணுக்கந் தன்னை நோக்கி  
வெடிக்க நகைத்தா னெடிதா மீள வெமது முன்னே  
தடிக்கு மங்க மனைத்துந் தானே யடைவே தவிர்த்தான்.

10

விதியின் வசத்தா லிவனோ டிடமே மேவ லுற்ற  
னெதிர்வந் தொருவ னயலே யிவன்போ லடியுண் டேக  
முதல்வந் தனைப் போனா மொய்ம்பா யுணர்த்த வந்தப்  
புகிகன் றானும் போனான் பழைய ஓடிய மொழிய.

11



பிறிது மொருவன் வந்தப் பெரிய கிணற்றில் வீழ்ந்தான்  
சிறிதல் லாத காலந் திரும்பி யேறக் காணேன்  
வெறிதுன் றியவங் வந்ததில் வேறு மொருவன் வரலு  
முறிது மென்னத் தகைந்தே யான தெல்லா முரைத்தேன். 12

ஒதிற் றென்றுங் கேளா தூர்ப்பி யிகழ்ந்து மேன்மேன்  
மோதிக் கொண்டு போனான் மூர்க்க ரவனைப் போல்வார்  
வாதிப் புலுவார் றிறைந்து வயிர முள்ளாம் செறிந்து  
பீதிக் கிடமா யிருள்கூழ் பெருங்கா டின்று முளதால். 13

அறவே கொடிதாய் வெந்த வடவி யெனினு மறியார்  
நறவே கமழ்ந்து குளிர்த் தந்த வநம்போன் மகிழ்வார்  
மறவே லரசே யென்ற வசிட்ட முரியை நோக்கித்  
தூறவே புரிவா யிவற்றைத் தோன்றச் சொல்வா யென்றான். 14

கேட்ட குரிசி லறியக் கிளர்மா முரிவ னுரைப்பா  
னாட்ட வடியு முடியு நடுவு மின்றிப் பொய்யாங்  
கூட்ட மாகி யாழ்ந்து கொடிதாய் விகற்ப நெடிதா  
மீட்ட வுலகத் தியல்பே யாமுன் சொன்ன வநமே. 15

புகையார் வந்ததிற் புருடன் புலம்பிச் சூழலு மநமே  
தகையா நின்ற நாமுந் தனிவி வேகந் தானே  
பகையா மிதனா லுள்ளம் பரத்தை யறிந்தா றினதான்  
மிகையார் மநங்க ளிகழ்ந்து வேட்கை வசத்தோ டினவால். 16

விதறி யோடு மநங்கண் மேவு நாகங் கிணறு  
கதலி வநம்விண் ணுலகாங் கருவேல் வநமண் ணுலகாங்  
சிதறி விழுந்த கிணற்றிற் றிரும்பி யேறா தொழிந்தோன்  
பதறி நரகம் புகுந்து பாவந் தொலையா ததுவாம். 17

முனையார் முள்ளென் றதுதான் மோக மனிதர் மடவார்  
நினையா லின்ப துன்ப நின்னா லடைந்தே னீயே

வினையா மென்ற துணர்வால் வீபு மந்நொர் துரைத்த  
தனையா ரழுத தென்ற தாசை யறுக்கு மலக்கண். 18

போதம் பாதி யாகிப் புரண மாகா மந்தான்  
காதல் விடினெந் தயர்தல் கதறி யழுத ததுவாஞ்  
சீத மாக மகிழ்ந்து சிரித்து நின்ற தென்ற  
தேத மில்லா ஞாநத் தேக மாந மகிழ்ச்சி. 19

முடிவின் ஞாநத் தாலே மோகம் விட்ட மந்தான்  
வடிவை மாய்க்கும் பொழுது மகிழு மதுவே மகிழ்வாம்  
நெடிய மொய்ம்பி னாலே நிறுத்திக் கேட்டே மென்ற  
தொடிவின் ஞாந வலியா லுள்ள மொருப்பட்டதுவே. 20

அங்கத் தறைந்து கொண்ட தடர்கற் பனைக ளாலே  
பங்கப் படுவன் றுயராம் பரந்தோ டினதென் றதுதான்  
மங்கத் தருவா தனையான் மருண்டு சூழ்வ தாகுஞ்  
சங்கற் பழம்வா தனையுந் தனைத்தான் வலைபோற் றனைக்கும். 21

கோச காரப் புழுப்போற் கொடுங்கற் பனைவா தனையாற்  
பாச மடைவ ரியாரும் பகர்ந்த மரத்தின் கதையை  
மாசி லாத மரத்தான் மதித்து மரத்தை மாய்ப்பாய்  
தேச முடையா யென்று தெளிந்த வசிட்ட னுரைத்தான். 22

### 3—6. மரத்தின் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—411.

### 3—7. பாலன் கதை.

முழுதுசித் தியுமாய்ப் புரணமா யென்று முடிவறு பிரமமா  
வதுதான், பழுதினஞா நிகடம். மந்மலா தில்லைப் பரமமா மிதிலிலா  
தில்லை, யெழுதருஞ் சத்தி யசிவுமா யிலங்கு மிவைக்கோர் ஞால



மொன்றுளதாம், வழுலிலாப் பிரம முடையசிற சத்தி மறிதரு  
முடல்களிற் றேன்றும். 1

காற்றிலே யசைவுங் கல்லிலே திடமுங் கனலிலே குடும்வான்  
றனிலே, தோற்றலா மையுநன் னீரிலே நெகிழ்வுந் தொலைவுறு மாய்  
விலே மாய்வு, மூற்றமாம் விதையின் மரங்களுந் போல வுள்ளுறை  
பிரமசத் திகடா, மாற்றல்சால் கால தேசசித் திரத்தா லவனியிற்  
சாலிபோற் றேன்றும். 2

பரமமே யெங்கு மென்றுமுண் டாகும் பயின்மந நத்தினான்  
மந்மாந், தாமறு பந்த முத்திபே ருலகாந் சத்திக ளுனைத்துமாய்  
நிற்குந், திரமறு தனையர்க் கண்ணெசொற் கதைபோற் செப்பிய  
வியையெலாந் திரமாந், கரமலர் முகிலே யென்றலு மந்தக் கதை  
யினை யிராகவன் வினவ. 3

சித்தவஞ் சனையின் மூலமாங் கதையைச் செல்வனுக் கருந்தவ  
னுரைப்பான், மெய்த்தக விலாதோர் சிறுவனீ யன்னை விரும்பி  
யோர் கதைவிளம் பென்னச், சத்தியம் போல வெறும்பொய்யே  
யுரைப்பா டாணிபன் குமாரோர் மூவர், சுத்தவீ ரமுநற் குணங்  
களுஞ் சிறந்தோர் குறிய நகரிலே யுறைவோர். 4

மூவரி லிருவர் பிறந்தில ரொருவன் மூலமாங் கருவினு  
மில்ல, யாவதுங் கருதித் திரிபவர் விண்ணி லளவறு பழமரச்  
சோலை, மேவலு மதனிற் செழுங்கனி துய்த்து வெம்பசி தணிந்து  
மேற் சென்றார், காவரு காக மூன்றுநன் னதிகள் கரைபொரு  
திரையொடுங் கண்டார். 5

ஒடுநன் னதியி லிரண்டுநீ ரில்லை யொன்றுவெண் மணலதா மிதனி  
லாடிநீர் துளைந்து பருகினு ரந்தி யாகிமேல் வருநக ரடைந்தார் [று  
வீடுமூண் றெதிர்த்தா ரதிலிரண் டில்லை மேன்மாஞ் சுவரிலா தொன்  
கூடிய வவற்றிற் சுவரிலா வீட்டிற் குடிபுகுந் திருந்தனர் குமார். 6

ஒருவருங் காண நகரிலே வெளிலீட் டுறைபவர் கநகபாத் திரமூன், நருகுநக் கண்டா ரதிலிரண் டோடா மறவிலுந் தூளியா மொன்று, சொருபமில் கடத்திற் றுரோணமூன் நதனிற் றுரோண மூன் நகன்றுமிக் கிருந்த, பருவரி சியைத்தாஞ் சமைத்துவா யில்லாப் பவரெண் ணிலர்க்குமுன் படைத்தார். 7

அவரெலா நிரம்ப வுண்டபின் மிருந்த தருந்தினர் வேட்டைக ளாடி யிவர்கண்மூ வருமங் கிருந்தன ரென்ன விளமையா னம்பினன் சிறு புவரமு மிவ்வா றறிவிலோர் காண்பர் புகன்மந விரிவுசங் கற்பம்[வன் விவரமா மிதனா லுலகமா மிதனை விடுகிரு விகற்பமா யிடுநீ. 8

3—7. பாலன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—419.

3—8. சித்தன் (சாம்பரிகன்) கதை.

தங்கள்சங் கற்பத் தாலறி வில்லோர் சாஸமோ கிப்பர்நல் லறிஞர், பொங்குநல் விசார மதியினன் மயங்கார் புத்தியாற் பொய்ம் மையை யொழித்துத், துங்கமெய் யுணர்வாய் பந்தமற் றிருந்துந் தொடர்புறு பந்தமுண் டென்று, பங்கமுற் றயரே லமலமா யழியாப் பரம்பொருள் பந்தமுற் றிடுமோ. 1

அந்தமற் றென்றாய் விகற்பமற் றறிவா யழிவிலாப் பரம் பொரு ளிருக்கப், பந்தமுற் றவரார் முத்திபெற் றவரார் பாவனை விகற்பமே யனைத்துஞ், சிந்தனை விரிவு பந்தமா மதனைத் தீர்ந் திடன் முத்தியா மந்தின், சொந்தலீ லையினாற் றாரமா மணித்துந் தூரமு மண்ணிதாய்த் தோன்றும். 2

கருத்தின்வல் லமையாற் கற்பமோர் கணமாங் கணமொரு கற்பமா மிவற்றைத், திருந்தமா யுணர்த்து மொருகதை யதனாற்



செகமெனு மிந்திர சாலங், குருத்துவ மான மந்திணு ஸிருக்குங்  
கொள்கைதோற் றிடுமென வுரைப்பா, னெருத்தனிங் கரிச்சந்  
திரகுலத் துள்ளா னுத்தர பாண்டவ நாட்டோன். 3

செந்திரு வாணி புகழ்மகன் விர்தை செறியுயன் லவணனும்  
பெயரோன், மந்திர நிறைந்த வமைச்சர்தற் சூழ மணிகொள்கிங்  
காதநத் திருப்ப, வந்திர சால வல்லவ னெருவ னெய்தின  
னிறைஞ்சிறின் தேத்திச், சந்திர னனைய பீலிகை யேந்தித் தராபதி  
காண்கெனச் சுழற்ற. 4

சுத்தமாம் பரத்தாற் பலவித சிருட்டி தோற்றிட மாயைதோற்  
றுதல்போற், சித்தனாற் காட்டிச் சுழற்றறு பீலித் திகிரியை மன்  
னவன் பார்த்தா, னத்தலந் தனிலே சைந்தவ தேசத் ததிபதி விடுத்  
தவோர் தூதன், மத்துறு புரவி யொன்றுகொண் டெய்திச்  
சதமகன் பரிக்குநே ரென்று. 5

மன்னவ வுனக்கென் றெங்கள்கோன் விடுத்த வயப்பரி யென்  
றலுஞ் சித்த, னின்னது போல்வ தில்லை யிதனி லேறுவா பெண்  
றன னினையோன், சொன்னவை கேட்டுச் சித்திரம் போலத்  
தூரகமே காட்டமாய் வேந்தன், கன்னலீ ரிரண்டங் கிருந்தன  
னறிஞர் கவலைதீர் சமாதியுற் றென்ன. 6

வேத்தவை யிருந்தோ ரையமும் வியப்பு மிகுந்தன ரரும்பிய  
கமலப், பூத்திர னோடை பேரற்குவிந் திருந்தார் போதமோ ருபா  
தியோ டிலைந்து, மூர்த்தமோ ரிரண்டு சென்றபின் றவிகின் முன்  
னுற வீழ்வுறா நின்ற, பார்த்திபுன் றன்னை யயலுளோர் தாங்கப்  
பாந்துமுன் மந்தெளிந் துணர்ந்தான். 7

அனையவன் றன்னை யமலநெஞ் சினைநீ யயர்வுற வந்ததென்  
னென்ன, வினையமந் திரியர் வினவலும் வேந்தன் விழித்திது  
கேளுமென் றுரைப்பான், னுனையுறப் பீலி சுழற்றியிச் சித்தன்

சொல்லிட மயங்கியிப் பரிமே, னிணைவுற வேறி வேட்டையின்  
பொருட்டா னீணெறி கடிதுறச் சென்றேன். 8

அறிவறு மகத்தா லயர்வுறு போகத் தறிவினார் மருண்டுபோ  
வதுபோற், செறிநெடுந் தூரம் பரியினுற் சென்று தீயினு லியா  
டையும் வெந்து, பொறியெழும் பாலை வந்திலே புகுந்து புரவியு  
மிபானுமெய் வருந்தி, யெறிசுடர் மேற்பா லெய்துறு மளவு மிடருற  
மயங்கிநெஞ் சிளைத்தேன். 9

குடும்பபா ரத்தை விவேகிகள் கடக்குங் கொள்கைபோற் பாலை  
யைக் கடந்து, நெடும்பணை நாவற் கடம்பெலு மிச்ச நிறைந்துபுட்  
குரலினு னிரம்பி, யிடும்பைதீர் சோலை யெய்தலு மாங்கோ ரிளங்  
கொடி பிணித்ததென் கழுத்திற், கடும்பரி யெனைவிட் டகன்றது  
கங்கை கலந்தவர் பாவமே யென்ன. 10

கழுத்துறு கொடியா லூசல்போற் றூங்கிக் கரவுறை தென்ற  
லாற் குளிர்த்து, முழுத்திற மோகத் தழுந்திநெஞ் சயர்ந்தேன்  
முழுக்குநற் பூசனை சியமம், விழுத்தகு நல்லா ணினறியே நியியாம்  
வீண்பொழு தணையவப் பொழுதிற், பழுத்தவல் லிருளுந் துன்பமுங்  
குளிரும் பல்லறை யோசையுந் துணையாய். 11

மருத்திரு ளாகற்று மறிவுபோ லந்த வல்லிரு ளிரவிவந் தகற்றப்,  
புனைத்துறு கொடியை யறுத்தவ ணிறங்கிப் பொழில்புகுந் தொரு  
வரைக் காணேன், கனத்தேதோர் பகலி லெட்டிலொன் ருன கடிகை  
யங் ககன்றதற் பின்ன, ரினத்தலா ளொருத்தி தன்னைமுன்  
னெதிர்த்தே னிரவினை மதியெதிர்த் தன்ன. 12

கருகிய நிறமுங் கருநிறத் துகிலங் கைத்தலத் தந்நமு மாகி,  
யருகுவந் துறலும் பசிப்பிணி யாற்றா தவனா னன்னமே  
யந்நந், தருதியென் றிரந்தேன் பசியினு லெவர்க்குந் தாழ்வுவந்  
துறுமெனல் கண்டேன், வருதவஞ் செயாதோர் விரும்பிய பொருட்  
போன் மற்றவ ளளித்திலு ளீந்நம். 13



சோலதோ றுழலு மவன்பிற கேகிச் சோருமென் பசித்துயர் சொல்ல, நீலேனின் றுரைப்பா ணீசர்க் றிகையா னினக்கென தந்நமா மென்னின், மாலையிட் டெங்கள் சேரியிற் பிதாமுன் வந்தெனைப் புணர்தியே லிந்த, வேலையி லளிப்பே னென்றலு மியைந்தேன் விருப்பொடு மளித்தன ளந்நம்.

14

நல்கிய பாதி யந்நமு மருந்தி நாவலின் கனிச்சுவை பருகி, யொல்கிய துயர்போ யிருத்தலும் புறத்தி லுலாவநல் லுயிரோன வெண்ணைப், புல்கிய கரத்தாற் பற்றினள் பிதாமுன் போயினள் யாதநா சரீர, மல்கிய பயஞ்செய் நரகிலே கொடுபோய் மறுக்கமே செய்யுமா நென்ன.

15

நண்புறு மிவனென் னைக னாக நல்கெனத் தாதையும் பொருந் திப், பண்புற விருவர் தமையும்வே தாள் பந்தந வந்ததினின் றகன்று, கண்புகத் தோன்றுங் காலதூ தரைப்போற் கருநிறத் தவன்கொடு போகி, யுண்புலால் வீசஞ் சேரியி லடைந்தா னொருந் படு மணஞ்செய்வா னுன்னி.

16

வாநரம் புரவி குக்குடங் காகம் வராகமென் பனவநிற் தெடுப்ப, ளுனரம் புணங்கப் பறவைவீழ்ந் தலைப்ப வுலவிய சிறுவர் கைத் தசையி, லீனவீ யிரைப்ப வுதிரா மு மென்பு மெல்லையில் சேரியி லெய்திக், காநரம் பைகளே நாட்டிய குழலிற் கடிமணந் தொடங்கினர் களிப்பால்.

17

மலிநவுன் றுன்னுஞ் சிறுகண னேக்கி மருகனல் லவனென மகிழ்ந்தாள், கலியினுங் கறுத்த கூன்கிழ மாமி கடையர்மற் றியா வருங் கூடி, யொலிபடு பறைகண் முழக்கினர் மதுவு மூன்களுஞ் சமைத்தன ரவளை, நலிதரு பாவம் யாதநா சரீர நல்குமா நெனவவ னளித்தான்.

18

கடியபா தகங்க னொருவுகொண் டனைய கடையர்கல் யாணநா ளோழின், முடிதலு மவளோ டெண்மது கழித்தேன் முகிண்முனை

பூத்தவன் வாணான், கொடியதோர் விபத்து தருந்துயர் போலோர்  
குழந்தையை யளிக்கவக் குழந்தை, வடிவற வெந்த கட்டைபோ  
னிறத்து வளர்ந்தது மூர்க்கர்தம் மநம்போல். 19

பின்னர்மூ வாண்டிற் பேதைமை யளிக்கும் பிறப்பென  
வொருமகப் பெற்றா, என்னவண் மீட்டு மாகையிற் றேன்று மநர்த்  
தமே யென்னவோர் குழவி, தன்னையு மளித்தா னிவரொடு நெடு  
நாட் டங்கினன் குடும்பபா ரத்தி, னின்னலா லவர்தா பத்தினால்  
வருந்து மிடும்பையாற் சரைத்ததென் யாக்கை. 20

வெம்புறு மூப்பான் மெலியுநா ளந்த விர்தவெற் பருகுறு  
சாரற், பைம்புயன் மறுத்து மண்ணினீர் சுண்டிப் பசியின லுயிரெ  
லாம் பதைப்பக், கொம்பொடு கொடியும் புல்லும்வெந் தெங்குங்  
கோடையாற் பொடிபட் வரனு, மெம்புதுக் கிளைஞ ரிறந்தவ ரநேக  
வெருங்குணு மேகின ரநேகர். 21

தனையரி லிருவர் தோள்களி லீருப்பத் தலையின்மீ தொரு  
வனைத் தாங்கி, மனைவியோ டேகி மெய்யெரி கொளுத்த மாய்வுறு  
தந்தநா டகன்றோர், பனையடி கிடிலின் மைந்தரை யிறக்கிப் பதைப்  
பொரு சிறிதொழிந் திருந்தேன், வினைநா கேழிப் பழவினை  
யோடே மேவிய வில்பம தென்ன. 22

வளைதரு மூப்பால் வழிவருந் துயரான் மைந்தர்க ளிருவரை  
யனைக்கக், களைகொலோ துயிலோ சாய்ந்தனன் மனைவி கண்டொங்  
கரைந்துநா னிருந்தே, னினையவன் துயிலா தென்மடி யேறி  
யிருந்துநீர் சொரிதா வழுது, விளைபசி யாற்றே னுதிருமு மூனும்  
வேண்டுமிப் போதுதா வென்ன. 23

இட்டமா மிளவ லென்னெதிர் பதைப்ப வென்செய லேதுமற்  
றுயிர்போய்க், கட்டைபோ லிருந்தேன் விடாதவ னழுத கண்ணி  
னீர் கண்டறிக் கரைந்து, மட்டிவன் வாரா னென்னுயிர் விடுவான்



வனக்கனால் வளர்த்ததில் வீழ்க், இட்டிசின் றுகைத்தே னிர்தவா  
சுரத்தின் கீழ்வுற வீழ்வுறு மளவில். 24

தாங்கினீர் பலருஞ் சயசய வென்னத் தாக்குறு பல்லிய  
முழக்க, வீங்குணர் வற்றே னீசனன் ருகி லவண்ண மன்னவ  
னானேன், நீங்குறு சித்தன் செயலின்மோ கித்தேன் சீவனுக்  
கவத்தைக் ளநேகம், பாங்குற வுளவென் றறிந்தன னென்று பகர்  
வுழி யொளித்தனன் சித்தன். 25

இருந்தமர் திரிகள் சித்தன் றிவனென் றேற்றில னிமைப்பி  
னுண் மறைந்தான், பொருந்திய வுலக மநவிரி வென்றே புலப்  
படக் காட்டுவான் விடுத்த, திருந்திய தெய்வ மாயையீ தாகுஞ்  
செப்புமிச் செயலினுற் றீர்ப், பெருந்தகை பரத்தின் விகாரமே  
மநமாம் பேருல கென்றன ரென்றான். 26

3—8. சித்தன் கதை முற்றிற்று

ஆக விருத்தம்—145.

3. உத்பத்திப் பிரகரண இதோப தேசம்.

ஆயம நத்தின்செ யல்செயலா மதனா லொழிந்ததொ ழிந்துளதா  
மேயம நத்தின் லைவொழித்தோர் மிகவு நல்லதி யாநத்தோர்  
தூயம நமாயி டில்வெற்பாற் சபுலாக் கடல்போற் பிறப்பிறப்பா  
மாயை யக்கங்கெ டுமென்ன வகிட்டன் மீண்டுமு ரைசெய்வான்.1

தனையா நிற்கும் பலபோகச் சங்கற் பஞ்சேர் மநவிருத்தி  
முனையால் ளுரு மாமாயை மோக மென்னு நச்சுமரம்  
வினையா றின்ற மநனோய்க்கு மேலோர் விதித்த பரிகார  
மினையா தெளிதா யதனாலே யியற்ற லாகு மிதுகேட்பாய். 2

மிகமா லுறுபல் பொருள்களையு மேவா தொழித்தோர் மறம்பென்றோ  
சுகமாயெளிதாய்த் தனக்குரித்தார் துயர்தீர் நிராசை யறிவரியோர்[ர்  
சுகமார் மனித புழுவுவாப்பார் சான்றோ ருரைத்த தூற்பழகி  
யகமா நினைவு தீர்மறத்தா லயரு மறதைத் திருப்பிடலாம். 3

இரும்பா விரும்பு திருந்துவபோ வியற்று மறத்தான் மறந்திருந்துந்  
திரும்பா நிராசை வடிவாகிச் செறியுந் தன்னு வியற்றுவதாய்  
விரும்பா சின்னோர்க் கெளிதான வெய்ய மறத்தி னுபசாந்தி  
பெரும்பா ரந்தீர் நற்கதியாம் பிறிதோர் கதியு நன்றாகா. 4

வாவும் நத்தைய சங்கற்ப வாளா லறுக்கினி றைந்தெங்கு  
மியாவும் துவாம்பொ ருடோன்று மிந்த வழிநின் றறிவாலே  
மேவும் நதைவி முங்கியதின் மேலா மாயாவி கற்பமெலா  
மோவும் தியால நிவுகடந் துளத்தை விழுங்கும் பொருளுணர்வாய். 5

வருந்தி முயன்று மறத்தன்னை மாற்றி யில்லை யுண்டென்னு  
திருந்த பதத்தி லிருந்திடுவா யிடர்தீர் செல்வ மிடரின்றிப்  
பொருந்த வேண்டு மறம்பென்றாற் புவந மூன்றுந் துரும்பாகுந்  
திருந்த வினிதென் றனவெல்லார் தீதாய்த் தோன்றின் மறமானும்.

சித்த விண்ணிற் றிகழிவார் தியாநத் தாலே யறிவென்னு  
மொத்த படையா லையமற வுளத்தை யறுத்ததற்பின்  
மெத்து துயர்போ மவனிவனுன் மேவு மென்ன ததுவிதுவாய்  
வைத்த விவையே மறமிதனை மறப்பாம் வாளா லறுத்திடுவாய். 7

பெருகத் திரண்ட முகிலெல்லாம் பெருக்கூற் றுலே யொருவுதல்  
வருகற் பனைரா சத்தாலே மறம்போ யிறக்கு மறமிறந்தாற் [போல்  
பொருகற் பார்த மாருதமும் பொங்கு கடலும் புவிவனைத்து  
முருகச் சுடுபன் னிருக்கிரு மொருகால் வரினு மிடருண்டோ. 8

தன்னைக் கொண்டே தீனையறுக்கிற் றுலுய்ச் சகல பூமிக்கு  
முன்னித் தலைமை போலின்ப முகிரா நிறைந்து வகற்பனைக்கே



துன்னித் திகழ்த்தம் பதம்பற்றிச் சுகத்தை யடைவாய் பலவாக  
வுன்னிப் படர்கந் பனைச்செல்வ முடைய மரமே யுயிர்ப்பகையாம்.9

உள்ளப் பகைவன் பலவிதமா யுறுகாட் சிகளால் உல்லாமற்  
மெள்ளத் தகுசந் தோடமெனுஞ் செல்வ முடைய நிராசையினற்  
கள்ளத் தனிரெஞ் சினைகெல்வாய் கற்றோர்க் கன்பாய் நிர்மலமாய்க்  
குள்ளக் குளிர்த்தாக் காரத்தாற் கூறு காது சமபாவம். 10

தாழ்வு முயர்வு மில்லாத சமபா வனையாற் பிறப்பில்லா  
வாழ்வு நல்கும் பரமபத மாறப் பதமா மலையாலே  
வீழ்வு ருத மநமரிதாம் வெம்மை கனலை விடாததுபோ  
லாழ்வு செய்யு மலைவுமந மகலா வறிவி னலைவுமநம். 11

அலையு மந்த மநமுலகா மலைவு போகின் மநக்கெடுமிந்  
நிலையே தவமு தூர்கருத்து நிமல வீடுந் துணிபொருளுந்  
துலைவி லலையே மநமாயை தொடர்வா தனையு மதன்பெயரா  
மலையு மநமு மதுவதனை மாறு விசாரத் தான்மாய்ப்பாய். 12

மெத்து கின்ற வாதனையை விட்டான் மேலா நலமுளதாஞ்  
சத்தி னசத்தி னிடைநின்று சைதந் நியத்திற் சாட்டியத்தி  
லொத்து நடுகின் றலைவதுவே யுள்ள மாகு மிவ்வுள்ளஞ்  
சித்தின் முயல்வாற் சித்தாகுஞ் சடத்தின் முயல்வாற் சடமாகும்.13

ஊக்க முளதாய் மநமொன்றி லுறைக்கி லதுவா மாதலினற்  
ருக்கு மநத்தை மநத்தாலே தள்ளி யேறித் தள்ளுவின்றி  
யாக்க முழிவில் பதம்விரைவி லடைவாய் மநத்தை மநத்தாலே  
நீக்க வலதார் தகைமைத்தா நிருப னிறுத்து நெறிபோல. 14

பிறவிக் கடலிற் காதலெனும் பெருவாய் முதலை பிடித்தீர்க்க  
விறவுச் சுழியாற் சுழலுமவர் கிதய நாவா யெட்டாவா  
மறமுற் றுளத்தை யுளத்தாலே மாய்த்துப் பிறப்பில் வருந்தாம  
லுறவுற் றுனைநீ யுய்விப்பா யுயிர்க்குப் பிறரா லுய்வுண்டோ. 15

எந்த வெந்த வாதனைக ளிதயத் தெழுந்த வையெல்லா  
மந்த வந்த விடத்தழிக்கி லதுவே மாயைக் கழிவாகு  
முந்து போக பேதமென மொழிந்த விருவா தனைவிட்டு  
வந்த பாவா பாவங்கள் மாற்றி விகற்ப மறமகிழ்வாய்.

16

வேறு.

அறிபவற் றுசை யறிலது தானே யலித்தையு மருமுமாண் டது  
வாம், பொறிபயி லாசை துன்பமா நிராசை புகலரு முத்தியா  
மின்பம், பிறிவறு தனது முயற்சியா லுண்டாம் பேதைய ருண்  
டெனு மலித்தை, செறிதரு பொய்யாய் நாமமாத் திரமாய்ச் சித்  
தெனத் தேர்ந்திடி லிலதாம்.

17

என்றஹு மிராம னலித்தையின் செல்வத் தெழுந்தற நெருங்கு  
மிங் விருடா, னென்றுமிங் கின்றி யெவ்வகை நீங்கு முரைத்தரு  
ளின்னநீ யென்ன, வன்றவ னுரைப்பான் வன்றுயர் முட்சேர்  
வன்புகக் குழியின்மன் னுயிரை, யொன்றவீழ்த் ததனோ டொக்க  
வீழ் மாயை யுண்டெனீ னுண்மைநோக் கில்லை.

18

பிறப்பெனு மாயைக் கரையதா யெங்கும் பிறிவறு பெரும்  
பொரு டோன்றி, லிறப்புறு மாயைக் கிச்சையே கூடிவா மிதனுடை  
நாசமே லீடு, கிறப்பில்சுக் கற்பஞ் சிதைத்திடி லிதுதான் நேய்ந்  
திடுஞ் சித்தெனுங் கதிரோன், புறப்படி லிதய விசம்பில்வா தனை  
யாம் பொங்கிருள் போமெனப் புகல.

19

கண்டன வனைத்து மாயையே யென்றாய் கண்ணெனுந் தத்து  
வத் தாலே, தண்டற வதுதான் கரைந்துபோ மென்றாய் தத்துவ  
மாவதே தென்ன, வெண்டவ னுரைப்பான் காண்பவற் றிடைசென்  
றெய்திடா தெக்கணுஞ் சமமா, யுண்டென லாகி நாமமற் றுயர்ந்த  
வுணர்வுதற் பரமமா முணர்வே.

20

இவையெனு மனைத்துஞ் சிற்றந் மாகி யிறப்பிலாப் பிரமமே யென்று  
நவையுறு நாமநாக் கற்பனை யில்லை நாசமும் பிறவியு மென்னு



மகையெலாம் புலந மூன்றினு மில்லீ யறுவகை விகாரமு மில்லைக்  
கவையறு சமமாங் குறிபெறு மறிவு மாத்திரங் காணநின் னுளதால்.

கேவல மாகிக் கேவல கொளியாய்க் கேடறு சுத்தமாய் விரிவா  
யோவலி லறிவு மாத்திர மாகி யுறுதுய ரொன்றுமற் றுறி  
மேவரு மிரத மனைத்தினுக் கொத்து விகாரமற் றுளபொரு ளிடத்தே  
தாயறுந் தனது நினைவையே விரும்பித் தன்வயத் தெழுந்ததோ  
ரறிவு. 22

செப்பிய வறிவு முடிவில்சங் கற்பஞ் செய்ததிற் சென்றிடு மிதுதா  
னிப்பிர மத்தின் மதமதா மிதனுக் கண்ணில்சத் திகளுள வாகுங்  
கப்பிலா தெங்கு நிரந்தராஞ் செய்யுங் கடுமையா மிம்மந் தனிலே  
யப்பிலே தோன்றுந் திரைகள்போற் பேத மாகிய வல்லபந் தோன்  
றும். 23

உள்ளுறு சங்கந் பத்தினுற் றேன்று முள்ளமற் றதனினு  
லொடுங்குந், தள்ளுறு காற்றா லெழுந்ததிக் கொழுந்து சமீப்பதுங்  
காற்றினுற் போல, நள்ளுறு பிரம மன்றுநா னென்று நாடுதன்  
மநத்துறு பந்த, மெள்ளுறு மிடமும் பிரிவிலாப் பொருளே  
யாமெனு மழுத்தமே வீடாம். 24

மடமையுந் துயரு மவயவ நிறைந்த வடிவமு முடையனு  
னென்றே, படர்தரு மவற்றிற் கேற்றபன் னடையாற் பாசமும்  
பந்தமு முளதாஞ், சடமுறு மிவற்றி லேதுமொன் றல்லேன் றசை  
நாம் பென்புந் ரல்லே, னுடலின்மே லான பரமநா னென்னு முறுதி  
யோர் மாயைசெற் றுணர்ந்தோர். 25

தானலா தான வுடன்முதற் பொருளிற் றுனெனும் பாவனை  
யாய, ஐனமா மாயை யுணர்விலோர் விதிக்க வுள்ளதா முணர்வு  
ளோர்க் கிலதா, மாநத நினைத்த தைம்பொறி யியற்று மன்னவர்க்  
கமைச்சர்போல் விரைவி, லானநன் மதியான் முயற்சியாற் போகத்  
தாசைவா துனையேவோ ரனுப்பாய். 26

என்னுடை மைந்த ரென்னுடை நிதிநா னிவனவ னிதுவது  
வென்னு, மின்னுடை நிலைமை யிந்த்ராசா லத்தால் வீங்கிய வாநனை  
யோக்கும், நன்னுடை நிலையஞ் ஞாநமா நிலைபோய் நாசமா யையிற்  
கருத் தொழிவாய், நின்னுடை வடிவி லவற்றைநீ யென்றே நினைவி  
லார் போல்வருந் துவதென்.

27

முகமாய்ச் சடமாய்ச் சகாசகங் களிலே மூழ்கியோர் பயனற  
வருந்துந், தேகமார் நீயா ரகோவகோ வீதோர் சித்திர மிருந்தவா  
காண, யேகமாய் மெய்யா யிலங்கிய பிரம மெங்குமா யிருக்கவுந்  
தோன்றாச், சோகமாய்ப் பொய்யாய் விளங்குற மாயை தோன்றுற  
திருக்கவுந் தோன்றும்.

28

பழகநன் மணிகள் பற்றிபாய் நிறங்கள் பற்றறப் பற்றுறும்  
படிபோன், முடிவறு தொழிலிற் பின்விருப் பின்றி முடித்தியென்  
றருந்தவ வசிப்ட்ட, னெடிதுரைத் தலுமே பரத்துவ கேனாய் நிறை  
குணத் திராகவன் கேட்டு, மடியறு விதய பங்கய மலர்ந்து வசிப்ட்  
டனை ரோக்கியீ துரைத்தான்.

29

அற்புத மீதொன் றிருந்தவா நென்னே யம்புய ஞானஞ்  
லாலே, வெற்பினம் பிணைப்புண் டறநெரி வதுபோல் வெழும்பொய்  
யா மாயையா லுலகம், பற்பல துயரம் பயில்வதாந் திரணம் பருவயி  
ரத்தின்வன் புறல்போ, லுற்பவ மிலங்கு மதனினை லேற்கு முறுதி  
யை யென்றுமீட் டுரைப்பான்.

30

ஈதுமோ ரைய மென்மநத் துளதா வியம்பிய லவண்ணு  
மன்னன், மாதுய ரடைந்த தென்னெனக் கேட்ப வசிப்ட்டமா முநி  
யதற் குரைப்பான், நீதகன் மநத்தா வியற்றலா லந்தச் செயல்பய  
னுடல்புசித் திலதா, லோதுறு மந்த மன்னனோர் நாளி லுபவநத்  
தொருவனு யிருந்து.

31

இருதயத் துணர்வான் பிதாமகன் குருவா மிராசுரு யஞ்செய்  
வோ மென்னாக், கருதிய மநத்தான் மகத்தினுக் குரிய கல்பைக



ளானத்துமுண் டாக்கிச், சுருதிதூல் வழியே சாலையிற் புஞ்று  
துறவரை வரித்தருச் சித்து, வருதிரென் நிமையோர் களைமறை  
மொழியால் வரவழைத் தாரழல் கிளப்பி. 32

கடவுளர் முனிவர் மறையவர் பூசை கடைப்பிடித் தாரொரு  
வருடர், தொடர்புற நடத்தித் தன்பொருண் முழுதந் தொலைவுறத்  
தாநமா வழங்கித், திடமுறு மந்த்தான் முடித்தபின் பகலுஞ் சென்  
றது விழித்தன னிதனா, லிடவிய மஹே துன்பவின் பங்க ளெய்  
துறப் புசிப்பதென் றுணர்வாய். 33

சித்தன தியல்பு செப்பட்டக் கேண்மோ திருந்திய லவணன்  
முன் னெய்தி, வித்தையான் மயக்கஞ் செய்துள சித்தன் மீண்டு  
போ யொளித்தன னாகே, யித்தனை செயலுங் கண்டுட னிருந்த  
வெம்மையீ தென்னென வினவ, வத்திறல் வேந்து மியாவருங்  
கேட்ப வகத்துணர்ந் துரைத்தன மனைத்தும். 34

சங்கிது புகல விராகவ கேட்டி யிராசகு யத்திலே லவணன்,  
பாங்குறு மந்த்தாற் றொருத்தவா யாரும் பன்னிரு வருடம்வன்  
றுயறிற், நீங்குறு வருத்த முறு தலான் மகவான் சேணினின் றொரு  
வனை யேவ, வாங்கவன் சித்த னாகியே லவணற் கருந்துய ரளித்து  
மீண் டகன்றான். 35

மற்றுமொன் றுரைக்க வள்ளலே கேட்பாய் மடமையாம் பூமி  
யேழ் பதமா, முற்றுள ஞாந பூமியேழ் பதமா மொழிந்தவிப் பதங்  
கடம் மிற்றும், பற்றுள வாகு மொன்றொடொன் றளாவிப் பயில்  
வன பதங்கண்மட் டிலவா, மற்றமில் சொரூப நிலபெறல் வீடா  
மதினமு வுறுதனா னெனலே. 36

அடக்கமற யுரைத்தே மஃதறிந் தவர்க்கு மறிகிலா தவர்க்குந்  
குறிக, டொடக்கமில் சன்மர்த் திரமதா மறிவின் சொரூபரின்  
றசைவிலர் தவரே, விடற்கருங் காம் முதற்பகை கடந்தோர் மெய்

யறி விலார்கடப் பரியோர், துடக்குறு காட்சி விதத்திலீழ் ழறிவே  
நோக்கருஞ் சொருபத்தி னழுவுல். 37

சொருபம்விட் டகலன் மோகமாம் வேறு சொல்லிட முன்பு  
பின் பில்லை, யொருபொரு ணீனையை யொழித்துமே லப்பா லொரு  
பொரு ணீனைவுறி லந்த, விருபொரு ணடுவு ணீனைவற விருக்கு  
மிதுசொரு பத்தியல் பிதுதான், மருவுநற் பனைமாண் டசைவில்கற்  
போலாய் வருநனாச் சுழுத்திதீர் வடிவாம். 38

நானெனும் பிரிவும் பேதமு மற்ற நல்லறி வாயசை யாத  
மாநத நிலையே சொருபமா முன்சொன் மடமையாம் புவிபதங் கேட்  
யீனமாம் வந்து நனவுமே னனவு மியன்றமா நனவுமந் நனவி [பா  
லானதோர் கனவுங் கனவுமிக் கனவி லடர்நனா வஞ்சுழுத் தியுமே. 39

இத்திறமேழு மோகமாய் நெருக்குற் றிவைபல பெயர்களை யெய்துஞ்  
சித்திலே நின்றோ ரறிவுபே ரின்னிச் செறிமல மின்றிமேல் வந்து  
வத்தியா நிற்குஞ் சித்தச் சிவாதி வருபெயர் செயல்களுக் கிடமாய்  
வித்துரு பமதாய் நின்றிடு மதனா ல் விதைநன வாழுதற் பதமே. 40

இதுவறி வுக்கு முதலவத் தையதா மிதத்தூறப் பிறந்தபின்  
னிவனா, னிது வென தெனப்பண் டிலாமையா னொய்தா யெழுந்  
துள் வறுதியே நனா, மிதுதனை யொழிய விவனவ னானே யிது  
வது வென்னதென் றென்னு, மிதுமுதற் பிறப்பிற் றொடர்ச்சி  
யாய்ப் பருக்கு மிந்தரிச் சயம்பெறு நனவாம். 41

அறிந்துள தெனினு மறிகிலா தெனினு மழுந்துறத் தானா  
வாகிச், செறிந்துள நனவிற் சித்தராச் சியமே செய்வது நனாக்கனா  
வாகு, மெறிந்தகா னலினீர் சுத்திகை வெள்ளி யிருமதி யிடைமுதற்  
பலவாய்ப், பிரிந்தபே தக்க ணைவிலே பழகும் பெற்றியாற் கனவு  
பல் விதமாம். 42



அற்பகா லத்தி லகேகமாஞ் செயல்கண் டறிந்தன மெனும்  
கந வழிந்து, முற்படு செயலை நினைவது கநவா முந்துகண்  
டதனைநா என்கு, பிற்படக் காணும் பொருள்களை மறந்து பெரும்  
பொழுது துணர்வுற நோக்குஞ், சொற்பந நவவு போனந வுக்கே  
தோன்றுமிச் செயல்கநா நநவே. 43

அறுவகை யவத்தை யகற்றிய சீவ னடைந்துள் வவத்தையி  
னியற்கை, யுறுசட மாகி மேல்வருந் துயர்கூ ருணர்வுள் தாமிது  
சுழுத்தி, துறுபு வ நங்க ளிதனிடையிருளிற் றெழுவுறு மிப்பத  
மேழும், பெறுவன பேத மொன்றுதா றாகும் பேதைமை யவத்தை  
யிவ் வேழும். 44

வேறு.

ஞாநபூ மியைமுடிவிற் பேத மாக் நவிலுவர்வா தியரவற்றி  
னமக்கு நல்ல, தானதிவை யிவையறிதன் ஞாந மாகு மறிந்தவிவற்  
றந்தமே யழிவில் வீடா, மானமுறு சுபம்விரும்பல் விசார மெய்தன்  
மஞ்சிறுக லுண்மையிலே மன்னி நின்ற, லீனமறு சங்கற்ப மறல்ப  
தார்த்த வெண்ணமறுத் திடறுரிய மிவையே ழாகும். 45

இவையறிந்தோர் மோகமெனு மனற்றில் வீழா ரிவற்றியலா  
முத்திவரி விடர்மீண் டில்லை, நவையுறுமோ கத்தொடுநா மடைவ  
தென்னே நல்லோரா னன்னாலா னன்றா ஞாநச், சுவைபெறுது  
நிராசையினு லென்று நாடல் சுபம்விரும்ப லாகுமிந்தச் சுபேச்சை  
முற்றிக், கவையுறுநல் லோரியற்கை யாசா ரங்கள் கைவருதல்  
விசாரமாக் கருதல் வேண்டும். 46

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார மென்ற விரண்டுகிறை  
தலும்விடயத் திச்சை மாற்றி, நினைவுகூவி வதுசித்தஞ் சிறு வாகு  
நிகழ்த்தியவிம் மூன்றா லு நெஞ்சந் தன்னில், யனைதருமங் விராத்தி  
யினு லுண்மைப் போத மன்னுதலே யுண்மைநில மருவ லாகு

மனையனவிந் நான்காலு முண்மைப் போதத் தழுந்தியயற் சங்கமற்  
லசங்க மாகும். 47

அறைந்தபத மைந்தாலுந் தானும் போதத் தழுந்தியவின் பத்த  
மைவாற் புறனு முள்ளு, முறைந்தபதார்த் தங்கண்மறந் தயலோர்  
வன்பா லுணர்வதுவே பதார்த்தநினை வொழித லாகு, நிறைந்த  
விவை யாறாலும் பேதம் போக்கி நிலைபெறுதற் சபாவத்தே நிற்க  
றானே, மறைந்தபொருள் வெளியாக்குந் துரிய மாகு மாசமுசீ  
வனின்முத்தர் வழியீ தாகும். 48

சொன்னதன்மே லுடலிறந்த முத்தர் மேவுந் துரியாதி தப்பத  
மார் துரியச் செல்வந், தன்னுணர்வாற் றினையறிந்த பெருமை  
சான்ற தலைவனா லெய்தலுறுந் தன்மையாகு, மன்னியவிப் பத  
மடைந்த சீவந் முத்தர் மகிழ்ச்சிமறுக்கத்தழுந்தா மரபி னாலே,  
யந்நியர்சொல் வழிதுயில்விட் டெழுந்தார் போல வடுத்தனசெய்  
குவர்செய்யா ராகி வாழ்வார். 49

இஞ்ஞாந பதமேழு மிகவும் புத்தி யெய்தினர்க்கல் லது  
தோன்ற விலற்றை யெய்தி, லஞ்ஞாந மிலேச்சனே யெனினுந்  
தேகி யதேகியெனி னும்முத்த னைய மில்லை, மெய்ஞ்ஞாந மென்பது  
தான் மறத்தின் கட்டு விடுதலிது பெறிலிதுவே வீடு பேறும்,  
பொய்ஞ்ஞாநக் கானலினீர் முதலா மோகம் பொய்யெனப்போ  
மடமையும்பொய் யென்னிற் போகும். 50

தனையறியு சிட்டையுளோர்க் கெய்த லாகுந் தத்துவபூ மிக  
ளறிந்த தலைமை மேலோர், நினைவுந்தா ழுவுமுரியார் பொறிக  
ளென்னு நெடும்பகைவென்றோ ரழியா நிலையி னின்றோர், துனை  
தருபல் லுயிரிற்றைஞ்ச மேலாய் வாழுஞ் சரேத்திரரு ந்ரேத்திரருந்  
துரும்பாய்த் தோன்று, மனையபெரும் பதம்பெற்றோ ரவரே யாகு  
மல்லாதோர் பவக்கடலி லமிழ்ந்தா நிற்போர். 51



உளமொடுஞ் முபாயமே யோக மாசு முணர்வுறுபு மிகளிந்த  
வுபாய மாசும், உளமிகுமிப் பூமிகளா லன்றி யிந்த மாதேவ பெரிய  
பத் மருவ லாகா, உளவறநீ நான்ருன்வே ரென்று மின்றி யபே  
தமா யநாமயமா யமூல மாகிக், கிளர்சுகமாய்ச் சாந்தமா யறிவா  
யொன்றாய்க் கேடின்றிப் பெயரின்றிக் கீழ்மே லின்றி. 52

பாவனையு மபாவனையு முதலு மீறும் பற்றுமுள தும்மிலதும்  
பலவுந் தேசு, மேவறிவு மடமையுமென் றிவைக ளின்றி விண்ணிலே  
யிருப்பதாய் விசால மாகி, யாவதுமா யன்றாகி மந்ததால் வாக்கா  
லெட்டரிதா யின்பத்தி லின்ப மாகி, யோவரிய நிறைவினிறை வாதி  
யாசை யொழிவிடமாய்த் தன்னாற்ற னுணரு மொன்று. 53

வேறு.

எழுவகையாம் பூமியினுந் பெறும்பிரம மிதுமாயை யேற்றங்  
கேண்மோ, விழுமமுறு லவணன்றான் மெய்ம்மந்து முன்கண்ட  
லிந்தச் சாரந், பழுவமநக் கண்ணாடி பயில்கின்ற வுடலொடும்  
போய்ப் பார்க்கிற் கண்ணிற், நழுவுறுங்கொ லெனுமமைச்ச ருட  
னெண்ணித் தானையுடன் சமைந்து போனான். 54

தென்றிசைசென் றனன்மீட்டுந் திக்குவிச யஞ்செய்யச் செல்  
வான் போல, முன்றிகழும் விந்தகிரி முற்பட்டான் வடக்கொழிந்த  
மூன்று திக்கிற், னின்றிவளர் வநமெல்லாஞ் சுற்றின னனினொந்  
தான் சூழ லொன்றி, லன்றுகரு தியகருத்து வடிவெடுத்த தெனப்  
பழைய வடவி கண்டான். 55

காலனகர் நிகராமக் கடியவநத் துலாவுதலுந் கடையர் செய்  
கை, போலவன்முன் சஞ்சரித்த தலங்களுமச் சேரிகளும் பொருந்  
தக் கண்டான், சாலவியந் தானந்தக் கடையர்கடைச் சியர்குழல்  
டப்பா வண்ண, ஞாலநர பதிகோக்கி வியப்பினுன் மநமயக்க  
நண்ணி நின்றான். 56

கருத்தயருந் துயர்கரைப்பக் கண்கரைந்து மெய்கரைந்து  
கதறா நின்ற, விருத்தையர்தங் கூட்டத்தின் மிகமெலிகால் வாய்  
விட்டு விம்மி விம்மி, யொருத்திமுத னுளிறந்த தன்கிளைஞர் பெய  
ரெல்லா முரையா நின்ற, பெருத்தநெடுங் குரலாலே யிவ்வாறு  
புலம்பினாள் பேத மாக.

57

மாறான விதியாவென் மடிவிட்டு மடிந்துபோ மைந்தர் காளோ  
வேருகி யெத்தார மேகினீர் யார்முகத்தே விழிக்கின் நீரோ  
கூறான செங்குன்றின் மணிமாலைத் தோளாலே குளிரப் புல்லி  
யாறாத வென்னெருப்பை யாற்றுவா யோமகளே யந்தோ வந்தோ.

முன்னஞ்செய் தவத்தினுற் றேடாத மானிதிபோன் முன்வந்  
தெய்திப், பொன்னனார் நின்குலத்தோ ரவர்மயல்விட் டென்  
மகளோப் புணர்ந்து வாழ்ந்த, மன்னனா மருமகனே மறந்தனையோ  
மதிமுகத்தை வந்து காட்டாய், \*பின்னொந் யகவுனக்கென் பேதை  
செயுஞ் சிறுபிழையாற் பேதித் தாயோ.

59

வன்பிறவிப் பேராற்றில் வல்வினையா ஞந்திரைகள் வந்து  
கூடித், தன்பிறவி யரசியற்கை தவிர்த்தெமது தையலுக்குத் தலைவ  
னாகிப், புன்பிறவிப் புலையரைப்போற் புதலத்துப் புந்தரானும்  
புன்மை பூண்டான், மின்பிறவி நிற்கரிது மிகக்கொடிது மிகக்  
கொடிது விதியே யென்றாள்.

60

என்றமுது வவள்புலம்பி யிசைத்தவெலா நனிகேட்ட லவனா  
னாகே, நின்றனாதன் சேடியரா லவடுயரத் தனையாற்றி நேயத்  
தோடுங், கன்றியசின் னிடரேது நீயாரின் மகளாரின் காத  
லோரா, ரொன்றமொழி வறமொழியென் றிவன்வினவப் புலைக்  
கிழத்தி யுரைப்ப தானாள்.

61



ஈதுபுலச் சேரியிதி லொருபுலைய னென்கணவ னிவனுக்  
கிக்கோர், மாதாபிநற் தனளவளை யிந்திரன்போ லொருமன்னன்  
வந்து சேர்ந்தான், போதுநெடும் புணர்வித்த விதியாலே யவண்  
மூன்று புதல்வர்ப் பெற்று, னேதுறுநல் வினைபோலத் திவினைவர்  
தென்கிளைஞ ரிறந்து போனார்.

62

நெடுங்காலம் வாழ்ந்ததற்பி னீலமுகிற் றுளிவறண்டு நிலனீர்  
சுண்டிக், கடுங்கால னிகர்கலியாற் றிசைதிசைபோய்க் கடைய  
ரொலங் கழிந்து போனார், நடுங்காசின் றனதுயருந் தனிமையுமே  
துணையானே நாங்க ளென்ன, வடுங்கால கேல்வேந்த னமைச்ச  
ரைப்பார்த் ததிசயித்தா னவச னாகி.

63

வேண்டுவன கொடுத்திவளை வெந்துயர்தீர்த் தந்ககின் மீண்டு  
மேவி, நீண்டவுல கத்தியல்பு மாயையின்வல் லபமுமவ னெடிது  
கண்டான், காண்டகைய பரம்பொருளு நாமுரைப்ப வறிந்தமைந்  
தான் கருணை வள்ளா, லீண்டியவிம் மர்மாயை கடப்பரிய வன்  
மோக மியற்றுங் கண்டாய்.

64

இலதுளதா முளதிலதா மிம்மாயை வல்லபத்தா லென்ன  
லோடுங், கலநமுறு சொற்பநத்திற் கண்டதெலாஞ் சாக்கிரத்திற்  
கண்ட தென்னே, குலமுநிவ வெனக்கேட்ட வள்ளலுக்கு முநி  
யுரைப்பான் கொடிய மாயை, யலகறுமோ கம்புரியுங் காதிக்கைத்  
யாலிதுமே லறிய லாகும்.

65

காகதா லீயம்போல் வாதனையின் வசத்திலுளங் கலந்து நிற்கு  
மேகமுறத் தம்மிற்று மென்றுணர்வி னிலைநின்றோ ரியம்பா நிற்ப  
ராகலினுன் முன்னாளிற் சித்தனாற் புலச்சேரி யாகக் கண்ட  
மோகமதே பின்னாளுந் கண்டதுவே றன்றுநா மொழிந்த வேந்தன்.

மன்னவன்கண் டுளகநலின் மதிமயக்கந் தன்னையே மலையின்  
சாரா, லன்னவரு நன்னினைவா லறிவுற்றார் லவணனா மறிவின்

ரோற்றந், துன்னிவரு கடையர்மநங் களிற்றோற்றந் கடைய  
 ரொனத்.தோன்றும் போத, மின்னர பதிமநத்திற் ரோன்றியதான்  
 மாமாயை யேது செய்யா. 67

தோன்றியவை விளக்கத்தா லுண்மையா மைம்பொறிக்குந்  
 தொடர்பாய் நிற்கு, மான்றபதார்த் தங்களெலா மறிவினா லொழிந்  
 துண்மை யாக மாட்டா, வேன்றறிவா னறிபொருளா மிரண்டி  
 னிடை யறிவானுக் கியைந்த ரூப, மூன்றியறி பொருளறிவா  
 னறிவிலிவை யுற்றிடுவ துயர்ந்த வீடு. 68

ஒரிடம்விட் டோரிடத்தே யுள்ளமுறி லவற்றினடு லுண்மை  
 யாகிப், பேரிலதா யுணர்விலதாய்ச் சடமிலதா யதுநீயாய்ப் பிரியே  
 லென்றுங், கூரியபுந் தியினலே யுகித்துக் குடும்பியெனுங் குறிப்பை  
 மாற்றித், தூரியதாம் படிமநத்தின் றுவக்கறுத்து விருந்தபடி  
 துணிந்து நிற்பாய். 69

பிறப்பிறப்பாம் பூட்டைதனைப் பிணித்துழற்றும் வாகுனையாரும்  
 பெரிய பாச, மறப்பெரிய முயற்சியின லறுத்திடுவாய் பரமமா  
 மறிவின் முன்னே, புறப்படும்பொய் யாமுள்ளம் புவநவிகற் பங்க  
 ளெனும் பொய்யைக் காட்டுஞ், சிறப்புளவிண் ணிலதாயு மிலதான  
 நீலநிறஞ் செறிவ தேபோல். 70

சோகமுறு சங்கற்ப நாசத்தான் மமாளிற் ரொன்று தொட்ட  
 மோகமெனு மூடுபனி விட்டகலுஞ் சரற்கால முதிர் வந்தான்  
 மாகம்விளங் குவதென்ன நல்லறிவு மாத்திரமாய் மாயா தாகி  
 யேகமாய் வடிவின்றிப் பிறப்பிறப்பி லாப்பிரம மிலங்கு நொய்தாய்.

3. உத்பத்திப் பிரகரண இதோபதேசம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—516.



## 4. திதிப் பிரகரணம்.

### 4—1. சுக்கிரன் (பார்க்கவன்) கதை.

எழுது வோனு மெழுதிடமு மெதிர்காண் பொருளு மிலதாகி  
வழுவி லாத விண்ணிடையே வந்து தோன்று மோவியந்தான்  
பழுதின் மேவுந் தனைத்தானே பாரா நிற்கும் பலபொறியு  
நழுவு துயிலி னுலன்றி நகவான் மேவுங் கருவொக்கும். 1

கரியாய்ச் சமமாய் நொய்தாகிக் கலந்த விகற்பந் தீரறிவிற்  
பரியா நின்ற வுலகமெலாம் பற்றி பாய்தல் கண்ணடியிற்  
தெரியா நின்ற பொருள்போலாஞ் செறிகா ரணகா ரியமின்றிப்  
புரியா நின்ற வுலகெல்லாம் பொலிந்து பிரமத் திடையிருக்கும். 2

சொன்ன வுலகங் களுக்குருவந் தோன்றா நின்ற மாத்திரமாம்  
பிந்ந மின்றி யாவையுமாய்ப் பேரா வறிவாய்ப் பெருவிண்ணாய்  
மன்னு பிரம மொன்றென்றே வருந்தி முயன்று பாலிப்பா  
யன்ன நிலையே கைவந்தா லிலவற் றுள்ள மறிவுருவாம். 3

கீற்றுப் பலசே ரொருகற்போற் கிளருஞ் சகங்கள் செறிபிரமந்  
தோற்றப் படுமா லிரண்டென்னத் தொடர்கா ரணம்பே நிலாமையி  
லாற்றச் சகமென் றென்றிலதா மறியே யுளதா மனைத்துலகுந் [னா  
தேற்றப் பிரமத் திருக்குமியை தெளிய வெள்ளி கதைகேட்பாய். 4

முன்ன மொருநாட் பிருகுமுரி முதுமந் தரமால் வரைச்சாரன்  
மன்னு தவஞ்செய் யுழியவன்றன் மைந்தன் மதிமான் மதியினையோ  
றன்ன தாதை கழற்பிரியான் றனிமெய்து ஞாந மஞ்ஞாந [ன்  
மென்னு மிருபார் வையினடுவே யியங்கா நின்ற பெரும்பதத்தோன்.

செறியந் தரத்தே நிற்கின்ற திரிசங் குவைப்போற் சுக்கிரனு  
மறியோ டறியா மையினடுவே யமரு நாளி லவன்றூதை  
பிறிவில் சமாதி யுறநிற்பப் பிரியா வெள்ளி தனியிருந்து  
வெறிய விசும்பை நோக்குதலும் வண்மா தொருத்தி வார்க்கண்டான்.

மந்தா நிலத்தா லசைகின்ற மந்தா ரஞ்சும் மலர்க்குழலா  
 டந்தா வளத்தின் பிடிபோலத் தனியே வரலு மெதிர்நோக்கிச்  
 சிந்தா வசன யவள்வடிவைத் தியாரித் திருகண் முகிழ்த்திருந்து  
 முந்தா நின்ற வேட்கையினுன் முடிவின் மனோராச் சியமுயன்றான்.

பொன்னாட் டணங்கே யிவளந்தப் பொன்னாட் டியானும்  
 போய்ப்புகுந்தே, னின்னாட் டமர ரிவர்போற்ற வெழில்கூர் சிங்கா  
 தந்திலிவன், மின்னாற் செறியு முகிலென்ன வேந்தா மிவனைச்  
 சூழ்ந்துமதன், றன்னாற் களிக்கு மரம்பையர்தஞ் சமுக மிவையென்  
 றுளத்துணர்ந்தி. 8

இமையோ ரிறையை யிவன்வணங்க விவனை யவனு மிறைஞ்  
 சியபின், னமையா வீன்ப வின்னாட்டி லகலா துலவு மவ்வளவிற,  
 சுமைகார் கொங்கை யரம்பையருட் சொன்ன வவண்முன் றேன்  
 றுதலுங், கமையா வன்பாற் கண்களிப்பக் கண்டா னவளுங் கண்  
 னுற்றான். 9

இருவர் விழியு நீனைவுகளு மேக மாக வுறப்பற்றி  
 யுருகு மளவிற சங்கற்பத் தொன்றும் பிழையா வுயர்வெள்ளி  
 கருகு மிருண்மூ கெவென்று கற்பித் திடலுங் கற்பாந்தப்  
 பருவம் போலு மிருள்கூழ்ப் பலரு மகன்றார் பலதிசையும். 10

அன்னா ளிவனை வந்தணைய வுழகார் தருநீ ழலிலொருபாற்  
 றுன்னா முயங்கி யோருயிராய்த் துன்ப மில்லா வீன்பத்தி  
 னன்னா ளாகச் சதுரியுக் நாலு நாலு நடந்ததற்பின்  
 முன்னும் புரிந்த தருமமெலா முடியு முடியு மெனுங்கருத்தால். 11

விழுந்தான் புலந மண்டலத்தின் மெய்யை மறந்தா னிவன்  
 ழிவன், கொழுந்தார் மதியின் கலைசேர்ந்து குளிர்த்த பனியாய்  
 நெல்லாகிச், செழுந்தா ணெல்லைத் தசார்ண தேச மறையோன்  
 சமைத்தருந்த, வெழுந்தா துவுமாய்ச் சுக்கிரன்வந் திவன்பா ரியை  
 பான் மகவானுன். 12



அன்னன் முரிவர் தொடர்ச்சியினு லரிய தவமோர் மதுக் காலம், பொன்னார் வரைகுழ் வந்ததெனையே புரிந்தா னவனங் கொருபெடைமான், நன்னு லொருசேய் நரகடியாய்ச் சாத னு னவனன்பாற், பின்னா நின்ற பேதைமையாற் பேரா வுண்மை நிலை பெயர்ந்தான். 13

மற்று மளவில் பிறவிகளின் மருள்வா தனையாற் பிறத்திறந்து முற்று முயர்க்கு கையின்றடத்தோர் முரிவன் மகவாய் முரியானான் பற்று முயிர்போய் முதற்காயம் பவந னு லும் வெயிலாலும் பெற்று வளர்த்த பிருகுலின்பாற் பெரிது முணங்கி பென்பாகி. 14

பிருகு முரிவன் பெருமையினுற் பிணங்கு மிருகம் புள்ளினங்க ளருகு மணுக லறமண்மே லங்க முழுதுங் கெடாதிருப்பத் திருகு மரந்தீர் சமாதியிலே தெய்வ வருட மாயிரம்போ யிருகண் மலரத் தவமுரிவ னிட்ட மகவை யெதிரோக்கி. 15

அறத்தின் வடிவா யஞ்சலிசெய் தருகே யிருக்கு மகற்காணன் வறக்கு முடலின் கங்காளம் வறுமை வடிவா யெழுந்ததென நிறக்கு நிர்ப்பாக் கியம்வடிவாய் நிற்ப தென்ன வெதிர்கிடப்பத் துறக்கு மரத்தான் பிருகுவெணுந் துய்ய தவத்தோன் நனிரோக்கி.

மென்றோல் போர்த்த வெலுப்புமனை வெளிக டோறுந் தித்திரிப்புள் சென்றோ வெது முதாருகை செறிபு மண்டே கத்திரள்க ளொன்றோ டொன்று பாய்வதுக்கண் டுற்ற ாறென் னெனவறிவா னின்றோர் கிலன்றுஞ் சினனென்றே நேய மைந்தன் தனைநினைந் தான். 17

அடைத்த காலத் தன்றியென் தரிய மகவை யகாலத்திற் றுடைத்த காலன் தனைக்கணத்திற் றுடைப்ப னென்ன விடைப்பா லிடைத்த வாபோற் பிருகுமுரி வெகுண்டு சாப மிடநினைப்பக் [கன் கிடைத்த கால னடுகடுங்கிக் கிளராம் பூத வடிவெடுத்து. 18

வதந மாறுங் கரமாறும் வாளுங் கயிறுங் குண்டலமும்  
பதந கவசத் துடன்மேவிப் பரந்த சேனை புடைகுழ  
விதந முரியை வந்தனுகி வேண்டிக் கொள்வான் மெத்தென்ன  
நிதந மூல மெனுங்கால னிமல முரிவற் கிவைபுரைத்தான். 19

நன்ற நியதி பாலிக்கு மியாங்க ணின்னை யீறில்லா  
வான்ற தவத்தார் றுதித்திடுது மல்லா தில்லை யாதலினுற்  
சான்ற தவத்தை வெங்கோபத் தழலாற் சுடுத நகவன்றூற்  
ரோன்று மூழிக் கறலுமெமைச் சுடாது நின்சொற் சுடவற்றோ. 20

குடும்ப வலையிற் பிணிப்புண்ட கோடா கோடி யுருத்திரரு  
நெடும்பங் கயக்கண் மாதவரு நிலையா மென்னுற் ரெலைவுற்றூ  
ரிடும்பை யுலகி லெனைக்கடந்தா ரில்லை யாரு மெனக்கிரையாம்  
படும்பல் லுயிரு மியாம்படுத்தல் பகுதி யாய பழநியதி. 21

எமது விதியன் நிர்நியதி யென்று முள்ள படியாகு  
மமல விழியிற் செய்வோனு மருந்து யோனு மிலவாகும்  
விமல மல்லா விழிக்கிவர்கண் மிகவு முளவாம் விதியுத்தார்  
றமது நினைவாற் பல்லுயிருஞ் சரிக்குங் கற்ப முடிவிற்போம். 22

கற்ப தான் மறைதருகிற் கண்ண தெங்கே சிரத்தையதாய்  
நிற்ப தெங்கே யுயர்வெங்கே நெடியோர் விளங்கு மிந்நெறிக்கே  
யற்ப ரான குருடரென வயர்வ தென்னத் தம்வினையா  
லுற்ப விக்குஞ் செயல்பாரா துருத்துச் சபிக்க வுரியாயோ. 23

மநமே புருடன் மற்றில்லை மநத்தின் செயலே செயலாகுங்  
கநசீ வரத்தார் சீவனுமாங் கவார்சிச் சயத்தார் புந்தியுமாஞ்  
சினவு மபிமா நத்தாலே தீய வகங்கா ரமுமாகுந்  
தனது விகற்ப சாலத்தார் ருனே சகமாந் தனிமநமே. 24

ஆத லாலுன் புதல்வனுந் யிலவில் சமாதி யமர்ப்போதிற்  
காத லாலே சுக்கிரனுங் காயந் தன்னை யிவணிருத்தி



மீதில் விச்ச வாசியெனும் விண்ணுட் டணங்கை மேவியபின்  
னோது புலியிற் றேசார்ண வெருவே தியன்பா லுற்பலித்து. 25

வேறு.

கோசல தேசந் தன்னிற் கொற்றவ னாகத் தோன்றி  
வீசலர் வந்ததி னூடே வேடனா யுதித்துக் கங்கை  
மாசல மருவு பாரின் மராளமாப்ப் பெளண்ட ரத்திற்  
பேசரு கிருப னானுன் பெருங்கதிர் குலத்து வந்து. 26

சாலுவ நாட்டிற் பாது மந்திரத் தலைவ னானுன்  
மேலுயர் கற்ப காலம் விஞ்சையர் வேந்த னானுன்  
வாலுணர் வுளதா யக்கோர் மாநவன் மதீல யானுன்  
சேலுகள் சவ்வீ ரத்திற் சேர்ந்தசா மந்த னானுன். 27

திரிகத்த தேசந் தன்னிற் றேடுகச் சைவ னானுன்  
முருகர்கூழ் வேட ஞரின் மூங்கிலா ரணிய மாநா  
னரிணத்தோர் பிறப்பாய்ச் சீர்ண சாங்கலத் தமர லுற்றான்  
விரிவில்கூழ் பனையின் காட்டில் வெஞ்சினப் பார்த ளானுன். 28

இவ்வண்ண மந்த யோகி யிழிவுயர் வாக வெய்தி  
மைவண்ண மந்தி னாலே வாதனை வயத்தி னின்று  
மெய்வண்ணக் கங்கை மாட்டோர் மெய்முகிக் குமார னாகிப்  
பொய்வண்ணப் பொறிக ளென்னும் புன்பகை யறுத்து வென்று. 29

வரிசடை பலவுங் கட்டி வாசுதே வப்பேர் மேவிப்  
புரிதவத் தெண்ணா றுண்டு பொருந்தின னினது மைந்தன்  
றிரிதரு களவை யொத்த சித்தத்தின் மயக்கந் தன்னைப்  
பரிவுறக் காண்டி யென்னிற் சிற்கணுற் பார்த்தி யென்றான். 30

காலனீ துரைப்பக் கேட்ட கலைமுகி ஞாநக் கண்ணுற்  
பாலகன் செய்கை யெல்லாம் பார்த்தனன் கணத்தி னெல்ல  
மேலதா மொளியாற் றோற்ற மாத்திரம் விளங்கி நல்ல  
சீலமார் புந்து யென்னுந் தெளிந்தகண் ணடியிற் பாய்ந்த. 31

வானதிக் கரையி னின்று மந்தரச் சார லிற்றன்  
மேனியில் வந்து சார்ந்த மெய்ம்முரி வியந்து சால  
வ்ருமில் காலன் றன்னை யொன்றலா வேண்டு கோளா  
லானதோர் காத வில்லா வருமுரி பகர்வ தானான்.

32

முழுதுணர் தரும நீதி முதல்வனீ கால மூன்றும்  
பழுதறத் தெரிதி நீயே பாலராய்ப் பாம ஞாந  
மெழுதலி லிளைஞ ராகு மெம்மனோ ரென்ற லோடுங்  
கெழுதகை யுலகை நக்குங் கேடறு நிலைமைக் காலன்.

33

மாதவன் கையைப் பற்றி மந்தரக் கந்த ரத்தின்  
மீதகன் றமர ராற்றை மேவின னிவரி லாங்கே  
பேதமாம் வாச தேவப் பெயரோடு மிருந்த சேயைக்  
காதலான் முரிவன் கண்டான் காலனு மிதனைச் செய்தான்.

34

இங்குற்ற சமாதி நீங்கி யிவனெமைக் காண்க வென்று  
சங்கற்பஞ் செய்த லோடுஞ் சமாதிவிட் டிவரை நோக்கி  
வெங்குற்ற மில்லா மைத்தன் பணிதலும் விரும்பி யாருந்  
துங்கத்தோ ரொருகன் மீது மூவருஞ் சூழ்ந்தி ருந்தார்.

35

வாசுதே வப்பேர் மைத்தன் மற்றிவர் தம்மை நோக்கித்  
தேசுடை யுமது நல்ல தெரிசுநப் பேற்றி னாலே  
மாசறு தவத்தா னூலான் மகக்களாற் றந்ததாற் போகா  
வேசறு மோகந் தீர்த்தே னிதிவழ தின்பஞ் செய்யா.

36

என்றுரை செய்தோன் றன்னை யியன்முரி யினிது நோக்கி  
நன்றுயர் ஞாநஞ் சேர்க நவைதரு மடமை தீர்க  
வுன்றனக் கென்ற லோடு மூருக்கண் ணிரண்டு மூடிப்  
பொன்றலின் ஞாநக் கண்ணுற் புராதந மெல்லாங் கண்டான்.

37

நீத்தன பிறவி யெல்லா நிமிடத்தின் ஞாநக் கண்ணுற்  
பார்த்தபின் வியந்து சொல்வான் பகுதியா மிகுதி மோகங்



கோத்தனூ லங்க ளாகிக் கோரவென் மறத்தி னூடே  
யாத்தமாய் வளரா நின்ற தகோவகோ வீதொன் றென்னே. 38

கற்பன வனைத்துங் கற்றேன் காண்பன வனைத்துங் கண்டே  
னுற்பவத் தநேக் கால முழன்றவெந் துயருந் தீர்ந்தே  
னற்பய னறிவைப் பெற்றே னுமினி யைய வேகி  
யெற்படர் மந்த ரத்தி விருக்கின்ற வுடலைக் காண்பேம். 39

கருமமே யேது வாகுங் காயகங் காளந் தன்னை  
யிருகணு னோக்கி யின்ப மெய்துங் கா னினைந்தே னியாது  
மொருசெயல் வேட்கை யில்லை யொழிப்புறு செயலு மில்லை  
வருதிரா லென்ன வன்னார் மந்தரங் கணத்திற் சேர்த்தார். 40

முந்துறு சகத்தி னெல்லை தெளிதரு மூவர் தாமும்  
வந்துழி முன்னேச் செந்ம மருவிய வுடலை மைந்த  
னந்தமின் மகிழ்வா னோக்கி யருந்தவப் பிதாவை நோக்கி  
யிந்தவன் கங்கா ளங்கொ லீன்றுநீ வளர்த்த தென்றான். 41

பின்னரு முரைப்பா னைய பெறலருஞ் சுகங்க ளாலே  
முன்னநீ வளர்த்த காய மொய்துய ரனைத்து மாறி  
யின்னல்கூடர் காத லைய மிதாகித மெல்லா மின்றி  
மன்னிய சுகம தாகி மறமிறந் திருந்த தன்றே. 42

மறமிலா நிலையி னன்றி மன்னுயிர்க் கின்ப முண்டோ  
கநமுறு சுகசம் போகக் கடலிலே திளைக்க லாகு  
மநகபே ரறிவு சாந்த மறிவுளோர் தாப நீங்கித்  
தனதுயர் நிலையா மிந்தத் தனியுடல் வாழ்ந்த தன்றே. 43

அருந்தவப் பயனா லிந்த வற்புதங் கண்டே னென்ன  
விருந்தவக் கால னோக்கி யிவ்வுரை யிகந்து மாற்றிப்  
பொருந்திய வுடலின் மன்னர் புரிபுகு மதுபோற் புக்குத்  
திருந்திய வசுரர்க் கெல்லாந் தேசிகச் செய்கை செய்வார். 44

என்றுசுக் கிரணே யேவி யிவரிரு வரையும் வாழ்த்தி  
நின்றுழி மறைந்தான் கால னீத்தவர் மறுகி நின்றார்  
பின்றைய வாசு தேவப் பேருறு கருத்தை நீக்கி  
வன்றகை வெள்ளி முன்ன மருவிய வுடலிற் புக்கான்.

45

வினையது உயர்தி னாலே வெள்ளிசே ருடலந் தன்னைத்  
தனைநிகர் பிருகு வேத மந்திர சலத்தா லாட்ட  
நனைதலு நாடி யெல்லா நயம்பெறப் பிராணன் றாங்கி  
யினையவ னெழுந்து தாதை யடிபணிந் தருகு நின்றான்.

46

பிருகுவு மைந்தன் றாலும் பிறங்குமந் தரத்திற் காநிற்  
றிருகிய சித்த மென்னுந் தீப்பகை தீர மாற்றி  
வருதிரை யிலாத நீர்போன் மாசறு நிலையில் வாழ்ந்தார்  
கருணைமா முகிலே யென்று கற்றுணர் வசிட்டன் சொன்னான்.

47

#### 4—1. சுக்கிரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—563.

#### 4—2. தாம வியாள் கடர் கதை.

மீண்டுரை செய்வான் முற்றும் விசாரத்தோர் தொழிநீர் நெஞ்சோர்  
நீண்டதோர் மநநம் விட்டோர் நிகழ்சுக வறிவை யுள்ளோர்  
பூண்டுள காட்சி தன்னிற் போய்போய்க் கொள்வ கொண்டோர்  
காண்டகு தன்னைக் கண்டோர் காணாதோர் தனைக்கா னாதோர்.

1

சீவனா யிருந்து காணுஞ் சிற்பர தத்து வத்தே  
மேவிய நலவை யுற்றோர் வெம்பவ மோக மார்க்கத்  
தோவலில் சுழுத்தி யுற்றோ ரோர்முறிர் நிராசை யாலே  
பாவனை நலனிற் நீக்கிற் பயிலும்வா தனையை மாய்த்தோர்.

2

வாதனை வலையைச் செற்று மறப்பந்த மாற்றி விட்டாற்  
காதல்செய் தேற்றின் வித்தின் கலங்குநீர் தெளிவ தென்ன  
மேதகு விஞ்ஞா நத்தான் மெய்மையாஞ் சபாஹ் தானே  
யேதமற் றொளிரு முன்ன மியம்பிய வியல்பி னோர்க்கே. 3

சங்கஞ்செய் மயல்போய்த் தொந்தந் தவிர்ந்தொன்றைச் சார்வ தின்  
சிங்கிசெய் கூட்டி னின்றிஞ் சேணுறச் செல்லும் புட்போற் றிச்  
றுங்கமோ கத்தி னின்றிற் தூய்மறம் வெளியிற் போந்து  
பங்கமா மையந் தீரப் பற்றெனு மனைத்தந் தீரும். 4

ஆன்றவம் மறம்பூர் ணத்தை யடைந்துபூ ரணவெண் டிங்கள்  
போன்றுற விளங்கு மிந்த நிலையிலே பொலிவுற் றோர்கண்  
மூன்றுமூர்த் திகளாந் தேவ முதல்குக்குங் கருணை செய்வ  
ஞன்றிய விசாரத் தாலே யுயர்பொரு ளெய்த வேண்டும். 5

உலகெது நாமா ரென்ன வுற்றுநின் றுணரு மட்டுங்  
கலகமார் பிறவி மோகங் கங்குல்போன் மூடி நிற்கு  
மலகறு முலகுந் தாமு மழிவில்சிற் சோதி யென்றே  
சலநமில் கண்ணுற் கண்டோர் தத்துவ நிலைமை கண்டோர். 6

அகிலசத் தியுமா யொன்றா யநந்தமா மறிவு தானே  
சகலபா வனைக்கு முள்ளா மெனக்கண்டோர் தம்மைக் கண்டோர்  
பகர்வுறு நானு மில்லை பிறிதிலை பரமே யுண்டென்  
றிகமுற வுள்ள தில்ல திடையுறக் கண்டோர் கண்டோர். 7

முயல்வறத் தாமே தோன்று மொய்திசைப் பொருள்க டம்மின்  
மயலறச் செல்லுங் கண்போன் மாசறு நீரார் புத்தி  
செயல்களிற் செல்லு மன்றே தெளிந்துபல் போகந் துய்த்தாற்  
றுயர்செயா தறிந்து சேர்ந்தாற் சோரருந் தோழ ராவார். 8

நெறியிடை வந்தோர் கூட்ட நெறிசெல்வோர் காணு நேர்போற்  
செறிதரு போக மெல்லாஞ் சேநநர் காண்ப ரன்றே



யறிவிஞன் மநதை வென்றோர் ரற்பமே பெரிதாய்க் காண்பர்  
பிறகது துயரா மென்றே பெரியன போகம் வேண்டார்.

9

நலங்கிய சிறைதீர் மன்ன னகர்மட்டு மகிழ்வு கூரு  
மலங்கல்வேல் வெற்றி வேந்த னவநியுஞ் சிறிதென் றெண்ணுங்  
கலங்குறு மநதை வெல்வோர் கைகையாற் கால்கள் காலா  
லிலங்குபற் பல்லா லங்க மியாவுமிப் படிமுன் சேர்க்க.

10

பகைமந வெற்றி யல்லாற் புகக்கடல் வங்க மில்லை  
வகைபடு முலகிற் செல்வர் வரிசையோர் மறுவி லாதோர்  
மிகையுயர் புருடர் கீர்த்தி மிக்கவ ரென்போ ருள்ளக்  
குகையிடைத் தொழில்க ணஞ்சார் கொடுமநப் பாம்பைக் கொன்றார்.

மநமெனும் வினையை வென்றோர் மலரடி முடிமேற் கொள்வா  
மினநர கங்க ளென்னு மிராச்சியத் திருந்து வாழ்ந்த  
முனமுறு பால மென்னு மும்மதக் களிற்றி னாலுங்  
கருமயற் படைக ளாலுங் கரணமாம் பகையை வெல்வாய்.

12

துனிமநச் செருக்கு மாய்த்துத் தொடர்பொறிப் பகையை வெல்லிற்  
பனிபடு பதுமக் காண்போற் படர்ந்தவா தனைகண் மாளுந்  
தனியறி கொன்றே யென்று சாதித்திம் மநம்வென் மட்டுங்  
கனியிருள் செறியும் பேய்ப்போற் கருத்திலவா தனைவந் தெய்தும்.

13

மந்திரி யெனலா முண்மை மருவுறும் விசாரத் தாலே  
யிந்திரி யங்க ளென்னு மிடர்ப்பகை யறுத்த லாலே  
தந்திரி யெனலா மிட்டஞ் சமைத்தலா லேவ லாளா  
நொந்திரி கிலாத வுள்ள நோக்கிய லிவேகத் தோர்க்கே.

14

ஆலிக்கு மின்பத் தாலே யன்புறு மனைவி யாகும்  
பாலிக்கு மியல்பி லாலே பாக்க தந்தை யாக்குந்  
சேலிக்கு முறுதி யாலே தேடரு நட்பு மாகுந்

தூலிக்கும் வினைக ளில்லாத் தூய்மநம் விவேகத் தோர்க்கே.

15

நல்லன தூல்க ளாலே நல்லன நெறியை நோக்கி  
நல்லன தியாநஞ் செய்து நல்லது பவத்தை நண்ணி  
நல்லன சித்தி நல்கு நல்லதாய்த் தன்னை மாய்த்து  
நல்லதோர் தாதை யாகி நல்லவர்க் குள்ளந் தானே.

16

துணிவுறு திடமாய்ச் சாலத் துகளற நோக்கி யாதும்  
பிணியறக் கண்டு ஞாநப் பேருணர் வுணர்த்தப் பட்டாற்  
பணிவுறு மிதயந் தன்னிற் பழுதிறன் குணத்தி னாலே  
மணியென விளங்கா நிற்கு மாசறு முள்ளந் தானே.

17

மந்மணி பேதச் சேற்றின் மறைந்தொரு வுருக்குந் தோன்றக்  
கருமுறு விவேக நீராற் கழுவினாற் சித்தி காட்டும்  
வினவுறு விவேக வன்பான் மெய்ம்மையை மதியாற் கண்டு  
சினமுறு பொறியை வென்று தீர்வரும் பிறவி தீர்வாய்.

18

இச்சிறத் திவனா னென்றே யிறுகிய வறுதி வீணு  
மத்திறம் புந்தி யாலே யழுத்தமா யகற்றி மற்ற  
மெய்த்திறம் பற்றி நீயா மதினின் று விழைந்த செய்வாய்  
பொய்த்திற மறத்தி னோடே புகித்தவை பந்த மாகா.

19

வேறு.

தாம னோடுவி யாளிக டாசுரர் சாரு நீதியை நீயனா காதொழி  
வீம பாசதி டாசுரர் நீதியை மேகி வேதனை தீர்க்கென யோதலு  
நாம மேபகர் தாநவ ராரென ஞாந வீரன்வ னாவிட மாமுரி  
யாம தோதிட வாநா மாகிய தேது நீயதின் மேவென யோதுவான்.

சஞ்ச நித்தயர் பாதல மேவிய சம்ப ரப்பெய ராரெனா தாந  
வன், வஞ்ச முற்றிய மாயையில் வாழ்பவன் வன்ப டைக்கட லாலம  
ரேசனை, யெஞ்ச லித்திட வாநவர் தாமுமே யிவன்சு முத்தியி  
லாகிய போதினும், விஞ்ச வம்பர மேவிய போதினும் வெம்பி  
யெற்றினர் தாநவர் மாளவே.

21

ஆய வன்பைய நிந்துயர் சம்பர னொரு வன்றுரு மன்றிறன் முண்டிக, னேய விக்கிவர் தம்படை முன்செல வேவி னன்பெரி தக்கெவ ரும்பட, மேய வண்டர டர்ந்தன ரென்றலும் வேக மிஞ்சிய சம்பரன் வந்திட, மாயை விஞ்சைசி றைந்தவ னென் றெதிர் மாகர் நின்றிட வஞ்சியொ துக்கினர். 22

மேரு கந்தர மும்பர டைந்தனர் வீதி யெங்கும் ரம்பையர் நின்றழி, யாரு மின்றிய விந்திரன் றன்பதி யீசன் வென்றபு ரங்களெ னும்படி, நேரு மக்கிசொ ரிந்துதி ரும்பின னீடகன்டள வந்தனர் பின்றையு, மூருள் வந்தன ரென்றுபெ ரும்படை யோய்வி லன்பெரி துந்தினன் விஞ்சையால். 23

ஆவ தாகிய தாநவர் பற்றற வாதி தேவர்கண் மோதினர் மற்றது தாப மாயசு ரேசன்வி தித்துள தாம னோடுவி யாளக டப்பெயர் மூவர் மாயையி னால்வர லுற்றவர் மூரி மேருவு லாவுவ தொப்பவர் பாவ நாவுச வாதனை யற்றவர் பாச மாமபி மாநரி னைப்பிலர். 24

சாதல் வாழ்தல்க ளிப்புறல் சோர்வுறற் ரும வாகைகொள் வெற்றிக டோல்விகள், போதன் மீடல னைத்தையு நாடலர் போர் செய் வோரைமு ருக்குவர் கேவல, மாத லாலிவர் பற்றலர் சேனை யை யாசு கக்கொட ழிப்பர ழிப்புரூர், பாத லாசுரன் வெற்பினர் வேலையர் பாரு ளாரிவர் பிற்செல வேவினான். 25

தாந வாதிபன் விட்டநெ டும்படை தாள்க ளோடுகி ரித்திரன் வந்தென, மீன வேலைப ரப்பில்வி ரிந்தென மேவி னார்கள்கி ருட்டிமு டிந்தென, வாந நாடரு மப்படி வந்தனர் வாயு வோடுநெ ருப்பும் லைந்தென, வான சேனைகண் முட்டியு டன்றன வாந லான்மறு கற்பம்வி னைந்ததே. 26

ஆயு தங்களெ ரிந்துநெ ருக்கிட வாக மெங்கும்வி முந்தன வெற்பென, மாயு மக்கமு மிழ்குரு திக்கடன் மாதி ரக்கட தும்பிய லைந்தன, காயும் வஞ்சர டர்ந்துமு டிக்கினர் காது மும்பர்த ளர்ந்



தோட வுற்றனர், சாயு மண்டர்கள் பின்னொடர் வுற்றனர் தாம  
னும்பிற ருந்திசை முற்றுமே. 27

உம்ப ரோடிம ஹைத்தமை கண்டில ருந்து மூவரு நின்றதி  
ரும்பினர், சம்ப ராகரன் முன்புற வந்தனர் சங்க வாநவ ரென்செய  
லென்றுகொ, டம்பு யாசநன் முன்புற டந்தன ரன்பி னோடுப  
ணிர்தபு கன்றனர், வெம்பு தீரிகர் சம்பரன் வஞ்சமும் வெங்கண்  
மூவர்து ரந்துதொ டர்ந்ததும். 28

வேறு.

கேட்ட நான்முக னஞ்சலென் நிவ்வுரை கிளத்தா  
னீட்ட மாகிய வருடமோ ராயிர மிறந்தால்  
வாட்டு சம்பரன் போரிலே யரியினுன் மடிவான்  
லீட்டு மவ்வள வுஞ்செயத் தக்கது விதிப்பாம். 29

என்ற தாமனும் வியாளனுங் கடஹென் பரைச்  
சென்ற ஐழ்த்தமர் செய்வது திரும்புவ தாகத்  
தொன்று தொட்டுநீர் தொந்திக்கின் வாதனை தொடர்ந்து  
நின்ற கண்ணடி நிழலென மறத்திலே நிற்கும். 30

நிலபெ றும்படி நானெனும் வாதனை நின்றல்  
விலபு குந்தபுள் ளாமென மூவரு மடிவர்  
கொலைசெ யற்கெளி தாசையே யுயிர்க்கெலாங் கூற்றாய்த்  
தொலைவி றுன்பமா நிராசையே துன்பமி லின்பம். 31

வேறு.

வாதனைப் பாசத் தாலே மன்னுயி ரெல்லாங் கட்டுண்  
டேதமா மந்தப் பாச மிறுகுமே லிடரைச் செய்யும்  
வேதனை யிலதாந் தீர நடுவுமேல் வேட்கை யாலே  
தீதிலோ ரனைகங் கற்றோர் தீரென் னினுங்கட் டுண்பார். 32

விலங்குறு சிங்கம் போல வேட்கையா ஹயர்த்தோர் தாழ்வர்  
கலங்கன்மி னென்று தேதா கண்டுழி மறைந்த பின்னர்  
புலன்கொள வனைத்துங் கேட்ட பங்கார் பொன்னுட் டெய்தி  
நிலங்கிழிந் தண்டம் பீட ரெடியதுந் துமியோ டார்த்தார்.

33

ஆர்த்தன கேட்ட வந்த வசரர்பா தலத்தி னின்னும்  
வேர்த்தனர் பொங்கி வந்து வெம்படை யமரர் மீது  
தூர்த்தனர் காலம் போக்குஞ் சுரர்பொரு துடைந்து போகிப்  
பேர்த்தும்வந் தமர்செய் தோடிப் பின்னும்வந் நதனைச் செய்தார்.

34

இவ்வகை பலவு பாய மிறந்தநீள் காலஞ் செய்ய  
வைவரு திடம தான நானெனும் பழக்கத் தாலே  
மெய்வா நானென் னானும் வேட்கையை விருப்ப முற்று  
ரவ்வகை யாலே யுள்ள மகப்பட்டு நின்ற தன்றே.

35

பயம்வந்து பிடித்துக் கொள்ளப் படர்தரு மோகங் கட்ட  
வயர்வுறு மாசா பாசத் தழுந்தியென் செய்து மென்னு  
துயருற விளைத்துக் காயந் தஞ்சுரு திருக்கு மாறு  
மயலுறு தநத்தா லின்பம் வருவது மெய்வா நென்றார்.

36

சந்தத மிவ்வா நெண்ணத் தனைப்புண்ட மந்தத ராகி  
யந்தமி நீர மின்றி யமரென்று லறவு மஞ்சிப்  
புத்திரொர் திறப்போ மென்றும் புசலிட மெமக்கே தென்றுஞ்  
சிந்தனை யாலே கெட்ட சித்தத்தாற் நியங்கிச் சோர்த்தார்.

37

வலியெலா மிழந்து முன்னே வந்தொரு பெயர்நின் றுலு  
நலிவுற மாட்டா ராகி நடுக்கினர் விறகு மாண்டாற்  
பலிதரு மலியை யங்கி டுதிட வல்ல துண்டோ  
வொலிதா ஷுறைத்தே னஞ்சி யோடினார் பொன்றிப் போனார்.

38

மாமனும் வியாளன் றுணங் கடனுமுன் சரித்த மார்க்கந்  
தோமறு முணர்வுண் டாகச் சொல்லினம் வினோதத் தாலே

மாமந மலிவே கத்தை வரம்பறப் பழகி விட்டார்  
பாமரப் பிறவித் துன்பம் பற்றா தித்த வண்ணம்.

39

இனையார் வியாய நீயிங் கெய்தலை யென்ற லோடு  
மனையவர் பரத்தி னின்று முதித்தா ரறிய வேண்டு  
முனைவகூ நென்றி ராமன் மொழிதலு முகின் சொல்வான்  
முனையுறு தாமன் முன்னோர் தோற்றமாத் திரமெய் யானோர்.

40

எதிருறு தோற்ற மெய்யா யின்கள்போ லிக்கு யாமும்  
விதியதாய்ப் புறத்தி லென்று மேவலம் வீர னேகின்  
மதியினு னெனலும் பொய்யே மதியினீ யெனலும் பொய்யே  
யிர்குரற் றுமன் முன்னு மவர்களுண் டெனலும் பொய்யே.

41

பரத்தின தொளியே மெய்யாய்ப் பாரித்தோர் சீவ சத்தி  
திரத்துறு சம்ப ரன்றன் றியாநத்தா லசைத்து மூன்ற  
யுரத்தவுல் லாச மேவிற் றுரைத்தவித் திறத்தி னாலே  
வரத்துறு மவரு நாமும் வாப்மையே யெங்கு மில்ல.

42

அறிவதா யறிவே மெய்யா யமலமா யனைத்தா யாறிப்  
பிறிவுறு வரவு போக்கில் பிரமமே யுளதா மந்தச்  
செறிபொருட் சத்தி தோற்ற மாத்திரஞ் சகமாய் நிற்கும்  
பொறிகள்பல் காட்சி பொய்யே பொருண்மெய்யே யென்று வாழ்  
வாய்.

43

4—2. தாம வியாள கடர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—606.



## 4—3. வீம பாச திடர் கதை.

இதுநமக் கிதுந மக்கென் நிரங்குறு பொல்லா வாழ்வா  
லுதவியோர் சாம்ப ரோனு முறப்பெரு துதார மிக்குச்  
சுதமுறு முலக மெல்லார் துரும்புபோற் காண்போர் தம்பால்  
விதநங்க ள்வினெத்தும் வாரா மிருகங்க ஞாலப்புந் நீண்டா. 1

உளத்துறச் சமட்கா ரஞ்சே நுண்மையை யுணர்வோர் தம்மை  
யளக்கரும் பிரமாண் டம்போ லட்டதிக் காளர் காப்பர்  
கிளப்பருங் குணத்தி லன்பாய்க் கேள்வியில் விருப்பா யுண்மை  
விளக்குறு வருத்த மிக்கோர் நரர்வின்னோர் மிருகந் தானே. 2

செயலருந் துயருந் றுலிஞ் செயத்தகாச் செயல்க ளாகா  
வியல்பலா வழியா லுண்ண விராகுவை யமுதங் கொன்ற  
தயலெலாம் வசமா யாபத் தனைத்தும்போ யென்று நன்றா  
முயலுநர் குணங்க ளாலே மொய்புக முழிதி னோர்க்கே. 3

ஒழிவறு முயற்சி தன்னு லாகத்தா லுயர்ந்த தூலா  
விழிவறு வியற்று வோர்கட் கெப்பய னெளிதி னெய்தா  
வழிபடு நன்னா லாளர் வருபயன் கருத்தாச் செய்யி  
லழிவறு முற்று முற்றி யளவறு பயனை நல்கும். 4

வருத்தமற் றச்சஞ் சோக மதமின்றி நன்னூற் பின்போ  
யொருத்தரா லேய லின்றி யுலாவுக நசிக்க டேண்டா  
வருத்தங்க ளநர்த்த மாகு மளவில்போ கங்க ளோயாம்  
பெருத்தரா பத்தாஞ் செல்வம் பேரின்ப நிராசை தானே. 5

இநிம்பைகூர் சங்க மின்றி யியற்கையா சார மெய்திக்  
குடும்பமார் துயர்சிற் தின்பங் குறித்திடாப் பெருமை யோர்க்கு  
நெடும்புகழ் வாணன் செல்வ நிறைகுண மனைத்து முண்டாய்ப்  
படுமபலன் வசந்த காலக் கொழுகள்போற் பலிக்கு மன்றே. 6

தவங்களாற் றெய்வ நீராற் சாத்திரங் களிஞற் போகாப்  
பவங்களை யுயர்ந்தோர் பாதம் பணிந்துபற் றறுக்க வேண்டு  
மவங்களாங் காமங் கோப மறவுந்தேய்ந் தியற்கை யான  
சுவங்களி னடந்து நன்னூற் றுறைநின்றோ ருயர்ந்த மேலோர். 7

நானெனும் பொருள்கா ணாதோர் ஞானவா காயங் காணர்  
நானெனும் பொருளைக் கண்டோர் ஞானவா காய மாஊர்  
நானெனு மகங்கா ரக்கார் ஞானவின் மதியை மூடி  
ஒனெனுப் பரம வாய்ப் பன்னமலர் வீரியா தன்றே. 8

மடிவறு பிறவி யென்னு மரத்திர ளெனநீ தென்னு  
நெடியபல் பணைக ணீட்டி நிரயமாங் காய்கள் காய்க்கு  
முடிவறு துயராங் கார முனையாக வினையா நிற்கு  
மிடியிலா ஞானத் தீயால் வேரொடும் வெந்து போமே. 9

என்றலு மிவ்வாங் கார மெவ்வுரு வுடைத்தெங் வாறு  
வென்றிட லாகுந் தேக மேவியு மேவா தாயு  
நின்றொரு காலம் வென்றா னேருறு பயனே தென்னு  
நன்றுணர் வள்ளல் கேட்ப ஞானமார் வசிட்டன் சொல்வான். 10

மூடகை யுலகி லிந்த வகங்கர மும்மை யென்று  
மேவரு மிரண்டு நன்றா மிகவுமொன் நீந மாகும்  
யாவதும் பரமு நாமே யீறில மெமைய லாதோர்  
பாஃனை யிலதென் றோரும் போதமே பரமங் காரம். 11

செந்நெல்வா லினுஞ்சற் றுகிச் செகங்களுக் கயலா யென்று  
மன்னுது மெனக்கொள் போத மற்றையாங் கார மாரு  
மிங்கில யிரண்டுஞ் சீவன் முத்தர்பா லிருந்தி டேற்றித்  
துன்னரு முத்தி நல்குஞ் சூல்வறு பந்த நல்கா. 12

கரசா னாதி மட்டா நானிது வென்று காணுந்  
திரமது தானே மூன்று மகங்காரு் செகத்தோர்க் கெல்லா

முரியதா மிகவும் பொல்லா துற்பவ மென்னு நச்சு  
மாமெழு மூல மாகும் வருந்தியு மொருக்க வேண்டும். 13

கொடிதிது கொடிது சாலக் கொடிதிதன் கொடுமை யாலே  
முடிவறு முயிர்க ளெல்லா மோகமுற் றறிவு கெட்டார்  
கடிதிலவ் விரண்டி னாலுங் கடிந்திதெவ் வளவு விட்டாய்  
படிவுறவ் வளவே யெய்தும் பரமமாந் தற்ப தார்த்தம். 14

ஏற்றமா மகங்கா ரங்க ளிரண்டினுற் பரம மெய்தி  
பூற்றமா மவற்றை சீக்கி யோரகங் கரமு மின்றி  
யாற்றலா னின்றி யென்னி லறவுயர் பதம தாகுந்  
தோற்றுட னானை னுமை சுருதிகள் சொல்லு முத்தி. 15

இதனியல் புரைக்கக் கேண்முன் னிசைத்துள தாமன் முன்னே  
ரதமுற மடிந்த பின்ன ரனையசம் பரன்வே கித்து  
மதமுறு மிமையோர் சேனை வதஞ்செய்வா னுபாயந் தன்னை  
விதமுற வினைய வாறு றினைந்தனன் விஞ்சை வல்லான். 16

தாநவ ரெனமுன் னஞ்செய் தாமனை முதலா மூவர்  
ஞாநமில் லாமை யாலே நானென தென்று பொய்யாய்  
வரநவர் போரின் மாண்டார் மற்றினி ஞாந நன்னுற்  
போனவர் விவேகத் தோராய்ப் புணர்ந்தமா யத்தாற் செய்வேன். 17

மெய்யுணர் வுறுத லாலே வெறும்பொய்யா மகங்கா ரத்தி  
னையுறார் விண்ணோர் சேனை நலிவுற வெல்லா ரென்னு  
மையுற மறத்தி னெண்ணி மாயையா லவரைச் செய்தான்  
மொய்யுறு வேலை தந்த மொக்குள்போன் மூவர் வந்தார். 18

அனைத்தையு மறிந்தோர் தம்மை யறிவென வறிவாற் கண்டோர்  
வினைத்தொட ரிலாதோ ரொன்றின் விருப்பமும் வெறுப்பு மில்லோர்  
நினைத்துள நிகழ்கா லத்தி வெய்திய நிலையி னிற்போர்  
தினைத்துணை யெனினு மைய மிலாதவர் தெளிவு சான்றோர். 19



பேரினான் வீமன் பாசன் றிடனெனப் பிரிக்கப்பட்டோர்  
சீரின லுலகை யெல்லாந் திரணமாய்த் தேருஞ் சுத்தர்  
போரிலே போமி னென்று சம்பரன் புகலப் போகி  
நேரிலா வமர ரோடு நெடுஞ்சமர் புரிய லுற்றார்.

20

எண்ணிலா வருடம் வெம்போ ரியற்றின ரிவர்க ணெஞ்சிற்  
றுண்ணென வெனதி யானூந் தோற்றர வுதித்த போது  
துண்ணறி வாலே யாமா ரென்று நோக்க லோடும்  
புண்ணிய மிலாதோர் வாழ்வு போலது பொய்யாய்ப் போகும்.

21

பன்மையாம் விசாரத் தாலே படரகங் கார மற்றோர்  
சந்மமே மரண மேயென் றஞ்சுறு சலிப்பி லாதோர்  
நிம்மல ரெளிதின் வந்த பொருள்கொள்வோர் சிகழ்ந்த வெல்லாந்  
தொன்மையா நவமாங் கண்ணூற் றுகளறச் சமமாய்க் காண்போர்.

ஆதலால் வீர ரான வவர்களா லமரர் சேனை

காதலாற் புசித்து மாய்க்குங் காமுகர் செல்வம் போலப்  
போதலே புரிந்து திக்கிற் போயொளித் துலக முண்ட  
மாதவா சரண மென்றே மாயினச் சேர்ந்த தன்றே.

23

அடைக்கலம் புகுந்த வாணோர்க் கஞ்சலென் றபய நல்கி  
விடைத்துவந் தமரின் மோதும் விண்டுவோ டரும்போர் செய்து  
படைக்கல நேமி யேவப் பாய்கன றீய்க்கத் தீய்ந்து  
தொடைத்துழாய் மார்பன் வாழந் தூயவை குந்தம் புக்கார்.

24

மற்றினி யிந்த வாற்றால் வாதனை யாலே பந்தம்  
பற்றுறு மதனை நீங்கிற் பந்தம்போம் விவேகத் தாலே  
புற்றறி வுண்மை சேரி லுளத்திலவா தனைபோம் போனூ  
லற்றமில் சித்த நெய்தீர் தீபம்போ லாகு மன்றே.

25

4—3. வீம பாச தீடர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—531.

## 4—4. தாகுரன் கதை.

~\*~\*~

ஒழியாத துயர்மாயை யெனும் பத்தை யொழிக்கந ராசமோ  
ருபாய மாகு, மிழியாத மெய்ஞ்ஞாநப் பொருளை யெல்லா மியம்பக்  
கேட் டயராம விதயங் கொள்வாய், பழியான போகத்தி னிச்சை  
தானே பந்தமா மதுவிடலே பரம மாகும், வழியான பன்னூலாற்  
பயன்கொ லென்ன வருந்தாம லிவ்வழியே வருதல் வேண்டும். 1

இன்பமிதா மின்பமிதா மென்ற வெல்லா மெரியெனநஞ்  
செனநினைக வேற்றத் தாழ்வாய்த், துன்புறுபோ கம்பலகாற்  
மேர்ந்து நெஞ்சிற் றேயாம லெளிதருந்திற் சுகமே யாகும், வன்பு  
பயின் மறத்தோற்ற ராச மாகு மறத்தினது ராசமே மகத்தாந்  
தோற்றம், நன்பரம ஞானிகனெஞ் சிறந்து போகு நடைவிலங்கா  
மறிவிலர்க்கு நவைகூர் நெஞ்சம். 2

ஆரந்த நிராநந்த மிரண்டு மில்லை யசைவுமசை வின்மையுமா  
மவையு மில்லை, யீரந்தீர் சத்தசத்தன் றிவற்றுக் கெல்லா மிடை  
யல்ல ஞானிமந மென்ற லோடுந், தானந்த மிலாவறிவா யுலகின்  
மேலாந் தத்துவத்தி லுலகிருக்குந் தன்மை தன்னை, ஞாநந்தான்  
வளர்பொருட்டா யுரைப்பா யென்று நாதனியம் பிடவசிட்ட  
னவிலவ தானுன். 3

வேறிலா தெவ்விடத்து மேவி நின்று மேவாம னுண்மையினால்  
வேறும் விண்போற், கூறிலாச் சிற்பாவ மெங்கு நின்றுங் கூறுபடு  
மவற்றென்றுங் கூடிப் பற்றாப், பேறிலாச் சங்கற்ப மனைத்து  
மின்றிப் பேரின்றி யழிவின்றிப் பேத மின்றி, யூறிலா வாகாயங்  
கோடி கூறு வுரித்தவற்றி லொருகூற்றை யொப்ப நொய்தாம். 4

நன்றிதரு முண்மைமுதற் பெயர்கள் பெற்று ஞானிகள் பா  
னிமலமா ஞாந மாகி, யொன்றுமல வருவான குடும்ப ரூப மொன்

றுகித் தனைத்தெரிவித் துணர்வே மெய்யாய்த், தன்றுணைச்சிங்  
மாத் திரத்துக் கயலற் றிந்தத் தொத்தாமத் தாமயமாஞ் சகங்க னெல்  
லார், துன்றுதிரை முதலாகப் பிறந்த வெல்லாஞ் சூழ்கடலில் வேறு  
காத் தொடர்ச்சி போலாம். 5

துனைதருபல் பிறப்பாகிக் கொடிதாய்ப் பொல்லாச் சுபாவமாந்  
தனையறியாச் சுமடர்க் கென்றுந், தனையறிந்தோர்க் கொளியுருவா  
யெல்லா மொன்றாய்த் தானாக வறுபவிக்குந் தன்மை யாலே, நினை  
வொடுசெய் வொன்செய்கை செயலிம் மூன்று நிகழ்விற்கும்  
பாவித்த நினைவுக் கெல்லா, மனையசுவை யாய்நிற்கும் பிறவிப் போக  
மருந்துவோர்க் கப்போக மாகி நிற்கும். 6

அத்தமந் முதயமில்லை யெழுத னின்ற லயல்போதல் வருத  
லெனு மனைத்து மில்லை, யித்தலத்தி லில்லையிலா திருக்க வில்லை  
யித்திறமாஞ் சித்துமல மில்லா மெய்யாய்ச், எத்தமுறு தானேதன்  
னிடத்தி னிற்குஞ் சொன்னநெறி யேசகமாய்ச் சொல்பே ராலே,  
மெத்தவெரு ரூபமாந் தற்சு பாவம் விரிந்தெங்குஞ் சிற்பெயரால்  
விளங்கி நிற்கும். 7

இன்னசுபா வந்தானே யொளியாய் நிற்கு மிருளாகு மொன்றாகு  
மீறில் கூறாந், தன்னுடைய தொழிலாலே தானே பூர்ண தத்துவம்  
விட் டிவனவகு னென்னுந் தன்மை, யுன்னியபா வனையாலே  
மெள்ளச் சீவ னுருவாகிக் குடும்பியெனு மூகத் தாலே, பன்னியநா  
நாத்துவத்தி லுழந்திப் பாவா பாவம்பற் றுதல்விடலாம் பதத்தி  
னிற்கும். 8

அப்பதத்தி னின்றபுரி யட்ட கத்தை யனவிலசை வால  
மைக்கு மமைத்தி டாதா, மிப்பரிசி னின்றரவே வடிவ மான  
வெழுபிறவி வகைமரீஸ யியற்று மெக்கு, மொப்பரிய தற்பிரம  
சுபாவத் தாலே யுணர்த்ததெலா மெழுதிண்டு மொழிக்கிப் போனது;



மெய்ப்படிவ மில்லாத விண்ணிற் கானல் விரிவதுபோற் சிதிரி  
னெவு விரிந்து தோன்றும்.

9

படர்மதத்தாற் றென்பிறர்போற் றேன்று மாபோற் பகுத்த  
லிலா வந்தத்திற் பாடற் தானே, யடர்பொய்போற் றேன்றியதாற்  
சுத்த மாநி யைம்புலு மேதொன்ற லறியா நின்றாய், தொடர்  
கின்ற வதுவந்த வாஃமா காகுந் தோற்றமெலாந் தானாகித் துன்னி  
நின்ற, விடமுடைய பரப்பிரம மிதுவே யீதிங் கிருப்பதுவும்  
பெயர்மலமா மிதினவே நில்லை.

10

பொருகடலிற் றிரைமூதலாய்ப் பிறந்த வெல்லாம் புனலாகி  
விளங்காமற் புழுகி யாமோ, பொருபொருளாம் பிரமமாத் திரமே  
யல்லா லுய்யமெனுகு கற்பனப்பே ரொன்று மில்லை, பெரியிடத்  
திற் குடுமாத் திரமே யல்லா விரண்டுண்டோ வவ்வகைபோ  
லென்று மொன்றாகு, சரிமையகிரி யாயோகப் பதத்தின் முற்றிச்  
சாதநங்க ண்ணிறைந்தவர்க்கே சாற்றல் வேண்டும்.

11

இயற்கைகுணஞ் சோதித்து முன்னே பின்னே யாவையுமாம்  
பிரமநீ யென்னல் வேண்டும், வியப்புறவா சையிலுழல்வார்க் கிவ்வா  
றேதின மீளாத தீநரகில் வீழ்த்த தாகுந், தியக்குறுபோ கத்தாசை  
தீர்ந்து புந்தி தெளிந்தமகத் தாவார்க்கே நிகழ்த் தோன்றும்,  
மயக்கமற வுணர்த்த லல்ல குருகைக் கிட்டா வருந்தியுந்தன் பிறப்  
பறுக்கு மகனு மாங்கே.

12

விளக்குமிர வியுமலரு முண்டா யுண்டாம் வீசொளியும் பகற்  
பொழுதும் விரையும் போலத், துளக்கமில்லித் துண்டாகி லுண்டா  
ஞாலந் தோற்றரவு மாத்திரமே சொருப மாகுந், கிளத்தபர மார்த்  
தத்தா வில்லை யென்னக் கேட்டலுமே பாற்கடல்போற் கெம்பீ  
ரத்தா, லளக்கரிதாய்ச் சீதளமா யமல மாகி யற்புதமா நின்மொழி  
யென் றண்ணல் சொல்லான்.

13

இம்மொழிக ளாலிமைப்போ திருளா மீள விமைப்போதோ  
வொளியாகு மிவ்வா ருகி, மைம்முதிலா லற்பமாய் வெய்யிற் சீதம்  
வந்துவந்து போகின்ற மழைநா ளொத்தேன், மெய்ம்முறியே யந்த  
மாய்ப் பலவா யொன்றாய் வீயாதா யளக்கரிதாய் விளக்க மெய்திச்,  
செம்முறையா மாத்துமதத் துவத்துக் கிந்தச் செய்தொழில்கள்  
வந்தவா செப்பு கென்றான். 14

மெய்யான பொருளுடைய வாக்கி யத்தின் மெய்ப்பொருளாய்  
முன்னொடுபின் விரோத மின்றிக், கையாரு நெல்லியெனக் காட்ட  
உல்ல கட்டுரையே யாமிங்கு கழறிற் நெல்லா, மெய்யான ஞானவிழி  
வெளியாய்ப் போதம் விரியவுதித் தாலென்சொன் மன்னும்  
வித்தைக், கையாரு வலிதெளிதென் றுள்ள வாறு கலக்கமற  
நிலைநின்று காண்டி யன்றே. 15

தன்னுருவ மாய்வதற்கே முயல்வ தாயுத் தமமான வலித்  
தையினற் சகல மான, வின்னலுறு குற்றமில்லா வித்தை யெய்து  
மெய்கணைகள் கணையாலே நஞ்சை நஞ்சாற், றுன்னுபகை பகை  
யாலே தீது தீதாற் றுடைப்பதுபோ லவித்தைதனைத் துடைத்தல்  
வேண்டு, முன்னியுறப் பார்த்தலுமே யிதன்சு பாவ மொழிந்து  
போய்த் தன்மாய்வா லுதவு மின்பம். 16

நனிமெய்யாய் மாயையில தென்றிவ் வாறு நாடுவாய் ஞானியாய்  
ஞேயம் பெற்றாற், றுனிசெயுமீ துளமாயை யறிதி யன்றே துகளிலா  
நற்போதந் தோன்று மட்டும், பனிமாயை யில்லையென வென்  
சொல் லாலே பழுதில்லா வறுதியுறப் பற்றி நிற்பாய், புரிதமுறு  
பிரமமே யெல்லா மென்று புந்தியிற்கண் டோர்முத்தி பொருந்தி  
னோரே. 17

பேதமுறு புந்தியே மாயை யாகும் பெரிதுவருந் தியுமிதனைப்  
போக்கல் வேண்டும், போதமுறு பேற்றினு லன்றி மாயைப் பொரு  
நதியின் கரைதோன்றாப் பொருந்தத் தோன்றி, லேதமுறு

மப்பதமே யிறவா வீடா மிம்மாயை பிறப்பிடமே தென்ன வேண்டாஞ், சேதமுறக் கொல்வழியே தென்று தேர்வாய் சிதைவுற்றா லிதனியல்பு தெரியு மன்றே. 18

யாதினிற்றேன் றியதென்றும் யாதீ தென்று மிறந்தநெறி யாதென்று மிறந்தாற் றேன்று, மாதலினால் வன்றுயரின் சாலையான் வலித்தையெனு நோய்க்குமருந் தருந்தச் செப்தாற், நீது பயில் பிறப்பென்னுங் கடலின் மூழ்காய் செறிகாற்றத் தன்னுரு வாஞ் சேணி றன்னும், சாதமுறத் திரிவதுபோற் றன்பாற் றேன் றுஞ் சத்தியின லாத்தமதத் துவனின் றெல்கும். 19

நொய்யநெடுஞ் சிற்கடறன் னிடத்தே யற்ப துடக்கத்தாற் கணம்விளங்கு துண்மை கோக்கா, லேயமறத் தற்பதமொன் றகண்ட மென்றே யழுந்துவா யக்கடலி லைசந்து சற்றே, மொய் யறிவாஞ் சிற்சத்தி கணகா லத்தின் முழுதுறுசத் தியினுலு முழங் கத் தோன்றித், துய்யவிடங் காலமொடு தொழில்கண் மூன்று தூயனசத் திகடம்மைத் துணையாய்ச் சேர்க்கும். 20

தனதுசுபா வத்தையறிந் தந்த மான தற்பதத்தி லிருந்துஞ் சிற் சத்தி தானே, யெனதுருவிங் வளவென்றே யறிவற் றுற்போ வெண்ணுறுமிப் படியுருவை யிதுபா விக்கி, லதுகதமா யப்பொழுதே பெயர்க ளெண்ணே யாதியாம் பார்வைகள்வந் தடையா நிற்குங், கருவிகற்பந் தருவடிவாய்ச் சித்து ரூபங் கவரிடங்கா லந்தொழிந் குக் கலந்த பற்றும். 21

நங்குரைசெய் சித்தினுடை யுருவந் தன்னை யாவருஞ்சேத் திரக்கியனென் றியம்பா நிற்ப, ராக்கதுவும் வாநனையைச் செய்யா நின்றே யதங்கார பாவனையை யடையா நிற்கும், வாங்கருமாங் காரமுரிச் சயிப்ப தாகி மலிகமுறு புந்தியா மலஞ்சேர் புந்தி, வீக்கிய கற் பனைவடிவாய் மற நெஞ்சாம் விகற்பமிரு மறம்பொறியா மெல்ல வந்தே. 22



கரசாண மயவுடலும் பொறிக ளென்பர் கவல்வுறவிப் படியன் றோ கலந்து சீவன், விரவியசங் கற்பமெனும் பாசத் தாலே வீக் குண்டு துன்பவிலை வீசப் பட்டுத், தாமறவீ னதையடைவே யடையா நிற்குஞ் சத்திமய மாமநமித் தன்மையாகிப், பொர வகங்கா ரதைமேவிக் கோச காரப் புழுப்போற்றன் னிச்சையினற் பூணும் பந்தம்.

23

தானேசங் கற்பித்துத் தந்மாத் திரத்தாற் றனிவிலையா முட் டொழில்க டன்னைக் கட்டக், கானேறு சிங்கம்விலங் குற்ற தென் னக் கவிலையினுன் மிகவுமநங் கரைந்து சோரு, மானாத மநம்புந் தி னூரஞ் செட்கை யகங்கரம்வா த்னையுடலம் பகுதி மாயை, யூனன மலங்கருமம் பந்தஞ் சித்த மோதவித்தை யிச்சையென வுரைப் பரன்றே.

24

அப்பரிசோ ரோரிடத்தி லோரொன் றாக வாசாபா சத்தினு லமைத்துச் சொன்ன, கொப்பரிய சகவிரிவா மிவற்றை யெல்லா முட்கொள்ளும் பலமிதனி லொன்று மில்லை, கப்புடைய நெடு வடத்தை வடத்தின் வித்துக் கரந்திருப்ப தொக்குமிடர்க் கவிலைத் தீயின், வெப்பமிகக் கோப்பபாம் பெடுத்து துக்க வேட்கையெனுங் கடற்றிரையான் மெலியு முள்ளம்.

25

பெருகியவித் துயர்களா லவச மாய்த்தன் பிதாமகனை மறந்து மிகப் பீடையுற்றுக், கருகியவிம் மந்தன்னை யளற்றி லானைக் கரையேற்றி விடுவதுபோற் கரையி லேற்றாய், வெருவுசரா மாண மெனும் விடத்தால் வெந்து மிகுநலந்தீங் கெனும்பகையான் மெலியு நெஞ்சுக், கருள்புரியா நரர்மனித வடிவ மான வரக்கரே யருள்வடிவ மான வள்ளால்.

26

இவ்வகையே சிற்பாவ சீவ பேத மியல்வடிவாம் பிரமத்தி னிடையே நின்று, வவ்வியபா வுனையாலே வந்த கோடி வாராகின் றனகோடி வருவ கோடி, தெய்வவரை யருவிநீர்த் துளிபோள்

வந்தோர் சிலர்பிறவி யொன்றிரண்டு மூன்று சேர்ந்தோர், நைவரு  
செந் மங்கன்சிலர் தூற்றின் மிக்கோர் நாடரிய பவஞ்சிலர்க்  
ணண்ணி நின்றோர். 27

சிலர்சிலர்கள் கின்னரர்கந் திருவ ரானோர் சிலர்விச்சா தருரா  
கர் திரளாய் நின்றோர், சிலரருக்க ரிமகிரணன் வருண னானோர்  
சிலர்பிரமன் திருநெடுமால் சிலனுப் நின்றோர், சிலர்மறையோர்  
சிலரரச ராகி நின்றோர் சிலர்வணிகர் வேளாண்மைச் செயலி  
னின்றோர், சிலர்விலங்கு பறவைகளுந் வனவாய் வந்தோர் சிலரிலை  
காய் பழமூலந் திரண மானோர். 28

சிலர்மயேந் திரசைலஞ் சைய மேரு தென்மலய மந்தாமாய்ச்  
சிறந்து நின்றோர், சிலர்கடம்பஞ் செம்பீரந் தாலஞ் சாலஞ் சிறந்த  
தமா லக்களாய்ச் செறிந்து நின்றோர், சிலருவரி தயிர்நெய்பாற்  
தருப்பஞ் சாறு தேனெடுநீர் பெருங்கடலாய்ச் சேர்ந்து நின்றோர்,  
சிலர்திசைகள் சிலர்நதிக ளாகி நின்றோர் சிலர்மேலோர் சிலர்கீழோர்  
சீவ ரானோர். 29

கையினு லறையுண்ணும் பந்து போலக் காலனு லறையுண்டு  
கணக்கி லாத, மெய்யிலே புகுந்தலுத்து விவேகம் பெற்றும் விரகி  
லார் சிலர்பிறப்பின் மீண்டும் வீழ்ந்தார், மையினுன் மூன்றுலகாம்  
பணி செய்து வருநிற்கும் போமாகி வளர்ந்து வாளாப், பொய்  
யினுன் மிகவிரியும் ஷேல யூடே பொருதிரைபோற் பரபதத்தே  
புரிந்த மாயை. 30

தெரிந்துணர்ந்தோ னிவ்வாறு செப்ப லோடுஞ் சீவன்ருன்  
மறப்பதத்தைச் சேர்ந்து நின்றும், விரிஞ்சனெனும் பெயர்பெற்ற  
தெவ்வா நென்று வித்தாரத்தா லுள்ளபடி விளம்பு கென்ன, விரிந்த  
மன்கேட் டலும்வசிட்ட னுரைப்பான் உள்ளா லந்தநெறி கேட்  
டலுமே யகில ஞாலம், புரிந்தநெறி யறிதியிதன் றன்மை யெல்லாம்  
புந்தியுறக் கேட்டுணர்வு பொருந்து வாயே. 31

வேறு.

திசைகால மாதிகளாற் றன்னுடைய சத்தியினுற் றிரியாச் சேவன் பசையான லீலையினுற் றிசைகால மாதிகளாற் பயின்ற மேனி யிசையாரின் றுளபோதே சேவனுக்குப் பரியாய மென்னப் பட்ட வசையான வாத்தினையின் வசத்தாலே யுலயமுதம் வந்து தோன்றும்.

செயல்செயலின் மைகளிரண்டுஞ் சேர்ந்தேழுந்த மரச்சத்தி செயலே மேவி, வியல்பின்புத றெய்தாகிச் சத்தவிதை யிரதத்தி லெழுவ தான, வுயர்தருவின் பாவனையைப் பாவிக்குங் கணத்திலே யுடனே யந்த, வியனலேவின் றன்னெறியா லந்தமநங் கந்தையினே  
33  
மேவு மன்றே.

பரிசவிதை யிரதத்தி லெழுவதாங் காற்றசைவைப் பாவித் துன்னும், விரிதருவின் காற்றிரண்டின் மெய்ந்நெருக்கி லேகின்றும் வெந்தீத் தோன்றி, யிருதிற்சச்சத் தப்பரிசற் திடமாகப் பழக்கமுறு மியல்பி னாலே, யருவதன்மாத் திரைமேவு மிம்முன்றி னுடன்மேவு  
34  
முள்ளந் தானே.

கணத்திலிர தத்தியல்பைப் பாலிக்க நீரறிவுக் கருத்தி லுண் டாங், குணத்தினையத் திறங்கொடுங் கூடுமநங் கணத்திலே குறித்து நாடி, மணத்தினைப்பா வித்தலுந்தன் மாத் திரத்தாற் பாரறிவு வருமிய் வாறே, தணத்தபூ தத்தன்மாத் திரம்வளைத்து  
35  
வளைத்துருவாய்ச் சகமாய்த் தோன்றும்.

திகழ்ந்தவனற் பொறியென்னத் திகழ்வுழவை விண்ணிலே தெரியக் காணு, மகக்கரமார் தொழின்மேவிப் புந்தியுடன் விதை யோடு மனுகியந்தப், புகன்றதெலாஞ் சேர்ந்துபுரி யட்டகமா யுயிர்களுள் பூவில் உண்டா, மிகுந்தகடுங் கூட்டாவாற் பாவிக்கு  
36  
மிகவிளங்கு மேனி தன்னை.



பாவனைமுற் றிடத்தூல மேனியாய் வில்வத்தின் பழம்போற்  
சித்த, மேவுகரு விற்பாய்ந்த பொன்னிறம்போன் மிகவிளங்கி  
விமல விண்ணிற், றுவாமுண் டாய்சிற்து மந்தவொளி தன்னுடைய  
சுபாவந் தன்னும், கேவலமேற் றலேகீழ்காற் பக்கங்கை நடுவயிருக்  
கினர்ந்தோ னாகும்.

37

முந்தியகா லத்தினால் வெளியாகி நின்மலமா மூர்த்தி யாகிப்  
புந்தியொடு சத்துவமொய்ம் புச்சாகம் விஞ்ஞாநம் பொறியு மேவு  
மந்தவவ னேயகில பிதாமகனாய் முழுதுணர்ந்த வயனா மன்னான்  
சுந்தரமா யுத்தமமாய்த் திகழ்கின்ற தன்வடிவைத் தோன்ற நோக்கி.

குன்றாத வறுகுணத்தோன் மூன்றுகா லமும்வெளியாக் குறிக்  
கும் வேதா, வொன்றாகிச் சிம்மயமே யுருவமாய்க் கரைகாண  
வுயர்வா நத்தின், முன்றானுண் டாகியதென் னென்னினேந்தா  
னாழுக்கிலா முழுஞா நக்கண், ணன்றாவப் போதுதித்தோன் பல  
கோடி. சிருட்டிமுத னடத்தக் கண்டான்.

39

சாதிசுலக் தருமமெலா முணர்ந்தவற்றை லீலையினாற் றுன்கற் பித்தா  
னோதரிய லீலையினாற் சங்கற்பத் தாற்பிறக்கு முயிரை யெல்லா  
மேதமுறு கந்தர்ப்ப நகரம்போ லறம்பொருள்வீ டின்ப மெய்த  
மேதகைய பலகோடி சாத்திரங்க ளவர்க்காக விதித்தான் வேதா.40

விரிஞ்சனுரு வாமநத்தா லிச்சிருட்டி யிற்சிருட்டி மேவி \*நின்றும்  
புரிந்தலரு மலரெல்லாம் வசந்தகா லத்தினாற் பூப்ப தொக்கும்  
பிரிந்தசுரர் நரர்முதலோர் தத்தஞ்சங் கற்பத்தாற் பிறவி யுற்றார்  
தெரிந்தனைய சங்கற்ப மறிப்பிறவார் நெய்மாண்ட தீபம் போல. 41

வாநநிக ராமனைத்துங் கற்பனைமாத் திரம்வாளா வளரா  
நிற்கு, மாணசக நரவுதனிற் கருவுபோ லிராகவனே யறிதி  
யன்றே, யீன்முறப் பிறப்பில்ல யிறப்பில்ல யெவ்விடத்து

\* நின்ற எனவும் பாடம்.

மொன்று மென்றும், ஞாநபர மார்த்தத்தா லிவையெல்லாம் பொய்  
யாக நண்ணு மன்றே. 42

வெங்காதற் பெரும்பாம்பு நெளிபுற்றங் குடும்பபரம் வெறும்  
பொய் யென்றே, யிங்காசை யறநீக்கி யெல்லையிலாப் பரமபதத்  
திருந்து வாழ்வாய், சிங்காரக் கந்தர்ப்ப நகரிருந்தென் சிதைவுற்  
றென் றீதோ நன்றோ, பங்கான மனைமக்கள் வாழ்ந்தாலென் கெட்  
டாலென் பாச மாயை. 43

தாரதந மிகுமென்னிற் றனையாகு மப்பாசந் தனைத்துக்  
கொண்டா, லாரதனை யறுத்தகலும் விரகுடையா ரறிவில்லா ராசை  
விஞ்சிக், கூரிதையா மப்போகத் துழன்றுழக்குங் கொடுத்துயரைக்  
குறித்த போதே, தீரதையா மறிஞர்க்கு விரத்தியுள் தாய்ச்சித்தந்  
நெளியு மன்றே. 44

ஆனதிறத் தாற்குடும்ப பாவியா பாரத்தி லனுகும் போது,  
போனபொருட் கிரங்காமற் பொருந்துபொருண் மாத்நிரமே  
புசித்து வாழ்வாய், தீனமுற வருபொருளைச் சிந்தியார் வந்த  
பொருட் டெதென் றெண்ணார், ஞாநபர ரானோர்க்குச் சபாவமாங்  
குணமிதுவே நளினக் கண்ணாய். 45

கண்டனவெல் லாம்பொய்யென் றுள்ளத்தி லினத்தினும்  
வெங் காத னீத்த, பண்டிதரா முழுதுணர்ந்த பெரியோரை யீராது  
பாச மாயை, யுண்டிலையென் பவற்றிடையின் சுத்தமாம் பதம்புந்தி  
யூன்றப் பற்றி, விண்டவுடற் றுட்புறம்பா முலகைநீ பற்றுதலும்  
விடலும் வேண்டா. 46

எக்கருமத் திலுயிச்சை யரிச்சையற நின்னுணர்வை யெய்தி  
னோர்க்கே, யக்கருமங் களிவழிவு பற்றாதா மரையிலேசே ரம்பு  
போலத், தொக்கபொறி விடயநலஞ் சுவையறநின் மரமாரத் தோன்  
றில் வீரா, தக்கவுணர் வுணர்ந்தோனாய்ப் பவக்கடல்கள் கடந்  
தன்றே சநநந் தீர்த்தாய். 47

உச்சமுறு பதம்பேண்டி லனைத்துவா தனையிலுநின் றுள்ளந்  
தன்னை, நிச்சயமா முணர்வாலே நீக்குவாய் மலரின்மண நீங்கு  
மாபோற், றுச்சமுறு வாதனையார் தாங்ககீர் பவக்கடலிற் றுறோ  
வார்க் கெல்லா; மச்சமுற நல்லறிவு மாக்கலமாய்க் கரையேற்று மய  
லொன் றுண்டோ. 48

பராபரங்கண் டோரனைத்தும் பின்செல்வ ருலகியல்பு பற்றார்  
நீங்கார், சுராலயநத் தகவநத்தும் பற்றார்கண் டுநியத்துத் துயர மெய்  
தார், விராவுநிய தியுத்தள்ளார் வெய்யவன்போ லதுசரிப்பர் மேன்  
மை சான்றோ, ரிராகவனே யிவ்வாறு நடத்தியென வசிட்டமுநி  
யியம்ப லோடும். 49

பரத்துவகே ளிவ்வாறு பரமமுநி பரமபதம் பகரக் கேட்டுத்,  
திரத்துவமா நிறைந்தான்போற் சீராம னமலமாய்த் தீர்த்து சித்தந்,  
தரத்துவமை யில்லாத மெய்ஞ்ஞான நல்லமுதாற் றதும்பித் தண்  
னென், றுரத்துவளர் சந்திரன்போ னிறைவுற்றான் வசிட்டனு  
மீண் டுரைப்ப தானுன். 50

ஒருகால மரன்படைப்ப னொருகால மயன்படைப்ப னுலக  
மெல்லா, மொருகால் மரிபடைப்ப னொருகால முரிவர்படைப் புள்ள  
தாரு, மொருகாலம் புய்த்துதிப்ப னொருகால்வா ரியினுதிப்ப  
னுயர்ந்த வேதா, வொருகாலண் டத்துதிப்ப னொருகால்விண்  
ணகத்திலே யுதிப்ப னன்றே. 51

உன்மாங்க ளேநெருங்கு மொருபடைப்பி லொருபடைப்பின்  
மனிதர் துன்னும், பன்மலைக ளேநெருங்கு மொருபடைப்பி லொரு  
படைப்பிற் படர்மண் னாகுந், கன்மயமா மொருபடைப்பி லொரு  
படைப்பிற் றசைமயமாய்க் காண லாகும், பொன்மயமா மொரு  
படைப்பி லிப்படியே பலவிதமாம் பூமி தானே. 52

வான்முதலா மண்முதலா நீர்முதலா நீமுதலா மற்றை  
வாயுத், தான்முதலா மிப்படியே சிருட்டிதொறு மோரொன்று



தலைமை யாகும், யான்முதலோ ரயன்சிருட்டி தரிசநமா லுனக்  
குரைத்தே னிந்த வாற்றான், மேன்முதலா நியமமிதற் கொன்றாக  
விலதுபல விதமாய்த் தோன்றும். 53

கிருதமுத லுகநாலு மீண்டுமீண் டுற்பவிக்குங் கிளத்து  
ஞாலத், தொருபொருளும் ஊனத்துஊனத் தந்தமடங் குற்பவமா  
யுடலா தில்லை, யிருள்பெருகு மாமாயை வன்னனைக்கு முன்னிலை  
யா மியாமிங் கோத், வருமறைதேர் தாகூரன் கதைகேட்டி யிராம  
கென வறைவ தானான். 54

வேறு.

இந்தப் புவரத் தூடே யெழிலார் மலரின் பொழில்வாய்  
மந்தக் குளிர்கால் கமழு மகத தேசந் தன்னிற்  
கந்தக் கதவி கடம்பு கன்னி காரஞ் செறிந்து  
சிந்தைக் கினிதா கியதோர் சிறப்பா மலையி னிடத்தே. 55

பரலோ கஞ்சேர் தவமே பண்ணி யயன்போ லுயர்ந்த  
சரலோ மாவின் மைந்தன் றாகு ரப்பெயர் முரிவன்  
சரலோ கத்தின் குருவின் றேன்றற் கசனை யொப்பா  
னரலோ கத்தின் மேலா னவைதீர் தவத்தாற் பெரியோன். 56

தனைய னொருவ னொடுஞ் சரலோ மாவா முரிவ  
னனைய கிரியின் வந்ததி லநேக யுகஞ்சென் றதற்பின்  
புனையுங் கூடு கழிந்து புட்போ வதுபோற் போகி  
வினைசெய் யுடலை விட்டு விண்ணோர் வடிவை யெடுத்தான். 57

தனியே யந்த வந்ததே தாகு ரப்பேர் முரிவ  
னினிய தாதை யிறவுக் கிரங்கி யுதகத் தியற்றும்  
புரித மான பிரம பூசை முழுதும் புரியான்  
கனியு நெஞ்ச னன்றில் கதறு மாபோற் கதறி. 58

தந்தை யன்னை பிரிவாற் சால வெம்பித் தளர்ந்த  
மைந்தன் றன்னை யருளால் வந்தே வதைகண் டருளி  
முந்து ரும னின்று முரிமா மகவா முரிவா  
நிந்தை தெளிந்தோய் தெளியாச் சிறியோ ரெனநொந் தயரேல். 59

அறித்த மான குடும்பந் தபத்த முணர்கின் நிலையென்  
சுறித்த பொழுதே மரித்தல் சற்றுந் தப்பா கண்டாய்  
பணித்த விழியோ டயர்வாய் பகலோ னுதயஞ் செய்தா  
வினித்தன் நிலையத் தமறத் தெய்தா நென்பா ருளரோ. 60

வாளா வயரே லென்று மறைந்து தெய்வ முரைப்பக்  
கேளா வுணர்ந்து தளருங் கேத மொழித்து நிலையாய்  
நீளா ரணத்தின் படியே நீரின் கடன்கண் முடித்து  
மீளா நெறிசேர் தவத்தின் மிகவும் விருப்ப மாணன். 61

தக்க பிரம கருமந் தன்னாற் றவமே செய்வான்  
றொக்க சங்கந் பத்தாற் சுத்தா சார மிருந்தான்  
மிக்க ஞாந மில்லான் விசுத்த மான புவியிற்  
புக்க விடங்க ளெல்லாம் புரித மன்றன் றென்னா. 62

வையஞ் சுத்த மல்ல மரத்தி னுனியே புரித  
மைய புட்போ லாங்கே யமர்தற் கான தவமே  
செய்ய கிற்போ மென்னாச் சிந்தை யார நினைந்து  
வெய்ய கனலை மூட்டி விண்ணோர் குழுவை நினைந்து. 63

உடலை யரிந்து வாங்கி யோமஞ் செய்ய லோடுங்  
கடவு ளவர்க்கென் முகத்தாற் கலைவே தியன்மெய்த் தசைகண்  
மிடறும் புயமு முதல வேவ தென்னே யென்னாச்  
சுடருங் கனலோ னினைந்து சுருதி முரிமுன் றேன்றி. 64

கருதிற் றென்ன வென்னக் கைகண் முகிழ்த்துத் துதித்துப்  
பரிசுத் தமதா மிடமிப் பாரிற் காணே னதனாற்

தருவிற் றலையிற் றளிர்மேற் றலந்தந் தருள்வா யென்ன  
வாழ்ந் துதவிக் கனலோன் வாரித் திரைபோன் மறைந்தான். 65

காநத் திடையோர் கடப்பங் காரின் பதத்தைக் கடந்து  
வாநத் துயர்ந்த ததன்மேல் வருபல் லவமென் றவிசின்  
ருனத் தைய மின்றித் தாகூ ரன்ற னிருந்து  
மேனற் றவமே செய்வான் மிகவும் விரும்பு மதத்தான். 66

வேறு.

ஓருகணந் திசைக ளனைத்தையு நோக்கி யுறைத்தபத் மாதநத்  
திருந்தான், பெருகிய திசைகண் முழுதினந் திரும்பிப் பிரமபா  
வனையறி வரிதாய்க், கருமமாத் திரத்தி னிற்பதாய்ப் பலமாங்  
கற்கசம் விரும்புரு மதத்தால், வருடமைந் திரண்டு மகங்களே  
நடத்தி வாநவர்க் கவியுண வளித்தான். 67

கோத்திரள் புரவி மனிதரா லியற்றுங் கோதறு ஷேள்விகண்  
முற்றுஞ், சாத்திர விதியா லியற்றிநீன் காலந் தவறற நடந்தமை  
யாலே, மாத்திர மான மநமிகத் தெளிந்து வரம்பில தாதலு  
மாங்கே, நேத்திர மான ஞாநம்வந் தெய்தி நிறைந்தனன் உலிதி  
னன் னெஞ்சம். 68

பிறவியா வரணங் கழிந்துவா தனைகள் பேரற மாண்டுள்  
பெரியோ, னிறவிய தளிர்மே லிருத்தலு மொருநா னிமலமாம்  
விழிகளுக் கெதிரே, யுறவிநி மலரின் மேகலை யுடுத்த வுயர்வந்  
தேவதை தோன்ற, வறிவனு நோக்கி யார்கொனீ யென்ன வழகிய  
வணங்குரை செய்வான். 69

பெரியவர் தம்பாற் பெறலரு நேயம் பெற்றவர் விரும்பிய  
வெல்லா, மரியன வெனினு மிமைப்பினி லெளிதி லணுகுமென்  
றய்யமற் றறிந்தேன், நெரிவருண் முநிவ நீயுறை வநத்திற் செறிவந்  
தேவதை யிங்ஙன், விரியலர் கொடியாம் விநோதவீட் டிடையே  
விரும்பொடு மிருப்பவ னானே. 70



மேடமா தத்திற் பிறைபதின் மூன்று கலையுற மேவிய நாளி,  
 ஓடரு மதன னுயர்திரு நாளி னந்தந வந்தத்திலே வந்து, கூடிய  
 வந்தே வதைக்கணந் தன்னைக் குறுகினேன் பாங்கியர் முழுதுந்,  
 தேடரு மைந்த ருடன்மகிழ்ந் திருந்தார் சிறுவனில் லாதயான்  
 றளர்த்தேன். 71

காதலித் தவர்க்குக் கருதிய தளிக்குங் கற்பக மனையர்  
 யிருப்ப, நாதனே நாத ரில்லவர் போல நான்மகற் கிரங்குத னல  
 ளே. நீதரல் வேண்டும் புதல்வனை யன்றி சின்னரு ளென்பொருட்  
 டிலதேற், நீதறு மதலை யிலதெனுந் துன்பஞ் செந்தழன் மூழ்கியே  
 திர்ப்பேன். 72

என்னலு முரிவ னகைத்தொரு மலரை யீந்தொரு மதியிலே  
 யெளிதா, யன்னமே மகவைப் பெறுதியா னீமுன் னருங்கனன்  
 மூழ்குவே னென்னா, வின்னலால் வலித்து மகவுவேண் டதலா  
 லினிதுநீ யீன்றிடு மகவும், பின்னுறு வருத்த நெறியினுன் ஞாநம்  
 பெறுமெனப் பேசினன் பெரியோன். 73

கேட்டவன் மகவு கிடைத்ததே யென்று கிளர்முக மதிநிலாக்  
 குலாவ, மீட்டும் முரியை நோக்கினின் னேவல் விரும்பியீண்  
 டுறைகுவ னென்ன, வாட்டமின் முரிவ னியைந்திலன் விடுப்ப  
 வந்தன ளணங்குதன் னிடத்திற், சேட்டமா மகவை யளித்தனன்  
 கலையாற் செறிதரு மதியென வளர்த்தான். 74

இருதுவே யாண்டே யெனுங்குறி களிஞ லிறந்தன வாழிரண்  
 டாண்டு, திருமுரி பாத மகவொடு மடைந்து சென்னிதாழ்ந் தெதி  
 ருற நின்று, பெருமைகண் டருள்வாய் நீதர யானே பெற்றவிப்  
 பெருங்குணக் குமா, னருமறை தூல்க ளினைத்தையு நானே யளித்  
 திட வறிவின லறிந்தான். 75

கலையெலா நிறைந்தம் பிறப்பிலா ஞாநங் கண்டிலன் கடற்  
 பவத் துயரா, லலைவுறா சின்னான் நனையுணர் ஞாந மளித்தியென்

றணக்குரை செய்ய, நிலைகொண்மா னுக்க னமக்கிவ னுக்கி நீயகல்  
கெனவவ ளகன்றா, டலைமைசேர் முகிவன் ருளினை விடாது  
சற்குண மதலையு நின்றான். 76

வருந்திமெய்ஞ் ஞாநம் பெறத்தகு மகவை மாதவ னருளிணன்  
மெல்லத், திருந்திய கதைக ளளவைக் கிதிகா சத்திலே செப்பிய  
திறங்கள், பெருந்துணை மறையின் முடிவிலே துணிந்து பேசிய  
பழம்பொருண் மற்றும், பொருந்திய நெறிக ளநேகமாய் விரித்துப்  
பூரண போதமே புகன்றான். 77

வானதி மூழ்க வதுநெறி யாக வானிலே மறைந்துபோ  
யொருரா, ளானவேழ் முகிவர் பதவிரின் றனுகியனையதா ரூரன்  
வாழ் கடம்பின், ஞானமே மேவி யிருட்பொழு திருந்து தாபதன்  
றயனாக் குரைத்த, ஞானநற் பொருள்கள் கேட்டன மதனை  
நாமுனக் குள்ளவா றுரைப்பாம். 78

பிறப்பிலாப் பிரம மிதுவென வறுதி பிறப்பதோர் கதையிது  
கேளாய், சிறப்பதோ ரரசன் வீரமும் புகழுஞ் சிறந்தவன் நெளிஞ்  
ஞம் பெயரோ, னிறப்புறு மூலக பாலரா யுள்ளா ரவனுடை  
யேவிலே முடிமே, னிறப்புறு மணிபோற் றுங்குவ ரெவர்க்கு நிலை  
பெற நிறுத்தொணு நெடியோன். 79

சாக்ச மொன்றும் விரும்புவோன் பலவாச் சாலவும் வியப்புறு  
தொழிலோன், சோகமு மகிழ்வுந் தருவதாய் முயலுந் தொழில்  
களின் றொகுதியை யெண்ணின், மாகட லிலைக் கெண்ணினுந்  
தொலையா வாட்படை வாயுவந் நிகளி, லேகமு மிவனை யடர்வுறு  
தாகு மிருகையால் விண்ணெயென் செயலாம். 80

வரம்பற விரிந்து லீலையாற் புரியு மட்டறு முயற்சிக ளனைத்  
தூந், திரம்பெறு தேவர் மூவரா லெனினுஞ் சிறிதுபிற் செல்லவு  
மரிதாம், பரம்பிய விவனுக் குடலமா யெல்லாம் பரிப்பவர் மூவருண்

டனைய, ரூரம்பயி லுலகை யடர்ந்துநிற் பவர்க ளுத்தமன் மத்திம  
னதமன். 81

முடிவிலா விசம்பிற் றேன்றியாங் குறைவோன் மூவகை  
யுடலுடை முதல்வ, னெடியவங் விசம்பி லவன்றரு நகர நீண்டவீ  
திகள்பதி னாலா, மொடிவறு பகுதி மூன்றினு லெழிலா ருபவநம்  
வநங்கள்செய் குன்றங், கொடிகிநர் முத்த மாலையேழ் வாவி குளிர்  
கொதிப் புளவிரு தீபம். 82

என்பன நிறைந்த விந்நக ரத்தி லிவன்றரு மபவர கினங்  
கண், முன்புறு கீழ்மே னடுவெணும் பதங்கண் முழுதினு முழல்வுற  
விதித்த, வன்புறு தூண்கண் மூன்றுள வெலுப்பு மரங்களாற்  
செறிந்தன புண்ணீர், மென்படர் தோலா னெய்த்தினி தான  
விரிமயிர்க் கற்றையான் மேய்ந்த. 83

மந்தமா ருதஞ்சூழ் சாலக மொன்பான் மருவின வையம்பொறி  
யென்னுள், சுந்தர விளக்கால் விளங்குவ விரண்டு தோளெனுங்  
தோற்றமு முடைய, வந்தமில் பரம பாவனைக் கஞ்சு மகங்கரப்  
பேய்கள்காத் தளிப்பச், சந்தத மிலாத மாயையா லந்தத் தரணிபன்  
சமைத்தபா வறைகள். 84

அசைதரு மினிய பாவறைத் திரளி லகங்கரப் பேய்க்கோ  
டுலாவிக், குசைதரு விநோதம் விவிதமா வியற்றிக் கூடுறை  
புள்ளென வுறைந்து, விசையினு லவற்றை விட்டகன் றயலே மேல்  
வரு பாவறை விதித்து, நசையுற மேலிப் பூதவா வேச நண்ணினர்  
போலவ னடிக்கும். 85

இவற்றைவிட் டவற்றை யெய்துவ மென்றே யெண்ணுற  
வப்படி யெய்து, மவற்றினின் றிறப்போ மென்றெனு நினைவா  
லப்படி யிறந்துபோஞ் சித்தங், கவற்றியா லலையப் பிறந்திறந்  
துழலுங் ககநமே யிவற்றினுக் கிடமாந், தவற்றினை யெய்து  
மீளவுந் தோன்றுந் தவழ்திரை நீரிலே வரல்போல். 86



மேனிமூன் றுடையோன் சிறந்தகந் தர்ப்ப விதித்தலு ரீனைய  
தற் புரத்திற், றுனினி திருந்து தொலைவற மேன்மேற் றழைப்புறு  
காரிய வசனா, யீநமா மொருகா னன்மையா மொருகா வெண்  
செய்வோ மென்றிடு மொருகான், மானமா மொருகான் மயக்குறுந்  
தெளியும் வருந்துறு மகிழ்வுறும் பல்கால். 87

தளர்த்தன னென்னுந் தடித்தன னென்னுந் தாழ்த்தன  
னுயர்ந்தன னென்னும், வளர்த்தன னென்னுங் குறைந்தன  
னென்னு மாருத மோதுறு கடல்போ, லுளர்த்தன லந்த மன்னவன்  
சுழல்வ துரைப்பதெ னென்றலு மைந்தன், கிளர்த்தா தையைநீ  
தெளிஞனென் றுரைத்த கீர்த்தியோ னுரெனக் கேட்டான். 88

வண்மையா லந்த மன்னனை யுரைத்தால் வரும்பிறப் பிறப்  
பெனும் பெரய்யி, னுண்மைநன் குணர்தி யென்றுதா ரூ னுத்தம  
மைந்தனுக் குரைப்பா, னெண்மய மாகிப் பெய்யெனத் தோன்றி  
யிடமுற விரிமுயற் சியதாய்க், கண்மய லான பிறவியி னிலையைக்  
கட்டுரை யாகமுன் னுரைத்தோம். 89

தற்பா விசம்பி லுதித்ததங் கற்பஞ் சாற்றிய தெளிஞனா  
மன்னன், பற்பல காலந் தோன்றியு மறையும் பரம்பிய வுலகதன்  
வடிவா, மற்பசங் கற்ப முளதெனி லுலகுண் டதுவில தெனிலுல  
கிலதா, முற்படு மூவர் முதலிய தேவர் மொய்த்தமெய் யவயவ  
மதற்கே. 90

மேயதன் பத்திப் பாச்சன்மாத் திரத்தால் விரிஞ்சனும்  
பாவனை மேவி, யாயசங் கற்பம் வடிவிலா விண்ணி லமைத்தது  
முப்புவி நகர, நாயக ரீரே ழாகிடு மீரேழ் ஞாலமே னகருறு  
தெருக்க, யேனா லங்கள் செறிபொழிற் றிரள்கள் சொல்லிய  
வருமுப வநமே. 91

மேருமந் தரமே முதலவர் நகரின் மேவிய விநோதவெந்  
பினமாஞ், சூரியன் றிற்குள் காற்றினா லசையாச் சுடர்களா நித்தில

மாலை, நீருயர்ந்தியின் நிரள்களாம் வாவி நிகழ்த்திய வேழெனு  
மவைதான், பேரியல் வடவை கமலமாய்ப் பூத்த பெருங்கட  
லேழுமே பெரியோய். 92

இனையமா நகராஞ் சகத்திடை முன்ன மியம்புசங் கற்பமன்  
னவனல், வினையினல் வந்த வுடல்கள்பா வறையா மேற்பதத்  
திமையவ ரென்றும், வனையகீழ் பதத்தி னாகரோ யென்று மனி  
தரே நடுப்பதத் தென்றும், துனைத்ரு வாத வெந்திர விசையாற்  
சுழல்வன தைசச்சவ ரகங்கள். 93

பல்வகை தானே யியங்குறு முடலாம் பாவறை தோழமங்  
வேந்த, னல்வழி யுணர்வை நோக்குந் நடுங்கு நலமிலா வகங்கர  
மென்னும், வல்லிப் பேய்கள் பொய்களா யிருந்தும் வந்துமெய்  
போலெழு மவற்றே, டொல்வதாம் வினோதம் புரிதருங் கணத்தி  
லுண்டுமா மில்லையு மாகும். 94

காயமென் றுரைத்த பாவறை தோழங் கடலிடை யலைகள்  
போற்றேன்றி, மாயுமே லியற்று மனைகளில் விடாமல் வருமிவ  
னியற்றிய வெல்லா, மேயதோர் கணத்தில் வீண்களாய் நசிக்கும்  
வீணிலே திரிதரு மிவன்ற, னாயதன் சங்கற் பத்தினு லிருக்கு  
மவ்வள வருந்துய ருழக்கும். 95

இறையுமோர் சுகமற் நிரங்குவோன் றுனுண் டென்பதோர்  
பாவனை யாலே, நிறைசக மியற்றுந் தானில தென்றே நினைத்திடி  
லக்கணத் திறந்து, குறைவறு கதிர்முன் னிருளெனப் போருங்  
குறித்தசிற் தின்பமுற் றமிழு, முறைவுறு மிவனுக் குடல்கண்முன்  
றுளவா முத்தம் மத்திம மதமம். 96

முக்குணந் தானே மூன்றுட லாகி மூலமா மூன்றுவ கிற்கு,  
மக்குணந் தன்னிற் றமங்கொள்சங் கற்ப மாவது பகுதியின் செய  
லாற், றுக்கமாய் உருந்திப் பாதலப் புழுவார் தூயசத் துவங்கொள்

சங் கற்ப, மிக்கநற் றரும ஞாநம்வீ ளெதாய் வேந்தர்வேந் தென  
மிக விளங்கும். 97

இராசத குணசங் கற்பமில் வலகி லியல்புறு குடும்பியா  
யியங்கும், விராவிய வந்த மூன்றையும் விட்டு மெய்ம்மையாய்த்  
தானில தென்னி, னிராகுல மாக வனையசங் கற்ப நிமலமாம் பரபத  
மடையுந், தூராசையாம் பார்வை யனைத்தையு நீக்கித் துகண்மந  
மநத்தினு னிறுத்தி. 98

உள்ளினும் புறத்து மெழுந்தசங் கற்ப மொருக்கிட வொருப்  
பட நினைவா, யெள்ளருந் தவங்கள் கற்பகோ டிகணீ யியற்றினும்  
பாதலம் பூமி, தள்ளருந் துறக்க மேவினு முனக்குச் சாற்றுசங்  
கற்பமாய் வல்லாந், றெள்ளிய பரம பதத்தினை மேவத் தியக்கமி  
னுபாயம்வே நிலை. 99

துயர்களும் விகாரங் களுமிலாப் பிரம சுகஞ்செய்சங் கற்பநா  
சத்தை, முயலுதி நனிசங் கற்பமாந் கயிற்றின் முடிவறு பாவனை  
யெல்லா, மியல்புறு கோவை யாலெழு மந்தக் கயிற்றினை யெளி  
தினி லறுத்தான், மயல்கொள்பா வனைக ளெங்கனே தூளாய்  
மடியுமோ வறிகில மைந்தா. 100

துனிசெய்சங் கற்ப மின்றிமுன் வந்து தோன்றிய தொழில்  
வழி நிற்பாய், பனிசெய்சங் கற்ப மாண்டிடி லறிவு பார்வைக  
ளனைத்தினும் பற்றாத், தனியுயர் பிரம பதமடைந் தகில விகற்பமாந்  
தனையெலாந் தள்ளி, யினியனு யேகத் துவத்திலே சுழுத்தி யிதய  
முந் நிற்பமே பெறுவாய். 101

என்னலு முயர்ச்சங் கற்பமே தென்ன வெழுந்ததும் வளர்க்  
த்து மாய்ந்து, சன்னமா கியது மெங்ஙன மென்று தவஞ்செய்தா  
ஞானை மைந்தன், பன்னியே கேட்ப வதற்கவ னுரைப்பான்



பரமமா யுண்டெனல் வடிவாய், மின்னிய சமமா மறிவுகாண் பவற்  
தின் மேவுற வெழுதல்சங் கற்பம். 102

அற்பமா யெழுந்து தானுள தாகி யடைவிலே பையப்பையப்  
பருத்துத், தற்பா மரமாம் வெளியினை மூடிச் சடத்துவர் திடத்தி  
லுண் டாக, வற்பவ முகில்போல் வளர்வுறு மைந்தா வுணர்வுகாண்  
பவற்றினை யுன்னி, நிற்பதாந் தனக்கு வேறுபோற் கண்டு நிகழ்த்து  
சங் கற்பமாய் நிகழும். 103

அறிவெனும் விதைசங் கற்பமா முனையா மனையசங் கற்பமாந்  
தன்னைப், பிறிவுறத் தானே செய்துதான் பிறக்கும் பெரிதுற  
வளர்ந்திடுந் தானே, செறிதுய ரொழிய விற்பமொன் றில்லை யாத  
லாற் செப்புசங் கற்ப, நெறியுற நினைவே னிற்புறு நிலையி னிமிட  
மும் பாவனை நினைவேல். 104

இவ்வள வான பாவனை யாலே யிற்பமா மினையசங் கற்பங்  
தவ்வுறப் பெரிய முயற்சிகள் வேண்டாந் தாக்குபா வனையெலா  
மொழித்த, வவ்வகை யாலே யிறந்துபோந் தன்னெஞ் சலர்வுறு  
பூவினைக் கசக்கிற், கைவரு வருத்த மொன்றுள தாகுங் கழறிய  
விதற்கது வேண்டா. 105

எழுந்தசங் கற்ப பாவனை விட்டா லிறந்துபோ மிதனையிங்  
கிதனா, லழுந்துற மாய்த்து மறத்தினுன் மறத்தை யறுத்துநின்  
னறிவினீ நிற்பா, யுழுந்துருள் பொழுதின் முடியுமீ தரிதோ வுலக  
மும் வாநமு மொக்கு, முழுந்திய பொய்யாய்ப் போய்விசற் பத்தான்  
முனைத்தவை யன்றிமுன் னிலதால். 106

தண்டுவத் தோலுஞ் செம்பினிற் களிம்புஞ் சம்பந்தந்  
தொழில்விசே டத்தால், விண்டுபோ மதுபோற் புருடனு மலத்தை  
மேவியே போக்குத லியலுங், கொண்டசந் தேக மொழித்துநீ  
முயல்வாய் குருவின்வல் லபவிளக் கந்தாந், கண்டன மெனல்வீ  
ணாகுநீ தானுங் கண்டன பாம்பொருட் பொலிவே. 107

எனவவ ருரைத்த யாவையுங் கேட்டவ் விரவிலங் கவரைநா  
 நெய்த, மநமகிழ்ந் தருச்சித் தென்னொடத் தளிர்மேல் வதிர்தன  
 னிருவரு மெய்ம்மைக், கநகதை களிஞற் காதலுற் றவர்போற்  
 கங்குலக் கணமெனக் கழித்தவ், வநகனை நீங்கிக் கங்கையுற்  
 றனனா னவன்கதை போலுமிச் சகமே.

108

## 4—4. தாகூரன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—739.

## 4—5. கசன் கதை.



முழுவறு காலந் தன்னின் மொழிதரு மாண்டு நூறு  
 நொடியள வெனினும் பற்றா திதனையே நெடிதாய் நோக்கி  
 யொழுவறு பார வேட்கை யுறுவதென் பொருள்க ஞன்னிப்  
 படர்வதா முள்ளத் தாசை பற்றற வொருக்கி நிற்பாய்.

1

மாலற வெங்ந னின்றா யங்நனே வாழ்வாய் பாரிற்  
 கோலநன் மணிகள் வேண்டா திருக்கவுங் குறுகிப் பாயுந்  
 தூலநன் னிழல்போ லுண்டா மாத்திரந் தோற்ற மான  
 ஞாலமும் பரமந் தன்னி னலம்பெறத் தோன்று மன்றே.

2

ஆதலாற் பரமந் தன்பா லகர்த்தனே கர்த்த னேயென்  
 ரோதுபா வினக ஞுண்டா முற்றபற் நிலாமை யாலே  
 சாதமி லகர்த்த னாகுஞ் சந்நிதி மாத்தி ரத்தான்  
 மேதகு கத்த னுமிவ் விரண்டலால் வேறு மேவா.

3

ஆகத்தனிற் கத்தன் றன்னி லமைந்ததே ததனி னிற்பாய்  
 முகத்தமா மிரண்டு மின்றி முளைத்தெழு மகதை நுங்கி

மிகத்தனி திரமாய் நிற்தி யகத்தஞ விளம்பு நேரிற்  
சுகத்தஞ நிற்தி யேனு நன்றிது துயரொன் றில்லை.

4

முன்னிய கத்த னாகி யான்சக முறைசெய் கின்றே  
னந்ரிய நினைவி லாமை யாலதில் விகார மில்லை  
யென்னது நீநான் செய்தேன் செய்திலே நென்னும் பார்வை  
யுன்னிய பொழுதே துன்ப முடலைநா நென்பா ருண்டோ.

5

மொய்யுட னானே யென்னின் மூவேழு நாகு மஃதே  
வெய்யவன் துயரா மேனு மெய்யையா நென்ன வேண்டா  
வையமில் கேள்வி நல்லோர் நினைவரோ வனைத்தா மூனுங்  
கையுறத் தின்ப ரேனு நாய்ப்பிணங் கவரார் நீசர்.

6

நாமுட லென்னு மாசான் ஞாநக்கண் குருடாய்ப் போருந்  
தோமுறு மதனைத் தூரத் தூர்ப்பரேற் சோதி ஞாந  
மாமுகி லிலாரி லாப்போல் வயங்கிடு மினைய கண்ணு  
லேமுறு பிறவி வேலை யிருங்கரை யெளிது தோன்றும்.

7

அனைத்தினுங் கத்த னல்லே நவனிவ னல்லே நென்ன  
நினைத்துளத் துறுதி யாகி நிற்தியா லஃதின மென்னி  
லனைத்தினுங் கத்த னானே யளவறு மதுநா நென்ன  
நினைத்தசை வொன்று மின்றி நிச்சய மாகி நிற்பாய்.

8

அன்றெனி லொன்று மல்ல வொன்றுநா மாகு மென்றே  
நின்றவிப் பதத்தி னன்றா நிற்பதந் தனிநீ நிற்பா  
யொன்றெனும் பதத்தைக் கண்ட வுத்தமர் தன்பா னிற்பர்  
துன்றுவா தனையே பந்தந் தொல்லைவீ டதனைத் தீர்தல்.

9

புலன்களிற் பழகிச் சித்தம் பூண்டவா தனைகண் முன்னே  
யலம்பெற மாற்றி வீட்டிற் கடுத்தவா தனையுந் தீர்வாய்  
நலந்திக முருள்சந் தோட நட்புதா சிநமிந் நாலு  
மலந்தவிர் குணங்க ளாக மந்தழந் தாது செய்வாய்.

10



உள்ளுறு தொழில்கண் முற்று மொருக்கியோ ருணர்வைப் பற்றி  
மெள்ளவாங் கதுவு மந்தக் கரணங்க ளுடனே விட்டுத்  
தள்ளுவ வெல்லா மெத்தாற் றள்ளினு யதுவுத் தள்ளித்  
தெள்ளுணர் வுள்ளஞ் செய்கை தேசிரு ளனைத்துந் தீர்த்து. 11

வாதனை வடிவ மான விவைகளு மற்றி வற்றைப்  
பேதமாய்ப் பழகு வோனும் பிராணனி லியக்கந் தானு  
மியாதுமு லத்தோ டீர்த்து விண்ணக மென்ன நின்ற  
வியாதுதீர் சாந்த னாயென் னுயினை யதூர் மெய்யால். 12

உளத்தினி லனைத்து மாற்றி யுலகிலோர் பற்ற தின்றித்  
துளக்கிலா நிலையி னின்றோன் றுகளறு முத்த னவா  
னளக்கரு மீச னவான்மிரு சமாதி தானுங்  
கொள த்தகு கருமந் தானுங் கூடினும் விடினு முத்தன். 13

இருதயத் தாசை யொன்று மிலாமையா லெண்ணப் பட்ட  
கருமங்கள் செய்துந் தீர்த்துங் கையுறு பயனென் றில்லை  
யொருவழிப் படநீள் கால முளமொருப் படுத லாலே  
பெருகுவா தனைதீர் நெஞ்சிற் பேசுநா லனைத்தும் வேண்டார். 14

மறுகுவா தனைக டீர்த்த மௌந்தை யொழிய வேறே  
ருறுகதி நல்ல தில்லை யுணர்வன வுணர்ந்த தாகுந்  
துறுதிசை பத்துஞ் சுற்றி மீண்டதாந் தொல்லை ஞாலத்  
தறுதியா யுண்மை கண்டோர் சிலர்சின்றோ ரவத்தின் மாய்வோர். 15

தேகத்தை நோக்கி யன்றோ செகமெலாந் திரிவ தல்லா  
லேகத்தை நோக்கி யன்றே வெங்கணும் பஞ்ச பூத  
நாகத்தை மண்ணைக் கீழை நாடினு மாறு காணே  
மோகத்தை வீடுது மென்றே திடமுற்றார் முழுதும் பற்றார். 16

ஊகமின் மூகர்க் கெல்லா மூழிவெங் கடலாஞ் செந்ம்  
மோகமி லாகத் தோர்க்கு முன்னுறு கோவின் றுளாஞ்  
சோகமின் ஞாநி நெஞ்சிற் றொடர்ந்தெற் றின்பம் பற்றாப்  
போகமில் சிற்றூர்ப் புன்பெண் பொலிநகர் விடலைக் கென்னும். 17

பிரமமாஞ் சுத்த வேலை துரைகளாம் பிறங்க லெல்லாம்  
பரமவா தித்தன் முன்னர்க் கானலாம் பரவை ஞாலந்  
திரமதா மிதனை முன்னே செப்பினன் வியாழன் றந்த  
வரமகன் கசனும் பேரோன் மற்றது வள்ளல் கேட்பாய். 18

கசனுயர் சமாதி நீங்கி யொருபகற் களிக்கு நெஞ்சன்  
வசமறத் தழுத முத்த வசநத்தன் யாது செய்கேன்  
நிசையுற வெங்கு செல்கேன் நீர்ப்பதென் கொள்வ தென்னு  
மிசையுயர் கற்ப நீர்போன் மேதினி யெங்கு நானே. 19

மேனியிற் புறத்தி னுள்ளின் மேலொடு கீழிற் றிக்கில்  
வானில்லை யகத்தி லெங்கு நானன்றி மற்றொன் றில்லை  
யானிலா விடமு மில்லை யென்திடத் திலாது மில்லைத்  
தானிகழ் பொருள்வே றில்லை சச்சிதா நந்த மென்றான். 20

4—5. கசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—759.

#### 4. திதிப் பிரகரணம்.

—————

பெற்றற்கொ ணாதசத் துவகுணப் பிறப்பினர் புவிமே  
னிறத்து வாழ்வது வான்கிகழ் நிறைமதி நிகராம்  
வறக்குந் தன்பத்தில் வாடல ரிரவுதான் வரினுஞ்  
சிறக்கும் பொற்கம லந்தலர் குவியுமோ சிறிதும்.

பகுத மன்றியே மற்றுள தொழில்களிற் பற்றார்  
தகுதி யார்கிய மேலவர் நெறியிலே சரிப்பார்  
மிகுதி யானிறைந் தசைவறு முளத்தினான் மிகுவார்  
தொகுதி யானாடப் பருண்முதற் குணங்களாற் றுடர்வார். 2

இயற்கை யாகிய குணத்தின ரிழிவுவர் விரண்டு  
நயக்க லாதவர் சமமுளோர் நன்னெறி நடப்போர்  
வியக்கு மாறுதன் கரைகடா ஷேலையை யொப்போர்  
மயக்கி லாதவ ரிரவிபோ னியதியை வழாதோர். 3

கொள்ளற் பாலது துயரிலா தவாரிலே குறுகத்  
தள்ளற் பாலது தீயவர் நெறியெனுஞ் சமக்கே  
யெள்ளற் பாலதா முலகமே தியாமெவ னென்றே  
தெள்ளற் பாலது குரவரா லறிவினாற் றீர். 4

வருந்து கிற்பது தனையறி நெறியிலே மகத்தார்  
றிருந்து கிற்பது கருமத்தி லுழந்திலாச் செய்கை  
பொருந்து கிற்பது தீயவ ரல்லவர் புணர்ச்சி  
யருந்து கிற்பது நானென்ப தாக்குகிற் பதுவே. 5

தீர்க்கத் தக்கது நரம்பெலும் பெனுமுடற் றியக்கம்  
பார்க்கத் தக்கது முழுதுயிர்க் குள்ளுறை பரம  
மீர்க்கத் தக்கதே ரிரவியி னிடத்திலும் பாரி  
னீர்க்கத் தக்கிலாப் புழுவினுஞ் சித்தொன்றே நிற்கும். 6

தாம தத்துட னிராசதஞ் சாத்திக மென்னு  
நாம முக்குணப் பிறவியு முயற்சியா னண்ணுஞ்  
சேம முத்தியைச் செய்துஞ் சாத்திகச் செய்கை  
யிராம வுத்தம ராகவ வென்றுமீட் டுரைப்பான். 7

4. திதிப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—766.



## 5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

## 5—1. சநக ராசன் கதை.

சுரர்குருவின் மகனுரைத்த படியேயிங் வுலகெலாஞ் சொருப  
மாகும், விரவியநீள் பிறப்பிறப்பா மிம்மாயை யிராசத்தா மதத்தை  
மேவும், புருடர்தரித் திடவற்றாய்த் தூண்சுமக்கு மண்டபமே  
போல நிற்குந், திரமுளசத் துவகுணத்துன் போல்வார்கள் சநகபயந்  
தீர்த்து நிற்பார்.

1

வழுவறுசத் துவகுணத்தோர் தோலுரிக்கு மாவென்ன மாயா  
பாச, நழுவுவரெல் லாம்பிரம நாமதுவே யென்றெண்ணி நாமும்  
வேறே, முழுதுலகம் வேறென்னு மோகமொழிப் பாய்பிரம மூலச்  
சித்தி, லெழுவனகற் பனையெல்லாங் கடலிலை போன்மெய்யா  
யிலை யன்றே.

2

சோகமில் மோகமில் பிறப்பில்லை பிறப்பிறப்பிற் சுழல்வா  
ரில்லை, யேகமென விங்கென்று முள்ளபொரு ளேயுள்ள திரங்க  
வேண்டா, மூகமுற வருவனபோ வனநினையேற் றெரந்தனைக  
ளொன்று மில்லா, மாகநசத் துவகுணத்தோ டொருவனா யிட  
ரெல்லா மாற்றி நிற்பாய்.

3

சமமாகிச் சொருபத்தே நிலையாகித் திரமதியாய்ச் சாந்த னாகி,  
யமர்மந மௌசியாய் நன்மணிபோற் றெளிந்துதாய ரனைத்துந்  
தீர்வாய், நிமலமுற நிகழ்காலத் தொழிற்செய்தி யாவையினு நேய  
மின்றி, நமதெனக்கொள் ளாதல்விடுத லிராண்டுகறத் துன்பமெலா  
நாசஞ் செய்வாய்.

4

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலே மெய்ஞ்ஞாந மௌதி  
லுண்டாம், பணிச்சுடர்வெண் ணித்திலங்க ஞத்தமமா மூங்கிலல்  
லாற் படுவ துண்டோ, செரித்தவரின் மேலோராய் நல்லோராய்

மித்திரராய்த் தெளிந்தோ ராகி, யறித்தமறு முத்தராய் ஞானிகளாக்  
குணமெல்லா மவரைச் சேரும். 5

மெத்தென்ற சரித்திரத்தி னவர்தம்மை யுலகெலாம் விரும்புந்  
தன்மை, கொத்தொன்று வநமுங்கிற் குழலிசையான் மகிழ்  
விலங்கின் கூட்டம் போலு, மித்தன்மை யாவருக்கும் பொதுமை  
யினு லியம்பியதா மிதனில் வேராய்ச், சத்தென்ற வழியிரண்டேழ்  
பவந்தீர்ப்ப வர்க்கவற்றைச் சாற்றக் கேண்மோ. 6

தேசிகன்சொற் பிழையாம லதுட்டிக்கிற் பையப்பையத்  
தியக்க நீங்கிப், பேசியசென் மத்தாத லடுத்தசில பிறப்பினு லாதல்  
பேரும், மாசறுவிற் பத்திசிறி துண்டாகு மநத்தாற்றன் மநநத்  
தாலே, யேசறுமா காசபலம் வீழ்வதுபோன் மெய்ஞ்ஞாந மெளிதி  
வுண்டாம். 7

இவ்விரண்டி லாகாச பலம்போல மெய்ஞ்ஞாந மியைந்த  
தன்மை, செவ்வியவன் ளான்முன்னோர் கதையாலே யான்செப்பத்  
திருந்தக் கேட்பாய், தெவ்வுலகி லாபத்தென் றென்றுமிலோன்  
விதரணத்தோன் செல்வ மிக்கோ, னவ்வியமில் விதேகநா டாசான்  
வோன் சங்கனெனு மரசர் கோமான். 8

சற்குணத்தாற் கடலனையான் சக்கரத்தா னெனவுலகந்  
தாங்கு கீரா, னற்குணஞ்செய் வசந்தனு னறுமலர்குழ் நந்தநத்தி  
னயந்து மேவி, தற்குரிய தந்திரர்கள் புறநிற்பத் தனியனுய்ச் சரிக்  
கும் வேலை, சிற்குரிய மநமுடைய சித்தர்கணம் பாடுவபண்  
செவியிற் கேட்டான். 9

வெறியாரும் பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின் மேவாதோர்  
விளம்பு கீத, நெறியார்மன் னவன்கேட்ட படியுரைப்ப நெடியவனே  
நினைவிற் கொள்வா, யறிவானு மறிபொருளுங் கூடியகூட்டாவி  
லெழு மறிவா நந்தம், பிறியாத வாந்மதத் துவத்தெழுந்த  
தாமதனைப் பேணல் செய்வாம். 10

காண்பானுங் காண்பனவுங் காட்சியும்வா தனைபுடனே கழல விட்டுச், சேண்பாவு காட்சிக்கு முதலொளியா மச்சொருபஞ் சிந்தை செய்வா, மேண்பாலா முள்ளதில தெனுமிரண்டி னிடை யெய்தி யிறவி லாதாய், மாண்பான வொளிக்கெல்லா மொளியாமச் சொருபத்தை மதித்தல் செய்வாம். 11

அகமகமென் றனைத்துயிரி னிடத்துமிருந் தநவரத முரைப்ப தாகி, நிகழொளியா யார்மதத் துவமான சொருபத்தை நினைத்தல் செய்வார், திகழிதய குகையுறையுந் தேவதையை விட்டயலே தெய்வந் தேடன், மிகவரிய கௌத்துபத்தை யெறிந்துசிறு மணி தேடும் வேட்கை போலாம். 12

மாளாத காதலெனும் வற்சநா பிக்கொடியின் வந்ததைச் சுட்டு, நீளாசை யனைத்துமறுத் தவர்க்கன்றோ விப்பயன்ற னேரா நிற்குங், கோளான பொருளனைத்தின் முன்பொடுபின் பிணிமை யிலாக் குற்றங் கண்டு, மீளாத பாவனையாற் கட்டுண்பார் வேசரியே வேறென் றன்றால். 13

எழுந்தெழுந்து சேறுகின்ற வந்திரியப் பாம்புகளை யிதயந் தன்னி, லழுந்துவிவே கத்தடியால் வச்சிரங்கொண் டிந்திரன்வெற் படர்வ தென்ன, விழுந்திடமோ துறவேண்டுஞ் சாந்தியினற் சமமேவி யிடர்தீர் நெஞ்சு, முழுந்துசுக ஷ்டிவார்த்த பதநிலையைப் பெறுமிதுவே முத்தி யென்ன. 14

தெளிவுடைய சித்தர்கணந் திகழ்வுறப்பா டியகீதந் தெளியக் கேட்டுக், களிதருவெஞ் சினக்கருட னொலிகேட்ட பாம்பென்னக் கலங்கி மன்னன், குளிர் பொழினின் நகமடைந்தா னனைவரையும் விடைகொடுத்துக் கோயில் புக்கா, னளிர்சுதைசெய் மேனிலத்தி லொருவனே யிருந்துந்னி நாட லுற்றான். 15

பறக்கின்ற பறவைகளின் சிறகென்ன வநவரதம் பதைத்து லாவி, யிறக்கின்ற வுலகநடை நோக்கிவாய் விட்டிரங்கி யியம்ப



ஹற்றா, னறக்கன்றி யவத்திலுழன் றலமருமில் வலகிடையா  
னந்தோ வந்தோ, நிறக்கின்ற மயக்கத்தாற் கல்லிடைகற் போலு  
ருண்டு நெரிந்தே னந்தோ. 16

காலமொரு காண்முடியா திதனிடையெண் னூருண்டோர்  
கணமு மில்லை, சாலவிதா தனைமதித்து வன்காத லிடைவீழ்ந்து  
தளர்வ தேனான், ஹாலமதி யாற்கெட்ட வெனைப்போல வீனரார்  
சொல்லற் பாற்றோ, சீலமறு வாணுளைப் பெரிதாக நினைவதே  
சீசே யந்தோ. 17

எல்லையிலா வண்டத்தி லியானானும் புவிநோக்கி லிறையு  
மில்லை, யல்லலறு மிதுபெரிதா வாதரித்து நிற்பதே யந்தோ  
வந்தோ, புல்லிமையற் றினிதாகி யுதாரமாச் செயப்படாப் பொருளீ  
தென்னத், தொல்லுவகி லொருபொருளுங் காணெனித் தொடர்ச்சி  
நிலை யென்னே யென்னே. 18

தலைவர்தலை மேலுறைவோர் நாட்களிளும் ருழந்தோர்க்குத்  
தாழ வீழ்வர், நிலையில்பெரு மையையுறுதி நினைக்கின்ற நெஞ்சே  
யின் னினைவீ தென்னே, தொலைவில்பெரும் போகங்கள் பெரி  
யோர்கள் கிளையோடுந் தோன்றித் தோன்றி, யுலவுறமாண் டார்  
முன்னு எரிநாளிங் கிவையனைத்தி லுறுதி யென்னே. 19

மண்ணுடு மன்னவரு மவர்தருமு மாண்டனதுண் மணலை யொக்கும்  
விண்ணுடு மிந்திரரு மவரவாழ்வும் போயினவின் மீனை யொக்கு  
மெண்ணுடும் பிரமருமண் டமும்பூதங் களுமிறந்த வெல்லை யில்லைக்  
கண்ணுடு மவையெங்கே நின்வாழ்க்கை நிலையென்னே கவலு நெஞ்  
சே. 20

செல்லாத மாயையிரு எிரவிலே தேகமயத் தியக்க மான,  
பொல்லாத நீன்கநவாஞ் சூரியத்தி லிச்சையிறை பூண்டே  
னென்னிற், கல்லாத புல்லியனேன் சீசீரா னநவராதங் காணு நாட்க;

ளெல்லாம்போ யினபோமா விறவாதொன் றுய்நன்று மெழிஞட்  
காணென். 21

நடுவின்முடி வினிலடியி னன்றான பொருளொன்று ஞாலத்  
தில்லைப், படுபொருளெல் லாமிறப்பா மலத்தினு லேபுசப் பட்ட  
தன்றோ, கடுவினக னுடோறுங் காய்துயர நாடோறுங் கரை  
யொன் றில்லாக், கொடுமைகளே நாடோறுஞ் செய்கின்ற ரறிவில்  
லார் குரம்பைக் கூத்தால். 22

பாலகளு யஞ்ஞாதத் தழுந்துவனற் காணையாய்ப் பாவை  
மாராற், சாலவருந் துவன்விருத்தன் றுனாகிக் குடும்பத்தாற்  
றளர்ந்து சாவ, னேலவிவ னெக்காலத் தென்செய்வான் மாயக்கூத்  
திருந்த வாறே, ஞாலமெலா மாடரங்காய்ப் பொறிமேள் மாய்மநப்  
பெய் நடிக்கு மன்றே. 23

உள்ளத்தின் முடிமேலே யில்லாமை வீற்றிருக்கு முலகி  
லென்றுந், தெள்ளுற்ற நல்லறத்தின் சிரத்திலே யெப்பொழுதுந்  
தீமை வாழு, மெள்ளற்ற விற்பத்தின் றலைமேலே துன்பங்க  
ளிருக்கு மென்றற், கொள்ளத்தக் கனவான குற்றமிலாப் பொரு  
ளேது குறிப்பு ளேற்கே. 24

விழிப்பதுவு மிமைப்பதுவுஞ் சகத்தோற்ற மொடுக்கமா  
மேலோ ருண்டாற், பழிப்பரிய வன்னார்முன் னென்போல்வா  
ரென்னென்று பகர லாவ, ரிழிப்பரிய விசித்திரமாஞ் சம்பத்து  
மாபத்தா மிதயங் காயி, லொழிப்பரிய விசித்திரமா மாபத்துஞ்  
சம்பத்தா முள்ளம் வேண்டில். 25

வெம்மாய வாழ்வன்றோ துயர்க்கெல்லாம் பிறப்பிடமாய்  
விளம்பு கின்ற, தம்மாவின் கிதனிடையே யழுந்துமவர்க் கின்பமுள  
தாவ தெதங்நன், மைம்மாயை யென்னுமரம் பணியிலுபு காய்பழத்  
தால் வரம்பற் றோங்க, விம்மால்செய் மநம்போரா மிம்மநந்தான்  
சங்கற்ப மென்ப தாகும். 26

சங்கற்ப நாசத்தா லெளிதாக மநநாசத் தானே யெய்து, மங்குற்ற மநமிறக்கிற் சநநமா ணங்களுனு மரமு மாயு, மிங்கிப்பா லெனைத்திருடுங் கள்ளனைக்கண் டேன்கண்டே னிவன்பேர் நெஞ்சம், பொங்குற்ற நெஞ்சத்தா நெடுநாடுநூற் தேனின்னு பொன்று விப்பேன். 27

இத்தனைநாண் மரமுத்தைத் துளைத்திலே னின்றுதுளைத் தியைந்த தூலாற், சித்திரமாய்க் கோத்தணிவன் முழுதுணர்ந்த தேசிகராற் றெளிந்தே நெல்லாஞ், சுத்தபர மாநந்தர் தோற்று விக்கு நல்லறிவாஞ் சோதி பெற்றேன், மெத்தவிவ னானெனதிங் கிவையெனும்பொய் யுள்ளொழித்தேன் மீண்டு நாடேன். 28

பேதிக்கு மரமென்னும் பெரும்பகையை முழுவலியாற் பிளந்து வென்றேன், வாதித்த துயரெல்லா மாற்றினே னுபசாந்த வாழ்வு பெற்றேன், சாதித்த விவேகமே யுனையணங்கி னேனென்று சநகர் கோமான், சேதித்த மநவலைவெல் லாமொழித்துத் தானேசித் திரம்போ னின்றான். 29

வாளாசித் திரம்போல நெடிதிருந்து சநகர்பிரான் மாய்த்து நெஞ்சை, மீளாநல் லுபசாந்த நிறைநெஞ்சா லுலகியல்பை மேவிப் பார்த்தான், றுளாண்மை யாலியற்றும் பொருளேது கைக்கொள் ளித் தக்க தேது, கோளான கற்பனையென் சபாவவறி வாடும னைக்குக் குறிக்குங் காலே. 30

சுத்தமாய்ச் சொருபமா மென்னுருவ லால்வேறு தோன்றக் காணேன், வத்தியான் வாராத பொருணயவேன் வந்தபொரு ளனைத்துந் தள்ளே, ளித்தமாய்க் தன்னிலையி னிற்குமென தறி வருவி னிலையா நிற்பே, னுத்தவா நேதுவரு மதுவருக வென் மழுந்தி யொருமை யானான். 31



வானேகு கதிரிர்வி நாளியற்றும் வாறென்ன வந்து வந்து,  
தானேதோன் நியதொழிலப் பற்றின்னிச் செய்துமெனச் சநக  
னெண்ணித், தீனேய வருகாலஞ் செல்கால மிவையளவுஞ் சிந்தை  
செய்யா, னானேறு நிகழ்காலத் தோரிமைப்பி னகைதலோ டுலாவ  
லுற்றான்.

32

பேசியதன் விசாரத்தாற் சநகர்பிரான் பெரும்பேறு பெற்ற  
தல்லால், வாசியுள மற்றென்றால் வந்ததல்ல வாரீச மலர்க்கண்  
மாலே, யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான விசாரத்தா லடைவ  
தல்லாற், தேசிகரில் லாவீனார் செய்தொழிலாற் பெறலாமோ  
சிற்சொ ரூபம்.

33

புறப்பேறு களைவேண்டி யியற்றுகின்ற புண்ணியத்தைப்  
புவியி லுள்ளோர், சிறப்பான நல்லறிவு மிகவேண்டு மென்றுமுதற்  
செய்யிற் பேறு, மிறப்பான வாபத்து விளைநிலமா யிருந்துதுயர்  
வேலை யாகிப், பிறப்பான நச்சுமர வித்தாகும் பேதைமையைப்  
பிளக்கல் வேண்டும்.

34

இலங்கியசிற் தாமனியா மிதயமெனுஞ் சரக்கறையி லிருக்கும்  
போதங், கலங்கலிலா விவேகியர்க்குக் கருதுபொருள் கற்பகம்போற்  
கணத்தி னல்குந், துலங்குவிசா ரம்படைத்துப் பேதைமைபோய்  
நல்லறிவு தோன்றி னேரை, விலங்குகவ சத்தோரை யம்புகள்போற்  
காமாதி விகற்பந் தாக்கா.

35

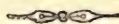
பரமாதித் தனேமறைத்துக் கறுத்தறிவற் றுக்களிந்துப்  
படர்ந்து மீண்டு, திரமான வகங்கார முகில்விவே கக்காற்றாற்  
சிதறிப் போகும், வரமான பதம்வேண்டிற் நன்மநத்தி னுசைமுதன்  
மாற்ற வேண்டு, முரமான புவியைமுத லுமுதன்றோ விளைபயன்க  
ஞ்றுகின் ருரே.

36

6—1. சநக ராசன் கதை முற்றிற்று

ஆக விருந்தம்—802.

## 5-2. புண்ணிய பாவநர் கதை.



மோக வற்சநா பிக்குகாடி முளைத்தெழு மூலஞ்  
சோக மாசண மிருந்தா சாள்வதோர் சூழ்  
லாக மேமுத வியானெனக் கரணுமஞ் ஞாந்  
மேக மாகிய பராபரந் தோன்றினு லிறக்கும்.

1

அரித்த மிச்சக மென்பதை நாடொறு மகத்தி  
ணுனித்து நோக்கினர் சநகனைப் போலதுண் ணறிவாற்  
றனித்த மெய்ப்பொருள் பக்குவத் தறிகுவர் தநத்தால்  
மனித்த ராற்கரு மத்தினுற் றேவரால் வாரா.

2

சநக மஞ்சினர்க் கவருடை முயற்சியே சாணந்  
திருமு மிங்கிவ னுனெனுஞ் சிறுமைதான் சிதையி  
லநக மாயுல கெங்குமாம் விசாலமுண் டாகு  
மநலு நத்தன துயர்ச்சிகுநான் காண்புற வருமால்.

3

வேறு.

பற்றுவி டென்றி ரண்டிற் பற்றலும் விடுத றுனு  
முற்றவை மநத்து ரூப முயர்பந்த மதுவே றில்லை  
முற்றறு பற்று வீட்டின் மோகமுந் துயரும் விட்டுத்  
துற்றுள பற்று வீடு துடைத்தசை யாது நிற்பாய்.

4

மயலின்மை யரித்த மின்மை மடமின்மை வருத்த மின்மை  
செயலின்மை கரும மின்மை தியக்கின்மை விகற்ப மின்மை  
பயமின்மை துவட்சி யின்மை பகையின்மை குறைவொன் றின்மை  
கயமின்மை கடிந மின்மை கடிநமாய்க் கழற லின்மை.

5

வீடுபற் றிரண்டு நீத்த மேலவ ரிடத்து மேவி  
நீடுவா தனைக ளின்றி நிகழ்த்திய குணங்க ணிற்கும்

பீடுறு நினைவா தூலார் பிணிப்புற்றுப் பிரவி வேலை  
யூடுற மயன்மீன் வொரு முயர்ந்தவா தனையாஞ் சாலம்.

6

வாதனை யென்னு மிந்த வலைபுத்தி வாளா லீர்ந்து  
மோதுகு றைக்காற் சிந்து முகிலெனச் சிந்தி நிற்பாய்  
பாதவங் குடாரத் தாலே படுப்பபோ. நெஞ்சை நெஞ்சாற்  
நீதற மாய்த்து மேலாம் பதத்திலே திரமாய் நிற்பாய்.

7

எகுதல் வருத றஞ்சல் விழித்திட லிருத்த னின்ற  
லாகிய டெல்லாம் பொய்யென் றமுந்தியுள் ளாசை தீர்வாய்  
சேகுற வலையுஞ் சித்தம் பகுதியாற் சித்தின் பின்னே  
போகலூன் மணத்தாற் சிங்கந் தனைத்தொடர் பூசை போலாம்.

8

மடங்கல்வீ ரியத்தாற் பெற்ற தசைதின்னு மார்ச்சா லம்போற்  
றொடர்ந்துசென் மனனுஞ் சித்தாற் றோன்றிய பொருளைப் பற்றும்  
படர்ந்துகாண் பவற்றைப் பற்றின் மனக்கொடப் பந்தம் போகாத்  
திடங்கொள்காண் பவற்றை நீக்கிற் சித்தம்போய் முத்தி யாகும்.

9

யானிவை யிரண்டு மில்லென் றெண்ணிமே ருவைப்போ னிற்பா  
யூனிற மில்லா விண்போ லுளத்தனாய் நல்லு ளத்தே  
தானும்வை யமுமாய்க் காண்பான் காண்பன தம்மி னூடே  
மேனிகழ் காட்சி யென்னு சின்னைநீ விடாது தேர்வாய்.

10

இனியன வினிமை கொள்வா னிரண்டும்விட் டிவற்றி னூடே  
தனிகிக முனிமை நாடித் தற்பா மயமாய் நிற்பாய்  
நனிபல துய்ப்பான் துய்ப்ப திரண்டுக்கு நடுவே தானே  
யசிசம்பற் றின்றி நிற்கு மதுபற்றி யதனு னிற்பாய்.

11

காதலாற் கட்டி லுய்யார் கயிற்றினாற் கட்டி லுய்வா  
ராதலா லாசைக் கட்டை யசங்கற்பத் தறுப்பாய் நானென்  
றோதுபா வனையை நானென் னாததோர் வாளால் வீட்டி  
யேதமில் சுபாவம் பாவித் தெழுபவ மிலாவீ டெய்தி.

12



அனைத்துயிர்க் கச்ச மில்லா நிலைநிற்பா யதுல வென்ன  
வினைத்தொட ரகம்பா வத்தின் வேட்கை நீ ரென்ற நின்சொன்  
னினைத்திடிந் மிகவு மாழ நீடகங் கார நாசந்  
தனைச்செயி லுடல மென்னு மேதுவைத் தவிர்க்கின் றேனல். 13

அக்மென லொழிக்கிற் றானே யங்கமு மடியி லீர்த்  
நகமென விறக்கு மன்றே யென்றுயர் நாதன் கூற  
மகமுநி யுரைப்பான் வள்ளால் வாதனை மாற்று மாறு  
நிகழ்வுறு தேய் னேய மிரண்டென நினைப்பர் கற்றோர். 14

இத்தகம் பொருட்கு வாணு எரியாமிவை யெமக்கு வாணு  
ணந்துறு மிவற்ற லன்றி நாமில்லை நம்மா லன்றி  
வந்தவிப் பொருள்க எில்லை யெனுமநத் துறுதி மாற்றிப்  
புத்தியா லுசாவி யாரும் பொருள்களும் வெவ்வே றென்றே. 15

பொருளினே மல்ல நாமு நமதல்லப் பொருளு மென்றே  
தெருளுற்றுட் குளிர்த்தி யாவும் வினோதமாய்ச் செய்யு நெஞ்சான்  
மருளறு நிச்ச யத்தால் வாதனை விடுத றானே  
யருள்பொழி மேக மொப்பாய் தேயமென் றறிவா யன்றே. 16

தனதுவா தனைமாண் டெல்லாஞ் சமமதா நெஞ்சாற் பண்ணி  
யெனதென துடலை நீக்கி னிர்தவா சனைநா சந்தா  
னநகமா னேய மாரு மகங்கர மயம தான  
வினவு... தனையை முற்றும் வினோதமாய் விட்டோர் மேலோர். 17

தீரரா மவரே தேயத் தியாகஞ்செய் சீவந் முத்தர்  
வேராத் தொழில்க னோடே வாதனை விட்டுள் ளாறித்  
தூரமா னேயம் விட்டோர் துகளறு முத்த ராகும்  
வீரனே யிவையி ரண்டின் விடுதியுந் தம்மி லொக்கும். 18

வேறு.

தேய னேயத்தின் நியாகங்கண் முத்தர்பாற் செறிவ  
தேய னேயத்தின் நியாகங்கள் பிரமத்தைச் சேர்ந்த

தேய ஞேயத்தின் நியாகங்க ளிடரெலார் தீர்ந்த  
தேய ஞேயத்தின் நியாகங்கள் தேடருஞ் செல்வம்.

19

வேறு.

சூழுறு மின்ப துன்பந் தொடர்வுறி லொருகா லத்து  
மாழுதன் மிதத்த லில்லா வவர்களே சீவந் முத்தர்  
கேழுயர் மகிழ்ச்சி யச்சுஞ் சினமின்மை பொறுமை கேத  
மூழுறு மிவற்றை நோக்கா வுளத்தினர் சீவந் முத்தர்.

20

சூழுத்திபோ லாறி நின்ற பாவனைத் தொழிலி னுலே  
பழுத்தநெஞ் சதனா னீங்காச் சாக்கிரம் பயில்வோர் நானும்  
விழுத்தகு கலைகள் சூழ்ந்த மதியென மேலோர் மேவ  
முழுத்தமும் பிரிவி லோரே முத்தரென் னுரைக்கத் தக்கோர்.

21

புறப்பொருள் விட்டா லுள்ளே பூண்டமா லென்று சொல்வர்  
மறப்பற வனைத்தும் விட்டான் மாண்டமா லென்று சொல்வர்  
திறப்பட வெனக்கீ தாக வென்றெழுஞ் சிந்தை யாசை [இம்.  
துறப்பின்பொன் விலங்கா மித்தைத் துவக்கறத் துடைத்தல் வேண்

சுத்தசத் தென்னப் பட்ட சகலபா வனையி லென்றுங்  
கொத்தற வாசை மாற்றிக் குறைவில்பே ருளத்த னாகிச்  
சுத்தநல் லுதார மான சொருபத்தி னிற்பாய் பெத்த  
முத்தமா மானச யின்ப துன்பங்கண் முழுது நீக்கி.

23

பேகமுந் திரையு மில்லாப் பெருங்கடல் போல நிற்பாய்  
மானவ கேண்மற் றென்று மாசிலா விசார முள்ளோர்க்  
கானநிச் சயநா லுண்டா மடிதலை மட்டு நானே  
யீனலுந் தவர்தாய் தந்தை யென்பதோ ரறுதி தானே.

24

கன்றிய பந்த மாகு மிதுமெய்ம்மை கருதா வாற்றா  
என்றன வனைத்தின் மேலோ னெல்லின்வா லினுஞ்சம் நேநா

னென்றிரண் டாவ தான நிச்சய மெய்து மென்னி  
லொன்றிய முத்தி யுண்டா முத்தமர்க் குடைமை யாகும். 25

புவியெலா மெனது ரூபம் பொன்றுத லிலனா னென்று  
குவிவறக் காண்டன் மூன்றா நிச்சயங் குறைவில் வீடா  
மவியுறு முலகு நானு மனைத்தும்பொய் விண்போ லென்றுந்  
தவிற்கில மென்ற னாலா நிச்சயந் தனிவீ டாகும். 26

பெத்தவா சையநா முன்னே பேசுநிச் சயம தொன்றுஞ்  
சுத்தவா சைகளா மூன்று நொய்யவாய்த் துகளில் சீவந்  
முத்தர்பால் விளங்கு மிந்த மூன்றினு ளெல்லா நானென்  
றொத்ததோர் நிச்ச யத்தை யுறிற்பின்னை யுள்ளஞ் சோரா. 27

ஞநியம் பகுதி மாயை பிரமஞ்சிற் சோதி ஞாந  
மீநமில் புருட ஞநமா வீசாநன் சிவமே நித்த  
மானவை யென்ன லாமொன் றிரண்டெனு மகல்பே தத்தால்  
வானுயர் சகம்ப டைக்கும் விநோதத்தால் வளரு மொன்றே. 28

ஒன்றெனும் பரம ரூபத் தொருசத்தி யொருமை யாலே  
நின்றெழு கின்ற தன்றே சின்னது பிறர தென்றும்  
பொன்றிய திருந்த தென்றும் பொருள்களிற் கருமந் தன்னி  
லென்றுமின் பததுன் பங்க ளிதயத்தி லுன்ற வேண்டாம். 29

யாதினு முயர்ந்து மாளாப் பதம்பற்றி யிதய மென்றுஞ்  
சேதமா யின்பத் துன்பஞ் சேர்கிலார் பிறப்பிற் சேரார்  
சாதுகொள் பகைகொ ளொத்தல் தஞ்சமவல் லபங்க ஞள்ளோ  
ரோதிய நெறியிற் செல்லு முத்தமர் பிறப்பிற் சேரார். 30

இழிவுயர் விரண்டு மெண்ண ரிச்சைகோ பங்க ளெய்தார்  
தொழிறெழு லிலாமை விட்டோர் துன்னிய பிறப்பிற் சேரா  
ரெழில்பெற விளங்கி யார்க்கு மினியன வினிதிற் சொல்வோ  
ராழிபொரு ளனைத்தின் சால்பை யறிந்துளோர் பிறப்பிற் சேரார். 31



வேறு.

தேயவா தனைநீங்கிப் பூர்ண மாகித் தெளிந்தவிழி யிமையாமற்  
சீவந் முத்தி, யாயபா வினையாலே சொருப மேவி யநவரத முலகில்  
விளை யாடு வீரா, மாயவா சையைநீக்கிப் பற்ற னுத்து வாதனைபோ  
யுள்வெளியாப் வாகி யத்தே, . மேயவா சாரமொலா மியற்றி  
யென்றும் வேண்டியவா னுலகில்விளை யாடு வீரா. 32

சுகத்திலே புறத்தொழிலி லாரம் பித்துத் தனியிதயத் தாரம்  
பஞ் சற்று மின்றி, யகத்திலே செயாதோ னுய்ப்புறத்தே செய்வோ  
னாகியே புலகில்விளை யாடு வீரா, வகுத்தவகங் காரம்போய்ச் சித்தந்  
தேறி வாரம்போ னொய்தாகி மாசொன் றற்று, வெகுத்துவமா  
மடையாள மனைத்து மின்றி வேண்டியவா னுலகில்விளை யாடு வீரா.

இதமான வுதாரியாய்க் கடிநா சார மின்றியா சாரங்கட்  
கெளிது பின்போய், விதமான வனைத்துக்குஞ் சார்பை நோக்கி  
வேண்டியவா னுலகில்விளை யாடு வீரா, புதனாகி நிராசைநனை  
யுள்ளே தேக்கிப் புறத்தேயா சையிற்றொழில்கள் பூண்டான்  
போலா, யதனாலுட் சீதளமாய்ப் புறம்பெய் தாகி யநவரத முலகில்  
விளை யாடு வீரா. 34

இவன்சுற்ற னிவன்பகைவ னிவனா னென்னு மிவ்வெறும்  
பொய் யிராமனீ யிறையு மெண்ணே, லவம்பற்று நொய்யமரத் தவர்க்  
கிவ் வாரு மறிந்தோர்க்குச் சகமுழுது மகலாச் சுற்ற, நிவந்துற்ற  
பலகோடி பவமோ கத்தா னீபகைநீ யுறவென்பர் சிமிடந் தோறு,  
முவந்துற்ற மயக்கிதுவாம் பரமார்த் தத்தா லுலகெல்லாம் பகை  
யாகு முறவு மாகும். 35

இதுபொருட்டா லிதிகாச மொன்று கேள்பண் டியைந்ததுகங்  
கையின்கரையி னீருடி மைந்த, ரதுலமயேந் திரகிரியி னயலே  
வாழ்வேர் ரருந்தவத்தோர் தீர்க்கதவ னளிக்க வந்தோர், சதுர்மறை  
தோர் புண்ணியபா வநொன் னுள்ளார் தந்தையொடு கங்கையின்பாற்

றவஞ்செய் ஞானிற், பொதுவுறச்செய் தவப்பயனாற் கால முற்றிப்  
புண்ணியனும் புண்ணியவான் போதம் பெற்றான். 36

அங்கவன்பின் னவனான பாவ னன்பா லறிவுடைமை பாதியள  
வாத லாலே, செங்கதிரோ னுதிப்பதன்முன் னருணன் றேன்றச்  
செங்கமலங் கிண்கணியாய்ச் செய்வ தொத்துத், துங்கவறி யாமையு  
மெய் வீடு மின்றித் தோளாவெந் திரம்போலத் துண்ணுநின்றான்,  
பொங்குதவத் தீர்க்கதவ னென்னுந் தந்தை போகத்தி லிச்சை  
யெலாம் புந்தி தீர்த்தான். 37

காலமே காரணமாய்க் குடும்ப வாழ்விற் காதலொழித் தறச்  
சென்றித் காயத் தன்னைச், சாலமிகு தொழிற்பறவைக் கிடமாங்  
கூட்டைச் சாநவியின் கரையரையிற் றானே தீர்த்தான், கோலி  
யொரு சுமைசுமப்பான் குறித்த வெல்ல கொண்டுபோய்ப் போடுவ  
போற் குரம்பைப் போட்டு, மாலுறுபற் றேன்றினிற் பூவி னுற்றம்  
வானுறல்போற் பரமபத வாழ்வு பெற்றான். 38

தொழிலின்றிக் காட்சியெனுந் துன்ப மின்றித் தொல்லறிவு  
தோன்றிடமாஞ் சொருபம் பெற்ற, வழிவின்முனி யிறத்தலுமே  
யவன்றன் பன்னி யம்புயரின் றகலளிபோ லங்கம் விட்டான்,  
விழிகணிகர் தாய்தந்தை யிறப்பக் கண்டு மேற்செயவேண் டியகிரி  
யை விதியிற் செய்வான், வழிபடுபுண் ணியன்முயன்றான் பாவன்  
றனும் வருத்தமெனுங் கடற்புகுந்து மயங்க லுற்றான். 39

அன்னையன் னேயென்னு மென்னை யின்ற வையாவை  
யாவென்னு மந்தோ வந்தோ, வென்னேயென் னேயென்னு  
மாற்றா னுகி யெரிமிதித்தாற் போற்காந் மெங்கு மோடுந், தன்னே  
ரின் முன்னவனை நோக்கித் தேறான் றம்பிமிகத் தளர்வுற்றான்  
றளரா முன்னேன், மின்னேரு முடற்கிறத்த வியல்பே யென்று  
கே.றென்று நினையாமல் விதியே செய்தான். 40

மறைநெறிகண் முடித்ததற்பின் சோகத் தாலே வாய்மூடா விளவறனை வந்து சார்ந்து, நிறையறிவாம் புண்ணியன்பா வறனை நோக்கி நெஞ்சுழிக்குந் துயரமைந்தா நீத்த லென்னே, பொறை மிகுநின் பிதாநின்ன தன்னையோடும் பொருந்தியிருந் துளபதத்தின் பொலிவைக் கேளாய், குறைவுநிறை விலதென்றுந் தனதாய்த் தானாய்க் கோதிலதாம் வீடெனும்பேர் கூற வற்றும்.

41

அனைவருக்கு மேவுமிட மதுவே யாகு மறிஞருக்கு மெய்யுருவ மதுவே யாகுந், தனையகலா வப்பதத்தில் யாழந் தாதை தனைநோக் கித் தளருமது தகவோ தம்பி, துணைபுனலி னோட்டத்துக் கெய்தும் பள்ளத் தொகுதிபோற் பிறவிதொழந் தொடர்பாய்ப் போன, வனையுறுநின் றுய்தந்தைக் கிலக்க முண்டோ மனைமக்கள் சுற்ற மொரு மட்டுண் டாமோ.

42

பருவங்க டொறும்பெரிய வரத்திற் காய்க்கும் பலங்கள்போற் பவங்கடொறும் பார்த்த சுற்றந், கருதுங்கா லிறந்தவவர்க் கிரங்க வேண்டிற் கற்பமளி வலறினுமோர் கரையுண் டாமோ, சொருப மிலா வஞ்ஞாநக் காரண் மேட்டிற் றொடர்ந்தவா தனைக்கோடைச் சூழல்வெங் காரந், பெருகுநீர் சுகாசுகமார் திரைகண் மோதிப் பேத மொரு கரையின்றிப் பிறழு மன்றே.

43

இல்லுறவு பகைநேயங் கோப மாசை யிழிவுயர்வா திகள்ஷடிவா யெழுந்த ஞாலம், புல்லுறுதன் னுமமாத் திரத்தி னாலே பொலிந்து விரி கின்றதல்லாற் புறணி லுண்டோ, நல்லுறவா நினைத்திடினல் லுறவே யாவர் நண்ணுராய்ப் பாவிக்கி னண்ணு ராவர், கொல்லுறு நஞ் சமுதிரண்டின் குணங்கள் போலுங் குறித்திடுபா வனைக்கட்டுக் குலந்தா லுண்டோ.

44

ஒன்றிலே தோன்றியனைத் துருவ மான வுணர்வுக்குப் பகை யுறவென் னுரைப்ப தெந்நு, னின்றியொழி தசைபுண்ணீர் தோல் கண் மேய்ந்த வெலுப்புப்பஞ் சார்த்தன்னி லியாமா டென்று, நின்றி



வணீ நின்மநத்தா னினைந்து நோக்காய் நிமலமாம் பரமவிழி நெறியா  
னேக்கிற், பொன்றுதுயர் நீயில்லை நானு மில்லைப் புண்ணியபா  
வநனெனல்பொய்ப் போதந் தோன்றும். 45

ஏகியதீ வுகடோறும் பிறந்த சென்ம மெண்ணவொண்ண  
விந்நாவற் பெருந்தீ வத்திற், கோகிலமாய் முன்பிறந்தாய் விலங்கு  
மேகங் குன்றுமா மூர்வரபுட் குலக்க டம்மிற், போகியசென்  
மத்தொகுதி புகல வொண்ணப் பொருந்துமவற் றன்கிணையாய்ப்  
போனூர்க் கெல்லா, மாசுலமுற் றிலையென்னீ யவற்றின் மட்டோ  
வநந்ததே சப்பிறவி யறையக் கேளாய். 46

கோசலத்துந் தெசாண்ணவத்தும் பெளண்ட ரத்துங் குச்சரத்  
துந் துழாரத்துங் கோக நத்தும், போசலத்து மேகையத்துஞ் சாளு  
வத்தும் பூபதியாய் வாநரமாய்ப் புழுவாய்ப் புலவாய், மாசலத்திற்  
காண்டமாய்ப் பதங்க மாகி மாசுணமாய் வேசரியாய் மட்டில்  
சென்ம, நீசகல வாதனையாற் பிறந்த போதி னின்கிணாநூர்க் கிரங்  
காத நீதி யென்னே. 47

அளவிறந்த பிறவிதொறும் பிறந்தோர்க் கெல்லா மன்னைதா  
தையையெண்ணி லகன்ற காரிற், கிளர்மாங்க டருஞ்சருகை  
யெண்ண வற்றாங் கேதமுறக் கணக்கில்லைக் கேளாய் மைந்தா,  
தளர்வின்றிப் பாவாபா வனைக ளின்றிச் சராமாண மற்றவுனைச்  
சங்கி யாதே, யுளமுறநோக் காய்துயர்விட் டருஞ்நா நத்தை யொழித்  
துணரி லுள்ளபடி யுன்னைக் காண்டி. 48

உன்னுருவை நீகாணு ஞாகக் கண்ணி லொன்றலா வாசை  
யெனுங் காச மூறு, மன்னதுதீர்த் துளக்கமலத் துள்ளே நொய்ய  
வறிவுடைய வுன்மநத்தா லுன்னு லுன்னை, யின்னபடி யென  
கோக்கி மயக்க மெல்லா மிறையுமற வொழித்தின்ப மெய்கி

நிற்பாய், பின்னவனே யெனமுன்னே னுரைத்தா னென்று பெருந்  
தகைக்கு வசிட்டமுரி பேசி னானே, 49

5—2. புண்ணிய பாவநர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—851.

5—3. மாவலி கதை.

புண்ணிய னுரைத்த ஞானம் பொலிந்தபா வநன்ற னுள்ள  
நண்ணிய விடியற் கண்ட ஞாலம்போல் விளங்கித் தோன்றத்  
திண்ணிய விருவர் தாமுஞ் சித்தராய் விவேக ஞானக்  
தெண்ணிய கரையை யெய்தி யியம்பிய வந்ததி ருந்தார். 1

வேண்டிய கால மெல்லாம் விநோதமாம் விளையாட் டெய்தி  
யீண்டிய காலஞ் செல்ல யாக்கைதீர் வீட்டி லெய்தித்  
தூண்டிடு திரிநெய் யில்லாச் சுடர்கள்போற் சாந்த முற்றார்  
மாண்டிடு முயிர்கட் கெல்லா மரபிந்த மரபு போலாம். 2

அநந்தமாம் பிறப்புற் றுருக் ககிலமு மயலன் றுகிற்  
சினந்திட னயத்தல் வேண்டா வாதலாற் செறிந்த வாசைக்  
கநந்தனை விடுவ தல்லாற் கதித்துற வளர்க்க லாகா  
மநந்தனில் வளர்க்கிற் சிந்தை வந்திக்கு விறகா மன்றே. 3

இச்சையாம் விறகு மாண்டா லெண்ணமாம் வந்தி மாளு  
நிச்சய மாகுந் தேயத் தியாகமா நெடுந்தே ரேறி  
மெச்சிய வுதாரக் கண்ணால் வேட்கையான் மிகவும் வாடுங்  
கொச்சைஞா லத்தை நோக்கிக் குறைவற விருப்பாய் தீரா. 4

வேறு.

நொய்ய தாயொரு மயலின்றி நோயெலா நீங்கி  
மெய்ய தாகிய பிரம்மா நிலையது வீரர்

வைய மின்றியிங் நிலையுறி வறிவில ரோனு  
மையன் மேவல ரிராமன் யிவ்வகை வாழ்வாய்.

5

நல்ல புந்தியும் விவேகமு மெனவிரு நண்பா  
ல்ல நீர்த்திடு மொருவரை யென்னினு மணுகிற்  
சொல்லு பல்பொருட் சுற்றங்க டுடக்கறத் தீர்த்து  
புல்லு திண்மையி னுலன்றித் துயரொலாம் போகா.

6

மயலி லாமையா னூல்களான் மகத்துவ முதலா  
முயர்கு ணங்களால் வருந்தியு மறத்தினே யுய்க்கிற்  
றுயர்க ணீங்குமு வலகுறு செல்வமுந் தொக்குப்  
பயன னிக்குனு முயர்வுறு மநமெனப் பயிலா.

7

மநரி றைந்திடி லமுதமாய் நிறைந்திடும் வையந்  
தனது தாட்செருப் புலகெலாந் தோன்முச்சுந் தரம்போற்  
கநரி ராசையா னிறையுநெஞ் சாசையிற் கவிழா  
திரமு மாசையா னிறைமநங் குறைவென்றுந் தீரா.

8

அகத்தி யன்கவர் கடலென நன்னெஞ்சை யழிக்கு  
மிகுத்த மாலிலா மநமென நிறைமதி விளங்காப்  
பகுத்த பாற்கட னிறைவுறப் பரிமளக் கோக  
னகத்தி னுயகி திருமுக நலம்பெறத் தோன்று.

9

மதியை மேகம்போல் வெண்டலச் சுதையினை மைபோ  
லதிக நன்னெஞ்சை யாசையாம் பேயழ கழிக்கும்  
பொதியு மாலைலா நீக்கிவன் பவப்பயம் போக்கி  
முதிர்ம நத்தின்மால் பிணிப்பறின் முத்திவே றுளதோ.

10

இன்ன தன்றெனி லிராகவ மாபலி யென்ன  
நன்ன தாகிய புந்தியான் ஞானமே நேர்வா  
யன்ன தேநல னென்றலு மனையதே தென்று  
சொன்ன மாமுரி தன்னையே யிராமனுஞ் சொன்னான்.

11



வினா உள்ளலுக் கருத்தவ னுத்தரம் விளம்புந்  
தனது தோள்களா லுலகெலா மஞ்சறச் சயித்தோன்  
பிராகி சார்ங்கியை முதலினர் தாழ்வுறப் பெரியோ  
னநாதி யாமெனப் பாதலத் தாசுசெய் யதுலன். 12

மாவ லிப்பெய ரானாயர் விரோசநன் மைந்த  
னாவ லிப்புறு கோடிபத் தாண்டர சானேன்  
காவ லிற்றிகழ் மேருவின் சிரமணி கதுவு  
மேவ லிற்பொலி சாளர மேனில மேவி. 13

ஒருப கற்றனி யிருந்தன னிவையிவை யுணர்ந்தான்  
பெருகு போகங்கண் முனிந்தனன் பிறவியை நினைந்தான்  
பொருவின் மூவுல கங்களிற் போகங்க ணெடுநாட்  
பருக நல்கும் பேரர சாலென்கொல் பயனே. 14

எய்து போதினி லினியவா யெங்கனே யெனினு  
நொய்தி னீங்குமிப் போகத்தி னின்பமே துவலி  
னெய்த னேக்கிய ரின்பமு நெருநல்போ லின்றுஞ்  
செய்த செய்வதே யல்லது கண்டிலஞ் செயல்கள். 15

உண்ட வின்பமே மீளவு முண்கின்ற தொருநாட்  
கண்ட காட்சியே மீளவுந் காண்கின்ற துவந்து  
கொண்ட கோலமே மீளவுந் கொள்கின்ற தென்றால்  
விண்ட மேலவர் நாணுறு தொழிவரோ வெறுத்து. 16

அருந்து மட்டினி தென்றதே மீண்டுமீன் டருந்தித்  
திருந்தி டாதபுன் சிறுவர்போற் செயலறி யாது  
வருந்து தின்றன நாள்பக்க மாதமாண் டுகங்கள்  
பொருந்தி வந்ததே யல்லது புதிதொன்றும் வாரா. 17

செய்யத் தக்கன யாவையுஞ் செய்துமிச் செயலா  
லுய்யப் பெற்றதென் செயன்மறித் திலாததொன் றுலகி

லையப் பாடற யாதின லெய்துமப் பொருடான்  
மையப் போகத்தா லொழிந்துமேல் வருநெறி யாதே. 18

அழிவி லாததா யந்ரிய மாகிய வதுசேர்  
வழிய தேதெனச் சிந்திப்பான் மந்ததொன்றை நினைந்து  
மொழிய லுற்றன னறிந்தன மென்றொரு நொடியில்  
விழிபெ ருத்திடப் புருவமே லேற்றினன் வியந்தான். 19

தன்ன துள்ளுற நினைத்தது விளம்பினன் ருனே  
முன்ன மிங்கியான் கேட்டனன் முழுதுணர் முதன்மை  
யென்ன ரும்பிதா விரோசநன் றன்னையிப் படியே  
யன்ன உன்புகன் றனனென விவையெலா மறைவான். 20

ஐய துன்பமு மின்பமு மென்பன வனைத்தின்  
மைய வியாவையு மடிந்ததோ ரிடமெது மந்ததின்  
வெய்ய மோகந்தீ ரிடமெது வேட்கைக ளெல்லாங்  
கைய றப்பட்ட விடமெது கருணையா லுரையாய். 21

விராசை யாகியே யிளைப்பெலா நீங்கிட மேது  
விராவு பேரின்பத் தழுகிதாய் விரிவிட மேது  
பராப ரந்தெளிந் துணர்ந்தநீ பகர்தியென் னெஞ்சை  
யராவு துன்பம்விட் டிளைப்பெலா மாறுதற் கென்றேன். 22

எந்தை யப்பொழு துரைசெய்வான் மைந்தகே ளியம்ப  
வந்த மற்றற விசாலமா யளவற வகன்று  
சுந்த ரத்ததார் தேசமுண் டண்டத்தின் ரொகுதி  
வந்து தித்திருந் திறப்பதற் கிடமதாய் வயங்கும். 23

ஆய தேயத்தி லைம்பெரும் பூதமு மில்லைச்  
சேய குன்றில்லை வநமில்லைத் தீர்த்தங்க ளில்லைத்  
தூய தேவரே முதலிய தொல்லுயி ரில்லை  
நாய கன்பெருஞ் சுடரெனு மொருவனே நண்ணும். 24

முழுதுங் காண்பவன் முழுதினுஞ் செறிபவன் முதல்வன்  
பழுதில் சாந்தனாய் நிறைந்துவா ளாவுறைய பண்போன்  
வழுவி லாவிய னாக்கிய மந்திரி வசத்தாற்  
றழுவு செய்கைக ளியாவையு நடத்திடுந் தானே. 25

இல்ல துள்ளதா முள்ளது மில்லாதா மிமைப்பிற்  
புல்லு மந்திரி நினைத்திடி லிவனென்றும் புகிக்க  
வல்ல தில்லையொன் றறிகிலன் மன்னனை விடாது  
செல்லுந் தன்மையாற் கேவல மனைத்தையுஞ் செய்யும். 26

இந்த மந்திரி தன்னெதி ரியாவையு மியற்ற  
வந்த மன்னவ னென்றுமே காந்தத்த னாகு  
மைந்த வென்றுரைத் தருளிய பிதாவைநான் மகிழ்ந்து  
புந்தி யாலந்த உகையெலாம் வினவினேன் புகழ்ந்து. 27

அறிவி லாசமா யாதியும் வியாதியு மின்றி  
நிறைவி தானவத் தேசமே ததுதனை நேருந்  
திறவி யாதது யாதின லெய்துமத் தேசத்  
திறவி லாதவம் மன்னனார் மந்திரி யாவன். 28

புலந மியாவையும் விரோதத்தா லடர்த்தவென் புயத்தா  
லவனம் மந்திரி யுடனடர்ப் புறாவலி யமர்ந்த  
தெவன றைந்தருள் கென்றலு மென்பிதா விசைப்பான்  
கவன நீள்வலி மந்திரி வேகமார் கடப்பார். 29

தேவர் தரிசவ ரெண்ணறு கோடிக் டிரண்டு  
மேவ வென்றிலர் சூலநே மிகண்முத லென்ற  
மேவ ரும்படைக் கலமெலா மவன்மிசை விட்டான்  
மாவ ருங்கல்லி லறைந்தபு வெனமுனை மடியும். 30

விளிவ ருந்திற லந்தமந் திரியந்த வேந்தா  
லெளிது வென்றிடி ல் வணங்குது மிவ்வகை யின்றே



லளிய மேருவை யசைப்பினு மசைப்பரி தாகு  
மொளிகொ ளுந்கபுந் தியினலால் வெலப்படா னெருங்கே. 31

ஊக புந்தியா லல்லதங் வமைச்சனை யுற்றல்  
வேக நாகம்போ லெரித்திடும் வேந்தனோ டமைச்ச  
னேக ராச்சியஞ் செய்யுமத் தேசமு மியாவுஞ்  
சோக மற்றிடக் கேளென விரித்திது சொன்னான். 32

முன்ன நாஞ்சொன்ன தேசமோர் முடிவிலா முத்தி  
மன்ன னென்றது மாசிலா மணியென வயங்குந்  
தன்னில் வேறிலா வாத்தும தத்துவந் தானே  
யன்ன வேந்தனா லமைத்தமந் திரிமந மாகும். 33

விடய மியாவையு மொருப்பட வொருக்கிநல் விராக  
முடைமை யாவது பரமமாம் பூகமென் றுரைத்தேந்  
தடையி லாமநம் விராகத்தால் வெலப்பட்ட தன்மை  
படைசெய் மத்தமா தொழுவத்து ளகப்பட்ட பண்பே. 34

கற்ற நிந்திலார் மந்தைநாற் கூறெனக் கற்பித்  
துற்ற போகத்தி லுபயமு நூல்வழி யொன்றும்  
பெற்ற தேசிகன் பூசையி லொன்றுமாய்ப் பேணிற்  
துற்ற கங்குல்போய் விவேகமாஞ் சுடர்வந்து தோன்றும். 35

சிறித நிந்தவர் மந்தைநாற் கூறெனச் செய்து  
பொறிவ சத்தொன்றுந் தேசிகர் பூசையி லிரண்டு  
மறியு நூற்பொருண் மநந்தோர் கூறுமே யாக்கி  
னெறிவி வேகத்தா லொன்றுணர் ஞாநமே நிரம்பும். 36

ஞாந முற்றவர் மந்தைநாற் கூறென நாட்டி  
யான நூலினும் விராகத்து மதுபவந் தனிவ

மான நற்குரு பூசையின் வழியினுஞ் செலுத்தி  
லீன மற்றநன் முத்திவந் தெய்திடு மெளிதின்.

37

வேறு.

மிக்க வறிவால் விசாரத்தான் மெய்ம்மை யுணர்வு நிராசையுந்  
யொக்க வென்றுங் கைக்கொள்வா யூற்ற மான நிராசையினுந்  
றக்க விசாரம் விசாரத்தாற் தவிரா நிராசை நம்மாற்றாந்  
தொக்கு நிரம்பும் வாரிதியுந் தொடர்மே கமுத்துன் னுதல்போலாம்.

நாட்டி னியல்பு வழுவாம னட்டோர்க் கிதமா நற்பொருள்க  
ளீட்டி முன்ன மதனாலே யினிய குணத்தி னுயர்ந்தோரைக்  
கூட்டி யவரா னிராசையினேக் கூடி யதனால் விசாரத்தைத்  
திட்டி யதனால் மெய்ஞ்ஞானந் தெளிந்தான் முத்தி சித்திக்கும். 39

என்று முன்ன மென்றந்தை யிசைத்தான் நெய்வ சகாயத்தா  
லொன்று மொழியா தின்னுணர்ந்தே னுணர்வு பெற்றேன் போகத்  
னின்ற வாகை யின்றொழித்து நிராசை யென்னு நிதியாலே [தி  
துன்றி நொய்தா யுபசார்தச் சுதையிற் குளிரந்த சுகம்பெற்றேன். 40

அந்தோ வந்தோ விதுநெடுநா ளறிந்தி லேனின் றறிவுற்ற  
சந்தோ டத்தை யென்சொல்வேன் சகல நினைவுஞ் சமித்தாறி  
நொந்தோ ரின்ப துன்பத்தா னோவா திருக்கு மிடமிதுவே  
யுய்ந்தோ ருறையும் பதமிதுவே யுபசார் தத்தி னுயர்விதுவே. 41

என்ன வரைத்து நானாரென் னுருவ மேதென் றியான் விளக்கத்  
தன்னை யறியுஞ் சக்கிரனைத் தாழ்ந்து வினவித் தத்துவத்தை  
யுன்னும் பொழுதே யஞ்ஞான மோடு மென்ன வுசநாவை [பால்,  
முன்ன வேண்டு மெனக்கண்கண் முகிழ்த்து நினைந்தான் முழுதன்

மெய்யா கியசச் சிதாந்ந்த வெளியே வடிவா கியவெள்ளி  
யுய்யா நின்ற மாலிமூன் னுதிப்ப வவனு முவந்திறைஞ்சிக்

கையார் மணியா லுயர்மலரார் காலி லருச்சித் துரைசெய்வா  
னையா நின்னன் பெனையெழுப்ப வழியே னுரைப்ப தறிந்தருள்வாய்.

என்னிங் குள்ள தப்பாடென் னெல்லை சொல்லப் பட்டுளதென்  
றுன்னு மெல்லை யில்லாதென் சொல்லு நானாந் நீயாரிம்  
மன்னு முலக மேதென்று மயக்கந் தீர வருளென்ன  
வன்ன தெல்லாந் தெரியவிரித் தவனுக் கிவனன் றறிவித்தான். 44

வருங்கற் பகவிண் விரைந்தேக வந்தேன் பலசொல் லியும்பயனென்  
சுருங்கச் சொல்லும் பயன்கேளாய் தோன்ற விற்குள் ளதுவுஞ்சித்  
தொருங்கப் புறத்துஞ் சித்தெல்லை யுள்ள துஞ்சித் தெல்லையற  
நெருங்கும் றதுஞ்சித் தியான்சித்து நீசித் துலக நிறைசித்தே. 45

இதுவே சுருக்க மிவ்வறுதி யிதயங் கொண்டிங் டகைக்கேற்ற  
மதியா னின்னை நினைநீயே மாறா துணர்ந்து நோக்குதியே  
லதனா லந்த மாம்பதத்தை யடைதி யோரே ழுருந்தவரும்  
புதிதோர் தெய்வ காரியத்திற் புகுந்தா ரியாமும் போகுதுமால். 46

என்ன வெள்ளி யேகியபின் னெல்லா மறிவா முலகினைப்பார்த்  
துன்னு வொக்கு மொக்குமெனக் குசநா வுரைத்த துண்மையதே  
முன்னு மவரி சித்துலகு மூன்றுஞ் சித்து நான்சித்து  
நன்னு லான திசைசித்து நாட்டு கின்ற தெலாஞ்சித்தே. 47

தெரிக்கும் பொருளுந் தரிசநமுந் தீர்ந்து வெறுநிந் மலவடிவாய்ப்  
புரிக்கு முதயம் விடாதென்றும் பொலியும் பரமப் பொருளானேன்  
வரிக்குங் காட்சி யிலாவறியே வடிவா யொருகா லேயெங்கும்  
விரிக்கு நிறைவா யுபசாந்த வெளியா யறிவா மிகுபொருளுன். 48

ஒங்குஞ் சிந்மாத் திரப்பொருளா மோங்கா ரத்தை யுண்ணினைந்து  
தூங்குந் தியாந் பரனுகித் தொடர்சங் கற்ப மெல்லாம்போய்  
வாங்குந் தொழிலே டனையைய மநந ஞாந் ஞெயமிவை [ன்.  
தாய்கு ஞாதா டனைத்துமறத் தனிச்சித் திரம்போ னெடிதிருந்தா



காற்றி லாத விளக்கொளிபோற் கலங்கா திருந்த மாவலி,தான்  
சீற்ற மயழீர்ந் தறகிறைந்து சிந்தை யென்னு மாசின்னித்  
தோற்றுஞ் சத்தா மாத்திரத்தாற் சுடர்விட் டெறித்த படிசொல்லி  
லாற்றன் முகிறீர் சரற்காலத் தறவே தெளிந்த விண்போலும். 50

ஆங்கப் படியே யவனிருப்ப வவன தேவற் புரியசுர  
ரோங்கற் கோயின் மேனிலத்தை யுற்ற ருயர்மா வலிதானு  
நீங்கற் கரிய நிருவிகற்ப நிலைகூடர் சமாதி நெடும்போது  
தேங்குற் றதற்பின் விழித்துணர்ந்து மமதை தீர்ந்த சிந்தையனாய்.

பற்றி லாத மந்தாலே பயின்றி ராச காரியங்கண்  
முற்று மியற்றி யாபத்து முதிர்சம் பத்துஞ் சமமாகக்  
குற்ற மில்லாக் குறிப்பாலே குறிப்புற் றின்ப துன்பத்திற்  
சற்று மிதவா தமிழாது சமபா ஷனையிற் றுளுளுன். 52

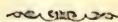
ஓவா தவன்ற னுள்ளெழுந்த ளுகா போகம் பலகோடி  
பாவா பாவம் பலகோடி பரந்த தெல்லா மிளைப்பாறி [களிற்  
மேவா நின்ற னெவ்விடத்தென் விண்ணின் மண்ணில் வேட்கை  
றுவா நின்ற மந்தன்னைத் தன்ன திதயத் துள்வைப்பாய். 53

எங்கே யெங்கே மநமோடி யிளையோ ரென்ன வீழ்ந்தழுந்து  
மங்கே யங்கே நின்றெழுப்பி யகண்ட வறிவி லடைவிப்பாய்  
சங்கே தமதா யிவ்வாறு சாதித் துளமா மதகரியை  
வெங்கே தமறத் தலைத்தெல்லா விசாரத் தாலும் வீடணவாம். 54

5—3. மாவலி கதை முற்றிற்று

ஆக விருத்தம்—905.

## 5—4. பிரகலாதன் கதை.



பின்னு மீதோர் கதைகேட்பாய் பிரக லாதப் பெயரோனுந்  
தன்ன துணர்வான் மெய்ஞ்ஞாந் தத்து வத்தைச் சாதித்தா  
னன்ன துரைப்பா மிரணியனா மசுர வேந்த னிறந்தளவே  
யின்னல் கூரு மவன்மைந்த னிதய நடுங்கி யிவையுணர்ந்தான். 1

எனது தாழை முதலசுர ரெனது குலத்தோ ரெண்ணிறந்தோர்  
கநக மேரு வனுபென்னக் காய நிலைமை பெரிதுடையோர்  
வநச யோநி யதிகார மாற்ற வல்லோர் தரவல்லோர் [தார்.  
புனைவண் டுளவோ னெனுங்கனலிற் புனை வீபோற் போயொழிந்

அன்ன ரொக்கும் பேரசுர ரழியு மூழிப் பெருங்காற்றாற்  
சின்னா கங்கன் போன்மடிந்தார் செறிநுண் மணலிற் பலகோடி  
யின்னா ளவனுக் கஞ்சாதா ரியாரு மில்ல யெம்பகையா  
மின்னார் நேமிப் படையோனை வெல்வா னுபாய மீதொன்றே. 3

எத்தன் மையின லெண்ணுகினு மிதில்வே றயர்ந்த நெறியில்லை  
தத்துந் திரைப்பாற் கடலுறையோன் சரண மன்றிச் சரணில்லை  
சித்த மிந்தக் கணந்தொடங்கிச் சேர்க நாரா யணன்சரணம்  
பத்த னாகி நானவனாய்ப் பகிரா தொழிக பாவனையே. 4

நாயந்த தெல்லா மெளிதருளு நாரா யனைய நமவென்னு  
முயர்ந்த திருமந் திரமென்ற னுளத்தில் விண்ணின் மாருதம்போற்  
பெயர்ந்து நீங்கா துள்ளுறைகப் பேணி யரியைப் பூசிப்போ  
ரியைந்த வரிதா மப்புகை யியற்றிற் பலனா மலதில்லை. 5

அந்த நெறியா லரியுருநா னாகி யரியைப் பூசிப்ப  
னிந்த வுடன்மா தவன்வடிவா மிதனில் வாயு வடிவாகிப்  
பந்த முறுவோன் பராபரனா மிவனே பிராண பவநத்தின்  
முந்து மோட்டத் தாலிரண்டா முகுந்த னாகிப் புறத்துறைவான். 6

அவ்வா றுன விவ்வரியை யகில வுபசா ரங்கனையுந்  
தவ்வா மந்தா லுளதாக்கிச் சதாபு சனையே சமைப்பனென  
விவ்வா றெண்ணிப் பாரமெலா மெடுத்துச் சமக்கு மந்தாலே  
செவ்வான் மணிப்பாத் திரதூப தீபங் கந்த மெலாஞ்செறித்து. 7

மணிப்பூண் களும்பீ தாம்பரமும் வாடா மலரு நல்லமுதுங்  
கணிப்பி லாத பொருளெல்லாங் கருத்தாற் பாவித் தருச்சித்துத்  
தணிப்பி லாத வன்பான்முன் றந்தப் புறத்தின் பொருட்டிரளாற்  
பணிப்பா யவனை யுட்போலப் பரிந்து புறத்தும் பூசித்தான். 8

ஆய வாறக் கணந்தொடங்கி யகண்ட வடிவப் பரம்பொருளா  
மாய னடிக ளருச்சித்தா னவனைப் போல வாள்சுரர்  
தீய குணம்விட் டெல்லோருந் திருமாற் கடிமைத் திறம்பூண்டார்  
மேய மன்னன் குணமன்றோ விரிந்த வுயிரின் குணந்தானே. 9

திதிகா தலரு மவர்க்காசுஞ் செங்கண் மான்மேற் சினந்தீர்த்து  
புதிதா கியபத் தியிலடிமை புக்கா ரென்று புரந்தானுந்  
துதிவா னவருங் கேட்டலுமே துணுக்க மோடு வியப்பெய்தி  
யதிபா தகர்க் ளெம்பெருமாற் கன்பா கியதென் னெனவயிர்த்தார்.

திருப்பாற் கடலிற் கண்வளருந் திருமான் முன்பு சென்றனுதி  
விருப்பாற் றுதித்திற் திரன்முதலோர் மேக மேனி யனோநோக்கி  
நெருப்பாந் தன்மை யசுரரெலா நினைப்பா வித்து நின்வடிவா  
யிருப்பா ரானுன் மாயையென வெண்ணி னோமீ தென்னென்னு. 11

கொடிய கொலைசெய் வல்லசுரர் குணங்க ளெங்கே பெறவரிய  
முடிவ தான பிறப்பெங்கே முகுந்தன் பத்திப் பேறெங்கே  
கடிய தீயோர் நற்குணங்கள் கலந்தா ரென்று கதையல்லா  
னெடிய மாலே நிற்பத்தி நீசர்க் கெல்லா நேருமதோ. 12

என்ற விண்ணோர்க் கெம்பெருமா னிமையோ ரஞ்சா தொழிமின்கள்  
வென்றி பயிலும் பிரகலாதன் மீண்டும் பிறவாப் பிறப்புற்றான்



கன்று துயர்போய் மெய்ஞ்ஞாநக் கண்ணால் வீடு காண்குவன  
லொன்று மிதனிற் கைதவமென் றுணரற் பால திலதாகும். 13

நல்லோர் தீமை யுறிற்கேடாந் தீயோர் நன்மை யுறினென்று  
மெல்லோ ரும்போ மெனவருளி யெம்மா னாங்கே மறைதலுமே  
கல்லோ லஞ்சூழ் கடனின்னுங் ககநா லயஞ்சேர்ந் தமரரெலாம்  
புல்லா ரென்ற வசரருடன் புரையி லாத தமரானார். 14

என்பு குளிரும் பத்தியினு லிமைப்போ தொழியா தெப்போது  
மன்பு கூட ரெடுமாலை யசுரர் வேந்த னருச்சித்தான்  
வன்பு பயிலு முக்கரணம் வழுവാப் பூசா பலத்தாலே  
முன்பு விலேக மாநந்த முதிர்வும் விராக முளைத்தெழுந்த. 15

சாத நங்கண் முதற்குணங்கள் சால வுண்டா யிடனெஞ்சந்  
காத லான போகத்திற் கவலும் பற்றுக் கழன்றனவாந்  
சீத முத்து முத்துடனே சேர்ந்தாந் பற்றுச் சேர்வுறமோ  
வாத லாலே போகத்தி லழுந்தா துள்ள மாறினதே. 16

பூன்ற வடிவுங் காணுமற் போகத் துள்ளுந் மழுந்தாம  
னூன்ற ஐச லாடுவபோ னல்லோ னுள்ளந் திரிவதனை  
மூன்று சகத்தின் சான்றான முகுந்தன் றிருவுள் ளத்துணர்ந்து  
சான்ற குணத்தோன் பூசுக்குந் தனிமா மனையிற் றுனடைந்தான். 17

மூவ ராகி நின்றமுதன் மூல மடைந்த படியறிந்து  
தேவ தேவன் றனைமுன்னர்ச் செயலி னிரட்டிப் பூசனைசெய்  
தியாவ ராலுங் காண்பரிய வெம்மா னம்மா வெதிர்ந்தனனென்  
றாவ தான படியன்பா லவனைத் துதித்தா னசுரேசன். 18

அண்ட மென்னு மொருவீட்டி லரிய பொருள்சேர் சரக்கறையே  
சண்ட பாறு வெனவுதயாத் தழுமற் றொளிருந் தற்பரமே  
கண்ட வுயிர்க ளனைத்திற்குங் களைக ணுன வான்னுணையே  
புண்ட ரீகை நாயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி. 19

மேலோ ஞகிச் சகம்படைக்கும் வினாயாட் டுடைய வித்தகனே  
நாலோ டொருப தெனுமுலகி னண்ண வுயர்ந்த நற்பொருளே  
யாலோ ஞகிக் கண்வளர்ந்த வையா மெய்யா வருண்மூர்த்தி  
பூலோ கத்தி னுயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி.

20

கேத மிகுந்த ஷசுரரெனும் கிளைத்தா மரைக்கு நெடும்பனியே  
வேத நெறிச்செல் லமரரெனும் விரிதா மரைக்கு வெய்யோனே  
பேத மறுத்தோ ருள்ளமெனும் பெருந்தா மரையிற் பிரமரமே  
பூத மனைத்தி னுயகமே போற்றி போற்றி மிகப்போற்றி.

21

என்ப தான துதிபலவு மிசைப்ப விதயங் குளிர்த்தருளி  
யன்ப மறுத்துப் பிறவாசா ருய வரங்கே ளெனக்கருணை  
முன்ப னுரைப்ப ஊனத்திதய முளரி யினுஞ்சேர் முதற்பொருளே  
துன்ப மில்லா வுயர்பதமே ததுவே யருள்வா யெனச்சொன்னான்.

சித்தப் பிரம மெல்லாம்போய்த் தெளிந்த பரம சுகம்பெற்றுச்  
சுத்தப் பிரமத் திளைப்பாற முடிவாம் விசாரந் தோன்றுகவென்  
றத்தப் பதம மமைத்தருளி யமல னேக வவன்று தியான்  
மெத்தப் பரவி மலர்தூவித் தொழுதான் விவேகி களின்பிக்கோன்.

பணிவார் கடலிற் றிரையென்னப் பரம புருடன் மறைந்ததற்பின்  
னிணிதாம் பதமா தந்திலிருந் திவைவன் றுதிக ளேத்தியபின்  
சரியா விசாரந் தந்தளித்தான் சநந மறுக்குந் தனிமூர்த்தி  
நனிநா நம்மை யாரென்று நாடு வோமுள் ளெனநினைவான்.

24

யானார் முன்ன மெவனுனே னிர்தப் புலியா டம்பரத்தி  
லான திருந்து சின்னோடி யழுது சிரித்து மகிழ்த்தயர்ந்தே  
ஞநா வான சுகமல்லே னகங்கல் புல்லு மண்மரங்க  
டானுய்ப் புறம்பா யசேதநமாஞ் சகநா னென்னத் தக்கதுவோ.

25

இல்லா விடத்துண் டாய்முக மெனலாய்க் காற்றி லியங்குவதாய்ச்  
செல்லா நின்ற சிலநாளிற் சிதைந்து சடமா முடனானே

நில்லா தாய்ப்பொய்க் கேதோன்றி நிராகா ரமதா யறிவின்றிப்  
புல்லா வறிவிற் செவிக்குணவாய்ப் பொன்றுஞ் சத்த நானுமோ. 26

தோலி லன்றி யறிவரிதாய்த் தோற்ற மின்றிக் கணத்திறந்து  
கோலு மறிவா லறிந்தறிவு கூடாப் பரிசு நானல்ல  
காலி லசைந்து வசித்துருவாய்க் காதன் மிக்குக் கணத்திறக்குந்  
தாலு வுணவாய்த் திரவியத்திற் சனித்துச் சடமாஞ் சுவைநானோ.

கணத்தி னிறக்குங் காண்பவற்றிற் காட்சி தன்னிற் பற்றுகிப்  
புணர்ப்பில் காண்பா னிடத்திறக்கும் போத மில்லா வொளிரானோ  
குணக்கு மூக்கா மசேதந்தாற் குறிப்ப தாகிச் சடமாகி  
மணக்கு நொய்ம்மை நியமங்கள் மருவு கந்த நானுமோ. 28

எனதற் றெண்ண மெல்லாம்போ யிளைப்பற் றைந்து பொறிமயல்போ  
யங்க வறிவாய்த் தொழிலின்றி யறியும் பொருட ரறிவேயாய்க்  
கரமா யுள்ளும் புறம்பினுநிட் களமா யுண்டா மாத்திரமாய்ச்  
சுநர மாண மிலாவென்னைத் தயங்கக் கண்டேன் சத்தியமே. 29

ஆவார் விப்போ துள்ளபடி யறியு நெறியி லெனையறிந்தே  
னோவா விகற்ப மற்றறிவுள் ளொளியாஞ் சீவ னுருவிதுவோ  
தாவா தெங்கு முளநானூர் தத்து வத்திற் சகமெல்லா  
மேவா நின்ற விரவிமுதற் கடமீ ருக் விளங்கியதால். 30

உள்ளி லொளியர்ற் கனற்பொறிக ளொளிர்ப் தென்ன வைம்பொறி  
தெள்ளி யறியு மென்னுலே செறிசித் திரமாய்த் திகழ்ந்தனவாற்[யுந்  
றள்ளி லயனோ டுட்பட்ட தனிக்கற் பார்த்த துயிரினத்தும்  
வெள்ள வெளியா மப்போது மீளா தொளிரு மென்வடிவே. 31

இவனா னென்றுள் ளேபற்று மெண்ண மெங்கே யெல்லையறப்  
புலந மெல்லா நிறைந்தொளிரும் போத வடிவா மென்றனக்குக்  
கவரு மரப்பா வுணதானே கருதி லுண்டோ முடிவில்சுகத்  
துவமை யில்லா வுபசார்த வுணர்வாங் கண்ணே யுலகெங்கும். 32



நோக்கப் பட்ட நோக்கெல்லா துண்மை யறிவா நோக்கொன்றே  
யாக்கப் பட்ட வுயிரினத்தி னகத்தா யறிவ திலாவறிவாய்த்  
தாக்கப் பட்ட தொன்றில்லாத் தனித்தத் துவமாய்த் தனையன்றிப்  
போக்கப் பட்ட தில்லாவெம் பொருட்டு வணங்கிப் புகழுதுமால். 33

அறவு நொய்தாய்ச் சமமாகி யவிகா ரமதா யதீதமா  
யிறவு நிகழ்வோ டெதிர்வென்ன வெண்ணுங் கால மூன்றிலதாய்ப்  
பிறவு நினைக்கு நினைவின்றிப் பேத மற்ற வறிவாலே  
நிறைவி தான சத்தியெலா நேரே செய்யப் பட்டனவே. 34

தாக்கற் றொன்றி லறிவுக்குச் சமமே யொழிந்து கண்டதிலே  
வாக்குக் கெட்டா மையினாலே வசநங் களிநாற் சமந்தோன்றா[னைத்  
நோக்கற் கரிதாம் பொய்ப்பொருள்போ னொய்தா யழியா நிராசைத்  
தேக்கிற் சமபா வனைதானே திரைதீர் கடல்போற் சேடிக்கும். 35

செயலுஞ் செயலி லாமையுமாய்த் தியங்குஞ் செயலிற் சேரறிவு  
பயிலும் வலையிற் புட்போலப் பந்த மடையு மாதலினான்  
மயல்வெங் கோப மிரண்டாலும் வருந்தொந் தனையா மயக்காலே  
யுயிர்க ளெல்லா சிலப்புழுப்போ லொன்று மகலா தாகுவதாம். 36

நீடத் தகுமன் னுயிர்க்கெல்லா நெஞ்சத் துறைவாய் நெடுநாளாக்  
கூடப் பெற்றே னுனையிந்தக் குறைவில் பேற்றை யார்பெற்றார்  
தேடப் பட்டாய் பெறப்பெற்றாய் தெரிய சின்றாய் விகற்பமெலாம்  
வீடப் பட்டா யெதுவானு யதுவாய் சின்றாய் மிகத்துதிப்பாம். 37

நானே நீயாய் நீநானுய் ஞாந வடிவாய் முடிவின்னித்  
தானே யாகி யண்டத்தின் றிலையாய் பரம தத்துவமாங் [திபோ  
கோனே யுன்னைத் தொழுகின்றேன் கொண்டன் மறையா நிறைம  
வானேர் நினைவு களின்மறையா வொளியா முருவே யுனைப்பணிகே  
ன். 38

உன்ன லென்னு மாவரண மொன்று மில்லா வெளியாகித்  
தன்ன தான சுகவடிவிற் றானே விளங்கித் தன்வசமா

மென்ன துருவையான்பணிகே னிருந்து நடந்துஞ் சாந்தமுற்று  
மன்ன தன்ன திலதாகு மனைத்துஞ் செய்தும் பற்றிலதாம். 39

பல்ல வங்க டனையசைக்கும் பவநன் போல மநமுதலாய்ச்  
செல்லுங் கரணங் களையிந்தச் சித்தாம் புருட னசைத்திடுமால்  
வல்ல பாகர் நடத்துகின்ற வாசுத் திரள்போற் றனதான  
வல்லன் மேவப் பொறியெல்லா மவனே பரிக்கு மவரதம். 40

இவனே தேடப் படுகிற்போ னிவனே துதிக்கப் படுகிற்போ  
னிவனே தியானிக் கப்படுவோ னிவனான் மரண மயக்கொழிந்த  
திவனே யெளிதி னெய்திடுவோ னிவனே நன்ற யறிகிற்போ  
னிவனே யெல்லார் மநக்கமலத் திடை யி லிருக்கு மிசைஉண்டே. 41

மேவ லுற்ற போகத்தில் விருப்பு வெறுப்பு மெனக்கில்லை  
யாவ தெய்து மதுவருக யாது போகு மதுபோகப்  
பாவ மிகுமிங் வஞ்ஞாநப் பகைவ னுலே விவேகமெனு  
மேவ மில்லாப் பொருளெல்லா மிழந்தே னுணர்வா லவைபெற்றேன்.

துனையு மந்தான் மநமுத்துத் துயர்செய் யகங்கா ரத்தீர்த்து  
நினைவா னினைவு போயசையா நிலக்கே தனிக்கே வலநின்றேன் [த்  
வினையா நினைவற் றகங்கரம்போய் மேவு மநம்போய்த் தொழிலின்றி  
தனையே நிகர்கே வலத்தொடர்ச்சித் தத்து வத்தென் வடிவிருக்கும்.

காத லென்னுங் கட்டறுத்துக் காய மென்னுங் கூடகன்று  
சாதன் மேவு மகங்கரமாந் தனிப்புள் ளெங்கே பறந்துளதோ  
வேத மறுநீ நானானீ யென்னு மொருமை யிருமையதா  
யோதும் விதியான் மீண்டொன்றி யுயர்நீ நானு னீயானேம். 44

ஒழிவி லுலகின் சீரெல்லா முண்டா யிருந்து நீயிலயேல்  
விழியி லவர்க்குப் பேரெழில்கூர் மின்ன ரைப்போல் விளங்காதால்  
வழுவி நேவே சயசாந்தி மன்னு மிடமே சயவேத  
முழுதுக் கயவே சயவேத முனோத்த விடமே சயவென்னு. 45

பிறக்கு முதலே சயவென்றும் பிறவா முதலே சயநாளு  
மிறக்கு முதலே சயவென்று மிறவா முதலே சயவென்று  
சிறக்கு மறத்தாற் சிந்தித்துச் செம்பொற் பெயரோன் நிருமதலை  
பறக்கும் விகற்ப மில்லாத பரம சமாதிச் சுகமுற்றான். 46

நிருவி கற்ப சமாதியிலே நிகழ்சித் திரம்போ னிலைபெற்று  
வருட மையா யிரஞ்செல்ல மாற வொருபார் வையினிற் ப  
வருண மணிசூழ் பாதலத்தி லரசி லாம லசுரரொலாங்  
கருடன் முதற்புள் னினங்கவரக் கலங்கு குளமீ னினமொத்தார். 47

ஆவ தாய காலத்தி லனைத்தா முலகி னெறியனைத்துங்  
காவல் புரியுந் திருநெடுமால் கடல்வாய் விழித்துக் கண்வளர்வான்  
றுவல் வருடக் கார்காளிற் றுயிலத் தவிர்ந்து வொருகாலச்  
சேவல் கூருந் திருவுளத்திற் செகத்தி னெறியைச் சிந்தித்தான். 48

பேத மில்லாச் சாந்திபதம் பிரக லாதன் பெற்றிருப்ப  
வேதன் சிருட்டி யழிந்துளவால் வெவ்வா ளசுர ரிலாமையினு  
லேத வசுர ரில்லையெனி லிகலற் றிமையோ ரெல்லோரும்  
போத வுபசாந் தியராகிப் பொருவில் வீடு பொருந்துவரால். 49

தேவ ருபசாந் தியையடையிற் செந்தீ வேள்வி தவமெல்லாம்  
போவ தாகிப் பயனெல்லாம் பொருந்தா தெவையும் பொன்றிடுமா  
லோவ லுற்ற கிரியையெலா மொழிந்தாற் பூமி யொடுக்கிடுமாற்  
கேவ லத்திற் புலியொடுக்கிற் கிளருஞ் சிருட்டி யற்றிடுமால். 50

இன்ன சிருட்டி சூரியமா யிரவி மதியோ டெலாமிறக்கிற்  
பின்னர் யாமும் வடிவொழித்துப் பேத மில்லாப் பதமடைவோஞ்  
சொன்ன காலத் தலாதிடையே தொல்ல ஞால மெலாமிறக்கி  
லுன்ன நலங்காண் கிலமிதனுக் குறுதி யுபாய முணர்ந்தனமால். 51

தானவ ருய்க வுய்ந்தாற் சமருண்டாஞ் சமரு முண்டேல்  
வானவ ருண்டா முண்டேன் மகந்தவ முண்டா முண்டே



லாணதோர் சிருட்டி யுண்டா மன்றெனிற் சிருட்டி மாளு  
மூனமி லசுரர் கோனில் வுடலொடு மூழி வாழ்க்.

52

பரமமா மீச னாலே பாலிக்குங் கடவு ணீதி  
திரமுற விவ்வா நென்று சிந்தித்த செங்கண் மாய  
னரவணைப் பாய னீங்கி யசுரர்கோ னருகு சேர்ந்தான்  
பிரமலோ கத்தை யொக்கும் பெரியபா தலந் கர்க்கே.

53

வேறு.

கருட வாகநத் துறைபவன் கவரிசேர் செங்கைத்  
திரும டந்தைவாழ் வலத்தின னேம்படை செறியு  
மிருபு தத்தினன் றேவரு முறிவரு மிறைஞ்ச  
வருளு நாயக னசுரனை யுணர்தியென் றருளி.

54

வலம்பு ரித்தொனி கிளப்பினன் மாதிரம் பிளப்ப  
நிலம்பி ளப்புற நெடுந்திசை பிளப்புற நிமிர்ந்த  
வலம்பு மோதையான் மெல்லென மெல்லென வறிந்தா  
னலம்ப யப்புறு தற்பதத் தொன்றிய நல்லோன்.

55

பிராண சத்திதான் பிரமந் திரசின்னு பெயர்ந்து  
புராத நப்படி நாடிக ளாலெங்கும் பொருந்தி  
விராவ லுற்றன வொன்பது துவாரத்து மேவப்  
பரப ரத்தினை யறிந்துளோ னறிவுசம் பவித்த.

56

அறிவு தோன்றியுட் பிராணதர்ப் பணரிழ லாகி  
யறிவ தாம்பொரு ணைக்குற்ற தன்னதா மறிவு  
பிறிவ தாமறி பொருளிலே மந்தத்தன்மை பெற்ற  
பிறிவி வாழுகந் தர்ப்பணத் திருமைபெற் றதுபோல்.

57

அற்ப முள்ளமங் குரித்தலு மரும்பவிழ் வுற்ற  
வுற்ப லங்கள்போன் மெல்லென மலர்வுற்ற கொண்கண்

ணிற்ப தாய்நரம் புறுபொறி யறிவுக ணிறைய  
நற்பி ராணனு மபாணு மெங்கணு நடந்த. 58

அமைவில் காற்றுற்ற பதுமம்போ லசைவினை யடைந்தா  
னிமைக ளுக்கிடை யளவிலே மந்தடித் தெழுந்த  
சமைவு றத்தெரி கண்மநம் பிராணன்மெய் தயங்கக்  
கமையின் மிக்கவன் விளங்கினன் கருணைமால் காண. 59

பரந்து நாட்டங்க ளோக்கின மநமும் பருமை  
நிரந்த ரித்தன வவ்வயி னவன்றனை நெடுமால்  
சுரந்த வன்புட ளோக்கியே யருள்செய்வான் னாயோய்  
புரந்த ரன்புக முனதுசீர் நோக்குவாய் புரிந்து. 60

உடலை நோக்குதி யகாலத்தி லுன்னுடை யுடலை  
விடநினைப்பதென் பற்றுதல் விடுதல்சங் கற்பம்  
படர்கி லாவுனக் கபாவமும் பாவமு முடலிற்  
றொடரிற் சேதமென் னெழுதியா லிருத்தியாற் னாயோய். 61

சீவந் முத்தனா நீயிந்த வுடலொடுஞ் செங்கோற்  
காவ லாளனுய்ச் சுமையறக் கற்பமட் டிருப்பாய்  
பாவ கன்சுடப் பன்னிரு கதிர்சுட வுலகம்  
யாவ துங்கெடா திருப்பநீ யிறப்பதென் வாளா. 62

ஐங்கு மாகையாம் பாசத்தா லுறப்பிணிப் புண்டு  
வீங்கு முள்ளுணர் வதன்வழி யோடியே மெலிந்து  
தாங்கு செய்கையான் மநமிகச் சலிப்பவர்க் கன்றோ  
தீங்கு மேலிய மரணந்தான் சிறப்பது சுகத்தில். 63

அகங்க ரத்தினை யகற்றியோர் பற்றின்றி யனைத்துஞ்  
சுகந்த ருஞ்சம மானவ ராயுவே சுகமா  
முகந்த வாசையுஞ் சினமுமற் றுட்குளிர் மதியாற்  
செகங்க ளின்கரி யானவ ராயுவே சிறக்கும், 64

பற்று வான்பற்று பொருளிரண் டும்பயில் பந்த  
மற்ற போதுப சாந்திதோன் நிடுமது நிலைமை  
பெற்ற போதுவீ டெனும்பெய ரந்நிலை பெறுமால்  
வெற்றி வீரசிங் காதநத் திருத்தியால் விளங்க. 65

குரைசெய் சங்கின தோசையாற் குழுறுற வந்த  
புரையில் வானவர் மங்கலப் பணிசெய்து புகழ்  
விரைவி லின்றுனை மாமுடி மிலைச்சுவ னுனே  
யரசு செய்கநீ யூழியி னளவென வருளி. 66

மங்க லப்புனல் கொணர்கென மஞ்சந மாட்டிச்  
சங்கு சக்கரந் தரித்தன கைகளாற் றுனே  
புங்க வத்திரள் போற்றிடப் பொன்முடி சூட்டி  
யங்க ணச்சுத் தனசுரர்கோ னுக்கிவை யறைந்தான். 67

தள்ளின் மேருவும் புவநமு மருக்கனுஞ் சசியு  
முள்ள நாளெலா மரசுசெய் துயர்கென வருளிக்  
கள்ள மாயையின் சிருட்டியொன் றெளித்தல்போற் கணத்தில்  
வெள்ள வானவர் குடாத்தொடு மறைந்தனன் விண்டு. 68

என்ன வோதிய வசிட்டனை யிராகவ னேக்கி  
யன்ன தானவர்க் கரசனாய் வீடுற்ற வறிஞன்  
தன்ன துள்ளமெய்ப் பரத்திலே தன்மய மான  
பின்னர் மால்சங்கி னோசையாற் பிறந்ததெப் பரிசோ. 69

எனவி னாவலு மிராமனுக் கருந்தவ னுரைப்பா  
னனல்ப யின்றவித் தாமென வமலவா தனைதான்  
கணமில் சீவந்முத் தருக்கெலா மிதயத்தின் கண்ணே  
சநந வங்குர மீண்டில தாகியே சாரும். 70

வேறு.

சுத்தமாய்ப் பரம மாகித் தோற்றஞ்சா லுதார மாகிச்  
சுத்தமாஞ் சாத்தி கத்தைத் துன்றியே விடாம லொன்றிச்



சுத்தவாத் துமத்தி யாந மயமதாய்த் துவக்கொன் றில்லாச்  
சுத்தவா தனைக ணித்தஞ் சுழுத்திவா தனைபோ னிற்கும். 71

ஆயிர வருடஞ் சென்று மங்கமே யிருக்கி லுள்ளே  
மேயதா மவ்வ வத்தை மெல்லென வொருபா னின்று  
தேயல தாகித் தோன்றுஞ் செறியுமவ் வவத்தை யாலே  
தூயநற் சீவந் முத்த ருணர்ச்சியைத் தொடர்வ ரென்றன். 72

5—4. பிரகலாதன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—977.

5—5. காதி கதை.

பிறப்பிறப்பாம் பெயருடைய விந்த மாயைப் பெருமையினே  
மூடிபெறப் பேச வொண்ணா, வறப்பெரிய தன்மத்தை வென்  
றான் மாளு மல்லதொரு வகையாலு மகற்ற லாகாச், சிறப்புடைய  
வன்மாயை விரிவி னுள்ள சித்திரத்தோன் றிடவுனக்குச் செப்புங்  
காதை, மறப்பறுசின் தையலுக்கி் கேட்டி யென்றோ மனுகுலநா  
யகனுக்கு வசிட்டன் சொல்வான். 1

மண்ணுலகிற் கோசலமா மண்ட லத்தின் மறையவர்கோன்  
காதியென வழங்கும் பேரோ, னுண்ணினந்தோர் கருமத்தைக்  
கிளையை நீங்கி யொருவரம்புக் கொருவாவி யுதகத் தூடே, நண்ணி  
யணி கழுத்தளவா யமிழி நின்று நற்றவஞ்செய் தெண்டிங்க  
ண்டந்த வெல்ல, கண்ணருளான் மாயவன்வந் தவன்முன் றோன்  
றிக் கருத்தென்கொ லளித்துமெனக் கழற லோடும். 2

சலநின்றுங் கரையேறிக் காதி யென்னுந் தவமறையோன்  
கைதொழுது சகமண் டத்தி, லலகிலுயிர் மறக்கமலத் தகலா

வண்டே யச்சதனே யந்தாவென் றன்பாற் போற்றிச், சலநமறு  
தற்பாத்திற் சம்பந் தித்துச் சநநமர ணத்துருவாற் சகங்க ளாகி,  
யலமருநீ டாச்சரியஞ் செய்வ தாய்நீ யளித்தமா யையைக்காண  
வருடி யென்றான். 3

அந்தணன்வேண் டலுமாயை காண்டி கண்டா லகற்றுதியே  
லகற்றுகென வருளி மாயன், கந்தருவ நகரம்போன் மறைத்  
லோடுங் கருணைமூர்த் தியைக்கண்ட களிப்பி னாலே, சந்ததமுட்  
குளிர்காதி யந்தக் காளிற் றவத்தொடுசின் னுளிநுந்து தானே  
யோர்நாட், சிந்தனையி லரியுரைத்த வுரையை நாடித் தேமலரோ  
டையின்முழ்கச் சென்ற னன்றே. 4

வரம்படித்தங் கதனுட்டுசய் விதிக்கே வேத மந்திரமுந் தியாந்  
முந்தான் மறந்து காதி, யினம்பயிற் ற மனைக்கேதான் றன்னை  
நோயா லிறந்தவனு கக்கண்டா னினத்தோ ரெல்லாங், கனம்பட  
மொய்த் திருபுறத்து மலறத் தேவி காற்கடைக்கே வீழ்ந்தலறக்  
காதன் மாதா, தநம்பருகத் தருவனபோ லிணைத்துக் கொண்டு  
தழன்மிதித்தான் போற்பதைத்துத் தளரக் கண்டான். 5

ஆமளங் லடுத்தனசெய் தழுஞ்சுற் றத்தா ரனல்கொளுத்தச்  
சாம்பரா யங்க மெல்லா, மீமமுறக் கண்டானச் சலத்தி னுடே  
யிருக்கின்ற காதினை திதயத் துள்ளே, தோமுறுமா குலமிருந்த  
புந்தி யாலே துகளறத்தன் பாற்றன்ஹற் றேன்றக் கண்ட,  
வேமுறுசெய் கைகண்மேலு முள்ள வெல்லா மிராகவகே னென  
முசிவ னிசைப்ப தானான். 6

இப்பாரி லுணநாட்டோ ருரி னெல்ல யிருக்கின்ற நீசனாய்க்  
கறிப்போர் தங்கண், மைப்பாவை யொருத்தியிற் ரொருகு லாகி  
வருந்திவளர்ந் துறுகாலம் வந்த வெல்ல, கைப்பால னுய்ப்பிறந்து  
வளர்ந்து வெந்த கரிக்கட்டை போனிதத்துக் காளை யாகி, யொப்

பாகி நாய்க்கறிப்போர் குலத்தில் வந்த வொருகடைச்சி தனைமணஞ்  
செய் தொருமை யானான்.

7

வரைகளினும் வரங்களினு முதலா யெங்கு மநமுமுயி  
ரும்போல வாழு நாளிற், நரைமிசைதன் குலம்விளங்க மைந்தர்  
தம்மைச் சரிப்பித்தான் சிலநாளிற் சரைவர் தெய்தி, நரைபெருக  
வருதலுமே தழையார் செய்யு நன்மனைதூ ரத்தியற்றி நண்ண  
லுற்றான், புரையறுமா தவர்போலங் குறையு நாளிற் புத்திரர்க்குஞ்  
சரைவந்து புகுந்த தன்றே.

8

மனையவட்கும் புத்திரர்க்குந் தனக்குஞ் சேர வார்த்திகம்வந்  
ததுநோக்கி வருந்து நாளிற், நனையொழிய வனைவரையுங் காலன்  
மாய்ப்பச் சந்ததம்வாய் விட்டலறித் தனியார் றுது, நினைவழிந்தோ  
ராசையுமற் நனேக தேச நெடிதுழல்வான் கீரமெனு நீதி நாட்டிற்,  
புனைமுடிமன் னவனகரிற் புகுந்து வானிற் பொற்றெருப்போ  
லொருதெருவிற் போகும் போதில்.

9

இறையவன்மாண் டன்னுலகங் காக்க வேறே ரிறைவனைக்  
கொண் டேகுதியென் றேவிச் செம்பொ, னிறைமணியா லலங்க  
ரித்து விடுத்த தந்தி நிருபதியா ரொனத்தேடி நேரே போதக்,  
கறைவடிவோ டிவன்கண்டா னிவனை யந்தக் கறையடிகா ணலுங்  
கரத்தாற் கழுத்தி லேற்ற, வுறைதருபா னுவினுடன்செல் லுதய  
நாக மொத்ததுபல் லியஞ்சூழ்ந்த துவரி யொத்த.

10

என்டிசையுஞ் சயசயவென் ரிறைஞ்ச வந்தா னிவனிறை  
யென் தலங்கரித்தா ரெழில்கொண் மாறார், பண்டையமைச் சருஞ்  
சேனைத் தலைவர் தாமும் பணிதலைக்கொண் டார்தரணி பால னாகி,  
மண்டலமெங் கணுஞ்செங்கோன் முறையி னோச்சி மரபினுற் கவல  
னெனும் வண்பேர் பெற்றுத், தொண்டையித ழார்விரும்பக் கீர  
நாட்டிற் சுடர்மணிச்சிங் காதுமேற் றேற்றி மிக்கான்.

11



நாலிரண்டு வருடமுயர் கவல னென்னு நாய்க்கறிக்குங் கடை யனர பதியாய் வாழ்ந்து, மேலதற்பின் னெருநாளிற் றனிய னாகி மெய்யலங்கா ரங்கனெல்லாம் விட்டுத் தானே, காலினடந் துயர் மனையின் புறமுற் றத்திற் கடைவேடத் துடனுலவு கால யாங்கே, நீலிமையா நிறத்தோர்நாய்க் கறிக்கு நீசர் நேர்வந்தார் வீணையிசை நிரப்புங் கையார்.

12

யாழ்டைய காலிக்குண் மேலா மற்றே ரிருண்டநிற் சிவந்த விழி விருத்த னெய்திக், காழ்டைய நற்கீர மகிபன் றன்னைக் காண் டலுமே காதலுடன் கடைஞ்ச னென்னு, மூழுறுதொல் பெயர் வினவி நெடுங்கா லத்தி னுறவாநீ யெங்ககன்ற யுறவ தெங்குன், சூழுறுநல் விதியாலே கண்டே னென்னுத் தொடர்பெல்லா முள்ள படி தோன்றச் சொன்னுன்.

13

அதுபுகன்ற வவன்றனைக் கவல னுன வரசனிகழ்ந் ததிர்த் தூர்ப்பி யவணின் றுங்கே, கதுமெனவுள் ளேகுதலு மிவற்றை யெல்லாங் கனங்குழையார் சாளரத்திற் கண்ணிற் கண்டார், புதுமையின னின்றூர்நின் றுழியே கண்டு பூபதியா மிவன்கடைஞ் சப் புலைய னுமே, லெதுசெயப்பாற் றினியென்றே துனுக்குந் தேங்கி யிடருற்ற ரிவன்கலங்கா திதயத் தெண்ணி.

14

அறியான்போ லவற்றையெல்லா மறைத்து முன்போ லாத நத்தி லிருக்கவுமங் கவனை முன்னஞ், செறிவான வஞ்சியர்மந் திரியர் யாருந் தீண்டாத சுவத்தைப்போற் றெரிசி யாராய்ப், பிரி யாது நின்றனரச் சநத்துட் சேர்ந்தும் பேதமா யிவன்றனித்த பெற்றி கூறிற், பொறியாருங் கல்விதந மியாது மின்றிப் புறநாட்டி லுறும்பதிகன் போலு மன்றே.

15

ஆயிடையா வரும்புலநாய்க் கறிப்போ னுலே யநேகநாட் பாத கமே யடைத லானோம், போயினியோர் சாந்தியினு முய்ய மாட் டோம் புனிதமாம் படிதீயிற் புகுது மென்னுத்; தீயில்விழ நிச்சயிந்

தந் நகரோ ரெல்லாஞ் சிசுக்கண்முதல் விருத்தர்கடை சேரக் கூடி,  
வீயிலுறை வண்டுகள்போ லெரியில் வீழ்ந்தார் வேந்தனும் புலக்  
கடைஞ்சன் மிகவு நொந்தான். 16

நல்லினஞ்சேர் தலிற்சித்தந் தெளிந்து நன்று நாய்க்கறிக்கும்  
புலநிருப னாடு கிற்பான், புல்லியநந் தொடர்பாலித் தேசத்  
துள்ளோர் பூரியரா யநல்புகுந்து பொன்றிப் போனா, ரல்லலுட  
னினியமைபு மென்ன நாடி யாவிவிடத் துணிந்தனலில் வீழும்  
போதிற், பல்லவம்போ லெரிகடைஞ்ச னுடலிற் ருக்கப் படிபுன  
லுட் காதியுடல் பதைத்த தன்றே. 17

மாமாயை நின்றகன்று தெளிந்த காதி வருமுஞர்த்த மோரி  
ரண்டின்ம யக்க நீங்கி, யாமாரென் காண்கின்றோ மென்செய்  
தோமென் நெல்லாமுண் ணினந்துசலத் திடைநின் றேறி, யாமா  
விப் படியன்றோ வுயிர்க ளெல்லா மரணியத்துட் சினைப்புலிபோ  
லவாவி யோடித், தோமாரு நெடுமயக்கின் மநமோ கித்துத் துவள்  
கின்று ரெனக்கருதித் துயரந் தீர்த்தான். 18

அக்கருத்தி னுடன்சிலநா ளாகற்றி நின்ற னாச்சிரமத் தவ்வ  
யிலோ ரதிதி யெய்த, மிக்கமகிழ் வுடன்மேன்காய் விரும்பி யூட்டி  
வெய்யவன்போஞ் சந்தியிற்றம் விதிகள் செய்து, தக்கசய னங்கள்  
பயின் றிருவர் தாமுந் தத்துவநூற் கதைகண்மொழி சமயந் தன்னி,  
லொக்கவுறை யதிதிதனைக் காதி நோக்கி யுத்தமரின் னுடலுணங்கு  
யோய்ந்த தென்னோ. 19

கூறுவா யெனுங்காதித் கதிதி சொல்வான் குவலயத்துத்  
தரதிசையிற் குலவு செல்வந், தேறுபுகழ் கீரமெனுந் தேசந் தன்னி  
லியான்மாத மொன்றிருந்தே னினியோர் வேண்ட, வாறுறயா  
னுறைநகரி லொருவ னென்பா னனுகியுரைப் பானிந்நாட் டரசா  
யிவ்விர், மாறுபடா தெட்டாண்டிக் கொருவன் வாழ்ந்து மற்றவ  
னாய்க் கறிப்பவனா மாபு தோன்ற. 20

வேறு.

அனையவன் கனல்புக் கிறந்தன னுங்கே யந்தண ரனல்புஞர் தவிர்தா, ரொனையரென் றிசைக்கே னென்றலு மதுகேட் டியம்பிய தேசம்விட் டேகிக், கனதிரைக் கடவுட் புனற்பிர யாகைக் கரை யிலப் பாதகங் கழிப்பான், றனைநிகர் மறையாற் சாந்திகள் செய்து சாந்திரா யணஞ்சரித் திளைத்தேன். 21

என்றுகொண் டதிதி யியம்பலங் காதி யென்னுடைச் சரிதையீ தென்றோத், தன்றனி யுளத்தி லதிசய மிக்குத் தன்னு டைப் புலச்சரித் திரமாய், முன்றிக ழியற்கை காண்பது விரும்பி முந்துள நாடுக ளகன்று, சென்றுபுக் கூண மண்டலந் தனிற்றான் செனித்துறை யிடமெலாங் கண்டான். 22

முந்துதான் கண்ட படியெலாங் கண்டு மொய்சடை முடிமிகத் துளக்கிச், சிந்தையில் வியந்து நான்முகன் விவிதச் செய்கையை நோக்கிமேற் சென்றா, னந்தநல் லாண மண்டல நீங்கி யணிதிகழ் கிரநா டணுகி, வந்துதான் முன்னஞ் செய்தன வெல்லாம் வழுவுறக் கண்டுகேட் டறிந்தான். 23

இதுகொலோ முன்ன மியம்பிய மாயோ னெனக்கறி வித்தமா மாயை, புதுமையா மிதனை நன்குற வறிந்தோன் புந்தியா லென் பது கருதிக், கதுமென வந்தத் தேசநின் றகன்று கனவரைச் சாரலி னணுகி, யதுலமா தவனோ ரக்கைநீ ருணவா யரிமகி ழுருந்தவம் புரிந்தான். 24

ஆண்டுசென் றளவே யம்மலைச் சார லருந்தவ னுச்சிர மத்தி, னீண்டமா னீல முகிலெனத் தோன்றி நிறைதவக் காதுயை நோக்கி, யீண்டிய வெமது மாயையின் பெருமை யியல்புறக் கண்டனை யினிமேல், வேண்டிய தென்னைக் கிரித்தடத் தியற்று மெய்த்தவ மெதுபொருட் டென்ன, 25



துதித்தன னிறைஞ்சித் தொழுதனன் கரிய துங்கமா முகிலி  
னைக் கண்டு, கதித்தசா தகம்போற் களிப்புறு காதி கருணையங்  
கண்ணனை நோக்கி, விதித்துநீ காட்டும் வினையிருண் மாயை விளங்  
குற விதுவெனக் கண்டேன், மதித்தவம் மாயை மருமநா  
னறியேன் மயக்கமெய் யானதென் னென்றான்.

26

மாலதற் குரைப்பா னந்தனா வந்த மண்முத வியாயையு மந்தின்  
பாலுற விருப்ப தன்றியே புறத்திற் பயில்தோர் காலமு மிலதா  
மூலமில் கனவு மயக்கமு மதமு முதலிய நெறிகளி வியாருஞ்  
சீலமாய் நோக்கி யதுபவிக் கின்றூர் சிந்தையுட் சகமிருப் பதுவே.

27

அநந்தமாய் விரிந்த சகத்திர னெல்லா மயர்வற வமர்வதற்  
கிடமா, மந்தனா வந்த நாய்ப்புலைத் தன்மை வெளிசெயின்  
மற்றிதில் வியப்பென், கனந்தரு பத்திப் பாச்சலின் வயத்தாற்  
கடைப்புலைத் திறந்தெரிந் துளதா, முனந்தொட ரதிதி தானுமப்  
படியே மோகங்கண் முழுவதுங் கண்டான்.

28

கண்டவப் படியே நாய்ப்புலைத் தன்மை காகதா லீயயோ  
கத்தால், வண்டுறை யூண கீரமண் டலத்தோர் மந்தினும் பத்தி  
பாய்ந் துளதா, லெண்டரு பத்திப் பாச்சலொன் றெருகா லெண்  
ணறு பெயர்க்குமுன் றேன்றும், விண்டநெஞ் சியற்கை காகதா  
லீய நிலைமைபோல் விசித்திர கதியாம்.

29

அப்படி யன்றோ சொப்பன மொன்றை யநேகமா னிடர்தனி  
காண்பர், கைப்படு விரோத மொன்றிலே மகிழ்வார் காதல ரநேகமா  
னவர்கள், செப்பிய கடைஞ்ச னானவப் புலையன் றிருமனை யூண  
மண் டலத்தே, தப்பற வந்தக் குறியினுன் முன்னே சனித்துள  
னப்படித் தானே.

30

அத்திறந் தானே தமரொலா மிறப்ப வந்திய தேசத்தை  
யடைந்தான், சத்திர நிழற்றக் கீரதே சத்திற் றிலைவனுய்ப் பின்

கநல் புக்கா, னுத்தம மாரின் னுளத்திலே வெறிதே யுன்னுசம்  
பந்தமா யதனாற், பத்திபாய்ந் துளதா லப்படி யாகப் பகர்புலக்  
கடைஞ்சன தியற்கை.

31

இவனவ னானீ ததுவென தென்றே யிடரின்மூழ் குவாரி  
வில்லா, ரவனியா முழுது நாமெனு முண்மை யறிந்தவ ரழுங்கிரின்  
றயரார், பவநமார் பொருளிற் பகிர்வுறு மனர்த்த பாஊன புந்தியிற்  
பொருந்திக், கவருறா ரதனா லிவர்கண்மோ கத்திற் கவல்வுறார்  
தத்துவங் கண்டோர்.

32

ஞாநபூ ரணமெய் தாமையான் மறத்தி னண்ணிய மோகத்தை நாடி  
யினமென் றகற்ற வறிகில யிதனா லிந்தமோ கத்திலே கணத்தி  
னீநனி யமிழ் லுற்றநை யிந்த நெடியமோ கத்திகி ரிக்கு  
மாநதந் தானே யச்சதா மதனை உலிந்தடர் வுறிலது நலியா.

33

எழுதிநீ கிரியின் முழையிடை வருட மீரைந்து தவநனி  
யியற்றின், முழுதுமாய் முடிவொன் றிலாதமெய்ஞ் ஞாந முற்றுதி  
யென்றுபின் முகுந்தன், நெழுதகு தோற்ற மெழுந்துழி மறையத்  
துயருறு மோகக்க ணீங்கிப், பழுதது காதி கற்பனை யெல்லாம்  
பற்றறுத் தருந்தவம் புரிந்தான்.

34

வருடமோர் பத்தின் ஞாநபூ ரணனாய் வாழ்ந்தனன் பின்னரே  
தனதாம், பொருலிவ்சற் பாவ மடைந்துயர்ந் தோனாய் பொருந்திய  
பயந்துயர் நழுவிப், பருகுறு போகத் திச்சையற் றுள்ள படியிலே  
சந்ததஞ் சுகமே, யுருவமாஞ் சீவந் முத்தனா யாறி யுவாமதி யென  
வுள ரிறைந்தான்.

35

5-5. காதி கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1012.

## 5—6. உத்தாலகன் கதை.

இவ்வகையே யிம்மாயை யறநெடிதாய் வெலற்கரிதா யேறித்  
தாழ்ந்து, வெவ்வியமா மோகங்கள் விளைவித்துப் பரமத்தின் மேவி  
நிற்கு, மவ்வகையா லுரைக்கின்றே னநவரதஞ் சொருபத்தை  
யடையா தாரைப், பவ்வமென வருந்துயரின் மூழ்குவிக்கு மிம்மா  
யைப் பண்பு தானே. 1

சித்தசய மாத்திரமாந் தெய்வமருந் தாலன்றிச் சென்ம வெந்  
நோய், சத்தியமே பிறமுயற்சி யாவையினுந் தீராது தகைமை  
மிக்கோய், வைத்தரீழல் காலத்துக் கணத்திலவரு மியல்புறவா  
கியத்தாற் பற்றி, யொத்துவரு மெதிர்கால மிறந்தகா லங்கருதா  
ருளமி லாதார். 2

சங்கற்பம் வேட்கையறு சந்தாநங் கணந்தோறுந் தவிர்த்தி  
யென்னின், மங்குற்ற மனோலயந்தா னதுவாகு மனோலயத்தை  
மருவு போதம், பங்கற்ற பிரத்தியச்சே தநமாகு மதற்குமனோ  
பாவ மென்ப, தங்குத்தா னிலாவியல்பா மாதலினுன் மனோலிகற்ப  
மின்றிப் போமே. 3

அற்றமறு சத்தியமு முயர்கிவமுந் தற்பரம வவத்தை தானு  
முற்றறிவு நிறைசுகமு மலமறலு மரப்பந்த முழுதுந் தீர்த  
லுற்றவவி ஷேகத்தை யொழித்துறுதி யுகத்தா லுறுதி யாகக்  
குற்றமறு சற்புருடர் கோதறுதூல் களின்மரத்தைக் கூட்டி யென்  
தும். 4

அநவரத முரைத்தல்விடல் பற்றலிமைப் புறல்விழித்த லீனத்  
துஞ் செய்து, மநமறு சுகவானுய்ச் சற்சிர்தாத் திரபரனுய் வாழ்தி  
மைந்தா, கனமலமாங் காண்பவைதிந் துள்ளத்தின் மலமறுத்துக்  
காதற் பாசு, மென்வுயர்கோ ரையையறுத்து நின்னறிவிந் தற்பரனு  
யிருத்தி யன்றே. 5



நலனிழிவாஞ் சங்கேதத் தாசையெனும் விசேகையை நண்ணு  
யாகிச், சலனமுறு விருப்புவெறுப் பறவுணர்வின் சாரபரத் தானும்  
வாழ்வா, யலகறநா னிவனவனீ ததுவெனதாம் வாநனைக ளுறுத்  
தொன் றென்றே, நிலவியநிட் டையிலாறிச் சற்சிர்மாத் திரபரனும்  
ரின்று வாழ்வாய். 6

எனதுபிற ரதுவென்னு மெண்ணமற் சகநிலயி லிரண்டற்  
றென்றாய்க், கனவயிரத் தம்பமென வுணர்வுருவைப் பற்றிரிலை  
கண்டு நிற்பா, யநகமுட னமலமா யகண்டமாத் தன்னறிவி லமை  
வென் றுண்டாஞ், சநநமயக் கத்துக்குக் காரணமாம் பிரிவன்று  
தவிர்ந்து போமே. 7

பேரானந் தத்தின்ப நிலயினியல் பினைநோக்காய் பின்னை  
நிற்கும், வாராத நல்லமுதம் வந்தாலு முயிர்தொலைக்க வருநஞ்  
சொக்குஞ், சோராமெய் யுணர்வுடைமை தூரிதா மநந்தடித்துத்  
துன்று மாகிற், காரான முகிழ்குமு மறைத்தாலுண் டோமதியங்  
கண்ணின் காட்சி. 8

சரீரமாத் திரத்தாசை புந்தியாற் றுனல்லா தனதா னென்றே,  
பரிவுறலான் மக்கண்மனை குடும்பமெனும் பாவனையாற் பருக்கு  
முள்ளம், விரியுமகங் காரவிகா ரத்தினுன் மமதைமல வினோதந்  
தன்னு, லுரியவென திதுவென்னும் பாவனையான் மிகப்பருக்கு  
முள்ளந் தானே. 9

ஆதிவியா தியின்லிரிவா லவைமாறித் தேறுதலா லகற்றல் பற்ற  
லா தியமா முயற்சியினுற் பிறவிதொறு மிகப்பருக்கு முள்ள மைந்தா  
மாதர்மணி தநமுதலா நேயத்தா லிலாபத்தால் வருலோ பத்தாற்  
போதுபொழு திவைநன்று நலத்தினுற் பருத்துள்ளம் பூரிப் பாமே.

துராசையெனும் பால்பருகித் தொல்போக மெனுங்காற்றற்  
றெடர்மொய்ம் புண்டா, யிராகமுறு வழியுலவி மகப்பாம்பு மிகப்

பருக்கு மிராம கேளாய், புராதநவுத் தாலகன்போ லைம்பூதத் தையும்  
பொடியாய் போகப் பண்ணி, நிராகுலமாம் புந்தியினு லிதயத்தே  
நினைத்தியென சிகழ்த்த லோடும். 11

அருளியவுத் தாலகன லெந்நெறியா லைம்பூத மறுத்துத்  
தன்னுட், கருதியதென் னென்றிரா கவன்கேட்ப வசிட்டமுனி  
கருணை வள்ளால், பெருகியவைம் பூதத்தை விசாரத்தாற் பேதித்  
துப் பிரம மெய்தி, யொருமைபெறு நிலையுடைய வுத்தால கன்கதை  
யா முரைப்பக் கேட்பாய். 12

கந்தமா தநமென்னுங் கனவரையிற் கற்பூரங் கமழா நின்ற,  
கொந்தலர்சோ லைச்சார லுறைபவனுத் தாலகப்பேர் கோதி  
லாதோ, னந்தமுநி வரன்முன்னே சிற்றறிவன் விசாரத்தோ  
னகண்ட வாழ்விற், சிந்தையிடர் தீரவினாப் பாருதோன் புத்திரந்  
திருந்தப் பெற்றோன். 13

பூதநெறி யாற்றவத்தா னூற்பொருளால் யமநியமம் பொருந்து  
நீராம், நீதறுநல் விவேகந்தான் சேர்தலுமே யவனினைய சிந்தை  
செய்தான், கேதமற வினாப்பாறும் பதமேது மறுபிறவிக் கேடி  
லாத, மேதகைய பதமேதிங் கிதுவன்றோ முதல்விரைவின்  
மேவற் பாற்றே. 14

உளநினைவி லாலிமல பரபதத்தே நெடுங்கால மொன்றி யொன்  
றாய்க், கிளர்கனக வரைச்சிகரத் துறைமுகில்போ வினாப்பாறக்  
கிடைப்ப தெந்நாட், டளர்வறவீ தியற்றினமே லெவையியற்றத்  
தக்கவெனச் சலித்துச் செல்லு, மளவறுபோ கச்செல்வ மென  
துளரின் நெக்கால மவிழ்ந்து போமே. 15

மந்நமெனுந் திரைமோதி மத்தெழுந்த பேராசை வாரி  
தன்னிற், புனிதமுறும் புந்தியினு லழுந்தாமற் கரையேறிப் போவ  
தெந்நா, ளநவரதந் தொழிறொழிவி லாமைகள்போய்ப் பற்றுவி

டின்றி யுள்ளே, தனதொளியாம் பதமேவி யெக்கால மகிழ்வுறு  
வேன் மளரா நின்றேன். 16

கருநாநினை வொழித்தொடுங்கிக் கார்வரையின் முழையிடத்  
திற் கருங்கற் போல, நிருவிகற்ப சமாதியினு லெக்கால மசைவற்ற  
நிலையி னிற்பே, னொருமைபெறு தியாநத்தா லீனாப்பாறு மென்னு  
டைய வுச்சி மீதே, குருவியினங் கூடமைத்துக் குடியிருப்ப தெக்  
காலங் குஞ்சி யாலே. 17

வேறு.

ஊகத் திவ்வா றன்னிமிக வுத்தா லகனுட் பரவசஞ  
யேகத் தியாநஞ் சாதிப்பா னிருந்த விருந்த விடந்தோறும்  
வேகத் துகளு மநக்குரங்கு விடயக் கொம்பு களிற்பாயச்  
சோகத் திறந்தீர் மகிழ்ச்சிபெறுஞ் சொருப சமாதி பெற்றிலனல். 18

நிறனார் கானி லிவ்வகையே நிலையற் றிலேவோன் பின்னொருகாற்  
புறனார் காட்சி யொழிந்திடலாற் பொல்லா மநமாம் வன்குரங்கு  
திறனா ரிருண்மூ டியதென்னத் தியாநங் களிலே யுள்ளழியா  
வறனார் கிரியி லுலர்ந்துழல்வுற் றறவே வாடி யலமந்தான். 19

யாரு மின்றி யாராலு மெய்தற் கரிதா கியமுழைதான்  
சாரு முத்திப் பதமெனலாந் தன்னி லொருகாற் றனிமேவி  
யாரு மலைக்குன் றியின்றழைமே லருணச் சருமம் விரித்ததன்மே  
லோரு மந்தின் செயல்குறுக்கி யுணர்வான் புத்தன் போலாகி. 20

புண்ட நீக வாதனத்திற் புத்தன் போலுத் தாமுகளு  
யண்ட மிரண்டு மிருகுதிமே லாக்கிப் பிரமாஞ் சலிபண்ணி  
மண்டு கின்ற வாதனையின் மருளு மநத்தை மீள்வித்துத்  
தண்ட லில்லா நிருவிகற்ப சமாதிப் பொருட்டிவ் வகைநினைந்தான்.

வாராய் மூட மநமேரின் மாய வாழ்க்கை களிற்பயனென்  
றீரா விடரே முடிவில்வருஞ் செயலிற் பெரிதோர் சேருவரோ



வாரா உழுதாஞ் சாந்தியைவிட் டழியும் போக மாதரிப்போ  
ரேரார் மலர்க்கற் பகக்கான்விட் டெரிகூர் விடவெங் காணுறுவார். 22

அயனா நிற்குய் பாதலத்தி லணுகி னாயா கிலஞ்சாந்தி  
வியனா ரமுதை யொழிந்தந்த மிக்க நிருவா ணம்பயிலாய்  
பயனா யதுபோல் விசித்திரமாய்ப் பாவாபாவ மயவடிவே  
யியல்பா மிந்தச் செயல்கள்ஔெரி திடரா மென்று மினிதாகா. 23

சத்தா திகளா மித்தொழில்க டம்மான் மண்டி கம்போலப்  
பித்தாய் மூர்க்க மநமேயேன் பிரமிக் கின்றாய் விடாதவமே  
யெத்தாற் சிறிது தனையடைந்தா யெதிலே யின்ப முறுகின்றாய்  
நித்தா ரமுதாய்ச் சமமாகு மதினீ நிலசே ராநெறியேன். 24

வேறு.

படர்மூர்க்க மாமனமே வீணுய்த் தோன்றிப் பருக்கின்ற  
செவித்தொழில்கள் பயின்று சத்தந், தொடர்கின்ற புந்தியினால்  
மிருக மேபோற் றஞ்சுறவேண் டாதோலின் றெழிலு மேவி, யடர்  
பரிசோன் முகமாகு மதனாற் றுன்ப மடியாகப் பிடிக்கன்பர்  
மியானே போல. மடமைமிகு மூர்க்கமா மநமே யென்று மாறாத  
வாபத்தை மருவ வேண்டாம். 25

ஒளியருவத் திரணுக்கு விழியின் செய்கை யுற்றுநீ வெவ்வி  
ளக்கை யுணரா தாகி, விளிதலுறும் விட்டில்போல் வேக வேண்டா  
வெய்யமந மேநாவின் விருத்தி மேவி, யெளிதருந்தி யுணவுகளி  
னிரதத் தாலே யிரைத்தாண்டிற் கவர்மீன்போ லிறக்க வேண்டா,  
நளினவித யத்துரூயிர் நெறிபோய்க் கந்த நாட்டத்தாற் கட்டுண்  
ணை னனைவண் டேபோல். 26

உரைத்தமிரு கங்களிற் விட்டின் மீன்மே னேசையு ரெளி  
யிரத நாற்ற மென்ன, நிரைத்தவிவற் ரென்றென்றான் மாயந்து  
போகு நிலயழிக்கு மவையெந்து நேரே கூடிக், கரைத்தலுறு

பவர்க்கின்ப மெங்கே யுன்றன் கட்டுக்கு வாதனையே கயிற்றுச்  
சாலம், புரைத்தெழுநெஞ் சேயதுவே போரு மாகிற் பொருவில்சய  
மஃதுனக்குப் புகலுங் காலே. 27

வேறு.

எதுபய னாக நிற்கிங் கித்தண்ட மியான்செய் கின்றேன்  
முதுவிசா ரத்தின் மிக்க முத்ன்மையோர்க் குளமொன் றில்ல  
யதிகமா முடிவில் சித்துக் கற்பமா நிலையென் னெஞ்சில்  
விதியதா யுளதோ யானே வில்வக்காய் புகுத லுண்டோ. 28

தசைபயில் பாதந் தொட்டுத் தலைமட்டும் வெவ்வே ருய்த்து  
மிசைவுற யானங் கில்லை யர்னெனு நிலையெங் குண்டோ  
திசையெலாம் விழுங்கி மேலாஞ் சித்ததாய்க் காண்ப தின்றி  
யசைவற வெங்குந் தானு மென்றுல் கனைத்துங் காண்கேன். 29

உயர்வுறு மதற்கு நாம கற்பனை யொருமை பன்மை  
வியன்மகத் தனுபென் றோதும் விதமுறு குறிகள் காணே  
னியலறி வாத லாலே யான்காணு மென்பா னீயே  
துயர்தரு மேது வாகத் தோன்றினை பேதை நெஞ்சே. 30

முதுவிவே கத்தாற் போத மொயம்பினு லிந்த வுன்னைக்  
கதுமெனக் கொல்லா நின்றேன் காணுதி கவலை நெஞ்சே  
யிதுதசை யிதுபுண் ணீர் தென்பிவை யுளவு யிர்ப்பாய்ப்  
பொதுளிய வாத மிங்கே யகமெனல் பொருந்திற் நெங்கே. 31

தசைகள்வே றுதிரம் வேறு தடியென்பு வேறு மெய்யி  
லசைவுவே றறிவு வேறு வகமெனல் பொருந்திற் நெங்கே  
விசைவிழி யிதுதோ லீது வியன்செவி யிதுமுகக் கீது  
பசைவுறு நாவி திங்கே யகமெனல் பயின்ற தெங்கே. 32

அகமென லெங்கு மாகு மற்பமிங் ககமன் ருகு  
மிகமுமிந் நல்ல நோக்கே நோக்கய நெறிவே நிலில்பு

புகரில்சின் மயனா மென்னைப் போதமிற் றூர்த்த நெஞ்சே  
மிகவருத் தினையான் கன்றை வனச்செநாய் வெருட்டு மாப்போல்.

தெய்வயோ கத்தா லின்று தேறினன் சொரூபச் செம்பொன்  
கைவழி கவாஞ் ஞாநக் கள்வன்மீண் டிவனைச் சேரே  
னைகைப் புலன்க ளொன்றா வாதனை யற்றி ருந்துந்  
தைவரு புறனிற் தத்தம் புலன்களிற் ருவா நின்ற. 34

வாதனை புலன்கட் கெல்லா மன்னுகா ரணமன் ருரு  
மாதலான் மூர்க்க மாண வைம்பொறி நீவிர் நெஞ்சி  
னேதவா தனைகண் மாற்றிக் கருமங்க ளெல்லாந் செய்வீர்  
வேதனைத் துன்ப மொன்றுங் கிஞ்சிலு மேவா தென்றும். 35

வேறு.

கூடுசெயுத் தன்வாயி னூலாற் பொன்றுங் கோசகா ரக்கிருமிக்  
கூட்டம் போல, வோடுபுல னெனுஞ்சிசுக்காள் மயலால் வீணை  
யுலர்ந்திடுவீர் புலனெல்லா முறையு ளான, நீடுமந னையொடுங்கிப்  
புலன்க ளோடு நீவேறற் றுத்துமதத் துவத்தை நேரே, நாடுதிபற்  
தற்றொன்றாய் முத்தி யான ஞாநவடி வினைநிலையாய் நண்ணு  
வாயே. 36

ஆசகலா விடயவிட விடுசி யாகி யநத்தமா நானெனும்வா  
தனையைத் தீர, மாசறவிட் டிச்சையெலா மொழிப்ப தென்னு  
மந்திரயுத் தியினாலே மறுசென் மம்போய்த், தேசமுறு பகவானா  
யச்ச மெல்லாந் தீர்விடமா வாய்மநமே திரள்சங் கற்பம், வீசதரு  
மயல்கொடியாய் நீயாங் காட்டை வெட்டிநெடும் பூமியிலே விநோ  
தஞ் செய்வேன். 37

கேண்டியவா வினையாடித் தற்ப தத்தை மேவினன்கே வலமா  
னேன் வெற்றி யுற்றே, னீண்டுவுயர் நிருவாண மாணேன் செய்வ  
இலதானேன் பிறிவற்றே னிடம்பே தற்றே, னீண்டதெளி வுடை



மையொளி யுடைமை யுண்மை நிகழ்வுடைமை யறிவுடைமை நீங்கா  
மெய்ம்மை, மாண்டசக முடைமையுப சாந்த நீர்மை மகிழ்வுடைமை  
நிறைவுடைமை மகிமை பான்மை. 38

ஆவரண மில்லாமை யுதாரத் தன்மை யழியாத தேசடைமை  
யகண்ட நீர்மை, யாவதுந்தா னுமுறைமை யச்ச மின்மையேகமாந்  
தன்மைமந மெழுந்தோ டாமை, யோவிலிலா துடனுறையிக்  
குணங்க ளென்னு முத்தமிகள் சுமங்கலிக ளொப்பி லாதார்,  
பாவனையொன் ருஞ்சொருப மடைந்தேற் கென்றும் பன்னியரா  
யுளங்கவரும் பாவை மாரே. 39

தேங்காது தன்வசமாய் விரிந்த புந்திச் செயலாலே யிவ்வாறு  
திறத்தி லெண்ணிப், பூங்காவி சிறிதலர்த்தாற் போலப் பாதிப்  
புரைவிழியோன் புண்டரிகா தநத்திற் புல்கி, யோங்கார மேனோக்  
குந் தொசிய தான வுத்தமனீண் முழக்காலே யுச்ச ரித்தான்,  
பாங்காக நாவறையு மணியி னூடு பயின்றுதடை யற்றோசை படர்வ  
தேபோல். 40

சான்றபிர ணவமோது மவன்றன் சித்துத் தற்பதத்தை  
நோக்குதலுந் தனியொங் கார, மூன்றறவெவ் வளவுமே லுற்று  
நின்ற துயர்ந்தகன்று விமலமா முணர்விண் கண்ணே, மூன்றரை  
மாத் திரையுடைய பிரண வத்தின் முற்கூறு வெளியாக முழங்கி  
யெங்கு, மான்றபிரா ணங்கடொநி கிளப்பு மெய்யி லழகிதாய்க்  
கிளர்ந்தோங்கி யதிரு மெல்லே. 41

இன்னுயிரைப் புறத்தகற்ற உல்ல தான விரேசகப்பேர் கிரமந்  
தா னியாக்கை முற்றுங், கொன்னுறுபா ழாக்கினதா னிறைந்து  
யர்ந்த கும்பமுநி குரைகடலைக் குறைத்த தேபோற், பின்னமில்சிற  
சுடைநிறைந்த வாகா சத்திற் பிராணநிறைந் துளவிதயப் பெருந்தீ  
மண்டி, யன்னவுடன் முழுதுமெரிந் துளதோங் காரத் தாதியாங்  
கிரமத்தி லவத்தை யீதே. 42

அவ்வவத்தை வேண்டளவு நிகழ்ந்த தன்றே யடையோகத் தாலல்ல வடையோகந்தான், வெவ்விடர்நல் குவதன்றோ வதற்குப் பின்பு வியனோங்கா ரத்தினது வேற்றுக் கூறு, தவ்வலறச் சம நிலையா மவசரத்திற் சலநமிலாக் கும்பகப்பேர் தரிக்கப் பட்ட, வெவ்வமறு கிரமமுள தான தன்றே யியம்பியவிப் பிராணங்க ளெல்லாம் நிற்கும்.

43

புறத்தகத்துங் கீழ்மேறிக் காகா சத்திற் புரிந்தசையாப் பிராணங்கள் புரண மாகித், துறத்துருத்தி யிடைதடைப்பட் டனபோ னின்று தோன்றிமுத லேயுடலைச் சுட்ட வங்கி, நிறத்தவிடி போற் கணத்தி லவிந்த தன்றே நீகார வெளிநெனவெண் ணீரூ யங்க, முறத்தெரிந்த தாலதற்கே யுடலென் பெல்லா மொழுங்காகத் தோன்றிரம் புடனே நின்ற.

44

சுகமாய கருப்பூரப் பாய நன்னிற் றுயில்வதுபோ லெலும்பு நிரை தோன்றிற் தன்றே, மிகமோது பவந்தா லந்த நீறு விசைந் தெழுந்து கணப்போதில் விசும்பைச் சுற்றித், திகழ்வான சரற் காலந் தன்னின் மேகஞ் செறிபனிபோ லோரிடத்திற் சென்று சேர்ந்த, விகலாத விவ்வவத்தை வேண்டு மட்டு மியலோங்கா ரத் திரண்டாங் கிரமத் தெய்த.

45

அவத்தையிது நிகழ்ந்ததட யோகத் தன்றூ லடையோகம் பேரிடரை யளிப்ப தன்றோ, வவற்றினிற்பின் பிரணவத்தின் மூன்றங் கூறு யமையுமுப சாந்திதரு மவசரத்தி, லுவப்புறுபு ரணத்தாலே பூர கப்பே ருளகிரமம் பிராணங்கட் குண்டா யிற்று, லுவத்திராமி லாவந்த வவச ரத்தி லுயிரெல்லா முணர்வினமு தத்துட் புக்க.

46

உகுபனிதோய்ந் தாலொப்ப வதிநீ தத்தை யுற்றபிராணங்க ளெல்லா மொழுங்கி னாலே, ககனமுறு புகைதண்கா ராகு மாபோற் ககனநடு வுறமதியாய்க் கலையின் கூட்ட, மிகவுநிறைந் தந்தமதி

மண்டலத்தில் வியன்சுதைதா ரையையுயிர்கண் மேவப் பெற்ற, திகழ்விசம்பி னின்றிழிந்த வழுத தாரை சேடமா முடனீற்றிற் சென்று வீழ்ந்த. 47

அரன்சிரரின் நிழியமுத கங்கை போன்ற வழுத்தாரையி னாலே யமலமாகிக், காங்குளொரு நான்குடன்வெண் மதித்தே சாகிக் கருணைமால் வடிவென்னக் காணலாகி, யுரங்கினருத் தால கன்மெய் தோன்றிற் றன்றே யுயரமுத மயமான வுயிர்க ளெல்லாங், குரம்பையது தனேரிறைத்துச் சூழ்ந்துள் ளான குண்டலிநி தனைப் பூரை குயிற்றி நின்ற. 48

இத்திறத்திற் பங்கயவா தந்தி ருந்தோ னியாக்கைநிலையழியாம லியற்றிப் பின்னர், மத்தமுறு பிரமரம்போற் சூழலு நெஞ்சை வன்பினாற் றகைவுற்றான் மௌரி யாகி, மெத்துபிரா ணபாந வேக ரோக்கி மெல்லெனவுண் டாக்கினன்வல் விடய நின்ற, தத்துபுலன் களைவருந்தி வேறு செய்தான் சற்றுமறப் புறப்பரிசந் தள்ளி னானே. 49

பற்றறுதிண் ணியமதியோ னுள்ளே தோன்றும் பரிசுமெலார் தள்ளுகின்ற பார்வை யாலே, யற்றனவாக் கினன்மூல வாயில் செம்மி யங்கத்தொன் பதுவாயி லநில மெல்லாங், குற்றமற முகம டைத்தாற் புறத்து வாரங் கும்பத்துக் கடைபடல்போற் குறித்த டைத்தா, னுற்றலய மெனுங்குணத்தைச் சேர்ந்த நெஞ்சை யுயரிதய வாகாயத் தொடுக்கி னானே. 50

உரத்தமத கரியையுபா யத்தால் விந்தத் துட்குழியிற் சேர்ப் பதுபோ லொடுக்கி நெஞ்சைச், சரற்ககரம் போனிமல தெளிவைச் சேர்ந்து தள்ளினான் பற்றிபாய் தன்மை யாலே, உரத்துடைய விகற்பமெலா மீள மீள வருவனவேண் டியபடியே வந்து தோன்றி,



பரப்புறுதோற் றங்களைவன் னெஞ்சான் மாய்த்தான் பகைவரைவா  
ளாற்குரன் படுப்ப தேபோல்.

51

விகற்பமெலா மிறத்தலுமே யிதய விண்ணில் விவேகபா துவை  
மறைத்து விரிந்த கங்குல், சகத்தினினு ளஞ்சகத்தின் பார்த்தப்  
போதே தன்னுள்விவே கத்தாலே தவிர்த்தா னத்தை, யகத்திரு  
ணன் றுய்க்கெடலுஞ் சுடர்ஊந் தெய்த வம்முரிவ னதனையுங்கண்  
டகற்றி மாய்த்தான், நிகழ்ச்சியொளி யகலுதலுஞ் சூழ்ந்து நெஞ்ச  
நிசியினடுப் போலுறக்க நேர்ந்த தன்றே.

52

போகாத துயிலினையு மறுத்தான் றாக்கம் போகுதலு மாகாச  
போதம் வந்த, தாகாச போதமழிந் திடலும் வல்லை யவன்மநமோ  
கஞ்சேர்ந்த வந்த மோக, நோகாமன் மநத்தினேவிட் டேகு மாறு  
நூக்கினுன் பேரிதய நோக்கு மிக்கோ, னேகாத விரவுதரு மந்த  
கார மிவ்வுலகி னின்றகற்று மிரவி போல.

53

வேறு.

அன்ன காலையி லிருள்சுடர் துயில்மயக் களைத்தையு மறுத்  
தோட்டி, மன்னு மோரவத் தையையடைந் தொருகணம் வருத்தமா  
றியதுள்ள, மின்ன நீர்த்துட னேயனைத் துருவமா மறிவையெய்  
தியதன்றே, நன்னெ டுக்கரை தடுக்கநின் றெதிர்த்துமுற்  
றலநிறைந் திருநீர்போல்.

54

விஞ்சு நீன்பகற் பரிசயத் தாலுந்தன் மெய்யறி வுணர்வாலும்  
நெஞ்சு சிந்மய மடைந்ததா லிரணிய நிகழ்சிலம் பாமாபோல்  
வஞ்ச வன்மநத் தன்மைபோய்ச் சிந்மய மருவிய மநந்தீரச்  
செஞ்செவ் வேவல்லை வேற்றுமை யானதாற் சேற்றினுட் குட

மென்ன. 55

தங்கு காட்சிவிட் டமலமாய் ஞாநத்தின் சமமடைந் தது  
போதம், பொங்கு வாரிதி றிரைமுதற் பகிர்ச்சிபோய்ப் புனல்சம  
மடைந்தென்ன, வெங்கு மோர்மதி யாயறி வற்றவ னீறில்போ

கத்தெண்ணை, மங்கி யாண்டண்டம் பரித்துயர்ந் தமலகிந் மயவிசும்  
புருவானான். 56

அவ்வி டத்தினிற் காண்பது காட்சியற் றந்தமா நல்லின்பஞ்  
செவ்வி யாநந்த முற்றன னமுதமார் தெண்கடற் குளித்தென்ன  
மெய்வி டக்கழன் றதீதன யொருதல மேவினன் சதாநந்தப்  
பெளவ மாயின னெங்கனு மொத்தத் பாவமே வடிவானான். 57

அந்த ணன்றன தறிவெனு மந்தமா நந்தமா நிலையோடை  
வந்த மர்த்தது சார்க்க நத்திலே வயங்குமா மதியென்ன  
வந்து காற்றிலா விளக்கென லோவியத் துருவெனத் திரையில்லாச்  
சிந்து வென்னநீர் கருக்கொண்டு பொழியலாச் சேண்முகி லென  
நின்றான். 58

இந்த மிக்கபே ருலகினிற் றற்பதத் திருக்குமம் முறியைக்கண்  
டந்த ரஞ்செறி சித்தர்விண் ணவர்குழு வற்புதப் பலபேரும்  
வந்து சுற்றின ரரம்பையர் நிரம்பினர் வாசவன் றனிமூதூர்  
தந்த ளிப்பவ னங்கவை யனைத்தையுந் தள்ளினன் விருப்பினறி. 59

அலங்கன் மாதரிங் கிதங்கோச் சைசவத் தறிகிலா னெனச்சுற்றுங்  
கலங்க லாதகெம் பீரமா மதியினன் கடவுள்வான் பேற்றெண்ணம்  
விலங்கி யன்னதன் னாந்த லீட்டிலே மேவினன் மதியாறு  
துலங்கி யோங்கிய வுத்தரா யணத்திலே சுடர்விடு கதிரென்ன. 60

மூவ ராகிய முதல்வரு மமரரு மொய்த்தசித் தரும்வாழ்ஞ்  
சீவந் முத்தியாம் பதமடைந் தருந்தவன் செறியுமா நந்தத்தி  
லேவ லின்றிய நிறைவின லாநந்த முதிர்ச்சியாம் பதமுற்ற  
னவ தானபே ராநந்த மதுவிலங் வறிவினாற் றிகழ்வற்றான். 61

ஒருக ணஞ்செறி வருடது றென்னினு முயர்ந்தவப் பதமுற்றோர்  
வருப வந்தரு மேதுவாய்க் காண்பன மருவுமிங் விழிமேவார்  
பெருமை யானவிப் பத்த்திலுத் தாலகன் பிறைகளோ ராருலே  
யருகு றுவகை சித்திபு மியைக்கழிந் தமைந்திருந் துணர்வுற்றான்.

விழித்து நோக்கினன் சித்தரை யவர்களு மிக்குய ரிவன்  
றன்னைப், பழிச்சி யன்பொடு பகவந் காண்டியெம் பணிதல்பொன்  
னாலகத்தி, விழிச்சு மில்விமா னத்துவந் தேறுதி யிந்திர பதத்  
தின்பங், கழித்த பூமிக ளனைத்தினு மில்லதோர் கற்பமப் பயன்  
றுப்பாய்.

63

பகவ செய்தன தவமெலா மிந்திர பதமுறற் பொருட்டேயென்  
றகம லர்த்துரை பன்னிய சித்தரை யதிதிய ரொனநோக்கி  
முகம லர்த்துபு சித்தனன் மயங்கலன் முத்துறு பெருஞ்செல்வ  
மிகவி ரும்பலன் வெறுக்கலன் நிண்ணியோன் விபுதரே குதிரென்  
றன். 64

மொய்த்த கூட்டத்தை விடுத்தனன் றன்செயன் முயன்  
றிருந் தனன்போக, பெத்த நீங்கிய வகையச் சித்தரும் பின்பு  
சின் னுட்பேணி, சித்தம் விட்டனர் தாங்களே யகன்றனர் சீவந்  
முத் தனுங்கானின், மெய்த்த மாதவ ரிடங்களிற் சுகத்திலே  
வேண்டள வுலாவுற்றான்.

65

ஒருதி நத்தெல்லெ யொருமதி யெல்லெம் றோர்வரு டத்  
தெல்லெ, பெருகு மாண்டெல்லெ யெல்லெயோ ரோர்காற் பேதமிற்  
றியாகத்தின், மருவி யொன்றிடும் விழிக்குமந் நாண்முதல் வருந்  
தொழில் களிற்சேர்ந்து, சிருவி கற்பமே யாயின னொருமையாய்  
நின்றனன் சித்தோடும்.

66

பார்த சித்தின தொருமையின் செறிவினைப் பழகலாற்  
பெருஞ்சித்து, நிரந்த ரித்தெங்குஞ் சமமதா யினன்புவி நிறைவுறும்  
வெயிலென்னத், நிரந்த ருஞ்சித்தி னொருமையை நெடும்பகற்  
செறிபரி சயஞ்செய்ய, வரந்தை தீர்ந்தசற் பாவசா மாரிய மடைந்  
தன னதனாலே.

67

தெரிவ தாமிவற் றுதயமத் தமமுறன் சித்திர ரவிபோலப்  
பெரிய தாய்ச்சம வின்பமாம் பதவியின் பேற்றின லுபசாந்தி



புரியு நெஞ்சினன் பிறவியு மையமும் போய்ச்சரற் ககநம்போல்  
விரியு நிம்மல சாந்தமெய் யொளிரிறை வேதந வடிவானுன். 68

வேறு.

என்ற உசிப்டன் றனைவள்ள லெதுசத் தாசா மாரியமென்  
றன்று வினவ வவனுரைப்பா னகல்சிற சாமா ரியவடிவா  
யொன்று வொன்றா யில்லாமை யுறுபா வணியி னுறைப்பாலே  
தன்ற னுள்ளங் கரைந்தேகிற் சத்தா சாமா ரியமதுவே. 69

தேற்ற மாங்காண் பனநீங்கிச் சித்தி னிடையே சித்திறக்கிற்  
சாற்று முயற்கொம் பெனநொய்தாஞ் சத்தா சாமா ரியமதுவே  
தோற்றும் புறனுள் ளாய்ப்பலவாய்த் துவக்க மாரு மிவையனைத்து  
மாற்றி யகன்று மநநிங்கி லதுசத் தாசா மாரியமே. 70

உன்ன வெதிர்காண் பனவொன்று மொழியா தியாமை யுறுப்பென்  
தன்னாற் றன்பா விறக்குமெனிற் சத்தா சாமா ரியமதுவே [னத்  
முன்ன முடல்சேர் முத்தருட லிலதா முத்த ரிருவர்க்கு  
மென்ன ளினுஞ்சேர் பெருங்கண்ணீ திதன்பேர் துரியா தீதபதம்.

அறிந்து சமாதி யடைந்தோர்க்கு மதுபூ தியினின் றெழுந்தோர்க்கு  
செறிந்து தோன்று மூடர்க்குத் தெரியா தாமிப் பெருங்கண்ணு [ஞ்  
முறிந்து பிறவி யறுஞ்சீவந் முத்த ரான சித்தரொலாம்  
பிறிந்தி டார்விண் பயில்காற்றும் பெரிதா மண்ணி விரதமும்போல்.

மூவர் முதல்வா நவரென்னை முதனா ரதனை முதன்முநிவர்  
மேவ லுற்ற திப்பெருங்கண் வேற்றுப் பயமெல் லாநசிப்பித்  
தோவ லில்லா விப்பதத்தி லுத்தா லகனுற் றிருந்தனா  
லாவ றீர்வ தெவ்வளவவ் வளவுஞ் சகமா மகத்திடையே. 73

கால மநேகஞ் சென்றதற்பின் கந்த மாத நக்கிரியிற்  
கோல முழையி லம்முநிவன் குரம்பை விட்டுஞ் குரம்பையிலாச்

சீல முத்த னாயிருப்பேன் நீர்வென் றென்றே சிந்தித்துச்  
சால நல்ல தளிர்ந்தவிசிறி நலேத்த பதுமா சநத்திருந்தான். 74

அரைரோக் காக நோக்கியிருந் தபாந வாயி லடைத்ததனாற் [கி  
புரையொன் பதுவா யடைத்துளத்தாற் பொறியும் புலனு மொன்ற  
திரையில் கடல்போற் றன்சித்தின் செறிவைப் பாலித் தாருயிரின்  
விரையை நிறுத்தி வணங்காமன் மேனோக் கியகந் தரத்தினனாய். 75

நாவி னடிச்சென் றுறச்செறியுண் னாலி னடியை யுடையோனா  
யோவின் முகக்காந் தியனாகி யுள்ளிற் புறனின் மேற்கீழில்  
வாவும் விடயத் தினிற்பாழின் மநமுங் கண்ணமு றுனாகி  
வீவ தான வெயிற்றினிரை வெயிற்றி னிரையை மேவானாய். 76

அங்கத் துயிரின் மிகுதிதகைந் ததனா னெய்தா யலிர்முகத்தோ  
னங்கத் துருவுள் ஞுணர்வுருவே யாகி யெழலாற் புளகிப்போ  
னங்கத் துருவுள் ஞுணர்வுருவே யாகிப் பழகி யறிவொன்றா  
யங்கப் பொழுதப் பழக்கத்தா லகத்துத் தமமாஞ் சுகமடைந்தான்.

ஆநந் தத்தின் பெருக்கைநுகர்ந் ததனாற் சிற்சா மாநியம்போய்த்  
தானந் தமந் வெலாம்பரிக்குஞ் சத்தா சாமா நியமடைந்தான்  
நீநந் தவிர்சம னாயிருந்தான் சிந்தா குலமெல் லாந்தீர்த்தான்  
மாநந் தருமா நந்தமிலா மகாநந் தத்தான் முகமலர்ந்தான். 78

அநக பதமுற் றுடல்புளக மாநி நெடுநா ளிற்கரைந்து  
மநமும் பிறப்பின் மயக்கமும்போய் மகாசத் துவமாயோவியம்போற்  
கநமில் ககநத் துவாமதிபோற் கதியிற் சின்னா ளினிற்சுவநி  
யிநன தொளியின் மரப்பசைக ளிறப்புப் போலா யிறப்புற்றான். 79

5—6. உத்தாலகன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1091.

## 5-7. சுரகு க்கைத்.



இந்தவொழுங் காலுணர்வை யுணர்வினா லுணர்ந்துலகி லியங்  
கா நின்றே, யந்தமறும் பெரும்பதத்தே யாறுதியாற் காண்கின்ற  
வனைத்து மாளச், சந்ததஞ்சா தித்தனைப் பெறுமளவு தூல்குரவன்  
றனிரெஞ் சாலே, பந்தமறு தத்துவத்தை விசாரித்தே பெற  
வேண்டும் பதுமக் கண்ணாய். 1

மயலின்மை சாதனைதூற் பொருட்போதங் குருயமமாம் வழிக ளாலே  
யுயர்பதவி பெறலாகு மன்றியுணர் வொன்றினா லுறுதற் காமா  
லியலுபதே சம்பெற்றுக் கூரியதாய்க் களங்கமிலா திருக்கு மாகில்  
லியனுறுசா தநமுழுது மிலதேனும் புந்தியினால் வீடு கூடும். 2

என்றானை முகநோக்கி யிகத்தொழிலோ டிருந்தேயுஞ் சமாதி  
யெய்தி, யொன்றான வுணர்வுற்றான் போலிடர்தீர்ந் தானொருவ  
னொருவன் செய்கை, யின்றானாய்த் தனியிடத்திற் சமாதியடைந்  
தானிவரின் மிக்கோ னேவ், னன்றாக வருளுகென விராகவன்  
கேட் டலும்வசிட்ட னவில்வ தானான். 3

ஆற்றமதத் துவமன்றன் முக்குணத்தால் வருஞ்சகமென்  
றறிந்தோர்க் குள்ளே, தோற்றுகின்ற சீதளமே ததுதனையே  
சமாதியெனச் சொல்லு மன்றே, யூற்றமறக் காண்பவற்றோ டிறவு  
நமக் கிலதென்றே யுரத்துத் தண்ணென், தேற்றசமா தியிலிருப்ப  
னொருவனொரு வன்றொழிலோ டிருப்ப னன்றே. 4

இவ்விருவ ரிதயமுந்தண் ணென்றிருக்கில் வேற்றுமையோ ரிரையு  
யவ்விதய சீதளமே யநந்ததவப் பயனும்வ் வதுபூ திக்கே [மில்லை  
கவ்வியிருப் போனுள்ளங் காரியத்தா லையுமெனிற் கவலை யாகுஞ்  
செவ்வியவச் சமாதாந முன்மத்த நடநம்போற் சிறப்பின் றுகும். 5



வருத்தமிலா வுறமத்த நடத்தினன்வா தனைமாய்ந்த மறத்தோ  
னாகிற், நிருத்தமுற வவன்கூத்துத் தெளிவுற்றோன் சமாதிக்குத்  
தீர நேராம், பெருத்ததொழிற் சேரறிஞர் பெரியவருஞ் சேரறிஞர்  
பேத நாடி, லொருத்தரொருத் தரைவிஞ்சா நிருவருமொத் தைய  
மில்வீ நெற்ற ரன்மே.

6

சாலவும்வா தனைபோகி லிம்மருஞ்செய் தொழில்புரிந்துந் தான்  
செய் யாதாஞ், சீலமந நெடிதகலி லருகிருந்தார் செப்புமொழி  
தெரியா தாப்போற், ஹலமநந் தொழில்விடினுஞ் செய்ததாம்  
வாதனையே துன்னு மாகிற், கோலவுட லசைவறினுங் கவலிலே  
வரைநின்றங் குழிவீழ் வார்போல்.

7

தொலைவினொழிற் செய்யுமந் தொழினீங்கி லதுதானே ஈகசு மாதி  
யலைவறுகை வல்லியமும் பரமநந் தமுமென்றே யறிவாய் நெஞ்சி  
னுலைவுதிர மெனுமிரண்டு மத்யநந் தியாநமெனு முபயத் துக்கு  
நிலையுறுகா ரணங்களா மாதலிலிம் மருமுனைக்கு நீர்மை தீர்ப்பாய்.

8

சிந்தனைவா தனையின்றித் திரமான மறத்தினையே தியாந  
மென்ப, ரந்தவுப சாந்தமுமக் கேவலத்தன் மையுமென்று மதுவே  
யாகு, மிந்தவுயர் பதப்பொருட்டு வாதனைசா லவுநேர்மை யெய்த  
வேண்டுஞ், சந்ததம்வா தனையில்லா மறத்தொழிலில் லாப்பதத்தைச்  
சாரு மத்தால்.

9

நெருக்கமுறு வாசனையே நெஞ்சினது தொழிற்றிரமா நீங்காத்  
துன்பம், பெருக்கவிடு மாதலினால் வாதனையை மிகநேர்மை பிறக்  
கச் செய்வாய், வருக்கமுறு பலபொருளி னொன்னும்பா வனை  
மறத்தான் மாற்றி யெங்ங், னிருக்குதியங் னுனமிகுப்பாய் வரையிலே  
மனையிலே யெங்கே யேனும்.

10

இல்லுறையோர் சமாதாந் விதயத்தோர் ரகங்கர்மா மேதந் தீர்த்தோர்  
புல்லுமனை யேகாந்த வநமாகுங் கடைவீதி புக்கிக் காண்போர்

செல்லவா வுலாவியும்பற் றுமையினுற் கடைவழிச் செல் லாதார் போ  
நல்லறிவு ினைந்தோர்க்கு மப்படியே காடொக்கு நாடு தானே. [ல்வார்

தயில்விழிப்புச் சொல்லச்செலவு தொடர்ந்தாலு மகமுகமார்  
தொடர்பா லென்றும், பயின்மனைபூர் நாடெல்லாம் பழுவம்போற்  
காண்பவரே பரம சீலர், செயிரிலா வகமுகத்தா லெல்லாமா காச  
மாய்த் தீருஞ் சித்த, முயிரனையாய் சேளம்வந் துண்ணிறையிற்  
சேளமா மூலக மெல்லாம். 12

இதயமய லாலெரியி லுலகெலாங் காட்டெரிபோ லெரிந்து  
தோன்று, முதயமுறு முயிர்க்கெல்லா முள்ளிருப்ப தேபுறத்து  
முண்டாய் நிற்குஞ், சதைபயிலூர் புவிகால்விண் டொருவரைநீ  
ணதிதிக்குச் சூழ்ந்த வெல்லாம், புதைதலுறு முட்காண தத்து  
வத்தின் பங்குகளாய்ப் புறத்தி னிற்ப. 13

உள்ளுணர்வி லின்புறுவோன் பொறிகளாற் கரும்ங்கி  
ளாய்ப்போ னாய்ந், தள்ளுசுக துக்கவசஞ் சாராதோ னநவாதஞ்  
சமாதி யுற்றே, னுள்ளுகின்ற தனைப்போலெங் வுயிருமெனப் பிறர்  
பொருள்க ளோடே யென்ன, வெள்ளுபயத் தாலன்றி யியல்பாலே  
கண்டானே யெல்லாங் கண்டோன். 14

இன்றிறவு வந்தாலுங் கற்பாந்தத் தெய்துகினு மிலங்கு ஞாசி,  
கன்றியசேற் றுறுபொன்போற் களங்கமுறு னெல்லாமாய்க்  
கண்ணு யாறிப், பொன்றலடி முடிவின்றி யொன்றாயின் பத்தளி  
வாய்ப் பொலிதே சாகித், துன்றியகாட் சிகளில்லாக் குறியுடைத்தா  
மெனச்சுருதி சொல்லு மன்றே. 15

எல்லாமென் றுரைத்ததெலர் மறிவித்தற் பொருட்டேயா  
மிசையச் சொன்ன, சொல்லாலென் லீணன்றே யாதலினு  
லோமென்று துணிக வித்தை, நல்லாயிங் கிதற்குமுத் னுள்ளதோ

ரிதிகாச நவிலக் கேட்பாய், புல்லாரென் வேடர்குலச் சரகுவப்பே  
ரோன்சரிதை புதுமைத் தன்றே. 16

இமகிரியின் கோடான கைலவரை யினிலேம சடர்க  
ளென்னு, மமர்வரிவில் வேடருள ரவர்க்கரசன் சரகுவெனு மசை  
யா வீரன், சமநிலயாற் கோமுறையா லருண்முனிவா லுலகநெறி  
சமைக்கு நாளி, னமதுவலி யாலுலகை நலிகுதுமே லவர்கோக  
நமக்கே யன்றே. 17

அல்லாது தண்டமுறை யியற்றேராமே லுயர்காப்பற் நவத்தின்  
மாயும், பொல்லாதிவ் வரசென்றே பூசலா ளெத்தினனாய்ப் புந்தி  
ரைந்தான், மல்லாரும் புயத்தவன்பான் மாண்டவிய முகிவரலும்  
வணங்கிப் போற்றி, நல்லாயுன் வரவினான் மிகவாழ்ந்தே னல்லோரி  
குட்டப் பட்டேன். 18

தருமமுழு தையுமுணர்ந்த பகவந் செங்காலந் தளர்வு  
தீர்ந்தா, யருவினையே னையப்பா டறுத்தியா லேயம்போ லரந்தை  
யுண்டோ, விருகிலத்தென் கோற்கீழோ ரென்கருணை முனிவுகளா  
லின்ப துன்ப, மருவுகின்ற கவலையைக்கண் டரியேற்றின் முன்  
கரிபோன் மறுகு கின்றேன். 19

அருணன்வெயில் போலெங்கு நிறைசமமென் மதியிலே  
யனுகு மாறு, கருணையின லுணர்த்தியெனுங் காவலற்கு மாண்ட  
வியன் கழறு கிற்பான், பொருவறுதன் விசாரத்தா லிமைப்  
போதின் மகவழுக்குப் போகா நிற்கும், வருசரங்கா லந்தோன்று  
மாத்திரத்து மூடுபனி மாய்வ தேபோல். 20

யானூரிச் சகமெங்ஙன் பிறப்பிறப்பெங் னுனமென்றே யிதயத் துள்  
யானும லிப்படியே யாராயின் மகத்துவமே யடைதி சாலத் [ளே  
தானுன சுபாவனு யிருந்துளரின் விசாரத்தாற் ருனே நெஞ்ச  
நீராமும் படிதோன்றித் தன்னுருவிட் டினைப்பாறித் துன்ப நீங்கும்.



வெம்புதல்போய்த் தண்ணென்ற வுன்மரதுக் கிவ்வுலகின்  
லியாபா ரங்கள், செம்புகர்வே ழத்தினுக்கான் குளப்படிபோற்  
றேன்றுமா நீந் நெஞ்சுக், கம்புவியிற் றெழில்சிறிதே யாகினுநீந்  
திடவரிதா மாவின் பாதப், பைம்புனலுங் கிழக்கொதுகுக் கெல்லை  
கரை காணாத பரவை யன்றோ. 22

எத்தனையெத் தனைநீத்தா யகிலத்தைப் பரஞ்சடரா யெறிக்  
குஞ் சோதி, யத்தனையத் தனைதோன்று மெந்நாண்மட் டனைத்  
தூம்விடா யந்நாண் மட்டுந், தத்துவமாம் பொருளெய்தாச் சகல  
மும்போ னாற்சேடந் தானாஞ் சித்தந், தொத்தறவேற் றுமையெல்  
லாம் போகாதேற் சமமான சோதி தோன்று. 23

பேதமுறு பொருளொருமை தோன்றுதேற் றன்னைத்தான்  
பெறுவ தெக்கே, யாதலினுற் றனைப்பெறுதற் பொருட்டாக  
வனைத்தினையு மகற்றல் வேண்டு, மேதமற வனைத்தையும்விட்  
டாயென்னிற் சேடித்த திறவா வீடா, மேதகைய பதமதுவாஞ்  
சுரகுவெனும் பெயர்கீர்த்தி வேடர் வேந்தே. 24

வேறு.

சகல காரண காரிய பரம்பரைத் தன்மையாஞ் சகமேவி  
மிகவ ளர்ந்தவத் துவின்மல வாதனை மருத்தினை மிகநீக்கித்  
திகழு மங்கமா மதையுமேல் விடுதியெற் றீதறு நலனுண்டாம்  
புகழ்ந ராதிப வென்றுதன் னிடமுறப் போயினன் றவப்பாலன். 25

முநிய கன்றபின் னெயினர்கோன் றனியிட முந்தினன் மதியாலே  
யநிச நானென்ப தாரென நாடின னடிமுதன் முடியீறந்  
தனியு டம்பைநா னென்பது புதுமையாஞ் சடவுடல் காண்கேனான்  
றுனிசெ யிவ்வுட லசேதநந் தசைமுதற் றுன்னுமா தவினன்றோ. 26

கரண மீரைந்து மன்னியஞ் சடமெனுங் கணக்கினு னானன்றித்  
திரளே னக்கில வுடன்முத னுனலன் சேடமே தெனநோக்கில்

விரவு சீடனே சேடமா மின்னதும் ஷேரென்றூற் றெரிகின்ற  
தூரவி தானவே ரென்றினூற் றெரியுந் துயர்ந்ததத் துவமாகா. 27

தெரிவ தாகிய விதனையு மகற்றுவன் றெரிபொரு ணைமோ  
பெரிது சேடமாய் விகற்பமற் றமலமாம் பேரறி வியானொ  
மரிய யன்சிவ னிந்திர னந்தக னுதியா மிடந்தோறும் [தம்.  
சுரிகொண் முத்தினுண் ணுலென நிற்குமாற் றேன் னுமில் வுயர்போ

பகவ னாகுமில் வாத்தம் தத்துவம் பரமமாஞ் சிற்சத்தி  
சுகரி கழ்ச்சியா நோயின்றி வெருவுறுந் தனிவடி வுடைத்தாகிக்  
ககுப முற்றையும் விழுங்கியெப் பொருளினுங் கலந்துண ணியதா  
மிகும பாவபா வங்களற் றயனுறை வீடள வுளதாகி. [கி

சத்தி யாவுக்கு முறைவிட மாமிது தனித்தனிச் சத்தாகிப்  
பத்தி யாகியிச் சகத்தினிற் காண்பன யாவையும் பலவாகச்  
சித்த சைந்துள விசாலமா மல்லது கிறிதும்வே நிலதாகுந் [றே.  
தொத்து பற்றினிக் காண்பதற் றெழுபவந் தொடர்மயக் கமுமற்

சுழுத்தி யிற்றிர முற்றவன் ரெழிலெனத் துகளறு சமனாகி  
யழுத்த மாகிய வாத்தம் தத்துவக் தமர்ந்தன னெனத்தீர்ந்து  
விழுத்த கும்பத் மெய்தினன் விவேகத்தின் மெய்மைநிச் சயத்தாலே  
வழுத்த ருந்தவக் கௌசிகன் விப்பிர மரபினை யடைந்தென்ன. 31

வரகு ணங்களா மனைத்துமிற் றுயில்பவன் மந்ததொழி னிகராகி  
சுரகு வென்பவ னசைவறு சிகையினூற் றுலங்குறு சுடரொத்தான்  
விரவு நல்லரு ளருளின்மை விருப்பொடு வெறுப்புமச் சரந்தொந்தம்  
பரவு நன்மதி மூடமென் றினையவும் பயில்வந் திகழ்வுற்றான். 32

வேறு.

ஒன்றாய் ணர்ந்தச ரகுப்பெய ருத்தமற்கும்  
பன்னாதின னும்பெயர்ப் பார்த்திப நாமுரிக்கு

நன்றானவன் பால்வரு நன்மைந யந்துகேட்பாய்  
குன்றார்புயத் தாயென மாதவன் கூறலுற்றான். 33

பாரசுக்கர் கு லப்பரி கப்பெயர் பாரின்வேந்தாம்  
வீரக்கழ லோன்சுர குப்பெயர் வேந்தனண்ப  
வீரக்கன மாரிம னுத்தலி லியாருந்துஞ்சக்  
கோரக்கனன் மண்டுதல் கண்டு கு லைந்துநொந்தான். 34

இன்னாதன நாடுவிட் டேகிவ நத்திலெய்தி  
யன்னாதாம் போய்த்தவஞ் செய்தவிழ் பன்னமூணாய்  
பன்னாதநா மம்படைத் துத்தவப் பான்மையாலே  
நன்னாதலும் பெற்றன னற்றவ மொப்பதுண்டோ. 35

ஒருமூவுல கென்னும டத்தொரு மித்திருந்தான்  
பொருண்மேவுகின் றசுர குப்பெயர் பூபன்மன்பால்  
வருவானெதிர் தோன்றலு மற்றவ னன்போடெய்தி  
யிருவோருமன் புற்றிருந் தின்னன பேசலுற்றார். 36

நீனையிப்பொழு தெய்தலி னீங்கரு மின்பமுற்று  
வினையற்றதென் றசுர குப்பெயர் வேந்தைநோக்கி  
யுனையுற்றுமாண் டவ்விய னோதிய ஞானமொப்பத்  
தனையுய்க்குமெய்ம் மைப்பதஞ் சார்ந்தன னியானுமென்னு. 37

வேறு.

மிகத்தெ ளிந்துகெம் பீரமாய்ச் சமமதாம் விழியா  
லிகத்து றந்தொழின் மன்னவ வியற்றுதி கொல்லோ  
பகுத்த காலத்தை யறிவுறு னினதுபா வனையான்  
றொகுத்த வாதியும் வியாதியுந் தொடர்குலை கொல்லோ. 38

அடையும் போதினி தாகிய போகத்தி லுழந்தா  
திடைநி லாய்கொலோ சங்கற்ப மற்றினிப் பாரித்



தடையில் சாந்தமாய் முத்தியாய்ச் சலனமொன் றில்லா  
நடைப யின் றுயர் சமாதியை நண்ணினை கொல்லோ. 39

வெறிதி ருக்கினுந் தொழிலினை மேவினும் விடாம  
லறிஞ னென்றுதான் சமாதிவிட் டகன்றவ னாகுஞ்  
செறியு ஞாநஞ்சேர் மறத்தினர் சகத்தொழில் செயினும்  
பிறிவி றத்துவ ிட்டராய்ச் சமாதியிற் பெயரார். 40

பிரம வஞ்சலி யுடன்பது மாதநம் பெறினும்  
விரவ சாந்தர்கள் சமாதியின் மேலவ ராசைத்  
திரண பாவக னாகிய சிற்றுணர் வொன்றே  
வரசு மாதியாம் வெறிதிருக் குமதன்று வள்ளால். 41

ஒருமை யாயென்று மகமிறந் துண்மையை யுணரில்  
வரசு மாதியாஞ் சொல்லினார் மறத்தினி னிறைந்தோர்  
மருளின் மெய்ம்மையோர் மதிதம்மை மறக்கிலா சிதி துந்  
தருந்தொ ழிற்றிற மறக்கிலாக் காலமே சமமாம். 42

நெறிகொள் காற்றுத்தன் கதியினை மறப்பிலா நெறிபோ  
லறிஞர் புந்திவே றறிவதில் லறிவையே யயரா  
பிறிவில் புந்தியி லொருமையோர் சமத்துவப் பெரியோர்  
செறிதொ ழிற்பிறி வகற்றினோர் தற்பதம் பெற்றோர். 43

ஆத லாற்பன்மை யொருமையா முடற்றொழி லனைத்திற்  
போது செய்கிலா வுத்தம் வாக்கினுந் பொலிந்த  
சேத நத்தவ ரெங்குளர் சித்திர மாகப்  
பேத மற்றறி வறிந்தனை தற்பதம் பெற்றாய். 44

உள்ளு றக்குளிர்ந் தனையுபா மதியென வுள்ளத்  
துள்ள கங்கரத் துயரறத் துரிசற ிறைந்தாய்  
தள்ள லாநிலை பெற்றெறங்கும் விளங்குதி தானே  
தெள்ளி யோயென்ற பரிகற்குச் சூரமுந் செப்பும். 45

பரந்த சொற்களாற் பயனென்கொல் பயனெலாம் பாறி  
 நிரந்த ரஞ்சம மாய்மநந் தன்னுளே நிகழ்ந்து  
 சுரந்த வின்மமாய் நிகரிலா வொருவிழி தோன்றித்  
 திரந்த னிற்றெரி கின்றதா லென்றனன் றெளிந்தோன். 46

## 5—7. சுரகு கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1137.

## 5—8. பாச விலாசர் கதை.

இத்திறஞ் சுரகு பரிகனென் றிசைத்த விருவருஞ் சகத்  
 தொழுங் கெண்ணிப், பத்திசெய் தொருவர்க் கொருவர்பூ சித்துப்  
 பரிந்துதம் பணிதலை நின்ற, ரத்தியாத் துமமே நித்தமும் உடிவா  
 யகமுக மாய்மகிழ் வெய்திச், சித்தினை விடாம லதுபவிப் பவர்க்குச்  
 சிறிதுமோ ராகுலஞ் சேரா. 1

ஆசைவன் பாசத் திரளினாற் கட்டுண் டரும்பினி யிக்கழிக்  
 கணுங்கி, யேசுறு போகக் கதைகளான் மொத்துண் டிச்சைமுட்  
 கோலின லுலந்து, காசுறு கருமச் சேற்றிலே யழுந்திக் கடுஞ்சகக்  
 காட்டிலே சுழன்று, வீசுமா மோகத் தளிர்நிழற் றுயிலும் வீரனே  
 சீவன மெருது. 2

மேவுறு துன்பப் பெருஞ்சுமை சுமந்து மீட்சிபோக் கிவை  
 யுடற் புண்ணு, யீவறு பிறவிக் குழியில்வீழ் சீவ வெருத்தினை  
 யிக்குழி நின்ற, மோவலின் முயல்வா லெடுப்பதே வலியா முயர்ந்  
 தஞா நிகளுற வுளதே, னாவிகர் நாவாய் தருவபோ லாக நல்குவர்  
 பவக்கடல் கடக்க. 3

எவ்விடத் தில்ல நல்லஞா நிகளா மீர்ங்கனி மலர்குளிர் சோலை  
 யவ்விடங் காணன் மேடநா மாங்கே யமர்பவ ரறிவிலா ரன்றோ

கவ்விய செல்வ நட்புநூல் சுற்றங் கருமமா திகளெலா முதவா :  
செவ்விய மறமே யுதவுறல் வேண்டுஞ் சீவனைச் செல்கதி யேற்ற. 4

நெறியுற விடாம லுடனுறை நட்பா நெஞ்சமாத் திரத்தினைக்  
கூடிச், சிறிதுநா டெலுஞ் சீவனுய் வுறுமாற் சிங்கியா மிந்தலு  
னுடலை, முறிதரு காட்ட மோட்டினே ராக முற்றுறு கருத்தினு  
ளேக்கி, யறியிலிவ் வளவா லறிந்துசேர்ந் திடலா மண்டரு மிறைஞ்  
சுபே ரறிவை. 5

நிறைபெருங் கடலொத் துரையெலாங் கடந்து நிகரறற்ப்  
பற்றற வெறிதாய்க், குறைவில்சிற் சுடரின் கொழுந்துடன் கூடிக்  
கோதற வசைவறக் குலாவு, மறைவறு துரிய விழிவெளிப்  
படுமேன் மற்றத னுடனது நிகரா, முறைமையிற் றுயில்வோர்க்  
கண்ணிதா வுலமை மொழியலாய்த் தோன்றிடு மன்றே. 6

ஆனவங் வவத்தை வடிவெலாம் பரிக்கு மம்பரம் போலகன்  
றுளதா, மீனநெஞ் சுடன்சே ரகங்கா மிறந்தா லெப்பொரு  
ளிடத்தினு மிருக்குந், தீனமில் பரமா நந்தமாய்த் தோன்றுந்  
திகழ்பர மாத்தம வடிவாந், தானனி முயலிற் கிடைத்திடுந் துயில்  
வோர் தன்மைபோற் றம்மினா டுவதாம். 7

உரைகளுக் கெட்டா துளத்தது பவிக்கி லுறுவதா முரைத்த  
வத் துரியங், கரையறு மிவைகண் முழுதுமப் பொருளாங் கற்பரி  
ணாமியா முள்ளம், வரைவற வொடுக்கி லுட்புற மெங்கு மன்னிய  
சராசர வடிவாம், புரையறு தேவ தேவனும் பரமப் பொருளது  
பவப்படுந் தானே. 8

வேறு.

அதற்பின் விடய வர்தனைக் ளுறுவ தார்கு மதற்பின்னர்  
விதப்பி லாத பொருளினுடை விளக்க மாரு மதற்பின்னர்  
சுதப்பண் பில்லாச் சமத்துவத்தாற் சொருபந் தன்னிற் பரிணம  
மிதத்தி லுளதா முயர்ந்தோர்க்கு மெண்ண வொண்ண வடிவிதுவே.



மந்தை மந்தான் மாய்வித்து மாசில் பொருணைக் காரேலோர்  
திருத்து முலகின் றுயர்மாயாச் சித்த மிறக்கிற் செறிசுகத்தாற்  
கந்த வுணர்வின் மதிகிழுவ் கழறு மிதற்கோ ரிதிகாச [கே. 10  
மினத்தி லினியாய் கேட்டியென விசைத்தான் வசிட்ட னிராமனாக்

சைய மென்னு நெடுங்கிரிமேற் றவவத் திரிமா முரியுறையு  
ளாய் வதன்பா லிருமுரிவர் சூழ லொன்றி னுறைகிற்போர்  
மெய்ய ராகு மவ்விருவர்க் கிருவர் பிறந்தார் வியன்புதல்வர்  
செய்ய விலாசன் பாசனெனச் செப்பும் பெயரோர் செறிநண்போர்.

ஒழுங்கால் விருத்தி பெற்றிருந்தோ ரொன்றே யிரண்டா யினவென்  
வழுங்கா வுளத்தோ ரவர்தந்தை யன்னை யென்போ ருயிரிறப்ப [ன  
விழுங்கா ரின்ற பொருமலொடு மேற்செய் பிதூர்க்கள் விதிகண்முடித்  
தெழுங்கா தலின னெந்திரங்கி யிருபா லகன்றா ரிருவருமே. 12

அளவில் காலம் வந்ததுறைந்தா ரரிய தவத்தா லுடல்வாட்டிக்  
கிளரு மாசை விட்டகன்றார் கிட்டப் பெற்றார் கேணமையின  
லுளமுங் கண்ணுங் களிப்பெய்தி யுயர்ந்த விலாச னுரைசெய்வான்  
வளரு முலகி னல்லுறவே மன்னு முயிர்போல் வந்தனையால். 13

இதுநீள் கால மெங்குறைந்தா யிதய விடர்தீர்த் தனைகொல்லோ  
பொதுவா யுனைநீ யறிந்தனையோ போத விஞ்சை பலித்தனவோ  
சதுரா நலனுண் டாயினையோ சாற்று மென்ற மொழிகேட்டு [கி.  
முதுவாய் மையினாற் பாசனிலை மொழிந்தான் விலாசன் முகநோக்  
உயிர்போ லுறவே விதிவயத்தா லுன்னைக் கண்டே னுளங்குளிர்த்  
தேன்

செயிர்சேர் பிறப்பி லுழல்வேற்குச் சிறந்த நலனாந் திறனென்கே  
பயில்வ தறிவ தறிவளவும் பாபு முள்ளங் கெடாதளவும்  
வெயில்வெம் பவநீக் காதளவு மிக்க நன்மைத் திறமென்கே. 15

மநத்தின் முளைக்கு மாயையெலாம் வடித்த குடாரத் தான்மரம்போ  
கநத்த வேரோ டறுமளவுங் கண்ண ஞாநம் பெறுமளவு [ம்  
மநத்த பேதம் போய்ச்சமமா மளவும் போத முறுமளவுஞ்  
செரித்து மரிக்குந் துயரல்லாற் சிறந்த நன்மைத் திறமெங்கே. 16

மடமை நோய்க்கு மரமருந்தாய் வருமாத் துமதத் துவப்பேற்றை  
விடநின் றவர்க்கு வன்பிறப்பாம் விடுசி மேன்மேல் வந்திடுமா  
லிடநின் பத்தி னிடைப்பட்டு மிறப்புப் பிறப்பில் வீழ்ந்தலைந்துந்  
தடமா ருவகி லுழலுயிர்கள் சருகி னுலர்வ ரென்றிசைத்தான். 17

5—8. பாச விலாசர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1154.

5—9. வீதகவ்வியன் கதை.

—

இன்னணமே நன்மைவிஞ்சுத் தம்மிற்று மியம்பியுறை யிருவ  
ருக்கு, முன்னியநற் காலத்தான் முத்திதரு மெய்ஞ்ஞாந முந்திற்  
றன்றே, யன்னதின லுரைக்கின்றேன் வெம்பவத்தை ஞாநத்தா  
லன்றி மாய்க்கப், பின்னையொரு நெறியில்லைப் பாசத்தாற் பிணிப்  
புண்ட பிணிரெஞ் சுச்சே. 1

பற்றிலதாய் நிம்மலமா மநவிவகா ரம்பயின்றும் பந்த மேவாப்,  
பற்றுளநெஞ் சளவிறவம் படைத்தாலும் பந்தமே பயிலு முள்ளிற்,  
பற்றிலதா யினியதொழில் பயில்வேன் புறத்தொழில்கள் பண்ணி  
னாலும். பற்றறப்பண் னாவடினும் பண்ணுவோன் புசிப்போனும்  
பான்மை மேவா. 2

என்னலுமே பற்றுவு தெத்தன்மை யெப்பற்று லெய்தும்  
பந்தந், துன்னரும்வீ யெப்பற்று லெய்தலாக் தொடர்பற்றைத்

துடைக்கு மாறென், பன்னுகெனு மிராமனுக்கு முசிபகர்வா னுட  
லுயிரைப் பகுப்ப தொன்று, முன்னுகிலா துடலினெநம் புதல்பற்றா  
மதனாலே யுளதாம் பந்தம். 3

ஈதனைத்துஞ் சொருபமே யானிங் கெத்தை யிச்சிப்பே னெதை  
யிகழ்வே னெனல்பற் நின்மை, மாதுயர்நீ ரிதுசீவந் முத்தர் மெய்  
யின் மன்னுமா லியானில்லைப் பிறரு மில்லை, மேதகுமின் பங்க  
ளெலா மேவின் மேவ மேவாதேன் மேவாதா யிடுக வென்றே,  
யோதியவா றுள்ளேபற் நின்மை யுண்டே லுயர்வீட்டுக் கிதுநெறி  
யென் னுணர்நி யன்றே. 4

கருமமிலா மையைவிரும்பார் கருமம் பற்றார் கருதபலன்  
விட்டாண்டுங் கண்டா லொப்போர், மருவியபற் நிலாதகரென்  
றுரைப்பர் மேலோர் வருகரும பலாநிகளைக் கருமத் தாலே, யொரு  
வலற மதத்தாலே றிபுண மாக வொருவுதல்பற் நின்மையென  
வுணர்நி யித்தாம், பெருகவுளர் தொழிலனைத்துந் குற்றந் தீர்ந்து  
பெறலரிய முத்தியையும் பேரா நல்கும். 5

புழுமுதலாம் பல்பிறப்பிற் றேன்றிப் பல்காற் பூதமெலாங்  
கடற்றிரைபோற் பொன்றுந் தன்மை, பழுதுதரும் பற்றினது  
படர்ச்சி யாகும் பற்றுத்தா னிருகையா மவற்றி னென்று, நழுவு  
பய னிலியொன்று வணங்கற் பாற்றா நவின்றபய னிலிமூடர் நண்  
ணற் பாற்றும், வழுவுறுதத் துவமுணர்ந்தோர்க் குடைமை யாக  
வணங்கற்பாற் றும்பற்று மருவுந் தானே. 6

ஆத்துமதத் துவவுணர்வால் விவேகந் தன்ன லடைவாக வுண்  
டாம்பின் பணுகாச் செந்ம், மேற்றமுள தொழுதகைய பற்றீ தாகு  
மீதன்றிப் பயனிலியாம் பற்றே தென்னி, லூற்றமுறு முணர்  
வின்றி யுடல முன்னு முறுபொருளி னுலுண்டா முலகந் தன்னிற்,  
ஞேற்றமுயி பிறவியின் கள்ள தாக்கூந் தோண்மலே யிடை யிராண்டுந்  
புணர்ந்து கொள்ளினீர்.



வனோயாழி கதைகரத்த செங்கண் மேனி வணங்கப்பாற்றும் பற்றின் வசத்தி னாலே, யினோயாமல் விவிதமார் தொழிலி னாலே யெவ்வலகு நன்றாக விரங்கிக் காக்கு, முனோயாத விஞ்ஞாநக் கறி சேர் சித்த ருலகபா உகராதி யுரைத்த வாரே, வனோயாழி வணங் கப்பாற் றென்னும் பற்றால் விரிந்தசக மூர்த்தத்தின் மேவி நின்றார்.

8

கேடான நல்லதெனு நினைவி னாலே கிளர்போக வசத்தாலே கிட்டி நெஞ்சம், வீடாத பயனிலியாம் பற்றி னாலே வெறும்பிணத் துக் கழுகுபோல் வீழு மன்றே, பாடான பயனிலியாம் பற்று ளோர்க்குப் பன்னரகங் களும்வீடாய்ப் பண்ணப் பட்ட, வீடான பயனிலிப்பற் றுள்ளோ ரென்னு மிளவிறகா னரகவெரி யெரியு மன்றே.

9

விச்சையெனும் விழிநன்றாய் விளங்கப் பட்டு வெம்மாய விட யத்தின் மீட்சி யெய்தி, யிச்சையுறு பற்றென்ப தெங்கு மில்லா வியன்மகத்தோ டிருப்பவரே யிறவா முத்தர், நிச்சயமா யெப் போது மெவற்றின் பாறு நிற்பவனா யினெத்துடனு நிற்போ னாகி, யெச்செயலுஞ் செய்வோனாஞ் சேவ் முத்த னியற்றியவிம் மநத் தின்ற னியல்பு கேளாய்.

10

தொழிலினினை விற்பொருளில் விண்ணின் மேல்கீழ் குழ் திசையிற் புறப்போகத் தொகுதி தம்மி, விழிதருமைம் பொறி நடையி லுள்ளி னிற்கு மின்னுயிரிற் சென்னியிலா நகத்தி னாலி, லழியும்விழி களின்மூக்கிற் புருவந் தன்னி லகங்கரத்திற் சேவனி னுள் ளாகா சத்தில், விழிநனவிற் சொப்பனத்தில் சுழுத்தி தன் னில் வெள்ளைமுத னிறமைந்தின் வியன்வண் ணத்தில்.

11

சுலகத்திற் றிரத்திலடி நடுவி லீற்றிற் சமீபத்திற் றூரத்திற் சரீராங் கத்திற், பலபண்டந் தன்னிற்சே நகத்திற் சத்த பரிசாதி களின்மகிமை பயிலின் பத்தி, லுலலுவாத் திற்போக்கிற் காலப்

பண்பி லொருசுறிதும் பற்றும் லுணர்வி லாறி, நிலவியகாண் பன  
சிறிது பயின்று மெங்கு நிராசையாய்ப் பாசுகத்தி னிற்கு நெஞ்சே.

செப்பியவத் திறின்று பற்றென் தின்றிச் சேவத்தன்  
மையைச்சேராச் சேவந் முத்த, ரிப்புலியிற் றெழிலெல்லாஞ் செய்க  
தீர்க விற்பவுணர் வன்செய்கை யியற்றி னூலந், தப்பறவே விட்  
டாலுந் தொழில்க டம்மாந் தருபயன்க ளொருசுறிதும் தாக்க  
மாட்டா, மைப்புயல்கள் பலவிதமா யெழுந்த போதும் வாககத்திற்  
பற்றாத வகையே போல.

13

அன்றியே யதுதனையுந் தீர நீக்கி யறிபொருளின் முடிவான  
வறிவாற் றுன்னி, யொன்றுமுப சாந்தனாய்ப் பளிங்கு போலுந்  
ளொளிமேவிச் சேவனொரு மித்து நிற்ப, னன்னுணர்சிற் சுகராசிப்  
பெரியோ ராகி ஞாநபர ராய்ப்பரம நன்றாய்ப் பெற்றோர், நின்றனை  
வார் புறத்தின்மயிற் பீலி போல நிலைகலக்கார் மேருவைப்போ  
னெஞ்சி னுள்ளே.

14

அறிபொருளை விட்டகன்ற லழியுஞ் சித்த மந்தலிலே வியாபார  
மனைத்து மில்லாச், செறிநனவிற் சுழுத்தியா மிதனை நாளுந்  
தீராத பரிசயமே செய்யச் செய்யப், பிறிவின்முது தூரியமா  
மென்பர் மேலோர் பிழையிலா விதனிலே நிலைமை பெற்றுக்,  
குறியறுமா நந்தவே காந்த சிலக் கொள்கையா லநாநந்தங் கூடு  
மன்றே.

15

அந்தவநா நந்தமா நந்த மென்னு மறிவினதீ தந்தன்னே  
யடைந்து ளோனைத், தொந்தமிலா யோகியெனச் சொல்ல லாகுந்  
தூரியாதீ தந்தனையுந் துன்னி னேனும், பந்தமுறு பவம்போய்த்தா  
மத்தத்தால் வந்த பலவபிமா நங்கள்போய்ப் பரம விற்ப, நந்தலிற்றன்  
மயமாஞ்சுற் பாவந் தன்னி னன்னீரி லுப்புப்போ னன்ற  
யொன்றும்.

16

சடமசட மெனுநோக்க மிரண்டி னூடே தனியாகி நின்றபர தத்து வத்தை, யிடவியபே ராரணிய முதலாம் வேத மிராமனே பலகாலு மியம்பு மன்றே, படருறுகாண் பனகாட்சி மேவும் போதிற் பரம்பொருளின் பற்றுகிப் பயின்ற விற்பந், திடவதுபு தியின்வடிவா மாத லாலே திகழ்பிரம சாரமெனச் செப்புந் தானே.

தெரிபொருளுந் தரிசநமுஞ் சேரும் போதிற் சேர்ந்தசுக வறிவுமிகச் சிறந்த தாகுந், தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற் பந்த மாகுந் தெரிபொருளை விட்டகன்றூற் றிடங்கொள் வீடார், தெரி பொருளுந் தரிசநமுஞ் சேரும் போதிற் சேர்ந்தவது பூதியிடர் தீர்ந்த தாகுந், தெரிவுறவாக் கதுபற்றி நிற்பாய் நீநின் றிராநிலையாந் சுழுத்திதனைச் சேரு வாயே.

18

அதுதுரிய நிலையடையு மடைந்த போதி லாந்மாத்தான் றூலமல வனுவு மல்ல, திதமுறுமுன் னிலையல்லப் படர்க்கை யல்லச் சித்தசித்துண் டில்லையெனுந் திறங்க ளல்ல, அதிதமுறு நானல்லப் பிறனு மல்ல வொருவனல வநேகனல அலக மென்றே, யிதுவெனக்காண் பனவாகிச் சித்த மாதி யிருமுன்றிந் திரியத்துக் கிடமாய் நிற்கும்.

19

ஆங்கதுவே யதீதபத மாத லாலே யதுகிஞ்சி லன்றெங்கு மதுவே யாகும், பாங்குறவீ டென்றும்ப ருலகி லில்லைப் பாத லத்திற் பூதலத்திற் பார்க்கி லில்லை, வீங்கியவா சைகளெல்லா மிறந்த காலை விரிந்தமந மிறப்பதுவே வீடென்றோது, மோங் கியவீ டெனக்குளதென் னுள்ளே யெண்ண முண்டாகின் மீண்டு மந முற்ப விற்கும்.

20

நினைப்புமிகி லிவனுக்குப் பிறப்பி ர்ப்பு நீங்காது வன்பந்த நிலைய தாகு, மனைத்தினுக்கு மதீதமா யுருவ மெல்லா மாகியகன் ருத்துமதத் துவமே நிற்கில், வினைத்தொடராம் பந்தமெது முத்தி யென லெதென்கி னெதையென்கெடுப்பாய் மேல நாகுந், நினைந்



தெளிந்து நிறைந்தமல நெஞ்சாய் நல்ல சாந்தியையும் ரோர்விரும்  
பார் சற்று மொன்றும். 21

வெந்தோடு மாபத்தாங் கருவேற் காட்டை வெட்டுமழுப் பரம  
சுக மேவுந் தாநஞ், சந்தோடஞ் சாந்தியெனு மரப்பூங் கொத்துச்  
சாற்றுறுமிந் நிராசையுறிந் தளர்வு தீரு, மந்தோபார் குளப்படியா  
முளையா மேரு வாசைக்குரு லிக்குடா மவநி மூன்றும், வந்தோர்  
புன் றுரும்பாகு நிராசை பூண்ட மாறாத வலக்கார வடிவு  
ளோர்க்கே. 22

காயத்தின் வேறாகத் தன்னைக் கண்டோன் காயமீ ரினுமறி  
யான் கன்னற் கட்டி, தீயிற்கா யினுமரிந்த போது மின்பந் தீராத  
வாறுபோற் றெளிந்த ஞாநி, மாயத்தின் மோகத்தாற் பேத மாகான்  
மணந்தபர புருடன்மேன் மநஞ்சேர் மங்கை, நேயத்தான் மனைத்  
தொழில்கள் செய்யு மாப்போ னிகழ்தொழிற்செய் யினும்பரத்தி  
னிலமை நீங்கான். 23

பண்டத்திற் பற்றின்மை யாலே சித்தம் பயில்சாந்தி முத்தி  
தரும் பகர்ந்த முத்தி, பிண்டத்தோ டிருந்தாலு மிராவிட் டாலும்  
பேறாகும் பற்றறுத்த பெரியோர்க் கென்பர், மண்ணுற்ற நேயமற்  
வாழ்வோ ரின்பம் வருஞ்சீவந் முத்தராம் வளர்நே யத்தாற்,  
றொண்டுற்று வாழும்வர் பந்த முற்றோர் சொன்னமூன் றுமவனே  
துய முத்தன். 24

வருதொழிலின் விருப்புறான் வத்த மாந் வழிநில்லான் சென்ற  
வற்றை மறத்தி னெண்ணான், கருமமுழு வதுயியற்றுந் தொடர்  
பந் தத்திற் கலந்தவர்பான் மநம்பற்றான் கவலை கூரான், மருவிய  
வோர் பத்தர்பாற் பத்த னாகும் வஞ்சகர்பால் வஞ்சகனும் வாலர்  
தம்பாற், பருவமுற வாலனும் விருத்த ரானோர் பால்விருத்த ஞந்  
தீரர் பாலு மார்க்கே. 25

விடலைபால் விடலையாந் துயருந் றோர்பால் வெந்துயர முறு  
நிலைமை விடாத புந்தி, திடமுளதா மாநந்த நிறைந்து தோன்றுஞ்  
செவ்வியலும் புண்ணியர்தஞ் சிறப்பே செய்யு, மடமையிலா வறிஞ  
னாந் தெளிந்தோ னாகு மதுரமுள னாந்தீந் மநமில் லோனாந், சுடர்  
குளிரின் மதிகருகி லெரிகீழ் நோக்கிற் றுளங்கிவிய வான்சேவர்  
முத்தன் னாயோன்.

26

இதுவெனத்தோன் றியவெல்லாந் சிற்சொ ரூப மிவ்வண்ணம்  
பலசத்தி யிலங்கு மென்றே, புதுமைகளின் வியப்புருர் சீவர்  
முத்தர் புனலசைவால் வேற்றுமையே போலத் தோன்று, முதுசுழி  
போ லவுமவிண்ணின் மயிலின் றோகை முன்புகடி தசைத்தலுமே  
முத்தின் கூட்டங், கதுமெனமெய் போற்றோன்றல் போல வந்தான்  
கருத்தசக மருத்தசைவாந் கடிது தோன்றும்.

27

வேறு.

என்ன வோதலு மியாதினா லசைந்திடு மியாதினா லசையாது,  
சொன்ன நெஞ்சகந் திருத்தலா நெறியெது சொல்லெனு மிரா  
மற்குப், பன்னு மாதவ னுரைசெய்வா நெள்ளிலே யென்னெயும்  
பனிதன்னின், மன்னு வெண்மையும் போன்மரத் தசைவுதான்  
மருவியே மிகத்தோன்றும்.

28

இத்த நாசத்தி னெறியிரண் டியோகமுந் தெளிந்தனா நமு  
மாகு, மொத்த யோகந்தான் மருத்துறு தொழிலினை யொருவழிந்  
படமாற்றல், சுத்த ஞாந்தா னலம்பெறக் காண்பதாந் தொடர்ந்  
மேதென்னின், மெத்து மாகம பூடண ருரைத்தது விசையுயி  
ராசைவாகும்.

29

உரைசெய் யாருயிர் தடைப்படி லுள்ளமு மொழியுநெஞ் சசை  
வற்றாந், புரைசெய் செம்மம்போ மாதித்தன் போய்விழிந் புவித்  
தொழில் போமாபோல், வரைசெய் மார்பனே யென்றலு முட

லெனு மனையின்விண் ணிடைநாளும், விரைவி லோய்வற வழல்  
பிரா ணுதியை விலக்குமா நெதுவென்றான். 30

முரிவ னோதுவா னூலொடு மறிஞரை முன்னியே விராகத்தை  
நனிமு யன்றுகற் றிதனிநாற் குடும்பமா நடைவிலங் கதுவிட்டுத்  
தனிநி ராசைதா னிறைந்திடில் விரும்பிய தற்பொருட் டியாநத்தா  
லநிச நீள்பக லொருமையே விளங்கிட வடுத்தசா தனைதன்னால். 31

ஏக தத்துவக் கநபரி சயத்தினு லிவ்வுயிர் தடையெய்துந்  
தேக பூரகா தியிலுயி ரிளைப்பறத் திடமுறு பழக்கத்தா  
லாக மாகவே காந்தமுற் றுள்ளுணர் யோகபா வனைதன்னான்  
மேக மேனியாய் பிராணனி லசைவுதான் விலக்கிடப் படுமன்றே. 32

பிரண வத்தினுச் சாரண முடிவினிற் பிறந்தசொல் லுறுமுண்மை  
விரவு நாட்டத்தாற் றுயில்பவ னுணர்வுதான் வெளிப்படி லுயிர்நிற்கு  
பரவு தாலும லஞ்செறி யிதழினைப் படருநா வாற்றள்ளி [ம்  
புரவி னாலுயர் புரையிலே பிராணனை யோட்டினு லுயிர்நிற்கும். 33

நாடு மங்குலி பன்னிரண் டெல்லையி னாகிய னுனிதன்னி  
னீடு வாரத்தி லறிவுக ளிறந்திடி னிலபெற வுயிர்நிற்குந்  
தேடு சாதனை யாலுயர் புரைவழி சிங்குவை மேல்விரலீரா  
றாடு போயுயி ரெல்லையி னின்னுணர் வொளிக்குமே லுயிர்நிற்கும். 34

புருவ நாப்பணை கண்மணிப் பார்வைதான் பொருவில்சார் தியின்மா  
தெருளுங் கேதந வறிவங்கு தெரிவறிற் றிரிவுறு துயிர்நிற்குங்[ய்ந்து  
கருது கின்றவிந் நெறிகளா லநேகசங் கற்பகற் பிதபேதத்  
தருள்செ யும்பல தேசிகர் சொற்களா லசைவற வுயிர்நிற்கும். 35

இந்த யோகங்க ளறிவெலா மிளைப்பற வியற்றுசா தனையாலே  
வந்து மேற்பிற வாதவர்க் குபாயமாய் வந்துறும் பழக்கத்தா



லுந்து மாருயி ரசைவுதான் கெடுமெனி லுள்ளமுஞ் சமித்தாறுஞ்  
சுந்தை தான்சமித் தாறுமேற் செல்கதி சேடமாய் விடுந்தானே. 36

விகற்ப வாக்கெலா மெப்பத நோக்கியே மீளும்ப பத்தானே,  
விகற்ப மற்றிடிற் சேடிக்கு மெனமுரி விளம்பலும் விறல்வீர,  
னிகழ்த்தி யோகத்தை யுறுமநம் பொறிகளி னெறிசெலாச் சமந்  
தன்னே, ரிகழ்த்தி ஞாயினி யுண்மைஞா நத்தையு ரிகழ்த்தென  
முரிசொல்வான். 37

ஆதி யந்தமி றோற்றமே தன்வடி வாகிய பரமிங்குச்  
சோதி யாய்நின்ற தென்னுமிவ் வுறுதியே துகளறு மெய்ஞ்ஞாநம்  
பேதி யாரின்ற கடபட வடிவமாம் பெரும்பொருட் பலசத்தி  
திதி றற்பரம் வேறில தென்னுணர் திண்மையே நற்காட்கி. 38

செகங்கண் மூன்றினு முண்மையாம் பொருளறி திறமெது  
வெனச்செப்பில், செகங்க ளியாவையுந் தற்பொருள் வடிவெனத்  
திரமுறு நிறைவாகுஞ், செகங்க ளியாவையுந் சொருபமே யிதிற்  
றிக ழுபாவபா வுனையெங்கே, செகங்க ளிற்செறி பெத்தமுத் திக  
ளெனத் தியங்குவேற் றுமையெங்கே. 39

பிரிது காண்பன வில்லைநெஞ் சில்லைமெய்ப் பிரமமே யவையாகிச்  
செறியு மாலிவை யாவமொன் றுகிய சிற்பர விசும்பாகு  
நெறிகொள் பந்தம்வீ டெங்குள் விதுவென ரிகழ்பெரு வடிவாகிக்  
குறிய றும்பெரும் பிரமமே நின்றது குறைந்திறத் ததுநெஞ்சே. 40

ஒருமை யாகவே யுணர்வினா லுணர்தியா லுருவைநன் குறநோக்கிற்  
றருவுங் கற்களும் படங்களு முதலிய சற்றும்வேற் றுமையில்லை  
மருவு சங்கற்ப மெங்குள சீவனும் வையகப் பொருளியாவு  
மருக லின்றிய சார்த்துந் பம்பெறு மடிமுடி வுறநோக்கில். 41

அந்த ரூபமெப் போதுநீ யாகுவை யண்ணலே யிரண்டொன் றென்  
றுந்து பேதத்தாற் சரைமர ணங்களைன் றுன்னுறு மயக்கத்தாற்

றொந்த வுள்ளத்தாற் றுன்றனிப் பிரமமே தோன்றுகின் றதுதன்னா  
சிந்து கின்றநீ டிரையினுற் பன்மையாற் றெறிதருஞ் சலம்போல. [ம்

சுத்த மானதற் பரத்தினைத் தழுவினே தொடர்ந்தவுண் மதியாலே  
யொத்து நிற்பவர் தம்மையெப் போகம்உந் துறுபிணி செயஉற் று  
மெத்து போகத்தை முதலிய பகையெலாம் விசாரமே மிகுந்தோர்தம்  
புத்தி யைச்சிறி தசைத்திடா வசந்தனாற் பொருப்பசை வதுமுண்  
டோ. 43

உரைத்த பன்மைக ணினைவிலே யுள்ளவா முண்மையா யிலவுள்ளே  
நிரைத்த பல்வகை வாவியிற் பிறிவிலா நிகழ்தரு நீர்போலக்  
கரைத்த லன்றியிங் வறுதிசேர் மதியுளோர் களங்கமில் வீடுற்றோர்  
புரைத்த லன்றியே நலனுறக் கண்டநற் பொருளுமிங் கிதுதானே.

ஈது வேறொன்று முத்திசென் றுறுநெறி யியம்புதுங் கேள்வீரா  
வீத கவ்விய னென்றொரு பெருந்தவன் விந்தவெற்பிடைவாழ்வோ  
காத லாலுயர் கண்மகாண் டத்திலே காலமட் டறநின்று [ன்  
கேத மாதியே வியாதிவன் பவந்தரு கிரியையான் மிகநொந்தான்.

நிருவி கற்பமாஞ் சமாதியின் பொருட்டுமுன் னிகழ்கிரி  
யைகளெல்லா, மொருவி விட்டனன் பந்நசா லையினிடை யுற்ற  
னன் கலைத்தோன்மேன், மருவு பெத்தபங் கேருகா சநத்தநன்  
வருகுதி மிசைவைத்த, விருக ரத்திரள் விரலின னிவ்வகை யிருந்  
தன னொருப்பட்டு. 46

பார்து திக்குறு மரத்தினைப் பையப்பையப் பார்த்துமீட் டனனுள்  
நிரந்த ரித்தனன் புறத்துள் பரிசங்க ணீத்தன. னொழுக்காலே [ளே  
துரந்த சித்தத்தின் றிராநில விரும்பினன் றுகளறு மரத்தாலே  
புரந்த நற்றவ வீதகவ் வியமுநி புலப்பட நினைவுற்றான். 47

வியப்பு டைத்திது மீளுவித் திருக்கவும் விசையுயி ரசைவுற்றுத்  
தியுக்கு நெஞ்சகந் திராநில யன்றியே சிறுசரு கென்வோடும்



பயக்கு மின்பமில் கடரின்று படமுறும் படரின்று கடமெய்து [ல்.  
மயக்க மேவுபல் பொருள்களிற் போய்விழு மரங்களிற் குரங்கேபோ

விழிமு தற்புல னாய்மரத் துவாரமாய் மேதையிற் தியமென்றே  
யொழிவி லாவபி தாநஞ்செ யைம்புல னுணர்ந்துகாண் புறுநானே  
கழியு மிந்தியங் காளவ மாகவே கலங்குகே னந்தோநீ  
ரழிவில் சிந்மயப் பகவனாய்ச் சகலசான் ருகிசின் றனனானே. 49

அன்ன தன்மையுற் றறிவினான் மிக்கயா னறிந்தகண் முதலெந்தும்  
பிந்ந மாகியே வானுல கத்தினைப் பிரிந்தபா தலம்போலாம்  
பந்ந கங்கனும் வழிச்செலு மவர்களும் பறையரு மறையோரு  
மென்ன வச்சமுற் றுயர்ந்தசிந் மாத்திர மிந்தியத் தருகெய்தா. 50

சாறு வாகனாய்ச் சாரண னுகிராற் றடந்திசை பலியேற்கப்  
பாறு நெஞ்சமே வீணிலே வருந்துதல் பயனில படிமீதே  
யாறி யேவின யாடுநீ யுனையறி வென்னும்வா தனைபொய்யாம்  
வேறு பாடுதான் மிகுந்துள மந்த்தொடு மெய்யுணர் வென்றாகா.51

சுகமி ருக்குள னானென வகங்கரத் துன்மதி யிதுதீதா  
மகம திப்பின லிவனவ னாகுநா னென்னுமில் வாரம்ப  
மிகவ கற்றுவா யுள்வடி வெதுவெனில் விசாரமின் மையதாகு  
மிகவி சாரத்தா லழிந்திடும் பரிதியா லிருள்கழி வதுபோல. 52

முன்னந் தோற்றமந் நிப்பொழு துனக்கென வருவின்றிம்  
முறையாலே, பின்னுந் தோன்றலெ யென்னுடை நெஞ்சமே பெரி  
தூநீ பெறுநன்மை, யின்ன நீர்தெய்வ சகாயத்தா லிடரிலா வின்ப  
முற் றியானென்றந், துன்னு சாந்தனாய்த் துரியமா மென்சொரு  
பத்திலே சுகிக்கின்றேன். 53

எனவொ ருப்பட்டு வாதனை தீர்முரி யிந்திய மலைவின்றி  
மனனை வன்பினு னிறுத்தினன் விமகினை மாய்த்ததீச் சிகையுள்ளே



நனிய டங்கல்போ லிவனுயி ரொழுங்கிலே நன்கொடுங் கினமூக்கி  
னுனிதுண் பார்வையாற் சிறிதலர் கமலமே நோக்கங்க ணிகரான. 54

சிரங்க முத்துட ருநங்கள் சமமுறச் சிலையிலே வகுத்தென்ன  
நிரந்த சித்திர மென்னமுன் னூறியாண் டிருந்தன னிமிடம்போற்  
பரந்த காருநாள் வெள்ளத்தி னெக்கரிற் படிந்ததிங் கிவன்மேனி  
யூர்கொண் மாமுரி யுணர்ந்தனன் மண்ணிலு ளுடலசைந் தில  
தென்றே. 55

தரைம றைத்தலா லறிவிலே தோன்றிய சரீரத்தி லுயிர்முற்றும்  
புரைக வியாவையு மடைதலா லசைந்தில போதமுற் பவித்துள்ளே  
விரையுந் தன்மந வடிவமா யிதயத்தில் விரிந்தறிந் ததுயாவு [ன்.  
நிரைகொள் சொப்பநம் போலவ னவ்வயி னெஞ்சுற விவைகண்டா

சுசன் வெற்பயன் முசிவனும் நூறியாண் டிருந்தது நூருண்டு  
காசி லின்பவிச் சாதர னானதுங் கடவுளர் தொழவிண்ணில்  
வாச வன்னென வைந்துக மிருந்தது மதிச்சடை யிறைவற்கு  
நேச மாங்கண மாயொரு கற்பநா ணின்றது மவன்கண்டான். 57

விரவு தோற்றர வாலிவை யனைத்தையும் வீதகவ் விய  
னோக்கிப், பரனுக் காட்செய்த பலத்தினு லிறந்தன வறிந்துகாண்  
வலியுண்டாய்ப், புரண மாகமுற் பவங்களிற் பொன்றிமுன் போய  
தன் னுடன்முற்றங், கரவ நக்கண்டு வீதகவ் வியப்பெயர் கரய  
மாய் வரக்கண்டான். 58

மறையு மிவ்வுட லெடுத்துமென் றெண்ணிரன் வான்கதி  
ரவன்பாற்போய், முறைசெய் பிங்கலன் றனைக்கொணர்ந் தெடுப்  
பது முடியுமென் றொருப்பட்டா, னறையுங் காற்றரு வாய்ப்புரி  
யட்டக வங்கமாய்க் கதிரோன்பாற், பொறைகொண் மாமுரி சேர்  
தலு மிதயத்திற் புகுந்தவா றினன்கண்டு. 59

முன்ன நின்றபிங் கலன்றனைக் கதிராவன் முழுதுணர்ந் துடனேவ  
வன்ன வீதகவ் வியப்பெய ருள்ளமு மாதிக் த னுண்ணின்ற

தன்ன தாக்கையில் வந்தவெற் பருகுபோய்ச் சார்தாக் கதிரோனாற்  
சொன்ன பிங்கவன் வந்துகை நகத்தினுற் றென்னில முறக்கீறி.60

மாரி லத்தினை யகழ்ந்துபிங் கலன்றா வருங்களே பரந்தன்னின்  
மோந மாம்புரி யட்டகம் புகுந்தது மொழிந்தபிங் கலன்போன  
ஞான மாதவன் மூழ்கினன் செபித்தன் னரிச்சித்தான் கதிரோனை  
ஞாந நெஞ்சினு னிறையுடன் முன்புபோ னலந்திகழ்ந் ததுமிண்டும்.  
வேறு.

சமம யித்திரி சாந்திசீ ரறிவருண் முதிதை  
யமர்கு ணங்களா யனைத்தினு நெஞ்சுபற் றின்றிக்  
கமர்கொள் வந்தநீர்த் தடக்கரை நாள்பல கழித்து  
நிமல நெஞ்சினுற் பராபா முணர்முரி நினைப்பான்.

62

பொறிக ளின்றிரண் முன்னமே நிறுத்தினம் புரிந்து  
நெறிகொள் சேடத்தைக் கூடியே மலையென நிற்போ  
மறியத் தோன்றியு மறைந்தபோ லாகுது மறைந்துஞ்  
செறியத் தோன்றின மொத்துநிற் குதுநொய்ம்மை சேர்ந்து.

உணர்வு விஞ்சியு முறங்கின னெக்குதுஞ் சுழுத்தி  
தணிவ றப்பெற்று முணர்ந்தவ னெக்குதுஞ் சமனாய்க்  
கணமும் வேறறத் துரியமே பற்றியிக் காயத்  
தணவி நின் னுமோ ரசைவறு சோதிநா மாவேம்.

64

என்று நாடிநற் றியாகத்தி லாறுநா ளிருந்து  
சென்று ணர்த்தனன் கண்டியில் சேர்பதி கனைப்போ  
லொன்று சித்தனாய் வீதகங் வியப்பெய ருயர்ந்தோன்  
றுன்று சீவந்முத் தியிலடைந் தநேகநாட் சுகித்தான்.

65

திது நன்மையின் வீடுபற் றுஞ்சிதைந் தேக  
வீத கவ்வியன் விருப்பொடு வெறுப்புநெஞ் சிலனாய்ப்  
போதன் மீளலும் பிறவியுங் கருமமும் போக்கி  
யோது தேகந்தீர் கேவல வீடுற வுணர்ந்தான்.

66

சித்த னாமுநி யொருபகற் கிரிமுழை சேர்ந்து  
பெத்த பங்கயா சநத்தினன் ருன்றன்னிற் பேச  
மெத்து மாசையே நிராசையை மேவுதி முநிவே  
யொத்து ளாறுதி விநோதித்தே நெடும்பக லும்மால். 67

வேறு.

போகங்கா னுமைத்தொழுதே நெடுநா ளும்மாற் புலியில்வீளை  
யாடியவா போதும் போதுஞ், சோகந்தி ரிவ்விடு மறக்கச் செய்த  
சுகங்காளுங் களைத்தொழுதேன் றுயர்கா ளும்மா, லாகந்தான்  
வேகலின லன்றோ வன்பா லாத்துமதத் துவமுணர்ந்தே னாத  
லாலே, யோகஞ்சேர் முத்தியெனக் குதவி னீர்நீ ருபகரித்த  
வுமைத்தொழுத லுரிமை யன்றோ. 68

நெடுநாளை நண்பனா முடலே யுன்னை நீக்குகின்றேன் மெய்ஞ்  
ஞாந நிரம்பக் கற்றுக், கெடுங்கெடுன் னுலுனக்குத் தேடிக் கொண்  
டாய் கிளராசை யெனுந்தாயே கேளா யென்சொற், தடுமாறி நனி  
வாடித் தளர வேண்டாஞ் சாந்தனா யானகன்றேன் தரும மேநீ,  
யடுங்கோர நாகந்தீர் துறக்கத் தேமுன் னுக்கினையால் வாழியுனைத்  
தொழுவே னன்பால். 69

உடன்பிறந்த நண்பரா முயிர்கா ளும்மை யொழங்கிலே  
யொழிக்கின்றே னுய்ந்து வாழ்தீர், நடந்தகல்கே னுனென்ன  
விவ்வா றுள்ளே நாமுந மேடணைக ணன்றா யாறி, யிடம்பெறநின்  
றோங்கார மெல்ல வோதி யிகப்பொருள்கள் புறத்துள்ள விதயத்  
துள்ள, தடம்பெரிய துண்ணியமூ வுலகி லுள்ள சங்கற்பத் தமைந்த  
மெலார் தள்ளி னுனே. 70

ஓங்கார முடிவாகத் தீர்க்க மான வோசையெனு நூலுடனே  
பொறிக னூற்ற, தேங்காத புலனெல்லா மணத்தைக் காற்றுத்  
தீர்வதுபோற் தீர்ந்தனன்சே ணிடையே கங்கு, வீங்காது போலி



ருண்மாத் திரமுன் றோன்றி நிகழ்தலுந்தன் ளினன்சோதி நோர்  
முன் றோன்றப், பாங்காகக் கணமதனைப் பார்த்துத் தீர்த்தான்  
பயிலிருடே சிரண்மொறப் பாறிப் போன.

71

அவத்தையிது தனைமந்தாற் பற்றி மேலோ னங்குதித்த மநர்  
திரண மென்ன முற்றுந், தவிர்த்தனனோ ரிமைப்பிலதற் பின்னப்  
போதே சரித்தசிசு வறிவொத்துச் சால நொய்தாய், நிவக்குமொளி  
பெறுமறிவைப் பெற்றுப் பாதி நிமிடம்பா தியிலெண்ண நீக்கி  
நின்றான், றுவக்குறுகாற் றசைவுவிடல் போலச் சித்தின் ரொடர்  
காட்சி மாற்றினான் றுகளி லாதோன்.

72

வருசிற்சா மாரியத்தை யடைந்தான் சத்தா மாத்திரமே வடி  
வானான் சுழுத்தி மேவி, யிருபொற்குன் றெனநின்றான் சுழுத்தி  
பூற்ற மெய்தியபின் றரியவடி வெளிதி னுற்று, னருகுற்ற நிரா  
நந்த மாயு மாயா வானந்த மாயசத்தா கியுஞ்சத் தாகி, யொருவுற்ற  
வசநங்கட் கெட்டா தான வொருபொருடா னுய்நின்ற னெப்பி  
லாதான்.

73

ஞரியமென் பார்க்கதுவாய்ப் பிரம மென்று சொல்லுவார்க்  
கதுவாய்விஞ் ஞாந மென்று, தானியம்பு வோர்க்கதுவாய்ப் புருட  
னாகிச் சாங்கியர்க்கு மியோகியர்க்கீ சன்ற னாகி, யீனமில்சை வாக  
மார்க்குச் சிவனாய்க் கால மென்பாருக் கதுவாய்மத் தியர்கட்  
கெல்லா, மானமுறு மத்தியமாய்ச் சமமாய்க் காணு மதத்தினர்க்  
கெல் லாமான பொருடா னானான்.

74

நூலனைத்தின் சித்தாந்த மேதெல் லோர்க்கு நோக்கியதே  
தோர்ந்ததே தெல்லா மேது, ஞாலமெலா முறைவதே தசைவொன்  
றில்லா நல்லதே தொளிக்குமொளி தருவ தேது, பாலுறுதன்  
னறுபுதி யொன்றாய்க் காணப் பட்டதே தொன்றாயும் பலவா  
மேது, சாலுகளங் கம்படைத்தும் படையா தேது சகலமுமா  
யலாததே ததுதா னானான்.

75

அடர்பிறப்போ டிறப்பின்றி யாதி யன்றி யாதியா யொன்றாகி  
யநேக மாகித், தொடர்ச்சுகள நிட்களமாய் விண்ணி னெய்தாய்த்  
தூய்தான நிலையிச னாகி யொல்லத், திடமுறவே முப்பதினா யிர  
மாண டெல்லிச செருக்குறவேண் டியபடியே சகத்து லாவிப்,  
படர்மநீண் டெழாதவகை சமித்தொன் றானான் பகர்வீத கவ்விய  
னும் பரம யோகி.

76

5—9. வீத கவ்வியன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1230.

5. உபசாந்திப் பிரகரணம்.

ஆகாச கமநாதி அபாவ நிருபணம்.

என்ன வுரைத்த முரிதன்னை யிராம னோக்கி யுரைசெய்வா  
னுன்னு சீவந் முத்தியினோ ருடல்கட் கெல்லா மாகாயந்  
தன்னி னடத்தன் முதலான சத்தி காணை மென்னென்ன  
வன்ன வினாவுக் குத்தாங்க ளறிய வுரைத்தா னருள்வசிட்டன்.

1

பெரிய வுணர்வில் பெத்தர்களும் பேணு மருந்தான் மந்திரத்தாற்  
கிரியை தன்னாற் காலத்தாற் கிளர்ந்த ஆகத் தாலியற்றின்  
விரியும் விண்போக் காதிகளை மேவா நிற்பர் மெய்யுணர்வோர்க்  
குரிய உல்ல விவையவர்க ளுண்மை நோக்கே விடாதுறுவார்.

2

அறிந்தோ ரறிவா லறிவினிடத் தமைவ தல்லா லாசையின்பின்  
பிறிந்தோ டார்கள் சகப்பொருளின் பேத மெல்லா மாயைகளே  
மறிந்தே மாயை கெடவென்றோர் மறித்து மதனின் மூழ்குவரோ  
செறிந்தே யறிஞர் களும்விரும்பிற் சித்தி யுறுமுன் பகரொழுந் கால்.

கேட்ட மருந்து மந்திரங்கள் கிரியை கால மூகமெலா  
நாட்டுஞ் சித்தி களைநல்கு நல்ல முத்தி தரமாட்டா  
தேட்ட முளதே லொருத்தற்கொன் றதுதா னியற்றிற் சித்திக்கும்  
பூட்டு மாசை உந்தனுகா புரண போத முடையோர்க்கே. 4

காத லெல்லா மிறந்தொழிந்தாற் கலங்கா ஞானோ தயமுண்டா  
மாத ரஞ்செய் சித்திகளி னமிழ்வேர்க் கப்பே றடையாதென்  
றோது முரியை யோகிகடா மூழி கால முயிர்வாழ்த்த  
கேது மூல மெனக்கேட்டா னிராமன் மீட்டு முநிசொல்வான். 5

பிராண னசையி லசைந்திடுவர் பிராண னடங்கிற் கற்போல்வர்  
பிராணன் றன்னைத் தரித்தலினுற் பெருநா ணசியார் யோகிகடாம்  
பிராணன் றன்னி னெஞ்சத்திற் பிறக்கு மசைவுட் புறனடங்கிற்  
பிராண னுச மூப்பிரண்டும் பெருந்தூ ரத்தி லேகிடுமால். 6

உள்ளும் புறம்பு மசைவின்றி யுயிரு மஹு மொடுங்குமெனிற்  
றள்ளு றும லொருக்காலுந் தாது வெல்லாஞ் சடத்துறையுந்  
தெள்ளி யறிவ தறிந்தாசை தீர்ந்து புந்தி தெளிந்தியங் [ர. 7  
கொள்ளும் பந்த மெலாமறுத்தோ ரன்றோ வுண்மை குறித்தறிந்தோ

என்ற முரியை விவேகத்தி னெழுச்சி யாலே மந்மிறங்கிற்  
றுன்று கின்ற மைத்திரியை முதலாங் குணமெங் விடத்தொன்றுங்  
குன்ற மனையா யுரையென்ற விராக வற்கு முகிகூறு  
மொன்று மருவு முருவுமென வுளத்தி னுச மோரிரண்டே. 8

ஓவர் முத்தி தனிவருவ நாசஞ் சித்தந் தனக்குளதாந்  
தாவி லுடநீர் முத்திதனிற் சாற்று மருவ நாசமுறு  
மேவு சித்த முண்டாகி விடரா மிறக்கின் மிகுமின்பம்  
பாவி யுள்ள மெழாதபடி பண்ணி யதைநா சம்பயில்வாய். 9

பகுதி வழியின் குணபாஹு மெனதென் றபிமா நம்பண்ணற்  
றகுதி யுண்மை யறியாது நளர்நெஞ் சாஞ்சி வனுமதுவே



தொகுதி யான சுகாசகத்தைத் தொடர்ந்து நிற்குஞ் சுகாதிகளின்  
மிகுதி யசையா திம்மமே மிகுமா யைக்கு வினமுளையே. 10

மரத்தி னுண்மை யுரைத்தனமேன் மரத்தி னுசஞ் சொலக்கேட்பாய்  
கரத்த கிரியை யுயிர்ப்பசையா வகைபோற் சமமாங் காட்சிதனி  
லினத்த விற்ப னுன்பங்க ளிறையு மசையா திருப்பவர்க்கே  
யரத்த மான வுள்ளந்தா னழிந்த தென்ப ரறிந்தோரே. 11

மாவுச் சவமா பத்துக்க மந்தல் கார்ப்பண் ணியமதக்கண்  
மேவுற் றனபே தியாதெவரை யவர்க்கே யுள்ளம் வீந்துளதாந்  
தாவுற் றெழுந்த பேதைமையே மநமா மதுவே தவிர்ந்தொழியி  
லோவுற் றுள்ள நாசமெனு முறுபே ருண்மை யுதித்திடுமால். 12

ஆய குணமா மைத்திரியா திகள்சேர் நல்வா தனையடைந்து  
திய மறுசெந் மழுமிலதாஞ் சேவந் முத்தர்க் கந்தமந  
மோய மரதுக் கிதுவாகு முருவ நாச மிதுதனிலே  
மேய குணங்கள் வசத்தத்தின் விரிபுந் கொத்தா மெனவிளங்கும்.

வேறு.

தத்துற்ற வுள்ளத்தி னருவ நாசஞ் சரீரமிலா முத்தியினிட்  
களமாய்ச் சாரு, மெத்துற்ற நற்குணங்க டரிக்கு முண்மை வீந்  
துளதாய் மேனியிலா விமல வீடாய்ச், சுத்தத்தா யுடநீர்ந்த முத்  
தர்க் கெய்துந் தொடர்பாய்ச்சத் துவநாசஞ் சொருப மாகிச்,  
சித்தத்தி னருவநா சப்பேர் பெற்ற திகழ்பதத்தி லொன்றமிழைச்  
செப்பு தற்கே. 14

குணங்குணமி லாமைசீர் சீரி லாமை குலவுதய மத்தமந மகிழ்வ  
குயை, யிணங்கொளிகல் விருளிரவு பகன்முச் சந்தி யியலுண்மை  
யில்லாமை யிடையொன் றில்லைப், புணர்ந்துளதற் பதமதுதான்  
மாயக் கூத்தும் புந்தியும்வென் நகன்றவர்க்குப் புகலே யாகு,  
மணங்கவருங் காற்றுமுத லனைத்தி னுக்கு மருவிடமாய் நிற்கின்ற  
வாநம் போல். 15

துன்பமெலா மிறந்தறிவே வடிவா யேகச் சுழுத்தியாய்த் தாம  
தரா சதந்தோன் றும், லின்பமிஞ் தழகாமப் பதத்தே விண்ணி  
னியாக்கையாய்ப் பெரியோரா யிலங்கு மேலோர், வன்படர்நெஞ்  
சறவுறைவ ரென்ற லோடும் வளர்கொடிமுந் திரிகைவிகர் மாயைக்  
கேது, முன்பயில்வித் ததற்கெதுவித் ததற்கென் வித்து மொழிந்  
தவதற் கெதுவித்து மொழிவாய் நாலும். 16

என்றிரா கவன்கேட்ப வசிட்டன் சொல்வா நெழுந்துளவா  
ரம்பசுபா சுபங்க ளென்னுந், துன்றுமுளை தந்தருளு மேனி  
வித்தாஞ் சொன்னபெரு மாயையெனுஞ் சூழ்கொ டிக்கு, நின்றவுட  
லெனும்வித்துக் கெதுவித் தென்னி னீண்டபா வரபாவ நிறைந்து  
நானுந், கன்றுதுய ரெனுமணிக்கு வைப்பாஞ் செப்பாந் காதலின்  
பின் னோடுகின்ற கவலை நெஞ்சே. 17

இல்லதுள தெனுமித்தத் திரணெஞ் சாலே யெல்லையறப் பிறக்  
குமா லிதனைத் தானே, புல்லுகின்ற கனவிவது பவிப்ப ரன்றே  
புவித்தொழிலாங் கொடிகளே பொருந்திச் சுற்று, மல்லன்மந  
மெனுமரத்துக் கிரண்டு வித்தா மாலியசை வொன்றும்வா தனைய  
முத்தஞ், சொல்லுமிரண் டாஹதா மென்று கொள்வாய் குரியன்  
ரெல் குலம்விளங்கத் தோன்றுந் தோன்றல். 18

உண்டாகி யெவ்விடத்து முற்ற போத முயிரசைவா லுணர்  
வுறும்ப் போதந் தன்னை, மண்டாமற் நடுக்கைபெரு நன்மை யாகும்  
வளர்போதந் காண்பவற்றை மருவு மாலாற், நண்டாத காண்பவை  
யே மருத்துக் கென்றுந் தவிராத துயராமத் தனிப்போ தந்தான்,  
மிண்டாத சுழுத்தியிற்போ தம்போ னிற்கில் வீடதுபே றதுவிமல  
பதம்பே நிலை. 19

ஆதலா லுயிரசைவால் வாத னைப்பா லழுத்தத்தா லறிவைவிரி  
வாக்கா யென்னி, லோதுபிறப் பறுமறிவின் வீரிவே யுள்ள முள்  
ளத்தா லிவ்வெந்த வுயிர்கள் வாழ்வாஞ், சேதநயோ கிகளெல்லாம்

பிராண யாமம் தியாநமருந் தூகத்தின் நிறங்க ளாலே, பேதமந்  
மொடுங்குவது பொருட்டா யன்றோ பிராணவா யுவைவிறத்திப்  
பிடிக்கின் றுரே. 20

உள்ளத்தை யொடுங்குவிக்குஞ் சமத்து வத்துக் குயர்ந்தகா  
ரணமாகுஞ் சுகமுண் டாக்கு, நன்னூற்ற வறியையெழ வொட்டா  
தாக்கு நல்லுயிரின் றடையென்று நல்லோர் சொல்வர், தெள்ளிய  
பல் பொருளறியை விளக்கு வித்துச் சேர்ந்தவா தனையாலே  
செறிப்ப தாகி, விள்ளக்கண் டதுபவிப்ப தானெஞ் சுக்கு மேலிரண்  
டா முற்பத்தி விளம்பக் கேட்பாய். 21

திடமான பாகனையான் முன்பி னெண்ணந் தீர்த்துபதார்த்  
தீர்த்தனைச்சேர் வுறக்கைக் கொள்கை, மடமான வாதனையாந்  
கடுவே கத்தால் வல்லுயிற்றா னேயொன்றை மதித்து நாடி,  
யுடனையவ் வருவாய்வேற் றெண்ண மெல்லா மொழித்திடுமிவ்  
வாதனையின் வசத்தி லோடித், தொடர்பான புருடனுமாந் கதன்  
மெய் யாகித் தோன்றுபொரு ணன்றென்றே துவண்டு மாலாம். 22

வாதனையின் வேகத்தின் விவசத் தாற்றன் வடிவினைவிட்  
டனைத்தினையு மயக்க மாகத், தீதமைபுந் தியிற்காணு மதவ  
சத்தாற் றியங்குதல்போ லிம்மநத்தைத் தெரியக் கூறி, லேதமுறு  
காட்சியெது தானல் லாத தியானெனுமபா வனையேது பொருளல்  
லாத, தோதுபொரு ளெனுங்கருத்தே ததுவே சித்த முறுபிறவி  
சரைமாண முண்டா மித்தால். 23

மெத்துறுவன் பரிசயத்தாற் பதார்த்தந் தன்னின் மேவுமொரு  
பாகனையான் மிகச்ச லிக்குஞ், சித்தமுள தாற்பிறப்பா திகளு  
முண்டாந் தீர்வதுகொள் வதுவடிவாந் திரளி லொன்று, மித்தனை  
யும் பாவியா தனைத்து நீங்கி யெப்போது நின்றதப்போ தெழாது  
சித்த, மொத்துளவா தனையொழிவா னினினைவு தீரி லுயர்ந்தவுப  
சாந்திருந் முளமாய் வுண்டாம். 24



சகப்பொருளி லோரிடத்தோர் நினைவு மின்றேற் றனியிதய  
சூரியவிண் டன்னி லுள்ள, நிகழ்ச்சியுறத் தோன்றுவதெப் படியே  
வள்ளா னெஞ்சுக்கிம் மட்டுருவ மெனநி னைப்பே, னுகப்புறுமின்  
பத்தாலும் பொருண்மெய் யாலு முன்னுறுபல் பொருண்ணிலே  
யுளத்தின் மேனி, மிகப்படர்காண் பவைதொழிற்கா கடென்  
றெண்ணும் விண்ணினுநொய் யவர்க்கெங்ஙன் விளையு முள்ளம். 25

அபாவமே பற்றலபா வம்பா வித்த லாய்ந்துண்மைப் பொருள்  
காண்டன் மநமாய் வென்பர், சுபாவமா மனைத்தையுமுள் ளகற்றிச்  
சீதச் சதைபோலு மிவ்விதய நடக்கு மென்னிற், றவாததொழி  
லுற்றாலு மந்தச் சித்தந் தன்வழி லாததெனச் சாற்றுங் கண்  
டாய், குவான்மறுசந் மந்தருவா தனைதுன் னாதோர் குலால  
வட்டம் போற்றிரிவர் குறைவின் முத்தர். 26

வறுத்தவிதை யொப்பாகி யின்ப மின்றி மறுசநந மற்றவா  
தனைசேர்ந் துள்ளோ, ரொறுத்தவிடர் தீர்சீவர் முத்த ராகு முண்  
மையுரு உடைந்தமந முடையோ ரன்னார், நிறுத்துணர்ஞா  
நக்கரையுற் றவரு மன்னார் நெஞ்சமிலா தவரன்னார் நிமல மாகப்,  
பொறுத்தவுட னீங்கிலா காச ரூபம் பொருந்தினான் னொன்று  
புகல்வ ரன்றே. 27

உயிரினசை வொன்றுவா தனையொன் றாக வுபயமா மந்த்தின்  
விதை யிவற்றி னென்று, பயில்வுமமாய்ந் தாலிரண்டு முடனே  
மாயும் பகருறுவா தனைவசத்தாற் பிராண னோட்ட, முயிரசைவால்  
வாதனையு முண்டா மத்தா லுள்ளமெனும் விதைக்குவிதை  
முனையொ முங்காம், பயில்வுறுவா தனையுயிரி னசைவி ரண்டும்  
பலவிதங்காண் பவைவித்தாய்ப் படரு மன்றே. 28

ஆதலினாற் காண்பவற்றை விடுத லாலே யாருயிரி னசைவுவா  
தனையி ரண்டும், பாதவம்வே ரற்றூப்போல் வேரற் றேகும் படரநி  
வே காண்பவற்றின் பயில்வித் தாகுஞ், சேதநந்தோன் ருதெனந்

காண் பனவு மில்லைச் செறிதைல மில்லாமற் நிலமுண் டாமோ,  
பேதமுற வுட்புறங்காண் பனவொன் றில்லைப் பிறம்போற்சங் கற்  
பிக்கும் பிறக்கும் போதம். 29

சங்கற்பத் தறிபொருளை யறிவு தன்பாற் றுனேனோக் கிடுங்  
கனவிற் றனது சாவு, மங்குத்தே சாந்தாமுந் தன்வ சத்தா லடை  
வதுபோ வறிபொருளை யறிவு காணும், பக்கிட்டு முன்னறிந்த  
தறியா தேனும் பகரறிவுக் கெதுபத்தி பாய்ந்த தத்தைத், துக்கத்  
தம் வருத்தத்தால் விசார முள்ளோர் துடைப்பதுவே வெம்மாயை  
துடைத்த தாகும். 30

அதுதுடையா மாத்திரமே மாமோ கத்தை யடைந்ததா மதுது  
டைத்த மாத்தி ரந்தான், முதுகதியென் றுரைப்பரறி கின்ற  
தன்றோ முடிவில்பிறப் பரந்தைதான் முளரிக் கண்ணு, கதுவுறு  
சாட் டியமில்லா வறிவி லாமை கடும்படமில் லாதசுகங் காட்டு  
மன்றே, சதுரனா யசடனா யாந் தத்தைத் தவிர்ந்தொன்று மறிவ  
தறச் சலந் தீர்வாய். 31

அறிபொருளை யறியாத வறிவே மெய்யா மவனீசத் தியமா  
மென் றறைத லோடுஞ், செறிசடமற் றறிவின்மை யெங்க னுண்  
டாஞ் சித்தின்மை சடமாவ தெங்ஙன் நீரு, நெறியிலுரை யென்ற  
விரா மனுக்கு மீட்டு நிறைதவன்சொல் வானெங்கு நிகழ்பற்  
றின்றி, வெறிதொரிடத் தாறுதலொன் றறித லில்லா வியன்சேவன்  
சடமில்லா வறிவி லாமை. 32

அறிபொருளைப் பற்றாத வறிவு பெற்றா லாயிரங்கா ரியஞ்செயி  
னுஞ் சடமி லாத, வறிவின்மை யதுவாகு மறிப வற்றை யற்பமு  
முள் ளாகாச மனுகா தென்னி, லறிஞன்வ னைசடமா மறிவி  
லாமை யவன்சேவ் முத்தன்வ னாகுந் தன்பா, லறிதருவா சனை  
யொழிவா லொன்று முன்னு தருங்குழவி யுமனறி வெடுத்து  
நிற்கும். 33

வேறு.

அன்று சடபா வணைநீங்கி யகண்ட வறிவின் மையைப்பெறலா  
மொன்று மதனான் மீளவறி வொன்றிற் பற்றா தொருவகையாய்  
நின்ற பலவா தணைநீங்கி நிருவி கற்ப சமாதியினும்  
ஹன்று விண்ணிற் கருநிறம்போற் றொடரா நந்தந் துன்னுறுமால்.

நன்மை யான வதிற்பற்றி நாடா வறிவா மியோகிக்குத்  
தன்ம யந்தா னாதலினும் றனியா நந்த மதனுடன்போற்  
துன்னு நிஸ்போக் கொலிபரிசந் தொடர்ந்து மவற்றிற் பற்றாதோன்  
வன்மைச் சடனன் ருநந்த மிலனென் றறியான் மகாசுகத்தன். 35

இந்த நோக்கந் தனைப்பற்றி யீந்த தொழிலோ டிசைசந்தாலும்  
வெந்த துயரின் கரையேறி விஞ்ச குணத்தின் கடலாவா  
யந்த வுயர்சந் மாத்திரமில் வறிவின் வித்தா மவ்வறிவு  
முந்து சந்மாந் திரநின்று முளைக்குந் தேசி லொளிபோல. 36

இடமார் சத்துக் கிருவடிவா மேக நாநா விதவடிவார்  
தடமா ரேக மொருவடிவாந் சாற்று மிவற்றைப் பிரித்திடக்கேள்  
கடமே படமே யுள்ளதெனக் கதாவக் காணும் பாவனைகள்  
படருஞ் சத்தாம் ரூபத்தின் பிரிவாந் பலவா மதுவொன்றே. 37

சற்றும் விசேட மறவிட்டுச் சந்மாந் திரமாய்ப் பற்றினறி  
யொற்றை வடிவா மகாவடிவா மதுவே சத்தைக் குறும்பதமா  
மற்றுங் கால சத்தைகலா சத்தை வத்து சத்தையென  
வுற்ற சத்தை மூன்றுமொழித் தொன்றாஞ் சந்மாந் திரத்துறுவாய்.

கால சத்தை தன்சத்தை வேறாய்க் கருது தொழில்விடினோர்  
சீல நன்ற கியசத்து ரூபி யெனினும் பொருள்சேரா  
கோல விவிதப் பதநல்குங் கொள்கை பலபா வணையுண்டா  
மூலங் கண்ட தநேகத்துக் கதான் ருகு முறையெங்கே. 39



சுத்தா சாமா நியமொன்றுத் தனிப்பா வித்துப் பரிபூர்ணச்  
சுத்தா நந்த ஞய்த்திசைக ளெல்லாந் துன்னி நின்றிடுவாய்  
சுத்தா சாமா நியமட்டின் கோடி யேதங் கதுதானே  
சுத்தா கார மிதன்வித்தா மதினின் நிதுதான் றேன்றிடுமே. 40

மொழிசத் தாசா மாரியத்தின் முடிவி லெண்ண மெல்லாம்போ  
யொழிவ தேதங் கதுதானல் லுணர்வின் பதமா முதலதுவா  
மழிவி லதற்கு வித்தில்ல யாங்கே யிறந்து விகாரமறத்  
தழிய வுணர்வு நிலைபெறுமப் பதஞ்சார்ந் தவர்மீண் டிடர்சாரார். 41

அதுவே யேது வனைத்திற்கு மேது வதனுக் கேதுவிலே  
யதுவே சார மனைத்திற்குஞ் சார மதனிற் சாரமிலே  
யதுவாம் பெரிய தர்ப்பணத்தி லனைத்துப் பொருளின் பார்வைகளா  
யதுவீ தென்ப தெலாந்தோன்று மருகின் மரங்கள் வாவியிற்போல்.

அதுவே யமலஞ் சரையற்ற தல்தாத் துமதத் துவமதுவே  
சதுரா வ்துவந் துறிலுள்ளஞ் சாற்று முபசாந் தியையடையுந்  
திதமா யறிந்தல் வடிவாவாய் செந்ம மற்ற பதம்பெறுதி  
முதல்வா டென்ன விராமனும் முநியை நோக்கி மொழிகின்றான்.

அன்ன விதைக ளின்னதென வனைத்து முரைத்தா யந்தமெனச்  
சொன்ன பதமெம் முயற்சியினுற் றுன்ன லாகும் விரைவிலென  
மன்னு முநிசொல் வான்முன்ப விதையா மிவற்றின் வகைமேன்மே  
லென்னென் றுரைத்தே னவற்றவற்றின் முயல்வால் விரைவிற்பத  
மெய்தும். 44

சுத்தா சாமா நியக்கோடி பதத்தே சார்வுந் றொருக்காலே  
கொத்தா கியவா துணைபுருட வருத்தத் தாற்கோ ளறவிட்டுச்  
சொத்தா கியதத் துவமுணர்ந்து தொலையா வடிவா நிலையமிழ்ந்த  
வுற்றாய் கணப்போ தென்னினுமக் கணத்தே யுறுமப் பதமடைவாய்.

நிகழ்ச்சத் தாசா மாநியத்தி னுருவா நிலய நேர்தியெனிற்  
பகரு மதனிற் சற்றதிக வருத்தத் தாலப் பதம்பெறுதி  
நிகழுஞ் சித்தத் துவத்திலுறு தியாநஞ் செய்யி லதற்கதிக  
மிகவும் வருத்த முறுதலினு லந்தப் பதத்தை மேவுதியால். 46

முந்து வெறிதே யறிபொருளிற் நியாநந் தோன்ற முகில்வண்ணு  
வந்த வறிவின் சம்பவத்தா லென்று மெங்கு மெய்தாதாற்  
றெந்த மான வாதனையை வருந்தித் துடைத்தா யெனிலதனால்  
வெந்த வாதி வியாதியெலாம் விரைவிற் றுகளா யகன்றிடுமே. 47

முன்னஞ் சொன்ன வருத்தங்கண் முழுதுஞ் செயினும் வேரோடே  
சொன்ன மலையைப் பிடுங்கிடினுந் தொடர்வா தனையை விடலரிதா  
லுன்னு மநமெம் மட்டொழியா துவா தனையம் மட்டழியா  
தன்ன படிவா தனையெம்மட் டழியா துளமம் மட்டொழியா. 48

உண்மை ஞாந மெம்மட்டும் வாரா தம்மட் டுளமழியா  
திண்மை யுளமெம் மட்டழியா நிகழ்தத் துவமம் மட்டுய்தா  
தண்மை யுறுவா தனையெம்மட் டழியா தம்மட் டுணர்வணுகா  
வண்மை யுணர்வெம் மட்டணுகா வருவா தனையம் மட்டழியா. 49

செறிவா ஞாந மநமாய்வு திரள்வா தனைமாய் லிம்மூன்றும்  
பிறிதாங் கார ணங்கடமைப் பெறுசா தித்தற் கரிதாகும்  
நெறியா மதனால் விவேகிகளா னிலைகூர் புருட வருத்தத்தாற்  
பொறியார் போக மயல்தூரப் போக்கி லிவைதாம் பொருந்துவதாம்.

இனைய மூன்றுஞ் சமமாக வியற்றா ரெம்மட் டம்மட்டு  
மனைய பதமெய் தாவருட மாயி ரங்கள் சென்ற லும்  
வினையில் காலஞ் சமமாக மிகுநா ளியற்றின் மிகப்பலிக்கு  
நினைவி லொன்றென் றுவியற்றி னிலைகூ டாசித் பலமாகும். 51

ஒக்க வியற்றி லிம்மூன்று முளத்தின் கட்டெல் லாமொழிக்குஞ்  
சிக்க லாது தாமரைநூல் வளையஞ் சிதையிற் சிதையாதோ

தொக்க பிறவித் திரள்கடொழித் தொடர்ந்து வந்த வாதனைதான்  
மிக்க கால யோகத்தின் பழக்கத் தல்லால் விடாதெங்கும். 52

பிறவா தனையை விடலொக்கும் பிராண வாயுத் தடையென்று  
திறமா யறிஞ ரியம்புவராற் றிடமா யதுவுஞ் செயவேண்டு  
முறுவா தனையை விடினுள்ள முள்ள மல்லா மையையடையு  
நிறையா ருயிரைத் தடுக்கிலுமா நினக்கே திச்சை யதுசெய்வாய், 53

பிராண யாம வன்பழக்கம் பேணுங் குருச்சொல் லுபாயங்கள்  
விராவா சநம்போ சநமியோகம் விளம்பு மிவற்றா லுயிரோடுங்கு  
மிராமா சங்க விவகார மின்மை பவபா ஷனையின்மை  
யோரா கந்தி ரிடநோக்க லுரைத்த விவற்றால் வாதனைபோம். 54

பகைவா தனைமாய்ந் திடிற்சித்தந் தோன்றாப் பவந மொடுங்கிவிடிந்  
ரெகைதீர் துகளக் தரத்துண்டோ சொன்ன பிராண னசைவேது  
மிகையா ருள்ளத் தசைவதுவே யதனாற் பிராண விசைத்தடைதான்  
றகைசேர் மதிமான் கருக்கியல்பாய்த் தப்பா தியற்றத் தக்கதுவே.

வேறு.

ஊக நன்மையா லல்லது வெலப்படா துள்ளம்  
வேக மத்தமா வங்குசத் தலால்வெலப் படுமோ  
வேக போதத்தை யறிதனல் லவருட னெய்தல்  
சோக வாதனை விடலுயிர் தோன்றுறா தொடுக்கல். 56

வேறு.

உரைசெய்நால் வகையு நெஞ்சை யொடுக்குமூ கங்க ளாகும்  
புரையிலா விவற்றுக் குள்ள மொடுங்குதல் புயன்ம ழைக்குத்  
தரையுது துளி போலாஞ் சாற்றுமூ கங்க ளன்றி  
விரைவினெஞ் சடர்ப்பார் தீபம் விட்டிரு ளிருளாற் றீர்ப்பார். 57

வலியினால் வீணர்தூ கங்க ளன்றியே மந்தத்தை வெல்வா  
ரொலிமிதக் களிற்றைத் தஞ்சி ஷனையா லொன்றுற் சேர்ப்பார்



மெலியுமம் மூர்க்க ருள்ளம் வெருவிநொந் தந்நொய் தாகி  
நலியுமென் றென்று நம்பா நகருற்று வெருளு மான்போல். 58

தவமகந் தீர்த்தந் தேவ வருச்சனை தாந் மாகி  
யவமயக் கத்தா னீணுள் விலங்குபோ லவத்தர் வாழ்வர்  
பவமுறு மிவற்றை விட்டுப் பரிசுத்த பரம போதங்  
கவரறப் பற்றி யெல்லாக் காதலு நீக்கி நிற்பாய். 59

நோக்கும் பொருளற் றறநன்றாய் முதலாய் னுனிக்குங் கருத்தற்றுத்  
தாக்கு மறிவின் பதமான வொன்றை நாடிச் சான்றோனே  
வீக்கும் விசார மறவியத் துறைவாய் தொழிலை மேவுகினு  
மாக்கஞ் செய்வா னலாதபத மடைதி சமமாஞ் சேர்விளங்க. 60

தனது மறத்தை யொருக்காலே விசாரத் தாலே சமியித்த  
வநகன் பிறவிப் பயன்பெற்றோ னற்ப மெனினு மிதயத்தே  
வினவு விசார மெழிலுததான் விடாது பழகு மியோகத்தாற்  
கநம தாகிப் பல்விதமாங் கப்பா யிரமாய்ப் பலவாகும். 61

தக்க விசார மெனும்புத்த தருப்பு வட்டத் தொருதாளாய்த்  
துக்க விசாரச் சூறைக்காற் றசைத்தற் கரிதாய்த் துவட்சியிலா  
மிக்க நிலையா நிலைபோக்கு விழித்த லுறங்க லுனோர்மநத்திற்  
புக்க விசார மில்லாரேற் பொன்றி னோரா மெனப்புகல்வர். 62

கெடாத சிற்றகண் ணனீதான் கிளர்மே லவர்க ளுடனேதான்  
விடாதிவ் வுலகே தியாமாரென் னுறைக்க மெல்ல விசாரிப்பாய்  
தடாதுட் பொருடேர் வித்தைக்கு விசாரந் தானே தனிஞாநங்  
கடாவி யறியத் தக்கத்திற் காணும் பாலின் மதாரம்போல். 63

நன்ற ஞாநச் சமநோக்கா னுந்ம் பொருட்குச் சமந்தானே  
யொன்றுத் தரித்தோன் நீநமுறு னுள்ள மஞ்சான் விவசமுறு  
னன்றஞ் சுத்த மபத்தியநஞ் சடுத்த தேனு மவனருந்தி  
லின்ற யிமைப்பி லிறுநொந்த திறந்த தநங்கண் டதுபோலாம். 64

காள காள மொப்பனபாற் கருப்பஞ் சாரோ தந்நுகரில்  
விரவு புந்தி பற்றாமன் மெய்ம்மை யுணர்ந்தோர் சமமாவார்  
சிரமங் கரிந்தோர் சிரந்தந்தோர் செறுன ரென்னு ருறவென்னு  
ருரவு ஞாநத் தொருநோக்கா லொக்கக் காண்ப ருட்குளிர்த்து. 65

மூட விந்தி யங்கடமை மோக விடய நிலைதன்னி  
லோட வொட்டா தூனரெவ்வ மொழிந்த புந்தி யாற்றடுப்பர்  
கேடி லுண்மை யறிந்திலைப்பற் றுணர்வார் தன்னைக் கிட்டாரை  
நீடிந் தியங்கள் கெடவருந்து நிலச்சிற் றளிரை மானினம்போல். 66

சங்க மடியாப் பொருளுண்டாஞ் சங்க மடியா உபத்தாஞ்  
சங்க மடியா வாகைவருஞ் சங்க மடியாப் பிறப்புண்டாஞ்  
சங்க மறுத்தல் வீடென்பர் சங்க மறுத்தல் பிறப்பறுத்தல் [வாய்.  
சங்க மறுத்துப் பொருள்களினீ தனிச்சீ வனின்முத் தியைப்பெறு

என்ற முறியை யனைத்தைய மென்னும் பனிக்குச் சரற்காலந்  
துன்று கடுங்காற் றொப்பாயிச் சங்க மேது சொல்லென்ற  
வென்றி யிராமற் கவனுரைப்பான் மிகுபல் பொருள்பா வாபாவத்  
தொன்று மகிழ்வு பொருமைகளை யறுதன் மலிந வாதனையே. 68

சாற்று மலிந வாதனையே சங்க மாஞ்சீ வனின்முத்தி  
தோற்று முடற்கு மறுபிறவி யின்றி யின்ப துன்பங்கண்  
மாற்றி விசுத்த வாதனைதான் மருவுஞ் சீவந் முத்தரலா  
லூற்ற மடநெஞ் சினர்பிறவி யுறுவா தனையின் பெயர்சங்கம். 69

பிரிய மருயை யிடராதி பீடி யாம னின்றியெனில்  
விரியு மாசை பயங்கோப மிலனாய்ச் சங்கம் விட்டவனீ  
கரிய துயரா லினையாது கலந்த சுகத்தான் மகிழாது  
புரியு மாசை வசம்போகா திருக்கிற் சங்கம் போக்கினனீ. 70

சம்பத் தாபத் திரண்டினுநீ சமமாய் வந்த ததுசரிக்கி  
னம்பற் சங்க மகன்றவனீ நாளுந் திரள்வத் துவற்சமமாய்

லிம்பத் திதயச் சத்துவனாய் மேவும் பருதித் திறமியற்றி  
யிம்பர்ச் சங்க மறுத்தின்ப மிசைவா யிராம ஷெனச்சொன்னான். 71

ஆகாச கமநாதி அபாவ நிருபணம் முற்றிற்று.

5. உபசாந்திப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1301.

6. நிருவாணப் பிரகரணம்.

6—1. புசுண்டன் கதை.

மீட்டு முரைப்பான் நிசைகால மறலான் மறைத லறவிளங்கி  
யோட்ட மிறத்த லடிமுடிவற் றென்றா யறிவு மாத் திரமா  
நாட்டு பிரம முளவேறென் றில்லை யென்றுள் ளேநாடிக்  
காட்டு நானென் பதுவிட்டுக் காய மில்லாப் பெரியோனாய். 1

ஏக வருவா யுபசாந்த மோந மெய்தி நின்னுணர்விற்  
சோக மற்ற சுகியாவாய் தொடரஞ் ஞாந நினைவெம்மட்  
டாகும் பிரம பாவனைமே வாதம் மட்டும் புவிவலையிற்  
போக மயலெம் மட்டம்மட் ளுளமா தியின்கற் பனைபொருந்தும். 2

சித்த மாயை மறஞ்சீவ னென்று மில்லைத் திகழ்பிரம  
மொத்த வொன்றாய்ப் பெருங்கடல்போ லுகண்டு வளரு முத்தமனே  
பொத்த வுடலை நானெனலெம் மட்டுக் காணு மிப்பொருளில்  
வத்து வெனும்பா வனையெம்மட் டம்மட் ளுளமா தியின்மயக்கம். 3

எனதீ தென்னு மாலெம்மட் டம்மட் ளுளமா தியின்மயக்க  
மநக வுள்ளே முகமாகி யதனான் மும்மை யுலகென்னுங்  
கநமி யுரும்பை யறிவனவி லோமஞ் செய்யிற் கார்வண்ணு  
நநனை முநலா மயக்கநிற ளவனு ளென்றும் வாரிதே.



படர்சித் துருவாய்ப் பிரிவிலனாய்ப் பாரா வாரப் பற்றிலனாய்த்  
திடமுற் றுனது கருவடிவை நினைசங் கற்பஞ் சேராதே  
கடனா வுயிர்கொல் லுறுபகைவன் கருத்தில் வஞ்ச மிலாநட்பிற்  
றொடர்பா னவனே யெனக்காணு மவனே கண்டோன் றாய்தாக. 5

வேரி னோடு கரையின்மரம் வீழ்க்கு நதியைப் போண்புஞ்  
சீரி லாத மச்சாமுஞ் சிதைத்தோர் மகிழ்வு பொருமைகளாற்  
சாரு மேத மறுத்தவரார் தனித்தத் துவநா லுட்பாவித்  
தோரு வார்கா தலைக்கடித் லுதித்த கதிர்கங் குலையொழித்தல். 6

பற்றத் தருவாக் கியப்பொருளைப் பயிறன் னெஞ்சாற் பாவித்தோர்க்  
குற்றுப் புகல்சொற் றிரளுள்ளே யொடுங்கும் வெந்த நிலநீர்போற்  
கற்றுப் பரமப் பொருளைக்கார் கண்ண மறிவைக் கண்டறியார்  
வற்றத் திரணம் போல்வாளாத் திரிவர் மறச்செய் கையிலெவரும். 7

இனைய யாரு மிந்தவறி விறவா திருக்க வீதறிய  
வினைய மின்றி மிகச்சோர்ந்தார் வீணர் செருக்கு மிகமுரப்பு  
முனையின் வினா னேசையைப்போன் மூடர்கேட்ப திறப்பதற்கே  
யினையர் வீணுட் கழிப்பதலா லறியா வறிவை யறியாரே. 8

ஆய மூடர்க் களித்தபொரு ளளற்றில் வீழ்ந்த பொருளொக்குந்  
தீய வவரோ டொரத்தவுரை சேனை நோக்கி நாய்குரைத்தன்  
மேய மடமா பத்தினிட மெய்ம்மை யுணரார்க் கெவ்வாபத்  
தேய வணுகா திம்மாயை யெழுவ தறிவி லோர்க்கருளால். 9

மெல்லி தாகிச் சூனப்படியாம் விடேக புந்திக் காமுலக  
மல்ல லாகிக் கரைகாணு வாய் மாகு மறிவில்லோர்க்  
கெல்ல யில்தா யறிபொரு ளா லெண்ணப் படாதாய்ச் சாந்தமுமாய்ச்  
சொல்லு மெல்லா மாய்தினைவு தோன்றச் சற்சிற் சுகமுண்டாம். 10

சான்ற வதனின் றோ ரறிவு தானே விகார வுருவாகித்  
தோன்றி னுண்மை மத்தியமே தூல மென்றுந் கற்பிக்க

மூன்று வகையாய்ச் சாத்விகரா சததா மதமுக் குணமாஞ்  
மூன்று வகையாம் பகுதிபல வுயிர்க்கும் பிறவி தருமிதுவே. 11

இதனின் முடிவே பரமபத மியன்முக் குணமு மும்மூன்று  
விதம தாயொன் பதுகூறும் விரிந்த வலிஞ்சைக் குணவடிவே  
சிதறு மிதிற்சத் துவக்கூறு திரண்ட விருடி முரிசித்த  
ரதிக நாகர் விஞ்சையர்க ளண்டர் முதலா நல்லுயிர்கள். 12

ஓது மிச்சாத் விகக்கூற்றி னுறுதா மதம்விஞ் சையர்நாகர்  
பேத முறுரா சதமாகும் பிறந்த முரிவர் சித்தரெலார்  
தீதி லாத சத்துவமாந் தேவர் சிவனை முதலோரா  
மீத விஞ்சைப் பயில்கூற்றி னிடையே விஞ்சைத் திறமடைந்த. 13

ஆசில் சத்த சத்துவமா மவிஞ்சைக் கூறு விஞ்சையெனப்  
பேசு மதுவா மிராசதமும் பிரிதா மதமு மும்மூன்றாய்  
வீசு சிருட்டி யுடைத்தென்பர் மிகுதா மதஞ்சேர் புந்தியர்க்கு  
நீசு மாந்தா வரமாதி நிறையஞ் ஞாந வுடல்பெறுமே. 14

எனவோ தலுந்தா வரமாதி யாக்கை மேவி யஞ்ஞாநங்  
கநமா யிருப்ப தெங்கனெனக் கரியோன் கேட்ப முரிசொல்வான்  
மநந மின்மை தானற்று மநந மற்றுண் டில்லையென  
வினவு தடத்த் மெனுமுருவை மேவி நிற்கு மிவ்வறிவே. 15

சொன்ன வறிவு தாவரத்திற் றயில்செய் புரியட் டகமுளதா  
யின்ன வின்றி யுமைகுரு டென்ன லாகிச் சடம்போலாய்  
முன்னு சத்தா மாத்திரத்தி னிற்கு மென்ற முநிவருளைப்  
பின்னு மிராம னன்பிலெடும் பேணி யிதுதான் வினாவிவான். 16

சத்தை யொருமை யாய்ப்போதந் தாவ ரங்க டமினிற்கி  
லித்தை முத்தி யெனந்நிகே நென்ன முநிவ னிதற்கிசைப்பான்  
புத்தி யாலே யிதுநாடிப் பொய்யில் பொருளின் காட்சியினு  
லொத்த சத்தா மாரியத்தை யுணர்ந் லுறுத லுயர்முத்தி. 17

கொத்தா கியவா தனைமுற்றுங் குறிக்கொண் டறிந்து கைவிட்டுச்  
சத்தா சாமா ரியவடிவ மாணா றனிலீ டதுவென்ப [வித்  
ரொத்தா ரியரோ டுசாவியுநா லுணர்ந்து முணர்வொன் றையும்பா  
தத்தாற் சத்தா மாரியந்தா னாகு மாகு மதுவீடே. 18

துயிலே யுள்ளே யுறமந்த மாகும் விதையு டுறுமுனைபோற்  
பயில்வா தனைகள் சுழுத்தியதாம் படருஞ் செம்மம் பலகொடுக்குஞ்  
செயிர்செய் மநந முள்ளிறந்து செறிவா தனைக டுயில்குழுத்தி  
குயிலுஞ் சடமாந் திறத்தாலே கொடிய பிறவித் துயரளிக்கும். 19

தாவ ரங்க ளிவையெல்லாஞ் சடமாந் திறமாஞ் சுழுத்தியினை  
மேவ லுற்று மேன்மேலும் பிறத்தற் குறித்தாம் விதைகளிலே  
பூவு மண்ணி னுட்கடமும் பொருந்து மதுபோ லங்கவற்றி  
லோவ லில்லா வாதனைக னுறுதா வரங்க ளிடைசிற்கும். 20

அகல்வா தனையின் வித்தான வந்தச் சுழுத்தி வீடளியாப்  
புகல்வித் தல்லா வாதனையே துரியம் பொன்றா வீடளிக்கு  
மிகல்வா தனைநீ கடனோய்நஞ் சிறைஞ்சார் கோப நேயமிவை  
மிகவேண் டாஞ்சற் றுஞ்ஞ மிக்க வருத்தஞ் செய்திடுமே. 21

தடைவா தனையின் விதைசுட்டுச் சத்தா சாமா ரியருப  
முடையோ ரானோர்க் குடலிருந்து மொழிந்தும் பின்னைத் துயரணு  
வடைசிற் சந்நி வாநனைவித் துருவாந் துயிலே யதற்கியல்பாங் [கா  
கடையி லறிவைக் காணமை யவிஞ்சை யென்பர் கலைவல்லோர். 22

அவிஞ்சை தன்னின் முதற்கூற்றா லயற்கூற் றிரண்டு மோருணர்  
றலிர்ந்து போமட் டுஞ்சுட்டுச் சலந மின்றி யொன்றாவாய் [வாற்  
நிவந்த பிரம மிதுவல்ல வென்னு மறுதி நீடவிஞ்சை  
புலந்த பிரம மிதுவென்னு மறுதி யவிஞ்சை யொழிந்ததுவே. 23



நக்கன் முதலாந் தேவர்க்கு நார தாதி யிருடிகட்கு  
மிக்க நிமல விதயத்தின் மேவு மறுதி யுனக்குறுகத்  
தக்க குமரா வெனுமுநியைச் சங்க ராதி யென்றவிவர்  
துக்க மேவா நிச்சயமென் சொல்வா யென்ன முநிசொல்வான். 24

கிஞ்சி லாகி விரிந்துசகத் திரளாய்க் கிளைத்த விவையெல்லாம்  
விஞ்சு பிரம மேயறிவு பிரம மேதி ரிபிரமம்  
பஞ்ச பூதம் பிரமநாம் பிரம நமது பகைபிரமர்  
தஞ்ச நட்புக் கிளைபிரமஞ் சங்க ராதி நிச்சயமே. 25

அறிஞர்க் குலகா நந்தமய மறியா தவருக் கிடர்மயமாஞ்  
செறிந்த விருளா மந்தகர்க்குச் செங்க ணுள்ளோர்க் கொளியாகும்  
பிறிவில் பிரம மனைத்துமென நாடிற் பிரம மவனையா  
நறிய வழுதுண் டவனமுத மயத்தை நண்ணு திரானன்றே. 26

எறிபே ரொளிமாத் திரமமல மெவர்க்கு முணர்வெங் கணுமுளது  
பிறியா வுபசாந் தச்சித்துப் பிரம மென்ப தநுபவமா  
நெறிபோ மறியா வொருவனைநெஞ் சன்றி நோக்கி வெத்தோற்றஞ்  
செறிவா மஃதெங் கணுமுளதாஞ் சித்தாம் பிரம மாகின்றேம். 27

சகல சங்கற் பப்பலனுய்ச் சகல வொளிக்கு மொளியாகிச்  
சகல மான கொள்கையுந்தீர் தனிச்சிற் பரத்தை யேத்துகிற்பாஞ்  
சகல சங்கற் பமுமற்றுச் சகல சந்தோ டமுமற்றுச்  
சகல வாரம் பமுமற்ற தனிச்சிற் பரத்தை யேத்துகிற்பாம். 28

என்னு மறுதி யுடையோரா யெல்லா நினைவு களுமின்றி  
முன்னு முண்மைய ராயன்னார் முழுமெய் சாந்தஞ் சமமென்னுந்  
துன்னு பதத்தே சுகித்திருப்பர் சமமா நிராசை தொடர்மநத்தோர்  
மன்னு புந்தி நிறைதீரர் வாழ்விற் சாவின் மகிழ்ந்தயாரார். 29

என்ற முநியை மெய்குஞ்ஞாந விநோதத் தாத விதுவன்றி  
நின்ற வயிரின் றடையாலே யர்த னிகழ்வா த்நனைநீங்கி

யொன்று துயர்தீர் துயர்சீவந் முத்த நிருத்த துரையென்று  
வென்றி வடிவே வவன்கேட்ப வேத வசிட்டன் விளம்புற்றான். 30

உருகும் பிறவீத துயரறுக்க யோகப் பெயரா மியூகந்தா  
னிருமை யுண்டா மெய்ஞ்ஞாந மேக முயிரின் றடையேகம்  
வருமீவ் விரண்டு மியோகப்பேர் மருவு மெனினு முயிர்த்தடைக்கே  
பெருக வுரித்தா மியோகப்பேர் பிநாக பாணி யுரைத்ததுவே. 31

யோக மொருவந் கரிதாகு மொருவந் குண்மை யறிவரிதா  
மாக விவற்றின் மெய்ஞ்ஞாந மறைந்தேன் யோக உடைவினிக்கே  
னாக வழத நிகருமொரு சாரிதை யுரைக்கே னுனொருகான்  
மேக ஆர்தி யவையத்தே விண்ணோர் முநிவ ருடனிருந்தேன். 32

நிறக்கு நார தாதிகளா நெடுநாள் வாழ்வோர் கதைகேட்டேன்  
சிறக்கு மாமே ருவின்வடகீழ்த் துக்கிற் பதம ராகவொளி [டிற்  
பிறக்குங் கோட்டிற் கற்பகத்தின் மென்பாற் பணையிற் பெருங்கூட்  
புறக்குன் றிருந்த தெனவிருக்கும் புசுண்ட நாமத் தொருகாகம். 33

விதியை நிகரா யிருந்ததுபோல் வெகுநா ளியோகி லிருந்தவரார்  
முதிய சொர்க்க லோகத்து முன்னும் பின்னு மிலதாரு  
மதிக வாணு ளதுகாத லற்ற துயர்சீ ருடையதுமா  
மதியுள் ளதுசார் தியதிடர்தீர் மநத்தாற் கால மதித்துணரும். 34

என்று தேவ ரவையத்தி லெவருங் கேட்ப விருகாலா  
வன்று புசுண்ட னியல்புண்மை யாக வுரைத்த படிக்கேட்டுச்  
சென்று காண்டு மெனவிரும்பி மேரு வெற்பிற் சிகரத்தின்  
மன்றல் கமழ்கற் பகத்திருப்பக் கண்டேன் மற்றோர் கற்பகம்போல்.

அங்கு மலையின் சாரரொறு முழைக டோறு மளவின்மலர்  
தங்கு கொடிக டொறும்பணை டோறு முறையுந் தடம்பறவை  
திங்க ணிறத்த வாய்விரிஞ்சன் நேரோ திமத்தின் நிரள்பார்ப்புத்  
துங்க மறைகண் மந்திரங்கள் சுவாகா கார முடன்சொல்ல. 36

சூயில்கள் கிளிகள் பலபுட்கள் குகன்போ தித்த சிவஞாநம்  
பயிலு மயில்கள் பலகண்டேன் பார வுடற்கா கத்திராஞட்  
சயிலம் போலு முயர்வடிவஞ் சால நிறைந்த மந்மோந  
முயிரி னசைவு பிறவாம லுண்ணேக் கொழியாச் சுகமுளதாய். 37

இருந்த வதன்முன் னானெய்த வெண்ண மறவந் தெதிர்ந்தென்னைப்  
பொருந்து மளவில் வசிட்டனெனப் புந்தி பண்ணிப் பொருக்கென்  
திருந்த வந்த நல்வரத்து முரியே யென்று தித்திக்கத் [னத்  
தருஞ்சங் கற்பத் தான்முளைத்த தடக்கை யாலே மலர்நூவி. 28

இருக்க வென்ன வாசநத்தந் திருந்த பின்ன ரினிமையுட  
னருக்கி யத்தை முதலனைத்து மளித்தன் பான நல்லுரைகள்  
பெருக்க வோதிப் பெரியோய்நின் காட்சி யமுதப் பெருமையால்  
வருக்க முடனா னகங்குளிர்ந்தேன் வழிவந் துடலம் வருந்தினையே.

உனது பாத தரிசுநத்தா லுணர்ந்தே நெல்லா நெடுவாண  
ளநக ருடனென் னையுதினைத்தீ ரதுபோ னீவந் ததுமறிந்தே  
னெனினு நின்சொல் லமுதுண்ண நயந்தே நென்ன வதுகேட்டுப்  
புதித மான நன்னெஞ்சப் புசுண்டன் றனக்கில் வுரைபுகன்றேன். 40

பறவை யரசே நீயுரைத்த படியே யுண்மை நெடுங்கால  
மிறவி லாத வீனக்காண்பா னெய்தி னேனீ யெக்குலத்திற்  
பிறவி யுற்றாய் மெய்ப்பொருளைப் பெற்றா யெங்ங் நெய்வளவு  
நிறைவி தான வாணுளில் வலகி னெறிநீ ரினைதிருனென். 41

தீர்க்க தரிசி யாமெவ்நா னீயில் வுறையுள் சேர்வுற்ற  
யேர்க்க வுனைத்து முரையென்ன வியல்பார் புசுண்ட னுரைசெய்யு  
மார்க்கு முயர்ந்த சிவன்றிருமுன் னானை யாடியாட் டகங்கரடி  
பார்க்கு நிகரா மேனைமுகம் படைத்த கணக்கள் பலவுண்டால். 42

தலையிற் குளம்பர் குளம்புற்ற தடக்கை யினருந் தியின்முகத்தர்  
தொலைவற் றவர்பல் கணத்தோடுஞ் சூழ்ந் தவர்போன் மாதர்கண



மலையி லரன்முன் னடஞ்செய்வார் புத கணங்கள் வணங்குறுவார்  
சிலையின் சிகைவிண் புவிகாடு மயாநந் தேய மிடமானோர். 43

தரத்தி லுயர்ந்த சயைவிசையை சயந்தி யபரா சிதைசித்தை  
யிரத்தை யோடே யலம்புசையுற் பிலையென் றெண்மா மாதர்கடாம்  
புரத்தி லுறுநா யகிகளவர் தம்முட் புகன்ற வலம்புசைக்குத்  
திரத்தில் வருவா கஞ்சுண்ட னெனும்பேர் சேர்ந்த தொருகாகம்.

அட்ட குணச்செல் உழும்படைத்த வந்த மாத ரீனவோரு  
மிட்ட மாண சிலனேவ வியாருங் கூடி விண்ணிடையே  
முட்ட லாத வுச்சுவத்தை முயன்று பாநங் களையுண்டு  
நட்ட மிட்டார் பாட்டிசைத்தார் களித்தார் வெடிக்க நகைசெய்தார்.

அந்த விழாவே நடங்கின்ற காலத் தவர்வா கநமினத்து  
மிந்த மரபிற் பாநங்கண் மாந்திக் களித்தா ரிவைசெய்தா  
ரந்த ரத்தி னிடையயலே யயன்பேர் மாதின வாகநங்கள்  
சந்த முறுபெட் டோதிமங்கள் சண்ட னெனுங்கா கத்தோடும். 46

கூடி யாடிக் களித்தந்தக் கோலக் காகத் தினைப்புணர்ந்து  
நீடு கருவை யடைந்துமிக நெஞ்சங் களிக்கு மக்காலே  
நாடி முயன்ற விழாமுடித்து நக்க ருடைமா தருங்கணமும்  
பாட லாட லொழிந்துமந மகிழ்ந்து தத்தம் பதிக்ககன்றார். 47

அனைய காலக் கருவடைந்த வயன்பேர் மாதி னோதிமங்கள்  
வினையி றமது நாயகிக்கு வினாந்த படிமெய்ப் படவுரைப்ப  
வினைய தாகக் கருவுற்றீ ரென்றே ரீர்க்கும் வலியில்லீர்  
நினைவின் படிபோ யுறையுமென நிறையுங் கருணை யாலுரைத்து. 48

நிருவி கற்ப சமாதியிலே நின்றா டேவி யோதிமங்கள்  
கருவின் முதிர்ந்து மாணதவோ டையிலே காலங் களிலீன்று  
தருமங் விருபத் தொருவோருந் சண்ட னெனுங்கா கப்புதல்வ  
ரருளுந் தாய ரொடுமயன்பே ரணங்கை நெடுநா ளருச்சித்தேம். 49

அணங்கு சமாதி நின்றமெழுந் தன்பாற் றுனே யருள்செய்ய  
வுணங்க லறமுத் தியைப்பெற்றோ முபசார் தியினு லுளங்குளிர்த்தே  
மிணங்க லறவே கார்த்தத்தி லிருக்கு மிடமே தெனக்கேட்பான்  
குணங்கொள் பிதாவை யலம்புகைபாற் சென்று கூடிக் கும்பிட்டு.

பிரமி யென்னு மணங்கினருட் பெற்றோ முத்தி யேகாந்தப்  
பரம சுகத்தி லிருக்குமிடம் பகர்வா யென்று யாங்கேட்ப  
விரவு தந்தை துயரெல்லா மேவா விடமிக் கற்பகநன்  
மரமென் றருள வவற்பணிந்து வந்திங் கிருந்தேம் வருத்தமற. 51

அன்று தொட்டு நான்புரிந்த வறங்க ளெல்லா நின்வடிவா  
யின்று பலித்த துயரறிஞ ரிணக்க மென்னு ரிறைநிலவு  
மன்ற லமுத மயமாக மாறச் சுகமியார்க் களியாது  
நன்றி தென்னு முயிர்க்குறுதி நல்லோ ரருளிற் பிறிதுண்டோ. 52

பரம முணர்ந்தே நென்னினுநின் பார்வை யாலென் பாவமெலாம்  
விரைவி லறுத்த லாவிந்தப் பிறப்பே மிக்க பயனுடைத்தால்  
வரத னேயென் றெனைமீண்டும் பூசை செய்தான் மற்றவனை [ன்.  
யுரவி தாயுன் னுடன்பிறந்தோ ரொழிந்த வாறென் னுரையென்றே

ஒக்க வுறைந்தே மனைவருமிங் குகங்கள் பலகற் பங்கள்பல  
தொக்கு மாய வென்னறுச ருடல்க டிராண மெனத்துறந்து  
மிக்க பதத்தே யுணர்ந்தோராய் வீடு பெற்றார் நெடுவாணுட்  
டக்க மகிமை வலிபடைத்துத் தங்கற் பனையாற் றுமிறந்தார். 54

என்ற லோடுங் கற்பாந்த மெரிநீர் வாயு வெழும்போதுந்  
துன்று தபநர் சுடும்போதுந் துஞ்சா திருந்தா யெங்ஙனென  
நின்ற புசுண்ட னுரைசெய்யு நெடிய சுகத்தின் விவகார  
மன்றி விடுமெப் போதப்போ தகல்வ னுனு மிதுதன்னை. 55

தவந ரெல்லாஞ் சுடும்போதுந் சலதா ரணையால் விண்ணுறுவேன்  
குவடு சிதறக் காற்றெறியிற் குன்ற மெஹந்தா ரணையாலே

துவள்கி லாது விண்ணுறவேன் றொல்லு ஞால மேருவுட  
னுவரி மூடின் மாருததா ரணையான் மிதப்பே னுலவின்றி. 56

பிரள யந்தான் வந்ததெனிற் பிரமாண் டத்தின் கரையெய்தித்  
துரிசி றத்து வாந்தமெனுந் துகளில் பதத்தே சுழுத்தியெனும்  
விரவு மவத்தை யானிற்பன் மீள வேதாப் படைப்பளவும் [ல்.  
பிரமன் படைக்கிற் பிரமாண்ட மடைவேன் பறவைப் பெருங்கூட்டி

எனது சங்கற் பத்தாலே யிந்தக் கிரியி னிக்கோட்டிற்  
கநகற் பகமிப் படியுண்டாங் கற்பங் கற்பந் தோறுமென  
வநக னேதா ரணைகளினீ யழியா திருந்தாய் பலகற்பம்  
வினவு பிறயோ கியரெல்லாம் வீந்த தென்னோ விளம்பென்றேன்.

ஆய புசுண்ட னதற்குரைக்கு மழிவில் பரமே சுரனியதி  
யேய விதனை யார்கடப்பா ரெனக்கிப் படியப் படியவர்க்கே  
மேய வருவ தொழிப்பரிதான் மிகவு மேதெப் படியாகு  
நீய தங்கப் படியென்றே றினைவாய் நியதி யறுதியிதே. 59

என்ற புசுண்டன் றனைஞாந் விஞ்ஞாந் தத்தை யெய்தியந்  
துன்று யோகந் தொடர்மநத்தாற் றொல்லு யிந்த மூவுலகி  
னின்ற னுளத்திற் சித்திரங்க ணேர்ந்த தேதே தவையெல்லா  
மொன்று மொழியா தரையென்ன வுயர்ந்த புசுண்ட னுரைசெய்யும்.

கல்லா னிறைந்து மலைமரம்புற் காணு திருந்த திப்புலநஞ்  
சொல்லா ராண்டு பதினோரா யிரம்பெண் ணீற்றுற் றுன்னியது  
நல்லாய் வேறே யுகநாலு நண்ணுங் காட்டா-னெருங்குற்ற  
தல்லா வுகநா லிடமின்றி யசலத் திரளாற் செறிந்ததுவே. 61

அகத்தி யனையன் றியிலுகநா லகல்விந் தந்தான் மறைந்ததுமண்  
வகுத்த சிருட்டி யொன்றின்மது மறையோர் விரும்பச் சூத்திரர்க  
ளிகழ்ச்சி செய்தார் கற்புடைய மகளி ரிச்சித் தனசெய்தார்  
மிகுத்த முநிவ விவைகண்டேன் வேறு முள்ள விளம்புலனால். 62



மதிபாற் கரணை முதலோர்கள் பிறப்பு மகவா னுபேந்திரர்கள்  
பதியும் பொற்கண் ணன்கவர்த் பாரைப் பன்றி பறித்ததுவும்  
பிதிர்கற் பங்க டொறுமவேண்டிப் பிரித்த மறையைச் செறித்ததுவு  
மதிருங் கடலின் மந்தரத்தா லமுத மழைப்பித் ததுமறிவேன். 63

மகத்தின் சகத்தி னிவையெல்லாம் வால ரெனினு மறிசுவராற்  
சகத்தி லுதித்தோ ருனைமுதலோர் தவநா ரதன்பா ரத்துவசன்  
மிகுத்த மரிசி புலத் தியனத் திரிவிண் ணவர்கோன் சநற்குமா  
னுகுத்த மத்குஞ் சரமுகன்வேள் பிருக்கி முதலோ ரோதரியோர்.

அவ்வா நின்னாட் சிருட்டிகளி லடைந்தோர் களிலோ ரெண்ணுண்  
மெய்வாய் முரியே யுன்பிறவி விளம்பி லெட்டா குவதிதுவா [டோ  
மிவ்வா நவ்வெட் டாம்பிறப்பி லெய்தி னோமிங் கிருவோரு  
முய்வா யெனவன் றுற்றதுபோ லின்று மென்பா லுற்றனையால். 65

ஒருக்கால் விண்ணி னின்றுதித்தா யொருக்கா லீரி னின்று  
தித்தாய், செருக்கான் மலையின் ரெருக்காற்செந் தீரின் ரெருக்  
கால் வந்தனைநீ, யிருக்கா லொடுமுக் காற்படைப்பி லிம்மண்  
மறைந்து மீண்டெடுத்த, தருட்பா லமுதம் பன்னிருகாற் கடைந்தா  
ரிவையு மறிசுவனாள். 66

முக்காற் பொற்கண் ணன்கீழே மொய்மா லிலத்தைக் கொண்  
டகன்றான், மைக்கார் நிகர்மா லிரேணுகையான் மகவாய் வந்தா  
னறுமடங்கு, மிக்கான் மீண்டு கலியுகக்க ணூற்றிற் புத்தன் மெய்  
யெடுத்தா, னுக்கார் புரமுன் றினுமுள்ளோ ரொருக்காற் போல  
முப்பதின்கால். 67

தக்க னிருகான் மகமிழந்தான் \*சசிசே கரனாற் சங்கரிக்குப்  
புக்க தோல்வி பத்தளதாம் புராரி யுடனே யருச்சுநற்கு

மிக்க வராகப் பொருட்டாக விளைந்த வெம்போ ரெண்காலாந்  
தொக்க யுகங்க டொழும்புருடர் புந்திக் டோந் தொல்வேதம். 68

புத்தி வழியே மறையேறிக் குறையும் புவிச்செய் கையுமாங்கே  
சித்தி ரங்க ளாமிதுபோற் புராணத் திரள்பா டம்பலவா  
யத்த மொன்றா முகந்தோறு மமல ராமா யணப்பெயராய்  
மெத்து புதுமை யாலிலக்கஞ் சுலோகத் தறிவு தூல்விளம்பும். 69

ஞாந ராமா யணமிதனை நல்வான் மீகி நவின்ருதுபோ  
லான பிறரும் பன்னிருகா லமைத்தார் பலகா லழிதலின  
லீன மில்லா விதற்கிணையா யிரண்டா வதுபா ரதமதனை  
மான வியாதன் செய்ததுமுன் மறைய மற்றோர் களுமுரைத்தார். 70

அரக்கர் மாளப் பதினொன்றா மவதா ரத்து விராமனெனப்  
புரக்கு கெடுமா லிக்காலம் புவியிற் றோன்றும் வசுதேவன்  
பரக்கு மனையிற் பதினொரு மடங்கிக் காலம் பயில்குவனற்  
றுரக்கு மிந்தச் சகமயக்கந் தோன்றா தோன்ற வருமொருகால். 71

தோற்றி மென்னு மிம்மயக்கந் துஞ்சா தென்றுஞ் சிற்பரத்து  
ளாற்றி விருந்து பிறந்திறக்கு மப்பி னுட்சே ரலைகளைப்போற்  
சாற்று திசைவெற் பாதித்தன் சசிமீன் மேருத் தாநங்கள்  
வேற்று வகையாஞ் சிருட்டிதொறு மேலோயினையுங் கண்டனனூல்.

உகங்க னூறு மொன்றுக்கொன் றுசா ரங்க ஞுடன்மயக்கு  
மகஞ்செய் முநிவா வென்றானை மறுத்து மொன்றை நான்வினவிப்  
புகன்றேன் விவகா ரத்துடனிப் புவியிற் சரித்து நீகூற்றை  
யகன்ற தெங்ங னெனமீட்டு மதற்குப் புகண்ட னனைவுறுமே. 73

செறிந்த மேலோ ரேவியது செய்வ தறியார்க் குறுபயனே  
தறிந்து மெனைநீ வினவியதிங் கறைவன் கேட்டி வாசனைநூற்

பிறிந்தி டாத குற்றங்கண் முத்த மென்னும் பெருமலை  
யெறிந்து பூண திருக்கின்ற விதயத் தாரை யமனணுகான்.

74

அறுதி மரத்துக் கீரிவா ளாக்கை வல்லிக் கொரிபுழுவா  
மறுகு கின்ற மரத்துன்ப மருவா தவரை யமனணுகா  
னிறுதி யுடலா மரத்தினைச்சூழ்ந் திரங்கு மரத்திற் றலுவைத்து  
முறுகு மாசைப் பாம்பட ரா முதன்மை யோரை யமனணுகான்.

75

இராக வெகுளி விடம்பெருக விதயப் புற்றி லோபமெனு  
மராவந் தணுகி விழுங்காத வறிஞர் தம்மை யமனணுகான்  
விராவி வேக நீர்சுவறி மெய்யாங் கடலில் வடவரலாய்ப்  
பராமல் வெகுளி வேரறுத்த பண்பி னோரை யமனணுகான்.

76

கழந் மான வெந்திரத்திற் கலந்த திலம்பொன் றுவதென்னக்  
கொடிய மதனாற் றேய்தலுறுக் கொள்கை யோரை யமனணுகான்  
முடிவி லாத சின்மலமா முத்திப் பதத்தே சித்தத்தி  
னெடிய துயர்தீர்ந் திளைப்பாறு நிலைபெற் றோரை யமனணுகான்.

ஓது மிவையாங் குற்றக்க ணுடலும் பிறவிக் காரணங்கள்  
பேத மின்றி யொன்றான பெரிய மந்ததைத் துயர்செய்யா  
வாதி வியாதி களிற்றோன்றி யகலா மயக்காற் சலிக்குமிடர்  
நிதில் பேத மறவொன்றாஞ் சித்தத் தருகுஞ் செல்லாதே.

78

இதய விண்ண யிருளாக்கி யிச்சை கோபத் தெழுமெண்ணாந்  
சிதைவில் பேத மறவொன்றாஞ் சித்தத் தருகுஞ் செல்லாதாற்  
றுதைதீப் பொருள்க டிச்சொற்க டிராரம் பக்க டிக்குணங்க  
ளுதய மான சமமேவி யொன்றா மந்தை யுட்புகுதா.

79

மயக்க முபாதி மலமின்றி வாய்மை யாகி மேலிதமாய்த்  
துயக்குந் தொழிநீர் பொருள்வசத்தே தொடர மந்தைச் செயவே  
பயக்கு நெடுஞ்சூ ரியநல்கி யசுத்த மாகும் பன்மைப்பே [ண்டும்  
யியக்கங் காணப் பொருள்வசத்தே யெய்த மந்தைச் செயவேண்டும்.



தனையுள் ஞ்ணர்வா ஞுதெலே சகல விடர்க்கும் போக்கிடமா  
முனையொப் பார்க்கட் கெளிதென்னை யொப்பார்க் கரிதா முயர்முநிவா  
வினைகட் கெல்லா மப்பாலா மேலாங் கோடி தனைமேவு  
மினைய பதஞ்சா மாரியத்தே யெழும்புந் தியரெங் னுனம்பெறுவார்.

ஞாந நோக்குக் கொப்பனவாய் ஞாந நோக்கி னண்புளதா  
மான குணங்கட் கிடையொன்றை யடைந்தே துன்ப மெலாமறுத்து  
மான நல்வாழ் வினைவளர்த்து மாயா திருக்குங் காரணமா  
யீந மற்ற வுயிர்நோக்க மென்னுங் குணமுந் தனெனென்றான். 82

ஒது மளவி லறிந்திருந்து முயிர்நோக் கெனசீ யுரைசெய்த  
தேது பகரென் றலும்புசுண்ட னிசைக்கு நீயிங் கெதிர்காணும்  
புத வுடலா மனைநடுவே பொருந்து மிதய புண்டரிகச்  
சீத மலரி னுள்ளிரண்டு செறியும் பிராண னபாநனென. 83

தோற்ற முடைத்தாய் மேன்மையதாய்த் துன்னும் பவந மில்விரண்  
னாற்ற லுடைய கதியினைப்பின் செல்வ னயர்வன் றியிலென்று [டி  
மேற்ற விதயாம் பரத்திரவி மதியா வனவிண் ணிடையுழல்வ  
வூற்ற முடனே களேபரமா மெந்தி ரங்கொண் டொலுவன. 84

நன்று மேல்கி ழோடுவன நநவு கநவு சுழுத்திகளி  
லொன்றாஞ் சமன பத்தனமுன் னுரைத்த பிராண பாநன்கள்  
பின்ற திவற்றின் கதியென்றும் பின்செல் வேற்குச் சுழுத்தியிலே  
நின்ற னுடைய வாதனைபோ னிகழ்வா தனைக ணீங்கினவால். 85

வேறு.

அரவிந்த ஸ்னையதா லொன்றைக் கூறே ராயிரமிட் டதி  
லொருகூ ரெப்பென் றுலங், தாமொவ்வா தறச்சிறிதா யுண்டாய்  
நின்றுந் தாக்கியறி வரிதவற்றின் கதியின் றன்மை, விராவிந்தப்  
பிராணன்விடா தசைவாந் சத்தி மேவியொழி யாதுலவு மேனி  
யுள்ளே, திரமின்றிப் புறத்தினுமுள் ளினுமெப் போதுந் திரும்  
பாது மேற்போதல் செய்கை யாகும். 86

மற்றையபா நனுமசைபாஞ் சத்தி மேவி மாறாம லுலவுமக  
வாகி யத்தி, லுற்றவுட லிற்கீழே யோடா நிற்கு முறநகவு கருவி லு  
மில் வுயர்பி ராணன், முற்றறமீள் வதுதன்ரு மறித்தோர்க் கின்ப  
முழுதளிக்கு மிதனியல்பை மொழியக் கேளாய், பெற்றபுறத்  
தீராறு விரன்மட் டோடும் பிராணன்மீட் டுடலுறல்பு ரகமாய்ப்  
பேசும்.

87

புறநின்று சாலவுமுள் எடங்க வன்பு பொருந்தாம லபாந  
னுடற் புகுத லெய்துந், திறனென்று மதனையும்பு ரகமாய்ச்  
செப்புந் தீரவபா நனுமொளித்துப் பிராணன் றுனு, மறவுமித  
யத்தசைவற் றிருக்கு மெம்மட் டம்மட்டுங் கும்பகமா மவத்தை  
யாகு, மிறவறுநல் யோகியரீ ததுப விப்ப ரெக்கலையுங் கற்றுணர்ந்த  
வேதத் தோனே.

88

மருவிய வின்ணினுந்தன் னிரதத் தோடே வருத்தமறப்  
பிராணன்கள் புறநோக் கெய்தல், புரிவுறவுண் மேவுமிரே சகந்தா  
னாகும் புறநோக்க முறுவாயு பொருந்து மூக்கி, லுருவியத னுனி  
யளவாங் கதியை முன்ன முறப்புறப்பு ரகமாமென் றுரைப்பர்  
முன்னோர், விரிவுறநா சியினுனினின் தகன்றீ ராறு விரலளவாங்  
கதிபுறப்பு ரகமாம் வேறே.

89

புறத்திலே பிராணனொளித் திடவ பாநன் புறப்படா திருக்  
கப்பூ ரணவ வத்தை, நிறத்தபுறக் கும்பகமா மபாநன் றேற்ற  
நிகழ்வடிவாம் வாயுவினுண் ணோக்கந் தானே, திறத்தபுற ரேசகமா  
மிதுவே முத்தி சேர்விக்கு ரித்தலுஞ்சிந் திக்க லாகு, மறித்தலறப்  
புறனுட்சேர் கும்ப காதி வருகதிகுள் விடாதுணர்ந்தோர் மறித்தும்  
வாரார்.

90

நாடுபிரா னுபாந னியற்கை யாக நானுரைத்த விக்கதிக  
னாலி ரண்டும், வீடுதரு வனவிரவும் பகலு மேவ வேண்டுவன  
வினாவறவில் வியாபா ரத்திற், கூடினராய்ப் புறம்போகா துளத்

தைக் காப்போர் குறைவில்சில நாளினிலே கூடா நிற்பர், தேடு  
மிது பரிசயிப்போர் விடய வேட்கை சேரார்வே தியர்நாயத்தோற்  
றீண்டு வாரோ. 91

போகினுநிற் கினுங்கநவு நநவுற் றாலும் பொருந்துநோக் கிது  
வானோர் பூனார் பந்தஞ், சோகமுறார் பேறெல்லாம் பெற்ற  
தாருஞ் சொன்னவித யக்கமல நின்று தோன்று, மேகுபிரா ணன்  
புறத்தே விரலீ ராறி னெல்லையிலே யிறந்திடுமா லபாநன் றுனு,  
மாகுபுறத் தேவிரலோர் பன்னி ரண்டி னளவிலுதித் துளக்கமலத்  
தடங்கி மாயும். 92

விராவிலரும் புறநின்று மபாந னென்னும் வியன்மதிய மேனி  
யெல்லாங் குளிர விக்கும், பிராணனெனுஞ் சூரியன்ருன் கநலா  
யுள்ளே பேசியவில வுடற்பாகம் பிறக்கப் பண்ணு, மிராதுழலு  
மபாநனெனு மதியி னுட்சே ரியற்கலைகள் பிராணனெனு மிரவி  
யாலே, யுராவிலுங் கப்பட்ட தெங்கே யந்த வுயர்பதமுற் றுற்  
பின்னை யொருநோ யுண்டோ. 93

அவ்வகையே பிராணனெனு மிரவி யுட்சே ரணிகலைக் ளபாந  
னெனு மிந்து வாலே, வவ்விலுங் கப்பட்ட தெங்கே யந்த வன்  
பதமுற் றுற்பின்னை வருமோ செந்மங், கவ்வுபிரா ணனைவிழுங்க  
வபாந னோக்கக் கலந்தவபா நனைவிழுங்கப் பிராண னோக்க, வவ்வி  
ரண்டி னடுவாக நிற்போ ரென்று மெழுபிறவி யிடர்பின்னை  
யெய்தா ரன்றே. 94

ஆடுகின்ற பிராணலயத் தருகு மேவி யபாநலயத் தருகும்புப்  
பிராண பாக, னூடுபயில் சிற்பரத்தை யேத்து கின்றே னுற்றவபா  
நன்றோற்ற மொழிந்து நிற்க, நீடுபிரா ணனுமிறக்க மூக்கி னுச்சி  
நேர்விசும்பிற் சிற்பரத்தை நீக்க மில்லே, னூடுமல மொன்றுமறக்  
கலைகள் சூழ நாகர்தொழும் பதம்பெற்றே னல்ல நோக்கால். 95



எனதுமனம் பிராணசமா தியினுற் சொன்ன விவ்வொழுங்கா  
னின்மலதத் துவத்தே யென்றந், தனியிடர்தீர் நெறியிதுவா  
மிந்த நோக்கந் தனைப்பற்றிச் சென்றதுமேல் வருவ தெண்ணே,  
னனிரிகழ்கா லத்தியல்பி னண்ணு கின்றே னுனிதுபெற் றேன்  
பெறுவ திதுவென் றெண்ணேன், முரிவானே யதனாலே  
நோயொன் றின்றி முடிவறுநீ டியின்பெற்றேன் மோக மற்றேன். 96

சகமுற்றோர் பாலிருக்கிற் சுகமே சேர்வன் றுயருற்றோர்  
பாலிருக்கிற் றுயரே சேர்வன், சகமுற்று நட்பாவே னாத லாலே  
தவறுறுளோ யற்றாவி தழைத்து வாழ்ந்தே, னுகவுற்ற வாபத்தி  
லசையேன் சற்று முயர்ச்சம்பத் திற்சகத்தோர்க் குறுநட் பாவே,  
னகமற்ற வதனாலே நோயொன் றில்லா வாருயின்பெற் றிருக்கின்றே  
னைய வென்றான். 97

உன்னருளா லிவ்வாறு முடிவில் வாணு னுற்றேன்மெய்ஞ்  
ஞானமுநன் குற்றே னென்ற, வன்னபுசுண் டனைப்பகவ னேநீ  
சொன்ன வாத்துமதத் துவத்தன்மை யழகி தம்மா, வின்னதறப்  
புதிதுசெவிக் கணியாங் கேட்டா லியார்வியவார் நன்னலமே  
பெறுதி யென்று, மன்னுகதி ருச்சியுறு கால மீதால் வானுலகம்  
புகுவனீ வாழ்தி யென்றே. 98

விட்டவனின் றெழுந்துநான் விண்மேற் போக விடாமலொரு  
யோசனைவின் மீது வந்தான், மட்டறிஞ ரிற்றியெனத் தடுத்தேன்  
உன்பால் வாலறிஞர் தமைப்பிரிதல் வருத்த மன்றோ, சிட்டனை  
விட் டகன்றனன்முன் னுகத்தே மீண்டுந் தரிசித்தே னிரண்டாம்  
பின் செறியு கத்திற், கட்டவிழ்தா ரணிமார்பா பிறந்தாய் நீயிக்  
கதைபுசுண்ட வழியெனநீ கருதிக் கொள்வாய். 99

6—1. புசுண்டன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1400.

## 6--2. தேவ பூசை கதை.

தோற்றரவு மாத்திரமே யீதிப்போ திப்படியே தோற்று  
கின்ற, தூற்றமுற விவளுனென் றுடலினையுள் ளுறரினேத லுற்ற  
பொய்யே, யேற்றநரம் பெலும்பினு வியன்றவுட லினானென்  
றெண்ணு மோக, மாற்றுதியாற் சங்கற்பத் தாலியன்ற வடிவுக்  
கோர் மட்டுண் டாமோ. 1

கனவுடலாய்த் திசைக்ளிற்போய்ச் சகவணையிற் கண்டியின்  
றுங் கலக்க முற்று, யுனதெனுமவ் வுடலெங்கே யிருக்கின்ற திரா  
மனே யுணர்ந்து நோக்காய், நநவின்மனோ ராச்சியத்தி லெவ்வுட  
லான் மேருவினு நாகர் நாட்டுந், திரகுமுருண் டுழலுதிநீ யுனதெனு  
மவ் வுடலெங்கே சேர்ந்த தோதான். 2

நீண்டகநா நீண்டமந விராச்சியந்தா னீண்டமந மயக்க  
மென்றே, யீண்டுபவந் தனைநினவாய் தோற்றரவு மாத்திரமா  
மிந்த ஞாலங், காண்டகவுண் டன்றிலது மன்றென்றே வேற்றெண்  
ணங் களைத றுனே, யாண்டகையே நன்றான காட்கியென மெய்த்  
ஞாந ரதைவ ரன்றே. 3

தீரநா மெப்படியுஞ் செகக்கடவ மெனலறுதி தேக நாசஞ்  
சாருநாள் வீணிலே பரதலிக்கு மாறென்னோ சகத்தி லுள்ளோர்  
வீரனே யெப்படியுஞ் செநித்தோர்க்குச் சிறிதுசக மேவ வற்றோ  
சேருமோர் பொருள்களிலே செருக்குகின்ற செருக்கென்னோ செ  
ப்பு வாயே. 4

துன்னுபொருள் களில்வேறு கூடுறுழித்துத் தோற்றரவு  
மாத்திரத்தே, மன்னுசம மாயுலகைக் காண்டியாற் றேற்றரவு  
மாத்திரந்தா, னுன்னுமநக் கண்ணுடிக் கழுக்காரு மாதலினு

லுற்ற தெல்லாம், பின்னமற வேமாற்றித் தோற்றாவில் லாதவனுப்  
பெருமை யோனே.

5

எவனுடைய மறப்புற்றி லிராகமுநி வெனும்பணிக ளியக்க  
மில்லை, யவனெனுங்கற் பக்தருவா லணுகாத தொன்றுண்டோ  
வறிவின் மிக்கோய், கவனமற வறிவினான் மதத்தோராய்ப் பல  
கலைதூல் கல்வி மிக்குத், தவமறுகா மம்பெருளி நிறைந்தோரே  
வேசரிபோற் றள்ளத் தக்கோர்.

6

இப்பிறவி மயக்கமெனு மாழித்தேர் சங்கற்ப மென்னு மச்  
சைச், செப்பமுறத் தடைசெய்தா லோடாது மறவச்சுச் சிறித  
சைந்தாற், துப்புறவார் தடுத்தாலுந் தடைபடா தறிவுவலி குக்க  
பூக, மெய்ப்புருட வருத்தங்க டமைக்கொண்டே தடைசெய்ய  
வேண்டு மன்றே.

7

நல்லறிவு நற்புருடர் குணன்னான் மேலியநல் வருத்தத்  
தாலே, புல்லில்பொரு ளோரிடத்துங் கிடையாது மறமென்னும்  
பொல்லா உன்பே, யல்லறரும் பயஞ்செய்யுந் தீரதையாம் பெருஞ்  
செல்வ மனைத்து மாய்க்குங், கொல்லுமிது தனைக்கி யேதானு  
யஃதாசிக் குறைவு தீர்வாய்.

8

மறவன்பே யுறப்பிடித்தாற் சாத்திரத்தாற் சுற்றத்தான் மாற்ற  
வொண்ணு, வினவுறுதே சிகராலு மீட்பரிதா மந்தப்பேய் விட்டு  
நீங்கிச், சினமின்றி யிருக்குமெனின் முன்னுரைத்த வகைகளாற்  
தீர்க்க லாகுங், கறபங்க மிலதாகிற் சிறுகுழியில் விலங்குதனைக்  
கரையும் பார்போல்.

9

போகமொடு புசிப்பனதாம் புறத்தொழிய வாரியன்றூட் பூண்டு  
வேண்டி, யுகமுற நீனைத்தொன்றும் பெரும்பொருளாந் தன்னுரு  
வை யுணர வேண்டு, மாகலினு லிப்பரம தரிசுநத்தை மாமோக  
மறுப்ப தொன்றைச், சேகரசந் திரமௌலி யெனக்குரைத்தா  
னுனக்குரைப்பத் தெளிந்து கேட்பாய்.

10



உயர்கலைப் பெருங்கிரியி லுருத்திரனை யருச்சுனைசெய்  
தொருகாற் கங்கை, யயலுறுசா லையினோற்றுச் சித்தர்கனைத்  
தொடும்பன்னா லருத்த நோக்கிப், பயனுறீ னாட்கழித்தேன்  
பின்பொருகா லாவணிமுற் பக்கந் தன்னி, லியலுறுமட் டமிதிரத்தி  
லிராப்போதின் முற்பாதி யிறந்த காலே. 11

சிறிதாகிச் சமாதிதவிர் புறநோக்கி லியானிருப்பத் திசைக்  
ளெல்லாம், வறிதாகிக் காட்டசமா தியின்மௌந மிருப்பனபோல்  
வழக்க மின்றி, யெறிவாளால் வெட்டுதற்கா மிருண்மூடி முழை  
வரங்க ளெங்குந் துன்றி, வெறிதான வப்போதில் விரைவிலெழுந்  
தோரொளிமுன் விளங்கக் கண்டேன். 12

வெண்ணிறத்த முகில்கோடி வெண்டிங்கள் கோடியென  
விளங்குந் தேசைக், கண்ணகத்தி னோக்கலுமே நந்திமுதல் வரவு  
மையாள் கைமேற் கைவைத், தெண்ணறச்சங் கரன்வரலு மாணுக்க  
ருடன்விரைவி லெழுந்து பூசை, பண்ணுதற்கா னவைகொடு  
போய்ப் பன்மலர்தாய்த் தூரத்திற் பணிந்து போற்றி. 13

திங்களினு மிகக்குளிர்ந்து செவ்விதாய் நோயெல்லாந் தீர்க்கப்  
பட்ட, வங்கனுற வருணோக்கஞ் செய்தானே வணக்கத்தா லருக்கி  
யத்தாற், றுங்கவுப சாரத்தான் மந்தார நன்மலரின் சோனை  
தன்னாற், சங்கரனை யேத்தினே னுமையையுமப் படியேத்தித்  
தாளில் வீழ்ந்தேன். 14

ஈசனியற் கணங்களை யு முமைசேடித் திரள்களை யு மின்ப மாக,  
நேசமுட னேத்தியபின் னிறைமதியைக் குளிர்விக்கு நீர்மை  
வாக்காற், நேசடையோ னெனைநோக்கி யுரைசெய்தான் சாந்தி  
யினாற் நீர வாறி, யாசறநல் லனதருநின் னறிவுகடற் பதத்தினிலே  
யான வன்றோ. 15

தடையின்றித் தவமுனக்கு நடந்ததோ சார்வனதாஞ் சார்ந்த வன்றோ, விடயங்க ளிறந்தனவோ வென்றுலகின் காரணமாம் விமலன் கூற, விடையவனை யான்வணங்கி வேண்டுகோ ளாலுரைத் தேன் விண்ணோர் கோவே, யடைவுறின் னருள்பெற்றார்க் கடை வரிதொன் நிலைப்பயங்க ளருகும் வாரா.

16

சுகத்திலுனைத் தாழ்ந்தோரைத் தாழாதா ரில்லையுனைச் சரணந் தாழ்ந்த, மகத்துவர்வாழ்ந் தனரெங்கே யதுதேச மதுநாடு மலைய தாகுந், தொகுத்துளமுன் னையிலறத்துக் குறுபலமா மிக்காலந் தொடர றத்துக், குகுத்தமழை யாம்பின்சே ரறத்துக்கு வித்தாகு முன்னே நாடல்.

17

ஞாநவழு தத்துக்கோர் நிறைகுடமார் தீராதையா நன்னி லாவுக், கூனமிலா மதியாமெய் வீட்டுக்கு வழியாகு முன்னே நாட, லானவுனை நாடலெனு மணிதிகழ்சிந் தாமணியை யடை வுந் றேயான், நீனமுறு மனைத்தாபத் தின்றலையை மிதிக்கின் றேன் றேவர் தேவே.

18

என்றுதுதித் தெழிற்கருணை முகமலர்ந்த முதன்மூலத் திறை வன் றன்னை, மென்றுனைத்தாண் மீட்டிறைஞ்சிக் கேட்டதொரு பொருளுரைக்க விளங்கக் கேளாய், குன்றிலுறை யருட்கடலே நின்னருளா லறிவெல்லாங் குறைவந் றேனுக், கொன்றுளது சந்தேக மதனறுதி யருள்வாயென் றுரைக்க லுற்றேன்.

19

தீவினையெல் லாமறுத்து மங்கலமெல் லாமுதவுந் தேவ பூசை, யாவதெனக் கேட்டலுமே யருள்செய்வான் றெய்வந்தா னியா தென் றோதிந், கேவலமே யரியல்ல வானல்ல பூதவுடந் கிடைத்த தல்ல, வோவுமந மன்றடியு முடிவுமிலாச் செயப்படா வுணர்வே தெய்வம்.

20

தேகமுதற் பிரிவுகளாய்ச் சிறியன்வரம் பொருள்களிலத் தெய்வ முண்டோ, பாகமறப் பணதியற வடிமுடிவந் துளவுணர்வே

பரம போத, மாகலினு லதுதெய்வ மருச்சித்தம் குரித்தாகு மறிவி  
லாத, மூகருக்கு வடிவமுத லருச்சினையே யியல்பென்று மொழியு  
மன்றே. 21

செல்வழியோ சனைநடக்க மாட்டாதார் குரோசவழி செல்லு மாபோ  
பல்வடிவி லருச்சிப்ப ரறிவில்லா ரறிவுநிலை படையா ரென்று [ந்  
சொல்வர்பரா பரமற்ற சிற்றகந மெவ்விடத்துந் துன்றி நிற்கு  
மல்வழியாங் கற்பங்க ளனைத்தினுமா யாததனு லதுவே தெய்வம். 22

அறிவுசம பாவனைசந் தோடமெனு மலர்களா லந்தத் தேவாம்  
பிறிவரிய வாத்துமதத் துவத்தையரிச் சிப்பதே பெரிய பூசை  
குறிவடிவிற பூசனைபூ சனையல்ல வகண்டமெனக் கூறுந் தெய்வம்.  
நெறிகொள்புறத் தொழில்களா னேராதிங் கதனாலே நிறையு மின்ப

தெள்ளறிவெல் லாக்கலைக்கு மெட்டாதெல் லாக்கருத்துஞ்  
சேர்ந்துண் ணிற்கு, முள்ள தில திரண்டினு சத்தாசா மாநியமே  
யுருவாய் நிற்குந், தள்ளரிய பெருஞ்சத்தா மாத்திரமெய் யாந்தெய்  
வந் தானு மீதே, யெள்ளறிய விதுவிகற்ப வடிவாகி லுணர்வுருவை  
யிழந்து வேறும். 24

சடபாவந் தனையொழுங்காற் பாவிக்க நினைவுநிலை சாரும் பின்னை  
யிடனோடு காலமுதற் சத்திகளின் மிளிர்ச்சிசூழ்ந் தெய்தப் பட்டு  
மடமேவு சீவனும் புந்தியா மகங்கரமா மநமா மிந்த  
நடமாடு மநத்தன்மை யடைந்துபிறப் பிறப்பெல்லா நயந்து பற்றும்.

அங்கத்தே சேர்ந்தனமென் றெண்ணலான் மாமோக வளற்றி லாடும்  
பொங்குற்ற துன்பத்தாற் துன்பமுறக் கீழ்க்கீழே போகுந் துன்பஞ்  
சங்கற்ப மாத்திரத்திற் துன்பமுறுஞ் சங்கற்பந் தவிர்ந்த மட்டி  
லிங்குற்ற துன்பமுறுஞ் சங்கற்ப மேதுன்ப மிலதே லின்பம். 26

தன்னுடைய விவேகமெனும் பெருங்காற்றிற் சங்கற்ப  
முதிலைந் தள்ளி, மன்னுசரற் காலத்தின் வாரம்போ னின்மலந்



தை மருவா நிற்கு, முன்னுடைய சங்கற்ப மெனுமழுக்கை யுன்னு  
லே யுனக்கு மாற்றித், துன்னிமிகு தெளிவுற்றுப் பரமநாத் தக்கட  
லிற் றுளைந்து வாழ்வாய்.

27

ஆற்றுமதத் துவஞ்சகல சத்திமா னுமவற்றி னடநத் தாலே,  
தோற்றுகின்ற பந்தம்வீ டெல்லாஞ்செய் திடுஞ்சமமாய்த் தூய  
சித்தாய், வேற்றுருவெல் லாமியற்று மிதனுக்கிச் சாசத்தை  
வியோம சத்தை, சாற்றுகின்ற காலத்தின் சத்தையிய திசத்தை  
தடமா சத்தை.

28

திடஞாந சத்திதொழிற் சத்திதொழிற் செய்கிற்போன் செய்யாதோ  
மிடமான சத்தியிவை முதற்பரம சத்திகளுக் கெல்ல யில்லை [அ  
மடமான மிளிர்ச்சத்தி சநநமர ணங்கடரும் வைய மெங்குந்  
தடமான மீட்சியெனுஞ் சத்தியாற் பிறப்பிறப்புத் தவிரு மன்றே.

அனைத்தான பூசையினு மங்கத்தைச் சுடுதலே யமல மாகும்  
வினைத்தேக வுடலைநா னென்னுமது விடுதலே மிகுந்த பூசை  
யினைத்தான தியாரத்தாற் பூசிக்கச் சித்துருவா யிலக்கம் பாநு  
தினைத்தாரு மெனவொளிகட் கொளியாமுட் சிற்சுடர்நா னென்று  
சேர்க. 30

வேறு.

கரையறு பரமா காசங் கதித்தறப் பெருத்த கண்டம்  
புரையறு மதன்கீ டெல்ல யற்றவிண் பொற்றூட் கஞ்ச  
நிரையின் முடிவி றிக்கு நீண்டற வுயர்ந்த தோள்க  
ஞரையுயர் நாநா லோக மொளிகொளா யுதங்க ளாமே. ' 31

வேறு.

எண்ணில் கோடி பிரமாண்ட மிதயத் தொருபா லிளைப்பாறும்  
வண்ண வொளிகேர் பரவிசும்பின் பாரா பார வடிவீ துவாங்  
கண்ணன் பிரமன் சிவன்மகவான் முதல்வா னவரார் கவின்பெறுமிவ்  
வண்ணல் வடிவீ துவோமநிரை யாகு மிந்த லனைத்துயிரும்.

32

விவிதா ரம்பம் புரிவனவா யுலகாம் பொறியின் வினைக்கயிறுய்த்  
தவிரா விச்சை முதற்பலவாஞ் சத்தி யவன்மே னியிற்றங்கு  
மவிரா ின்ற விவன்பரம் தேவென் றறிந்தோ ரருச்சிப்போர்  
செவிதாஞ் சிந்மாத் திரமானோ னதுப வித்த திகழாந்மா. 33

எங்கு முறைவோ னெவராலு மெய்தப் படுவோ னெல்லையறத்  
தங்கு பதங்கட் காதார மாவோன் சத்தா மாத்திரமே  
யங்க மாவோன் சகத்திரனோ யடைவி னடத்துங் காலத்தைத்  
துங்க வாயில் காப்பவனா யுடையோன் சுத்த சுயஞ்சோதி. 34

நயந மூக்குச் செவிதொக்கு நாக்கு மநமாஞ் சத்திகளா  
லியல்பி லெங்கும் விடயங்க ளருந்தி யெண்ணங் கருக்கெல்லா  
மயல தாகு மெவ்விடத்தும் பரம சிவமென் றகத்தெண்ணி  
யுயர்மெய் வத்தை விதிநெறியே யோங்கு பூசை செயவேண்டும். 35

தன்ன தறிவே வடிவாகித் தயங்கு தேவின் பூசைக்கு  
மன்னு முபசா ரங்களெலா மரபன் றாகு மெப்போது  
மின்ன லன்றிக் குளிர்த்தழிவற் றேக மாகி யமுதாகித்  
துன்னு தன்போ தத்தாலே தூய பூசை செயல்வேண்டும். 36

ஒழியா துள்ளே பரிசுத்த வுணர்வா மறிவே ததுதானே  
யிழியா தான தியாநமது தானே யியல்பா மருச்சினையாம் [ன்  
விழிதோல் செவிநா மூக்கைந்தால் விடயங் கொள்ளிற் றுயில்செய்யி  
மொழிகூ றிடிவே கிடி லுயிர்க்கின் முற்று முணர்வா யிடல்வேண்டும்.

திகழாத் துமதத் துவத்தினுயர் தியாந முபகா ரங்களொடு  
நிகழ்பூ சனையா மிவ்வழியா லன்றிப் பிறிதோர் நெறிகளினு  
புகழ்மெய் யுணர்வு கிடையாது புரண தியாந பூசையினே [ராம்.  
யிகழ்பூ டர்கள்செய் யினும்பதின்மூன் றிமைப்பிற் பசுவீந் துளபே

இயலார் கடவு ளாந்தன்னை யிமைநா றளவு பூசிக்கி  
ல்யமே தத்தி லாயிரமரீம் பேரூ மரைநா ழிகை பூசை

முயல்வா ரிலக்க மயமேதப் பயனைப் பெறுவர் முறைமையினுந்  
பயனார் பூசை யொருகடிகை பண்ணி லிராச சூயபலம்.

39

பாச மின்றி யுள்ளுணர்வைப் பதினைங் கழிகை பூசிக்கி  
லிராச சூய விலக்கரிக ரிவ்வா நெருநா ளருச்சிக்கி  
லாசி லாத பரவொளியி லமர லாகு மிதுதானே  
யேசில் பரம யோகமிது தானே பரம கிரியையுமே.

40

புறனும் பூசை யிதுவாகும் போதக் கடவு ளுட்பூசை  
திறனாய்க் கேட்பா யெப்போதுந் தேகத் துறையு மித்தேவை  
மறவா திந்தப் பரசிவத்தை வருவோ னிருப்போன் றுயின்றெழுவோ  
னிறனார் போக விடயங்கள் புசிப்போன் விடுவோ னெனநினைந்து.

வெகுவா யடைந்த பொருள்களிலே மேவீத் தனது மெய்யுணர்வார்  
தருநீர் முழுக்கான் மலமற்றுத் தப்பில் போத பூசனையான்  
மிகுநற் போத விலிங்கத்தை மேவு பூசை செயல்வேண்டும்  
பகுதி யில்லா விப்போதம் பயிலா திருக்கு மிடமுண்டோ.

42

பெருகு மநத்தின் மநத்திற் பிராண பாதன் நன்னடுவி  
லிருத யங்கந் தரந்தாலு விடையிற் புருவத் திடையின்மூக்  
குருவி னுனியின் முப்பத்தா றுற்ற பதத்தி லுள்ளத்தின்  
றிருகல் கடந்த மற்றகப்பாற் செறியும் போத தேவதையே.

43

என்ன துடலிற் சிற்றகதிரா யிலங்கு தெய்வ நானென்னை  
யுன்னு மநங்கண் வாக்குக்க ளுடைய சத்தித் திரளெல்லாம்  
பிந்ந மின்றி நாயகனைப் பிரியா மகளீர் போனாளுந்  
துன்னு மென்றே யநவரதந் தொடர்பா வுனைசெய் திடல்வேண்டும்.

சகத்தை நிவேதித் திருஞ்சித்த மெனது வாயிற் நனிக்காப்போ  
னகத்து வாயிற் பயிலேவ லாளா மெனக்கு நற்சிந்தை  
புலப்பி லுடற்பூண் ஞானங்க ளுற்ற கரண் மொருபத்து  
நிகழ்ச்சி யுறுவா யில்களாகு மென்னு மெண்ண நீங்காமல்.

45



அவ்வா றுன விவனவனா னந்த மாகாப் பிரிவற்றுத்  
தவ்வா தெல்லாம் பரித்தொன்றாய்ச் சால நிறைந்தெல் லாநிறைவித்  
தெவ்வா யினுமோர் சமனாகி யியலா சார மியலொளிகொண்  
டொவ்வா தாய்ச்சித் தாய்நின்றே னொழியே னென்றே பூசிக்க. 46

அமல விம்மாப் பூசையினு லதிகத் தெளிவை யெய்திடலாஞ்  
சமம தாயெல் லாமான தடம்புந் தியினு லுடலறிவு  
சுமடென் றப்பா லாஞ்சித்தைப் பெற்ற தொன்றாற் றொடர்பாக  
விமல மாறோர் பூசிக்க வேண்டு மென்பர் விடாதென்றும். 47

எட்டா தொன்றை வேண்டுமென விதற்கா யிரங்கா திச்சைவழி  
முட்டா வறிவாற் பூசித்தன் முறைமை யந்ந் பாரந்தார்  
றட்டா துயர்ந்த செல்வத்தார் சயநா சநம்வா கநங்களினாற்  
கிட்டா நின்ற சுகமனைத்தா லறிந்து கிளர்பூ சனைசெய்க. 48

ஆதி வியாதி பயின்மோக வாரம் பத்தா லனைத்திடரா  
னீதி பயிலு மிராச்சியத்தா னிறைபு மிடியால் விசித்திரமாந்  
திதி றொழில்க ளாமலராற் சித்தை யறிந்து பூசிக்கக்  
கோதில் போக நவைபோகங் கொளனிக் குதலா லருச்சிக்க. 49

நிருவி கார பாவனையா னேர்ந்த பொருளை யினிதருந்தி  
யொருவி யிறந்த பொருளினையே யுருமை யுணர்வின் பூசனையாம்  
வெருவு துன்ப மின்பமுதன் மேவு மனைத்து முணர்வுருவாய்க்  
கருதல் வேண்டு மழிவறசிற் கடவுள் பூசை யொழியாதோர். 50

என்று மெல்லா வடிவா லு மெல்லா விடங்க டம்மாலுந்  
துன்று மெல்லாம் பிரமமெனத் துணிந்து பூசை செயல்வேண்டு  
மன்றெ னுமல் விரும்பாம லடைந்த போக மெலாமறிஞர்க் [ல்.  
கொன்று சுபாவத் தாற்பூசித்தற் குறித்தாங் கடற்கு நதித்திரள்போ

நீச முயர்வா நோக்கங்க ணேர்ந்தா லிறையும் பற்றாமற்  
நேச காலத் தொழிற்குறித்தாய்ச் சேரா நின்ற சுபாசுபத்தை

யாசு விகார மறக்கைக்கொண் டதனாற் பூசை செயல்வேண்டும்  
பேசு பரமார்ச் சனைவிதியிற் பெரிது மிவைநற் நிரவியமே. 52

இனைய திரவி யங்களுலா மினிதாஞ் சாந்தி யொன்றா லு  
நினைபா வனையாற் புளிப்புறைப்பு நிறைந்த கைப்புத் துவர்ப்பனைத்  
நினையு மின்றிச் சித்திரமாந் தித்திப் பாலே செறிந்தனவா [தின்  
யனைய சாந்தி மதுரத்தா லறவே நிறைந்த தருந்தவனே. 53

தக்க சாந்தி பயிலிரத சத்தி யாலே பாவிக்கிற்  
ஞெக்க பொருளாய்க் காண்பதெலாஞ் சுதையா யிமைப்பிற் றாய்மதி  
னுக்க விரதம் போலாகு முயர்ந்த சமமாஞ் சாந்தியினன் [யி  
மிக்க வறிவா கியுங்கற்போல் விளங்கு முணர்வாற் பாவிக்க. 54

தேச காலத் தொழிலொழுங்காற் சேர்ந்த பொருளின் சுகாசுகத்தின்  
வீச மயக்கங் களிஞலே மெய்யிற் கடவு ளருச்சனைசெய்  
தாசை யெல்லாம் புந்தியினு லன்றி நிற்பா யுயர்மாயை  
நீச மாயை தனைநீக்கு நெடுஞ்சங் கற்ப நஞ்சறுக்கும். 55

கருதி மலத்தான் மலமறுக்குங் காரு வென்ன மாயைதனைப்  
பெருமா யையினாற் செறல்வேண்டும் பெரிய மாயை காரணமாய்  
பொருளன் ருயுங் குருவாக்காற் புகலும் பொருளாய்க் காரணமாய்  
மருவு முணர்வாந் தன்னுருவை வழுவா தளிக்கு முணர்வோர்க்கே.

சூரவ னுபதே சத்தொழுங்கு குறிப்பான் மகன்பான் மிகவளர்ந்து  
விரவு மென்னிற் காட்டரிதாய் வெளிநில் லாதா கிலுந்தானே  
பரம ரூபம் வெளிநிற்கும் பன்னூற் பொருளாற் குருமொழியாற்  
றாவு மரிதாந் தன்னறிவாற் றானே யறிந்து பெறவேண்டும். 57

ஆசான் மொழியா னூற்பொருளா லன்றிப் பெறவு மரிதாருந்  
தேசார் குருதான் மாணுக்கன் சிறக்க விம்ம வருங்கூடிந்  
பாசா தீதப் பரமெய்தும் பன்னு ணீங்கா விக் கூட்ட [போல்.  
மேசா வுணர்வைத் தரும்பகற்போ தெல்லாத் தொழிலுந் தருவது

சொன்ன நெறியி லறிஞர் திரந் தோறுந் தேவார்ச் சனைபுரியி  
லென்னை முதலோர் தொண்டர்களா லேத்த மிக்க பதமடைவ  
ருன்னு சகமில் லாதிருந்து முண்டு போற்றோற் றிடுந்தோற்ற  
மன்ன தொழிந்து வேறில்லை யரிய தகத்திற் பெரியோனே. 59

முந்தைப் பிரம முதலான மொழிகட் கெல்லாந் தெரிகின்ற [ரித்  
தெந்தப் பொருளாங் கதுசித்தென் றெண்ணு வாயன் னதுதோன்  
தொந்தித் தறியும் பொருள்போலாய்த் தொடரும் பெயர்க்கு முரித்  
யந்தக் கரண பாவனையா லகந்தை தனையும் பின்செல்லும். [தாகி

சேரு மிந்த வகந்தைக்குத் தேச கால பாவனையாய்ச்  
சாரும் பாங்கித் திரளான சத்தித் திரளுண் டாந்தானே  
நேரு மிவைகுழ் சற்பாவ நிகழ்ச்சி வப்பேர் பெற்றுடனே  
கூரும் புந்தி யெனலாகிக் கோளின் மூட ரிடத்திருக்கும். 61

சத்தங் கிரியை ஞானமெனுஞ் சத்தித் திரள்க ஞாடன்கூடி  
யொத்த கணந்தா னொருகணத்தி லுன்ன றன்னை யுண்டாக்கு  
மெத்த சங்கற் பத்தருவின் வித்தா மென்ன மரம்விளையுந்  
தொத்து புரியட் டகவடிவாஞ் சொல்லுக் கதுபாத் திரமென்பர். 62

அன்ன மநதுக் குயர்பரம ஞாலே வடிவாஞ் சத்திகளை  
யின்ன வளவென் பதற்கரிதா மிதுதான் விசம்பு முதலான  
துன்னு வடிவங் களைமேவித் தொகுதத் துவங்க டமைச்செய்யு  
முன்னு பாழிற் கூளிகள்போன் மொழிந்த மநவா தனைதோன்றும்.

சகப்பேர் பெறுமில் வாதனைதான் றவிரி லழியாச் சாந்தியதா  
மகப்பா வினையி லிச்சகத்தி லலகைத் தேரா நீர்தன்னி  
லுகப்பா மறுதி யுள்ளோர்க் ஞாபதே சிக்க வொண்ணதோர்  
மிகப்பா விகளாஞ் சீசியென் நிகழ்வா ரவரை மெய்யுணர்ந்தோர். 64



பரம முணர்ந்தோர் விவேகியர்க்கே பரம வுபதே சம்பகர்வர்  
 திரமின் மயக்கத் திழிந்தோர்க்குச் செப்ப நினையார் சொப்பநத்தில்  
 வரணை நநவிற கந்நிகைக்கு மகிண ஞக்கு மியல்பொக்கும்  
 விரத முநியே நீசொன்ன வினாவுக் குண்மை விளம்பினமால். 65

இனிதுண் டாக வுனக்கென்பா லேகு வோநா மென்றுமையும்  
 புரிதன் றுனும் பரிவாரம் புறத்துச் சூழ விண்ணகன்றான்  
 பணிநன் மலரஞ் சலிசொரிந்து பணிந்தே னன்று முதலந்தத்  
 துனியி னெறியான் மெய்யுணர்வைத் தொடர்பாற் பூசை செய்கின்  
 மேன். 66

இன்று மென்றும் பதறும் லியற்று பூசா விதாநத்தாந்  
 றுன்று கின்ற வாதனைகள் சுமையன் நியிலே சுமக்கின்றே  
 னன்று வந்த கிரியைகளோ டாசா ரங்கண் மலராக  
 நின்ற பூசை தனிர்குறைவு நிறைவு காணே னிராப்பகலே. 67

கொள்ள வாணங் கொள்பொருளுங் கூட லுயிர்க்கெல் லாம்பொது  
 நள்ளு மந்தக் கூட்டத்தே ஞாந யோகிக் கவதாந [வா  
 முள்ள தேதங் கதுநானே யுயராந் மாவுக் கருச்சனையாந்  
 தெள்ளு மிந்நோக் காற்சங்கஞ் சேரா மந்ததாந் சகத்துறைவாய். 68

இவ்வா றுலக மெனும்பெருங்கா டெய்தி வருந்தா யென்றலுமே  
 வெவ்வா ளிராம னுரைசெய்வான் விட்டே னைய மெலாமிகவுந்  
 தவ்வா தறியற் பாலவெலா மறிந்தேன் சலியா தருள்பெற்றேன்  
 கைவா ரணநே ராசைதனைக் கடிந்தே னென்றி லசைவில்லேன். 69  
 பிறவிக் கடலிற் நீரநிலை பெற்றுப் பிறழ்கற் பனையெல்லா  
 மறவிட் டயர்வற் றறவலிதா யறவே தெளிந்தா நந்தத்தை  
 யுறவுட் குளிர்ந்து நன்றான துள்ள மென்று மெய்ஞ்ஞாநத்  
 திறவித் தகனம் வசிப்ட்டனுடன் செப்பி மேலுஞ் செப்புற்றான். 70

6—2, தேவ பூசை கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1470.

### 6—3. வில்வ பலக் கதை.

நின்னுரை யமுத தாரை நிறைந்துமுள் ளமைவு தோன்றப்  
பின்னரும் பூர ணத்தைப் பேசென விராமன் கேட்ப  
மன்னுமா முனிவன் சொல்வான் வருபொருண் முதற்க ணத்தே  
யின்னல மாகு மற்றக் கணத்தவ்வா நினைமை யாகா. 1

ஈதது பவியா தாரா ரிச்சிக்க வினிதாம் வத்துக்  
காதலி யாத போது கைப்புறு மாத லாலே  
யாதா மூல மாகு மினிமைக்கிவ் வினிமை தானும்  
போதுமென் றிடப்போ மிச்சை போக்கினு லனைத்தும் போமே. 2

பன்மையா மாசை தீர்க பாவனை யறுக சித்த  
மின்மையா யொழிக சங்க மிலாமையா யுனக்குச் சொல்வாம்  
புன்மைவா தனைபற் றுவுட் கரணத்தாற் புரியுந் செய்கை  
வன்மையாற் கலக்கங் கோடி வருகினும் வருத்தஞ் செய்யா. 3

விழிப்பினே டிமைப்பிற் சித்தஞ் சகத்தினை விளைத்தொ டுக்கு  
மொழித்துவா தனைபி ராண னெடுக்கத்தா லுளத்தை மாய்ப்பா  
யிழித்தபே தைமையின் றோற்ற மொடுக்கமா மிரண்டி னாலுந்  
சுழித்திடு கரும மெல்லாந் தோன்றிடு மொடுக்கு மன்றே. 4

ஆதலாற் குரவ னன்னூ லகல்கிலாச் செறிவால் வன்பிற்  
பேதமை யுளத்தை மாய்ப்பாய் பிராணனைத் தடைசெய் தாலும்  
வேதந வசைவு தீர விடுகிலுந் சித்தம் போருந்  
தீதறு மதுவே மேலாம் பதமெனச் செப்பு மன்றே. 5

தெரிபொரு டரிச நஞ்சேர் கூட்டத்திற் சோந்த விற்பம்  
விரிபா மார்த்த மாகு மதற்குமே லினிவே நிலைப்  
புரிதரு பிரம னோக்கா மதனினுற் பொன்றுந் சித்தம்  
வரிசையாந் சித்த நாசம் வஞ்சமி லின்பந் தானே. 6

தேய்ந்திடல் வளர்த வில்லைத் தெரிவுறு மறைந்து போகா  
வாய்ந்துணர் ஞாநி சித்தஞ் சித்தமன் ததன்பே ருண்மை  
யேய்ந்தநா நரத்து வத்தோ டந்ரிய மெய்தல் சித்தந்  
தோய்ந்தபோ தத்தாற் செம்பு சொன்னமா வதுவே போலாம். 7

சித்தெனுந் தத்து வந்தான் சித்தமாய்ச் சகத்தி லோர்காற்  
ரொத்திய வினோதஞ் செய்து தூரியமா மவத்தை மேவி  
சித்தமார் தூரியா தீத நிலமையா மாத லாலே  
பித்துறு முலகாய்ப் பன்மை யாய்நிற்கும் பிரம மொன்றே. 8

முற்றுமாம் பிரம மன்றி மொய்ம்மந முதல வேறு  
யுற்றவை சிறிது மில்லை யுளத்திலோர் பணதி போல  
நிற்றலுந் தோன்று மத்தை யறிசூக நிகழ்த்து கின்றேன்  
கற்றவர் வியக்க நன்றாய்ப் புதுமையாங் கதைநீ கேட்பாய். 9

கோடிமா கோடி கோடி யிலக்கங்கள் கொண்ட காத  
நீடிய வகல மொவ்வா தகன்றது நெடுமா கற்பம்  
வீடிய நாளா முற்றா ததுமிகப் பழைய தேனும்  
பீடியன் மதிக்கொ முந்திற் பெரிதுமெல் வியது மாதோ. 10

கற்பத்திற் பெருங்காற் றுலுங் கலக்குற ததுபே ரண்டத்  
துற்பத்தி மூல மாவ தொருவில்வப் பெருங்கா யுண்டு  
சொற்பத்து மதன்பாற் றேன்றித் தொலைவுறு பிரமாண் டங்க  
ளற்பத்தி லெண்ண வொண்ணு வதனியல் பின்னங் கேளாய். 11

என்றும்பக் குவமாய் நின்று மிறையுமூப் பிடர்செ யாது  
நின்றபல் கனியின் சார மனைத்தையு ரிறைந்து நிற்குந்  
துன்றிய வதன்பான் மச்சைக் களவில்லைத் துன்னு மச்சை  
யென்றது சிற்சொ ரூபத் தியற்சமத் காரந் தானே. 12

சஞ்சல ரூப மாஞ்சிற் சத்தியாஞ் சமத்கா ரத்தாற்  
செஞ்செவே சமமார் தன்பாற் கிற்கண்டான் விரிந்த தோதில்



விஞ்சிய வியோம மீது காலத்தின் விகார மீது  
துஞ்சலி னியதி யீது துவள்வுறு தொழிலீ தென்றும். 13

இதுபிர மாண்ட மண்ட மாசையி னெழுக்கீ தென்றும்  
விதமுறு வில்வக் காயுள் வியன்சமத் கார மச்சை  
யதுலனே யென்ற லோடு மண்ணை முரைப்பான் ஞாந  
முதல்ஃநீ வில்வக் காயாய் மொழிந்தது தெரிந்த தன்றே. 14

வில்வக்கா யென்ற தைய பெருஞ்சித்தின் மிருந்த சத்தை  
புல்லுற்ற வகங்கா ராதிப் பொருளெலாஞ் சித்தின் மச்சை  
சொல்லுற்ற விரண்டா யொன்றாய்த் தோன்றுசிற் சொருபத் துக்கு  
மல்லற்றே சிகனே யென்றும் பிரிவிலை மற்றுங் கேளாய். 15

புகல்பிர மாண்ட மென்னும் பூசணிக் காயுண் மச்சை  
யகல்வட மேரு வாதி யகிலமு மான வாபோன்  
மிகவுயர் சித்தாம் வில்வக் காயினுள் விரிந்த மச்சை  
பகர்பிர மாண்ட மாதி யுலகங்கள் பலவு மென்றான். 16

6—3. வில்வ பலக் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1486.

6—4. சிலைக் கதை.

மீண்டு மோர்கதை விசித்திர வியப்பது வீரநீ கேளென்று  
நீண்ட மாதவ னுரைசெய்வான் சிக்கென்று நெருங்கிமெல் வியதாகி  
யீண்ட கன்றுவித் தாரங்கண் முடிவின்றி யிலங்குமோர் பெருங்கல்லு  
மாண்ட துண்டத் திடைவிரி கமலங்கண் மலர்ந்தன வரம்பில்லை. 1

இலக டம்மிற்றாங் கோத்தன நெருங்கின வெதிரிசில தெரியாத்  
சிலதெ ரிந்தன மீதுதா ளாயின சிலசில கீழ்த்தாளாய்

நிலைகொண் மூலமில் லாதன சிலவிவற் றிடையெலா நிகழ்சங்கம்  
பலதி ரண்டன சக்கர முடிவிலே பண்ணிய பதும்போல். 2

என்ற போதுசா லக்கிரா மப்பெய ரிடத்திலே நெடு மாய  
னின்ற ருன்றிலே கண்டன னனையதோர் நெடுஞ்சில யெனக்கூறும்  
வென்றி லீரான வசிட்டனு நோக்கியே வெற்புநீ முதற்கண்ட ன்.  
தன்று பேரண்ட நிலையெயுள் ளேயுறை யறிவையே நிலையென்றே

பலவு மொன்றுமெய் யாகிய சகங்களுட் பயின்றசித் துயர்கல்லா  
நலனு றச்செறிந் திறுகியொன் றுகியே நவின்றசிந் சிலையின்பா  
லுலக சாலங்க ளுறைந்திடும் வானிலே யுறைதரு காற்றேபோ  
னில்ன்வின் கால்கிரி திசையெலா மேவியு நெடுஞ்சில புரையாகா.

செவ்வி தாங்கலில் வநசமுஞ் சங்கமுந் திகிரியு மெனுங்கீற்று  
வவ்வு கின்றதோர் ஈழுத்தியா மவத்தையாய் மருவுறு மதுபோலத்  
தவ்வில் சித்தினு ளுலகக்கண் முழுவதுந் தங்குமால் வேறன்றி  
யெவ்வி டத்திலியா தெப்படி யிருந்ததங் விடத்தினப் படியென்ப.5

வேறு.

நாநாவாம் பணதிகளுண் ணண்ணுகினு மொருமையே நண்  
ணுங் கற்போ, லாளுத சகங்குளையுள் ளடக்கினும்வேற் றுமைமேவா  
தறிவொன் றேயாங், காளுர்பங் கயமெல்லாம் வேறன்றிக் கன்மய  
மாங் கணக்கே போல, வாளுர்சிற் சொருபத்தைப் பிரியாத தன்  
மயமாம் வைய மெல்லாம். 6

விரிசிலையி லெழுதியபங் கயமாதி யுதித்தத்த மித்த துண்  
டோ, திரிபுவநங் கருஞ்சித்தி லப்படியே வில்வக்காய் செறிந்த  
மச்சைப், பரிசினின்முன் னுரைத்ததுபோன் முடிவில்லா விகாரத்  
தாற் பார்த வண்டந், துரிசிலா வறிவினிடைத் துன்னுமால்  
வேறென்று சொல்ல வொண்ணு. 7

பிரமத்தின் சற்பாவ வடிவான பேருலகின் பேத மெல்லாம்,  
பரமார்த்த சுழுத்தியாய்ச் சாந்தமாய்ச் சமமாகிப் பயின்ற சித்தாய்க்,  
காமுற்ற தன்னுருவாங் கண்ணாகுங் கல்லிடைத்தா மரைகள்  
போலத், திரமற்ற கிருட்டியெலாம் பயனில்லை யுடல்களெலாங்  
சேரா தென்றும். 8

6—4. சிலைக் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1494.

6—5. அருச்சுநன் கதை.

என்னலுமே யறிவதெலா மறிவுற்றேன் காண்பனவு மெல்லாங்  
கண்டே, னுன்னருளா லென்னிலுநல் லுணர்வுவளர் வுறமீட்டு  
மொன்று கேட்கேன், னுன்னுலகை யாயிரமட் டமைப்பதாய்க்  
கண்ணடிபோற் றேன்று கின்ற, முன்னுபுரி யட்டகத்தின் வடி  
வேது மொழியென்ன முனிவன் சொல்வான். 1

ஆதிமுடி வின்றியே சகங்களின்வித் தாம்பிரம மடுத்த வண்ணம்  
பேதமுற மேவுதலுஞ் சீவனா நாமென்று பேதித் தெண்ண  
மேதமுற நானென்ற மநமுற மநமாகு மியைந்த போதம்  
போதமுறு சிச்சயத்தாற் புந்தியாம் புலன்களாற் பொறிக ளாகும். 2

காயமெனு நினைவாலே காயமாங் கடநினைவாற் கடம தாகு  
மேயசுபா வத்திந்த வடிவுபுரி யட்டகமா மென்பர் வீரா [லோடி  
தூயவறி ஞன்செய்வோன் புசிப்பவன்சான் நென்றன்முதற் றுரிசி  
மேயபெயர் சீவனா மறிவுபுரி யட்டகமாய் விளம்பு மன்றே. 3



கடியபுரி யட்டகத்தின் வசத்தாலே கநவின்மேற் கநவு பற்றி  
நெடியபல பொய்காணு நெறிபோல விச்சகமு நிகழு மன்றே  
படியளந்தோ னருளுவதோர் நெறிகேளா யந்நெறியைப் பார்த்தன்  
யடிமுடிவில் பதச்சீவந் முத்தனய்ச் சுகசீவி யாகு மன்றே. [பற்றி

வெருவாம லருச்சுநனாட் கழிப்பதுபோ னாட்கழிப்பாய் வீர  
வென்னப், பெருமானே யருச்சுநனெப் போதுதிப்ப நவனுக்குப்  
பின்னை காந்த, னருளாலெவ் வாறுபதே சிப்பதெனக் கேட்டருளு  
மண்ண லுக்குத், திருமால்வந் தருச்சுநற்கு மேலுணர்த்து நெறி  
வசிட்டன் செப்ப லற்றான்.

5

உகநாலு முடிவுதொறு முயிரனைத்துந் செற்றவினை யுன்னிக்  
கூற்றுத், தகவான தவஞ்செய்யு மொருகாலெட் டாண்டுதச வருட  
மோர்கான், மிகுமீரா றுண்டொருகா லையாண்டோர் காலோர்கான்  
மீண்டே ழாண்டு, துகடரும் பதினாறண் டொருகாலிப் படிப்  
பலகாற் றுணிந்து நோற்கும்.

6

இப்படியே யமன்றவம்புண் டோருயிருந் கொல்லாம லிருந்த போது  
மொய்ப்புறுபல் லுயிராலும் பெயர்விடமற் றறநெருங்கு மூரி ஞால  
மப்படியி னாலந்த விசித்திரமாம் பலபூத மநேக மான  
துப்புறுமூ கங்களாற் பூபாரற் தொலைவிக்குந் தொன்று தொட்டே.

இவ்வகையே நாலுகமும் பல்லுயிரு முலகமுத லிறந்து போன  
வவ்வகையோ ரெண்ணில்லை யாதித்தன் றந்தநம னந்த வண்ணங்  
கைவளர்பல் லுயிர்கொன்று கரந்தநா னுறுபாவங் கட்ட ழிப்பா  
னெவ்வமறு தவம்புண்டு பன்னீரான் டேகாந்தத் திருந்த வெல்லை.

அதனாலே சாவில்லாப் பல்லுயிரா லறநெருங்கு மதிபா ரத்தை  
யெதனாலே தீர்வமெனத் திருமாலேச் சாணாக வெய்தும் பூமி  
மதுகுத் னிருவடிவா யவந்யிலே யவதரிக்கும் வசதே வற்குச்  
சுதனாகும் வடிவொன்று பாண்டுவக்குச் சுதனான சொருப மொன்றே.

வாசுதே வப்பெயரு மருச்சுநன மமும்படைத்து வரும்ப் போதில்  
வீசுதார் திரிதராட் டிரான்மைந்தர் கிளைஞரோடும் விசயன் மேலே  
யேசுபோர் செய்யவருந் தன்கிளைஞர் மரணத்துக் கிரங்கிப் பார்த்த  
ஞ்சுசரா சநம்வளையா னதுபொருட்டா லுபதேச மருளு மாயோன்.

விசயனெனும் பெயருடற்கு விண்டுவெனு ஞாநவுடல் விளம்பு  
முண்மை, யிசைவுறக்கே ளநந்தமாய்த் தெரிவரிதா யடிமுடிவற்  
றிருக்கு முன்னை, யசைவறப்பா ரருச்சுநா வறிவுருவங் குற்றங்க  
ளின்றி நிற்குந், தசையுடலி லொருக்காலும் பிறப்புறா யிறப்புறாய்ச்  
சத்தாய் நின்றாய்.

11

பிறப்பில்லை யிறப்பில்லை யிவனென்ன வடிவில்லைப் பின்புண் டாகா  
வறப்பழைதாய் நித்தமா யழிகின்ற சரீரத்தி லழியாச் சற்று [வா  
முறப்புரியுந் தொழில்களைநீ யோயாது சங்கத்தை யொருக்கிச் செய்  
யிறப்பில்பிர மார்ப்பணவா சாரமுறிந் பிரமமா யிமைப்பி னிறப்பாய்.

ஈசனிடத் தெப்பொருளுஞ் சமர்ப்பித்து மிகுமீசன் வடிவ மெய்திப்  
பாசமுறு முயிர்க்கெல்லா மீசனாய்ச் சங்கற்பப் பற்று மாய்த்து  
நீசமனாய்ச் சாந்தமநத் தினனாகி முரியாய்ச்சந் நியாசி யாகி  
யேசறையோ கியுஞாந வானுமாய் முத்தியினை யெய்து கென்ன. 13

சங்கமறுத் திடல்பிரமார்ப் பணமீசு ரார்ப்பணமே சந்நி யாசம்  
பங்கமறு ஞாநமே யோகமே யெனுமிவற்றின் பகிர்ச்சி யாதோ  
செங்கண்முகி லேயென்ற விசயனுஞ்ஞ மாலருள்வான் செநிசங் கற்ப  
மங்குறவா தனைகெடவோர் நினைவுமிலா விடம்பரம வத்து வென்பர்.

ஏகமெனும் பிரமத்துக் குறுமுத்தி யோகமே யிலங்கு ஞாந [ரோர்த  
மியோகமுமாங் கதுவென்ப ருலகமுநா னும்பிரமத் துருவென்  
லாகுபிர மார்ப்பணமாங் கருமபலம் விடல்சந்நி யாச மாகுஞ்  
சோகமுறு சங்கற்ப மறுத்தலே சங்கத்தைத் துடைத்த தென்பர்.

எண்ணமனைத் தினுமீச நெருவனே யென்றிருமை யெண்ணத்  
தீர்தல், புண்ணியவீ சுரார்பணமா மெனைநாடி யெனக்கன்பாய்ப்  
பூசித் தென்னை, நண்ணியெனைத் தொழுதென்னைத் துதித்தாயே  
னெனெனின் சொருபச் சோதி, புண்ணிறையும் பரமஞ்சா மாரிய  
மென் நிரண்டுவடி வுண்டெனக்கே.

16

சங்காழி பயில்கரத்தை முதலான வங்கஞ்சா மாரி யந்தான்  
மங்காம லடிமுடிவற் றென்றாய வடிவுபா வடிவ மாரு  
மிங்கான பிரமமெனப் பரமமென விசைப்பதெலா மிந்த ரூபஞ்  
சிங்காம லிதுதனைத் தெளிவளவு நாலுபுயத் தேவை யேத்து.

17

அக்கடவுட் பூசையினு லறிவுநிறைத் ததனாப் பதமுஞ் சேர்வை  
மிக்கபரமாகியவென்னுருவமுறிப்பிறவிநோய்மீண்டுசேராப் பாய்த்  
பக்கவபி மாநம்போய் மோகம்போய்ச் சங்கம்போய்ப் பரமே மெய்  
துக்கசுக தொந்தம்போ யாசைபோ யறிவுற்றோர் தொடர்வ ராங்கே.

காமமுது சங்கற்ப மின்றியா ரம்பமெலாங் கலந்து நிற்போர்,  
தாமமுது ஞாநத்தீ யாற்கருமங் களைச்சுட்ட சான்றோ ரென்பர்,  
சேமமுமேல் வரும்பொருளுஞ் சிந்தையறத் தொந்தமறச் சித்தா  
முண்மை, தோமறப்பெற் றெப்போதுந் தோற்றுதொழில் வழிநிற்  
பாய் துளக்க மின்றி.

19

வீசியவூழி பிக்காற்று மேலிடினும் விர்தமலை வெடித்த போதுந்,  
தேசிகனூற் கற்பித்த செந்நெறியை மதிமான்க டிறம்பல் செய்யார்,  
மாசறு மெய்ஞ் ஞாநமிலா மடமையால் வாதனைமெய் வடிவாய்  
நிற்குந், காசறுமெய்ஞ் ஞாநமெனும் பெருங்கடல்கோத் தாலதனுட்  
கரைந்து போமே.

20

என்றருளித் திருநெடுமா லிமைப்போது மோநம்போ லிருத்த  
லோடும், வென்றியிகு விசயன்கிழந் துரைசெய்யும் வகைகளாய்



6—6. (ஸ்வப்ந) சத வருத்திரர் கதை.

275

மெய்ம்மை வீரா, கன்றுதுய ரனைத்தும்போ யெனதுமதி பரம்  
பொருளைக் கலந்த தையா, துன்றிரவி காணவிரி கமலம்போ லென  
விசயன் சொல்லு மன்றே.

21

6—5. அருச்சுநன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் --1515.

6—6. (ஸ்வப்ந)சத வருத்திரர் கதை.

மீட்டுமோர் கதைகே னென்று வீரற்கு வசிட்டன் சொல்வா  
னாட்டுளோர் சந்நி யாசி ஞாநவான் சமாதி யுள்ளோ  
னீட்டுறு சமாதி யாலே நிமலா நெஞ்சி னென்றை  
மீட்டுந ரினையி னப்போ தெய்திரீ ரலையா மாபோல்.

1

ஒருபகற் சமாதி நீங்கி யிருந்தன னுயர்ச்சந் நியாசி  
கருதிடு மவர்க்குப் பற்றிப் பாச்சுறான் காணு மென்று  
சுருதியுண் டலகோர் செய்யுந் தொழிலையாம் விநோத மாக  
விருதயத் துன்னு வோமென் றெண்ணியி திவன்ற னெஞ்சம்.

2

மற்றொரு புருட னானைசவுமாத் திரத்தான் மீளப்  
பற்றியும் பண்டை யோனைத் தானெனப் பாவிக் கைக்குப்  
பெற்றிலன் காக தாலீ யப்படி பெற்ற வாஞ்சை  
யுற்றனன் சீவ டன்பே ரொருவனென் றுணர்ந்தான் றன்னை.

3

சித்தம்வே ரொருவ னான சீவட னிவ்வா ராகி  
யுற்றவிக் கருவிற் செய்த நகரிலோர் தெருவின் மேவி  
மெத்தநா ளிருந்தா னாங்கே விநோதபா நத்தை யுண்டு  
மத்தனய மதுவை யுண்ட மதுபம்போ லுறக்க முற்றான்.

4

கநமுறு கநவில் வேரோர் கலைமறை யவனாக் கண்டான்  
மநனிலே பற்றிப் பாச்சன் மாத்திர மதனான் மற்றோர்  
சநபத மடைதல் போலாய்ச் சரித்தனன் சின்ன ளாங்கே  
திருமிகு வியாபார ரத்தார் நேகநோர் துறக்க முற்றான்.

5

பாதபம் விதையா னூப்போற் பள்ளிகொண் மறையோன் நன்பாற்  
போதுறு கநவிற் நன்னைப் பொருவில்வந் நியனாக் கண்டான்  
மேதரு முணவாற் துஞ்சி மேவிய கநவிற் நன்பாற்  
பூதலத் தரச னாக வவன்றனைப் பொலியக் கண்டான்.

6

அரசனோ நிரவு துஞ்சி யடைந்தவோர் கநவிற் நன்னைச்  
சுரமக ளாகக் கண்டான் சுரமகள் சுரதப் போரிற்  
பரவச மாகத் துஞ்சப் பயில்வுறு கநவிற் நன்பாற்  
குரமட.. மானாக் கண்டான் கூலுமான் னுயின்ற தோர்கால்.

7

துஞ்சமான் பரிச யத்தார் சூழ்ந்ததோர் கொடியாத் தன்பாற்  
செஞ்செவே கநவிற் கண்ட தண்ணலே திரியக் கேனு  
நெஞ்சறக் கண்ட கேட்ட மறப்பில் நிகழ்க் நாவிற்  
சஞ்சரித் திடவே காணு மாதலாற் சாற்றக் கேளாய்.

8

பூவுமென் நளிருங் காயும் பொலிந்தவக் கொடிதன் காட்டிற்  
நேவதை யான வந்தத் தேவிவாழ் வநமாய்த் தோன்ற  
மேவுவித் தெனும வற்றி லங்குர மேனி யொப்பாய்த்  
தாவுறு ஞேய முற்ற தன்னுடை யறிவி னாலே.

9

தன்னுடை வணத்தா ரத்தே சார்ந்ததாய்த் தன்னுட் கண்டு  
முன்னிய சுழுத்தி யுற்ற வறிலினன் மூடத் தன்மை  
துன்னுற வதுப வித்துச் சுரும்பெனத் தன்னைக் கண்ட  
தன்னவண் டோடைக் கஞ்ச வலயங்கீண் டதனுள் ளான.

10

சடமதி யுயிர்க்கு முள்ளஞ் சார்ந்திடும் வீனாயாட் டோர்பான்  
மடல்வந சத்து ளாங்கே வண்டுறை தடத்து வந்தோர்

கடகரி குழப்பி வீசக் கஞ்சமுங் கயமுன் வண்டுந்  
தொடர்பொடி யான வந்தத் தும்பியைத் தும்பி நோக்கி. 11

அக்கரி யாகத் தண்ணைக் கண்டது குளப்பன் ளத்திற்  
கைக்கரி வீழ்ந்த தந்தக் கரியையோர் வேந்தன் பாகன்  
சிக்கெனக் கொடுபோ யாங்கோர் செருவிலே சிதையச் செய்தான்  
பக்கவண் டிணக்கத் தாற்கைப் பகடுமீண் டளியாய்த் தன்றே. 12

கடுத்ததோர் களிறுன் மீளக் கயத்தொடல் வண்டு தூளா  
யடுத்தகூ லத்தி லன்ன வறிவினா லன்ன மான  
துடுத்தநீ ருலகி லன்ன முலப்பிலா யோசி யெய்தித்  
தடுத்தநீர்க் கயக்கஞ் சத்தோர் சாரச மான தன்றே. 13

அக்குரு கொருகால் விண்போ யரன்புரத் தானைக் கண்டு  
மிக்கசங் கரனா னென்றே மெய்ம்மையாய் வினைத்த லோடு  
நக்கன துருவ மாகி நயந்தவா வீச னுட்டிற்  
றொக்கபல் கணக்க னோடுஞ் சூக்கமெய்ஞ் சூரநத் தோடும். 14

ஈசனா யியங்கு வான்முன் னியன்றன சரிதை யெல்லா  
மாசறு புந்தி யாலே மதித்தனன் மறைப்பி லாத  
தேசவிஞ் சூரந மேனிச் சிவன்றனி யிருந்து செப்பும்  
வீசிய கநவு தூற்றின் வியப்பெலாம் விளங்க நோக்கி 15

சித்திர மம்ம விந்தச் சகத்தைமோ கஞ்செய் மாயை  
மித்தையா யிருந்துங் கெட்டேன் மெய்ம்மையாங் காநல் பேரல  
வித்திற் மயக்க மாக விப்பெரு மாயைக் காட்டி  
லொத்தபல் விடத்திற் புக்கே யுழன்றன னெல்ல யின்றி. 16

என்னுள மாத்தி ரத்தி லெழுந்தகற் பனையி னாலே  
முன்னொரு சிருட்டிக் கேநான் மொழிந்தசி வடப்பே ரானேன்  
பின்னொரு சிருட்டி தன்னிற் பெருங்கலை மறையோ னானேன்  
மன்னவ னானேன் பின்பு வந்ததோர் சிருட்டி தன்னிற். 17



இத்திற தூறு யோநி யெய்தியிங் கீச னானேன்  
மெத்திய வாண்டு கங்கள் விருத்திக ளாநேகஞ் சென்ற  
வத்தனை பிறப்பும் போய்நா மறிகுவோ மறிந்து நன்றா  
யொத்தவா ருக்கி யெல்லா மொருவழிப் படுத்து கிற்போம்.

18

என்றுணர்ந் தீசன் முன்னே யிருந்தசந் நியாசி தன்பாற்  
சென்றவன் றினையெ முப்பிச் சேதநத் தொடுநெஞ் சோடு  
மொன்றுறச் செய்த லோடு முணர்ந்தசந் நியாசி தானு  
நின்றதன் மயக்க மெல்லா நினைவுற நோக்கி னானே.

19

சீவட னாதி யாந்தன் வடிவத்தைச் சிவன்சிந் தித்துத்  
தாவில்சிற் ககநத் தோர்பாற் சாந்துசீ வடன்வாழ் தேசங்  
கேவலந் தானுஞ் சந்நி யாசியுங் கிட்டி யன்ளுன்  
மேவுற மநத்தி னோடு மறிவொடு மேவு வித்தான்.

20

மூவரு மறிவு பெற்றோர் முதுபழக் கத்தி னாலே  
மாவியப் புற்றுஞ் சற்றும் வியப்பிலார் வடிவ மொன்றே  
மேவுமூ வடிவ மானோர் மிகுமுருத் திரனு மற்றச்  
சீவடன் ருனுஞ் சந்நி யாசியுஞ் சேர்ந்து சென்று.

21

வேதியன் முதலா யுள்ளோர் பிறப்பிட மெல்லா மேவித்  
தீதறக் கூட்டித் தெய்வ ஞாநத்தாற் றேசு மிக்க  
சோதிருத் திரர்க ளாகி யறிவுற்றார் சொன்ன வீசன்  
போதிரென் றேவத் தத்த மிடங்களிற் போயி னாரே.

22

சீவடன் மறையோ னாதி யாவருஞ் சென்று தத்தம்  
பாவைய ரோடும் வாழ்ந்து பாலுற வுடல்போ நாளின்  
மேவுருத் திரனைச் சேர்ந்தா ரென்றலும் வீரன் கேளா  
வாவிது புதுமை யென்ன வுதன்றிறம் வினவ லுற்றான்.

23

அங்குச்சீ வடனை யாதி யானவர் சந்நி யாசி  
சங்கற்பத் துருவ மானோர் சத்திய மான தெங்ஙன்

பொங்குற்ற சங்கற் பத்தின் பொருளெலாம் பொய்யே யன்றோ  
விங்கிதை விளக்கா யென்ற விராமற்கு வசிட்டன் சொல்வான். 24

எதுவுமுண் டறிவி னுள்ளே யெப்படி யெத்தைக் கண்ட  
தநீனையப் படிச்சித் தெய்து மனைத்துமா தலினால் மெய்யே  
யெதுகந விற்கான் கின்ற தெதுசங்கற் பத்திற் சேர்ந்த  
ததுவங்கே யுண்டெப் போது மப்படி வடிவ மாகும். 25

வேறு.

சங்கற் பத்திற் கருவுதனிற் சார்ந்த பொருளெப் படிசேர்ந்த  
தங்கப் பொருடான் பரமத்தி னழுந்தும் பழக்க மியோகமெனுந்  
துங்கத் திறத்தல் லதுமெய்யாத் தோன்றா தியோக விஞ்ஞாந  
மிங்குப் பெறலாற் சிவன்முதலோ ரெங்கு மெல்லாங் காண்கின்றார்.

இட்ட மாண பொருளெல்லா மேக நிட்டர்க் கெளிதெய்துந்  
திட்ட மாந்தென் றிசைசேநாக்கிச் செல்வார் வடக்கெப் படிசேர்வார்  
தொட்ட சங்கற் பத்தருத்தந் சூழ்வா ரதுவே துன்னுவரான்  
முட்டி நமது பயன்வசத்தோர் முன்சேர் பொருளை முன்னாரே.

முன்னு பொருளிற் சங்கற்ப முட்டி விரும்பு மொய்ப்புந்தி  
யன்ன பொழுதே கத்துவத்தி லழுந்தா மையினு லவ்விரண்டு  
மின்ன புந்தி நசிப்பிக்கு மினிநான் விச்சா தரனாகு  
மன்னு கின்ற நானிங்கு மறையோ னுமென் றுறநோக்க. 28

இதுவே யேகத் துவமதனி லெய்து பேற்றின் நிட்டாந்த்  
மதுகா ரியசித் தியின்பொருட்டா மாத லாலே கப்பொருளின்  
நிதரிட் டையினுற் சந்யாசி சீவன் சிவனாய் சிவவடிவா  
லுந்வு கின்ற சங்கற்பத் துற்ற பொருட்குண் மையைமேவும். 29

தெளிசந் நியாசி சங்கற்பத் தவராஞ் சீவ டன்முதலோர்  
களிகொ டத்தம் வேற்றுவகை கண்டா ரீச னுருவத்தால்

விளிவில் சங்கற் பத்துண்மை மேவீ ஞர்தஞ் சங்கற்பத்  
தெளிது சேரு நகராடைந்தா ரீசன் விஞ்ஞா நத்தாலே.

30

6—6. (ஸ்வப்ந) சத வருத்திரர் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1545.

6—7. வேதாள கதை.

—

சுழுத்தி மௌநத் தினனாகித் தொடரு மரத்தி னெழுச்சியற  
வழுத்து மலக்கற் பீணைக்கி யகண்ட பதத்தி லிருவெனலும்  
வழுத்து கரண மௌநஞ்சொன் மௌநங் காட்ட மௌநமெனச்  
செழித்த மூன்றந் தெளிந்திடமேற் சுழுத்தி மௌநஞ் செப்பென்ன

நவின் முரிவ ரிருவகையா மொருவன் காட்டத் தவனாகுஞ்  
சேவந் முத்தன் மற்றவனாகு் செய்யுங் கிரியை தனிலழுத்த  
மேவு நினைவுற் றிந்தியத்தை மிக்க வவியால் வென்றவனைக்  
காவன் மன்னர் புகழ்வீரா காட்டத் தவனா முரியென்பர்.

2

சகநே ருள்ள படியுணர்ந்து தன்பாற் றன்னை நினைத்துலகை  
நிகரா கியுமுள் ளமைவுற்றோ னிமல முத்த னுமிந்த  
மிகுநீன் சாந்த முரிவரன்பான் மிக்க மரத்தின் மெய்யுருவர்  
தருநீ டுருவாம் பாவனையே சாற்று மௌநச் சொற்பொருளே.

3

வாக்கு மௌநஞ் சொற்றடையாம் வலிந்திந் திரிய மடக்குவித்த  
றாக்கு கரண மௌநமதாந் தனது சேட்டை யெலாம்விடுதல்  
வீக்குங் காட்ட மௌநமதாம் விளங்கு சித்த வியாபார  
நீக்க மில்லா மூலகையாய் நிகழ்த்து மௌந மிவையாகும்.

4

வன்பி வியற்று ழிம்மூன்று மௌநங் காட்டத் தவர்க்கியல்பா  
முன்பி னின்றிப் பிறிவின்றி மொய்த்த துயரற் றிருக்கின்ற



வின்ப வதுபூ தியர்க்கெனினு மிலாதார்க் கெனினு மிதுதானே  
துன்ப மொன்று மனுகாத் சுழுத்தி மௌந மெனச்சொல்வர் 5

பன்மை மோகத் திவ்வுலகைப் பற்றி யுள்ள படியுணர்ந்து  
தன்மை நிலையா யையமற ருனே சுழுத்தி மௌநமதாஞ்  
சின்ம யனேக வறிவுருங் காஞ் சிவமே யிவையா வையுமென்னுந்  
தொன்மை முடிவி னிலைதானே சுழுத்தி மௌந மெனச்சொல்வர்.

நின்ற விண்ணுண் டல்லவுமா நிகழு மனைத்து முளதிலதா  
மென்று சமமுஞ் சாந்தமுமா யிருத்தல் சுழுத்தி மௌநமதா  
மொன்று சுழுத்தி மௌநந்தா னுபய விதமா மியோகியர்க்குத்  
துன்று கின்ற சாங்கியமுந் தாய தான யோகமுமே. 7

தெளிவா ஞாந வுணர்வாலே திருமு மேக சமாதியின  
வளவாஞ் சங்கை யாலறிந்த வவர்சாங் கியயோ கியராகு  
முளதாம் பிராணன் முதல்வாயு வுபசாந் தியிலா கத்தாலே  
யெளிதா முடிவி லுயர்ப்புத்தை யியைந்தோ ரியோக யோகியரே.

பண்ணப் படாத வுபசாந்த பதமே யெவர்க்கும் பற்றுகு  
மெண்ணத் தஞ்சாங் கியரெய்து மிடமே யிடமா மியோகியர்க்குங்  
கண்ணத் தஞ்சா தனைவிலைஞழ் கடிய பிராணன் மநிரண்டு  
நண்ணப் படுசெய் தொழிநீர நசிக்கி லதுவே பரமபதம். 9

வினவி நோக்கா மையிற்சித்த மெப்போற் றேன்றும் பொய்யேயாங்  
கநவிற் றனது மரணந்தான் காணு நின்று முளதாமோ  
வநக வேகப் பொருட்பழக்கத் தழுத்தம் பிராண னுள்ளடக்கன்  
மநனை யடக்க லிவைமுத்தி வசநப் பொருளாஞ் சுருக்கத்தில். 10

உரமா மொருமைப் பொருட்பழக்க முயிரி னெடுக்க முளத்தொடுக்  
தரமா மொன்று பலிக்குமெனிற் றம்மிற் றுமூன் றும்பலமாம் [கந்  
பரமா முயிர்நெஞ் சிலதாகிற் பயிலா தெவர்க்கும் பாவனைக  
டிரமா மிவையொன் றுமலரு மணமுந் திலமுந் தைலமும்போல். 11

ஆதா ராதே யம்போலா மதிலொன் றிறக்கி லயலதும்போ  
மோதா நின்ற விவைமாயி லுயர்ந்த வீடு முதவிடுமான்  
மீதா கியதன் பரிசயத்தால் வெளியாய் நினைவு போமளவு  
மேதா கிலுமோர் தத்துவத்தி லிறுக வேண்டும் பாஹனையே. 12

நெடுநாட் பழகுஞ் சபாவத்தா னெஞ்சி னெருமை யொன்றுண்டா  
முடனே மிகுமித் திரளெல்லா மொருங்கிப் போகும் பிறப்பிறப்பி  
னிடைமார் கருவு போய்விழித்த விகல்வே தாள மிசைத்தவினாத்  
தடமார் புயனே கேட்டியெனத் தவமார் வசிட்டன் சாற்றிடுவான்.

வந்த வந்ததோர் வேதாளம் வேறோர் நாட்டில் வெம்பசியால்  
வந்து புகுந்தோர் நல்லோன்பால் வரம்பில் பலியேற் றுணமகிழு  
முந்து பசித்தீ முடுகிடினு முன்வந் தோர்க்கு நிபமின்றி  
நிந்தை யின்றிக் கொலைபுரியா நெடியோர் நெறியை நீங்குவரோ.

கானின் றந்த வேதாளங் கடுத்தீப் பசியா னீதியினு  
லான ஆகத் தாற்சுந்தை யசந மாக்க நகரெய்ந்தத்  
தான நிருப னிரவுநிரி சமயத் தவனைத் தான்கண்டு  
வானி விடிபோல் வேதாள மன்னற் குரைத்த படி.கேளாய். 15

மன்னு வென்கைப் பட்டனையால் வானே நனைய வென்னுலே  
யுன்ன ருயிரிற் நனையினியென் னுணவா குதியென் றுரைத்தலுமே  
நின்னு நெறியா லன்றியெனை நெருங்கிற் நலைநீ நெழுமென்னச்  
சொன்னான் மன்னன் வேதாளஞ் சொன்ன மன்னற் கெதிர்சொல்  
[லும். 16

நீதி யின்றி யுனையடரே நெறியே யுரைக்கே னிருபாநீ  
தீதி விரவா ளருக்கெல்லாஞ் சிறுமை தீர்க்குத் திறத்தனையா  
லாத லாடென் குறைதீர்ப்பா யையப் பாடாங் குறைகேட்டு  
நாத னேநின் சொற்கொடையா னன்றா நிரைப்பா யெனவுரைக்கும்.

எந்த வெய்யோன் கிரணங்கட் கிந்தப் பிரமாண் டங்களெலாஞ்  
சிந்துஞ் சிறிய வணுத்திரளாய்த் திகழு மெந்த மாருதத்தி  
லந்த மில்லாக் ககநமெலு மணுக்கள் விளங்கு மளவின்றி  
வந்த கநாமேற் கநவுற்று மாருத் தெளிவா மொளிவடிவென். 18

அரம்பைத் தண்டு னுட்போயு மந்தத் தண்டே யாவதுபோல்  
வரம்பி லுள்ளுள் ளேயெனினு மற்றொன் றாகா வணுவேது  
நிரம்பு மண்டம் வின்னுயிர்க ணிகழுங் கதிர்போற் கிரியனைத்தும்  
பரம்பு பரமா ணுக்களெனப் பயின்று நீங்கா வணுவேது 19

அங்க மொன்று மறப்பரம வணுவா மெந்த மாகிரிக்குத்  
தங்கு கற்போற் செறிந்தொன்றாஞ் சகங்கண் மச்சை யாமென்று  
துங்க வேதா ளஞ்சொன்ன சொற்கு நகைத்துச் சுடர்மௌலி  
யங்க ணரசன் சொன்னவெலா மடையே கேட்டி யிராகவனே. 20

உதித்த விந்தச் சிற்பாறு னுலகா மிலையெல் லாம்விளங்கு  
மதித்த விமல விஞ்ஞாந வடிவாம் பரம வாகுத்தன் [ந்  
கதித்த வெளியா மிவ்வெய்யோன் கதிர்க்கிங் வுலகெல் லாமணுவா  
துதித்த விந்த மார்த்தாண்டன் சுடராற் றோன்றி விளங்கிடுமால்.

கால முண்மை விசம்புண்மை கண்ணு யசையு மறிவுண்மை  
சால விமல வறிவுண்மை தன்னை முதலா முண்மையெலாஞ்  
சீலப் பரமப் பெருங்காற்றிற் சிறுதூ ளாகித் திகழ்ந்திடுமாற்  
கோல மலரின் மணம்போற்றாங் கொண்ட சொரூப சுபாவத்தால்.

உலக நாமப் பெருங்கநவி லொன்றின் மேலொன் றுக்கநவு  
பலபற் றியுந்தன் வடிவைவிடாப் பயில்சாந் தத்தால் விரிபிரம  
மிலகுங் கதவி யுள்ளுள்ளே யிலையே யாகு மியல்பென்ன  
வலகி லாத வுள்ளுள்ளே யான போது மப்பிரமம். 23

சூக்க மாயெட் டாமையினுற் சொன்ன பரமே பரமாணு  
நீக்கு மெல்லே யிலாமையினு னெடிய மேரு முதலனைத்தின்



றாக்கு மூல மிதுவாகுந் தடமே ருவையா திகளிதற்கு  
நோக்கும் பரமா ணுவைப்போல துடங்கி விளங்கு நோக்கிடினே.

எட்டா மையினுற் பரவணுவா மிவனே நிறைவாற் பெரியகிரி  
தட்டா வவய வங்களெலாந் தரித்து மவையில் லாப்புருடன்  
முட்டா விஞ்ஞா நத்துருவாய் முழுது பொருட்கு மிடமாகு  
மெட்டா விதற்கு விஞ்ஞாந சார மச்சை யிவையனைத்தும்.

25

இயல்விஞ் ஞாந மாத்திரத்தி னிடையே யுலக மிருக்குமென  
வுயர்மன் னவனே தலுக்கேளா வுளத்தே தன்னை யுணர்வுற்று  
மயலில் விசாரத் தாற்சாந்த மநவே தாளந் தனியிடம்போய்த்  
துயர்கொள் பசியை மறந்தசையாத் தூய தியானத் திருந்ததுவே.

6—7. வேதாள கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1571.

6—8. பகீரதன் கதை.



அசைவி லாவுட் போதத்தா லனைத்தினு முளத்தை வாங்கி  
யிசைவசெய் திச்சை யின்றி யிளைப்பறப் புத்தி யாறி  
விசையிலா நெஞ்சா நெஞ்சை விண்ணென விமல மாக்கி  
யசைவறு மௌசி யேகன் சாந்தமே வடிவ மாகி.

1

சமனுமா யிதயம் விண்போற் சாலவுந் தெளிந்து நிற்பாய்  
நிமலமாம் புத்தி திண்மை நிறைவுற்று மூட மின்றி  
யமரவந் தனபின் செல்லு மரசனும் பகீர தன்போற்  
குமரனே யரிய தேனுங் குறைவறப் பெறலா மென்றான்.

2

என்றலு மவனை நோக்கி யெம்மந வல்ல பத்தா  
லன்றுகங் கையுக்கொ ணர்ந்தான் பகீரத னையா வென்று

நன்றுணர் வள்ளல் கேட்ப நான்மறை வசிட்டன் சொல்வா  
 நென்றுணர் பகீர தப்பே ரொருவனுண் டிலகின் வேந்தன். 3

மானில முழுதுங் காப்போன் மணியினும் வண்மை மிக்கோன்  
 சாநலி படியொ முங்காற் சாம்பராய்ப் பாத லத்திற்  
 போனதன் கிளையை யெல்லாம் பூமக னுலகி லேற்றித்  
 தீநர கொழிய வைத்தோன் நிங்கள்வெண் கவிகை மன்னன். 4

அன்னவன் காளை யான பருவத்தி லவநி தன்னி  
 னின்னக்கூர் நடையா மித்தை நோக்கலுந் தனதெண் ணத்தி  
 லுன்னிய வற்பு மான விசாரத்தா லுதித்த தந்தோ  
 மன்னிளம் பக்கு வத்தின் மநநத்தின் மாசி ரோற்றம். 5

விதியினுற் காநன் மேட்டிற் கொடியென விசாரந் தோன்ற  
 வுதவுமே காந்த மெப்தி யொன்றொடொன் றெவ்வாக் கூட்டத்  
 ததிகய வுலகின் றன்மை யிதனைப்பார்த் தகத்திற் றேர்வான்  
 புதிதிலே யொன்று மென்றும் போனதே புதுது மீட்டும். 6

போகிய பகலே மீளப் போகிய விரவே மீள  
 வேகிய கொடையே மீள வேகிய விரப்பே மீள  
 வாகிய வுணவே மீள வாகிய தொழிலே மீள  
 மோகியர் மீள மீள முயலுவா ரொன்றி னுணர். 7

சுவையற வுணங்கு மந்தக் கருமமே சூழா நிற்பர்  
 நவையற வெத்தைச் சேர்ந்தா னண்ணுரு தில்லை யென்ன  
 வெவையும்வந் தணுரு மத்தை யியற்றலே யியல்பாஞ் செய்கை  
 கவையுறு மற்ற வெல்லாக் கருமமும் விடுகி யாரும். 8

பலபடச் செய்த செய்வார் பாமர ரறிஞர் செய்யா  
 ருலகிய விதுவென் றுள்ளம் வெருவின னொருகாற் சென்று  
 நலனுறு திரித லப்பேர் நற்குரு சரணந் தாழ்ந்து  
 சலனுறு பிறவிக் கஞ்சித் தனித்திவை கழற லுற்றான். 9

பகீரத னுரைப்பா னையா பயில்சரை மரண மோக  
மகிலமா மச்சஞ் செய்து மருந்துயர்க் கவதி யேது  
திகழ்வுற வருள்வா யென்னத் திரிதல னுரைப்பான் மன்னு  
நிகழ்வுற நேயந் தன்னை நிறைவடி வாக நோக்கில்.

10

அன்றுபோந் துன்ப மெல்லா மகப்பந்த மனைத்து மாயு  
மொன்றலா டையம் போரு முறுகரு மங்கண் மாயு  
நன்றதா நேயந் தானு ஞாநமே வடிவ மாகி  
நின்றதற் சொருப மாகு நிகழ்த்திட விதனைக் கேளாய்.

11

எங்கணு முளது நித்த மெழுதலத் தமிழ்த் தலிலை  
யங்கண்மெய் யறிவு சாந்த மமலமச் சுதங்கு ணங்க  
டங்குத் தலிலை யீதொன் னுளதெனச் சாற்ற லோடும்  
பங்கமின் முறியை நோக்கிப் பகீரத னுரைக்க லுற்றான்.

12

ஒழிந்துள வுடல மாகி யொன்றையுங் காணே னாகி  
யிழிந்துள தொழில்க ளெல்லாந் திரமின்றி யேக நின்னான்  
மொழிந்துள வறியே யாகி முட்டற விருப்ப தெங்ஙன்  
பொழிந்துள கருணை யையா புகலெனப் புகல லுற்றான்.

13

திரிதல னுரைப்பான் மன்னு சித்தந்தா னிதய விண்ணில  
விரியுஞ் சத்தா னேய நிட்டையை மேவும் பின்னர்  
பெரியதா மனைத்து மேனிப் பெருந்தகை யாய சீவன்  
பரிபவ மாய சம்மம் பயில்வரு துலகின் மீட்டே.

14

இல்லவ ளில்ல மாகிப் பற்றற விட்டா னிட்டம்  
புல்லிடிந் சமசிற் பாவம் பொருந்துத றனக்குப் பேத  
மல்லவா யதன்றன் பாவ நிரந்தர மாத லென்று  
மல்லலே காந்தஞ் சேர்தன் மானிடத் திரளை நீத்தல்.

15

ஆற்றம தத்து வத்தி னகல்கிலா ஞாந நிட்டை  
பூற்றமா முண்மை ஞாநத் துறுபொருட் காட்சி யிந்தத்



தோற்றமாங் குறிகள் சேர்தன் ஞாநமாய்ச் செல்வர் சொல்வர்  
வேற்றுள வழிகண் முற்றும் விதநவஞ் ஞாநத் தானே. 16

ஏதம தாக நானென் றெண்ணுத லிறந்த போது  
காதலு முனிவுந் தீர்க்குங் களைகனும்ப் பிறவி நோய்க்கு  
மேதகு மருந்தா ஞாநம் வெளிப்படு மென்று சொன்ன  
சேதந முரிவ னுன திரிதலந் கரசன் செப்பும். 17

மலைமிசை மரம்போ னீனாள் வன்புற விர்த மெய்யி  
னிலைபெற நானென் றெண்ண நீக்குவ தெங்ங னென்னத்  
தலைமைசேர் குரவன் சொல்வான் றன்மந வருத்தத் தாலே  
தொலைவறு போகத் தெண்ணந் துவக்கறத் துடைத்து நீக்கி. 18

விரிவுறு முண்மை மேவில் வினையகங் கார மாளும்  
புரிவற விவற்றை யெல்லாம் புந்தியாற் றீர நீக்கித்  
துரிசில வின்றி ின்றா யென்னினு னென்னுந் தோற்றந்  
தெரிகிலா ததுவே நீயாந் தெளிந்ததந் பாழு மஃதே. 19

அனைத்துள விசேட நீங்கி யச்சமந் றேட ணைக்குட்  
டினைத்துணைப் பற்றந் றின்மை சிக்கெனச் சேர்ந்து செல்வம்  
வினைப்பகைக் கீந்து நானென் பதுவிட்டு மேனிச் செய்கை  
தனைத்தாந் தவர்பா லையந் தனையிரந் தெனையும் விட்டு. 20

நிற்பா மாயிவ் வாறு நிற்கின்மே லுக்கு மேலாந்  
தற்பா நீயே யாதி யென்றவன் சாற்றக் கேட்டு  
வெற்படர் தோளா னெஞ்சிந் செய்வதாந் தன்மை மேவிப்  
பற்பல தன்செய் கைக்கே பகீரத னிற்ப தானான். 21

சிறிதுநாட் கழிந்த பின்னர் சிறந்ததோர் வேள்வி செய்து  
நெறிவளர் செல்வ முற்று நீசமு முயர்வு நாடா  
வறியரா மறையோர் தெய்வங் கிளைமுதல் வந்தோர்க் கீந்து  
பிறிவறு துகிலொன் றன்றிப் பிறிதிலன் மூன்று நாளில். 22

யாவரு மிரங்க யாது மின்மையாந் தனது நாட்டை  
மேவரும் பகைவற் கீந்து வேறறு துகிலொன் றுளுண்  
றாவரு முரியாய் ஞாந முரிக்குணஞ் சார்ந்து தன்ன  
தோவறு நாடு நீங்கி யொருவனு யுலாவ லுற்றான்.

23

முகத்தினுற் பெயராற் கண்டோ ரறிகிலா மூதூர் தோறு  
நகத்துயர் வநங்க டோறு நண்ணினன் நீர னாகி  
யகத்திலே டணைக ளெல்லா மவிழ்த்தனன் சிறிது நாளி  
லிகத்துயர் சாந்தி யாற்றன் னிடத்திலுப் பாரி னுனே.

24

படிமுழு துழல்வா னோர்காற் பகைவற்குத் தான்முன் னீந்த  
கடிநகர் புக்கா னெல்லாக் கரணமும் வென்றோன் சென்று  
மடியிலா வமைச்சர் மற்றோர் மனையெலா மைய மேற்றான்  
முடியுடை யிவனை நோக்கி யிரங்கினர் முன்பு கண்டோர்.

25

அதிகழ் சனைகள் பண்ணி யரசுசெய் தருளு கென்றே  
பதிபெறு பகைவன் றுனும் பகரவும் பலியே யன்றி  
யெதிரொரு திரண மேனு மிச்சையற் றிருந்து சின்னாட்  
புதிதிதென் றெவரும் வெம்பப் போயினன் புறத்துத் தானே.

26

சாந்தியே வடிவாய்ப் புந்தி தளர்வின்றி யின்ப மெய்திக்  
காந்திசேர் தன்சொ ருபக் கண்ணில விநோத மேவிப்  
போந்திசை யதனில் வந்த குருவினைப் புகழ்ந்து சேர்ந்து  
தாந்திரி வற்றா ரன்னார் சைலத்தில் வந்ததி னுட்டில்.

27

குருவுமா னுக்கன் றுனுங் குறைவறு சமத்தை மேவி  
யிருவரு கிலமை யொப்போர் வினோதத்தா லாக்கை தாங்கிக்  
கருவுட் லிருந்தென் போயென் காமித்த படியு லாவி  
யொருமையி லுள்ள வாற்ற லுறைகென வுறைக்க வுன்னி.

28

துன்புறு வாநந் தத்த சுகத்தினு மத்தி மத்து  
மின்புறார் தநங்கண் மாத ரியைநிதி யிருநாற் செல்வ

முன்புற விரும்பிச் சித்தர் தந்தவை மோக மின்றி  
மென்புலொத் தொழிந்தார் வேறோர் மேதகு நாட்டிற் சென்றார்.29

மைந்தனில் லாத வந்த மாநகர் மன்ன னாவி  
நந்து மமைச்ச ரெல்லா நலங்கொண்மன் னவனா ரென்று  
சிந்தனை செய்யுங் காலச் சிறுபலி முரிவ னான  
சந்தா மன்னை நோக்கிச் சுடர்முடி வேந்த னாக்க. 30

பகீரத னரச னாகிப் பலபெருஞ் சேனை சூழ  
மகிதலம் புரத்தல் கேட்டு வந்தனர் பண்டை நாட்டோர்  
விகிதமாய் நீமுன் வைத்த வெம்முடை வேந்தன் வீந்தா  
னகிலருங் களைகண் காணை மரசனீ யாதல் வேண்டும். 31

விருப்பறத் தானே வந்த வெறுக்கையை வெறுக்கை நன்றன்  
றொருப்படல் வேண்டு மென்றே யுள்ளன்பால் வேண்டக் கண்டு  
திருப்பொலி மார்பன் சென்று திண்புவி சேர வாண்டா  
னிருப்புழி மெளனஞ் சாந்தி சமமெய்தி யிராக மின்றி. 32

மச்சர மின்றி வந்த தொழிலொன்றின் வழியி னின்று  
மெச்சிய வியப்பி லாதோன் மிருந்தபல் லாண்டு நோற்றுத்  
துச்சமி றவத்தாற் கங்கை கொணர்ந்துதொல் பிதாக்க னாய்  
விச்சக மிசையே கீர்த்தி யீற்ற நிறுத்தி னானே. 33

6—8. பகீரதன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1604.

6—9. சிகித் துவசன் கதை.

உகிர்த்துநிமிர் மநமென்னு மாப்பறவை தனைமுன்ன மாற்றி  
யோட்டிச், சிகித்துவசன் றனைப்போலச் சாந்தனா யுன்னிடத்தே



செறிவா யென்னச், சுகித்துணர்வி னின் றுளவச் சுகித்துவச னுரை  
யா சொல்வா யெல்லாஞ், சுகித்துணர்வு மேன்மேலு நிறைவதற்  
கென் றவன்கேட்பத் தவனுஞ் சொல்வான்.

1

துவாபரமா முகத்துமுத லுண்டானே நேழுமதுத் துஞ்சு  
மெல்லேத், திவாகரனேர் மாளவதே சத்திறைவன் சுகித்துவசன்  
செங்கோல் வேந்த, னவாமுதநீக் குணமில்லோ னுதாரமுத னற்கு  
ணங்க ளனைத்து முள்ளோன், விவாதமலு மோநத்தோன் சமதம  
மாங் குணநிறைந்தோன் மிகவு நல்லோன்.

2

சூடாலை யெனுங்கந்ரி சுராட்டிராமன் னவனளித்த தோகை  
போல்வான், வீடாத நற்குணத்தாற் றனையொப்பா ளவளையவன்  
விவாகஞ் செய்தான், வாடாதநினைவொன்றிப் பிறிவின்றிச் செய்  
தொழில்கண் மாறுபாடற், நீடான பலகலைக்கும் வல்லவரா யிருவரு  
மொத் தினிது வாழ்ந்தார்.

3

ஈருடலுக் கோருயிர்போ லிருவருஞ்சேர்ந் திளமைநல மினிது  
துய்த்தார், சீருடைய வருடங்க ளிவ்வகையே யெல்லையறச் செல்ல  
லோடு, மோருதுதி யிலாவிளமை யுடைந்தகுட நீர்போல வொழுதிப்  
போக, நீருதுசெந் தாமறைமேற் பனியிடிபோற் சரைவந்து நேர்ந்த  
தன்றே.

4

கரதலத்து நீரதுபோ னித்தலும்வா ணண்மெல்லக் கழன்று  
செல்லத், திரண்மழைநாட் சுரைக்கொடிபோற் நீராமா லொன்  
றுமே தீர்க்க மாக, விரவுசுரற் காலத்தி லாற்றநீர் போலழகு  
விரைவி லோடப், புரமுறுநற் சுகங்களெல்லாஞ் சிலைவிடுத்த சரங்  
களைப்போற் போயிற் றன்றே.

5

கதலியுறு கருப்போல நிராசையைத்தந் ததுபயின்றீர் காரி  
யந்தா, னிதமுறவாங் கவர்நினைவா ரெத்தையடைந் துள்ளமீன  
டெங்கும் வீழ், ததுமிநகன் றவ்வகையா னதுகிடையா திம்

மோகத் தழுந்து வார்த்துத், திதமுறவத் தியாத்துமதத் துவதூலே  
பிறவிநோய் தீர்ப்ப தன்றே. 6

ஆற்றுமதத் துவதூல மொன்றூலு மலதுபிறப் பறாதென்  
றெண்ணி, பூற்றமுறு தற்பாரா யதினமநமா யதிற்சேர்ந்த வுயிராய்  
நீத்தஞ், சாற்றமதி னிட்டையரா யதற்கடுத்தோர் சார்வாய்ச்  
சான் றோர்கள் பூசைக், கேற்றசெய லாற்சிறிது மிடைவிடாப்  
பரிசயமா யிரண்டு பேரும். 7

தம்மிற்று முணர்ந் துளரா யதற்கடுத்த ஷாசாரந் தரித்து  
நீணான், விம்முற்ற மகிழ்ச்சியராய் விளங்கினார் பின்பந்த விவேக  
பங்கை, யம்மைக்கா நல்லபத வொழுங்கினும் பேரறிஞ ரருளிச்  
செய்த, செம்மைச்சாத் திரப்பொருள்க டரிக்கலா மளவறிந்து  
திருந்தக் கேட்டு. 8

எள்ளுறு வியாபாரம் வியாபார மில்லாமை யிரண்டு மின்றி,  
வெள்ளிதாய் விளங்கியநற் புந்தியாற் சூடாலை விசாரிக் கின்றா,  
டெள்ளியே தன்னைமுத ளோக்கிநா னென்றெத்தைச் செப்பு  
கின்றே, முள்ளுறு விம்மோக மாருடைய தெவ்வாறெங் குதித்த  
தெத்தால். 9

முதலான வுடல்சடமா மூகமா நானென்று மொழிய லாகா  
விதமான கருமஞா நேந்தியர்கள் சடமாகி வெவ்வே ருரு  
மதனா னன்றாஞ் தடியின லோடுகளை யசைக்கு மாபோற்  
றிதமாகா மந்தாலே யிவையிரைந் துஞ்சேட்டை செய்யு மன்றே.

செறிதருசங் கற்பமெனுஞ் சத்தியுள தாய்ச்சடமாஞ் சித்தந்  
தானு, மெறிகவணுந் கற்போலப் புந்தியினிச் சயத்தாலே யியக்க  
மெய்து, மறிவுறுபுந் தியுஞ்சடமா மறுதியிட லேவடிவா யகங்கா  
ரத்தா, நெறியுறுசெய் கையையுறுமாற் பள்ளத்தா லோடுநதி  
நீர்க ளேபோல். 11

தீதகங்கா ரஞ்சடமாய்ப் பயனிலியா யவச்சமாய்ச் சீவ னாலே,  
சாதமுறு மிதுசிறுவர் மயக்கத்திற் பேய்தோன்றித் தன்மை  
போலா, மோதியசீ வனுந்தொழிலே வடிவாய்க்காற் றுருவாகி  
யிதய முற்று, மேதகைய சுருமார மாயுள்ளே மற்றொன்றான்  
மேவி வாழும்.

12

ஆற்றுமதத் துவவறிவென் றறிந்தேனீ தறிபொருளா லழுக்கு  
மேவா, தேற்றுமென துருவமாய்ச் சீரணமாஞ் சித்துருவாற்  
சீவன் வாழுந், தேற்றுபொருள் களின்மயங்குஞ் சித்துருவாற்  
சீவன்வாழ் தொடர்ச்சி கூறிந், காற்றதனான் மணம்போலும்  
பள்ளத்தா னீர்போலங் கருதுங் காலே.

13

பொய்யாகிச் சடமான வறிபொருளின் புணர்ச்சியாற் போத ஞுப  
மையான சடமாகிப் பெருநீருட் கணல்போற்றன் வடிவை விட்டு  
மெய்யான சித்துருவ மிப்படியே யறிபொருளை மேவ லாலே  
யையோபொய் யாய்ச்சடமா மறிவினா லறிவிக்க வறிந்த தன்றே.14

இந்தவறி வெத்தாற்கா ணப்பட்ட தென்னில்வே றேது மில்லை  
யந்தமில்கா லத்தாலே யறியவேண் டியதறிந்தே னம்ம வம்மா  
முந்துவறி விற்பாப்பை முடிவாக மநங்கரண முதல வெல்லாஞ்  
சுந்தனைசெய் யாமையா லுதித்தனவாஞ் சிந்தித்தாற் சேரப் பொய்  
[யே. 15]

எல்லையிற்பே ரறிவேயிங் குளதிதனைப் பேருண்மை யென்  
றுஞ் சொல்வா, ரல்லலுறுங் களங்கமறச் சமமான யகங்கரமில்  
வடிவ மாகித், தொல்லையொளி யொருக்காலே துலங்குவதாய்  
நித்தபரி சுத்த மாகி, மல்லலுயர் பிரமமெனப் பரமமெனப் பெயர்  
பெற்று வழங்கு மன்றே.

16

இவ்வாறு திருந்தோறுந் தன்சொருபத் தேகளிக்கு மிதய  
நோக்காற், துவ்வாத பகுதிநிலை யாயாசை பொய்ச்சங்குற் சற்று



மின்றி, யொவ்வாத தொந்தனைபோய்த் தொழிலின்றிப் பற்றுவி  
டொன்று மின்றிக், கவ்வாத வியற்றொழில்செய் துயர்பரம்ப  
பெரும்பேற்றாற் கருத்து முற்றி. 17

உள்ளுறுபு, ரண்மெய்தி யுவமைக்கப் பாலாகி யொருவ  
ராலுந், தெள்ளியள விடவொண்ணா நிலையாந்தன் விவேகத்தின்  
செறிப முக்க, வெள்ளமுறத் தன்சொருபம் வெளியாய்மென்  
மலர்க்கொடிபோல் விளக்க முற்றா, ளெள்ளரிய வபிநவமாம்  
பேரொழிபுகூ ரிவன்பொலிவை யினிது நோக்கி. 18

கண்டறியா வழிதென மிகவியந்து சிகித்துவசன் கழற  
லுற்றான், பண்டையிள நலமீண்டு படைத்தனைபோ லலங்காரம்  
பலபெற் றாய்போ, லண்டாழு துண்டனைபோ லார்க்குமுற வரிய  
பத மடைவுற் றாய்போன், மண்டுகின்ற வாகந்த நிறைந்தனைபோற்  
பொலிகின்றாய் மாசி லானே. 19

போகத்துக் கிரங்காது சாந்தமா பூற்றமாய்ப் பொலிவுண் டாகி  
யேகத்திற் சமமாய்க்கெம் பீரமா யுனதுமா திருப்ப தென்னே  
தேகத்திற் பெறுமழுஞ் சித்தத்திற் பேரழகுஞ் சேர்ந்த தென்ன  
னீகர்ப்பா லுரையென்னக் காதலற்குச் சூடாலை நிகழ்த்த லுற்றான்.

கிஞ்சிலமின் றிக்கிஞ்சில் வடிவான விதுவிட்டுக் கிஞ்சி  
லன்றி, விஞ்சுமொரு வடிவுற்றே னதனாலே சீருடைத்தாய்  
விளங்கா நின்றேன், கிஞ்சிலே கிஞ்சிலெனச் சுபாவநிலையாய்தயங்  
கெடுதி யின்றாய், விஞ்சுவதே ததையறிந்தே னதனாலே சீருடைத்  
தாய் விளங்கா நின்றேன். 21

அருந்தாமற் றூரிதாம் போகங்க ளருந்தினபோ லமைத்தின்  
புற்று, வரூந்தாமல் விருப்புவெறுப் பிலவதனாற் சீருடைத்தாய்  
வாழா நின்றேன், பெருங்கோபம் பற்றிரண்டுஞ் சிறுதொழிற்பாங்

கியரறிவாம் பெரிய பெண்கண், மருங்கேசாத் திரநோக்கிற் களிக்  
கின்றே னதனூற்சீர் வாழ்வு பெற்றேன். 22

கிஞ்சின்மாத் திரமுருவி லாதவுல குக்கெல்லாங் கிளர்தே  
வாகி, யெஞ்சலில னென்மென்பா லின்புறுவ னதனூற்சீ ரேழில்  
பெற் றேனான், புஞ்சமுறு மிவையெல்லாம் விட்டனன்வே  
றேபொய்யு மெய்யு மாகி, விஞ்சுமது முற்றுமடைந் தேனதனூற்  
சீருடைத்தாய் விளங்கா நின்றேன். 23

கண்ணாற்பல் கரணத்தாற் கருத்தாலிங் கெதுகாண்கே னது  
தான் கிஞ்சி, னண்ணும லதற்பிறிதாய்க் கிஞ்சிலா தொன்றுள்ளே  
நன்றாய்க் காண்கேன், பண்ணை சீரிதெனச் சூடாலை சொன்ன  
வற்றைப் பற்றிப் பாரா, னெண்ணும னகைத்தவளைச் சிகித்  
துவசன் வேறென்றை யியம்ப லுற்றான். 24

வஞ்சியிடை யாயிசையா ததுசொன்னும் சிறியார்போன்  
மருளா நின்றாய், விஞ்சுதரா திபர்வாழ்வின் மிளர்கின்றா யுன்னிலே  
மிளிரா நின்றாய், கிஞ்சிலைவிட் டுக்கிஞ்சி லாதடைந்தோர் முன்னிலை  
யைக் கிட்டா ரென்னிற், பஞ்சிலடி யாயவர்தா முன்னிலையாய்  
விளங்குவதெப் படியே சொல்வாய். 25

அருந்தலுறப் போகத்தா லகமகிழ்ந்தே னென்றதனை யகற்று  
கிற்பார், பொருந்துமிடி யினர்போனிர்ப் பாக்கியரா மவரெங்ஙன்  
பொலிவார் சொல்வாய், திருந்துறக்காண் பவைகாணும் வேறே  
காண் குதுமென்று செப்பு கிற்பா, ரிருந்துரைக்கு மிவ்வரையை  
விடாமலவர் விளங்குவதெப் படியே சொல்வாய். 26

ஆதலாற் பேதையா யறிவிலியர் யிலபவளா யநேகஞ் சொல்  
லாற், போதநீ களிக்கின்றா யெனவெடிக்க நகைத்தயலே  
போனான் மன்னன், மாதரா ளதற்கிரங்கித் தன்னறிவி லினாப்பாறி

மகிழா னுகிப், பேதமா யென்னு ரையை மன்னனறிந் திலனென்று  
பேசுற் றாளே. 27

பின்னருமன் னனுந்தாஹுந் தலைநாட்போற் பேதமறப் பெரு  
நாள் வாழ்ந்தார், துன்னுமமை வாயாசை யொன்றுமிலா திருந்  
துஞ்சு டாலை தானே, யுன்னியு ராகாசந் தனிநடக்க வியற்றுது  
மென் றுறுபோ கக்க, ளின்னலற வனைத்தையும்விட் டேகாந்தச்  
சுகாசநத்தி லிருக்கை யெய்தி. 28

பெரியபிரா ணனைநேரே மேனோக்கப் பழகினுள் பெருநா  
ளென்னக், கரியமுநில் கேட்டருளி மிகவருந்தி நெடுங்காலங்  
கையாண்டக்கா, லரியவிசம் பினிநடத்தன் முதலான சித்தி  
யெலா மளிக்கத் தக்க, வரியவழி யெதுசொல்வா யெனக்கேட்ப  
வசிட்டமுரி யுரைப்ப தானுன். 29

சீமானஞ் சிகித்துவசன் கதைக்கிடையே வினவுதலாற் செப்பு  
கின்றேன், கோமானே பிராணுதி பவநத்தின் பரிசயத்தின்  
கொள்கை யாகிச், சாமாறில் லாப்பயன்செய் நெறிகேட்பாய்  
வாதனைகள் சற்று மின்றிப், போமாறு செய்துளத்தி லிதற்கடுத்த  
வாதனையே பொருந்தி றின்று. 30

குதமுதலாந் துவாரத்தின் சிறுமையாற் றுநமுதற் குறிக்குஞ்  
செய்கை, விதவொழுங்காற் போசுநத்தாற் சுகாதநத்தாற் சுத்தத்  
தான் மிக்க நன்னூ, லுதவுபொருட் பாவனையா லதஞ்சா ரத்தினு  
லுயர்ந்தோர் சார்வா, லதனையொழிந் தனவெல்லாம் விடுத்தலா  
லடுத்தபிரா ணுயர் மத்தால். 31

கோவலோ பாதியும்போ கழும்விடுத்த லாற்சிலர்க்குக் குறித்த நாளி  
லோலிலாப் பற்றுவி டொழிந்தநாட் கைவசமா யுயிர்க டாமே  
தேவரு பிள்ளாத லாற்றங்கன் குணமறிந்து சேர்ந்து ளோருந்  
கேவலாட் போலுலகை யாள்விக்கும் வீடளிக்கு மெல்லா நல்கும். 32



ஆந்திரவேட் டனிகையென்றோர் தனிநாடி நாடிகணூ றணுகி  
நிற்கும், வாய்ந்தவிசை வீணையுடல் வட்டம்போ னீர்ச்சுழிபோல்  
வட்டமேயா, யெய்ந்துளதா நங்களெலா மெய்தலுறு மயனிடத்து  
மெலும்பின் பாலும், போந்துளபல் லுயிரிடத்து முடரோறுந்  
தோன்றியே பொருந்தி நிற்கும். 33

சீதவருத் தத்தினும் மயில்பாம்பி னுடல்போற்சிக் கெனவ  
ளைந்தெப், போதுமசை வுதுங்காற்றா னிலைநிற்குங் கதலியின்மென்  
பூப்போ லுள்ளு, மேதகுமெல் லியதாகு மதனுடே யொருசுத்தி  
விசுத்த மாகி, யேதமறு பரமமாய்ச் சத்திகட்கெல் லாம்வெற்றி  
யெய்த நல்கும். 34

முனிவுறுபெண் பாம்புபோண் மூச்செழியு மெப்போது  
முகமே லாகு, மரிசமசை வுக்கேது வாமிதய கோசத்தை யடைந்த  
நாடி, யெனையவுமிங் கிதனிடையே கட்டுண்ணுங் குண்டலி  
யிதன்பே ராகுந், துளைதலுற வசைகின்ற பரிசுவறி வின்சுலையாற்  
சுத்த மாகும். 35

சிந்தனையாற் சுலையாகுஞ் சேதநத்தாற் சித்தாகுஞ் சீவ நத்தாற்  
சந்தமுறு சீவன மநநத்தான் மநமாகுஞ் சங்கற் பத்தா  
லந்தமில்சங் கற்பமாம் போநத்தாற் புந்தியா மகங்கா ரத்தால்  
வந்தவகங் காரமா மினையபுரி யட்டகப்பேர் மருவுந் தானே. 36

குண்டலிரி யெனுஞ்சீவ சத்திமிக நல்லதாய்க் கூடி நிற்கு  
மண்டுபிரா னுபாக வடிவமா தலிநீழ்மேல் வந்து போகு [மீனாந்  
மிண்டறமேற் போகிலுமெல் லாமாய்ப்போ மீனினுமெல் லாமாய்  
தண்டலிலாப் புமானேகிச் சாமேவும் பிராணனுமச் சத்தி தானே.

தன்னிடத்தே யெப்படியும் போக்குவரத் தொழித்திந்தச்  
சத்தி நிற்கின், மன்னுயிர்க்கு நோய்வாரா துள்ளுறவே மாருதத்தை  
மறுத்த லாலே, யென்னலுமே யாதிவியா திகளிரண்டுந் தோன்று

தலு மிறத்த ருனு, நின்னருளா லுரையென்ன விராகவன்கேட்  
டலும்வசிட்ட னிகழ்த்த லுற்றான். 38

அங்கத்தின் வருத்தத்தை நோயென்பர் வாதனையை யாதி  
யென்பர், பங்கற்ற வஞ்ஞாந மூலத்தே யிருந்துணர்விற் பாரிப்  
போகும், பொங்குற்ற ஞாநமிலா மையிற்பொறிக டமையடக்கப்  
போகா வாற்றும், நங்குற்ற விதயத்திற் சிறுமையற மால்கோபந்  
தழைத்த லாலே. 39

இதுபெற்றோ மீதில்லை யென்னுமவ தாநத்தா லிறுகு மோக  
மதுமெத்த வுண்டாக மழைநாளிற் செறிபனிபோ லாதி துன்னு  
முதிரிச்சை வெளியாகி மூர்க்கபா வுணைசால முற்றும் போதில்  
விதியுற்ற தொழிலன் றித் தீத்தொழில்கள் செய்தலினால் வியாதி  
[யுண்டாம். 40

பொல்லாத வுணவினாற் பொல்லாத தேசத்திற் போகை  
தன்னாற், பொல்லாத காலவிவ காரத்தாற் செய்தொழில்கள் புரி  
பொல் லாப்பாற், பொல்லாத கயவருறு கூட்டத்தாற் பொல்லாத  
பொருளெண் ணத்தாற், பொல்லாத விச்சையாற் பொல்லாத  
வெண்ணிக்கை பொருந்த நன்னால். 41

நாடிகளின் வெளிகணுக்கள் சிறுகுடலாற் பெருகுதலா னற்பி  
ராண, னோடியிகச் சிதறலுமே யுடருனுஞ் சிதறுதலை யுறுமுற்  
றக்காற், கேடிதென முன்னுரைத்த குற்றங்கள் காரணமாய்க்  
கிளர்நோ யுண்டா. நீடியகோ டையுமழையு நதிக்குறைவு நிறைவு  
களை நேரு மாபோல். 42

தொல்லையதா கினுமிங்குள் ளனவெனினுஞ் சுபமெனினு  
மசுப, மேனு, மெல்லையற மிகுந்ததே ததுதன்பா லப்படியே  
யிழுத்துக் கொள்ளும், புல்லறவிவ் வகையாகி யாதிவியா திகளைந்து

பூதத் துண்டாஞ், சொல்லியவிய் வாழிகடா மிருவகையா யிறக்கு  
நெறி சொல்லக் கேட்பாய்.

43

மேவியசா மாரியமுஞ் சாரமுமென் நிருவகையா மாதி யென்  
பர், தாவுறுசா மாரியந்தா னுடற்பிணியாஞ் சாரந்தான் சநந  
மாகுங், கேவலமிய் வுடற்பிணிதான் நனக்கடுத்த பொருட்  
பேற்றாற் கெட்டுப் போகும், பாவனையா மாதிகளில் லாதாகிற்  
ரோன்றுபிணி பறந்து போமே.

44

சாரமெனும் பிறவினோய் தத்துவஞா நத்தன்றிச் சற்றும்  
போகா, தீரவிது கயிறென்னும் போதத்தா லன்றியராச் சிதைவ  
துண்டோ, பாரமுறு மாதியிற்றோன் ரூப்பிணிமந் திரமருந்து பல  
நூல் கற்ற, கூறலின் மருத்துவரென் நிவ்வகையாற் போயிது  
நாங் கூற வேண்டா.

45

என்றலுமே யாதியினின் றெவ்வகையுண் டாம்பிணிமற்  
றெவையான் மாளுங், குன்றனையா யுரையென்ன விராமன்கேட்  
டலுமவசிட்டன் கூறுகிற்பா, னின்றமநங் கலங்குதலு முடல்  
கலங்கு முடல்கலங்கி னோர்வந் துற்ற, தொன்மமறி யாமனோர் வழி  
விலங்கித் தீவழியி லோடா நிற்கும்.

46

பிறையம்பு படுமான்போன் முறிந்தோடுங் கலக்கத்தாற் பிரான வாயு  
பிறைகின்ற சமமின்றிப் பாந்தோடு நாடிகளு நிலையி னில்லா  
வறைகின்ற குசீரணமா யசீரணமா யதிரீரண மாகி யந்ந  
முறைகின்ற வுடலுக்குக் கூற்றமா நாடியுயி ருலைய னுலே.

47

உடலுள்ளே விரோதத்தா லுறைகின்ற வந்நம்வேற் றுருவ மாகி  
விடலுறா நோயாகு மிவ்வகையா லாதியினுல் வியாதி யுண்டாந்  
தொடர்வுற வாதிநசித் திடுமாகில் வியாதிக்குந் துஞ்சிப் போகுங்  
கடவதா மந்திரத்தால் வியாதிகணீங் கிடுநெறியைக் கழாக் கேட்

[பாய். 48]



எப்படியே கடுக்காய்கள் விரேசநத்தைப் பண்ணுகின்ற  
தியல்பி னாலே, யப்படியே பாவனையால் யாலவவா திகள்காரி  
யங்க ளாக்கு, மெய்ப்படிபுண் ணியமாசிச் சுத்தமாங் கிரியையான்  
மேலோர் சார்வாற், தப்பின்மநந் தெளிவெய்தும் புடம்பைத்த லா  
னன்றாந் தமநி யம்போல்.

49

சுத்தமுற மநந்தெளியி லுடலிலே யாநத்தந் தோன்றா நிற்கு  
மெத்துமதி யுதித்தக்கா லுலகமெலா நன்றாக விளங்கி டாதோ  
சத்துவமா மநந்தெளியிற் பிணாவா யுவுமொழுங்கிற் சரித்து லாவு  
முய்த்துளவந் நமுநெறியிற் றோணிக்கு மதனானு யொன்றுந் தோன்

[ரு. 50]

ஆதிவியா திகளிரண்டுந் தோன்றியொடுங் கிடுநெறிக ளறைந்  
தோ மன்றே, யோதியருண் டலிநிதன தொழுங்கான்முன்  
ஹரைப்புற்ற யோகங் கேளாய், தீதில்புரி யட்டகமென் றொரு  
பெயர்கொள் சீகனுக்குத் திகழ்பி ராண, வாதமெனும் பெயர்பெற்ற  
குண்டலிநி மணத்துக்கு மலர்போ னிற்கும்.

51

புகல்வுறுகுண் டலிநிதனைப் பூரகத்தின் பரிசயத்தாற் பூர்ண  
மாக்கித், திகழ்வுறநின் றுலன்று டடமேரு நிகரான திண்மை  
யுண்டா, மிகவுடலந் தடிப்பெய்தும் பூரகத்தாற் பிராணனிறை  
வுற்ற மெய்யைப், பகரநிவுமேனோக்கி லொருக்காலே விண்செல்லப்  
படா லிக்கும்.

52

பாம்புபோல் விரைந்துதடி போனியிர்ந்து குண்டலிநி படர்ந்து  
மேற்போந், தாம்புபோ லுடல்பிணித்த நரம்பெல்லாந் தான்  
கவர்த்து சரீர மெல்லாந், தேம்புறு வகைமேலே யெழுப்புவிக்குந்  
காற்றினுந் செறிந்த பைநாந், தூம்புகூழ் நீரிடையே யழுத்துகினு  
மேற்கிளப்புந் தொடர்ச்சி போல.

53

இத்திரனை மிகப்பழகு மியோகத்தா லியோகிகடா மெழுந்து  
விண்மேற், கொத்திக் கரித்திரன்சேர் மிடிபோல வுலாவுவர்குண்

டலிநி யென்னுஞ், சத்தியது பிரமநா டியிலோடிக் கபாலத்தின்  
றனிப்பு றம்போ, யுய்த்துளமே லேவிரலோர் பன்னிரண்டி னெல்லை  
யினி லுறுவ தாகி.

54

நாடிகளெல் லாந்தகையு மிரேசகத்தா லொருமுகூர்த்த  
நண்ணி நிற்கி, னீடியவின் சரிப்பவரைக் காணலாம் விஞ்ஞான  
நேர்மை யாலே, யூடுறதா ரத்தோடும் புந்திவிழி யால்லிண்ணி  
லூன்றத் தோன்றும், பீடுறநற் பொருளுதவுஞ் சித்தர்கணங்  
கநாவிலே பிறங்கு மாபோல்.

55

பன்னிரண்டங் குலத்தின்முகத் தின்புறம்போ யிரேசகத்தின்  
பழக்கத் தாலே, மன்னுயிர்தா னெடிதுநிலை நிற்குமேல் வேற்  
றுடலை மருவு மென்னச், சொன்னமுநி வனைவள்ளல் குக்கவழி  
செல்கைக்குந் தூல மாய்வின், டன்னேரிறை கைக்குமணுத் துவந்  
தூலத் துவமுடற்றுத் தருமா றெங்ஙன.

56

அருள்வாயென் றலுமுகிவ னுரைசெய்வா னேகமா யறிவொன்  
றேயா, யொருவாத சமமாகிச் சாந்தமாய்ச் சுந்தமா யொருபற்  
றில்லாப், பொருளாய்துண் மையின்மிகவு துண்மையாய்ப் புவியன்  
றாய்ப் புவிசே ராதாய், மருவாரின் றுளததுதான் சங்கற்ப முறத்  
தனைத்தான் வகையாய்ச் செய்யுந்.

57

பலவுஞ்சூழ் வுறச்சீவ னும்பொய்யே சங்கற்பம் பயின்ம  
யக்காற், கலங்குஞ்சீ வன்சடமா யிவ்வுடல்கா னும்பாலர் காணும்  
பேய்ப்போற், குலவும்பல் லுயிர்களுமிவ் வகையேயெப் படியெத்தைக்  
குறிக்கின் றார்க, ஞாலகின்க ணப்படியே யதைக்காண்பார் நினை  
வின்க ணுற்றத் தாலே.

58

ஊற்றமுறு பாவனையின் பரிசயத்தான் மூடர்களு மொன்றை  
யொன்றான், மாற்றிவிட மமுதாக்கி யமுதத்தை நஞ்சாக்கி  
மருவா நிற்ப, ரேற்றமுறுஞ் சத்தியபா வனையாலே யித்தேகந்

தேக மான, தோற்றியவித் தேகமீண் டசத்தியபா ஷனையால்லிண்  
சொருப மாய்ப்போம். 59

அணிமாதி குணப்பேற்றின் பாவனையு கங்களுமில் வடைவே  
யாகுந், துணிவாலே யோகத்தின் சித்தியறி வார்க்கிதுதான் சுலப  
மாகுந், குணியான வணிமாதி குணச்செல்வ மிகப்பழகுந் குறிப்  
பாற் பெற்று; மணியாழி யுட்கெல்லாந் கணத்தில்வின யாடினாண்  
மறுவி லாதாள். 60

நாயகனை யிணைப்போது நீங்காதா ணல்லமுதா ஞாநந் தன்னை  
யாயவனுக் கநேகவபா யத்திறு லறிவித்து மனைய மன்னன்  
றுயறிவி லிளைப்பாறப் பெற்றிலன்மா யோகிரியாஞ் சூடா லைக்கு  
மேயகுணங் களுமறிந்தா னில்லைப்பா லகர்விஞ்சை மேவா தாப்போ  
[ல். 61

தன்னறிவி லிளைப்பாற விலாயையினு லவனுக்குத் தனது  
யோக, நன்னிதியை யுரைத்திலளாற் சூத்திரர்க்கு யாகநெறி  
நவில்வா ருண்டோ, வென்னலுமே மகத்தான சித்தயோ கினை  
ருத்தி யியம்ப வேயு, மன்னசிகித் துவசனறி வுற்றிலனேற் பிற  
ரெங்ங னறிவா னையா. 62

ஒல்லும்வகை யுரையென்ன விராகவன்கேட் டலும்உசிப்ட  
னூத்த ரிப்பா, எல்லவுப தேசந்தா னம்பிக்கை மாத்திரத்தை  
நன்றாய்ச் செய்த, லெல்லையிலா உறிடக்குச் சுத்தமா மகனறிவே  
யேது வென்று, சொல்லுதலு மீண்டந்த முனிதனக்கு ரகுநாதன்  
சொல்லு கிற்பான். 63

மகனறிவே யேதுவென்றிற் குருவசந மேதுவாய் ஒருவ  
நெங்ஙன், மிகுமறிவுக் கெனக்கேட்ப் உசிப்டனதற் குரைசெய்  
வான் விந்த வெற்பி, எனக்வநத்தி னொருவேடன் பெருங்குடும்பி  
யவனொருநா ளடவி தன்னிற், புருநெறியிற் பலகரையொன் றினைக்  
கெடுத்துத் தேடினான் புலம்ப லோடும். 64



மூன்றுநா டேடியபின் முழுமதிநேர் மணியொன்று முள்ளே கண்டா, னேன்றுபல கறைதேட கேழுலகும் பெறுமணியை யெதிரந்தான் வேடன், ஞான்றவுப தேசத்தாற் கல்வியான் ஞாந முறு மதுவே போல, ஐன்றுநொன் ரைக்கருத கொன்று வெளிப் படுங்குருவி லுபதே சத்தால்.

65

நலனுறுபே ரதிவுக்குக் குருவசநங் காரணத்தை நண்ணு தேனும், பலகறைநன் மணிக்கேது ஊரூப்போ லேதுவாய்ப் பலத்தை நல்கும், குலவுசிறித் துவசன்றான் ஞாநமிலா மையின் மோகங் கூடிச் சாலச், சலபமுறு தன்செல்வம் பெருங்கனலென் றெண்ணியே துன்ப முற்றான்.

66

அருந்தாநம் பலகொடுத்தான் நவமிகச்செய் தான்நீர்த்த மனைத்துந் தோயந்தான், வருந்தாமை யவற்றாலும் பெற்றிலன்பே ரிடராலே மநகொந் தோர்நா, ளிருந்தானே காந்தத்தின் மடமேலே குடாலை யிருக்கச் செய்து, பெருந்தாப முறுகின்ற துயரெல்லா மவருக்குப் பேச லுற்றான்.

67

ஆண்டவர சினும்புசித்த் செல்வத்து மின்றுநா ஞைச யற்றே, னீண்டவநம் புகநயந்தேன் றுக்கசுக மாபத்து நிதிக ளெல்லா, மாண்டவநத் துறையோரைத் துயர்செய்யா புவிபொருட் டான் மயங்க வேண்டா, காண்டகுதன் கிளைநாசந் தோன்றது நாட்டினும்வன் காடு நன்றே.

68

பற்றினித் தனியிருக்கு மநத்தைப்போற் பனிமதியும் பதுமத் தோனும், பொற்றிராச்சே ரித்திரனுஞ் சுகமடையா ராதலிர்கான் போகு மென்னைக், குற்றமென விலக்கிலந் கணவநயந் ததுவிலக் கார் குலத்தின் மாதர், சிற்றிடையா யென்றுரைத்த மன்னனுக்குச் சூடாலை செப்ப லுற்றான்.

69

வசந்தநாண் மலர்விளங்குஞ் சார்காலங் காய்விளங்கு மாபு போல, விசைந்தநாட் செய்ததொழில் விளங்குமாற் சரையாலே

யாக்கை நைந்தாற், பசைந்தமா லறவறமே போகலா மிளமைநாட்  
பான்மை யன்ற, மசைந்திடா தொழிகவெனச் சூடாலை சொல்லி  
யதற் கரசன் சொல்வான். 70

தடாதொழிவா யேகாந்த கைம்புருந்தே நிற்பேனான் சற்றுந்  
தாழேன், படாமுலைச் சிறியையா லுடனவருதற் காகாரீ பாரைத்  
தாங்கி, விடாதிருத்தி நன்மனையிற் கணவரகண் ருற்குமேப் மெலிவு  
ருமற், கெடாதளித்தல் குலமகளிர் விரதமென நீர்படிவான்  
கிளந்து போனான். 71

பகற்பொழுது சென்றதற்பின் சந்திரிய திகன்பண்ணிப் பாவை  
யோடுஞ், சுகித்தமளி யெனநிலத்திற் றுயில்வுற்றா னன்னிரவிற்  
றுயிலும்வஞ்சி, யகத்திருப்ப மெல்லவெழுந் தவளறியா வகையேகி  
யறிந்தோர்க் கெல்லா, நகர்க்குளுலா வுதுமென்ன யாவரையு  
நிறுத்திப்போய் நகரை நீத்தான். 72

சடமகலாப் பெருந்திருவே யுனைத்தொழுதே னில்லென்று  
தன்னோ டேகி, யடவிபுருந் தான்றிரமோர் பன்னிரண்டிற் பல  
கிரியு மாறு நீங்கிப், படர்சநங்கள் செலற்கரிதாய் மந்தரவெற்  
புக்கருகாம் பழுதம் புக்கான், மடலவிழ்பங் கயவாவி மலர்ப்  
பொழில்கு ழுவ்விடத்திற் வசிப்ப தானான். 73

சாலையமைத் தான்மூங்கிற் றண்டிழைத்தான் கமண்டலமுஞ்  
சமைத்தா னாக்கு, மாலையுங்கந் தையுங்ககிகா யமைப்பனபாத் திரங்  
களுமான் றோலுஞ் சேர்த்தான், மேலையுயர் தவந்தொடங்கிச்  
சந்திரிய மமுஞ்செபமும் விடிந்த சாமஞ், சோலைமலர் பறித்த  
லிரண் டாஞ்சாம மிவ்வகையே தொழில்க ளாக்கி. 74

கடவுள்பு சனைமூன்றாஞ் சாமநா லாஞ்சாமங் கனிகாய் கொள்  
ளல், படரிசுவேல் லாஞ்செபமா மிவ்வாறு தவம்புரிந்தான் பகர்ந்த  
வேந்தன், மடவரலிங் கரையிரவிற் கண்விழித்தா டன்னருகு

மன்னைக் காணு, எரிடர்மருவி வாழ்வகன்று வரம்புருந்தா னரச  
னென விரங்கி வாடி.

75

பதியொழிந்து கதியில்லைக் குலமகளிர்க் காசனைநாம் பயிறு  
மென்னு, மதிரினைந்து சாளரத்தாற் புறப்பட்டு வானேகி வானிற்  
சித்த, ரதிகமிதோர் மதியென்ன முகந்திகழப் போகின்ற ளாங்கே  
கண்டாள், கதிர்வடிவா ளுடனிரவிற் தனிப்போமன் னனைக்கண்டு  
கருது கிற்பாள்.

76

இனியிவன்செய் வனவென்னென் றெண்ணுதலு மேற்செய்வ  
தெல்லாங் கண்டாள், கனிமொழியா டிரும்பிடு எின்றிவனை  
நாஞ்சேருங் கால மல்லத், துனியறப்பின் சேர்வதே விதிநெறியா  
மெனமீண்டு தொல்வீ டிற்குள், வினவினர்க்கு மன்னவனோர்  
காரணத்தே கினனென்று விளம்பி யார்க்கும்.

77

அரசனொழுங் காற்புலியைத் தனிகாத்தாள் சமனோக்கா  
லணங்கு போல்வாள், வரிசையுடன் பதினெட்டாண் டகன்றுகு  
டாயுந்தன் மனையில் வாழ்ந்தாள், புரைசெறிகா நகத்திருந்தான்  
சிகித்துவச னவன்பானும் போவ தற்கு, விரவியநா எரிதுவென்ன  
விருளிலே புறப்பட்டு வண்ணிற் போளுள்.

78

மாருத்தின் கழுத்தேறி மறைந்துபோய் மந்தரமா மலையைச்  
சேர்ந்தா, ளாசமற மணிப்பூண்க எின்றியே கறுத்துலர்ந்த வங்க  
மாகி, யோருடனின் றதுகண்டா ளறிந்திலண்மா யோகத்தா  
லுணர்ந்து மன்னைக், கூருமிடர் சிறிதடைந்து தன்னிலே மந்த்  
தோடு கூற லுற்றாள்.

79

அறியாமை யறக்கொடிதந் தோவந்தோ வதனாலிவ் வரச  
னெந்தான், பிறியாத ஞாநமும்போ கழுமீட்டு மின்றளிப்பேன்  
பிறிதொன் றில்லைச், சிறியாணம் மனவியிவ் ளென்றிகழா வகை  
வேரோர் தேக மேவி, நெறியாக வுணர்ந்துவன்பே தைமைதீரு  
நெஞ்சினைய் கிருப னின்றான்.

80



பக்குவமா தலினிந்த விமலமநத் தேயறிவு பற்றி பாயுந்,  
தக்கதிது வென்றெண்ணி யொருசிறிது தியாநத்தாற் றுன்வே  
றுகி, மிக்தொரு வேதியன்சே யாய்க்கணவன் முற்குதித்தான்  
விண்ணி னின்று, மக்கணமே யவனோக்கிக் கடிதெழுந்தங் கோர  
மனைத்துஞ் செய்தான். 81

பொன்னிறத்தன் வெண்டாள மாலையன்வெண் டுகிலுடை  
யன் புரிவெண் ணுலோ, னன்னிலத்தை விடச்சிறிது மேனிற்  
போன் றனைநோக்கி நடவிங் கென்று, தன்னிடத்தா தநங்கொடுத்  
தான் சிகித்துவசன் மறையவன்சேய் தானு மீண்டு, மன்னியற்கைத்  
தவமுநியே யுனைத்தொழுதே னென்றுமறு மாற்றஞ் சீசால்லி. 82

ஆதநத்தி லிருத்தலுமே மன்னுரைப்பான் கடவுண்மக னான  
நீதான், போதலினுற் பயன்பெற்றே னின்றன்றோ வென்றுபல  
பூசை பண்ணி, யேதமற விட்டதே வையென்றே கருதினா  
னிவனு மந்தப், பூதலமன் னனைநோக்கி நின்குணமும் விரயமுமார்  
பொருந்து கிற்பார். 83

அதனாலே நீழி வாழ்தியா லுபசாந்த மான நெஞ்சால்  
விதமான கற்பனையற் றரியதவம் வீடுபெற மிகச்செய் தாயோ  
சதவேள்வி வாசவனோர் வேந்தனும் பதம்விட்டுத் தவவ நத்தை  
யிதமாக நினைந்துறைத லசிதார விரதமெனு மியற்கை யொக்கும்.

என்றமறை யவன்றனைப்பார்த் தாசனுரைப் பானிங்கென்  
னியற்கை யெல்லா, நன்றுணர்வுற் றுய்தேவ னாதலா லிதில்வியப்பு  
நண்ணற் பாற்று, நின்றனை நீ யார்புதல்வ னின்பெயரென்  
வருபொருளுள் னிகழ்த்து, கென்ன, வொன்றுமொழி யாதுரைப்பக்  
கேட்டியென மறையவன்சே யுரைக்க லுற்றான். 85

நாரதனென் றொருமுநிவன் மெய்ஞ்ஞாந விளக்கொப்பா  
னன்னீர்க் கங்கைத், தீரமுறு பொற்றலத்திற் சமாதியிருந் தானந்

தத் தியாநம் வீட்டோர், நேரமிருப் புழிவினாயாட் டொலியொன்று  
செவியுறவந் நெறியைப் பார்த்தான், பேரழி லரம்பைதிலோத்  
தமையொப்பார் திரண்டுசில பெண்கள் வந்தார். 86

கங்கையினீர் வினையாட்டிற் களிப்புறுவார் புருடரயல் காண  
வாற்றாற், சங்கையறத் துகிலில்லா ரவர்வரத்தைக் கண்டுமநந்  
தாலி யோடித், துங்கவிவே கந்துறந்து சுகமடைய வுயிரிலந்து  
தொடர்ந்து நிற்கும், பங்கமிலா நாரதன்றன் மநமுவிச் சக்கிலமும்  
பாய்ந்த தன்றே. 87

என்னலுமே நின்மொழியா மின்னமுதா லுளங்குளிர்ந்தே  
னெனினும் வேறு, பன்னுமொழி பரம்பொருள்போ லறிவரிதாற்  
குவித்துனதுற் பத்தி சொல்வாய், பின்னருயர் பரம்பொருளை  
வருந்தியுங்கேட் கின்றேன்மேற் பேசு கென்ன, மன்னனுரை  
செய்க்கேட்டுச் சூடாலை யாமறையோன் மைந்தன் சொல்வான். 88

நழுவுமந மெனுமத்த மதகயத்தை நாரதனார் நல்வி வேகப்  
பழுதில்பெருந் தூணிலே நம்புத்தித் தோட்டியாற் பற்றிக் கட்டித்  
தழுவுபடி கக்குடத்திற் றுதுவைவிட் டான்பாலை சால வார்த்தான்  
செழுமதியம் பாற்கடலில் வளர்வதுபோற் கருவளர்ந்து சிறந்த தன்  
மே. 89

குடரின்று புறப்பட்ட குமரனுக்கு விஞ்சையெனுங் குறைவில்  
செல்வப், படலங்க ஞுண்டாக்கிப் பிதாமகன்பாற் கொடுபோகப்  
பதுமத் தோனுங், கடனென்று பேரனுக்கு மெய்ஞ்ஞாநக் கரை  
காணக் காட்டி விட்டா, னுடனந்நா என்னவனற் குடம்பெறலாற்  
கும்பனெனு மொருபேர் பெற்றேன். 90

செய்யகலை மகளெனக்குத் தாயாங்கா யத்திரிதான் சிறிய  
தாயா, மையில்சதுர் வேதமெனுந் தோழருடன் வினையாடி வந்தே  
னென்ன, வையவுனைத் தெரிசித்தேன் பெறவேண்டும் பேறெல்லா



மமையப் பெற்றேன், மெய்யிதுவென் றுன்மன்னன் கும்பனதற்  
கிவ்வாறு விளம்ப லுற்றான். 91

எனையுரைத்தே னுனக்குமுத னீயாரென் செய்கின்ற  
யெனக்கு நீயு, முனையுரைப்பா யென்றலுமே மன்னனுரைப் பான்  
பிறவிக் குள்ள மஞ்சி, வினையறுகா னகம்புகுந்தேன் சிகித்துவசன்  
பேர்நாட்டில் வேந்தர் தன்மை, தனையிகழ்த்திங் கிருக்கின்றேன்  
பிறவிக்கே விடாமலுளந் தவியா நின்றேன். 92

இப்பரிசே தவத்தொழிற்கு வேண்டினவெல் லாந்தேடி  
யியற்றா நின்றஞ், செப்பரிய துயர்விட்டுப் பெருந்துயர்சேர்ந்  
தேனமுதந் தீநஞ் சான, தொப்பரியா யென்றலுமே கும்பனுரைப்  
பாண்குரவ னுணர்ந்து ஞாந, மெய்ப்படவந் தாற்சுகமாம் போது  
போக் குங்கிரியை வீரோத மன்றோ. 93

ஞாநமிலா தவர்க்கெல்லாங் கிரியையே கதியாநற் கிரியை வேந்தா  
வீரமுறு வாதனைமாத் திரம்பலமா தலிற்பலமு மெய்த நல்கு  
மானமுறு மிருதுவரின் முண்டலங்க ளங்களுனே மாய்தல் போல  
ஆனமுறு வாதனைமாய்ந் தாற்கிரியை யுறுபலமு மொழிந்து போமே.

பலமதனை யொருக்காலும் பலியாத சரவணத்தின் பரிசு  
போல, உலமருவா தனைதீர்ந்த கிரியையுமேற் பலந்நன்னை யளிக்க  
மாட்டா, வுலகமெலாம் பிரமமெனும் பாவனையா லஞ்ஞாந  
மொழிந்து போனான், மலமுறுவா தனைதோன்றா காநலினீ ருண்  
டென்று மதிப்பா ருண்டோ. 95

வாகனைமாத் திரம்விட்டாற் சரைமரண முறுபிறவி மருவா தான  
தீதில்பத முண்டாகும் வாதனையோ டேசேர்ந்த சித்தந் தானே  
பேதமையஞ் ஞாநமாம் வாதனைதீர் மந்தானே பிறவா ஞாந  
மேதமறு ஞாநத்தா னேயமுனார்ந் தாற்பிறவி யெய்தா தன்றே. 96



ஞாநமிக நன்றென்றே யயன்முதலா நல்லோர்க ணவிலா  
நிற்க, நீநயவா திருந்தனையென் யானூரிவ் வுலகெங்ங னேர்ந்த  
தெங்ஙன், ருனமுற விறக்குமென நினைகிலையென் பேதையர்போற்  
றளர்கின் ருயெ, ஞனகுர வரையிறைஞ்சிப் பந்தம்வீ டெப்படி  
யென் றறிகி லாயென்.

97

நிறையறிவின் சமமான நோக்கினரைச் சேவித்து நிரந்த  
ரித்துப், பொறையுடனே வினாவினான் முத்திபெறு நுண்ணறிவு  
பொருந்து மென்னு, மறையவன்போ தித்தலுமே கண்கணீர் சொ  
ரிந்திராங்கி மன்னன் சொல்வா, னிறையவனே யறப்புதுமை யுன்  
னாலே யுணர்வுற்றே னேழை யேனே.

98

மடமையாற் பெரியவர்தஞ் சேவையைவிட் டுத்தனியே  
வநத்தில் வந்தே, னிடர்மேவு பாவமெலா மின்றொழிந்தேன் வநத்  
தினீ யெய்தி யென்னைக், கடனாக வுணர்த்துதலாற் குருநீயென்  
பிதானீயென் காத லோனீ, திடமாண் மாணக்க ஞய்த்தொழுகின்  
றேன்கருணை செய்ய வேண்டும்.

99

உதாரமிக வண்டாகி யுணர்வுற்றாற் றுன்பமெலா மொழிப்ப  
தாகிச், சதாசுகமாம் பொருளாக நீயறிந்த தேததனைச் சாற்று  
கிற்பாய், பிதாமகனொப் பாயென்ற மன்னனுக்குக் கும்பன்றான்  
பேசு கிற்பான், கதாவியெழு மநமொருப்பட் டுணர்தியே லுனக்  
குண்மை கழறு கிற்பேன்.

100

சொன்னதுகைக் கொள்ளாது வினோதத்தாற் கேட்பவர்க்குச்  
சொன்ன வார்த்தை, பன்னியுமோர் பயனாகா திருளிலே விழிக்  
குணர்வு பலிப்ப துண்டோ, வென்னலுமன் நவனுரைப்பான்  
வேதவிதி யேநீயிங் கிசைத்த வெல்லா, நின்னருளாற் கைக்கொண்டு  
சத்தியமே நன்றாக நினையா நிற்பேன்.

101

வேறு.

என்று மன்ன னுரைசெய்ய வெழிலார் சும்ப னுரைசெய்வா  
ஒன்று மறியாப் பாலகனுக் குரிய தந்தை யுரைப்பதபோல்  
வென்றி மன்னா நானுனக்கு விளம்பு முரையை வினவாது  
நன்றி தென்றே கேளென்று ஞாநந் தோன்ற நவில்வுற்றான். 102

மன்னா வீதோர் கதைசேட்பாய் மற்றிக் கதையி னுறுபொருளைப்  
பின்னா னுரைக்கேன் முன்னாநிற் பெரியோ னொருவன் பெருஞ்செ  
பன்னா நின்ற கலெதுல்கள் பலவும் வல்லோன் ஞாநமிலோ [ல்கன்  
ன்னா னுயர்சிந் தாமணியை யறவே முயன்று தேடுற்றான். 103

மிக்க வருத்தத் தாற்றீர மேவ வேண்டு மெனுமுயல்வாந்  
றக்க மணிகிட் டினவருந்திச் சால முயன்றார்க் கேன்கிடையா  
தொக்க சுடர்மா மணிதன்முன் றோன்றி மதியின் விளங்கிடவு  
றக்க மணியைக் கைக்கொள்ளா நாநா விதமாய் நாடுற்றான். 104

சிந்தா மணியன் நிதுவேரோர் சிறுமா மணிசிந் தாமணிதா  
ஒன்றா ராய்ந்து வாணுட்போய் துடங்கும் போதல் லால்வருமோ  
ரைந்தா லும்பா வியர்க்கெய்தா நல்லோர் சிலர்க்கு நண்ண லுறுந்  
தந்தாம் வீனையை நினையாமற் றளர்ந்தாற் கடிதி னெய்திடுமோ.

மணித னானென் றவமற்பம் வல்ல பங்கள் சிறிதில்லத் [டுமோ  
துனிசெய் நிர்ப்பாக் கியனெனக்குத் தோன்று மணிமுன் றோன்றி  
நனியின் னாமுந்தே டுதுமென்று நன்மா மணியை யெடுத்திலனாற்  
புரித மணியும் போயினதாற் போல்லா தார்க்கு நலனுறுமோ. 106

மீண்டும் வருத்தித் தேடுற்றான் வெம்பிச் சிலநா னுழன்றளவே  
யாண்டு மறைந்து சிலசித்த ரவனை நகுவான் காட்டுவிக்கக்  
கிண்ட வளையின் முறியொன்று கிடப்பக் கண்டா னறிவில்லான்  
மாண்ட சிந்தா மணியிதென மகிழ்ந்து வியந்து கைக்கொண்டான்.

வெந்த மணியை மிகப்பேணி மிக்க நிதியெல் லாம்விட்டான்  
வந்த மணியெல் லாமளிக்கு மற்ற நிதிக ளென்னென்றே  
சிந்தை செய்தா னித்தேசந் தீயோ ருண்டு சுகமில்லை  
யிர்த விடந்தீ தெனவரத்தி லிருந்து சுகிப்போ மென்றகன்றான்.

வாழ லாமென் றெண்ணிப்புன் மணியால் வருத்த மெலாமுற்றுத்  
தாழ நின்றான் வேறென்று சாற்றக் கேளாய் புந்திக்குச்  
சூழ வறிவுண் டாக்குவிக்குந் தொல்லை விந்த வநத்திடையே  
வேழ மொன்று கரிகட்டு மேலா மிகவு முயர்ந்ததுவே. 109

வயிரத் தினுரீண் டறக்கூராய் வலிதா கியகோ டிராண்டுளது  
பயில்வுற் றிருப்புக் கயிற்றாலே பாகன் பிணித்து விலங்கிட்டான்  
செயிர்ப் ப் நியபல் பிணிப்பாலே சிந்தை தளர்ந்து கொம்பிரண்டாற்  
குயில்வித் துளவன் கட்டெல்லாங் குலைத்த தொருநாற் கழகையி  
[லே. 110

விலங்கு முறிந்த படிதண்டான் வேழத் தலைவீழ்ந் துயர்பாகன்  
கலங்கி வீழ்ந்தா னவன்வீழக் கண்ட களிற் கருணையினான்  
மலங்க வதஞ்செய் யாதகல மற்றப் பாகன் மீண்டெழுந்து  
சலங்கொண் டேகி யக்களிற்றைத் தானே தேடி யெதிருற்றான்.

ஒருகா னிடையே யக்கரியை யுற்றான் குளியொன் றுண்டாக்கிச்  
சருகாற் கொடியான் மறைவித்தான் றற்று சிலநா டிரிந்ததங்கே  
வருகா லையில்வீழ்ந் ததுகுழியில் வந்த பாக னுறப்பிணித்தான்  
கருதா நின்ற துயரோடுங் களிற் நின்ற திப்போதும். 112

தனது வீட்டிற் சிறையிருக்குந் தனிமா வலிபோ னின்றகரி  
முனமுன் வீழ்ந்த பகைப்பாகன் மூலோ சிதறிற் றெனில்வந்து  
வாடுவங் குழியிற் கட்டுண்டு மயங்கவேண்டா மதுபோல  
வினவி நிகழ்கா லத்தான்மேல் வினேநோக் காதார் மெலிகுவரோ.

என்ற லோடுஞ் சிதித்துவச னெந்தாய் சிந்தா மணியாலும்  
வென்றி வேழந் தன்னாலும் விளம்பு கதையை விளக்குகென



நின்ற கும்ப னுரைசெய்வா னெடுதூற் பொருள்கள் பலவுணர்ந்தோ  
னன்றி ஞாந மில்லாதோ னன்மா மணிதே டியவவன்ருன். 114

என்ன வுரைத்த துனையாந் யெல்லா தூலுங் கற்றுணர்ந்து  
மன்னு சாந்தி பெற்றிலைவான் மணியென் றதுதா னேதென்னி  
லுன்னு வஞ்ச மறவெல்லா மொழித லாகுந் துயரனைத் தூந்  
துன்ன லில்லா வதுதேடத் தொடங்கி யாச துறந்தனையால். 115

மனையுந் கிளையுந் துறந்திங்ஙன் வரத்தில் வந்தாய் நாடகன்று  
யனைய சகலத் தியாகநிறை வாகு மளவி லதன்விகற்ப  
நினையிவ் வளர்ந்து விண்மூடு நீல முகிள்போ லுனைமறைக்க  
வினைய சகலத் தியாகமுய ரின்ப மல்ல மகத்தல்ல. 116

பிறிதொன் றுயர்ந்த துளததுதான் பெருநாண் முயன்று லெய்து  
வெறிய விகற்ப மநிறைய மிக்க தியாகம் போயினதாம் [மென  
நெறிகொள் சகலத் தியாகம்போய் நினது தவமாம் வளையின்முறி  
யறிவில் விகற்ப விழியாற்கண் டதான் நென்றே யழுங்குதியால்.

அளவற் றெளிதாஞ் சுகமகற்றி யரிதா யற்ப மாம்பொருளி  
லுளமுற் றவரே யுயிர்க்கொலைகு ருயர்வஞ் சுகரென் றுலகுரைக்கும்  
வளமிக் குயர்சிந் தாமணிநீ வந்த தென்றெண் ணியதவத்தாற்  
றளர்வற் றிலைபெற் றிலையொன்றுந் தந்தி யென்ற தினிக்கேளாய்.

மதமா வென்ற துனையாகும் வைராக் கியமும் விவேகமுமே  
யதனீள் கொம்பா முன்குணங்க ளானே மேற்கொண் டுழல்பாகன்  
விதமா வுன்னை மெலிவிக்கு மிகுமஞ் ஞாந மதனாலே  
சிதரு நின்ற யார்தைக்களாற் செலுத்து மவனாற் கரிபோல. 119

இருப்புக் கயிறும் விலங்குகளு மிச்சா பாச மென்பனவாம்  
பெருக்க விவற்றூற் கட்டுண்டாய் பேசு மிரும்பின் மிகவன்பா  
மிருப்புக் கயிறும் விலங்குகளு மிகுநாட் செல்லிற் தேய்ந்தொழியுஞ்  
செருக்கு மாசை மேன்மேலே திடமாய் வளநூந் தீர்க்கமுற. 120

மூரிக் கயிறும் விலங்குகளு முறித்த தானை யென்றதுதான்  
பாரிச் சுகமெல் லாரீமுன் பற்றற் றெழுதித்த படியாகுஞ்  
சூரிற் பாகன் வீழ்ந்ததுநின் றுறவின் மடமை வீழ்ந்ததுவாம்  
பேரிச் சையைரீக் கிடி,ற்பின்னைப் பிறவி தரும்பே தைமையுண்டோ.

போக மயலை விரத்தியினாற் போக்க நினையி லஞ்ஞாந  
மேக நினைந்து வெட்டுமரத் திருக்கும் பேய்போ னின்றலையு  
மோக மறவே போகங்கண் முற்றும் விவேகத் தால்விட்டால்  
வேக முறப்போ மஞ்ஞாநம் வெட்டி வீழ்ந்த மரப்பேய்போல். 122

மட்டில் போக மெலாமொழித்தான் மடமைத் தொடர்ச்சி யெல்லாம்  
வெட்டி வீழ்ந்த மரரின்று வீழ்ந்து போம்புட் கூடுகள்போற் [போம்  
கிட்டி வநநீ யடைந்தளவே கிளரஞ் ஞாநம் வீழ்ந்துளதாற்  
றட்டில் சகலத் தியாகமெனுந் தனிவா ளாற்கொன் றிலையதனை.

அதனை மீள முளைத்தெழுந்த வஞ்ஞா நத்தா லறநொந்தாய்  
மதமா வுக்குப் படுகுழியை வகுத்தான் பாக னென்றதுதான்  
றிதமா வுனக்குத் தவத்துன்பஞ் செறியஞ் ஞாநஞ் சேர்த்தியதாஞ்  
சுதமார் குழிமேன் மென்கொடிக் கியர்கூர் தவஞ்சேர் நற்றெழுழில்

[கள். 124

இவ்வா றின்று மிடர்தவமா மிந்தக் குழியி லுழக்கின்றாய்  
வெவ்வாள் வலிமா வலிசிறையாய் மிகுபா தலத்தி லிருப்பதுபோற்  
றவ்வா மொழிமென் சூடலை சாற்று ஞாந மிழ்ந்தனையே  
னைவாய் சகலத் தியாகத்தை நழுவி னாயே னவில்கென்ன. 125

வேந்த னுரைப்பான் பார்விட்டேன் வீடு விட்டே னிதிவிட்டேன்  
காந்தை தனைவிட் டேன்சகல த்யாகங் கைவிட் டதுமற்றென்  
றேர்ந்து புகலென் றலுங்கும்பன் செப்பு வானீ தேசமுதற்  
சார்ந்த வெல்லாம் விட்டாலுஞ் சகல த்யாக மன்றாகும். 126

எல்லாத் திலும்பற் றுண்டுனக்கவ் விச்சை யெல்லா மறவிட்டு  
நல்லார்க் குரிய நல்லின்ப நண்ணு கென்ன மன்னுரைப்பான்



மல்லார் புவிவிட் டதுசகல மன்றேல் வநமே யெனக்குளது  
கல்லாற் றருவா னிறைகாட்டிற் காத லுறுவா தனைவிட்டேன். 127

இனிநான் சகலத் தியாகத்தை யெய்தி னேனென் றலுங்கும்பன்  
கனியார் மாமு நெடுமீலயுங் கழன்றாற் சகல மன்றுனக்குத்  
துனியார் பற்றுண் டனைத்தினுமத் துன்பந் துறந்தாற் சுகமென்னப்  
புரிதா விதுவு மன்றுகிற் புகல்வே னெனப்பூ பதிபுகலும். 128

கந்தை தண்டு செபமாலே கலைத்தோல் பாண்டங் கமண்டலமுண்  
டெந்தை யிவற்றை விடுகின்றே னென்று கூட்டி யெரிகொளுத்திச்  
சிந்தை களித்து வெற்றுடலாய்ச் சிக்கற் றனன்பற் றிலனென்றே  
முந்தை யறிஞன் முகநோக்கி மொழிய லுற்றுன் சிகித்துவசன். 129

அம்ம வம்ம கடவுண்மக னுன வுன்ன லறிவுற்றேன்  
மம்ம ரொழிந்தேன் கேவலமாய் மலங்க ளற்றே னிதுவென்று  
விம்மு சங்கற் பத்தெய்தா வேறென் றறயா வையும்விட்டேன்  
செம்மு பொருளின் றிரளெல்லாஞ் செந்ந மளிக்கும் பந்தனையே.

பொருள்க ளெம்மட் டெம்மட்டுப் போன தம்மட் டம்மட்டுந்  
தெருளு மநந்தான் சுகமடையுஞ் செயித்தே யந்தச் சுகம்பெற்றேன்  
மருள்செய் பந்தங் களுமற்றேன் மாசி லாத திகம்பாரு [ன்.  
யருள்செய் சுகல த்யாகத்தை யடைந்தேன் வேறென் னுளவென்றா

கும்ப னுரைப்பான் சகலமும்விட் டிலை யிந்தக் கூத்தாடல்  
வம்பு கானென் றலுமன்னன் மந்தி னினைந்து மீண்டுரைப்பான்  
வெம்பு கரணப் பாம்புகள்சேர் வெள்ளென் பூன முடலொன்றே  
யிம்பர் மீந்த தெனக்கிதனை யின்றே யெளிதின விடுகின்றேன். 132

காண்டி யென்றோர் வரையேறிக் கவிழு மளவி லுயர்கும்ப  
னீண்டி தென்னே யிவ்வுடரு னென்ன குறைசெய் ததுபேதாய்



மாண்டு பயனென் னிளங்கன்றை வல்லே றடர்ந்து முனிவதுபோற்  
ராண்டி விழுந்து மெய்விடினுஞ் சகல த்யாகி யாகாயே. 133

எத்தா லுடல மசைகின்ற தெதுதான் பிறவி கருமத்தின்  
வித்தாய் நின்ற ததுவிட்டால் யேந்தா வெல்லாம் விட்டனவா  
ரித்தா ரமிதென் றலுமுடலை யசைத்துப் பிறவி நிறைவித்தாய்த்  
தத்தா நின்ற தேததனைத் தவிரு மாறு சொல்லென்ன. 134

இயலார் கும்ப னுரைசெய்வா னெல்லாச் சகமு மிதுவாகி  
வியனார் சீவன் பிரானனென மேவு பெயர்கள் பலபெற்றுப்  
பயனார் சடமு மசடமுமன் ருகிப் பரந்த சித்தத்தை  
புயர்வோர் சகல மென்றுரைப்ப ருலகு மிதுபந் தமுமிதுவே. 135

சநந கருமங் களின்வித்தாய்த் தருவை யசைக்குங் காற்றேபோற்  
நிநமு முடலை யசைப்பதுவுஞ் சித்த மிதனைத் தீர்வதுவே  
யநக சகல த்யாகமதா மதுவே பரம வானந்தம்  
வினவு பிறவெல் லாபிகவும் வெருவு கின்ற வெந்துயரே. 136

சகல த்யாகந் தனைச்செய்து சாந்த னும்மச் சரமின்றிப்  
பகுதி நிலையாற் நெளிவுற்றாற் பயின்ற வடிவே ததுநீயாய்  
நிகழு வாயென் றலுமன்ன னுரைப்பா னீசொன் னெஞ்சுக்குப்  
பகரு முதலாம் வடிவேதெப் படிநான் தீர்ப்ப துரையென்ன. 137

மற்றுங் கும்ப னுரைசெய்வான் மந்திற் குருவம் வாதனையே  
புற்ற மநமென் றுரைக்குமுரை யுறுவா தனையின் பரியாயந்  
குற்ற மெல்லாங் குவிந்திருக்குங் கூடா நானென் பதுதானே  
செற்ற மநமா மரத்துக்குத் திகழும் விதையாந் தேர்வேந்தே. 138

வேறு.

ஆதியிலுண் டானவித னங்கு ரந்தா னதுபவமெய் யாயறுதி  
யிவெ தாகி, யோதுமுரு வன்றியிலே யுதிக்கு மத்தை யுரைசெய்வார்  
புந்தியென வுரைத்த விந்த, நீதியுறு புந்தியெனு மங்கு ரத்தி னிறை

வளர்வைக் கொம்பைச்சங் கற்ப மென்பர், பேதமிவை யாதலாற்  
சித்தம் புந்தி பெரியமந மென்பதெலாம் பேர்க டாமே. 139

இனையமந மெனும்பொல்லா மாத்தின் கொம்பை யெப்பொழு  
தும் வெட்டியே நீர்த்து மாய்ப்பாய், வினையுதுவா தனைப்பிணைகள்  
பலகாய் காய்க்கும் வேதநவா ளாலுள்ளே வெட்டின் மாயு, நினை  
வறிப்பற் றறமெனந மாகி வந்து நேர்ந்ததுசெய் வாருள்ளே நெஞ்  
சைச் செற்றோ, ரினையமாப் பிணைவெட்டற் கெளண மென்ப  
ரதன்வேரை யறுத்தலே யறநன் றென்பார். 140

ஆதலினான் மிகநல்ல தெரியா லேநீ யந்தமந மாத்தின்வே  
ரறுத்துச் சுட்டாற், சாதமுறு தென்றலுமே மன்னன் சொல்வான்  
றனிமாத்தின் வித்தாகு மகம்பா வத்தை, மாதவனே சுடக்கனலே  
தெனலுங் கும்பன் மறுத்துரைப்பா னுறாரென் றென்னு கின்ற,  
போதவிசா ரத்தானே மந்தின் வித்தைப் பொன்றுவிக்குங் கன  
லெனவும் பூபன் சொல்வான். 141

என்னுடைய புத்தியினு லெண்ணி னேனா னிச்சகநா னல்லமல  
வுடனா னல்ல, தன்னுபொறி கருமல்ல மநமு மல்ல தொடர்புந்தி  
யல்லவகங் கார மல்ல, வின்னசட மாதலினா லெனலுங் கும்ப  
னிகையன்றேல் வேறாரீ யியம்புகென்ன, மன்னலுரைப் பாடுனல்  
லாம் படைத்த ளித்த மாசறமிந் மாத்திரமாம் வடிவ நானே. 142

இத்தவடி வாமெனக்கோ ரேது கானே ளிடர்மதத்தா ருவின்  
விதையா மகங்கா ரத்தை, யுத்தம்வகை யறிதிலே னுந்த வந்த  
டோடிவரு மிதனலுள் னுடைந்தே னென்ன, வந்தணன்சொல்  
வான்மன்னா கார ணத்தை யன்றியோர் காரியமுண் டாக மாட்டா,  
முந்துமகங் காரகா ரணத்தை நாடி மொழியென்ன மீண்டரசன்  
மொழிய தானான். 143

அகமென்னுங் குற்றத்தின் கார ணந்தா ளறிவாகு மவ்வறிவிக்  
கடங்கு மாறென், மிகவுங்காண் பவற்றிலறி வெழுத் லாலே மெளி

கின்றேன் காண்பவற்றை விடுமா நெங்ஙன், புகல்கென்ன மீண்டந்தக் கும்பன் சொல்வான் போதத்தின் காரணநீ புகன்றாற் பின்னை, நிகழுங்கா ரணமுமகா ரணமுஞ் சொல்வே னினக்குநா னெனவதற்கு நிருபன் சொல்வான்.

144

புகன்றவுடன் முதற்பொருளுண் டாத லாலே போதமுள தாமவைபொய் யாளு லில்லை, யகங்காவே தந்மென்னு மநத்தின் வித்து மடங்கிவிடு மெனவதற்குக் கும்பன் சொல்வா, னுகந்தவுட லாதியுள தேற்சித் துண்டா முடலாதி பல்பொருள்க ளிலாத போதி, னிகழ்ந்தவறி வெப்படியே நின்ற தென்று நிகழ்த்தென்ன மீண்டந்த நிருபன் சொல்வான்.

145

காசாண முதலங்க முதலாய்ச் செய்யுங் கருமபல முளதாய்க் கை யாளுங் காயங், குரவலில தெனும்படியென் னென்னக் கும்பன் கூறுவான் காரணத்தைக் கூடா தென்னில், விரவியகா ரியந்தானு மிலதா மந்த வேதநமு மயக்கமே மிகும யக்கால், வருவனவெல் லாமிலதா மேது வின்றி வருபொருள்பொய் யாங்கயிற்றில் வருநா கம்போல்.

146

என்றலுமே யாதிமுத லுள்ள வேதா வியற்றியபல் படைப் பாகு மிந்த ஞால, நின்றவவ னிதற்குக்கா ரணமல் லாத நெறியே தென் றலுங்கும்ப னிகழ்த்து கிற்பான், துன்றுகருட் டியின் முன்பு வெறிதாய்ச் சாந்தந் தொடர்பிரம மேயுளதாய்த் துலங்கு மந்த, பொன்றொழிய விரண்டில்லாக் காரணத்தா லுயர்வேதா காரணத்தை யுருனென் றோத.

147

காவலன்பார்த் துயர்பிரமம் வேதா வுக்குக் காரணமன் றோவென்னக் கும்பன் சொல்வான், கேவலமச் சுதமநந்தஞ் சாந்தஞ் சுத்தங் கேடுபிறப் பிடர்கோற்றங் கிட்டா தென்றும், பாவனையற் றடிமுடிவற் றென்றாய்த் துன்றிப் பகர்வரிதாய் நாடரி



தாய்ப் பரம நிற்குந், தாவரிய வதுவெங்ங னேது வெத்தாற் சமைப்  
பவனுய்ப் புசிப்பவனுய்ச் சாரு மாறே. 148

ஆதலினு லீதொன்றுஞ் செய்த தல்ல வடுத்துளவிச் சகமில்லை  
யறிவு மட்டு, மேதஞ்சங் கற்பிதமே யேதா வாகு மெய்யாக வறி  
வன்றி வேறென் றில்லைச், சேதநமாத் திரத்துதித்த சிருட்டி  
யந்தச் சேதநமே வடிவென்று செப்ப லாகு, மோதியசெய் வோன்  
புசிப்போ னிரண்டு மல்ல னுறுபவந்தீர் பிரமமே யுள்ள வெல்லாம்.

திடமுரசிச் சயித்துள்ளே யஞ்ஞா நத்தைச் சிதைவித்தா  
லஞ்ஞாநஞ் சிதைந்த தேயாம், படர்க்குமச் சிதைவினா லன்றி  
மோகம் பகர்நிலைமை நழுவாது பகாந் ஞாந, மடைவுறத்தேயந்  
திடிற்பழைய நிலைமை நீங்கா வாதிபத மாமதனா லாதி தேவன்,  
தடமுறுசிற் சொருபத்தாற் தன்ம நத்தாற் றானேரித் தலுஞ்  
சிருட்டி தந்து நல்கும். 150

ஆற்றமுதத் துவமான வதனாற் றானே யயனென்று சொல்ப  
பட்ட தகில மாகித், தோற்றமிவை யுபசாந்த சொருப மாகுந்  
தோன்றலே யெனவொக்குஞ் சொன்ன வெல்லா, மேற்றனவே  
படைப்பவனின் மையினால் வைய மில்லையா மதனாற்பல் பொரு  
ளோக் கில்லைத், கேற்றுகின்ற விவ்வகையா லறிந்தே னன்றாய்ச்  
சிவமானேன் வேறென்றுந் தெரியக் காணேன். 151

எனைத்தொழுகேன் பல்பொருளோக் கறிவி னாலே யிப்படிப்  
பொய் யாய்த்தோன்றிற் றிப்போ நத்தா, னினேப்பிஊப சாந்தமாய்  
விசம்பி னேப்போ னிழ்கின்றே னெனகிருப னிகழ்த்த லோடுந்,  
தனைத்தருகும் பனுஞ்சொல்வான் ரேச காலந் தடந்திசைசிற்  
தனைத்தொழில்கள் சார்ந்த வெல்லா, மனைத்தையுங்காண் பதுசகத்  
தைப் பறித்துக் காண்கை யதுநெடுநா ளிற்சாந்த மாகுப் போகும்.

சாந்தமுற வழிவற்ற பிரம மாங்கே தனிநிற்கு மெனக்கும்பன்  
சாற்ற லோடும்; வேந்தனறி வுற்றுமிக விளங்கி நின்றான் வெம்

மாயைக் குகைநின்று வெளியி லானா, ஹந்திமே பணதியறக்  
கும்பன் சொன்ன வதுகுறித்துத் தனதாமித் தற்ப் தத்தே, காந்தி  
யுற் சேர்ந்தொளித்தான் மஹந் கண்ணுங் கட்டுரையற் ருணி  
ரைந்தான் கணத்தி லாங்கே.

153

ஒருமுருர்த்த மிருந்துணர்ந்து விழித்த லோடு முயர்கும்ப  
ஹரைசெய்வா ஹாதாப் நன்றாய், நிருமலமாய்ச் சுத்தமாய் மிக  
மெத் தென்று நிருவிகற்பங் களுக்கெல்லா நிலய மாகித், திருமிகு  
மிப் பதத்திலே சுமமாய்த் துன்பந் தீர்த்தனையோ வுள்ளுணர்வு  
தெளிவுற் ருயோ, வருமயக்க மொழிந்தனையோ ஞேய நன்றா  
யறிந்தனையோ காண்பனகண் டனையோ வென்றான்.

154

நர்பால னதற்குரைப்பான் பகவ னேநின் னருளாலே பெருஞ்  
செல்வ நலத்தான் மிக்குப், பாமாகி யனைத்திற்கு மேலாய் விஞ்சு  
பதங்கண்டே னகோவகோ பரம ஞானந், திரமான பெருந்பெரி  
யோர் கூட்டங் கிட்டாத் தெள்ளமுதாய்ப் பேரின்பந் தேங்க  
நல்கும், வரமாரின் கூட்டத்தா லொருகா லத்தும் வாராத நல்லமுது  
வரப்பெற் றேனால.

155

அநந்தமா மிவ்வுமுத மெனக்கு முன்னு ளரிதான தென்ன  
வெனக் கும்பன் சொல்வான், மந்தனிலே சாந்தியாய்ப் போகங்  
கைத்து வன்பொறிமீன் னுளமடமை மாய்த்த போதே, புனர்கரு  
செந் குசும்பைநீ ரழுக்குப் போன புடவையிலே நிறமுறல்போற்  
புதல்வர் நெஞ்சிற், கணந்தருநற் குருசுநங் கலந்து நன்றங் காய  
மலங் கருமாத்தின் காய்கள் போற்போம்.

156

உள்ளத்தி லிருமையென வொருமையென்ன வுன்னுதலஞ்  
ஞாநமியை யொழிதன் ஞானந், தெள்ளுற்ற கதியுமது தெளிந்து  
முத்தி சேர்ந்தனைசித் தமும்விட்டாய் செல்வ னாகித், தள்ளுற்ற  
மலநீங்கி மௌநி யாகித் தனிநிற்பா யென்றலுமே தமையு ணர்ந்



தோர், கொள்ளுற்ற தொழிலெல்லா மறத்த தன்றோ கொள்மரமன்  
றியினடக்குங் கொள்கை யென்னோ. 157

உரையெனமன் னவன்கேட்பக் கும்பன் சொல்வா னுள  
மென்று சொன்னதுவே றென்று மன்று, கரையறுபல் பவந்  
தருவா தனையே யுள்ளங் கண்டதனை யறிந்தாலக் கவலை யில்லை,  
வரையறக்கண் டவர்கருமங் களிற்ச ரிக்கும் வாடினதான் மறுபிறப்  
பை வழங்கா தந்தப், புரையறஞ்சத் துவமென்பர் சித்த மென்று  
போதமில்லாச் சித்தத்தைப் புகல்வ ரன்றே. 158

ஞாநமநஞ் சத்துவமே யென்று சொல்வர் ஞாநமிலா தார்சித்த  
நடையி னிற்ப, நீனமறு ஞானிகள்சத் துவத்தே நிற்ப ரேதோன்று  
சுவர்க்கமவீ டெல்லா நல்கு, மானவையெல் லாம்விட்டுச் சமமாஞ்  
சோதி யானாலே தாகுதியிங் கதுநீ யாகு, மூனமுறு பொருளொன்  
றுங் கைக்கொள் ளாம லுள்ளமசை வறநிற்பா யுறுதி யாக. 159

நெஞ்சிலா தவர்பிறவி நெடுந்தா ரம்போ நீணிலத்திற் றாய  
ரொன்று நேர்ந்த தல்ல, வஞ்சுமந மசைதலிலுண் டான தாகு  
மசைவசையா மைகளிரண்டு மயிக்க மாக்கிச், சஞ்சலமாற் றிச்சித்  
தாம் பழிசில் லென்னத் தாணிபன்சொல் வானயிக்கஞ் சார்வ  
தெங்ஙன், விஞ்சுமசை வசையாமை யிரண்டு மொன்றாய் விடும்படி  
சொல் லெனக்கும்பன் விளம்ப லுற்றான். 160

உவரிநீர் போலுலகெல் லாமொன் றான வுணர்வுமாத்  
திரமதுதா னுற்ற புந்தி, கவர்வுறுத லாலசையு நிறையு நீர்நான்  
கல்லோலத் தாலசையுங் கணக்கே பேரலச், சிவமுணர்வு மாத்திர  
மெய்ப் பிரம மாதித் திரள்பெயராய்ப் புகல்பொருளைச் சகமென்  
றெண்ணித், தவமுபே தையர்காண்ப ரறிவு தானே சற்றைசந்த  
மாத்திரத்தாற் சருக்க முண்டாம். 161

உண்டான சிருட்டிதா னன்றாய்ப் பார்க்கி லொழிந்துபோ  
முறுதியா யுணரா வாற்றூற்; கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பென் பா



போற் காட்சியுறுங் கலைநூலாற் கற்றோர் சார்வாற், நண்டாத பரிசு  
யத்தாற் சிலகா லத்திற் ருவுமந நிர்மலமாய்ச் சசிபோ னிற்கிற்,  
பண்டாய வதுபூதி மயமாய்த் தானே பாக்கியவான் களுக்கிந்தப்  
பார்வை தோன்றும்.

162

வேறு.

உலகத னுதய நாச முண்மையை யுரைத்தே னித்தை  
நலனுறச் செய்து நாடி நழுவுற நயந்த வண்ணம்  
விலகலற் றெதிர்த் தெயல்லா மெய்ப்பதத் தாக்கி நிற்பாய்  
திலகமாஞ் சொன்ன நாடு சேர்வனான் கால மீதே.

163

அயனுல கிலும்பொன் னொடு நங்கெனைக் காளு னென்னிற்  
பயமுற முநியு மெந்தை நாரதன் பரிந்த மைந்த  
ருயர்குரு முநியப் பண்ண வொருசுற்று மொண்ணு மன்னு  
மயலறப் பேத நீக்கி மகிழ்ந்திதை நோக்கி நிற்பாய்.

164

போதுநா மென்னக் கும்பன் மறைதலும் பூப னெண்ணுஞ்  
சீதனஞ் சுத்தஞ் சாந்தந் தெள்ளமு தூற லொக்கு  
மீதொரு பதவி யென்னு ளிருந்தவா மென்னே யென்னே  
கோதிலென் சத்து வத்திற் குளிர்வுறச் செய்த தென்றான்.

165

ஆனவா தனைக ளின்றி யசைவற்றுப் பேரா னுகி  
மோநமாய் நிருவி கற்ப மாய்ப்பற்று முற்று மற்ற  
தாநமே யழுந்திக் கற்போற் றருவைப்போற் சுவர்போ னின்றான்  
போனகு டாலை பண்டைப் பொற்கொடி வடிவ மெய்தி.

166

அம்பரத் தேகி யந்தப் புரம்புக்கா ள்வரி காவ  
ன்ம்பர மென்று காத்தா ணடந்தது வருட மூன்று  
கும்பனாய்க் கணவன் காட்டைக் குறுகியாங் கவனைக் கண்டா  
டம்பமாய் நிருவி கற்ப சமாதியி லிருத்தல் கண்டு.

167

அறிவிப்போ மென்று சிங்க நாதத்தா லார்த்த மட்டிற்  
பொறியுற்ற தில்லை மேன்மேற் றொறித்திவள் பூபன் றன்னை  
மறியத்தன் னொதலும் வீழ்ந்து மறிந்திலன் மற்றென் னென்று  
நெறியுய்க்குங் கும்பன் மேனி நேரிழை நினைப்ப தானாள். 168

உத்தமன் றற்ப தத்தோ டொன்றினன் வியப்பி தம்மா  
வித்தனி யுடலைப் பார்த்தா லிதயத்தி னறிவின் வித்தாஞ்  
சத்துவ சேட முண்டேற் றலைவனைப் புணர்வ மெல்லென்  
றத்தியால் வாழ்து மன்றே லங்கனை வடிவம் விட்டு. 169

மறுபவ முரூத வண்ண மாசறு பதத்தைச் சேர்து  
மறுதியீ தென்ன வுன்னிப் பரிசத்தால் விழியா லன்னா  
னுறுமறி வுக்கு வித்தா யுற்றசத் துவசே டந்தா  
னிறுதியற் றிதயந் தன்னி விருந்தது கண்டா ளென்ன. 170

கேட்டலு மிராமன் சொல்வான் கிளர்மநந் தீர மாய்ந்து  
காட்டலோட் டம்போற் சுத்தக் கண்ணிலே கலந்து ளோருக்  
கீட்டுசத் துவசே டந்தா னெங்ஙனே யிருக்கு மென்ன  
வாட்டமின் ஞாந மிக்க வசிட்டமா முநிவன் சொல்வான். 171

வித்தினுட் பூவுங் காயு மேவல்போ லிதயந் தன்னிற்  
சித்தின்கா ரணம தான சத்துவ சேட நிற்கு  
முத்தனய் மநமி றந்தான் மொய்யுடல் போகா போகத்  
தொத்தவின் பத்துன் பங்கள் சார்தலற் றொருமைத் தாகும். 172

ஆதலா லிராம னேயவ் வணங்கு ளந்த மெய்விட்  
டேதமி லாதி யந்த மின்றிய வறிவி னுட்போய்  
மேதகு சத்து வஞ்சேர் வேந்தனெஞ் சசையப் பண்ணித்  
தீதிறன் னுடலின் மீளச் சேர்ந்தனள் கூடார் புட்போல். 173

கும்பன்மெய் யாகிப் பூமே லிருந்தனள் குழல்போற் பாடத்  
தம்பமா யிருந்தோன் மெய்யிற் சத்துவ குணஞ்சார் போதந்  
தும்பிரேர் பாட்டைக் கேட்டுப் பையப்பையச் சூரி யன்சே  
ரம்புயம் போல்வி ரிந்தங் கவன்மந நிலையா யிற்றே.

174

கண்டனன் கும்பன் தன்னைக் களிப்புறு மந்தத் தாகித்  
தண்டலி லருளா லென்னை வாழ்விப்பான் ருனே வந்தான்  
பண்டையக் குரவ னென்று பரவிநன் மலர்தூ யேத்த  
மண்டல வேந்தன் தன்னை மற்றவ ளெக்சிச் சொல்வான்.

175

இங்குநின் தகன்ற நாடொட் டின்றள வுன்பாற் சித்தம்  
பங்கற நின்ற தண்டர் பதியுநின் கூட்டம் போல  
வங்கித மல்ல வென்ன வண்ணலே வாழ்ந்தே னின்னாற்  
றுங்கமா யுற்ற வுன்ப சமாதியிற் றுயரந் தீர்த்தேன்.

176

நிருவிகற் பத்தி லின்ப நிறைந்தபொன் னாட்டு மில்லை  
யொருமையுற் றதனை மேவி யும்பரி லிம்பர் தன்னிற்  
நிரிவனென் றரசன் சொல்லக் கும்பனுஞ் செப்பு கிற்பா  
னரியவா நந்த வாழ்வி லயர்வெலா மறவாழ்ந் தாயோ.

177

பேதமே வடிவ மான துன்பங்கள் பேதித் தாயோ  
போதல்போ தினிதாஞ் சங்கற் பத்தினிற் பூண்ட வின்பந்  
தீதென வேருஞ் செற்றுச் சமதரி சநமுற் றுயோ  
யாதினும் வீடு பற்றற் றியைந்தசெய் தின்புற் றுயோ.

178

எனலுநின் னருளாற் பங்கிற் றெய்வத்தா லெலாம்விட் டப்பான்  
மநநில நின்றேன் மாயைக் கரைகண்டேன் வருபே றெல்லாங்  
கநமுறப் பெற்றேன் கேட்கக் காணவேண் டுவதொன் நிலை  
யநவா தமுநி றைந்தே னயர்வற்றேன் பிறவி யற்றேன்.

179

பயமற்றேன் மோக மற்றேன் பற்றற்றேன் சமமாய் நின்றே  
னுயர்வுற்றே னெல்லா மானே னொருசெய லற்றேன் விண்ணு



ளியலொத்த தெளிவாய்ச் சாந்த மெய்கினை நென்றான் மோகச்  
செயன்முற்றுங் கடந்த சிந்தைச் சிகித்துவ சப்பேர் மன்னன். 180

அவ்வகை யிரண்டு பேரு மாத்தும தத்து வத்தின்  
செவ்விய விசாரத் தாலுந் தெளிதரு மொழிக ளாலுந்  
தவ்வறு நேய மிக்கோர் தம்மிற்றா முணர்த லுற்று  
வெவ்வந மோடை குன்று வேற்ற வெங்கும் வாழ்ந்தார். 181

இயலறி வன்பு செய்கை யினையற்றோர் பற்றும் வீடு  
மயலற விட்டுத் தென்றற் சைசவுறு வடஞன் றொப்பார்  
பயிலுட லொருகாற் றாளி படர்விப்பா ரொருகா னீறு  
வியனுற வணிவ ரோர்காற் சந்தந லிரையே சேர்வார். 182

சிறிதுநா ளுடனே வாழ்ந்து தேமொழி கேந்தை நோக்கிப்  
பிறிவுற கணவன் சால வுதாரமாய்ப் பீடை யற்றான்  
செறியெழில் விடலை யாகுஞ் செல்வம்பூ மனையு மெல்லாம்  
வறியபோ லவமாய்ப் போமால் வாழுந் நிலாமை யாலே. 183

இழிவுறு ஞாநம் பெற்றோ ரியல்புறத் தானே வந்த  
தொழிவுற விடுவ ரென்னி லுண்மையை யுணர்ந்த தென்னும்  
வழிபடு மன்ன னம்பான் மணஞ்செயற் கான தொன்றை  
யழிவறு மறிவி னாலிங் கமைத்துமென் னுளத்தி லெண்ணி. 184

தலைவனை நோக்கிச் சொல்வாள் சதமக னுலகி னின்றோர்  
நிலபெற விழாவுண் டாங்கே நேருநா ரதரோ டியானு  
முலைவற நிறல் வேண்டு முயர்விதி வலியார் வெவ்வர்  
மலைமிசை யிரவி போங்கால் வருவனில் விரைவி லிங்கே. 185

நீங்கரு முணர்வி னோடு நீயிவ னிருத்தி யென்றோர்  
தேங்கமழ் மலரின் கொத்தைச் சிகித்துவ சனுக்கு நல்கி  
யோங்கினள் விசம்பி லேகி யவன்விழி யுருத மட்டிற்  
றுங்கிய சும்பன் மேனி தவிர்த்துதன் வடிவ மாணன். 186

இந்திர னிருக்கை யேய்ந்த வில்லம்புக் கறியா வண்ண  
மந்திர நெறியின் மன்னன் காரிய மரபிற் செய்து  
சந்திர வதரி மீண்டுங் கும்பனாப்த் தலைவன் றன்பால்  
வந்திழி வுற்றுச் சால வாடிய முகத்தன் போலாய்.

187

பனிபடர் மதிய மென்னப் பங்கய மென்னச் சோம்பி  
நனிமுகம் வாடிச் சிந்தை யயர்விலா ணணுக லோடும்  
புரிதநா யகனு நோக்கிப் பொருக்கென வருந்தி யெந்தாய்  
துனியுறு கின்றார் போன்றாய் துயரமென் துடைத்தி யென்னு.

188

தத்துவ ஞாந முற்றோர் தளர்வுறார் மகிழார் கஞ்சப்  
பத்திரம் பயின்ற நீரிற் பற்றுமோ வென்ற லோடுங்  
குத்திர மேனிக் கும்பன் நூழம்புறு குழலின் பண்போற்  
சித்திர மாக வென்றைச் சிகித்துவ சனுக்குச் செப்பும்.

189

உடலுள வளவுங் கன்மேந் தியத்துட னுறல்செய் யாரேற்  
நிடமுறச் சமசித் தத்தே செறிபவ ரறிஞ ரல்லார்  
சடர்களே யாவர் தானே சார்வுறு மவத்தை வென்று  
விடநினைத் தறிவி லாதார் வீணிலே மெலிந்து ரைவர்.

190

திவமுள வளவும் ஔபாகாத் தைலம்போற் றேக மட்டும்  
பலபல வவத்தை நீங்கா பற்றற விவற்றைத் தீர்ப்போ  
ரலகிலா விண்ணை வாளா லறுப்பவ ரொக்கு மன்னு  
மலவுட லவத்தை நீக்கி லதற்கொக்கும் வாழ்வுண் டாமோ.

191

வேறு.

ஒருபான் ஞானேந் தியத்துடனு மொருபால் கன்மேந் தியத்துடனும்  
வருமா றுளதா முடலுக்கு மலரோன் முதலா மெல்லோருந்  
தெருள்பான் மையரா யினுந்தேக வவத்தை தீரா தென்றுணர்கை  
யருகா நின்று வழுவாம லறுதி யான விதிநெறியே.

192

கற்ற வறிஞ் சரிலில்லோ ரெல்லாங் காணப் படுபொருளா  
யுற்ற படியால் விதிவசத்தே யுறுவர் கடலி லுறுநீர்போ  
னித்த மறிஞர் சமபுந்தி நிலையாற் கைகா லசைதலினுற்  
பெற்ற வுடலம் விடுமளவும் பெயரா விதியைப் பின்செல்வர். 193

இரங்கித் தேம்பி யறிவில்லோ ரின்ப துன்பங் களின்மூழ்கிக்  
குரம்பைத் திரள்க ளெடுத்தவற்றாற் குறையா விதியைப் பின்செல்  
நிரம்பப் புகன்றெ னுன்பட்ட நெறியிற் றுன்பந் தனைக்கேளா [வர்  
யரங்கட் குவமை யாந்துன்ப மன்பர்க் குரைத்தா லாளுதோ. 194

கொத்தார் மலர்தந் துனையகன்று குதித்து விண்போய்ப்  
பொன்னுலகின், மெய்த்தா தையைச்சேர்ந் திந்திரன்முன் மேவி  
மீண்டிங் குறவெண்ணித், தத்தா விண்ணின் நிழிந்திரவிக் கருகே  
ஊற்றின் நடகெறியா, வித்தா ரண்சேர் வுறவருவா னெழிலிப்  
புத்ததி லேடுதலும். 195

ஓக லுற்ற ஊர்வாச னென்னு முரையை யெதிர்கண்டு  
மாக மட்டி லடிதொழுது மற்று முரீவன் றுனேநோக்கி  
நீக றுத்த துகிலுடுத்தாய் நெறிதீர் பிறனை விழைபவர்போற்  
போக லுற்று யென்றவெனைப் போத முனிவுற் றம்முரிவன். 196

இதுசொல் லுதலா லிரவுதொறு மெழிலேந் திழையா யிருத்தி  
யென, முதுவன் சாப முரைத்தலுமம் மொழிகேட் டிரங்கி  
முதிதாளாம், பதுமம் புகழ்ந்து வேண்டுதற்குப் பார்த்தே னிமைப்  
பின் முரிமறைந்தா, னதுகண் டுளநொந் திங்கணந்தே னணங்காந்  
தன்மை யகலாதே. 197

குருவா னவர்மா தவர்முதலோர் கூட்டங் காணக் கூசாம  
லிருள்வாய் மகளா யெவ்வண்ண மிருப்பே னெனவுஞ் சிகித்துவசன்  
வெருவா தொழிநீ புலம்புதலான் மேவு பயனென் விதிலியால்  
வருமே வருக வுடற்கல்லான் மரசி லறிவிற் பற்றாதே. 198



அறிவா லுயர்ந்த நீதுன்பத் தமிழ்ந்தற் குரித்தோ வறிவற்ற  
சிறியா ரன்றோ வுள்ளாயர்வா ரென்று தேற்றித் தம்மிற்றும்  
பிறியா வுன்ப துன்பங்கள் பிறிவற் றிருந்தா ரவ்வளவி [தான்.  
னெறியார் கும்பற் கணங்குருவ நேர்வான் போல்வெய் யவனெனத்

அந்தி வரலு நியமங்க ளாற்றி யிருந்தா ரதுகாலே  
முந்து மரசன் முகநோக்கி மொழிவான் கும்பன் நளர்ச்சியொடு [ல்  
மிந்த வுடல்வீழ் வதுபோன்மே லெழுதல் போனின் றியங்குதல்போ  
வந்து பெருநா னெடும்பெண்மை மன்னு வென்னை வளைந்ததுவே.

கூந்தல் வளர்கின் றதுபாராய் கொங்கை யெழுதின் றதுபாராய்  
சேர்ந்து வருமே கலைபாராய் செறியு முன்பி னுண்டான  
காந்தை வடிவா னதுபாராய் காவ லாவென் றிரங்கினனாய்ச்  
சாந்த முறுகும் பனுமிருந்தான் நலைவன் றுனுந் தளர்ந்திருந்தான்.

ஞாந வானீ விதிநெறியை நன்றா யறிந்தா யுறற்பாலை  
தான துற்ற லிரங்கலையென் றரச னுரைப்ப வுயர்கும்பன்  
ருனுஞ் சொல்வா ணினிச்செயலென் றப்பா விதியை யார்தடுப்பார்  
மேனி பெண்மை யாயிரவு மேவக் கடவே னென்றுரைத்து. 202

பாய லொன்றி லவ்விரவு பயின்றார் வெறிதே விடியளவின்  
மேய பெண்மை தனைவிட்டு மீண்டு கும்ப வடிவாக  
வேய விவ்வா றிராப்பெண்ணு யிரவு போனாற் கும்பனுமா  
யாய கந்தி யழியாம லமர்ந்தாள் சின்னாட் சூடலை. 203

அன்னாள் கும்ப மேனியளா யரசன் நனைப்பார்த் தொருபகலின்  
மன்னு நித்த மிராப்பெண்மை வருமேன் மடவா ரியல்பின்றி  
யென்னு ளிருப்ப தொருகணவ னெய்த வேண்டு முனையலது  
பின்ன ரையுழ வுலகினுமியான் பேணே னன்பாற் பெருமையினால்.

மனைவி யாக விவாகத்தால் வரிப்பாய் நிகிக்குப் போதுமெனை  
யினைய தியற்றிற் தீங்குநல மிரண்டு மில்ல யெனலோடு

மனைய விருப்பே நன்றென்ற னரச னதுகேட் டலுங்கும்பன்  
புனைய நலத்தா வணிமாதப் புரண யின்று புரவலனே. 205

திங்க னுதிக்குங் காலத்திற் செய்க விவாக மெனச்செப்பி  
யங்க னரச னொடுமேவி யனைய மணிப்பூண் சந்தநங்க  
டுங்க மலையிற் கொடுவந்து நாய்நீர்க் கங்கை தனின்மூழ்கிப் [ற்றி.  
பொங்கு நெறியாற் கடவுளாந்தென் புலத்தோர் தவத்தோர் கழல்போ

கிரியை யொழியார் பலம்விரும்பார் கிளர்கற் பகநல் கியவெண்பட்  
டுரிய தெனச்சாத் தினர்வெய்யோ னுயர்ந்த வெற்பி னிடைச்சென்  
பெரிய விர்து தோன்றுதலும் பேச முறைமைக் கிரியைகளா [ருன்  
லரிய ஸியமஞ் செய்துமணஞ் செய்தா னரச னப்போது. 207

வேறு.

இவ்வா றுயர்மற் தாவெற் பிடையே மணஞ்செய் திவர்கள்  
கவ்வா விற்பந் துய்த்துக் கடஞ்சூழ் வரங்க டோறுஞ்  
செவ்வாய் மயின்மன் னவனுந் திரிந்தார் திரமும் மூன்றில்  
வெவ்வா ளரசன் றுயிலும் வேலை தனிற்சூ டாலே. 208

சென்று சென்று மன்னன் தேச சீதிந டாத்தி  
யொன்றும் பாய நன்னி லொழியா தவள்போன் மீளு  
மன்றன் மதனி கைப்பேர் மனைவி யான மாது  
நின்ற சிலநா ளிற்பின் னெஞ்சி லொன்றைநி னைப்பாள். 209

உற்ற போகங் களிற்பற் றென்ற திவனுக் கென்றுந்  
துற்ற போகங் களிஞற் சோதிப் போமென் றெண்ணிக்  
கற்ற மாயை யாலே கைத வுமொன்றி னைத்தாட்  
சுற்றுந் தேவர் நெருங்கச் சரர்கோன் வந்தத்தி ற்றென்ற. 210

வந்த மகவான் றன்னை மன்னன் கண்டுவ ணங்கி  
முந்து பூசை செய்து முதல்வ நீயிங் கெய்த

வெந்த வறமுன் செய்தே நென்ன விமையோ சிறையு  
மந்த மன்னை நோக்கி யன்பா லிவ்வா றறைவான்.

211

உனது குணத்தி னலத்தா லும்ப ருடனான் வந்தேன்  
கநக வுலக முமக்கே கடவ தாமங் குள்ளோர்  
நினது வரவு நோக்கி நின்ற ராம்பை முதலோர்  
வநச வதந மலர மார்த்தாண் டனைப்போல் வருவாய்.

212

கற்ப மளவு யிருந்து கடவுட் போக மெல்லாஞ்  
சிற்ப மன்றித் துயக்கச் சீவந் முத்தி மன்னு  
வற்பந் தாழர தடைவா யழைப்பான் வந்தே நென்ற  
சொற்பங் கிகளைக் கேட்டுத் தூய மன்னன் சொல்வான்.

213

அங்குந் துறக்கத் தின்ப மனைத்து மறிவே நெந்தா  
யிங்கென் றங்கென் தில்லை யெங்குஞ் சுவர்க்க மெனக்குப்  
பொங்குஞ் சுகமே யெங்கும் பொன்னு டதனல் வேண்டேன்  
றங்கும் பதமே வென்றே சற்றும் பற்றற் றரைப்ப.

214

மடங்கி யமரர் கூட்டம் வந்த வழியே போகத்  
தொடங்கு மாயை பலவாற் சோதித் திடவு நெஞ்ச  
மடங்கி விடுதல் கண்டு மயலோர் மாயை யாலே  
தடங்கண் மயில்கு டாலே தனிச்சோ தனைசெய் தனளே.

215

திங்க ளுதித்த வளவிற் செபித்துக் கங்கைக் கரையிற்  
றுங்க வரச னிருப்பத் தோகை யன்னுள் புறம்போய்க்  
கொங்கு மலரா னிறைந்த கோல வமளி யொன்றிற்  
றங்கு மொருதூர்த் தனைத்தான் சங்கந் பித்துப் புணர்ந்தான்.

சந்தி முடித்து மாதைச் சார ரோறுந் தேடி  
வந்த வழியிற் புணர்ந்து மகிழு மவரை நோக்கிச்  
சிறதை விகற்ப மின்றிச் சித்த மகிழ்ந்தங் கவரை  
முந்த விடையு மறநீர் முயங்கு மென்று போனான்.

217



போகி மறைந்து முகுர்த்தம் போன பின்ன ரிவனும்  
வேகி யாது போனான் விகற்ப மின்மை காண்பா  
னேகி யமளித் தொடர்ச்சி யெழிலும் வடிவுந் தோன்ற  
யோகி முன்னர் நின்று ளொதுங்கி நாணி வணங்கி. 218

வேறு.

மதநி கைப்பெயர் மங்கையு மிவ்வணம் வருந்தி  
விதந முற்றனள் போனிற்ப வேந்தனுஞ் சமாதி  
யதனை யுற்றிருந் தானறி வுற்றனன் பார்த்துக்  
கதம தக்குளிர் புந்தியான் மெல்லெனக் கழறும். 219

விரைவில் வந்ததென் முயங்குறு மகிணனை விட்டு  
நிரைவ னைக்கையாய் மீண்டுபோ யின்பமே நிறையென்  
றுரைசெய் காலையின் மதநிகை யுரைசெய்வா ஞாயர்த்  
புரையி லாதவர் பிழைபல பொறுப்பது புகழே. 220

மாத ராரிய லளவறு பேதமாய் மருளுங்  
காத லோவெனி லெண்மடி கருமமொன் றறியா  
ராத லாலென தரும்பிழை பொறுத்தரு ளென்னப்  
போத பாரகன் மதநிகைக் கிவ்வுரை புகன்றான். 221

வானி லேமர முளைக்கினு முரிவென்கண் வாரா  
தான மேலவ ரிகழ்வரென் றன்னமே யுன்னை  
மேன யந்துபெண் ணெனவிரும் பலனென்று வேந்த  
னீன மில்லதோர் சமமுறு பார்வையோ டிருப்ப. 222

கண்டு நின்றரு டாலையுங் கருத்தினு னினைவான்  
மண்டி ராகமுங் கோபமும் வேரற மாய்த்தான்  
மிண்டு போகமுஞ் செல்வமு மேவிடா திவனைத்  
திண்டி றற்புயன் ஞாநத்தின் கரைகண்டு சேர்ந்தான். 223

மறைதன் மட்டினி மதநிகை வடிவினை மாற்றி  
முறைமை யானகு டாலையாய் முன்னிற்ப னென்னு  
விறைவன் முன்பு கு டாலையாய்த் தோன்றவு மிவகோப்  
பொறையி னின்றவ னோக்கிநல் வியப்பொடு புகலும். 224

வடிவும் வார்த்தையு மொடுக்கமு மற்றுள குணமு  
முடிவி லாதகு டாலேபோற் றேன்றினை முன்னே  
நெடிய கண்ணிநீ யாரென நிருபதி கேட்பக்  
கடிம ணஞ்செய்கு டாலேநா னெனமற்றுங் கழறும். 225

கும்ப வேடமு மதநிகை வேடமுங் கொடுநா  
னம்ப னேயுனை யுணர்த்தினென் ஞாநத்தி னிலைமை  
யிம்பர் மாயையாற் சோதனை பண்ணினே னிவற்றைக்  
கம்ப மின்றிய தியாநத்தாற் காண்குதி யென்ன. 226

ஞாந யோகமாந் தியாநத்தா னரபதி நோக்கி  
மான ராச்சியந் துறந்தது முதலிவண் வந்து  
தான லஞ்செய்கு டாலையாய்த் தோன்றிய தளவச்  
யீச மின்றியே யாவையு முணர்ந்தன னிருந்து. 227

தியாந நீங்கினன் புளகமே நிறைந்தனன் நிண்டோ  
டயாவு மன்புமீ தென்னெனத் தயங்கு கு டாலேக்  
குயாச லந்தழீஇ நெடிதிருந் தொன்றுமேற் கூற  
னியாய மன்னவ னுநந்தத் தமிழ்ந்தன னிமிடம். 228

மடியின் மேலந்த வஞ்சியை வைத்தவ னுரைப்பான்  
முடிவில் பேரிருட் குகைநிகர் மோகநின் றென்னை  
நெடிய புந்தியா லுய்த்தனை யுனக்கெவர் நிகரோ  
கொடிம ருங்குலா யியற்றுகைம் மாறுமொன் றுளதோ. 229

வருப வக்கடற் கரையிலாய் நிராசையை மருவுந்  
தரும மேயிதற் கென்கைம்மா றுளதெனச் சாற்றத்

தெரிவை யோதாவா ஞ்ணங்குபல் கிரியையிற் றியங்குங்  
கருமங் கண்டுனை யுய்விக்க நாடினேன் கவன்று. 230

நீயி தற்கெனை மேம்பட நிகழ்த்துவ தென்னே  
மேய புன்றொழி னினைவுகள் சங்கற்ப விகற்ப  
மாய தெத்தனை யவையெலா மகற்றினை யன்றோ  
தூய நாயக வென்னலும் வேந்தனுஞ் சொல்வான். 231

ஐய மற்றன னாசையற் றேன்பிறி வற்றே  
ஞெய்ய விண்ணையொத் தேன்பொருள் வடிவமாய் துடங்கேன்  
செய்ய லாவதோர் ரிட்டையுற் றேன்சித்த மகிழ்ச்சி  
வெய்ய துன்பமொன் றிலனிது வதுவென விளங்கேன். 232

சோதி மண்டலத் தெழுந்ததாய்ச் சுவரினிற் படாமன்  
மீது விஞ்சுநல் குறைதலற் றிருப்பதோர் விளக்கந்  
தீதி லாவெனக் குவமையாஞ் சகத்தினைத் தீர்த்து  
யாது மேவிவிண் ணிற்பதற் கிணையொத்து நின்றேன். 233

உண்டெ னுந்தன்மை யென்னுரு வேறென்று முரைக்கக்  
கண்டி லேனத னுலெனைக் கருணைசெய் குருநீ  
முண்ட கப்பதந் தொழுதன னென்றவன் மொழியத்  
தொண்டை வாயவண் மேற்செயல் சொல்லுதி யென்றாள். 234

பற்று வீழலன் படிகமேற் பாயொளி யென்ன  
நிற்ற நீசொன்ன செய்குவ னென்றன னிருப  
னுற்ற தீதெனிற் பேதைமை யொன்றையு மொழித்து  
மற்றை முன்னுள வியற்கையி விருப்பது வழக்கே. 235

சிறிது காலநா மிவ்வகை யிருந்துபின் றேகம்  
பிறியு நாளந்த நிலையினைப் பெறுதுமா லென்ன  
நெறிசெல் வேந்தனு மியைந்தன னேரிழை யெழுந்து  
குறிகொள் சங்கற்ப விதியினு லிவையிவை கொணர்ந்தாள்.



ஏழு வாரிரீர் மணிக்குடத் திவனை நீ ராட்டிக்  
கேழு லாமணித் தவிசுடைக் கிளர்வுற வைத்து  
வாழி யென்றன ளளவறு சேனையும் வகுத்தாள்  
வேழ வெம்பரித் தேரொடும் வீரரால் விளங்க.

237

இனைய வேலையி லிதயமொத் தின்பமே யியற்று  
மனைய தேவிசூ டாலையு மாசனு மெழுந்து  
புனையும் வேழமேற் கொண்டனர் பொன்னகர் நோக்கி  
வினைசெய் நாற்பெரும் படையொடு மகிழ்வுற மீண்டார். 238

புரியை நண்ணலு நகருறு தானெபொம் மென்று  
வரிசை யாலெதிர் கொளவிரு தானையும் வயங்கப்  
பரிவி னண்ணினர் நகர்பதி னுயிரம் வருடந்  
தெரிவை யோடிருந் தழிவிலாப் பதம்பின்பு. சேர்ந்தான். 239

வள்ள லேயிந்த மரபினுற் றெழில்களின் மருவித்  
துள்ளு மின்பமிற் சாந்தமெப் போதினுந் தொடர்ந்தாற்  
றெள்ளு போகமும் வீடுமுண் டாமென்று தெளிந்த  
வள்ள மாதவ வசிட்டமா முநிவர னுரைத்தான். 240

6—9. சிகித் துவசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1844.

6—10. கசன் கதை.



தெளிவின் மிக்குயர் சிகித்துவ சன்கதை செப்பின னிவ்வாறே  
யளிய நின்றியா லருந்துய ரணுகலை யனையவ னெறிபோலக்  
குளிர்மு கச்சுரர் குருமக னுணர்ந்தன னதுகுறித் துணர்கென்ன  
வெளிப்ப டவவ னுணர்ந்துள ரெறியின விளம்புதி யெனக்கேட்

[டான். 1

குருசில் கேட்டலும் வசிட்டனங் குரைசெய்வான் குருமகன்  
கசனென்பான், றெரிப தத்தொடு பதப்பொரு டெரிந்துளோன்  
மேவர்தே சிகன்முன்போய், விரிபி நப்பெனுங் கூட்டினின் றுயி  
ரெனும் வெங்கரி புறம்போகைக், குரிய வாறெது கூறெனக்  
கேட்டலு மும்பர்மந் திரிசொல்வான், 2

அநத்த மாமக ரங்களுக் குறையுளா யகன்றவிப் பவவேலை  
கநத்த தோர்சக லத்தியா கத்தினுற் கடக்கலா மென்றோ தத்  
தநத்தை யாதியாஞ் சகலமும் விட்டனன் றனியனாய்க் கசன்சென்று  
வநத்தின் மேவின னெட்டியாண் டிருந்தனன் மறித்தவன் பிதாவந்  
[தான். 3

வந்த தந்தையை வணங்கியே சகலமு மாற்றியே யெட்டாண்டு  
சிந்தை யற்றிருந் னுந்துயர் தீர்த்திலே னிமவனே யென்னென்று  
நொந்து கூறலுஞ் சகலமு நீக்கென றுவன்றுமீ ளவும்போனான்  
தந்தை போனபின் வற்கலை முதலிய சகலமு மறந்தான். 4

பாது மாமதி முகிலுடு முதலிய பற்றறு சாற்கால  
வாந மொத்தனன் றமியனாய்க் கசன்சென்று வநத்தின்மீ ளவுந்தா  
யான வன்றனை யெய்தின னன்பினு லடிதொழு தயர்வெய்தி [தை  
யான ணிந்துள் வற்கலை முதலிய யாவையு மறந்தேன். 5

யாது நீத்துமென் பாலினைப் பாறிலே னினிச்செய லேதென்னத்  
தாதை கூறுவான் மநத்தையே யுலகெலாஞ் சகலமென் றுரைசெய்வ  
ராது லான்மந மகற்றுதல் சகலமு மகற்றுத லதனலே  
கேத நீக்குமென் றகன்றனன் மந்திரி கிளர்கச னிதுசெய்தான். 6

சித்த மேதென நாடின னறிந்திலன் மேகமா திகளெல்லாஞ்[ன்னச்  
சித்த மன்மெனிற் குறைசெயா விதனையான் றீர்த்துமென் பயனெ  
சித்த மேதெனச் சூரர்குரு விடத்துறச் சென்றுகேட் டலுமன்னான்  
சித்த மாவது நானெனச் செப்புவர் சித்தத்தை யறிவுற்றோர். 7

உயிர்க ளியாவையு முள்ளுற நானென வுன்னுபா வனைதானே  
செயிர்செய் சித்தமென் றுரைத்தலு மிங்கிது தீர்ப்பது மிகவன்பாம்  
வயிர மாவது தீர்வ.தெவ் வகையென மறித்துமந் திரிசொல்வான்  
வெயில்செய் துன்பமோர் சிறிதிலை யகங்கரம் விடமிக வெளிதாகும்.

அலர்க சக்குமுன் னிமைக்குமு னகங்கர மகற்றுத லெளிதாகும்  
பலவு ரைப்பதென் னேகமா யநந்தமாய்ப் பாமசித் தேயாகிக் [குஞ்  
குலவு சுத்தமாய் விண்ணிலு நுண்ணிதாங் குறைவிலாப் பொருணிற்  
சலந மற்றதைப் பாவனை செய்துப சாந்தனா யிடர்தீர்வாய். 9

சுத்த மித்தையே யாதலி னகங்கரந் தொலந்துபோ மெய்யான  
தத்து வந்தனை நினைதலாற் சித்திலே சாற்றகங் காமெங்கே  
மெத்து நீரிலே புழுதியுங் கலிலே. மேவுதோ யமுமுண்டோ  
ரித்த ரூபத்தை நினைந்திவ னானெனு நிச்சய மறகிற்பாய். 10

திக்குங் காலமு முதலிய வசத்துறு சிறுவடி வறத்துன்பந்  
தொக்க வன்னவற் றுன்மறை யாமலே குக்கமாய் நொய்தாகி  
மிக்க சோதியா யனைத்துமா யொன்றுமாய் மெய்யறி வொன்றேயாந்  
தக்க விந்நிலை நில்லென வுரைத்தனன் றிலையையா முபதேசம். 11

சீவந் முத்தனா நிலைமைபெற் றகங்கரந் தீர்த்தென தென்னு  
மன், மேவு முட்பந்தம் வீழ்ந்துபோய்ப் புந்தியில் விகற்பங்க  
ளனைத்தும்போய்ப், பாவ முற்றிய கசனின்ற நிலையினீ பற்றுத  
லறகிற்பாய், கேவ லத்திந்த வகங்கரம் பொய்ம்மையாங் கெடுத்தல்  
பற் றுதல்வேண்டாம். 12

பொய்ய தாமுற் கொம்பினைப் பற்றவும் போக்கவு நினைப்பாரா  
ரைய னேபர போதந் ரணத்திலே யயலொன்று வருமாறென்



பெரிய தாகிய வநேகபா வனையினப் பொருந்தல்புன் பிறப்பாகு  
மைய மின்றிய வேகபா வனையினி லழுந்துதல் பவந்தீர்தல். 13

6—10. கசன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1857.

6—11. மித்தையா புருடன் கதை.

இருமையோ டொருமை நீக்கி நின்றதி லெய்தி யின்ப  
மருவுவாய் மித்தை யான புருடன்போல் வருந்த வேண்டாங்  
குரிசிலே யெனலு மெந்தாய் கூறுபொய்ப் புருட னாலே  
நொருபய னின்றித் துன்ப முற்றவ னுலந்த வாறென். 1

ஞாநமா மமுதி னாலே நலம்பெற நிறைந்த தேனு  
மியானறி வுறவித் தன்மையியம்பென விராமன் கேட்ப  
மானமார் வசிட்டன் சொல்வான் வள்ளலே நகைக்கு மூல  
மானவிக் கதையான் சொல்வ தறவியப் புளது மன்தோ. 2

ஒருதலத் தேகாந் தத்தி லுற்றகு நியத்தி லுண்டாய்  
மருவுமத் தலத்தி னிற்போன் மாயையெந் திரம யத்தோர்  
புருடனுண் டஞ்ஞா நத்தோன் புன்மையா யினமைப் பண்பாய்  
மிருதுவாம் புந்தி யுள்ளோன் கேவல மிகுந்த மூர்க்கன். 3

வானிலே சுருண்டு தோன்று மயிர்ச்சுருண் மருத்த லத்திற்  
கானனீ ரென்ன வன்னுன் றோன்றியே கலந்த பாழிற்  
சூனிய மலாதொன் றில்லை யாதொன்று தோன்றிற் றங்கே  
மானவ வதுவு மன்னுன் மற்றவன் வளர்வு மாங்கே. 4

வேறு.

வேறு மாயே யெப்போதும் விளங்குந் தன்மை யவன்காணுன்  
கூறு வாரோர் சங்கற்பங் கூடி னுன்விண் ணினினைப்பேணி

பூது படாமல் வைக்குதுமீ துயர்ந்த தேயென் றுளத்துன்னித்  
தேறு முவகை யுடன்விண்ணைச் சேமிப் பாளேர் வீடமைத்தான். 5

அந்த மனையில் விண்ணிணைவைத் தளிக்கின் றோமென் றதிலாசைப்  
பந்த முறலு மவன்வீடு படர்கா லத்தா லழிவெய்தி  
யிந்த மருத்தாற் றரங்கம்போ லிருது முடிவால் வருடம்போற்  
சிந்தி யொழிய வவன்கண்டு சேண்போ யினதென் றலறுற்றான். 6

நில்லா வீட்டில் விண்ணேயோ நீயெங் ககன்ற யொருகணத்தி  
லல்லா யானு யெனவீட்டி னாகா சத்துக் கறப்புலம்பிப்  
பொல்லா மந்த்தான் மீண்டங்கோர் புதிய கிணறு சமைத்தொருவர்  
கொல்லா திதனி லிருத்துமெனக் கூபா காச பாணான். 7

கால மதனாற் கூபந்தான் கழித லோடுங் கதறுற்றான்  
சால வருந்தி மீண்டங்கே தனைக்காப் பதற்கோர் குடம்பண்ணிக்  
கோல முடைய தெனமகிழ்ந்து கும்பா காச பாணான்  
னீல முகிலே யக்குடமு நிகழ்கா லத்தா லுடைந்ததுவே. 8

நம்பி நம்பி யடைந்ததெலா நாச மெய்தத் திருவிலியக்  
கும்ப விண்ணுக் கழுததற்பின் குண்ட மொன்றங் கேகெல்லித்  
தம்ப மென்று தற்பானாய்ச் சார்ந்தா னந்தக் குழிதனையுந்  
தும்பி கால மழித்துளதாற் றுன்னு மிருளைச் சுடர்போல. 9

குண்ட விண்ணுக் கழுததற்பின் குலவு நாற்சா ரகங்கட்டி  
மண்டு மருள்கூர் தற்பானாய் வாழ்ந்தா னந்த மனைதனையு  
மண்ட முழுதுங் கொல்கால மழிவு செய்ய வதற்கழுது  
சண்ட பவந னிடைப்பட்ட சருகு போலத் தளர்ந்துலைந்தான். 10

தடனார் நாற்சார்க் கழுததற்பின் றற்காப் பதற்கோர் குதிர்பண்ணி  
யிடனார் குதிர்புக் கவனிடுப்ப விதுவுங் கால னிறப்பித்தா  
னுடனே குதிர்விண் ணினுக்கழுதா னென்றே வீடு குதிர்குண்டங்  
குடநாற் சார மென்பவற்றாற் குறைவில் காலந் துயருற்றான். 11

விண்ணே வீட்டி லடைத்தனனாய் வீட்டில் விண்டான் ருனாகி  
யுண்ணை வற்ற பெருந்துயர லுழைக்கும் பிழைக்கு மோரொருகா  
லெண்ணி நிற்ப திதுபோய் திதுவென் றறியா னிவனென்று  
புண்ணி யத்தின் வடிவானேன் புகல் வீரன் புகலுற்றான். 12

பொய்யா மனிதன் கதையாலென் புகன்றாய் மாயா புருடனையேன  
யையா விவன்விண் காத்தனனென் றறையந்த தேதென் றருள்கென்  
மெய்யாம் வசிட்ட னுரைசெய்வான் மித்தியா புருட னென்றவிவன்  
மையார் முகிலே சூரியமாம் லானி லெழுந்த வகங்கரமே. 13

இந்த வுலகெல் லாமிருக்கு மிந்த விண்ணே ததுநிறைவு  
றந்த மின்ரிச் சிருட்டிதனக் காதி தனிற்று னேநிற்கு  
மைந்த வதன்பா லகங்கார மருத்திற் பரிசம் வருவதுபோன் [ன்.  
முந்து தோன்றித் தனைக்காக்க முயன்றான் வடிவாய் முனையாதோ

கூவங் குண்டங் குடநாற்சார் குதிரென் பனவாங் குரம்பைகளை  
மேவ நாரா விதமாக விதித்து மீண்டு மீண்டிழுந்து  
தாவ முற்று னுடரோறுந் தனைக்காத் தனனென் ருகாச  
பாவ னைக்கே நிலைப்பட்டான் பாழே வருந்திப் பதைத்தனனாள். 15

விண்ணு னென்றே சேமித்து வீட்டா காச மாதிகள்  
னண்ணு மெலிவுற் றிடுமித்தை யான்போல் வருந்தா தொழிகமலர்க்  
கண்ணு விண்ணின் மிகப்பெரிதாய்க் களங்க மற்று துண்ணியதா  
யெண்ணு லடங்கா வழிவில்லிவ மியலாத் துமதத் துவந்தானே. 16

அவ்வாத் துமதத் துவங்காண லாமோ வெவர்க்கு மகப்படுமோ  
விய்வா றிருக்க வுடலிந்தா லிதயா காச மாத்நிரத்தை  
வெவ்வா ளாசே ளானிற்றே னென்று மெலிவர் விவேகமிலோர்  
தவ்வா விசம்பு கூடாதிடான் றகர்ந்த போது தணந்திடுமோ. 17



கடம துடைந்தால் விண்பிரியா காய மழிந்தா லுயிரழியா  
தடவி தாஞ்சிற் மாத்திரமாய்ச் சத்தாய் விண்ணி னுண்ணியதாய்த்  
தொடரு மனுவுக் கணுவாகுஞ் சொருப மைந்தா நானென்று  
படரு மதுபூ தியினளவே பயிலு நபம்போ னசித்திலதால். 18

யாது மென்று மெவ்விடத்து மிறத்தல் பிறத்த லிலதாரு  
மோதும் விவர்த்த ரூபத்தா லுலகாய்ப் பிரம மேவளரு  
மாத லாலிவ் வுலகெல்லா மடியு முடியு நடுவுமறப்  
பேத மறப்பா வாபாவம் பிறவாப் பொருளென் றிடர்தீர்வாய். 19

ஆபத் துக்கெல் லானிலய மரித்த மவச மலிவேகம்  
பாவத் துக்கு முதன்மடமை பலவித் தழிவைப் பற்றியது  
தாபத் துக்கோ ரிடமான தகவி லகங்கா ரந்தன்னே  
நீபற் றில்லா வறிவாலே நீக்கி லதுவே நிமலநிலை. 20

6—11. மித்தையா புருடன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1877.

6—12. விரதத் திரய கதை.

ஸ்ரீ பிருங்கீச உபாக்யாநம்.

ஆதலாற் காண்பவற்றி னுண்மைநில யிப்படியே யறிவில் வையம்  
பேதமாய் வேறென்றிற் பிறந்ததிலக் கயிற்றிலர்ப் பிறப்ப தேபோ  
லாதபனில் வேறிலையா தபமென்றே பாவித்தோர்க் காத பந்தான்  
பேதமற வாதபனும் பேணுநிடு விகற்பமிது பேசங் காலே. 1

பொன்னில்வேற் றுமையன்று கேயூர மெனநினையிற் பொன்  
னென் றேயா, மின்னதே நிருவிகற்ப மென்பரா விரலிவெயி  
லென்று நாடின, மின்னுதநி ரிரவிக்கு வேறுபோ லாங்கண்டாய்

விவித மாகத், துன்னுநா நாத்துவம்விட் டறிவதிலா நல்லறிவின்  
றுணிந்து நிற்பாய். 2

சங்கற்ப மெனும்புரண சத்தியினைத் தற்பாமற் தானே தன்னாற்  
பொங்குற்ற ஊயுவலை வைச்செய்யு மாறுபோற் புரிந்த போது  
சங்கற்ப விரியருவா யயல்போலாய்ச் சகவடிவாய்த் தனைத்தா னாடிப்  
பொங்குற்ற மனமாகுஞ் சங்கற்ப மயமாயிப் புலியைக் காண்க. 3

தெரிபொருளொன் றுளதல்லப் பொய்யுமல சொற்பந்தத்தின்  
றாள்போற் றேன்றுந், தெரிபுகன்கேட் போன்சொல்வோன்  
பரிசிப்போன் மணங்கொள்கோன் செல்லோன் மீள்வோன், புரி  
வனவெல் லாந்தானே புதிதாகு மலவெல்லாம் பொருளென் றோர்  
வாய், புரிதருநின் ரெழிலெல்லா மலமறுசிக் மாத்திரமாம்  
பொருளே கண்டாய். 4

பெரும்பெரிய வடிவான பிரமமே யாதலாற் பிறிதொன்  
றில்லை, வரும்பொருளெல் லாமறிவின் கருதையா யிருத்தலிலிவ்  
வைய மெல்லாங், கரும்புயலே யறிவேயாங் கற்பனைவே றில்லை  
யாற் காணப் பட்ட, வரும்பொருள்க டனிலறிவுண் டாதலின  
லறிபொருளா மனைத்து மில்லை. 5

ஆதலினாற் பந்தமலீ டெங்குளது வீடிதென வடுத்த பந்த,  
மீதெனவெண் ணுவதெல்லாம் வலிந்தகற்றி யபிமாந மிறையு  
மின்றித், தீதுதவிர் மௌநியாய் பொறிவென்று மாநமதற்  
தீர்மே லோனா, யோதியுநின் காரியஞ்செய் திராமனே யகங்கா  
மொழிந்து நிற்பாய். 6

மோகத்தில் வருமைய மெல்லாம்போ யறுதிரிலை முற்றும்  
பற்றி, மாகத்தன் மாபோகி மகத்தான தியாகியாய் வாழ்தி  
யென்ன, மோகத்தை நிகர்வள்ள. லிம்மூன்று குணங்களெவை  
விளம்பா யென்ன. யோகத்தை யுணர்முநிவ் னக்குணமூன் றையுந்  
தோன்ற வுரைக்க லுற்றான். 7

மூன்றுவகை விரதமெனு மிதுதன்னைப் பிருங்கீசன் மோகம் போக, வேன்றுபரம் பொருளறியும் விருப்பினு லேமகிரி வடகோ டெய்தி, வான்னுணையாஞ் சங்கரனைத் தொழுதிதாஞ்சி யிப்பிறவி மயக்கை நோக்கித், தோன்றுணர்வி லாறுதலில் லாமையினுள் மோகித்துத் துவண்டே னென்றும். 8

இச்சகமாம் பழங்குடிலி விளைப்பாறி நான்நிரிவ தெங்ங னென்று மச்சமறு நிச்சயமா மொழுங்கையருள் வாயென்று மன்பாற் கேட்ப நிச்சயமா யரனருள்வா னையமெலா மறுத்தறுதி நினைமை பற்றி மெச்சியமா கத்தன்மா போகிமா த்யாகியாய் விடுவை யென்ன. 9

செப்பியலிம் மாகத்தன் மாபோகி மகத்தான தியாகி யென்ற விப்பரிசு விளங்கவரு ளெனக்கேட்ட பிருங்கீசற் கீசன் சொல்வான் வெப்பமுறு மிராகமுனி விற்பமிட ரறம்பாவ மிகுமி வற்றின் [ன். நப்பில்பலா பலமிவற்றில் விருப்பமறச் செய்வோனை தனிமா கத்த

மோநமுற வகங்காழு மாநமுமச் சரமும்போய் முடுகி வாடா, தீநமிலா தனசெய்வோ னெங்கனுமன் பறச்சாட்சி யெனலா யிச்சை, தானறவே காரியஞ்செய் வோன்வெருட்சி யானத்தந் தாக்கு றுதோ, னுனசம னுய்த்தொழிலா லிடர்சுகங்க ளுதயமுற துவன்மா கத்தன். 11

சநரத்தின் மாணத்தி லுதயத்தி லத்தமநந் தனினை ராகி, மநமொத்தோன் மாகத்த னெனத்தெளிவாய் மாபோகி மரபு கூறிற், சினமுற்றொன் றினைக்கா ளென்றைவிரும் பான்பகுதி சோரத் துய்ப்போன், வினவுற்ற மாபோகி யிவன்பெருமை மீளவு நாம் விளம்பக் கேளாய். 12

மிகவெருவ லானந்த மில்லவாய் மயக்கமே விளைப்ப தான, சுகமிடர்கள் புசித்தவற்றூற் கலங்காதோன் சராமரணந் தொடரு மாபத், தகலாச மிடிசுருநன் நெனப்புசிப்போன் புளிப்புக்கைப்



பழற்சி யுப்புப், பகர்நிறைவு குறைவுசம மாய்ப்புசிப்போன் மாபோ  
கிப் பான்மை யோனே. 13

உப்பினியல் பெனநன்மை தீமையிரண் டிலுஞ்சமமா யொத்து  
நிற்போன், துப்புறுமா போகியா மகத்தான தியாகிடுணஞ் சொல்  
லக் கேளாய், தப்பிலறம் பாவமிடர் சுகமாணஞ் சநநமெலாஞ்  
சேரத் தள்ளுஞ், செப்பமுள புந்தியுளோன் மகத்தான தியாகி  
யெனத் தெளிந்து கொள்வாய். 14

அனைத்தாசை யனைத்தைய மனைத்தான தொழிலனைத்தா  
மறுதி யாவும், தினைத்தானு மேவாத புந்தியோன் றன்னைமக  
த்தாயகி யென்ப, ரெனைத்தான வறம்பாவ மநமநகத் தொழிலிதயத்  
தெல்லாந் தீர்த்தோன், வினைத்தாய பிருக்கீசா மகத்தான தியாகி  
யென விளம்பு மன்றே. 15

தெரிபவற்றி லெண்ணமாய்க் காணுமினை யெய்வனவத்  
திரள்க ளெல்லாந், கரிசறநன் றாய்விட்டோன் மகத்தான தியாகி  
யெனக் கருணை யீச, ஹரியபிருங் கீசனுக்கு முன்னுளோ தின  
னிந்த வுயர்ந்த நோக்கைப், பரிசயமுந் துப்பிடித்துத் துயரொழிவா  
யுலகளிக்கும் பதுமக் கண்ணு. 16

நித்தமுறு முதயமுள தாதியா குவதந்ந நிமல மேக  
மத்தகைய பிரமமே யுளதுலிகற் பத்தெண்ண மயலொன் றில்லை  
யித்திரமென் றேபாவித் தழுக்கிலனாய்ச் சுசுமேவி யியற்றுஞ் செய்  
சுத்தவிம லச்சாந்த முறவெல்லா மேவுவாய் சுத்த வீரா. [கை

திங்கிடர்தீர் பிரமமாய்க் கற்பனையெல் லாமேவிச் செய்கைக் கொண்  
யோங்கியவித் தாய்ப்பரம ரூபமாய்ப் பெரிதாகி யுயர்ம கத்தாய் [ரூ  
வீங்கியபா வுனையெல்லா நிறைவதாய் மெய்ஞ்ஞாந வீரா கிஞ்சி  
லீங்கிலதென் றுரைப்பதா மாகாய் மேத்துவே யென்று முண்டால்,

அந்நியமா வோரிடத்தி விதுகிஞ்சி வெனவென்று மசத்துஞ் சத்துந், துன்னலுறா நென்றுள்ளே திடநிலையா யகங்காரந் துடைத்து நிற்பா, யுன்னுள்ளே முகமாகிப் புறத்தின்வரு வன வெல்லா மொருங்கு செய்து, பின்னுதொழி லிடர்மேகா துருவ மிலா வகந்தையைநீ பிரிய வென்றான். 19

6—12. விரதத் தீரய கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1896.

6—13. இடசுவாகு கதை.

தரும மெல்லா முணர்முநியே சாற்று மகங்கா ரப்பெயரை மருவு மநந்தன் ஷடவிருக்க மாய்ந்தா லந்த வுண்மைக்குப் பெருகு குறியே துரையெனவெம் பெருமான் கேட்ப முநியுரைப்பா னுருவ மிருக்க மநமிறந்த வுண்மைக் குள்ள குறிகேளாய். 1

அழுந்து வசத்தி விருப்போனை யம்பு யத்தி னீர்போல வெழுந்த லோப மோகமுத லெக்குற் றமும்வன் புறநலியா முழுந்து முதிதை முதற்குணங்கண் முகத்தி லழகாய்ச் சிறிதகலா விழுந்து பாவ மெல்லாம்போ மிகுவா தனைக்கட் டறுமெல்ல. 2

வேகந் தேயு முலோபகுண மெலியுங் காம வினையடங்கு மோகம் போயெங் கொளித்திடுமோ முடுகிக் கிளரா தைம்பொறிகள் சோகந் தாவி யடராது சுகமு மேலிட் டெழமாட்டா தாகந் தீரக் குளிர்த்துள்ளே சமந்தோன் நிடுமா லெவ்விடத்தும். 3

துன்ப மின்ப மெலாமுகத்திற் றோன்று மெனினுந் தோன்றிடுக வன்பி லவைநெஞ் சினைநலியா மநமே யிறக்கில் வாறோரு மன்பி னையப்பர் நலனுண்டா மாக்கே சமமா மதியுதிக்கு மென்பு குளிருஞ் சாந்தியெழி லெய்துந் தடைதீர் பெருமைபுறம். 4

பணித லொளிர்த னெய்மையுமும் பழுதி லுமல வாடிவுண்டாம்  
பிணியில் பெரியோர் குடும்பமயற் பெரிதாய்ப் புதுமைத் தானாலந்  
தணிவில் பாவா பாவத்தாற் றள்ளநற் றுலு மின்பமிடர்  
கணித மெனினுஞ் செயமாட்டா கருணைத் தடங்கட் கருங்காரே. 5

புந்திப் பார்வைக் கெட்டுவதாய்ப் புகலா பத்தெல் லாமிறந்த  
விந்தப் பொருளை மோகத்தா லெய்தா தவரீ சீயழிந்தோர்  
தொந்தஞ் சிரகா லப்பற்றூற் றேன்று துயரா மணிகள்செறி  
பந்தப் பிறவிக் கடல்கடக்கும் பான்மை நயந்தோர் நெறிகளாய். 6

ஊனார் பிறவிக் கடல்கடப்போர்க் குரிய விளைப்பா றுதலெய்த  
நானா ரிந்தச் சகமெங்கு னுடும் பரம னாராகு  
மானா விடய போகத்தா லாவ தென்னே வென்னுமிதி  
தானும் பரம வபாயமெனச் சாற்றங் கண்டாய் சற்குணனே. 7

ஏற்ற முனது குலமுதல்வ னிக்கு வாகு வெனுமன்ன  
னாற்ற லுயர்வீ டடைவுற்ற வடைவு கேளா யருள்வேந்தன்  
றேற்ற முடைய தன்புகந் தொல்லை நெறியி னடத்திடுநா  
னாற்ற முடைய வுளத்தாலே யொருவன் ருனே யிருந்துணர்வான்.

சரைசா விற்ப துன்பங்க டளர்மோ கங்கண் மயக்கங்கள்  
கரையா நிலையாக் காண்பனவு மட்டி லாத சகத்துக்குப்  
புரைதீர் மூல மேதென்று புரிந்து நினைந்தான் பூபால  
னுரைசா ருலகின் மூலத்தை யுன்னா நின்னு முணர்ந்திலனால். 9

அயனாட் டினும்வந் தடைவுற்ற வாதி மதுவாம் பகவனைக்கண்  
டியலாந் பூசித் தருட்செல்வா வீன்று நீயிங் கெளிதெய்தி  
முயல்வா லளித்த நினைருளான் மோகந் தீர்த்து நிலைநிற்கும்  
பயனா லென்னை யருளென்று பரவி யாச னுரைசெய்வான். 10

எங்கு நின்று வந்துளதிச் சிருட்டி யிதற்கெப் படியுருவ  
மங்கு மூலக மெம்மட்டு மற்று ருடைய தெதுகால்.



மிங்கி தெதனா லெனவுணர்த்தி யேறிக் குறைந்த விப்பிறவிப்  
பொங்கு மயக்கை வலையகலும் புட்போ னீங்கும் உகைபுகல்வாய். 11

என்ற லோடு மறப்புதிதா மெண்ணில் காலத் தோடேநீ  
துன்று விவேக விசாலத்தாற் சொன்ன வினாவே விதிப்பொருளைப்  
பொன்று விக்கு மென்றுமதுப் புகல்வான் சிறிதாக் காணுமிவை  
யொன்று மில்லைக் கந்தர்ப்ப வுர்போன் மருப்பூ மியிற்சலம்போல்.

கிஞ்சில் கரணங் களுக்கெட்டாக் கிளர்வா னிலுஞ்சற் ருய்முடிவி  
லெஞ்ச லிலதா மழிவின்றி யிருந்த தென்று மாந்மாவாம்  
விஞ்ச மந்தப் பெருங்கண்ணை டியிலே நேய விரிவிடய  
பஞ்ச சூத சிருட்டியெலாம் பத்தி பாய்ந்து விளங்கிடுமால். 13

பிரமத் தினயா யொளியுருவாய்ப் பிறந்து பிறங்குஞ் சத்திகடாம்  
விரவிப் பிரமாண் டத்தினது மேனி யாகி நின்றசில  
வுரவு ஞலபூ தத்திரளி னுருவ மாகி நின்றசில  
சுரர்பொற் பதியாய் நின்றசில தோன்று சுகத்தி னிலையிதுவே. 14

பந்த மில்லை வீழ்லலைப் படர்தீர் பிரம மேயுளதா  
மந்த வைக்ய மில்லையிரண் டில்லை யறிவே வளர்ந்தெழுந்த  
சிந்து தரங்கப் பங்கத்தாற் நிகழு கின்ற நீர்போல  
வந்த மில்லா வறிவுருவே விளங்கு மயலொன் றிலதாகும். 15

பந்த முத்தி நினைவுகளைப் பயிலா தோட்டி யுன்வசமாய்  
முந்து பிதவிப் பயமெல்லா முற்று மொழித்து நிலைநிற்பா  
யந்த நீசங் கற்பகினை வடைந்தாற் சிந்தமாத் திரவறிவு  
வந்து சேவத் துமடைந்த வாரி யலையா வதுபோல. 16

ஆதி காலத் தெழுந்தபவத் தினைய சேவ ருழல்கின்ற  
ரோது மின்ப துன்பமயக் குளத்துக் கொழிய \*வுணக்கில்லை

மீது தெரியா விராகுமதி மேவித் தெரிதல் போலவது  
பூதி யளவா முயிற்காணும் பொருளாற் காணப் படுமன்றே. 17

கலைக ளாலுங் குருவாலுங் காண்டற் கரிய பன்னுளே  
தலைமை யான சாத்திகஞ்சேர் தன்புந் தியினுற் றன்னாலே  
நிலையில் வெளியா நெறிபோவார் நெறிசேர் காட்சி களிற் புந்தி  
செலவு பற்றில் லாததுபோற் றெவ்வாங் கரணங் களைக்காண்பாய்.

இனைய கரணங் களைப்பற்ற லிகழ்த லிரண்டு மியல்பல்ல  
வினைசெ யுடல முதற்பொருள்கண் மேவு மியல்பின் மேவிடுக  
உனைய பொருள்கள் புந்தியின லகல் நீக்கி யதிசீதம்  
புனையுட் கரணத் தினனாயெப் போதும் பரம மயமாவாய். 19

உடனென்னும் புந்திபிறப் புற்ற கட்டா மொருக்காலு  
மிடர்தீர் வீடு விருப்புறுவோர்க் கியல்பன் றாகு மிப்புந்தி  
திடமாங் கிஞ்சிந் மாத்திரமு யில்லாச் சிந்மாத் திரவடிவன்  
றடவா னிலுநா னனுபென்னுஞ் சமமாம் புந்தி பிறப்பறுக்கும். 20

தெளியு நீரி லுட்புறம்பு செறியும் வெயில்போற் பொருளனைத்தி  
லொளிகொ ளாந்மா நின்றிடுமா லுருவ மெல்லா முட்புகுந்து [டுமா  
வெளிசெய் பணிக டொறும்பொன்னின் விசித்தி ரம்போல் விளங்கி  
லளிய வஃதல் லாவுருவா மாந்மா வுடைய சுகமாத். 21

நாச வடவைக் கனல்படா நடுக்கஞ் செய்யுங் காலமெனு  
முசு கடலிற் சகத்திரளா முடுகு நதிகள் பல்லுயிராம்  
வீசு தரங்கத் தொடுபாய்ந்து நிறையா தந்த வேலையையு  
மாச மநஞ்செய் யகத்தியனா மாந்மா வென்று மகத்துணர்வாய். 22

தான லாதாய் முன்சொன்ன சகத்தின் றிரளா யுடலமுத  
லான பொருளின் சாலத்தை யாந்மா வென்பத றத்தள்ளி

ஞாந சற்பா வந்தன்னை நனிமேற் கொண்டு மறைந்தோனா  
யீந மில்லா மதிவேந்தே யிச்சை யான படிசிற்பாய்.

23

தநங்க னூடே துயின்மகவைந் தாய்தான் மறந்து மிகத்தேடி  
மநங்கன் றுதல்போற் சராமரண மருவா தம்மை யறியாமற்  
செநங்கள் சலித்துக் கெட்டேனான் செறியு நாத ரிலாதவனா  
னநங்கொள் காயம் போமளவி லழிந்தே னாவா வென்றமுவார்.

24

வாரி யசைந்த வசைவில்பல வடிவா மதுபோற் சங்கற்ப  
நேரி னாலே சிற்பிரம நெடிது விரியுஞ் சங்கற்ப  
பார களங்க மறவிட்டுப் படர்ந்த வறிவை யாந்மாவிற்  
நீர நிறுத்திச் சந்தேகத் திறங்க னெல்லாந் தீர்த்தோனாய்.

25

அலைவி லீலயா துயர்பரம வாந்மாப் போல நிலைநின்று  
நிலைகொள் சுகியா யிவ்வரசு நெடிது புரப்பாய் நிருபதியே  
தலைமை யாந்மா தன்னிடத்தே தன்ன தான வசைவுகளாற் [ல்.  
றொலைவி லாத வினையாட்டைத் தொடர்பிற் செய்யும் பாலரைப்போ

அழிக்குந் தன்சத் தியினாற்பின் னழித்துத் தன்பா லமர்ந்திடுமா  
லிழிக்கும் பந்த முறுஞ்சத்தி யிதற்குத் தன்பா லெழுந்தானே  
பழிக்கும் பந்த மெப்படியோ பற்றற் நகலு மப்படியே  
யொழிக்குஞ் சத்தி தானேவர் துதய மாகு மிவனுக்கே.

27

மதியோ டிரவி கதிர்வந்தி மணிக ளிற்சே ரொளிகளைப்போன்  
முதிரு மரங்கள் கனியிலையை முதலா யினபோ லருவிகளிற்  
பிதிருந் துளிகள் போற்சாலப் பிறங்கும் பிரமத் திடைதோன்றுங்  
கதிகொள் புந்தி முதலாகக் கற்பி தஞ்சே ரிச்சகமே.

28

அதுதா னறியார்க் கிடர்நல்கி யதுவே யதுவல் லாததுபோற்  
றிதமாய் நிற்கு மிம்மாயை சித்தி ரந்தா னற்புதமே  
பொதுவா யங்க மத்தனையும் புணர்ந்து பிறிவற் றிருக்கவுந்தா  
னிதமா யுயிரை யுயிர்காண திருக்க மயக்கு மியாரையுமே.

29



பரம விண்ணே சகமெல்லா மென்று பாவித் தாசையறிந்  
பிரம கவச னின்பமுள பேரியோ னாகு நானென்னும்  
பொருளை நீக்கி நினைவின்மை வடிவா நினைவாற் பொருளனைத்து  
முருவ மில்லை நிராலம்ப முணர்வு சாந்த மெனநினைவாய். 30

இதுவே நன்றி தன்மென்னு மிதுவே வித்தா மிடரொழுங்குக்  
கதுதான் சமமா மங்கியில்வெந் தமிழ்தா விடருக் கவசாமென்  
பொதுவா நலந்தீங் கெனும்பேத மபாவ மென்னும் பொருவாளால்  
விதமாம் புருட வருத்தத்தான் மெல்ல மநதில் வெட்டுதியால். 31

நினைவான் முடிக்குங் கருமமெனு நீண்ட பெரிய வன்காடு  
தனைநீ நினைவின் மையினாலே தமிழ்து பரம பதமேவி  
வினைநீ ருனது விவேகத்தை மேவி யென்று நிலைநிற்பாய்  
புனைதா ரிக்கு வாகுவெனும் புகழா னிறைந்த பூபதியே. 32

உலகின் பரப்பை யுள்ளாக்கி யுன்னு நினைவுக் கப்பலாய்க்  
கலக மடவார் பொருளென்னுங் காத னுழவி நானென்னுங்  
குலவு மிருள்போய் விவேகநிலை கூடு மகனே பராநந்த  
மிலக வடைந்தோ நெடுங்கால மிவனே துன்ப மில்லாதோன். 33

சாந்த னாகிச் சமநிலையாய்ச் சால நொய்தா யறிவுருவை  
வேந்த னேசந் ததநினைவா யென்று மநுமீண் டுரைசெய்வா  
னாய்ந்த தூலா னல்லோரா லறிவை வளர்க்க வேண்டுமுத  
லேய்ந்த யோகத் தினுக்குமுதற் பூமி யிதுயோ கிக்குநவம். 34

அயர்வில் விசார மிரண்டாகு மசங்க பாவ மூன்றாகும்  
பயிலு நாலாம் விலாபிரியே படர்வா தனையைப் பற்றறுக்கு  
மயர்வில் சுத்த நல்லறிவின் மயவா நந்த வடிவைந்தாந்  
துயில்சாக் கிரம்பா திகளில்லாத் தொடர்ச்சி வனின்முத் தியுமிதுவே.

அறிவி லாமை வடிவாகி யகலா நந்த மொன்றாலுஞ்  
செறியும் வடிவாய்ச் சுழுத்தியைப்போற் திகழு மாற முயர்பூமி

பிறிவில் சமமா யறநொய்தாய்ப் பெரிது நன்றாய்ச் சாந்தமதாய்  
வெறிய துரியங் கேவலமாம் வீடே யேழாம் வியன்பூமி.

36

மன்னு விடயம் விடுதலினால் வாழு மிவ்வேழாம்பூமி  
தன்னை நிருவாணத்துருவாய்ச் சான்ற துரியா தீதபத  
மென்ன வுரைத்தார் சிலர்வேறே யிவ்வேழுவத்தை களின்முன்னஞ்  
சொன்ன வவத்தை யொருமுன்றுந் தொடர்ச்சாக் கிரமாக் கருதுவ  
[தாம். 37

சகங்கள் கருவிற் றேற்றாவார் தன்மை நாலா வதுகருவா  
நிகழா நந்த மொன்றூலு நெருங்கு வடிவ மைந்தென்று  
புகன்ற வவத்தை சுழுத்தியதாம் போத மின்மை வடிவாகித்  
திகழ்ந்த வாரூ மவத்தையினேச் செறந்த துரிய மெனலாகும்.

38

துரியா மநனாக் கெட்டநிதாய்த் தனதே சன்மை வடிவான  
துரியா தீதப் பதவவத்தை தாய வேழா முயர்பூமி  
பிரியா துள்ளே வசமான பிரத்தி யாகா ரத்தானே  
தெரியா தாகிக் காண்கின்ற திரள்க ளினெத்தும் போமாகில்.

39

அந்த மகாசத் தையினானே யவனே முத்த னையமிலை  
வந்த போக சுகதுக்க வகையாற் றுக்கா தறநிறைந்த  
புந்தி யுளன யாந்மாவிற் பொருந்தி மகிழ்ந்து நிற்குமெனி  
லிந்த மனித னிலைதானே யிங்கே தோன்று முயர்முத்தி.

40

பொங்கு தொழின்மே வினன் சாந்தன் புகல்வீட் டுறையோன் சர்யா  
யங்க முள்ளோன் சரீரயிலோ நென்னு மவனே முநியாகு [சி  
மெங்கு மிறவே னுயிர்வாழே னிலனு முளனு மலனிவனே  
தங்கு நான்கிஞ் சிலுமிலனென் றுன்னித் திரன் றளர்வணுகான். 41

ஒன்றி லணுகே னுன்சரைபற் றுள்ள மமதை யகங்கா  
மென்ற வென்று மிலனென்றே யெண்ணித் திர னிடாணுகான்

ஹன்று குணமூன் நிலன்சரைசா விலனான் சுத்தன் ஹாவறிஞ  
னின்ற சாந்தன் சமரசனா னென்று நினைத்தோன் ஹயரணுகான்.

திரண நுனிகள் விசம்பிரவி தேவ ருரகர் நாரிடத்தில  
விரியு மறிவே நானென்று விளங்குந் தீரன் மெலிவனுகான்  
புரியுங் குறுக்கு மேல்கீழென் போதப் பெருமை யுலாவியதென்  
றரிதி னநந்த விசாரஞ்செய் ததனை யறிந்தோ னழிவில்லோன். 43

திரவா சனையோ டெப்பொருள்க ளாதுப விக்கச் சேர்ந்துளவோ  
துரிசி லதுவே சுக்குச்செய்யுஞ் சுகமே தளிக்கு மதுவிரைவில்  
வெருவு காலத் தானசிக்கு மதனாற் றுண்பம் விளைபொருட்டாம்  
பெரிய சுகதுக் கங்களுக்குப் பிரிவற் றிருக்கை பிரசித்தம். 44

நிருவா சனையி னானுல நேர்வா சனையி னானுலம்  
பொருள்தா னடையி னத்தனலே யின்ப துண்பம் பொருள்தாவாம்  
வரும்போ திரண்டு மொன்றாக வந்து விளங்குஞ் சுகதுக்க  
மருகா நின்ற நாசத்தி லவைக ளிரண்டு மடங்கிடுமால். 45

புந்தி தணிந்த வாசனையாற் புரிகா ரியமீண் டங்குரியா  
வெந்த விதையி னுடல்கரண முதல வெவ்வே ருய்விரிந்து  
நந்து கரும காரணங்க ணாட்டு மொருவன் செய்வோன்றான்  
முந்து புசிப்போன் றானெவனே முன்வந் தடைவ னவ்விடத்தே.

பாவிப் பனயா லையினுமுளம் பற்றா துயர்ந்தோன் றுரகையின்  
தேவீற் குளிர்த்து நிறைந்தொளிர்வன் செய்ய கதிரோன் தன்கதிரி  
பூவிற் றெழிலி னுலைந்துழலும் பொத்த வுடலா மிலவுதனை [ன்  
மேவு தொழிற்பஞ் சோடிப்போ ஞாநக் காற்றால் விரைந்தொருபால்.

எண்ண மெல்லாம் பழகாமை யாலே பிறக்கும் பிறப்போர்க்குக்  
கண்ண தான விஞ்ஞாநக் கலைதா னொருகாற் றேன்றிடினும்  
பண்ணு நல்ல கழனிதனிற் பயின்ற வித்துப் பலிப்பதுபோற்  
றிண்ண மாண வன்பாலே மிசவும் வளஞ்ஞ் சிறப்பாக.



முழுது வடிவ மாயொன்றா மாந்மா முழுது சத்தியினுங்  
கெழுமு நதியி லுவரிகளிற் கீலா லம்போ னின்றொளிரு  
மொழிவி னினைவின் பரப்பிலதா யொன்றாஞ் சற்பா வந்தன்னிற்  
றழுவு கூறு மாத்திரமா யுணர்வாய் சகல சகங்களையும்.

49

என்று மதுமீன் டுரைசெய்வா னியைந்த புலன்போ கத்தாசை  
நின்ற தெம்மட் டம்மட்டு நிகழ்ச்சி வப்பேர் பெறுமாந்மா  
வொன்று மவிவே கத்தாலங் வாசை யுண்டாந் தன்னாலே  
யன்று நிருபா விவேகத்தா லந்த வாசை யழிவெய்தும்.

50

காத லென்று போமன்று கலந்த சீவத் திறம்விட்டுத்  
தீதி லாத பரப்பிரமத் திறத்தை யாந்மா சேர்ந்திடுமாந்  
கேத மாக மேனினுங் கீழே யெய்துங் கீழ்நின்று  
மேத மில்லா மேலேசென் றெய்து நெடுநா ளிவ்வாந்மா.

51

சுநமார் பிறவிப் பெரும்பூட்டைக் கருத்தாங் கயிற்றிற் கடமாகே  
லெனதி திதற்கு நானென்றே யிறுகும் பிராந்தி விவகார  
நனிமோ கத்திற் செறிபவரியா ரந்த நவைசேர் வஞ்சுகரே  
தனிவேன் மன்னா கீழ்நின்றுங் கீழே சரிக்கத் தக்கவரே.

52

இதற்கு நானீ தெனக்கவன்மற் றிவனா னானென் றிடுமோக  
விதத்தை யுயர்புந் தியினாலே விட்டோர் மேற்கு மேற்செல்வோர்  
திதத்த னொளிகூ ராந்மாவைச் சிறிதுந் தாழா துறப்பற்றி  
யுதித்த சகத்தைத் தற்புண வுருவ மாக நோக்குதியால்.

53

என்றிப் படிதன் சித்தருவ மிரண்டற் றுள்ளே தனித்தோன்று  
மன்றிப் பவம்போய்ப் பரமேச னாக லாகு மயன்சிவன்மால்  
வென்றிக் குவிசத் தவன்முதலோர் செய்த வெல்லா மெய்ம்மையினா  
லொன்றிச் செறிசித் துருவுடைநான் செய்கின் றேனென் றுணர்வு  
[றுவாய். 54]

யாதி யாதெப் பொழுதெதிர்த் தவற்றி லென்னே சொல்லப்பட்ட  
தோது மவையெல் லாந்தடைதீ ருணர்வின் விலாச மேநன்றாந்

தீதி லறிவு மாத்திரமான் திறனாய்க் காலச் செயம்பண்ணிக் [ரோ.  
கோதின் மந்த்தோ டிருப்பவன்சேர் குறைவில் சுகத்தோ டெதுநிக

இல்ல தன்னுண் டல்லவறி வில்லா வருவி லறிவுருவ  
மல்ல வாந்ம வருவமல வயலன் மலக மெனநினைவாய்  
சொல்லு மிந்தச் சொருபமுறத் தொடர்ந்த பகுதி போயிறக்கும்  
புல்லு தேசங் காலமல புறத்தோர் நிலையன் மயர்முத்தி. 56

அகங்கா ரத்தி னகமென்னு மோக மழிந்தாற் பாவனையா  
மிகும்பேர் பெற்ற பகுதியந்த மேவு மிதுவே வீடாகுந் [பம்  
தொகுஞ்சாத் திரத்தின் பொருண்ணிவிற் றவள்வு நாநா விதவின்  
புகுங்கா வியவேட் கையுமனைத்து விகற்பத் துயரும் பொருந்தாமல்.

அன்னுன் சமமா யழிவில்லா வாந்மா வாய்நின் றின்பமுறு  
மென்னா கினுமொன் றுடுப்பவனா யென்னா கினுமொன் றுண்பவனா  
யுன்னா தெங்கா கினுமொருபா லுறங்கு வோனா யாங்கவனே  
பொன்னார் பூமி முழுதாளும் பூபா லனைப்போற் பொலிவுமறால். 58

வருணச் சிரம வாசார வழிநூ னடத்து நடைநீங்கி  
யருகா வுலகின் வலையகன்றோ னருங்கு டகன்ற கேசரிபோ  
னிருபா வுரைகட் கெட்டரியோ னேடிப் பிறக்கு நிலைந்தோ  
னொருசோ பையைச்சேர்ந் தவன்மழைபோ யொளித்த நாளில்  
[விண்டலம்போல். 59

தெளிவு கெம்பீ ரங்கள்கிரி சேர்ந்த பெரிய சுனைபோல்வன்  
களிகொள் பரம சுகச்சுவையாந் தன்பாற் றானே கலங்காம  
லெளிது சுகிப்பன் கருமபல மெல்லாம் விட்டோ னழிவின்றி[கான்,  
யொளிநு நிறைவோ னிருவினைவே றென்றுந் தாக்கா றென்றனூ

பத்தி பாய்ந்துட் பற்றாத பளிங்கு போலக் கருமபலம்  
பத்தி பாய்ந்துட் பற்றாதோன் பலநீண் மனித ருடனுறைந்தும்

பத்தி யாலர்ச் சித்தாலும் பகையா லுடலை யரிந்தாலும்  
பத்தி பாச்ச லுற்றதுபோற் பயிலும் மகிழ்வு துயரறியான். 61

துதிகள் கடவு ளோமங்க டொடர்பூச் சியன்பு சைகளில்லோன்  
விதிசெய் நீதி யாசார மேவப் படுவோன் மேவாதோ  
னெதிருந் தன்ன லுலகோர்க ளிறையும் வெருவா வகையிருப்போ  
னுதித மான வுலகத்தி லொன்றால் வெருவா துறைகிற்போன். 62

பற்று முனிவு பயஞ்சகங்கள் பயிலா னெனினும் பயின்றிடினுஞ்  
சொற்ற வெவர்க்கும் பிரமேயந் தொடரா னெனினு நன்பாலர்  
பெற்ற பிரமே யத்துறினும் பெரிய மரத்தோன் காசியிற்சா  
வுற்ற பொழுது நாய்க்கறிப்போ ருழைசா வறினு முறும்பதங்கேள்.

ஞாந மடைந்த பொழுதிலிவ னல்வீ டுற்றோன் மநமிறந்தோ  
னீந் மான வகம்பாவப் பிராந்தி யன்றோ விடர்பந்த  
மான வீடா வதுமடமை யந்த காரங் கெடலன்றோ  
மாந் மிகுந்த விவனெய்தின் மனிதர் பூசை செயவேண்டும். 64

போற்ற வணங்கப் பூசிக்கப் புகழ் வருந்திப் போய்க்காண  
வாற்ற வுரியோ னெவனவன்வன் பிறவி யறுப்போர்க் கநவரதஞ்  
சாற்று மகத்தாற் நீர்த்தத்தாற் நவத்தாற் ருநத் தாற்கிட்டா  
ஆற்ற வறிவாற் பிறவியறுத் துயர்ந்தோன் பத்தி தரும்பயனே. 65

பரிந்திவ் வாறு கற்பித்துப் பகவன் மதுவாம் பேருடையோன்  
விரிஞ்சன் நனது நகரத்தைப் புக்கா னிக்கு வாகுவெனும்  
விரிந்த புகழ்மன் னனுமந்த விழியே பற்றி ளிலைகின்றான்  
வரிந்த கழற்கா லிராமவென வகிட்ட முகிவ னருள்செய்தான். 66

6—13 இட்கவாகு கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1962.



## 6—14. \* (மான்) வேடன் கதை.

இந்தவா றிருக்கிற் சீவந் முத்தனா யினிய தான  
புந்திசே ரிவனுக் கேது புதுமையா மதிச யந்தா  
னந்தயில் பரத்தைக் கண்டோர்க் கதிகனே யென்று கேட்ட  
சுந்தர விராமற் கந்தத் தொன்மறை வசிட்டன் சொல்வான். 1

ஒப்பறு ஞாநி புந்தி யொன்றிலே யதிச யிக்குந்  
தப்பற நிறைந்து சாந்த ஞாயவன் றன்பா னிற்குஞ்  
செப்புமந் திரங்க ணேன்பு தந்திரஞ் சித்தி யானோர்  
கைப்படு விண்போக் காதி கருமத்திற் புதுமை யென்னே. 2

வேறு.

உலகாய் விரிந்த விவராலு மொழுங்கால் விரிந்த வருத்தத்தாற்  
பலமா மணிமா திபும்பண்ணப் படுமா தலினாற் றனையறிந்தோர்க்  
கிலதா மிவர்க்கோர் விசேடமுள திழிந்த முடப் புந்திகன்போ  
லலனா குவனெங் கணுமாசை யறலா லிவனெஞ் சமலமதாம். 3

குறிதீர் வடிவாய்ப் பிறப்பிறப்பிற் கொடுநீன் கால மயக்கறலாற்  
பிறியா விற்பத் தறினாளுக்குப் பேசுங் குறியிவ் வளவன்றோ  
வெறிகூ ராசை சிறமோகம் விதந முலோப மாபத்துச்  
சிறிதா ிநிபுண நாளுமெனச் செப்பி வசிட்டன் மீண்டுரைப்பான். 4

மறையோ னொருவன் றன்னுடைய மகிமை கடந்து சூத்திரனாய்  
முறைதீர் வதுபோற் சீவனென முளைத்தா னீசன் சிருட்டிதொறு  
நிறைநீ டுயிர்க் ளளவின்றி நிகழு மூலச் சித்தசைவாற் [ம்.  
றுறைதோ நவைதான் றேன்றிடுமாற் றொடர்கா ரணமிங் கிலதாகு

\* வட மொழியில், “முசி வியாதன் கதை” என வழங்குவர்.

† நிபுணம்—நிர்விகாரம், அல்லது-அத்தியந்தம்.

ஈச னிடைநின் றுற்பவமா யெழுந்த வுயிர்க டாஞ்செய்த  
வீச கருமங் களிஞலே மேன்மேற் பிறவி களைமேவுந்  
தேச முடையாய் காரியகா ரணத்தின் செய்தி யிதுவாகு  
மேசு பிறவி கருமமெனு மிரண்டி னுக்கு மிப்படியே.

6

பரம மதனி லகாரணத்தாற் பரந்த வுயிரெல் லாமுண்டாம்  
விரவு மதற்பின் பவர்க்கெல்லா மிகத்தாஞ் செய்த கருமங்க  
ஞரிய சுகதுக் கங்கடமக் குறுகா ரணமாந் தனையறியாப்  
பிரமந் தனிற்சேர் சங்கற்பம் பேசு கருமங் களின்மூலம்.

7

பந்த நிதாநஞ் சங்கற்ப மன்றோ வதுநீ பற்றறுப்பாய்  
முந்து சங்கற் பந்தவிர்த்தான் முத்தி யதுவா மதுதன்னைப்  
புந்தி யதனாற் பரிசயிப்பாய் பொருளும் பொருள்கொள் பவனுமுறின்  
மைந்த மெள்ள வெப்போது மறவா தொழிப்பாய் சங்கற்பம்.

8

கொள்ளும் பொருளா கவுமவேண்டா கொள்வோன் வடிவா கவுமவே  
வெள்ளங் கருத்தெல் லாநீக்கி யெதுசே டித்த ததுவாவாய் [ண்டா  
நள்ளும் பொருளொன் றினையிந்த நாடும் பொறிக ஞுறிலாங்கே  
தெள்ளும் பற்றுள் ளதுபந்தஞ் சிறக்கும் பற்றில் வதுமுத்தி.

9

அற்ப முனக்கொன் றினிதாகி லதனாற் பிறப்பி லகப்பட்டாய்  
பொற்ப வுனக்கொன் றினுமினிமை பூணு தென்னிற் பிறப்பகன்றாய்  
நிற்ப நடப்பப் பொருட்டிரளி னினக்குத் திரண முதலாகத்  
தற்ப முறுபொன் முடிவாகச் சற்று மினிமை யுறவேண்டாம்.

10

பற்றி லாதென் னெண்ணுதியென் பண்ணு நின்ற யெதைவிடுதி  
யுற்ற செய்வோன் புசிப்போனன் றுபசாந் தியனீ மதிமாண்டோன்  
மற்று நல்லோர் சென்றபொருட் கிரங்கார் வருவ மதித்தெண்ணார்  
முற்று நிகழ்கா லப்பொருளை முறையா லெய்திக் கைக்கொள்வார்.

மதமா மோக மையன்முதன் மரத்திற் பிணித்த கயிறுகளாந்  
திதமா மரத்தை மரத்தாலே சேதித் திடலா மறிவோரா

விதமா நெடுங்கூர் விவேகத்தா விரும்பா விரும்பை யறுப்பதுபோல்  
விதமா மந்ததை மந்தாலே வீய்ப்பாய் பிறவி மயக்கநவே. 12

ஆழுக்கை யழுக்காற் கழுவுவர்கொ லர்பை யம்பாற் றடைசெய்வர்  
வழுக்கு நஞ்சை யெதிர்தஞ்சான் மாற்று கிற்பர் மதியுடையோ  
ரொழுக்க முறுமூன் றுளசீவர்க் குபயந் தூல சூக்கமென  
விழுக்க மாமொன் றுயர்பரமா மிதுசேர்ந் தந்த விரண்டொழிப்பாய்.

மேக மனையாய் கைகால்கண் மேவு மிந்த வுடருளே  
போக முண்ணச் சீவனுக்குப் பொருந்து தூல வருவாகும்  
பாக மருவு சங்கற்ப மயமாய்ப் பவபா வனைபண்ணுஞ்  
சோக மநஞ்சீ வனுக்குருவாஞ் சூக்க வாகி வாகியமே. 14

மெய்யாய் மூல மீறின்றி விகற்ப மறுசிந் மாத்திரமே  
மொய்யார் சீவன் பரவடிவா மூன்றா குவது முண்டகம்போற்  
கையாய் சுத்த துரியபதங் கண்டா யிதுவே யிதிலமுந்தி  
மையார் முதற்சொல் வடிவிரண்டு மாற்றி யவைநா னெனவேண்டா.

என்னு முநியை யிராமனும்பார்த் தெந்தாய் நநவு கநாச்சுமுத்தி  
துன்னு மதுவா யினமூன்றிற் றேன்றா ததுவாந் துரியத்தை  
யுன்னி விசேட முறவுரைப்பா யுயர்ந்த முநிநா யகவென்ன  
மன்னு மமுத மழைபோலும் வாக்கால் வசிட்ட முநியருள்வான். 16

அகமென் பதுமென் னாததுவு முளது மிலது மறவிட்டு  
நிகழுஞ் சமமாய்ப் பற்றறத்தன் னிலைக்கே நிற் றுரியமதாந்  
தகுதன் னிலையாய்ச் சமமாகிச் சகத்தின் றெழுிற்குச் சான்றாகி  
புகல்சீ வனின்முத் தியுமாகிப் பொருகற் பனைதீர் நிலைதுரியம். 17

இதுதா னநவு கநவல்ல விடர்சங் கற்ப மிலாமையினுற்  
பொதுவாஞ் சுழுத்தி தானன்று போத மின்மை தீர்தலினுற்  
சதுரா வீந்தச் சகநன்றாய்த் தனது நிலைக்கே சயித்திறஞ்  
முதுனா நிகட்கிங் கிதுதுரிய மூடர்க் குலகந் திரநிலையம். 18



யானா மெண்ணை மறிச் சமந்தா நெய்திச் சித்த மொருக்காலு  
 மாண வினைசெய் யாதபடி யாக்கிற் துரிய நிலைநிற்கு  
 ஞாநா தீத னுக்கிழவோ நெனிணு ஞாந நனிமேவ  
 மேனா ணடந்த தொருசரிந்த கேட்பாய் மேதை களின்மிக்கோய்.

பெரிய வடவி யொன்றிடையோர் பெரிய முரிவன் மகாமௌநம்  
 புரிய நிலையோ னவன்றையோர் பொருவில் வேடன் வந்த னுதி  
 யெரிய மென்கைக் கணைபடநெர்ந் திங்கோர் நவ்வி யோடியதாற்  
 றெரிய வஃதெங் ககன்றதெனச் செப்பு முரிவ வெனக்கேட்டான்.

கேட்ட கிராதன் றினையந்தக் கேடின் முரிபார்த் தினியோனே  
 காட்டி லுறையோர் சமநிலைமைக் கண்ணு முரிவர் கணநாங்க  
 ணட்டு விவகா ரம்புரியு நவையாங் கார மாகிலநாங் [ரே.  
 கூட்டு பொறியின் ரெழிலெல்லாங் கொள்ளு மநஞ்செய் குவதன்

அதனா லகங்கா ரத்துருவா மந்த மநிச் சயமாகத்  
 திதமாய் நழுவி நெடுநாளாஞ் செறிசாக் கிரசொப் பநசுழுத்திப்  
 ப்தமா மலையொன் றையுறியேம் பரம துரிய நிலையானேம்  
 விதமாய்க் காணப் படுபொருள்கள் விமல துரியத் திலவென்றான். 22

திதின் முரிவ னுரைபொருள்க டெரியா வேட னுங்ககன்ற  
 னாத லாற்கே டுரியத்துக் கயலோர் நிலையு முளதன்ற  
 லேத மான விகற்பமெலா மிறந்த வறிவே துரியமதா  
 மீத லாதிங் கயலொன்று மில்லக் கண்டா யிராகவனே. 23

கண்ட நவவு கோரமதாங் நவவு சாந்த மெனப்பெயராங்  
 கொண்ட சுழுத்தி மூடமதாங் கூறு மிம்மூன் நவத்தைகளும்  
 விண்ட.. மநத்தின் வடிவாகும் விளம்பு மிம்மூன் றையும்விட்டாற்  
 தண்டு மநம்போ மநமிநந்தாற் சத்தா யொன்றாஞ் சமநிலையாம். 24

அந்த நிலையே யோகிகடா மரிதிற் சாதித் தடைகின்றார்  
 வெந்த துயர்செய் சங்கற்ப விகற்ப மில்லாத் துரியத்தே

மைந்த நிலையா யிடர்தீர்காய் மகத்தா யுயர்ந்த முகிலாராய்ப்  
பந்த மிலராய்ப் பேதமறும் பழையோர் விடாதிப் பதத்துடைசார்.

6—14. (மான்) வேடன் கதை முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—1987.

6. நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம்.

ஞாந சப்த பூமிகை.

—

எனைத்து ஞாந நன்னூலி னியம்பு மறுதி யாதென்னி  
லனைத்துங் காவு காண்பதுவே யன்றோ அவிஞ்சை யிங்கிலை  
வினைத்தின் கவலை செய்கின்ற வெய்ய மாயை தானில்லை  
தினைத்துன் பழுமற் றுபசாந்தத் திறமா மிதுவே திகழ்பிரமம். 1

சாந்த மாவிச் சித்தம்பரமாய்ச் சமமாய் நொய்தா யாந்மாவா  
யேந்து சத்தி யளவிலதா யிடும்பேர் பிரம மெனுமிதற்கே  
சேர்ந்த பலரிச் சயம்பண்ணிச் சிலர்பா மென்பர் பரமேசன்  
வாய்ந்த வருவ மென்பர்சிலர் மாவின் ஞாந மென்பர்சிலர். 2

எல்லா நீக்கி மகாமௌநத் திருப்பாய் நிருவா ணத்தினனாய்ப்  
பொல்லா மநம்போய்ச் சித்தம்போய்ப் புந்தி போய்த்தா னென்பது  
சொல்லா ஆமை குருடுசெவி டொத்துத் தூய வாந்மாவி [போய்ச்  
னில்லா யுள்ளே முகமாகி வித்த நொய்தாய் நிறைமதியாய். 3

நநவிற் சுழுத்தி நிலைமேலி நன்றா யெல்லா முள்ளகற்றித்  
தனதிச் சையில்வந் ததுபுறத்தே சமைப்பாய் சித்த முண்டாகை  
கனதுக் கமதாஞ் சித்தமறிற் கந்தத் சுகமாஞ் சித்தத்தை  
யுனதுட் படுத்தி யுணர்வின்மை யாலே யொழிப்பா யுணர்வுருவாய். 4

சோக நன்மை தீமைகளைச் சூழ்வுந் நிருந்துஞ் சமமாகிப்  
பாக மின்றிக் கற்போலப் படிந்து நிற்பாய் பலபிறவி  
மோக மகலு மவ்வளவு முயலுந் தனது முயற்சியினு  
ஞக மனையாய் சுகதுக்க நடுவுந் ளதுநீ நாடலையாய்.

5

இந்த வளவாந் தன்முயற்சி யிடர்தீர் முடிவில் பதமளிக்குஞ்  
சிந்து கலைக ணிறைமதிபோற் சித வமுதே யுண்ணிறைய  
வந்த வறிவன் சுகமடைவ னகில வுலகின் பொருட்சார  
முந்த வறிந்து செயற்செய்யா தவனாய் முத்தி யெய்திடுமே.

6

யோக பூமி யேழுக்கு முடிசெய் தொழில்க ளெவ்வண்ண  
மாக விர்தப் பூமிகளை யடைந்த யோகிக் கெதுறுகின்  
மோக மில்லா யுரையென்ன முனிவ னிராமற் குரைசெய்வான்  
போக வசஞ்செல் பவன்மீண்டோ னென்று புருட சிருவகையாம்.7

சுவர்க்க முத்தி களைவிரும்பித் தொடரு மவர்தங் குறிகேளா  
யுவக்கும் வீடே யெவ்வளவிற் றுலக நடையே யுயர்ந்ததென  
நிலக்கு மறுதி யாற்செய்வோ னெனும்போ கத்திற் செல்பவனா  
மெவர்க்கும் விவேக முறுபிறவி யெய்தற் கரிய வியல்பினதே. 8

எறியுங் கடலி னுகத்துளையி லாமைக் கழுத்துப் புகுவதுபோற்  
பொறிவெம் பிறவி யநேகத்தாற் புருடன் விவேகி யெனப்பிறந்து  
முறியும் பிறவிப் பயனிலதிம் மோக மமையுஞ் செய்தொழிலாற்  
செறிவ தென்னே யிவற்றாலே திரங்க ளெல்லாஞ் சென்றிடுமால்.9

தொழிலின் மிகுதி யற்றயர்ந்து துயர்தீ ரஃதே தென்னுள்ளே  
யழிவி லறுதி யுள்ளோனே யடங்கத் திரும்பு மவனாகுங்  
கழிவின் மயல்போய்ப் பவக்கடலைக் கடப்ப தெவ்வா றெனவுன்னு  
மொழிவில் விசாரத் தால்விரத்தி யுள்ளே யறுவ னாள்வேண்டா. 10

உதார மான தொழில்களிலே முயன்று நாளு முண்மகிழ்வன்  
ததாவ கின்ற கிராமியமாங் கருமச் சழக்கிற் குச்சரிப்பன்



விதாந கருமங் களைச்செய்வன் விளம்பான் செய்த கருமங்கள்  
பதாதி யுலகோர் வெருவாத படிமெத் தென்ற தொழில்புரிவன். 11

தீய வினைக்கஞ் சுவனென்றுஞ் செறியும் போக வேட்கையுரு  
னைய நயமாய் மெத்தென்று நிபுண மாகி யிடம்பொழுதுக்  
கேய வுரைக ஞரைசெய்வா னிவ்வா றுன விவன்றானே  
யாய பொழுது முதற்பூமி யான வொன்றை யடைந்தவனே. 12

ஒக்க மூன்று கரணத்தா லுயர்நல் லோரைப் பின்செல்வன்  
மிக்க நன்னூ லெங்கணும்போய் விரும்பிக் கொணர்ந்து பரிசயிப்பன்  
றொக்க சநக மறுப்பதற்குத் துணிந்திவ் விசாரம் படைத்தவனே  
நக்க பூமி யறிந்தோனாந் தகுமா ரியனா மற்றவனே. 13

இருளில் விசார மெனுநாமத் திரண்டாம் பூமி யெய்தினனாஞ்  
சருதிமிருதி நல்லொழுக்கந் தொடர்தா ரணைநற் றியாநங்கண்  
மருவு கருமங் களைக்கேட்பான் மாசில் விருத்திப் பொருணிகழ்த்தும்  
பெருகு புகழ்சேர் பண்டிதரிற் பெரியோர் தம்மை யினிதடைந்து.

செறியும் பதார்த்தப் பிரிவறிந்து செய்யுந் தவிருங் காரிஙங்க  
ளறிவன் செல்வ மாணமனைக் கதிபன் மனையை யறிவதுபோன்  
மறியு மதமாச் சரியமபி மாந முலோப மோகமெலாம் [போல்.  
வெறிது புறத்தெய் தினுஞ்சிறிதாய் விடுவன் பாம்பு தோல்விடல்

மதியிவ் வாறுள் ளவனுலால் வணங்கு குருவா னல்லோரா  
லதிகங் குய்யப் பொருளனைத்தி னறுதி யறிவ னதற்பின்னர்  
முதிர்பற் றின்மை யெனப்பெயரா முந்து மஃறைப் பூமிதனைப்  
புதிதா மலரின் மெல்லனைபோற் பொருந்தி நிற்பன் பொலிந்தவனே.

உள்ள படியே தூற்பொருளி றொழுக்கந் திரமாய்க் கைக்கொண்டு  
தள்ளின் முகிவ ரிடந்தோறுந் தளர்வொன் றில்லா மெய்ஞ்ஞாந்  
தெள்ளு கதையி றொழுங்குகளாற் நீர்க்க வாண ளதுகழிப்பன்  
பள்ளி கொளவு மிருப்பதற்கும் படர்ந்த பாறை யிடமாவன். 17

பாயு மகமா தியநலத்தாற் பற்று விற்பஞ் சமமாகித்  
தோயு மடவி களிலுலவித் தொக்க காலஞ் செலவிடுவ  
னாயு நன்னூற் பரிசயத்தா லறங்கள் செயலான் மானிடருக்  
கேயு மிந்தப் பொருளுக்க மிலங்கு முள்ள படியாக.

18

உற்ற மூன்றும் பூமியைச்சேர்ந் துணர்ந்தோன் றானே யதுபவிக்கும்  
பற்றி லாமை யிருவகையாம் பகுத்து நாமிங் குரைசெயக்கேண்  
முற்று சாமா நியமொன்று முதிர்ந்த சேட்ட மொன்றாகு  
மற்றிங் கிண்கு மோரொன்றி லிரண்டு வகையா மறுகுலத்தோய்.

பொருள்கடமிற்செய் பவனல்லேன் புசிப்போ னல்லேன் நெளியோ  
குருவு மல்லே னெனப்பற்றில் குணமாஞ் சாமா நியவிரத்தி [ஊங்  
பருகு தன்ப மின்பமெலாம் பண்டை வினையால் வருமன்றே  
யருள்செய் கடவுள் வசந்தான மமைப்போ னுத லெனக்கெங்கே.

கொல்வ தான பெருநோயாங் கொடிய போதப் பரப்பெல்லாஞ்  
செல்வ மெல்லா மாபத்துக் கிடமாஞ் செத்தல் பிறப்பதற்கா  
மொல்வ தான நற்புந்திக் குள்ள கவலை நெடுநோயாஞ்  
சொல்வ ஞால மெலாங்காலன் றெலைக்க முயலும் விடாதென்றே.

பண்ட மனைத்தின் பற்றற்ற பகர்பா வனையுள் றுறவுண்டாங்  
கொண்ட வுயர்வாக் கியப்பொருளைக் குறிப்பா னமுத்த மந்ததோர்க்  
கண்ட விதுசா மாநியமாங் தவிர்பற் றில்லா விரெறியா [குக்  
வண்டு பெரியோர் கட்டாரகா லறிவி லாதோர் நீக்கத்தால். 22

தானு முணர்வி னுட்டெளிவாற் றக்க புருட வருத்தத்தா  
லானு நன்னூற் பரிசயத்தா லங்கை நெல்லி தோன்றுதல்போ  
லானு பிறவிப் பெருங்கடலி னுயர்கா ரணமாம் பெரியகரை  
தேனா ரலங்கன் மணிமார்பா தெளியக் காணப் பெருந்திடமாய். 23

செய்வா னான நீசன்றன் செய்வா னலதென் பழவினதா.  
னிவ்வா றான சொற்பொருளி னெண்ண மெல்லா ரிச்சயமாய்க்



கவ்வா ததிதா ரத்தகற்றிக் கலந்த சாந்த மோநலிலை  
பெய்வான் கருணை முகிலேமுன் பேச சேட்டப் பற்றின்மை. 24

அகத்திற் புறத்தின் மேல்கீழி லாசை களிலா காயத்திற்  
சகத்திற் பொருளிற் பொருளல்லா தகற்றிற் சடத்திற் நனியறிவிற்  
பகுத்துக் கருநா துபசாந்தம் பயின்று நினைவற் றொளியற்று  
மிகுத்துப் பிறப்பற் றடிமுடிவின் மேன்மை சேட்டப் பற்றின்மை.

மகிழ்வாம் வாச மதுரமுடன் வருந் நொழிலார் தளிர்மேவித்  
தகவா மனத்தா னுனிசேர்ந்து தடையா முள்ளு நிறைந்தறிவா  
மிகுமோர் கமல மடைந்துட்சேர் விசார விரவி யான்மலர்ந்து  
பகர்மூன் ருமிப் பூமிதனைப் பலமாய்ப் பலிக்கும் பற்றின்மை. 26

மோக மில்லா தவர்செறிவான் முதுநல் லறத்தின் சமூகத்தாற்  
காக தாலீ யம்போலக் கருத்தி லுதிக்கு முதலான  
யோக பூமி யுதித்தலுமே யுள்ளே யமுத முனையொப்பா  
மேக விவேக நீர்பாச்சி யிதுகாத் தளிக்கப் படுமுயன்றே. 27

விடுதி யாலே தழைக்குமிது விசாரத் தாலவ் விடுதிதனை  
விடுவி லுழவர் நென்முளைபோல் வருந்தி வளர்க்க நாடோறு  
மொடிவின் மறுபூ மிக்கிந்த டொன்றே சநக பூமிபென  
முடிவில் வெளியா மதிலிரண்டா மூன்றும் பூமி தனைப்பெறலாம். 28

சேட்ட மெனச்சொல் பற்றின்மை சேர்ந்தான் மூன்றும் பூமியதா  
மீட்டு புருடன் சங்கற்ப வெண்ண மொன்று மில்லென்னத்  
கேட்ட குமர னுரைசெய்வான் கீழாங் குலத்தோ னுணர்வில்லோன்  
பூட்டு தொழிலோன் பொல்லாதோன் புகன்ற யோக மில்லாதோன்.

அவனுக் கென்று னேயுண்டா மறைந்த நன்மை யிதறிநிக்  
விவண முயர்பூ யியிலொன்றை யிரண்டை மூன்றும் ஷேரென்றைக்



பாயு மகமா நியநலத்தாற் பற்று விற்பஞ் சமமாகித்  
தோயு மடவி களிவலவித் தொக்க காலஞ் செலவிடுவ  
னாயு நன்னூற் பரிசயத்தா லறங்கன் செயலான் மானிடருக்  
கேயு மிந்தப் பொருளுணுக்க மிலங்கு முள்ள படியாக.

18

உற்ற மூன்றும் பூமியைச்சேர்ந் துணர்ந்தோன் ருனே யநுபவிக்கும்  
பற்றி லாமை யிருவகையாம் பகுத்து நாமிங் குரைசெயக்கேண்  
முற்று சாமா நியமொன்று முதிர்ந்த சேட்ட மொன்றாகு  
மற்றிவ் விரண்டு மோரொன்றி விரண்டு வகையா மதுகுலத்தோய்.

பொருள்க டமிற்செய் பவனல்லேன் புசிப்போ னல்லேன் நெளிகோ  
குருவு மல்லே னெனப்பற்றில் குணமாஞ் சாமா நியவிரத்தி [னுங்  
பருகு துன்ப மின்பமெலாம் பண்டை வினையால் வருமன்றே  
யருள்செய் கடவுள் வசந்தான மமைப்போ னுத லெனக்கெங்கே.

கொல்வ தான பெருநோயாங் கொடிய போகப் பரப்பெல்லாஞ்  
செல்வ மெல்லா மாபத்துக் கிடமாஞ் செத்தல் பிறப்பதற்கா  
மொல்வ தான நற்புந்திக் குள்ள ஃவலை நெடுநோயாஞ்  
சொல்வ ஞால மெலாங்காலன் றொலைக்க முயலும் விடாதென்றே.

பண்ட மனைத்தின் பற்றற்ற பகர்பா வுனையுள் ஞாநவுண்டாங்  
கொண்ட வுயர்வாக் கியப்பொருளைக் குறிப்பா லமுந்து மநத்தோர்க்  
கண்ட விதுசா மாநியமாங் கவர்பற் றில்லா விறநெறியா [குக்  
லண்டு பெரியோர் கூட்டரவா லறிவி லாதோர் நீக்கத்தால். 22

தான முணர்வி னுட்டெளிவாற் றக்க புருட வருத்தத்தா  
லான நன்னூற் பரிசயத்தா லங்கை நெல்லி தோன்றுதல்போ  
லானார் பிறவிப் பெருங்கடவி னுயர்கா ரணமாம் பெரியகரை  
தேன ரலங்கன் மணிமாற்பா நெளியக் காணப் பெருந்திடமாய். 23

செய்வா னான நீசன்றன் செய்வா னலதென் பழவினதா  
னிவ்வா றுன சொற்பொருளி னெண்ண மெல்லா நிச்சயமாய்க்

கவ்வா ததிலா ரத்தகற்றிக் கலந்த சாந்த மோகநிலை  
பெய்வான் கருணை முகிலேமுன் பேசு சேட்டப் பற்றின்மை. 24

அகத்திற் புறத்தின் மேல்கீழி லாசை களிலா காயத்திற்  
சகத்திற் பொருளிற் பொருளல்லா தவற்றிற் சடத்திற் றனியறிவிற்  
பகுத்துக் கருதா துபசாந்தம் பயின்று நினைவற் றொளியற்று  
மிகுத்துப் பிறப்பற் றடிமுடிவின் மேன்மை சேட்டப் பற்றின்மை.

மகிழ்வாம் வாச மதூமுடன் வருந் தொழிலார் தளிர்மேவித்  
தகவா மந்தா னுனிசேர்ந்து தடையா முள்ளு நிறைந்தறிவா  
மிகுமோர் கமல மடைந்துட்சேர் விசார விரவி யான்மலர்ந்து  
பகர்முன் றுமிப் பூமிதனைப் பலமாய்ப் பலிக்கும் பற்றின்மை. 26

மோக மில்லா தவர்செறிவான் முதுநல் லறத்தின் சமூகத்தாற்  
காக தாலீ யம்போலக் கருத்தி லுதிக்கு முதலான  
யோக பூமி யுதித்தலுமே யுள்ளே யமுத முனையொப்பா  
மேக விவேக நீர்பாச்சி யிதுகாத் தளிக்கப் படுமுயன்றே. 27

விடுதி யாலே தழைக்குமிது விசாரத் தாலல் விடுதிதனை  
வடுவி லுழவற் றென்முனையோல் வருத்தி வளர்க்க நாடோறு  
மொடிவின் மறுபூ மிக்கிந்த டொன்றே சநந பூமியென  
முடிவில் வெளியா மதிலிரண்டா முன்றும் பூமி தனைப்பெறலாம். 28

சேட்ட மெனச்சொல் பற்றின்மை சேர்ந்தான் முன்றும் பூமியதா  
மீட்டு புருடன் சங்கற்ப வெண்ண மொன்று மில்லென்னக்  
கேட்ட குமர னுரைசெய்வான் கீழாங் குலத்தோ னுணர்வில்லோன்  
பூட்டு தொழிலோன் பொல்லாதோன் புகன்ற யோக மில்லாதோன்.

அவனுக் கெங்ங னேயுண்டா மறைந்த நன்மை யிதுநிற்க  
விலண முயர்பூ பியிலொன்றை யிரண்டை முன்றும் லேறென்றைக்



கவர்வுற் றடைந்தோ னுயிர்மாய்ந்தாற் கலந்து மேவுங் கதியேது  
தவறிற் பெரியோ யுரையென்னச் சான்ற வசிட்ட னுரைசெய்வான்.

மூட னாகிப் பலகுற்ற மூடு மவனுக் கநேகமென  
நீடு பிறப்பா முதற்பூமி நேரு மட்டும் பிறப்பகலா  
நாடு மிதுவன் றியிற்காக தாலீ யம்போ னல்லநெறி  
கூடு மெனினு மதனாலே குறைவி னிராசை யதுபிறக்கும்.

31

அன்றி நல்லோர் கூட்டரவா லடுத்த விராக மதுபிறக்கு  
மொன்று சிராசை யுறுபோதே யோக பூமி யுறற்பா  
துன்று மதனாற் பிறப்பகலங் டொருதூற் பொருளின் சுருக்கமிதா  
நின்ற யோக பூமியுட னிதந மடைந்தோர் நெறிகேளாய்.

32

யோக பூமி யம்சம்விடா துறலாற் பழைய தீவினைபோ  
மாக விமாந மதற்பின்பு வந்து கொடுபோய் வாகவார்வாழ்  
நாக முதலா முயர்பதியி னன்மே ருவிற்கூழ் பொழின் முழையிற்  
போக மடவா ரொடுங்குடிப் புணர்ந்து சிந்தை களிகூ ர்வன்.

33

அருந்து போக மாய்தலின ளளவில் பண்டை யிருவினையும்  
பொருந்த மாயு மப்போது புலியிற் பிறப்பர் யோகிகடாந்  
திருந்து செல்வங் குணஞ்சுத்தஞ் சிறந்த நல்லோர் மனைப்பிறந்து  
வருந்தி முன்னம் பழகுதலால் வழுவா யோக நெறியிற்பர்.

34

விதமாஞ் சுகத்தைச் சாக்கிரத்தின் மிகப்போ தஞ்சேர் புந்தியினாற்  
பொதுவாய் நோக்கு மதனாலிப் பூமி மூன்றுஞ் சாக்கிரமா  
மதுவே தனிக்கே வலமியோகிக் காரி யப்பேர் பெறுதிமரா  
மிதனா லிவனே யுய்த்தவனென் றேத்தத் தோன்று மறிவிலர்க்கும்.

செயலி னுரிய மிகச்செய்யோன் செய்யத் தகாத செய்யாதோ  
னியல்பி னொழுக்கந் தனினிற்போ னியா னனனே யாரியுற  
முயலு மொழுக்க தூற்சித்த முந்து நிலைமை விவகாரம்  
புயலி னிறத்தோ யுள்ளபடி பொருந்து மவனே யாரியனும்.

36



முதலா மியோக பூமியிலே முளைந்து மிரண்டா உதிர்மலருத்  
ததையு மூன்று உதிப்பலிக்குத் தனியா நியனூத் தி. மியோகி  
யிதனி லிறத்தா னெடுக்கால மிருந்து சுத்த சங்கற்பத்  
துதவு போகக் களையருந்தி யோகி யாய்க்கிண் டுப்பலிப்பான்.

37

மூன்று பூமிப் பரிசயத்தான் மூடத் தன்மை யிர்த்தழியே  
யான்ற ஞானோ தயமுண்டா யாதி யந்த மரவிந்து  
பூன்ற மதியி னுதயம்போற் பொலியு மகத்திற் போத மூற  
வூன்று யோகத் துடன்சேர்ந்து வுன்ன முடைய யோகிக்கே.

38

சமம தாகத் சொப்பகம்போற் சகத்தி லுனைத்து சொக்கிடுவ  
ரமர நாலாம் பூமினை யடைந்தோர் முதற்பு மிகன்மற்றுத்  
சூமா னேசாக் கிரமாகுங் கடறு நாலா உதுகநலாம்  
விமல சித்தஞ் சரற்கால மேக சாலம் போலிதத்தம்.

39

சிறக்குஞ் சுற்பா வந்தானே சேட மாக நின்றிடுவர்  
பறக்குஞ் சித்த மிறத்தலினுற் படர்ந்து விகப்ப மெரைத்தோன்று  
வுறக்குஞ் சுழுத்திப் பதமென்னை வுரைக்கு மைந்தாம் பூமியிற்போய்  
நிறக்கும் விசேட மனைத்துமற நிற்ப னென்றா நிலைமட்டில்.

40

இருமை யென்னு மிருள்போயுள் ளெறியா நின்ற பேருணர்வோ  
னருமை யான சுழுத்திநிலை யாகி நிற்ப நைவரதம்  
பொருவி னுண்ணோக் குடனிற்பன் புறத்திற் றெழிலிற் புரிந்தேயு  
மொருமை யுபசாந் தத்தாலே யுறக்க மிகுந்தோன் போற்றெறிவன்.

அழுந்து துரிய மெனுநாமத் தாரும் பூமி யடைந்தோழுங்கி  
னெழுந்து பலவா தனையிலனா யிப்பு மியிலே பரிசயிப்ப  
ஹழைந்து நானென் பதுமென்னு ததுவு முளது மில்லாதுங்  
கழிந்து வெறிதே நினைவிலனாய்க் காண னிருமை யொருமைகளை.

செறியு முடிச்சு மையமும்போய்ச் சீவந் முத்த சுபாவத்தால்  
வெறிது வீடன் றியும்வீடு வினைந்தோ வியத்தின் விளக்கொப்பான்

கவர்வுற் றடைந்தோ னுயிர்மாய்ந்தாற் கலந்து மேவுங் கதியேது  
தவறிற் பெரியோ யுரையென்னச் சான்ற வசிட்டு னுரைசெய்வான்.

மூட னுகிப் பலகுற்ற மூடு மவனுக் கநேக்மென  
நீடு பிறப்பா முதற்பூமி நேரு மட்டும் பிறப்பகலா  
நாடு மிதுவன் றியிற்காக தாலீ யம்போ னல்லநெறி  
கூடு மெனினு மதனாலே குறைவி னிராசை யதுபிறக்கும். 31

அன்றி நல்லோர் கூட்டரவா லடுத்த விராக மதுபிறக்கு  
மொன்று நிராசை யுறுபோதே யோக பூமி யுறறப்பா  
துன்று மதனாற் பிறப்பகலுந் தொகுதாற் பொருளின் சுருக்கமிதா  
நின்ற யோக பூமிபுட னிதந மடைந்தோர் நெறிகேளாய். 32

யோக பூமி யம்சம்விடா துறலாற் பழைய தீவினைபோ  
மாக விமாந மதற்பின்பு வந்து கொடுபோய் வானவர்வாழ்  
நாக முதலா முயர்பதியி னன்மே ருவின்னும் பொழின் முழையிற்  
போக மடவா ரொடுங்கூடிப் புணர்ந்து சிந்தை கனிகூ ர்வன். 33

அருந்து போக மாய்தலினு ளளவில் பண்டை யிருவினையும்  
பொருந்த மாயு மப்போது புலியிற் பிறப்பர் யோகிகடாந்  
திருந்து செல்வங் குணஞ்சுத்தஞ் சிறந்த நல்லோர் மனைப்பிறந்து  
வருந்தி முன்னம் பழகுதலால் வழுவா யோக நெறியிற்பர். 34

விதமாஞ் சுகத்தைச் சாக்கிரத்தின் மிகப்போ தஞ்சேர் புந்தியினுந்  
பொதுவாய் நோக்கு மதனாலிப் பூமி மூன்றுஞ் சாக்கிரமா  
மதுவே தனிக்கே வலமியோகிக் காரி யப்பேர் பெறுதிறமா  
மிதனா லிவனே யுய்த்தவனென் றேத்தத் தோன்று மறிவிலர்க்கும்.

செயலி னுரிய மிகச்செய்யோன் செய்யத் தகாத செய்யாதோ  
னியல்பி னொழுக்கந் தனினிற்போ னியாவ னவனே யாரியனா  
முயலு மொழுக்க னூற்சித்த முந்து நிலைமை விவகாரம்  
புயலி னிறத்தோ யுள்ளபடி பொருந்து மவனே யாரியனாம். 36



முதலா மியோக பூமியிலே முளைந்து மிரண்டா உதிர்வலருத்  
ததையு மூன்று உதிர்பலிக்குந் தனியா நியனூத் திவகியோகி  
யிதனி லிறந்தா னெடுங்கால மிருந்து சத்த சங்கடப்பத்  
துதவு போகங் களையருந்தி யொகி யாய்க்கண் டுர்பலிப்பான்.

37

மூன்று பூமிப் பரிசயத்தான் மூடத் தன்மை யிர்த்தழியே  
யான்ற ஞானோ தயமுண்டா யாதி யந்த மாவிரிந்து  
பூன்ற மதியி னுதயம்போற் பொலியு மாத்திற் போற்ற  
வூன்று யோகத் தூடன்கேர்த்த வள்ள முடைய யோகெக்கே.

38

சமம நாகச் சொப்பனம்போற் சகத்தி னனைத்து கோக்கிடுவ  
ரமர நாலாம் பூமிநனை யடைந்தோர் முதற்பூ மிகென்னுந் தங்  
குமா னேசாக் கிரமாகுங் கூறு காலா னுகநகரம்  
விமல சித்தஞ் சரற்கால மேக சரலம் பொலிவத்தம்.

39

சிறக்குஞ் சற்பா வந்தானே சேட மாக கிந்நிடுவர்  
பறக்குஞ் சித்த மிறத்தலினுந் படர்ந்த விகட்ப மெலாந்தோன்று  
வுறக்குஞ் சுழுத்திப் பதமென்ன வுரைக்கு மைந்தாம் பூமியிற்போய்  
சிறக்கும் விசேட மனைத்துமற நிற்ப னென்று நிலைமட்டில்.

40

இருமை யென்னு மிருள்போயுள் னெறியா நின்ற பேருணர்வோ  
னருமை யான சுழுத்தினிலை யாகி நிற்ப நைவரதம்  
பொருவி னுண்ணோக் குடனிற்பன் புறத்திற் றொழிலிற் புரிந்தேயு  
மொருமை யுபசார் தத்தாலே யுறக்க மிகுந்தோன் போற்றொரியன்.

அழுந்து தூரிய மெனுநாமத் தானும் பூமி யடைந்தொழுங்கி  
னெழுந்து பலகா தனையிலனு யிப்பு மியிலே பரிசயிப்ப  
னுழைந்து நானென் பதுமென்னு ததுவு முளது மில்லாதுங்  
கழிந்து வெறிதே நனைவிலனாய்க் காணு னிருமை யொருமைகளை.

செறியு முடிச்சு மையமும்போய்ச் சீவந் முத்த சுபாவத்தால்  
வெறிது வீடன் றியும்வீடு விளைந்தோ வியத்தின் விளக்கொப்பான்



பிறிவில் விண்ணில் வெறுங்குடம்போற் பிறிது புறனுட் சூரியமா  
யெறியுந் கடலி னிறைநகடம்போ லெங்கும் புறனுண் ணிறைநந்திருப்  
[பன். 43]

இவனே யுளதாய்ச் சிறிதாங்கே யிவனே சிறிது மிலனான்  
றவறு வாரும் பூமியிலே தனிரின் மேழாம் பூமிதனை  
யவனே யடைவ னுடலின்றி யடையு முத்தி யதுவாகுந்  
கவர்சார் தழுமே மொழிக்கெட்டாக் கநபு மிகளி னெல்லையிதாம்.

குலவு முடநீர் முத்தியெனக் கூறு மேழாம் பூமிதனைச்  
சிலர்நற் சிவமென் றுரைசெய்வர் சிலர்கு சியமென் றுரைசெய்வ  
ரிலகு பொருளென் றுரைப்பர்சில ரியைந்த கால மென்பர்சிலர்  
விலகு பகுதி யென்பர்சிலர் வெவ்வே ருக விசாரித்து. 45

அயலோ ராந்ம விகற்பத்தோ ரவதா நந்தீர் பேதத்தோ  
ரியல்பா.லிதுவென் றறிவிக்க வெட்டா விதனை மிகவருந்தி  
முயல்வா ராகி யறிவிப்பர் மொழிந்த பூமி யிவையேழு  
மயநீர் நிலையாற் பரிசயிக்கில் வருத்தஞ் சிறிதும் வாராதே. 46

மிகவு மதத்து மதம்பொழிந்து மெத்தென் றினிதா நடை  
யுடைத்தாய்ப், புகர்கொ டுதிக்கை துனிபதறிப் பொருகோட்  
டிணைசங் கினைநிகராம், பகடுண் டநர்த்தம் பண்ணுமது படுக்கப்  
படுமே லப்பொழுதே, சுகமாய் விரைவி னரர்கடப்பர் சொன்ன  
பூமிப் பரப்பெல்லாம். 47

வழியுந் கடமாக் களிறதனை வன்பாற் கொல்லா திருப்பளவு  
மியியுந் துயரார் போர்க்களத்தி லெவனே சுபட னாமென்ன  
மொழியுந் தவனை நீசொன்ன மூரிக் களிறே தமர்க்களமே  
தழியும் படியே துறைவிடமே தருள்வா யென்ற னருண்மூர்த்தி.

இராக வர்க்கு முகிசொல்வா னீதுண் டாக வெனல் டிகாய்ச்  
சோக் விச்சை யெனப்பெயர்கொன் சொரிமா மத்த வுக்களிறு  
தேக மென்னும் பெருங்காட்டிற் றிராளு செருக்கு மிகச்செய்யும்  
வேக மத்த விந்தியமாம் வெக்கன் றுகளை யுடைத்தாகும். 49

இனிது நாவா லுரைசெய்யு மிதய மென்னுங் காட்டுறையும்  
பனியல் வினைக்கோ டிரண்டுளவாம் பலவா தனையா மஞ்சொரியு  
மரிச மெங்கும் படர்ஹவா மறிவில் பிறவி நோக்கக்கண்  
முனிவி லடுபோர்ப் புமிகளா மூரி யிச்சை மதகளிறே. 50

வெற்றித் திறமுந் தோல்விகளு மென்மே னவ்வி யிச்சையெனுஞ்  
செற்றக் களிறு திரைக்களாஞ் சீவத் திரானச் சங்கிரிக்கு  
நிற்றத் தொழில்வா தனைபாவ நெஞ்சு மதிசுந் திற்பங்கள்  
பற்றும் பிறவு மிதன்பெயராய்ப் பண்ட மாட்டுநெஞ் சள்ளிருக்கும். 51

நிலைமை யென்னு முயர்க்கணையா னிறைந்த வலியால் விகோதத்தாற்  
றெலவில் பொருளியா லையுமாகித் துன்னி யொன்றா மிச்சைதனை  
யுலவி லெல்லா வகையாலு மியோநி வெல்வ துத்தமமா  
மலைவோ டுதுண் டாகவென லகத்தே தழைக்கி லதுகளைய். 52

பேசு மிதுதா னிற்பளவும் பிறப்பா நச்சு விசேகிகைதா  
ஸை மடையா திராகவனே ஞாநச் சுருக்க மிதுகளைய்  
பாச முறவி துண்டாக வென்று பட்டு மந்தானே  
யேசு பிறவி யிம்மநத்தி னிறவே மூத்தி யிவ்வளவே. 53

மருளு மயதீர் விமலன்பால் வடித்துத் தெளிந்த வுபதேசந்  
தருதல் கண்ணு டியின்புறத்திற் றைலத் துளிபோ லினாப்பாறுந்  
தெருளு முணர்வா லிம்மோகந் தீர்ந்திவ் விச்சை யங்குரமா  
யுருவ மங்கிஞ் சிலந்தோன்றா துணர்வி லாமை மாத்திரத்தால். 54

ஊறு வநர்த்தந் தருமிச்சை யொருகால் வரினு மப்போதே  
யாறு விடயத் துணர்வின்மை யான் வதனு லறுத்திவொய்



கூறா மிச்சை பலவடிவாய்க் கோத்த தென்னு மிவ்வுடவின்  
மாறா தான வாதனையை மாற்றா திராது வுணர்வின்னை.

55

தள்ளு முடிவின் றியினித்தைச் சவத்தின் றிரளே விருப்பறல்போற்  
மெள்ளும் பிரத்தி யாகாரத் திறத்தி னுலே வாதனையை  
நள்ளு மிச்சை மாத்திரமாய் நயவா திருக்கு மப்போதே  
யுள்ளு வெறிதே யிருப்பதுவே யுணர்வி லாமை யுறுமுயற்சி.

56

எனநீ தென்னு மறிவுதனை யிடர்கற் பனையென் றுரைசெய்வார்  
கநமா மறிவின் பாவனையாற் காண்ப தெல்லாங் கையகலி  
லநகா திபனே கற்பனைக ளற்ற தென்றா ருயர்நல்லோர்  
மரமா நினைவே சங்கற்ப மந்தி னினைவற் றதுசிவமே.

57

எட்டி யறிந்த தறியாத திரண்டும் பாவிப் பதுநினைவாம்  
பட்ட ஊம்போ லிவையிரண்டிற் புற்று நினைவு தனைமறந்து  
வட்ட மிடுமியா வையும்விரைவின் மறந்து சான்ற மதியுடைத்தாய்த்  
திட்ட முறத்தோன் றுதலில்லாத் திறத்தோ னுகி நிலநிற்பாய்.

58

கேளா நின்றா னிவனென்ன வொருவன் கிட்டா மையினுலே  
தோளா லுயரக் கையெடுத்துத் தோன்ற நின்று சொல்கின்றோ  
மீளா தான வசங்கற்பம் விமல மான பரமபதம்  
வாளா வுள்ளே பாவிக்க மாட்டா ராதனை யென்னம்மா.

59

செறிபார் முழுதாள் பவன்பதமுந் திரண மென்னப் பரமபதம்  
வெறிதே யிருக்கு மிருப்பினுன் மேவு மன்றே பேரூர்க்கு  
நெறிபோம் பதிகன் தனக்கிருநா ணினையா திருக்க நடப்பதுபோற்  
பொறிகூர் தனது தொழினடைக்கும் பூண வாளா விருந்திடவே.

60

இங்குப் பன்னும் பலவாலெ னியம்பு சுருக்க மிதுகேளாய்  
சங்கற் பந்தான் படிபந்தஞ் சங்கற் பந்தீர்ந் ததுமுத்தி



பங்கற் நெல்லை யழிவிலைவு பவமற் றுறு மறிவுருவே  
துங்கச் சகங்க ளெனநோக்கிச் சுகமெப் படியப் படிநிற்பாய். 61

ஒழியா நிலையா முபசாந்த யோக மென்ப துணர்வின்மை  
கழியா யோக நிலையினனாய்க் கவர்பற் றொழித்துத் தொழில்செய்வா  
யிழியா தியற்றப் படாவுள்ள மிறந்த யோக முணர்வின்மை  
வழியான் மிகவு மதினமயமாய் வல்லை நிற்பாய் மகிழ்ந்தபடி. 62

எனக்கீ தென்னு முணர்வுடைமை யீடர்விட் டகலா துணர்வின்மை  
யநர்த்த மில்லா வீடளிக்கு மாசை யேதிங் கதுசெய்வாய்  
சரிப்பில் சிவமெங் கணுமுளது சார்தஞ் சுபஞ்சித் துருவென்னுங்  
கநத்த வந்த வொருநிலைவே கருமத் தியாக மிராகவனே. 63

என்ன வசிட்ட முநிராமற் கிசைத்தா னென்று வாந்மீகி  
சொன்ன னூரூ யிரங்கிரந்தத் தொகையாற் பரத்து வாசனுக்குப்  
பின்ன ளதிலா றுயிரத்தைப் பிரித்தா னிவ்வா றுலகும்யயப்  
பன்ன மறைதேர் காந்மீர பண்டி தப்பேர் பரமகுரு. 64

சாத்தி ரத்திற் பெரியதிது தடங்கா வியத்திற் பெரியதிது  
மாத்தி ரத்தின் மெய்ஞ்ஞாந வழியாற் பெரிய திதுஞ்ஞாந  
நேத்தி ரத்திற் பெரியோர்க்கு நிதிபோற் பெரிய திதுகதிரோன்  
கோத்தி ரப்பொற் பரத்திரத்திற் குதித்த வழுதாம் வாசிட்டம். 65

மலரோன் வாழி நாமாது வாழி வசிட்ட முநிவாழி  
யுலகா ளிராமன் மிகவாழி யுயர்வாந் மீக முநிவாழி  
நலமார் பரத்து வாசமுநி நானும் வாழி வாசிட்டம்  
பலமா வாழி காந்மீர பண்டி தப்பேர் முநிவாழி. 66

தேமென் மலரோன் பதம்புகழ்வே தெளிந்த வசிட்டன் பதம்பா  
விராமன் கமலப் பதந்துதிக்கோ வியல்வாந் மீகிப் பதமேத்தோ[வோ  
பாமன் கீர்த்திப் பரத்துவசன் பதமே பழிச்சோ வாசிட்ட  
நாமம் பெறுநூற் பதம்வியக்கோ நான்சேர் பதத்தை நன்றென்கோ.

பரம மேனி வசிட்டமுநி பச்சை மேனி யிராமற்குப்  
 பரம ஞாந முணர்வீத்த பெருவா சிட்ட நன்னூலைத்  
 திரம தாகக் கற்பளவே சீவந் முத்திப் பதஞ்சேர்வ  
 ருரம தாக வுள்ளுணர்வோ ருறுபே நெங்ங னுரைப்பதுவே.

நிருவாணப் பிரகரண இதோபதேசம் முற்றிற்று.

6. நிருவாணப் பிரகரண முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம்—2055.

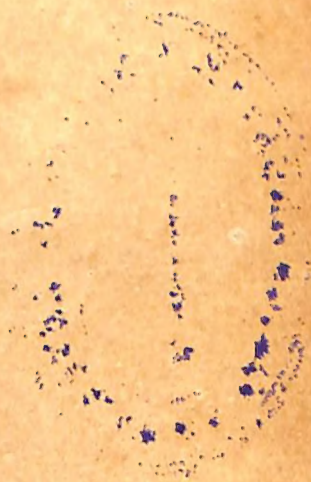
சற்குருவே நம:

ஞாந வாசிட்டம்

முற்றுப் பெற்றது.









1, நட்  
சாத் ஆ  
த்திற்கு வ  
பத்தில்  
லின்

கிரும  
அறிவியல்  
து. எனக்கு சிந்தி  
உடல் பிரேதப் பரிசு  
எடுக்க